

**PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC
DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA**

D_6 ANNEXES

ANNEX 1. Informació patrimonial de la Generalitat de Catalunya

ANNEX 2. Fitxes del Catàleg del patrimoni arquitectònic

ANNEX 3. Estudi històric del recinte del Palau de Pedralbes

ANNEX 4. PROJECTE VINCULANT DE DE REFORMA I REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 1 I 2

ANNEX 5. PROJECTE VINCULANT DE REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 i 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE
PEDRALBES

PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA

Redacció del Pla:

Jordi Peralta Fernández i Marc Vizcarra Pascual

Peralta Urbanisme S.L.P.

Signatura:

Robert Bagó Simon i Ramiro Chiriotti Alvarez

Cobrusi Arquitectes (Col·lectiu Brusi S.L.P)

Signatura:

Promotor del Pla:

BARCELONA D’INFRASTRUCTURES MUNICIPALS, SA (BIMSA)

Signatura:

**PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC
DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA**

D_6 ANNEXES

ANNEX 1. Informació patrimonial de la Generalitat de Catalunya

CERTIFICACIÓN CATASTRAL

DESCRIPTIVA Y GRÁFICA

Referencia catastral: 6223601DF2862C0001BH

DATOS DESCRIPTIVOS DEL INMUEBLE

Localización: AV DIAGONAL 686 08034 BARCELONA [BARCELONA]

Clase: Urbano

Uso principal: Cultural

Superficie construida: 17.966 m2 Año construcción: 2017

Valor catastral [2022]:

Valor catastral suelo:

Valor catastral construcción:

44.564.394,00 €

34.388.858,00 €

10.175.536,00 €

Titularidad

Apellidos Nombre / Razón social	NIF/NIE	Derecho	Domicilio fiscal
GENERALITAT DE CATALUNYA	S0811001G	100,00% de propiedad	PZ SAN JAUME 2 08002 BARCELONA [BARCELONA]

Construcción

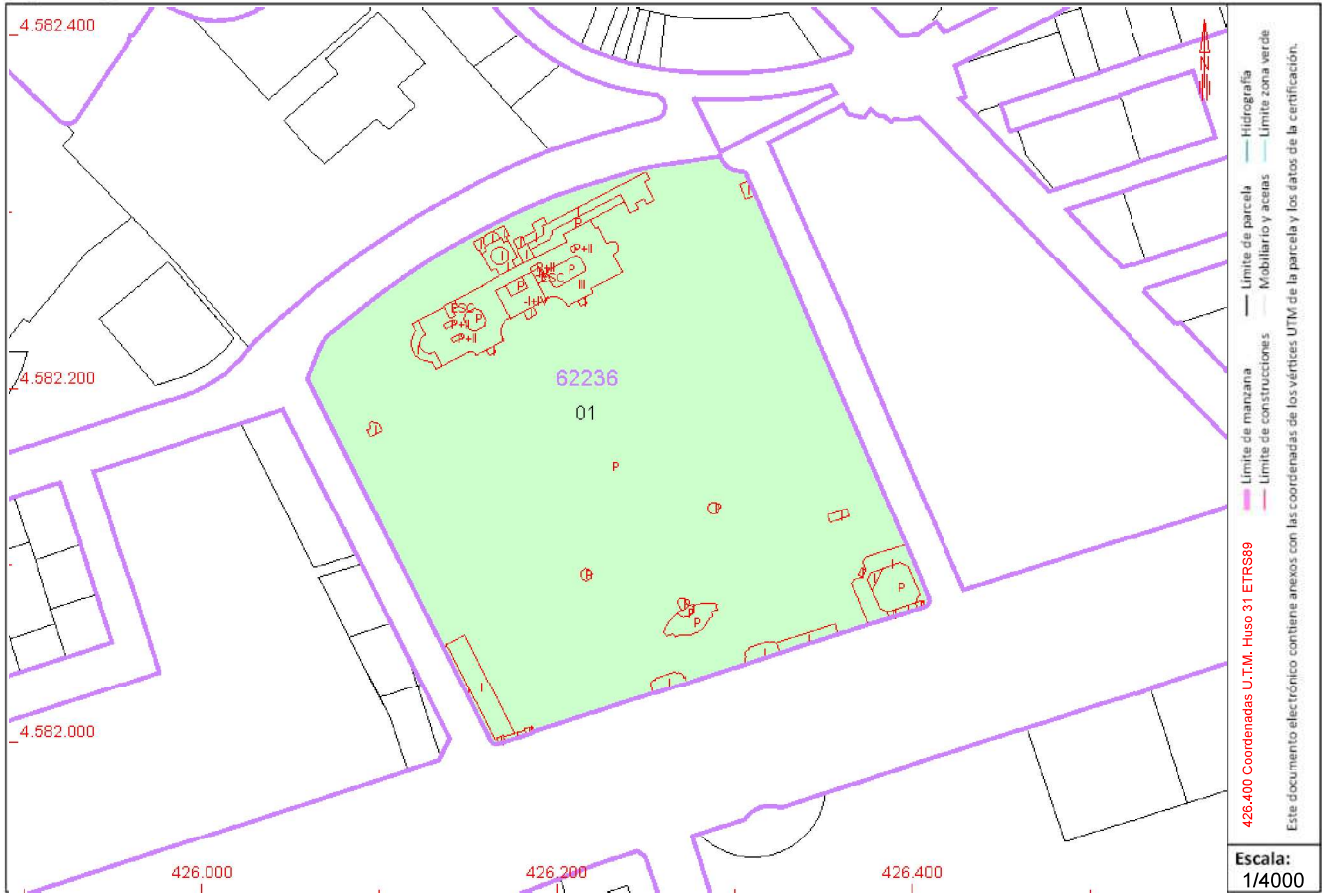
Esc./Plta./Prta.	Destino	Superficie m²	Esc./Plta./Prta.	Destino	Superficie m²
/-1/	CULTURAL	3.625	/0/01	CULTURAL	3.625
/0/02	RELIGIOSO	903	/01/01	CULTURAL	490
/01/02	CULTURAL	2.742	/02/	CULTURAL	3.141
/03/	CULTURAL	341	/0/	DEPORTIVO	630

Continúa en páginas siguientes

PARCELA CATASTRAL

Superficie gráfica: 73.166 m2

Parcela construida sin división horizontal

Este certificado refleja los datos incorporados a la Base de Datos del Catastro. Solo podrá utilizarse para el ejercicio de las competencias del solicitante.

Solicitante: GENERALITAT DE CATALUNYA DG PATRIMONI

Finalidad: Expedient EXVA 11539/22

Fecha de emisión: 22/12/2022

CERTIFICACIÓN CATASTRAL

DESCRIPTIVA Y GRÁFICA

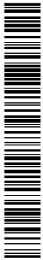
Referencia catastral: 6223601DF2862C0001BH

DATOS DESCRIPTIVOS DEL INMUEBLE (CONTINUACIÓN)

Construcción (Continuación)

Esc./Plta./Prta.	Destino	Superficie m²	Esc./Plta./Prta.	Destino	Superficie m²
/0/	CULTURAL	40	/0/	ALMACEN	54
/00/	CULTURAL	899	/0/	PUBLICO	71
/0/	PUBLICO	161	/0/	PUBLICO	161
/0/	PUBLICO	245	/00/	ALMACEN	54
/0/01	PUBLICO	451	/0/02	PUBLICO	221
/0/03	PUBLICO	112			

Documento firmado con CSV y sello de la Dirección General del Catastro
CSV: FXMG926HFMH67YWA (verificable en <https://www.sedecatastro.gob.es>) | Fecha de firma: 22/12/2022

Documento firmado con CSV y sello de la Dirección General del Catastro
CSV: FXMG926HFMH67YWA (verificable en <https://www.sedecatastro.gob.es>) | Fecha de firma: 22/12/2022

MINISTERIO
DE HACIENDA
Y FUNCIÓN PÚBLICA

Procedimiento: Declaración catastral
Expediente: 04025674.08/22 Documento: 16189483

DELEGACIÓN ESPECIAL DE ECONOMÍA
Y HACIENDA DE BARCELONA

GERENCIA REGIONAL DEL CATASTRO
DE CATALUÑA

CT600023417014016189483

GENERALITAT DE CATALUNYA
PZ SANT JAUME 4
08002 BARCELONA (BARCELONA)

Procedimiento : Declaración catastral
Expediente : 04025674.08/22 Documento : 16189483

RELACIÓN DE BIENES INMUEBLES

REFERENCIA CATASTRAL	LOCALIZACIÓN
6223601 DF2862C 0001 BH	AV DIAGONAL 686 - BARCELONA (BARCELONA)

Total bienes inmuebles: 1

ACUERDO DE ALTERACIÓN DE TITULARIDAD

Vista la Declaración catastral presentado por AJUNTAMENT DE BARCELONA, una vez realizadas las comprobaciones oportunas, esta Gerencia, en virtud de las competencias que tiene atribuidas¹, acuerda INSCRIBIR la alteración catastral² acreditada de los inmuebles que se relacionan (total inmuebles:1), conforme a los datos que se detallan en el presente acuerdo.

Dichas alteraciones tendrán efectos en el Catastro Inmobiliario desde el 29 de marzo de 2019.

Puede acceder a los datos físicos de dichos inmuebles, así como consultar más información del expediente en www.sedecatastro.gob.es utilizando el CSV: TRQ0 WNS6 SXV2 9KM6.

RECURSOS Y RECLAMACIONES³

Contra este acuerdo, así como contra los datos físicos de dichos inmuebles, puede interponer, en el plazo de UN MES, contado a partir del día siguiente al de su recepción, por cada uno de los inmuebles afectados, recurso de reposición ante esta Gerencia o reclamación económico-administrativa ante el Tribunal Económico-Administrativo Regional. No obstante, si el valor catastral del inmueble es superior a 1.800.000 € se podrá interponer la reclamación ante el Tribunal Económico-Administrativo Central. El recurso de reposición tendrá carácter potestativo y previo a la reclamación, no siendo posible la interposición simultánea de ambos. En todo caso, deberán dirigirse a esta Gerencia, preferiblemente acompañado de una copia del acto impugnado.

Cuando la reclamación económico-administrativa deba tramitarse por el procedimiento abreviado, el escrito de interposición contendrá las alegaciones y las pruebas oportunas. A tal efecto podrá comparecer ante esta Gerencia en el plazo anteriormente indicado para ponerle de manifiesto el expediente.

Barcelona, 29 de noviembre de 2022
GERENTE REGIONAL
JORDI FLIX MASIP

Documento firmado electrónicamente con código seguro de verificación (CSV): TRQ0WNS6SXV29KM6

CSV: TRQ0WNS6SXV29KM6 (verificable en <https://www.sedecatastro.gob.es>)

¹Artículo 4 del texto refundido de la Ley del Catastro Inmobiliario (R.D. Legislativo 1/2004, de 5 de marzo) y R.D. 390/1998, de 13 de marzo, por el que se regulan las funciones y la estructura orgánica de las Delegaciones de Economía y Hacienda (BOE de 14 de marzo).

²Artículos 11 y siguientes del texto refundido de la Ley del Catastro Inmobiliario.

³Artículos 222 y siguientes de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria. En caso de tramitación abreviada de la reclamación económico-administrativa, además, artículos 245 y 246 de la citada Ley y artículo 64 del Reglamento general de desarrollo de la Ley General Tributaria en materia de revisión en vía administrativa (R.D. 520/2005, de 13 de mayo).

Para ser atendido, es OBLIGATORIO solicitar CITA PREVIA
Línea Directa del Catastro
91 387 45 50 - 902 37 36 35
www.catastro.minhap.gob.es - www.sedecatastro.gob.es

TRAVESSERA DE GRÀCIA, 58
8006 - Barcelona

Para ser atendido, es OBLIGATORIO solicitar CITA PREVIA
Línea Directa del Catastro
91 387 45 50 - 902 37 36 35
www.catastro.minhap.gob.es - www.sedecatastro.gob.es

DELEGACIÓN ESPECIAL DE ECONOMÍA
Y HACIENDA DE BARCELONA

GERENCIA REGIONAL DEL CATASTRO
DE CATALUÑA

Procedimiento : Declaración catastral
Expediente : 04025674.08/22 Documento : 16189483

IDENTIFICACIÓN DEL BIEN INMUEBLE			
CLASE	REFERENCIA CATASTRAL	USO	
URBANO	6223601 DF2862C 0001 BH	Cultural	
LOCALIZACIÓN		NÚMERO / PUNTO KILOMÉTRICO	BLOQUE / ESCALERA / PLANTA / PUERTA
AV DIAGONAL BARCELONA (BARCELONA)		686	
TITULARIDAD MODIFICADA O INCORPORADA			
NIF / NIE	APELLIDOS Y NOMBRE O RAZÓN SOCIAL	DERECHO SOBRE EL BIEN INMUEBLE	PORCENTAJE (%)
S0811001G	GENERALITAT DE CATALUNYA	Propiedad Plena	100,00

CSI: TRQ0WNS6SXI29KM6 (verificable en <https://www.sedecatastro.gob.es>)

Para ser atendido, es OBLIGATORIO solicitar CITA PREVIA
Línea Directa del Catastro
91 387 45 50 - 902 37 36 35
www.catastro.minhap.gob.es - www.sedecatastro.gob.es

DELEGACIÓN ESPECIAL DE ECONOMÍA
Y HACIENDA DE BARCELONA

GERENCIA REGIONAL DEL CATASTRO
DE CATALUÑA

Procedimiento : Declaración catastral
Expediente : 04025674.08/22 Documento : 16189483

Para ser atendido, es OBLIGATORIO solicitar CITA PREVIA
Línea Directa del Catastro
91 387 45 50 - 902 37 36 35
www.catastro.minhap.gob.es - www.sedecatastro.gob.es

DELEGACIÓN ESPECIAL DE ECONOMÍA
Y HACIENDA DE BARCELONA

GERENCIA REGIONAL DEL CATASTRO
DE CATALUÑA

CSI: TRQ0WNS6SXI29KM6 (verificable en <https://www.sedecatastro.gob.es>)

Fitxa d'immoble

02025

Resum de les dades tècniques, jurídiques i econòmiques

Dades de l'immoble

Num. Ens/ Num. Inventari	02025	Núm. carpeta	83,50
Nom	Seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya/Secretaria de la Uni		
Localització	avinguda Diagonal 686 08034 Barcelona		
Assignació/Adscripció	Departament de la Presidència; Secretaria de la Unió per la Mediterrània;		
Ocupació	Departament de la Presidència		
Tipus d'immoble	Complex		
Subtipus d'immoble	Agrupació d'immobles		
Tipus d'ús	Jardí; Museu; Oficina; Auditori / Sala de Congressos; Emmagatzematge;		
Naturalesa del bé	Públic;		
Estat de l'immoble	Alta a la BD d'inventari;		

Dades jurídiques i econòmiques

Tipus de dret	Num. ens	Data inici	Data final prevista	Adquirent del dret	Percentatge de participació	Total Sup. construïda
Dret d'Ús	02025	14/07/2010	14/07/2035	Secretaria de la Unió per la Mediterrània - Desconegut		2.248,43 m2
Tipus de dret	Num. ens	Data inici	Data final prevista	Adquirent del dret	Percentatge de participació	Total Sup. construïda
Propietat	02025	02/06/2022	Indefinida	Generalitat de Catalunya - S0811001G		17.652,35 m2

Valor Comptable Inicial

Import
Data Aprovació VCI
Concepte
Data Càlcul

Dades registrals i cadastrals

Titular registral	Generalitat de Catalunya (100 %) -
Registre núm.	19 de BARCELONA
Núm Finca registral	4347
Tipologia	Urbana
Num. ens	02025
Observacions	1a inscripció de 14/10/2011. Finca 4347- abans 1621 de Les Corts. . Titular. Ajuntament de Barcelona.

Fitxa d'immoble

02025

Ref. Cadastral	6223601DF2862C0001BH;
----------------	-----------------------

Característiques constructives

Tipus de construcció	
Any de construcció	
Estat de l'edifici	Normal (1,0
Ocupat	Si

Superfícies* de l'immoble (en m²)

SUPERFÍCIE	Terreny	Construïda Total	Construïda Sobre rasant	Construïda Sota rasant	Útil Sobre rasant	Útil Sota rasant
Registral**	73.160,00	17.966,00	17.966,00	0,00		
Cadastral	73.166,00	17.966,00	14.341,00	3.625,00		
Operativa***	73.166,00	17.652,35	14.170,57	3.481,78		

* sobre les quals la Generalitat o el seu sector públic hi té un dret.

** la superfície de terreny només inclou la que la Generalitat és la titular.

*** és la superfície construïda -mesurada- amb elements comuns de la Generalitat i/o Sector Públic

Dades urbanístiques

Classificació del sòl	Urbà
Qualificació del sòl	Sistema d'equipament actual i de nova creació a nivell metropolità
Clau qualificació urbanística	7c
Catalogació	sí
Descripció de la catalogació	Béns culturals declarats d'Interés Nacional (BCNI)
Usos admesos	Administratiu i seguretat;

Fitxa d'immoble

02025

Relació de la superfície operativa, l'ocupació i la funció de l'immoble(sense vinculació amb el dret)

Unitat orgànica ocupant	Nom Planta	Sup. Construïda	Funció de l'espai
Departament de la Presidència	Palau de Pedralbes / Planta baixa	4.600,61	Auditori / Sala de Congressos
Departament de la Presidència;	Planta baixa / Seu representativa i centre de relació institucional	3.708,15	Auditori / Sala de Congressos;
Secretaria de la Unió per la Mediterrània;	Planta baixa / Secretaria de la UpM	892,46	Oficina;
Departament de la Presidència	Palau de Pedralbes / Planta 1a	3.633,36	Museu
Departament de la Presidència;	Planta 1a / Seu representativa i centre de relació institucional	3.509,20	Auditori / Sala de Congressos;
Secretaria de la Unió per la Mediterrània;	Planta 1a / Secretaria de la UpM	124,16	Oficina;
Departament de la Presidència	Palau de Pedralbes / Planta 2a	3.497,91	Museu
Departament de la Presidència;	Planta 2a / Seu representativa i centre de relació institucional	2.266,10	Auditori / Sala de Congressos;
Secretaria de la Unió per la Mediterrània;	Planta 2a / Secretaria de la UpM	1.231,81	Oficina;
Departament de la Presidència	Palau de Pedralbes / Planta coberta	422,80	Auditori / Sala de Congressos
Departament de la Presidència;	Palau de Pedralbes / Soterrani 01	3.481,78	Emmagatzematge;
Departament de la Presidència	Pavelló carruatges / Planta baixa	932,55	Auditori / Sala de Congressos
Font d'on s'ha obtingut: Informe tècnic			
Departament de la Presidència	Pavelló 1 (entrada) / Planta baixa	170,60	Auditori / Sala de Congressos
Font d'on s'ha obtingut: Informe tècnic			
Departament de la Presidència	Pavelló 2 (entrada) / Planta baixa	170,60	Auditori / Sala de Congressos
Font d'on s'ha obtingut: Informe tècnic			
Departament de la Presidència	Pavelló d'actes / Planta baixa	598,79	Auditori / Sala de Congressos
Font d'on s'ha obtingut: Informe tècnic			
Departament de la Presidència	Banys del jardí / Planta baixa	68,10	Auditori / Sala de Congressos
Font d'on s'ha obtingut: Informe tècnic			
Departament de la Presidència	Estació transformadora llum i instal·lacions / Planta baixa	75,25	Emmagatzematge
Font d'on s'ha obtingut: Informe tècnic			

Fitxa d'immoble

02025

Situacions Administratives (Assignació/Adscripció/Altres) amb independència de l'ocupació

Plantes	Situació	Departament/Sector públic	Data inici
Palau de Pedralbes \ Soterrani 01 Jardins Palau de Pedralbes \ Planta coberta Palau de Pedralbes \ Planta baixa \ Seu representativa i centre de relació institucional Palau de Pedralbes \ Planta 1a \ Seu representativa i centre de relació institucional Palau de Pedralbes \ Planta 2a \ Seu representativa i centre de relació institucional Pavelló carruatges Pavelló 1 (entrada) Pavelló 2 (entrada) Pavelló d'actes Banys del jardí Estació transformadora llum i instal·lacions	Assignació	Departament de la Presidència	23/12/2004
Jardins 2 Palau de Pedralbes \ Planta baixa \ Secretaria de la UpM Palau de Pedralbes \ Planta 1a \ Secretaria de la UpM Palau de Pedralbes \ Planta 2a \ Secretaria de la UpM	Altres	Secretaria de la Unió per la Mediterrània	14/07/2010

Observacions Situacions Administratives

Fitxa d'immoble

02025

Dades jurídiques segons l'objecte del/s dret/s amb independència de l'ocupació

Plantes	Tipus de dret	Data inici	Data final prevista	Adquirent del dret	Transmitent del dret
---------	---------------	------------	---------------------	--------------------	----------------------

Observacions Dades Jurídiques

Jardins 2	Dret d'Ús-Cessió gratuïta	14/07/2010	14/07/2035	Secretaria de la Unió per la Mediterrània - Desconegut	Generalitat de Catalunya-S0811001G
Palau de Pedralbes \ Planta 1a \ Secretaria de la UpM Palau de Pedralbes \ Planta 2a \ Secretaria de la UpM Palau de Pedralbes \ Planta baixa \ Secretaria de la UpM					

CONDICIONS: Dret d'Ús-Secretaria de la Unió per la Mediterrània -Desconegut: Els espais cedits en ús han de ser destinats a la seu central de la Secretaria de la UpM, conforme amb les especificacions de l'Acord de Seu signat entre l'Estat Espanyol i la Secretaria de la UpM en data 4 de maig de 2010.

Les parts aquí compareixents en la representació en que actuen convenen que si el bé deixés de ser destinat a l'esmentada finalitat, o la cessió d'ús quedés resolta, la possessió revertirà automàticament de ple dret al patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

El dret de reversió recau sobre els bens pròpiament cedits en ús i també sobre les construccions, les instal·lacions i les millores amb totes les seves pertinences i accessions existents en el dit bé, sense que el cessionari tingui cap dret a ésser-ne indemnitzat.

El dret de reversió produeix plens efectes en el mateix moment en què s'acrediti, mitjançant acta notarial notificada en forma que el be cedit no es destina a les finalitats previstes.

La cessió d'ús tindrà una durada de 25 anys i resta condicionada a que la Secretaria de la UpM mantingui la seva seu central al Palau de Pedralbes de Barcelona. Aquest termini és prorrogable per successius períodes de cinc anys sempre que es doni les mateixes condicions.

Seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya/Secretaria de la Unió per la Mediterrània -Palau de Pedralbes	Propietat-Cessió gratuïta	02/06/2022	Indefinida	Generalitat de Catalunya - S0811001G	Ajuntament de Barcelona-P0801900B
---	---------------------------	------------	------------	--------------------------------------	-----------------------------------

Fitxa d'immoble

02025

CONDICIONS: Propietat-Generalitat de Catalunya -S0811001G: 17/01/2023

Acord del Govern pel qual s'accepta la modificació de la finalitat de la cessió gratuïta de domini de la finca situada a l'avinguda Diagonal, 686 de Barcelona, en la qual s'ubica el Palau de Pedralbes i els seus jardins, efectuada per l'Ajuntament de Barcelona a favor de la Generalitat de Catalunya.

Acorda:
- Acceptar la modificació de la finalitat de la cessió gratuïta de domini efectuada per l'Ajuntament de Barcelona de la finca en la qual s'ubica el Palau de Pedralbes i els seus jardins.

- Sobre la finca objecte de cessió es manté com a ús principal el de seu representativa i centre de relació institucional, sense perjudici del seu ús per a d'altres activitats que la Generalitat de Catalunya consideri d'interès públic, sempre que no vagin en detriment dels béns cedits, amb total indemnitat per l'Ajuntament de Barcelona, i amb l'obtenció prèvia de les llicències i permisos que corresponguin.

- La resta de condicions de la cessió gratuïta de domini formalitzada el 2 de juny de 2022 resten inalterades.

02/06/2022
ALD 10763/19

DOCUMENT ADMINISTRATIU DE CESSIÓ GRATUÏTA DE DOMINI DE LA FINCA ON ES TROBA UBICAT EL PALAU DE PEDRALBES I ELS SEUS JARDINS, DESTINADA A SEU REPRESENTATIVA I CENTRE DE RELACIÓ INSTITUCIONAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

- L'Ajuntament de Barcelona, aquí representat pel seu Primer Tinent d'Alcalde, CEDEIX GRATUÏTAMENT I TRANSMET EL DOMINI de la finca on es troba ubicat el Palau de Pedralbes i els seus jardins, a la Generalitat de Catalunya, aquí representada pel director general del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, que l'ACCEPTA i ADQUIREIX.

- Els fins per als quals s'atorga aquesta cessió són els de destinar-la a seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya. Si la finca cedida no es destina a l'ús esmentat anteriorment en el termini màxim de 5 anys a comptar des de la formalització del present document o si deixés de ser-hi destinada durant els 30 anys següents, revertirà automàticament de ple dret a l'ens local cedent.

- Si el bé cedit no es destina a l'ús previst en el termini fixat o deixen de ser-hi destinats, reverteixen automàticament de ple dret al patrimoni de l'ens local cedent.

- Ambdues parts, en la representació que ostenten i als efectes fiscals oportuns, valoren la finca objecte d'aquesta cessió en 44.554.394 €, dels quals 34.388.858 € fan referència al valor del sòl, i 10.175.536 € al valor cadastral de la construcció.

08/02/2022
Acord del Govern pel qual s'accepta la cessió gratuïta de domini de la finca situada a l'avinguda Diagonal, 686 de Barcelona, on s'ubiquen el Palau de Pedralbes i els seus jardins, oferta per l'Ajuntament de Barcelona, destinada a seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya.

La finca objecte de cessió s'ha d'incorporar a l'Inventari general de béns de la Generalitat de Catalunya i la seva afectació resultarà implícita al Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

Observacions de l'immoble

Memoràndum

02025

Fotografia

Geograma

Topograma

Resolució d'acceptació sobre la modificació de la cessió gratuïta de domini de la finca situada a l'avinguda Diagonal, 686 de Barcelona, on s'ubiquen el Palau de Pedralbes i els seus jardins.

Antecedents

- 1) Que l'Acord plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, de data 29 de març de 2019, es va acordar la cessió gratuïta de domini a favor de la Generalitat de Catalunya, de la finca situada a l'avinguda Diagonal, 686, on s'ubiquen el Palau de Pedralbes i els seus jardins, per a destinar-la a seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya.
- 2) Que l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya, de data 8 de febrer de 2022 accepta la cessió abans esmentada, comportant l'assumpció per part de la Generalitat de les facultats, drets i obligacions inherents a la propietat de la finca cedida, sense perjudici de les competències locals en matèria de parcs i jardins.
- 3) Que amb motiu de l'esmentat acord de govern, en data 1 de juny de 2022, es va signar el document administratiu de cessió gratuïta de domini de la finca on es troba ubicat el Palau de Pedralbes per part de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.
- 4) Que en data 8 de setembre de 2022, s'inscriu aquesta cessió gratuïta de domini en el Registre número 19 de Barcelona.
- 5) Vist que la destinació de l'esmentada cessió gratuïta de domini es circumscriu a ser seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya i que això impedeix destinar l'immoble a altres activitats es proposa una modificació a l'Ajuntament de Barcelona en el sentit d'ampliar la destinació a altres activitats que la Generalitat de Catalunya consideri d'interès públic.
- 6) Vist que el Plenari de Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, de 25 de novembre de 2022, acorda modificar la destinació de la finca anomenada Palau de Pedralbes i els seus jardins ampliant la destinació dels béns a altres activitats que la Generalitat de Catalunya consideri d'interès públic.
- 7) D'acord amb el que disposa el Decret 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya en matèria d'assignació d'immobles.

RESOLC

Acceptar la modificació de la cessió gratuïta a la Generalitat de Catalunya de la finca situada a l'Avinguda Diagonal, 686, en la qual es troben ubicats el Palau de Pedralbes

i els seus jardins, en el sentit d'ampliar la destinació dels béns, mantenint com a ús principal el de seu representativa i centre de relació institucional, sense perjudici del seu ús per d'altres activitats que la Generalitat de Catalunya consideri d'interès públic, sempre que no vagin en detriment dels béns cedits, amb total indemnitat per l'Ajuntament de Barcelona, i prèvia obtenció de les llicències i permisos que corresponguin.

Signat digitalment a Barcelona.

Per delegació (Resolució PRE/3588/2022, de 7 de novembre, DOGC núm. 8797, de 21.11.2022)

La secretària general

DOCUMENT ADMINISTRATIU DE MODIFICACIÓ DE LA FINALITAT DE LA CESSIÓ GRATUÏTA DE DOMINI DE LA FINCA ON ES TROBA UBICAT EL PALAU DE PEDRALBES I ELS SEUS JARDINS, DESTINADA A SEU REPRESENTATIVA I CENTRE DE RELACIÓ INSTITUCIONAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

INTERVENEN

D'una part, el senyor JOSEP MARIA AGUIRRE I FONT, director general del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

I de l'altra, el senyor JAUME COLLBONI CUADRADO, Primer Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, assistit pel senyor JORDI CASES i PALLARÈS, Secretari General de la Corporació Municipal, a la qual assessora, i dóna fe.

ACTUEN

El senyor JOSEP MARIA AGUIRRE I FONT, en nom i representació orgànica de la Generalitat de Catalunya (NIF S-0811001-G), per raó del seu càrrec de director general del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, pel que fou nomenat per Decret 230/2022, de 18 d'octubre, i en exercici de les funcions atribuïdes pel Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda, publicat al DOGC número 8638. A més, està facultat expressament per a aquest acte en virtut del punt 4 de l'Acord de Govern, adoptat el dia 17 de gener de 2023, que s'incorpora al final d'aquest document, com **annex 1**.

El senyor JAUME COLLBONI CUADRADO, Primer Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona (amb NIF P-0801900-B), d'acord amb les facultats delegades per l'Alcaldia, segons decret de data 13 de juny de 2015, assistit pel senyor JORDI CASES i PALLARÈS, Secretari General de l'Excm. Ajuntament d'aquesta Ciutat, nomenat per Decret d'Alcaldia de data 18 de juny de 2002, en funcions de fedatari públic i d'assessorament legal segons disposen els articles 3 i 7 del Reial Decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional així com l'article 92 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local.

S'incorporen al final d'aquest document, els certificats de la delegació del Primer Tinent d'Alcalde, juntament amb el nomenament del Secretari General de l'Ajuntament de Barcelona, com **annexos 2 i 3** respectivament.

Els intervinents, en les respectives qualitats en què actuen, es reconeixen recíprocament la capacitat legal necessària per a contractar i obligar-se en els termes que resulten del present document, i

MANIFESTEN:

I.- Que la Generalitat de Catalunya és propietària, pel títol que es dirà, de la finca coneguda com a Palau de Pedralbes, antic Palau Reial de Barcelona, finca catalogada com a Monument Històric Artístic d'Interès Nacional, la qual consta inscrita en el Registre de la Propietat número 19 de Barcelona, al tom 2005, llibre 119, foli 1, finca registral número 4.347, i té la descripció següent:

URBANA. PALAU REIAL DE BARCELONA. El forma un recinte murallat que té el seu front i entrada principal per l'Avinguda d'Alfons XIII, sense número – avui Avinguda Diagonal número 686- i entrada accessòria per un carrer sense nom que s'obre pel seu costat d'Orient; tanca una superfície de setanta-tres mil cent seixanta metres quadrats (73.160 m2), afrontant pel front, Sud, amb l'Avinguda citada i per la resta de punts cardinals amb carrers que l'envolten deixant-lo en complet aïllament: al Nord, amb el carrer de Jordi Girona; a l'Oest, amb el carrer del Tinent Coronel Valenzuela; i a l'Est, amb el carrer de Fernando Primo de Rivera. Les seves característiques són: al fons del recinte expressat, s'aixeca el Palau pròpiament dit, compost de quatre plantes, o sigui, soterrani, planta noble, pis principal i pis segon. Ocupa, junt amb la Capella i Majordomia, quatre mil sis-cents nou metres i es troba distribuït d'aquesta forma. La planta baixa o noble conté les dependències de recepció i les de relació amb el saló del Trono, la Capella, els despatxos de Sa Majestats, el Saló de Música, la Cambra i els salons que formen l'Avant-Cambra, el menjador de Gala, la Biblioteca i varies dependències destinades a despatx de l'alt personal del Palau. El pis principal conté els dormidors dels Reis, Príncep d'Astúries i Infantes, i els dels principals personatges de la servitud Reial. El pis segon està destinat a dormitoris i dependències del seguici de Sa Majestats, i la planta soterrani està destinada a les dependències de servei, com cuina, calefacció, lavabo i planxat mecànics, i dormitoris de les servituds. Existeixen junt a la porta principal d'entrada dos cossos d'edificis destinats a porteria i cos de guàrdia que ocupen una extensió de cinc-cents cinquanta-vuit metres i a l'interior un pavelló per garatge que mesura set-cents setanta-sis metres seixanta decímetres, i un altre per a cavalleries que mesura vuitcents vuitanta metres cinquanta decímetres. La resta de l'immoble es troba destinat a jardí. Es trobava situada en els antics termes municipals de Les Corts i Sant Vicenç de Sarrià que pertanyien a les demarcacions hipotecàries dels Registres del Nord i Occident de Barcelona, respectivament. Actualment s'ubica íntegrament en el districte de les Corts,

barri de Pedralbes, del terme municipal de Barcelona, i pertany en la seva totalitat a la demarcació hipotecària d'aquest Registre número 19.

II.- Que l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant Acord Plenari del seu Consell Municipal de data 29 de març de 2019, va acordar la cessió gratuïta del domini a favor de la Generalitat de Catalunya, de la finca esmentada en el manifesten l d'aquest document, en la qual es troben ubicats el Palau de Pedralbes i els seus jardins, per a destinar-la a seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya.

III.- Que la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Acord Govern adoptat el dia 8 de febrer de 2022, va acceptar la cessió gratuïta de la finca descrita anteriorment, en la qual es troben ubicats el Palau de Pedralbes i els seus

jardins, oferta per l'Ajuntament de Barcelona, per a destinar-la a seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya.

IV.- Que l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya van formalitzar, en data 2 de juny de 2022, el document administratiu de cessió gratuïta de domini de la finca on es troba ubicat el Palau de Pedralbes i els seus jardins, destinada a seu representativa i centre de relacions institucionals de la Generalitat de Catalunya.

V.- Que en document administratiu de 2 de juny de 2022, es va pactar que si la finca cedida no es destina a l'ús anteriorment esmentat en el termini màxim de 5 anys a comptar des del dia 2 de juny de 2022, o si deixés de ser destinada durant els 30 anys següents, revertirà automàticament de ple dret a l'Ajuntament de Barcelona; que si el bé cedit no es destina a l'ús previst en el termini fixat o deixa de ser-ne destinat, revertirà automàticament de ple dret a l'Ajuntament de Barcelona, qui tindrà dret a rebre, si escau, el valor dels danys i els perjudicis causats i el detriment experimentat pel bé.

VI.- Que l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant Acord Plenari del seu Consell Municipal de data 25 de novembre de 2022, ha aprovat MODIFICAR l'acord adoptat pel Plenari del Consell Municipal, en sessió de 29 de març de 2019, de cessió gratuïta a la Generalitat de Catalunya de la finca municipal situada a l'avinguda Diagonal, núm. 686, en la qual es troben ubicats el Palau de Pedralbes i es seus jardins, en el sentit d'ampliar la destinació dels béns, mantenint com a ús principal el de seu representativa i centre de relació institucional, sense perjudici del seu ús per d'altres activitats que la generalitat de Catalunya consideri d'interès públic, sempre que no vagin en detriment dels béns cedits, amb total indemnitat per l'Ajuntament de Barcelona, i prèvia obtenció de les llicències i permisos que corresponguin, i formalitzar l'acta administrativa de la cessió, restant inalterat la resta de l'acord.

VII.- Que la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Acord Govern adoptat el dia 17 de gener de 2023, va acceptar la modificació de la finalitat de la cessió gratuïta de domini efectuada per l'Ajuntament de Barcelona, de la finca

situada a l'avinguda Diagonal 686 de Barcelona, en la qual s'ubica el Palau de Pedralbes i els seus jardins.

VIII.- Per tot això, els intervinents, en la respectiva representació amb què actuen, porten a terme aquesta cessió, la qual formalitzen amb subjecció als següents

PACTES

PRIMER.- L'Ajuntament de Barcelona, aquí representat pel seu Primer Tinent d'Alcalde, el senyor JAUME COLLBONI CUADRADO, i la Generalitat de Catalunya, aquí representada pel director general del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, el senyor JOSEP MARIA AGUIRRE I FONT, acorden modificar la cessió gratuïta de domini de la finca coneguda com Palau de Pedralbes, formalitzada en document administratiu de 2 de juny de 2022, que es descriu com segueix:

URBANA. PALAU REIAL DE BARCELONA. El forma un recinte murallat que té el seu front i entrada principal per l'Avinguda d'Alfons XIII, sense número –avui Avinguda Diagonal número 686- i entrada accessòria per un carrer sense nom que s'obre pel seu costat d'Orient; tanca una superfície de setanta-tres mil cent seixanta metres quadrats (73.160 m2), afrontant pel front, Sud, amb l'Avinguda citada i per la resta de punts cardinals amb carrers que l'envolten deixant-lo en complet aïllament: al Nord, amb el carrer de Jordi Girona; a l'Oest, amb el carrer del Tinent Coronel Valenzuela; i a l'Est, amb el carrer de Fernando Primo de Rivera. Les seves característiques són: al fons del recinte expressat, s'aixeca el Palau pròpiament dit, compost de quatre plantes, o sigui, soterrani, planta noble, pis principal i pis segon. Ocupa, junt amb la Capella i Majordomia, quatre mil sis-cents nou metres i es troba distribuït d'aquesta forma. La planta baixa o noble conté les dependències de recepció i les de relació amb el saló del Trono, la Capella, els despatxos de Sa Majestats, el Saló de Música, la Cambra i els salons que formen l'Avant-Cambra, el menjador de Gala, la Biblioteca i varies dependències destinades a despatx de l'alt personal del Palau. El pis principal conté els dormidors dels Reis, Príncep d'Astúries i Infantes, i els dels principals personatges de la servitud Reial. El pis segon està destinat a dormitoris i dependències del seguici de Sa Majestats, i la planta soterrani està destinada a les dependències de servei, com cuina, calefacció, lavabo i planxat mecànics, i dormitoris de les servituds. Existeixen junt a la porta principal d'entrada dos cossos d'edificis destinats a porteria i cos de guàrdia que ocupen una extensió de cinc-cents cinquanta-vuit metes i a l'interior un pavelló per garatge que mesura set-cents setanta-sis metres seixanta decímetres, i un altre per a cavalleries que mesura vuit-cents vuitanta metres cinquanta decímetres. La resta de l'immoble es troba destinat a jardí. Es trobava situada en els antics termes municipals de Les Corts i Sant Vicenç de Sarrià que pertanyien a les demarcacions hipotecàries dels Registres del Nord i Occident de Barcelona, respectivament. Actualment s'ubica íntegrament en el districte de Les Corts, barri de Pedralbes, del terme municipal de Barcelona, i pertany en la seva totalitat a la demarcació hipotecària d'aquest Registre número 19.

Aquesta finca consta inscrita en el Registre de la Propietat número 19 de Barcelona, al tom 2005, llibre 119, foli 1, finca 4.347 de la secció 2a, inscripció 3a, tal i com es desprèn de la nota simple registral de domini i càrregues que s'uneix al final d'aquest document, com **annex 4**.

Figura inscrita en ple domini a favor de la Generalitat de Catalunya pel títol de cessió gratuïta de domini, efectuada per l'Ajuntament de Barcelona, formalitzada en document administratiu de data 2 de juny de 2022

La finca descrita té la referència cadastral 6223601DF2862C0001BH, certificació de la qual s'acompanya a aquest document, com **annex 5**.

SEGON.- Sobre la finca objecte de cessió es manté la finalitat per a la què es va atorgar, que és la de destinar-la a seu representativa i centre de relació institucional de la Generalitat de Catalunya, sense perjudici del seu ús per d'altres activitats que la Generalitat de Catalunya consideri d'interès públic, sempre que no vagin en detriment dels béns cedits, amb total indemnitat per l'Ajuntament de Barcelona, i prèvia obtenció de les llicències i permisos que corresponguin.

TERCER.- La resta de condicions de la cessió gratuïta de domini formalitzada el 2 de juny de 2022 resten inalterades.

QUART.- Pel que fa al pagament de les despeses i impostos de la cessió ara formalitzada, inclosos els honoraris del senyor/a Registrador/a de la Propietat, seran satisfets per qui correspongui segons assenyali la legislació vigent.

- Ambdues parts, en la respectiva representació amb que intervenen, sol·liciten del senyor/a Liquidador/a de l'Impost les exempcions o bonificacions que corresponguin i del senyor/a Registrador/a de la Propietat la pràctica de la inscripció dels negocis continguts en aquest document administratiu, títol inscripció arran del que disposa l'article 12 del text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, amb el redactat recollit per l'article 25 de la Llei 5/2007 de 4 de juliol de mesures fiscals i financeres, publicada al DOGC 4906 de 6 de juliol de 2007.

De conformitat amb allò que estableix el Reglament Hipotecari, els atorgants segons intervenen sol·liciten expressament la inscripció parcial del present document en el supòsit que alguna de les seves clàusules patís algun defecte que segons el parer del Registrador impedisís la pràctica de la mateixa.

- Ambdues parts, en la respectiva representació amb que intervenen, s'obliguen a complir fidelment els pactes d'aquest document administratiu i, en cas de conflicte, se sotmeten als Jutjats i Tribunals de la ciutat de Barcelona, amb renúncia expressa del propi fur o domicili, si fos un altre.

PROTECCIÓ DE DADES: De conformitat amb el que es disposa en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament (UE) 2016/679, del Parlament

Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), s'informa que les dades presents en aquest document s'incorporaran a l'Inventari de béns immobles de la Generalitat de Catalunya.

I en prova de conformitat, se signa el present document administratiu, que es perfecciona amb la signatura de tots els intervinents, i en la data en què ho fa l'últim d'ells.

**PER LA GENERALITAT
DE CATALUNYA**

**PER L'AJUNTAMENT
DE BARCELONA**

Josep Maria Aguirre i Font
Director General de Patrimoni

Jaume Collboni Cuadrado
Primer Tinent d'Alcalde

Jordi Cases i Pallarès
Secretari General

**PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC
DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA**

D_6 ANNEXES

ANNEX 2. Fitxes del Catàleg del patrimoni arquitectònic

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATELEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	PALAU DE PEDRALBES		FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR	Eusebi Bona i Puig, Francesc de P. Nebot i Torrents. Col.: E. Sagnier. Arqtes. Decor. ints: S. Alarma, R. Parcerisas, Castañé, F. Labarta, J. Pallarols, S. Marco.		NÚM.ELEMENT:	25/1	1 de 4
ÈPOCA	1921-24				
ESTIL	Edifici: Noucentista				
ÚS ORIGINAL	Finca rural		ÚS ACTUAL:	Equipament cultural	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

De l'antiga Torre Güell (bastida sobre el Mas Custó de Les Corts de Sarrià), formada per planta baixa i tres pisos amb coberta terrat, s'aprofita el cos central de planta quadrada, mentre que les dues naus laterals amb galeries es van obrir en la façana principal formant un semicercle que atorga un moviment barroquista a la façana. Així mateix, els arquitectes autors de la reforma i ampliació per a convertir-lo en palau reial, Eusebi Bona i Puig i Francesc de Paula Nebot i Torrents, van optar per mantenir les façanes estucades amb esgrafiats al pis principal. Pel que fa a la capella, es va decidir situar-la junt a la façana posterior tocant al carrer Jordi Girona. El futur Palau Reial passà de tenir de tres a quatre plantes, en les que hi havia el Saló del Tron, despatxos, sala de música, menjador de gala, etc., més les estances privades. Junt a l'entrada al recinte -ara definitivament per la Diagonal- es va construir un pavelló per a cobxera i un altre per a cavallerisses. La superfície total del recinte passava a tenir 4.609 m². La decoració interior va encarregar-se a Santiago Marco; Salvador Alarma; Rafael Parcerisas i Serra; Castañé (moblista); Francesc Labarta i Planas, i Joan Pallarols i Colomer, tots ells artistes vinculats al Foment de les Arts Decoratives de Barcelona, i els objectes i altres elements amb què es va decorar procedien tant de l'àmbit privat (donacions particulars) com del públic, amb dipòsits del Museu del Prado, del Reial Patrimoni Nacional i de la Reial Fàbrica de Tapissos, així com del mateix Ajuntament de Barcelona, amb peces procedents del Museu d'Art i del propi edifici consistorial. Amb tots ells es va aconseguir dignificar de manera sumptuosa els diferents àmbits del palau.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

1884: Eusebi Güell i Bacigalupi, mecenes d'Antoni Gaudí, li encarrega el tancament de la finca i el seu enjardinament. A la seva mort l'any 1918, la finca d'estiu familiar passa a ser propietat dels seus fills.
1920: Es crea la "Urbanización Güell, S.A.", amb Santiago Güell al front que hi aportarà la finca com a part del capital social. També es crea la "Comisión Constructora del Palacio Real de Barcelona", fundada per José María Lacoma i Juan Antonio Güell.
1921: Inici de les obres de construcció de la futura residència reial, enderrocant-se el que restava del Mas Custó.
1924: Cessió del Palau Reial a l'Ajuntament de Barcelona, que l'entrega a la família reial.
1926: Visita a la ciutat d'Alfons XIII, que s'hi instal·la malgrat no estar acabades les obres interiors del palau.
1931: Declaració del Palau de Pedralbes com a Monument Nacional (Decret 3-6-1931, Gaceta 4-6-1931). Inici de les obres d'adequació als nous usos culturals.
1932: L'Estat l'incauta i el cedeix a l'Ajuntament de Barcelona. Mentre que el garatge serà la seu dels "Amics dels Jardins de Catalunya", a la primera planta s'instal·la una residència femenina i al desembre s'obren al públic les instal·lacions museístiques.
1936: Obres a l'antiga masoveria de la Torre Güell.
1939: Es converteix en la residència oficial a la ciutat del Cap de l'Estat Espanyol. La propietat passa a ser del Patrimoni Nacional.
1946-48: Es porten a terme obres de manteniment i conservació de l'edifici, dirigides per l'arquitecte Adolf Florensa i Ferrer.
1960: Cedit per tercera vegada a l'Ajuntament de Barcelona, que decideix obrir-lo al públic.
1968: Noves obres interiors que comporten modificacions en la distribució i decoració, dirigides per l'arquitecte Antonio Lozoya.

BIBLIOGRAFIA:

- "Extraordinario dedicado al Palacio Real de Pedralbes que Barcelona ofrece a SS.MM. los Reyes de España". *Lyceum* (Barcelona), año VI, núm. 31 (maig 1924).
- Nicolau M. Rubió i Tudurí. "Ampliació de la masoveria a la Casa Güell de Pedralbes". *Arquitectura i Urbanisme* (Barcelona), vol. VIII (1936).
- TARÍN-IGLESIAS, José; PLANAS PARELLADA, Josefa. *El Palacio de Pedralbes y el Palacete Aibéniz*. Madrid: Patrimonio Nacional, 1974.
- *Catàleg dels monuments i conjunts històrico-artístics de Catalunya*. Barcelona: Generalitat de Catalunya-Departament de Cultura, 1989, pàg. 109.
- NAVARRO i MOLLEVÍ, Imma. *Masies de Les Corts*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Districte de Les Corts (Quaderns de l'Arxiu 2), 1993, pp. 387-397.
- **FARRÉ i SANPERA**, M. Carme. *Palau Reial de Pedralbes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 1997. (Estudi inèdit).

ESTRUCTURES PORTANTS:	FAÇANES:
FORJATS:	INTERIOR:
COBERTES:	INSTAL·LACIONS AIGUA:
SERVEIS:	INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:

FOTOGRAFIES: Catedra Gaudí / Arxiu Mas / Fundació-Institut Amatller d'Art Hispànic. Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Projecte de Patrimoni Artístic Municipal.	PLÀNOLS: A.H.U.A.D.-Co.A.C., Fons Nebot.
--	---

ALTRES:
- Monument Històrico-Artístic d'Interès Nacional. Decret 3-6-1931, Gaceta 4-6-1931. - Catàleg del Patrimoni Arquitectònic, i Històrico-Artístic de la Ciutat de Barcelona, 1987. Fitxa núm. 276, pàg. 276.

PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona
PLANEJAMENT:	P.G.M. 7c Fulla M17 A

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

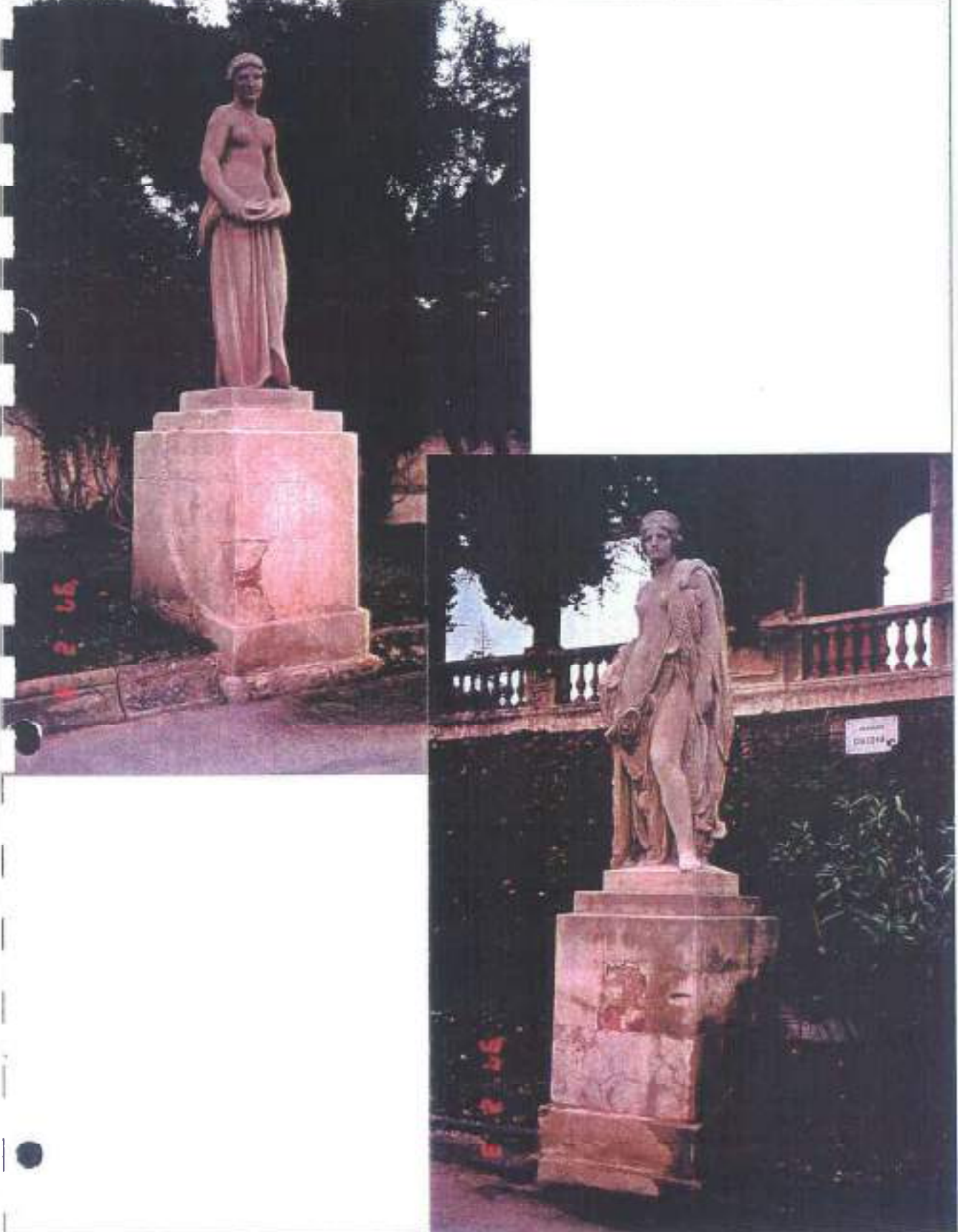
DENOMINACIÓ	PALAU DE PEDRALBES	FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10	NÚM. ELEMENT:	25/1	3 de 4

NIVELL: A (B.C.I.N.) 7c (p)

Manteniment integral de l'edifici amb els seus elements arquitectònics i decoratius.
Qualsevol intervenció requerirà la realització d'una memòria d'investigació i recerca històrica que justifiqui i documenti les parts originals, defineixi les modificacions posteriors, i la seva integració amb la proposta sol·licitada.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	CONJUNT ESPECIAL DEL PALAU DE PEDRALBES	FITXA CADASTRAL: 0417050/001
-------------	---	------------------------------

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ PALAU DE PEDRALBES

FITXA CADASTRAL: 0417050/001

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	ISABEL II PRESENTA AL FUTUR ALFONS XII			FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR:	Agapit Vallmitjana i Abarca, escultor			NÚM.ELEMENT:	25/7 1 de 3
EPOCA:	1860-1862				
ESTIL:	Realista				
ÚS ORIGINAL:	Element escultòric		ÚS ACTUAL:	Element escultòric	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

L'estàtua amb la imatge de la reina Isabel II i del futur Alfons XII és una obra d'Agapit Vallmitjana que s'insereix de plé en el moviment realista. De composició clàssica per la seva forma piramidal, l'escala 1:1 de les figures, i les proporcions, la seva factura reflexa aquest realisme, que queda palés en les formes -plecs i volants dels vestits de les dues figures, la posició dels braços que sostenen l'infant, la presentació frontal d'ambdós. Aquests detalls són representats minuciosament i de forma quasi fotogràfica, de manera que reflexen amb tota fidelitat la indumentària, el pentinat, i inclús la joieria (la corona que ens identifica la monarca) que en aquells moments estaven de moda, i que a més dignifiquen i magnifiquen les dues figures reials sense perdre, però, la imatge de la mare que presenta el seu fill. Tot i així, Vallmitjana no li atorga tendresa, i així aquesta maternitat no perd la majestuositat requerida.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

L'estatua fou un encàrrec directe de la reina Isabel II a l'escultor Agapit Vallmitjana, encàrrec realitzat al llarg d'una visita reial al taller dels germans Vallmitjana que va tenir lloc l'any 1860.
L'any 1861, Agapit Vallmitjana va realitzar un primer esbós en fang cuit, que representa la imatge de la Reina, peça que forma part de la col·lecció del Museu d'Art Modern del Museu Nacional d'Art de Catalunya, a Barcelona.
Propietat del Patrimoni Nacional per formar part de la col·lecció del Museu del Prado, cap l'any 1926 fou deixada en dipòsit per tal d'embellir el Palau Reial, pel que es decidí col·locar-la davant l'entrada principal.

BIBLIOGRAFIA:

-SUBIRACHS I BURGAYA, Judit. *L'escultura del segle XIX a Catalunya*. Montserrat: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1994 (Biblioteca Abat Oliba, 146).

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	

FOTOGRAFIES: Museu del Prado, Madrid. Projecte de Patrimoni Artístic Municipal, Ajuntament de Barcelona.	PLÀNOLS:
--	----------

ALTRES:

PROPIETAT:	Propietat del Patrimoni Nacional, forma part de la col·lecció del Museu del Prado i està en dipòsit a l'Ajuntament de Barcelona.
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c Fulla M17A

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	ISABEL II PRESENTA AL FUTUR ALFONS XII	FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 666 / Fernando Primo de Rivera, 1 a 11 / Jordà Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10	NÚM. ELEMENT:	25/7	3 de 3

NIVELL: A (B.C.I.N.) 7c (p)

Manteniment i conservació.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

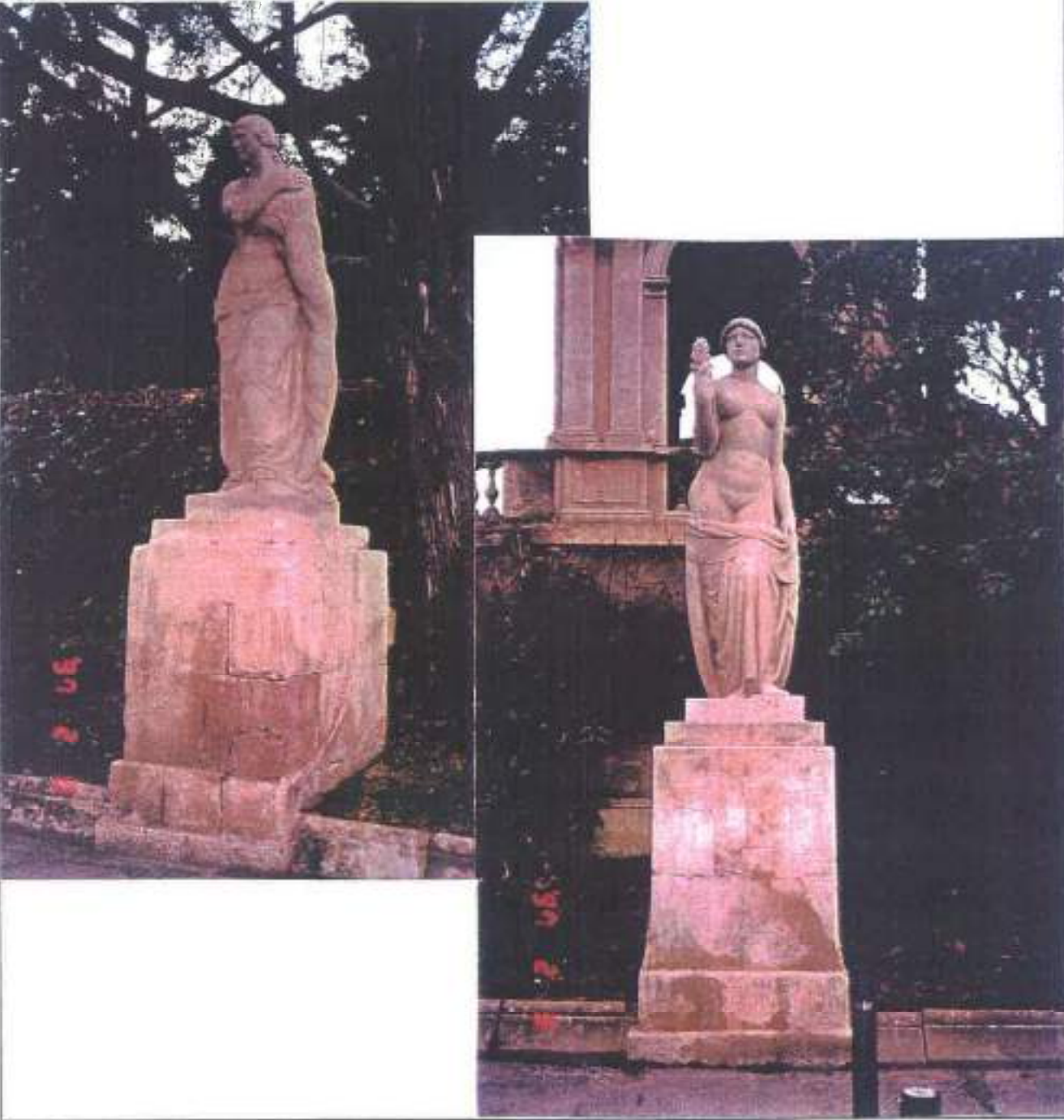
DENOMINACIÓ	ISABEL II PRESENTA AL FUTUR ALFONS XII	NÚM. ELEMENT:	25/7
-------------	--	---------------	------

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	CONJUNT ESPECIAL DEL PALAU DE PEDRALBES			FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR:	Eusebi Bona i Puig i Francesc de Paula Nebot i Torrents, arqtes. Jardins: Antoni Gaudí i Cornet, Nicolau M. Rubió i Tudurí, arqtes., Carles Buigas i Sans, enginyer.		NÚM.ELEMENT:	25	1 de 5
ÈPOCA:	1921-1924. Jardins: 1884 i 1925-1927				
ESTIL:	Noucentista. Intervenció anterior d'A. Gaudí: modernista				
ÚS ORIGINAL	Finca rural		ÚS ACTUAL:	Equipament cultural i jardins públics	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

NÚM. ELEMENT : 25

DESCRIPCIÓ:

De l'antiga Torre Güell (bastida sobre el Mas Custó de Les Corts de Sarrià), formada per planta baixa i tres pisos amb coberta terrat, s'aprofita el cos central de planta quadrada, mentre que les dues naus laterals amb galeries es van obrir en la façana principal formant un semicercle que atorga un moviment barroquista a la façana. Així mateix, els arquitectes autors de la reforma i ampliació per a convertir-lo en palau reial van optar per mantenir les façanes estucades amb esgrafiats al pis principal. Igualment es respectà la capella, situada en la part posterior junt al carrer Jordi Girona. El futur Palau Reial passà de tenir de tres a quatre plantes, en les que hi havia el Saló del Tron, despatxos, sala de música, menjador de gala, etc. Junt a l'entrada al recinte -ara definitivament per la Diagonal- es va construir un pavelló per a cotxera i un altre per a cavallerisses. La superfície total del recinte ~~passava a tenir 4.609 m²~~. Concernent al jardí, resten tres portes d'entrada a l'antiga Torre Güell i les cavallerisses (vegi's les fitxes núms. 54, 63, i 83), obra d'Antoni Gaudí per encàrrec d'Eusebi Güell i Bacigalupi, i s'ha de comentar també el respecte de Nicolau M. Rubió i Tudurí cap a les espècies ja existents de l'antic "jardí de les Hespèrides d'Hèrcules", havent estat trobada la font d'Hèrcules, obra d'Antoni Gaudí, l'any 1983. Avui, el Palau alberga les col·leccions del Museu de Carruatges, del Museu de les Arts Decoratives i del Museu de Ceràmica.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

1859: Joan Güell i Ferrer adquireix el Mas Custó, de producció agrícola.
1872: Mort de Joan Güell. El seu fill Eusebi hereda la finca. Posteriorment, el mas serà reformat i condicionat com a residència familiar d'estiu.
1884: Eusebi Güell, mecenes d'Antoni Gaudí, li encarrega el tancament de la finca i el seu enjardinament.
1918: Mort d'Eusebi Güell. La finca passa a ser propietat dels seus fills.
1920: Es crea la "Urbanización Güell, S.A.", amb Santiago Güell al front i hi aportarà la finca com a part del capital social. També es crea la "Comisión Constructora del Palacio Real de Barcelona", fundada per José María Lacoma i Juan Antonio Güell.
1921: Inici de les obres de construcció de la futura residència reial, enderrocant-se el que restava del Mas Custó.
1924: Cessió del Palau Reial a l'Ajuntament de Barcelona, que el cedeix a la família reial.
1926: Visita a la ciutat d'Alfons XIII, que s'hi instal·la malgrat no estar acabat el palau.
1932: L'Estat l'incapta i el cedeix a l'Ajuntament de Barcelona.
1936: Obres a l'antiga masoveria de la Torre Güell.
1939: Es converteix en la residència oficial a la ciutat del Cap de l'Estat Espanyol. La propietat passa a ser del Patrimoni Nacional.
1960: Cedit per tercera vegada a l'Ajuntament de Barcelona, que decideix obrir-lo al públic.
1970: Instal·lació del Museu de Carruatges.
1983: Trobada de la font d'Hèrcules.
1989: Instal·lació del Museu de Ceràmica, procedent del Palau Nacional.

BIBLIOGRAFIA:

Veure pàgina 4.

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	

FOTOGRAFIES: Catedra Gaudí / Arxiu Mas / Fundació-Institut Amatller d'Art Hispànic. Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Projecte del Patrimoni Artístic Municipal.	PLANOLS: A.H.U.A.D.-Co.A.C, Fons Nebot.
ALTRES: Decret 3-6-1931, Gaceta 4-6-1931: Catalogació del Palau de Pedralbes, com a Monument Nacional. Catalàg del Patrimoni Arquitectònic, i Històrico-Artístic de la Ciutat de Barcelona, 1987, Categoria A, Cap. I (fitxa 276). Decret 474/1962, B.O.E. 9-3-1962: Catalogació del Museu de les Arts Decoratives com a Monument Nacional, i del Museu de Ceràmica, ja que l'any 1962 era part de la col·lecció del Museu d'Art Modern. L'escultura d'Agapò Vallmitjana <i>Isabel II presenta al futur Alfons XII</i> , és un dipòsit del Museu del Prado. Cat. A, Monument Nacional.	

PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c/7c. Fulla M17 A i C.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	CONJUNT ESPECIAL DEL PALAU DE PEDRALBES	FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10	NÚM. ELEMENT:	25	3 de 5
NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p) i 7c (p)				
Restauració i manteniment d'edificis i altres elements arquitectònics, amb els seus elements decoratius. Restauració i conservació de les escultures. Manteniment i conservació dels jardins.				

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	CONJUNT ESPECIAL DEL PALAU DE PEDRALBES	FITXA CADASTRAL: 0417050/001
Pàgina: 4 de 5		
BIBLIOGRAFIA: - "Extraordinario dedicado al Palacio Real de Pedralbes que Barcelona ofrece a SS.MM. los Reyes de España". <i>Lyceum</i> (Barcelona), año VI, núm. 31 (maig 1924). - Nicolás Mª Rubió i Tudurí. "Progresos de la urbanización en Barcelona. Los jardines del Real Palacio de Pedralbes". <i>Barcelona Atracción</i> (Barcelona), any 16, núm. 186 (1926), pp. 12-15. - Nicolás Mª Rubió i Tudurí. "Los jardines de Barcelona". <i>Barcelona Atracción</i> (Barcelona), any XX, núm. 224 (1930). - SIUL [pseudònim]. "El futuro parque de Pedralbes". <i>Su Finca</i> (Barcelona), any II, núm. 7 (maig 1930), pp. 164-165. - "El ex-Palacio Real de Pedralbes será convertido en museo". <i>Barcelona Atracción</i> (Barcelona), núm. 246 (1931). - "Un nuevo parque. Los jardines de Pedralbes". <i>Barcelona Atracción</i> (Barcelona), núm. 240 (1931). - "Barcelona tiene un nuevo museo. El Palacio de Pedralbes". <i>Barcelona Atracción</i> (Barcelona), any XXIII, núm. 260 (1933). - Nicolau M. Rubió i Tudurí. "Ampliació de la masoveria a la Casa Güell de Pedralbes". <i>Arquitectura i Urbanisme</i> (Barcelona), vol. VIII (1936). - TARIN-IGLESIAS, José; PLANAS PARELLADA, Josefina. <i>El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albéniz</i>. Madrid: Patrimonio Nacional, 1974. - GINER DE LOS RIOS, Bernardo. <i>Cincuenta años de arquitectura española. II. (1900-1950)</i>. Madrid: Adir, 1980 (Mèxic, 1952). - UCHA DONATE, Rodolfo. <i>Cincuenta años de arquitectura española (1900-1950)</i>. Madrid: Adir, 1980. [Text aparegut originalment al <i>Catálogo General de la Construcción, 1954-1955</i>]. - Eduard Bru. "Els jardins de l'arquitecte Rubió". <i>Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme</i> (Barcelona), núm. 151 (1982), pp. 54-58. - Juan Bassegoda Nonell. "La finca Güell de Pedralbes. Nuevo Jardín de las Hespérides". <i>Reales Sitios</i> (Madrid), núm. 77 (1983). - Juan Bassegoda Nonell. "Remodelació del Palau de Pedralbes (1919-1924)". <i>La Vanguardia</i> (Barcelona), 25-7-1983. - Juan Bassegoda Nonell. "Hailazgo de una fuente de Gaudí". <i>La Vanguardia</i> (Barcelona), 9-9-1983, pàg. 20. - VILLORO, Juan. <i>Guia dels espais verds a Barcelona. Aproximació històrica 1</i>. Barcelona: C.O.A.C.-Caixa de Pensions, 1984, pàg. 118. - CIRICI, Alexandre. <i>Barcelona, pam a pam</i>. Barcelona: Te de, 1985, pàg. 213. - Josep Bosch i Espelta. "Els jardins de Nicolau M. Rubió i Tudurí", a <i>Nicolau M. Rubió i Tudurí, el jardí obra d'art</i>. Barcelona: Fundació Caixa de Pensions, 1985, pp. 30 i 57-61. - HERNÁNDEZ CROS, J.E.; MORA, G.; POUPLANA, X. <i>Guia de arquitectura de Barcelona</i>. Barcelona: C.O.A.C., 1985, fitxa 118. - DD.AA. <i>Catàleg del Patrimoni Arquitectònic, i Històrico-Artístic de la Ciutat de Barcelona</i>. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Àrea d'Urbanisme, fitxa 276, pàg. 167. - NAVAS, Teresa. <i>Modernisme i noucentisme a Les Corts</i>. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 1988, pp. 26-30. - BASSEGODA i NONELL, Joan. <i>El gran Gaudí</i>. Sabadell: AUSA, 1989. - HERNÁNDEZ CROS, J.E.; MORA, G.; POUPLANA, X. <i>Arquitectura de Barcelona</i>. Barcelona: C.O.A.C., 1990, fitxa 149, pp. 410-411. - DD.AA. <i>Parcs i jardins de Barcelona</i>. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Institut Municipal de Parcs i Jardins, 1992, pàg. 10. - NAVARRO i MOLLEVÍ, Imma. <i>Masies de Les Corts</i>. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Districte de Les Corts (Quaderns de l'Arxiu 2), 1993, pp. 387-397. - GABANCHO, Patricia; FREIXA, Ferran. <i>La conquesta del verd. Els parcs i els jardins de Barcelona</i>. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Institut Municipal de Parcs i Jardins, 1995, pp. 156-163. - ADROER TASSIS, Anna Maria, i altr. <i>Jardines de Barcelona</i>. 2 vols. Sabadell: AUSA: 1997, pp. 10-29 i 154-156. - BARRAL ALTET, Xavier (Dir.). <i>Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya</i>. Vol. 1. Barcelona: E.C.S.A., 2000, pp. 257-258. [Pòrtic Guies].		

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	FONT D'HÈRCULES		FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10			
AUTOR:	Antoni Gaudí i Cornet, arqte.		NUM.ELEMENT:	25/4 1 de 3
ÈPOCA:	ca. 1884			
ESTIL:				
ÚS ORIGINAL:	Abastament d'aigües		ÚS ACTUAL:	Abastament d'aigües

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

Quan Eusebi Güell encarregà Antoni Gaudí la remodelació arquitectònica dels jardins de la seva torre a Les Corts, així com la construcció del mur de tanca amb les corresponents portes, l'arquitecte va dissenyar una font dedicada a la figura mitològica d'Hèrcules seguint la iconografia segons la llegenda del jardí de les Hespèrides (la victòria d'Hèrcules sobre Ladó, el drac), i que Jacint Verdaguer -sacerdot i almoïner de la família- va recollir en el poema *L'Atlàntida*. La font està formada per un banc de pedra de forma el·líptica i respatller de mamposteria, sobre el que s'aixeca un pedestal que suporta un bust que representa la figura d'Hèrcules. Del centre del respatller del banc avança un drac de ferro -Ladó- que avoca aigua en una petita pileta. El conjunt, d'autoria indiscutible, és una de les realitzacions primerenques de Gaudí, on combina els materials que han caracteritzat l'obra de l'arquitecte, així com posa, un cop més, de manifest les possibilitats de la forja, elaborant figures quasi oníriques que també formen part de la manera de fer gaudiniana. El bust d'Hèrcules havia estat enretirat, en data desconeguda, i guardat en els soterranis del palau. Quan es va portar a terme la recuperació dels jardins, l'any 1983, en una operació dirigida per l'arquitecte Ignasi M. Serra i Goday, es va descobrir la font.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

- 1884: Construcció de la font, dintre del programa d'embelliment de la torre d'estiueig de la família Güell.
- 1983: En el recurs d'una operació de neteja del Servei de Parcs i Jardins, es redescobreix la font, fins aquell moment donada per desapareguda, i que havia estat amagada pel creixement de l'heura.

BIBLIOGRAFIA:

- Juan Bassegoda Nonell. "Hallazgo de una fuente de Gaudí". *La Vanguardia* (Barcelona), 9-9-1983, pàg. 20.
- MARJANEDAS, Albert. *Palau de Pedralbes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Parcs i Jardins, 1986.
- NAVAS, Teresa. *Modernisme i noucentisme a Les Corts*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Conseil Municipal del Districte de Les Corts, 1988, pp. 28-32.
- BASSEGODA I NONELL, Joan. *El gran Gaudí*. Sabadell: AUSA, 1989, pp. 275-276.
- LAHUERTA, Juan José. *Antoni Gaudí*. Madrid: Electa España, 1999, pàg. 39.

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	

FOTOGRAFIES: Catedra Gaudí. (Barcelona) Servei d'Actuació sobre el Patrimoni. Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Ajuntament de Barcelona	PLÀNOLS:
---	----------

ALTRES:

PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c. Fulla M17A

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	FONT D'HÈRCULES		FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 696 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10		NÚM. ELEMENT:	25/4 3 de 3
NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p) Manteniment, conservació i restauració.				

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	UMBRACLE		FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR:	Antoni Gaudí i Cornet, arqte.		NÚM.ELEMENT	25/5	1 de 3
ÈPOCA:	ca. 1884				
ESTIL:					
ÚS ORIGINAL:	Element arquitectònic d'enjardinament		ÚS ACTUAL:	Element arquitectònic d'enjardinament	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

Oposat a la font d'Hèrcules, es troba l'umbracle de ferro, realitzat a base d'arcs parabòlics, obra també de Gaudí. La senzillesa d'aquesta estructura deixa clarament a la vista la capacitat creativa de l'arquitecte i la força que en la seva obra van prendre les estructures geomètriques. Envoltat de plantes de canya, l'umbracle agafa una dimensió especial, orientant: tranquil·litat, control i filtre de llum, i la conjugació d'element arquitectònic amb el paisatge.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

- 1884: Antoni Gaudí reb l'encàrrec d'Eusebi Güell de construir el mur de tanca de la finca del terme de Les Corts, i dels nous elements arquitectònics que han de formar part del jardí.

BIBLIOGRAFIA:

- TORII, Tokutoshi. *El mundo enigmático de Gaudí*. Vol. II. Madrid: Instituto de España, 1983, pág. 231, fig. 685.
- MARJANEDAS, Albert. *Palacio de Pedralbes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Parcs i Jardins, 1989.

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	
FOTOGRAFIES: Catedral Gaudí (Barcelona). Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Ajuntament de Barcelona		PLANOLS:	
ALTRES:			
PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona		
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c Fulla M17A		

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	UMBRACLE	FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10	NUM. ELEMENT:	25/5	3 de 3
NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p) Manteniment, conservació i restauració.				

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	JARDINS I BROLLADORS		FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR:	Jardins: Nicolau M. Rubió i Tudurí , arqte. Brolladors: Carles Buigas i Sans, enginyer		NÚM.ELEMENT:	25/6	1 de 3
ÈPOCA:	1924				
ESTIL:	Noucentista				
ÚS ORIGINAL:	Jardins	ÚS ACTUAL:	Jardins		

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

L'enjardinament del conjunt va estar a càrrec de l'arquitecte Nicolau M. Rubió i Tudurí i l'enginyer Carles Buigas i Sans s'encarregà de les fonts. Si bé l'extensió de jardí era petita en comparança amb els reials llocs tradicionals, el conjunt de **parterres, zones arbrades, estanys i fonts i la decoració escultòrica** **consegueix una ambientació unitària.** Seguint el seu ideari, Rubió i Tudurí concebeix diferents àmbits en els que crea ambients particulars i en els que combina l'elecció i disposició de les espècies botàniques no només per aconseguir aquest objectiu, sinó també en funció del seu creixement i dels olors.

Pel que fa a les fonts, es tracta bàsicament de la creació d'estanys-sortidors amb un doll d'aigua vertical. Sorpren que Buigas i el seu equip no treballassin més el tema, ja que no hi ha moviment ni color en el tractament de l'aigua.

Els jardins van ser decorats amb **estàtues** (les més destacables tenen fitxa apart, veure les fitxes 25/8 i 25/10), **col·locant-se** un conjunt de 8 bustos masculins **tancant** l'hemicle que separa els jardins de l'accés al palau, i un conjunt de **quatre** estàtues que representen la figura d'Apol·lo.

Després de la cessió del palau a la ciutat de Barcelona, d'una part l'estat espanyol deixà en dipòsit una estàtua **d'Isabel II** **presentant al futur Alfons XII**, obra d'en Vallmitjana (veure fitxa 25/7), i d'una altra l'**ajuntament** de la ciutat va encarregar a l'escultora Eulàlia Fàbregas de Sentmenat la realització d'un un femení denominat **Mediterrània**, realitzat l'any 1962, fou emplaçat a l'entrada als jardins, dintre d'un sortidor, que tanca l'eix que va des de l'entrada al recinte fins a l'entrada a l'edifici.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

BIBLIOGRAFIA:

- Nicolás Mª Rubió i Tudurí. "Progresos de la urbanización en Barcelona. Los jardines del Real Palacio de Pedralbes". *Barcelona Atracción* (Barcelona), any 16, núm. 186, (1926), pp. 12-15.
- Nicolás Mª Rubió i Tudurí. "Los jardines de Barcelona". *Barcelona Atracción* (Barcelona), any XX, núm. 224 (1930).
- SIUI, [seudònim]. "El futuro parque de Pedralbes". *Su Finca* (Barcelona), any II, núm. 7 (mai, 1936), pp. 164-165.
- "Un nuevo parque. Los jardines de Pedralbes". *Barcelona Atracción* (Barcelona), núm. 240 (1931).
- Eduard Bru. "Els jardins de l'arquitecte Rubió". *Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme* (Barcelona), núm. 151 (1982), pp. 54-58.
- MARJANEDAS, Albert. *Jardins del Palau de Pedralbes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona - Parcs i Jardins, 1989.
- RIBAS PIERA, Manuel. *Jardins de Guineuys*. Barcelona: Eds. 82, 1991, pàg. 198.
- DD.AA. *Parcs i jardins de Barcelona*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Institut Municipal de Parcs i Jardins, 1992, p. 10.
- GABANCHO, Patricia; FREIXA, Ferran. *La conquesta del verd. Els parcs i els jardins de Barcelona*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona-Institut Municipal de Parcs i Jardins, 1995, pp. 156-163.

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	
FOTOGRAFIES: Càtedra Gaudí; I.M. Parcs i Jardins. Barcelona		PLANOLS:	
ALTRES:			
PROPIETAT:		Ajuntament de Barcelona	
PLANEJAMENT:		P.G.M. 6c Fulla M17C	

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	JARDINS I BROLLADORS	FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordà Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10	NÚM. ELEMENT:	25/6	3 de 3
NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p) Manteniment i conservació.				

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	NU FEMENÍ AGENOLLAT		FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a 11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10			
AUTOR:	Joan Borrell i Nicolau, escultor		NÚM.ELEMENT:	25/8 1 de 3
ÈPOCA:	1925			
ESTIL:	Noucentista			
ÚS ORIGINAL:	Element escultòric	ÚS ACTUAL:	Element escultòric	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

Realitzada l'any 1925, aquesta obra de marbre fou concebuda sota els canons clàssics, i representa dintre de l'obra de Borrell i Nicolau la seva evolució cap a un llenguatge que s'allunya del noucentisme orsià. La figura femenina no segueix l'estètica de la "Teresa" d'Eugeni d'Ors, sinò que té expressivitat i moviment, deixant de representar aquell ideal per anar a una representació més realista en la que el nu és més imperfecte estèticament i en el que les robes no el cobreixen sinò que el mostren tal i com fou la model que podà per a l'escultor. Aquestes robes no són més que una mena de túnica sobre el braç extès i cap el qual es gira la cara. Tota l'estàtua respira serenitat i perd la fredor de les primeres peces de l'escultor, qui a partir d'aquest moment experimentarà models que el conduiran cap a un barroquisme.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

BIBLIOGRAFIA:

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	

FOTOGRAFIES: Institut Municipal de Parcs i Jardins; Projecte de Patrimoni Artístic Municipal; Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Ajuntament de Barcelona ALTRES:	PLANOLS:
--	----------

PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c Fulla M17A

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	NU FEMENÍ AGENOLLAT		FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a 11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10		NÚM. ELEMENT:	25/8 3 de 3
NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p) Manteniment i conservació.				

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	BANC DEL PAVELLÓ DE ROMANIA DE L'EXPOSICIÓ DEL 1929		FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR:	Atribuït a Duliu Marcú, arqte., autor del Pavelló de Romania de 1929.		NÚM.ELEMENT:	25/9	1 de 4
ÈPOCA:	1929				
ESTIL:	Tradicional				
ÚS ORIGINAL:	Mobiliari	ÚS ACTUAL:	Mobiliari		

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

La presència i participació del regne de Romania a l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929 va comportar que es construís un pavelló d'aquest país, obra de l'arquitecte romanès Duliu Marcú, el qual va estar situat al sector internacional del recinte. A l'acabament de l'Exposició per bé que anys més tard, el pavelló fou desmuntat, i d'ell en resta aquest banc, col·locat al seu entorn, que va traslladar-se -en data desconeguda, tot i que fou passada la postguerra- als jardins del Palau de Pedralbes.

El disseny del banc segueix el que tingué el pavelló del 29. Està fet en fusta -Romania era un país ric en aquest material-, i tant en el seu volum com en les formes reflexa l'arquitectura tradicional del país, al temps que posa de manifest l'alta qualitat de la seva factura, digne representació del grau professional dels ebanistes romanesos.

El banc és ric en elements complementaris: braços, ampli respallier, i està adossat a una peça que el caracteritza i que el fa original a casa nostra: tres peces de fusta, rematades en forma de creu, de les quals la central s'eleva per a sostenir una coberta de laminetes (a la manera de l'escata del peix) de forma cònica. La iconografia és una clara pervivència d'aquesta tradició tant de construcció com de formes, que no es dona només al país, sinó que s'exten per tota la zona balcànica i inclús per l'antiga Rússia.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

BIBLIOGRAFIA:

- SOLÀ-MORALES, Ignasi de. *L'Exposició Internacional de Barcelona 1914-1929. Arquitectura i Ciutat*. Barcelona: Fira de Barcelona, 1985.
- GRANDAS, M. Carmen. *L'Exposició Internacional de Barcelona de 1929*. Barcelona: Els Llibres de la Frontera, 1988.

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	

FOTOGRAFIES: I. M. de **Parcs i Jardins**; Projecte de Patrimoni Artístic Municipal; Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Ajuntament de Barcelona. Centre Excursionista de Catalunya.

PLANDIS:

ALTRES:

PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c Fulla M17C

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	BANC DEL PAVELLÓ DE ROMANIA DE L'EXPOSICIÓ DEL 1929	FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 603 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10	NÚM. ELEMENT:	25/9	3 de 4

NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p)

Manteniment i conservació.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	BANC DEL PAVELLÓ DE ROMANIA DE L'EXPOSICIÓ DEL 1929	NÚM. ELEMENT:	25/9
-------------	---	---------------	------

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	NU FEMENÍ		FITXA CADASTRAL: 0417050/001		
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10				
AUTOR:	Enric Casanovas i Roy, escultor		NÚM.ELEMENT:	25/10	1 de 3
ÈPOCA:	ca. 1927-28				
ESTIL:	Noucentista				
ÚS ORIGINAL:	Element escultòric		ÚS ACTUAL:	Element escultòric	

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA:

DESCRIPCIÓ:

Aquesta estàtua feta en bronze, es va realitzar l'any 1929, essent col·locada el 1930. Les seves mides són 0,47 x 1,77 x 0,47m. Representa una figura femenina no massa adulta, col·locada dempeus -les cames estan juntes-, amb el cap inclinat cap al costat dret, i els braços semi aixecats, el dret per cobrir un xic el pit, i l'esquerra per agafar-se el cabell. La figura només té moviment als braços i a la cama dreta que avança lleugerament doblegada sobre l'esquerra. La cara és estàtica malgrat els llavis intenten insinuar un inici de somriure. Estèticament, aquesta peça d'Enric Casanovas s'insereix dintre del noucentisme, per bé que tant pels detalls de moviment com per l'esbós del somriure l'autor escapa de l'ortodòxia orsiana, i intenta donar una mínima sensació de realisme.

NOTÍCIES HISTÒRIQUES:

BIBLIOGRAFIA:

- FABRE, Jaume; HUERTAS, Josep M.; BOHIGAS, Pere. *Monuments de Barcelona*. Barcelona: L'Avenç, 1984, pp. 98 i 228.

ESTRUCTURES PORTANTS:		FAÇANES:	
FORJATS:		INTERIOR:	
COBERTES:		INSTAL·LACIONS AIGUA:	
SERVEIS:		INSTAL·LACIONS ELECTRICITAT:	

FOTOGRAFIES: Institut Municipal de Parcs i Jardins; Projecte de Patrimoni ArtísticMunicipal; Projecte de Revisió del Catàleg Arquitectònic. Ajuntament de Barcelona.	PLÀNOLS:
--	----------

ALTRES:

PROPIETAT:	Ajuntament de Barcelona
PLANEJAMENT:	P.G.M. 6c Fulla M17C

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I CATÀLEG DEL DISTRICTE 4

DENOMINACIÓ	NU FEMENÍ		FITXA CADASTRAL: 0417050/001	
ADREÇA:	Av. Diagonal, 686 / Fernando Primo de Rivera, 1 a l'11 / Jordi Girona, 28 al 32 / Tinent Coronel Valenzuela, 2 al 10		NÚM. ELEMENT:	25/10 3 de 3
NIVELL: B (B.C.I.L.) 6c (p) Manteniment i conservació.				

Catàleg de patrimoni arquitectònic

Denominació

CONJUNT DE 8 BUSTOS

Dades generals

Identificador 3207
Adreça principal , ()
Nivell de protecció Béns d'interès documental(D)

Catàleg de patrimoni arquitectònic

Denominació

ESTÀTUA MEDITERRÀNIA

Dades generals

Identificador 3208
Adreça principal , ()
Nivell de protecció Béns d'interès documental(D)

Catàleg de patrimoni arquitectònic

Denominació

CONJUNT DE 4 ESTÀTUES D'ÀPOL·LO

Dades generals

Identificador	3128
Adreça principal	, ()
Nivell de protecció	Béns d'interès documental(D)

Catàleg de patrimoni arquitectònic

Denominació

ENTORN B, AV. DIAGONAL 684 AV. PEDRALBES 1-15 C. PERE DURAN PARELL 2-30 PL. PIUS XII 6

Dades generals

Identificador 3720

Adreça principal AV DIAGONAL, 684 (1)

Nivell de protecció Béns culturals d'interès local(B)

Intervencions

Els articles 32.2, 32.4 i 32.5 de la normativa dels Plans Especials de Protecció del Patrimoni Arquitectònic historicoartístic de la ciutat de Barcelona recullen les qüestions relatives al tractament dels edificis inclosos en un entorn B.

Article 32.2: 'En els expedients de sol·licitud de llicència, relatius a edificis o conjunts protegits, inclús si es tractés de llicència d'ús o d'instal·lacions comercials o industrials, és preceptiu l'informe dels serveis municipals que tinguin assignada la competència en matèria de protecció del patrimoni, dins dels que tinguin atribuïdes competències en el control de l'edificació.'

Article 32.4: 'En les sol·licituds de llicència que impliquin la modificació de l'aspecte exterior de les façanes o volumetries existents de les construccions de l'entorn dels edificis protegits amb nivells A i B, malgrat que no constitueixen conjunt, haurà d'acompanyar-se de la documentació fotogràfica del protegit i una perspectiva, muntatge o dibuix de les façanes del projectat, per tal de justificar que no s'esdevindrà, per la seva composició i caràcter, cap perjudici estètic per al primer. Serà preceptiu l'informe dels serveis competents a què es refereix l'apartat 2.'

Article 32. 5: '...s'entén per entorn dels edificis A i B les finques contigües, les que tinguin façana davant l'edifici protegit en el mateix carrer, les que donin davant de places on tingui façana l'edifici protegit i les que siguin incloses per conjunts delimitats per aquest pla especial, a més dels entorns dels béns culturals d'interès nacionals, la delimitació dels quals ha estat aprovada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.'

Adreces (17)

AV DIAGONAL, 684 (1)

AV DIAGONAL, 686 (2)

AV DIAGONAL, 639 (3)

AV DIAGONAL, 641 (4)

AV PEDRALBES, 1 15(5)

AV PEDRALBES, 12 14(6)

AV PEDRALBES, 10 (7)

AV PEDRALBES, 2 8(8)

C PERE DURAN FARELL, 2 30(9)

C PERE DURAN FARELL, 1 11(10)

PL PIUS XII, 6 (11)

PL PIUS XII, 1 (12)

PL PIUS XII, 2 (13)

PL PIUS XII, 2X (14)

PL PIUS XII, 3 (15)

PL PIUS XII, 4 (16)

PL PIUS XII, 5 (17)

ACORD

GOV/72/2008, de 22 d'abril, pel qual es delimita l'entorn de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, a Barcelona.

Pel Decret de 24 de juliol de 1969 (BOE de 20.8.1969) es van declarar monument historicoartístic els Pavellons de la Finca Güell.

Pel Decret de 3 de juny de 1931 (*Gaceta* de 4.6.1931) es va declarar monument historicoartístic el Palau de Pedralbes.

Per la Resolució CMC/2285/2007, de 27 de juny (DOGC núm. 4933, de 25.7.2007), es va incoar expedient de delimitació d'un entorn de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes i es va obrir un període d'informació pública.

S'han complert tots els tràmits preceptius en la instrucció d'aquest expedient d'acord amb el que estableixen els articles 8 i següents de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

A l'expedient consten els informes favorables del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català i de l'Institut d'Estudis Catalans.

Durant la tramitació de l'expedient s'ha presentat una al·legació que ha estat analitzada i contestada per la Direcció General del Patrimoni Cultural Català.

A proposta del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, el Govern de la Generalitat de Catalunya

ACORDA:

—1 Delimitar l'entorn de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, a Barcelona (Barcelonès), la justificació del qual s'inclou a l'annex i que és representat al plànol que es publica juntament amb aquest Acord.

—2 Incloure com a objecte de protecció el subsòl del monument i de l'entorn de protecció.

—3 Publicar íntegrament al DOGC i al BOE aquest Acord, de conformitat amb el que preveu l'article 12 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre del patrimoni cultural català, i notificar-lo als interessats i a l'ajuntament del municipi on radica el bé.

—4 Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el Govern de la Generalitat de Catalunya en el termini d'un mes, o bé, recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos, a comptar, en tots dos casos, des de la publicació al DOGC o des de la corresponent notificació

Barcelona, 22 d'abril de 2008

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

ANNEX

Justificació de l'entorn delimitat

La proximitat física dels Pavellons de la Finca Güell i el Palau de Pedralbes i el fet que ambdós elements estiguin declarats bé cultural d'interès nacional i no disposin d'entorns de protecció específicament delimitats aconsella la definició conjunta d'aquesta figura sobre aquests elements com el millor instrument per a

garantir la pervivència del seus múltiples valors culturals en les millors condicions possibles.

Aquesta figura legal considera i incorpora, des de la seva pròpia definició, les interaccions dels monuments amb cada un dels elements urbans i naturals del seu entorn, així com la relació d'aquests últims entre ells. És, doncs, una eina de protecció global, valorativa de la realitat, amb la clara intencionalitat de conservar en les millors condicions possibles el llegat patrimonial inherent als monuments.

Es pretén assolir l'equilibri entre la necessitat de crear una àrea de protecció al voltant dels monuments que garanteixi suficientment el control sobre el seu entorn i la voluntat de no afectar més espais dels estrictament indispensables per a la seva correcta percepció.

El criteri per a definir l'entorn és específic per a cada un d'aquests elements en funció de les seves característiques pròpies.

La ubicació del Palau de Pedralbes dintre de l'illa que ocupen els seus jardins i la seva dimensió li atorguen un pes específic propi dintre de la trama urbana. Per tant, el seu entorn es defineix per l'eix dels carrers que envolten l'illa, incorporant l'amplia vorera situada al sud, sobre l'avinguda Diagonal, on es situa l'entrada principal al recinte. La pròpia dimensió del conjunt fa que les possibles intervencions en el seu interior o en el seu perímetre quedin suficientment controlades, i garantits els seus valors culturals i patrimonials.

Els Pavellons de la Finca Güell tenen una dimensió més petita i una situació urbana diferent a la del Palau de Pedralbes. Pel fet de compartir parcel·la amb altres edificacions de caràcter universitari i d'acord amb els principis generals expressats anteriorment, la delimitació del seu entorn passa per definir un espai suficientment gran i adjacent al monument, fins l'alineació de l'edifici de la Facultat de Dret situat més al nord del conjunt universitari, que garanteixi el control de les seves visuals. Així mateix, s'inclouen dintre de l'entorn les finques que li donen front i que tenen una incidència visual directa sobre la façana principal del monument.

De la unió d'ambdós criteris, i dels entorns que generen, es defineix el perímetre unitari que serveix d'entorn als dos elements, que té forma irregular i que tot seguit es justifica.

Avinguda Diagonal:

Finca núm. 684: d'aquesta parcel·la només s'inclou la part on es troben els Pavellons de la Finca Güell, definida pels carrers perimetrals (avinguda de Pedralbes, carrer de George R. Collins i carrer de Fernando Primo de Rivera) i per la línia imaginària que passa per la façana posterior de l'edifici situat més al nord del conjunt d'edificacions universitàries, segons s'indica al plànol número 0 de l'expedient de delimitació de l'entorn. La part afectada és l'entorn més immediat i el suport natural del monument i estableix una distància adequada als edificis dels Pavellons, de manera que es garanteix el control de les possibles actuacions i la seva repercussió sobre el monument.

Finca núm. 686, on s'ubiquen els jardins i el Palau de Pedralbes. La seva mida i situació urbana justifiquen la inclusió de la totalitat de l'illa que ocupen, tal i com s'ha expressat anteriorment.

Avinguda de Pedralbes:

Finca núm. 1-15, on s'ubiquen els Pavellons de la Finca Güell. És la mateixa parcel·la descrita anteriorment com Avinguda Diagonal, 684.

Finca núm. 17-23: jardí públic situat al nord dels Pavellons Güell. S'inclou només el seu extrem sud, tros de parcel·la en cantonada al passeig dels Til·lers, 2, adjacent a la finca núm. 4-6 del mateix passeig, perquè la seva posició frontal i propera físicament a la façana principal del monument fa que gaudeixi de visuals directes sobre el mateix. Qualsevol intervenció en el seu interior té una repercussió directa

en la contemplació del monument. Aquest mateix argument és vàlid pel jardí privat adjacent, corresponent al Passeig dels Til·lers, 4-6.

Passeig dels Til·lers:

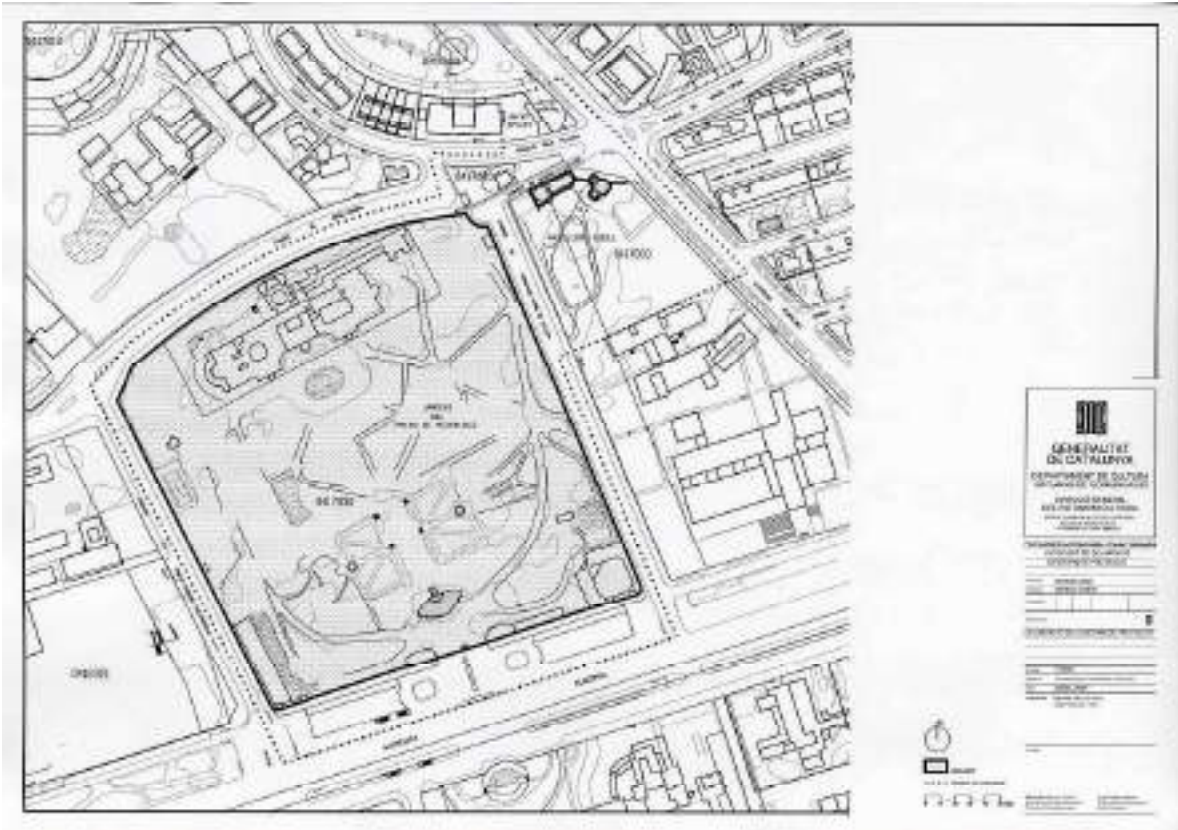
Finca núm. 1: la seva proximitat als Pavellons de la Finca Güell, als que dona front, i a l'illa del Palau de Pedralbes, amb la qual gairebé està en contacte pel seu extrem nord, fan obligatòria la seva inclusió. Qualsevol intervenció en el seu interior afecta directament a la percepció del conjunt d'ambdós elements.

Finca núm. 2: jardí públic situat al nord dels Pavellons Güell. Es la mateixa parcel·la descrita anteriorment com a Avinguda de Pedralbes, 17-23.

Finca núm. 4-6: s'inclou només la part est de la parcel·la (jardí privat), des de l'edifici existent fins al límit est de parcel·la pel mateix motiu que els jardins públics adjacents.

Per altra banda, no es considera necessari la delimitació d'un entorn de protecció més ampli pel fet que aquests elements estan inclosos en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic (PEPPA) i Catàleg del Districte 4 (Les Corts) de l'Ajuntament de Barcelona, aprovat i vigent des del mes de maig de l'any 2000. A un nivell superior, el Pla General Metropolità (PGM) també qualifica aquests elements amb diferents categories.

Aquesta concurrència de figures de planejament urbanístic de caire proteccionista es juxtaposen i complementen amb aquesta delimitació, de manera que queda garantida la conservació dels elements des dels diferents àmbits de competència de les administracions implicades.

(08.099.160)

**PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC
DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA**

D_6 ANNEXES

ANNEX 3. Estudi històric del recinte del Palau de Pedralbes

VECLUS, s.l.

Francesc Caballé i Reinald González. Gestió i documentació del patrimoni arquitectònic i arqueològic
NIF: B-59371195

36564273T
FRANCESC
CABALLE (R:
B59371195)

Digitally signed by
36564273T FRANCESC
CABALLE (R:
B59371195)
Date: 2024.02.27
13:59:08 +01'00'

ESTUDI HISTÒRIC DEL RECINTE DEL PALAU DE PEDRALBES (Doc 1: Antic Palau Reial / Doc 2: Pavellons 1, 2, 3 i 4)

ESTUDI HISTÒRIC DEL RECINTE DEL PALAU DE PEDRALBES
(Antic Palau Reial i Pavellons 1, 2, 3 i 4)

Contingut

Contingut

EL present document recull en un volum el que van ser dos treballs parcials de recerca històrica sobre el recinte de l’antic Palau Reial de Barcelona.

El primer estudi històric va ser encarregat fa 19 anys a Veclus s.l. pel Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya (Doc 1: 2005)¹. Com s’indica a la seva presentació, el treball de recerca realitzat s’emmarcava en els projectes d’arranjament interior per als nous usos protocol·laris que s’hi volien encabir un cop la Generalitat havia adquirit l’ús de l’edifici. Tot i que l’àmbit descriptiu i de valoració patrimonial es va centrar en una part de l’antic Palau Reial, òbviament la recerca històrica documental va abastar tot el recinte i, en la mesura del que va ser possible per calendari i pressupost, el treball va servir per a establir un cert estat de la qüestió i aportar noves dades historiogràfiques.

El sumari d’aquest primer document és el següent:

Presentació	2
Els orígens. Què hi havia abans del Palau	4
El projecte i la construcció del Palau	6
Els usos i les reformes del Palau	11
La biblioteca	16
El menjador de gala	20
El menjador de diari i les dependències annexes	26
Les rotondes i corredors	31
Les dependències auxiliars: la sala blava i la sala daurada	39
A tall de conclusions	44

¹ Veclus s.l. “Estudi Històric-arquitectònic del Palau de Pedralbes de Barcelona. Documentació i valoració històrica. (primera fase), octubre 2005. Comptem amb el permís explícit de Santiago Castillo –cap del Servei Tècnic d’Obres i Manteniment del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya per tal d’incloure aquest estudi dins del present volum

El segon estudi històric és força més contemporani. Data de 2022 i el va encarregar a Veclus s.l. BIMSA - Barcelona d’Infraestructures Municipals s.a.- (Doc 2: 2022²). Es tracta també d’un treball parcial centrat en els cossos dels pavellons 3 i 4 –tot i que també contempla els pavellons 1 i 2 que formaven part del mateix projecte. La recerca històrica va reprendre les referències documentals de la formació del recinte del Palau de Pedralbes i les va ampliar centrant-se però, òbviament, en l’àmbit que li era propi d’estudi.

El sumari del segon document és el següent:

1. Consideracions prèvies	4
2. Localització	5
3. Planejament	11
4. Estat de la qüestió	14
5. Notícies Històriques	17
5.1. Configuració de la Parcel·la: 1859-1921	17
5.2. Una casa per al rei d’Espanya: 1921-1924	18
5.3. Creixement en època alfonsina: 1924-1931	27
5.4. L’ex-Palau Reial: 1931-1939	18
5.5. La continuïtat franquista: 1939-1969	32
5.6. El Museo de Carruajes: 1969-1985	34
5.7. Protocol i democràcia: 1985-actualitat	38
6. Estat Actual	42
6.1. Pavelló 3	43
6.2. Pavelló 4	56
6.3. Pavelló 1 i 2: Cossos de guàrdia	69
7. Valoració Patrimonial	72
8. Annex Documental	80
9. Fontsdocumentals	149
10. Bibliografia	150

² Veclus s.l. “Jardins del Palau de Pedralbes (Barcelona). Estudi històric dels Pavellons 3 i 4”, Maig 2022

VECLUS, s.l.

Francesc Caballé i Reinald González.
Gestió i documentació del patrimoni arquitectònic i arqueològic
C./Princesa, 57, 1.- 2ª. 08003 Barcelona
Telf/Fax: 933 196 551 e-mail: veclus@veclus.com

www.veclus.com

Estudi Històrico-arquitectònic del Palau de Pedralbes de Barcelona.

Documentació i valoració històrica (primera fase)

Octubre 2005

Recerca i realització

Francesc Caballé Reinald Gonzàlez

Per a qualsevol ús de les dades, imatges i dibuixos continguts en aquest estudi caldrà citar-ne el seu origen i autoria

SUMARI

Presentació	2
Els orígens. Què hi havia abans del Palau	4
El projecte i la construcció del Palau.....	6
Els usos i les reformes del Palau	11
La biblioteca.....	16
El menjador de gala	20
El menajdor de diari i les dependències annexes	26
Les rotondes i corredors	31
Les dependències auxiliars: la sala blava i la sala daurada.....	39
A tall de conclusions	44

Presentació

Vista aèria de l'illa on se situa el Palau de Pedralbes amb els seus jardins. La avinguda Diagonal se situaria a la part inferior

El treball de recerca històrica que es desenvoluparà tot seguit, s'emmarca en les tasques d'elaboració del projecte d'arranjament dels interiors del Palau de Pedralbes per tal d'acondicionar les seves instal·lacions als nous usos protocol·laris de la Generalitat de Catalunya. Els objectius bàsics de la investigació han estat la descoberta i ordenació cronològica de les diferents fesomies arquitectòniques i d'acabat que s'han succeït en el sector més occidental de l'edifici i de manera més concreta al seu ras de planta baixa. Aquest grau

d'especificitat en les tasques realitzades obeeix a les característiques de l'encàrrec -determinat per l'organització en diferents fases d'actuació i arranjament del Palau- i per tant les dades i conclusions que hi apareixeran només faran referència als àmbits de la zona especificada anteriorment. Amb tot, hi ha aspectes de la investigació històrica i patrimonial que en bona lògica abasten arquitectònicament altres espais i zones de l'edifici i que de manera directa o indirecta també han estat recollits en aquest document.

Fotomuntatge de la façana principal l'edifici

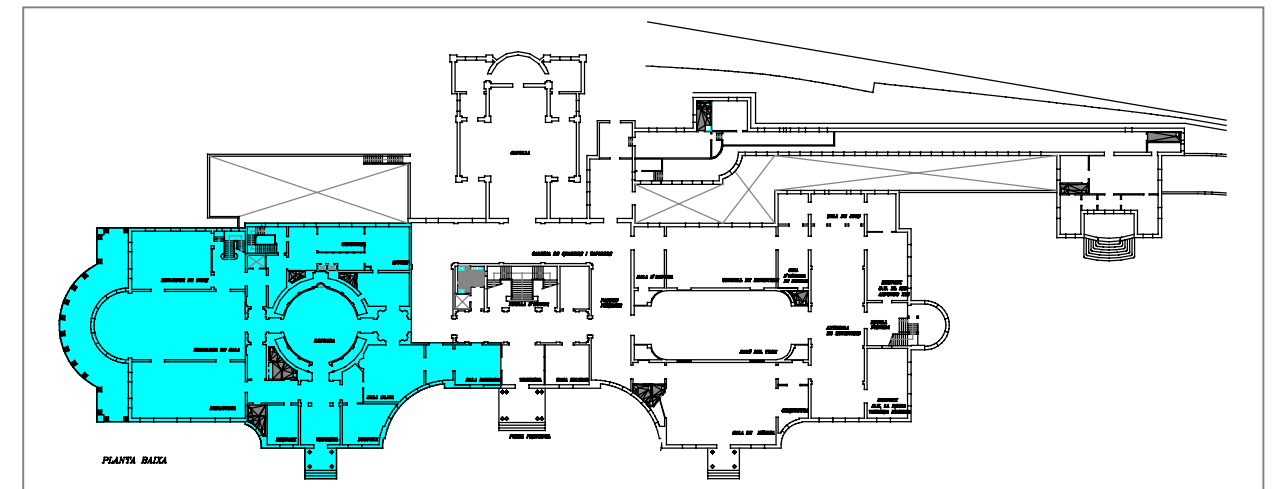
La fi última del treball ha estat, però, poder valorar sota un punt de vista patrimonial -atenent sobretot que som davant d'un edifici catalogat com a **BCIN** (Bé Cultural d'Interès Nacional)-, l'entitat i vàlua dels actuals elements d'acabat arquitectònic; i si aquests pertanyen al moment de la seva construcció o a les diferents modificacions que, amb el pas del temps, han anat succeint-se en el Palau. No debades, tot i ser en conjunt una obra originària de l'any 1924, les vicissituds viscudes pels seus interiors estan íntimament lligades a l'evolució política i social del país, cas, com veurem més endavant, de la proclamació de la República, la Guerra Civil, la dictadura franquista, i l'adveniment de l'actual monarquia parlamentària. L'edifici, per tant, ha passat per diferents etapes i ha tingut diferents propietaris que han condicionat el seu ús i que han generat la lògica la modificació dels seus espais interiors. Des de residència barcelonina d'Alfons XIII (val a dir que en comptades ocasions), o del president de la República Manuel Azaña (en ple conflicte bèlic), a Museu de les Arts Decoratives i residència d'estudiants (en època republicana). També fou lloc d'estada del general Franco en les seves visites a Barcelona i altre cop Museu fins arribar als nostres dies.

L'exposició dels continguts ha estat plantejada en base a les diferents estances que configuren l'esmentada part occidental de la planta baixa, ja sigui estrictament les

dependències, com els corredors i àrees de pas d'aquesta zona; tot atenent a l'evolució des de la seva fesomia originària fins el seu estat actual. Així, han estat tractats de manera pormenoritzada els espais següents: la sala Daurada amb l'habitació annexa, la sala Blava, el Vestíbul i despatxos que el flanquegen (l'entrada del cos occidental), els corredors adjacents, la Rotonda gran, la Rotonda petita, la Biblioteca, el Menjador de gala i el Menjador de diari. També seran analitzades les estances de la part més septentrional d'aquest cos d'edifici, concretament les caixes d'escala i la cafeteria i office.

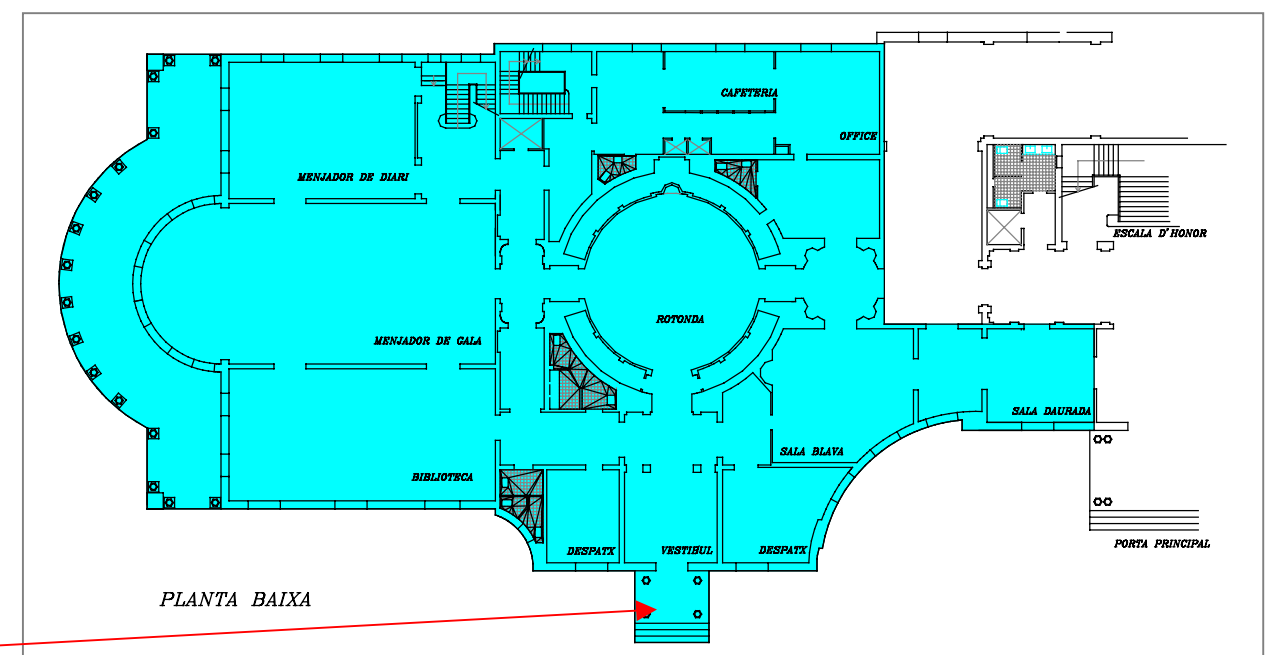
Cal assenyalar finalment, que no ha estat possible en algun cas, localitzar informacions gràfiques (fotografies o dibuixos) que mostrin tota o una part de la seqüència històrica de l'estança o dependència. Aquesta mancança és en part deguda a què, depenent de l'entitat o nivell de representativitat de peça, no han estat mai objecte d'interés documental.

Els autors

Detall de la façana principal del cos més occidental del Palau amb indicació de la galeria o porxo d'accés sobre la vista parcial de la planta baixa de l'edifici

Els orígens. Què hi havia abans del Palau?

Des de mitjan segle XIX, la cada cop més rellevant burgesia barcelonina va iniciar un procés d'ocupació de finques rústegues dels afores de la ciutat per tal d'establir-hi residències d'esbarjo. Els antics pobles del pla van poblar-se d'aquestes torres o "quintas de recreo" – segons la denominació de l'època. Les famílies més benestants van establir-se principalment als antics municipis de Sarrià, les Corts, Sant Gervasi i alguns punts de Gràcia –com ara la Salut. Si bé algunes d'aquestes residències –com ara les torres de Sant Gervasi- van ser obres de nova planta, era habitual que les residències senyorívoles s'originessin en l'adquisició d'antigues propietats i masos rústecs, convenientment reformats. Aquest fou el cas, per exemple i paradigmàticament, de la residència de les famílies dels Girona o els Güell a Pedralbes, dins el municipi de les Corts.

La finca Güell

L'any 1859 Joan Güell i Ferrer -l'iniciador de la coneguda nissaga de pròcers barcelonins- comprà una àmplia propietat agrícola d'unes 7 mujades d'extensió situada a Pedralbes, amb una masia coneguda com Can Custó. Joan Güell encarregà a l'arquitecte Joan Martorell la conversió de l'antiga masia –documentada des del segle XV (NAVARRO: 1993; p. 391-394)- com a vil·la familiar d'estiueig. El nou edifici, que teòricament aprofitava part de l'estructura de l'antiga masia (BOU: 2005; p. 21), ja es trobava aixecat l'any 1863. Joan Güell s'havia gastat en les obres la no menyspreable xifra de 155.815 pessetes (NAVARRO: 1993; p. 394). El resultat final fou una sumptuosa residència –de gust italianitzant- amb un cos principal de planta baixa dos pisos i golfes, i dos cossos laterals amb galeries de columnes i terrassa. La façana principal estava decorada amb uns plafons de pintures amb motius al·legòrics, semblants als que en cronologies properes es realitzaren a les conegudes "cases Cerdà" de Barcelona. Coneixem la fesomia exterior de la residència dels Güell –i algun detall del seu interior- gràcies a diverses fotografies d'època, una mostra de les quals reproduïm en aquesta pàgina.

Imatges de la finca Güell, construïda abans de 1863 sobre l'antiga masia de can Custó (AF-AHCB; AHDC)

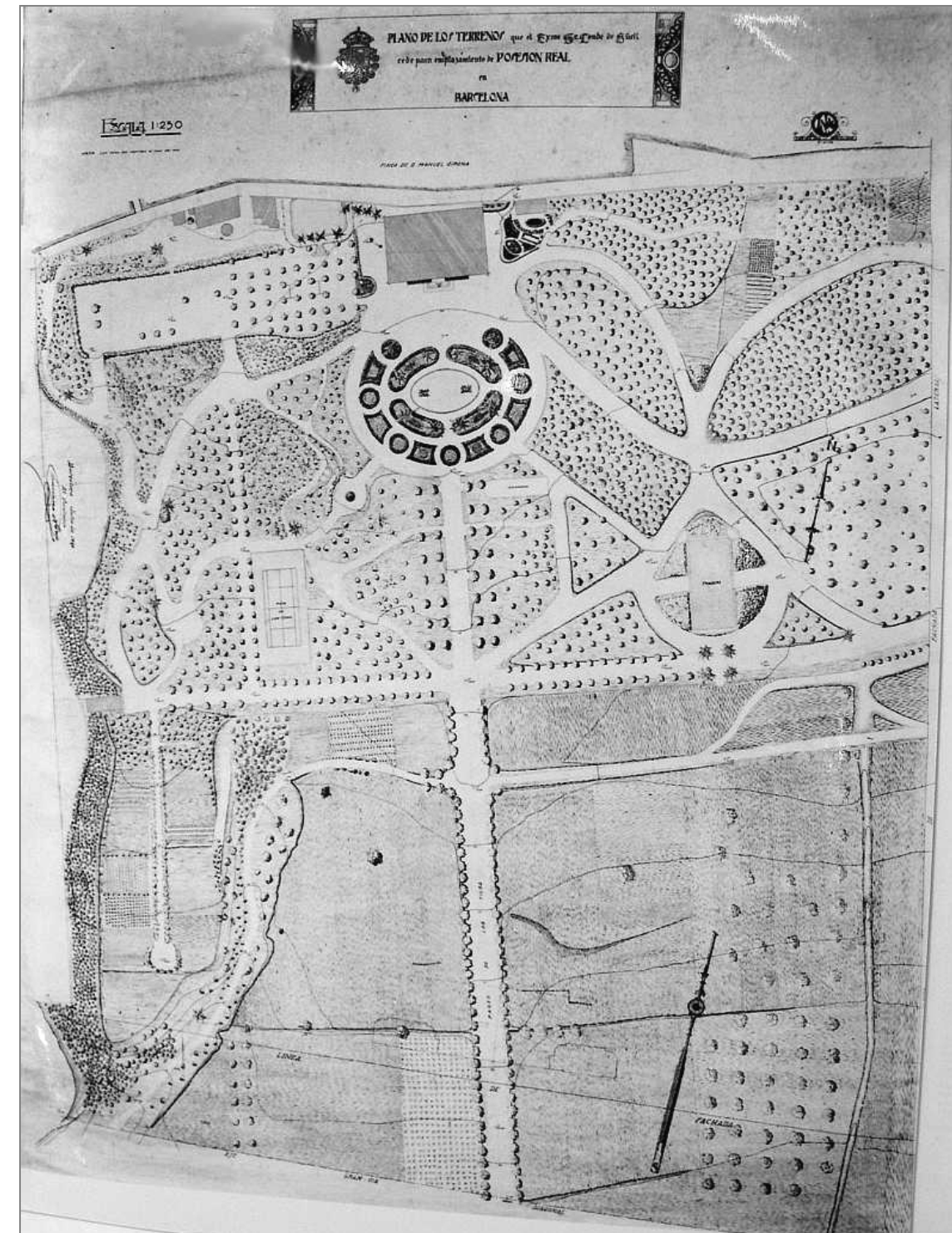
Els orígens. Què hi havia abans del Palau.

Les propietats de la família Güell a les Corts van incrementar-se posteriorment amb la compra de nous masos i terres com can Baldiró, can Feliu –erròniament considerat en algunes obres com a finca base on se situaria la futura construcció del Palau de Pedralbes (MARJANEDAS: 1989; p. 4)- can Cuiàs de la Riera i Can Granota. El resultat va ser la possessió d'una extens territori adquirit en vistes a la seva futura urbanització.

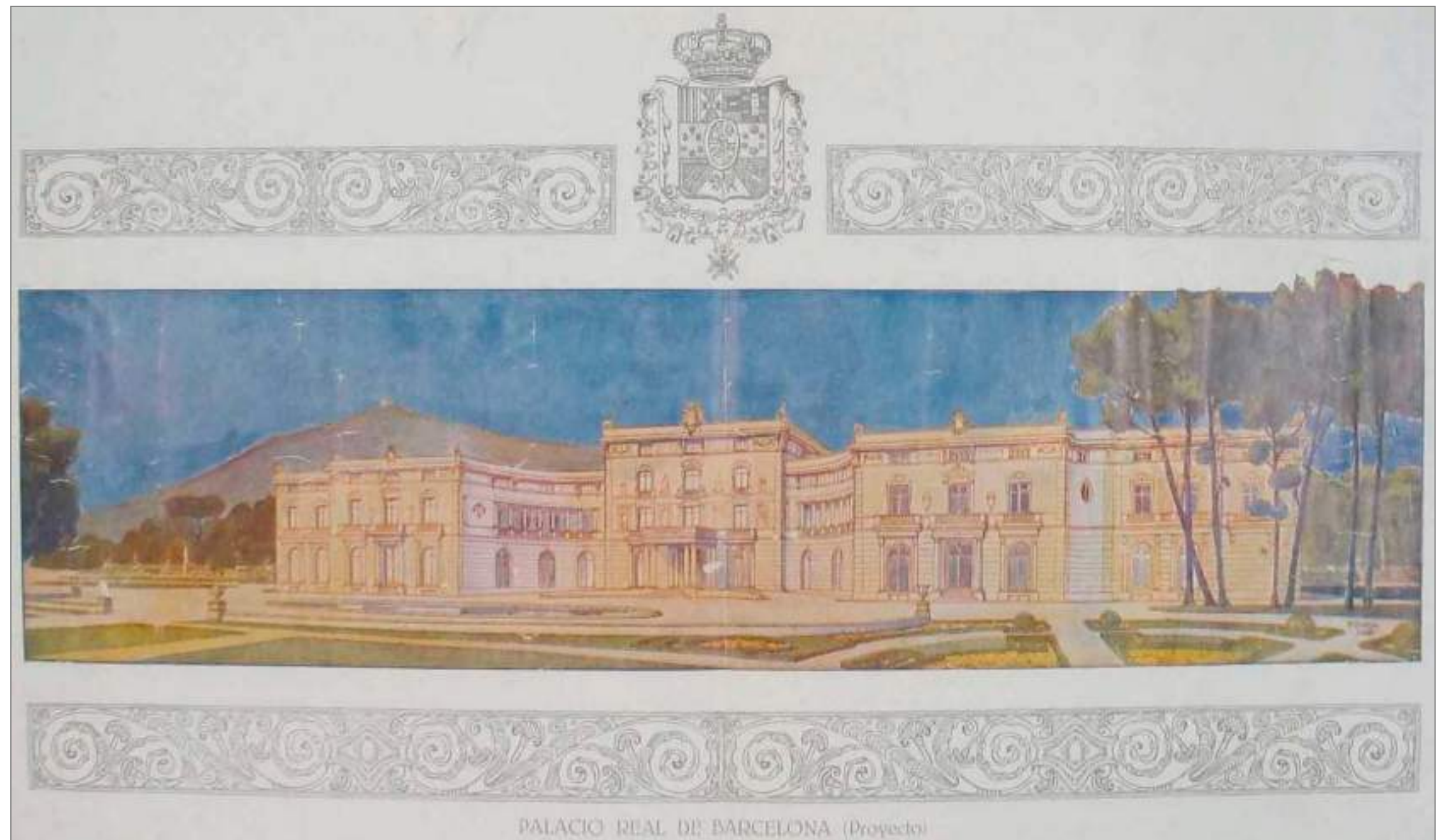
Davant els problemes per a la construcció d'una residència reial a Barcelona auspiciada per l'alta brugesia catalana de conviccions monàrquiques – història que obviarem en aquest estudi per quedar lluny del seu abast i estar tractat en d'altres obres més generalistes (vegeu, per exemple, TARIN/PLANAS: 1974), Joan Antoni Güell –fervent monàrquic i fundador de la mateixa “Comisión constructora del Palacio Real de Barcelona” – va oferir alguna de les seves propietats. L'escollida va ser, finalment, part de l'antiga finca de can Custó on s'aixecava la seva torre d'estiueig. Corria l'any 1921 i la parcel·la on havia d'aixecar-se el futur palau reial va desvincular-se de la societat “Urbanización Güell” per passar a mans de la Comissió constructora del palau per un preu simbòlic de 25.000 ptes (NAVARRO: 1993; p. 388).

La parcel·la definitiva del solar on havia d'aixecar-se la nova residència reial que volia oferir-se a la corona va arrodonar-se amb la cessió d'una petita porció de la veïna finca de la família Girona, una altra de les nissagues burgeses més rellevants de la ciutat.

Plànol de la propietat de la finca Güell que se cedí per a la construcció del futur Palau Reial de Barcelona l'any 1921. La parcel·la definitiva va engrandir-se per la part posterior amb la cessió d'una petita extensió que formava part de les propietats de la família Girona. Observi's la posició de la construcció preexistent i el seu ampli jardí davanter.
(Arxiu Municipal de Districte de les Corts)

El projecte i la construcció del Palau

Làmina amb una perspectiva aquarel·lada del projecte del Palau Reial (AHCOAC)

El projecte i la construcció del Palau

Excepte la làmina aquarellada reproduïda, la recerca arxivística realitzada per a l'execució del present estudi no ha permès localitzar els plànols del projecte original del Palau Reial, els quals no es troben ni reproduïts ni citats en cap dels estudis o monografies existents sobre el Palau. De fet, les obres publicades fins al moment se centren més en la gènesi i gestió del projecte i les dificultats del seu finançament, que no pas en la seva execució material. La "Comisión Constructora" –formada i dirigida per l'aristocràcia barcelonina sota el lideratge de Josep Maria Lacoma –baró de Minguella- i de Joan Antoni Güell -II Comte Güell- va encarregar el projecte del nou Palau a l'arquitecte Eusebi Bona, el qual dirigí l'inici de les obres al 1921 i les executà fins al moment de la seva dimissió a finals de 1922.

Prenent com a base la similitud del cos central i la decoració de la façana, la bibliografia sobre el Palau ha repetit contínuament i d'una manera acrítica l'afirmació que el nou edifici es construí prenent com a base l'antiga casa dels Güell. Malgrat no disposar de notícies documentals directes sobre l'inici i procés de l'obra –no hi ha, per exemple, cap permís d'obres ni s'ha localitzat la documentació generada per la Comissió constructora - l'anàlisi tant de les proporcions de la façana, com de les fotografies i textos del moment de la construcció del propi Palau no deixen lloc al dubte: el Palau és una obra de nova planta que no aprofita l'estructura de l'antiga finca Güell del mas Custó. Altra cosa és que l'arquitecte Eusebi Bona –potser pel desig imposat del màxim promotor, el comte Güell- donés una fesomia al cos central Palau que recordés l'antiga residència de la família Güell, inspirada en models classicistes italians. Això explicaria la semblança i la reproducció –encara que no idèntica- dels motius pintats de la façana. Quan al 1924 un número especial de la revista **Lyceum** fa un extens reportatge del Palau, Marcos-Jesús Bertran escriu el següent:

“El edificio constituye, en conjunto, una amplia reproducción del palacio de estilo italiano de principios del siglo XIX que en el mismo lugar, tuvieron los Condes de Güell. La reproducción de los frescos de la fachada, en tono sepia, que existían en aquella antigua morada, le imprimen el carácter de las regias villas del Mediterráneo parecidas a las de Toscana.” (LYCEUM: 1924) [el subratllat és nostre]

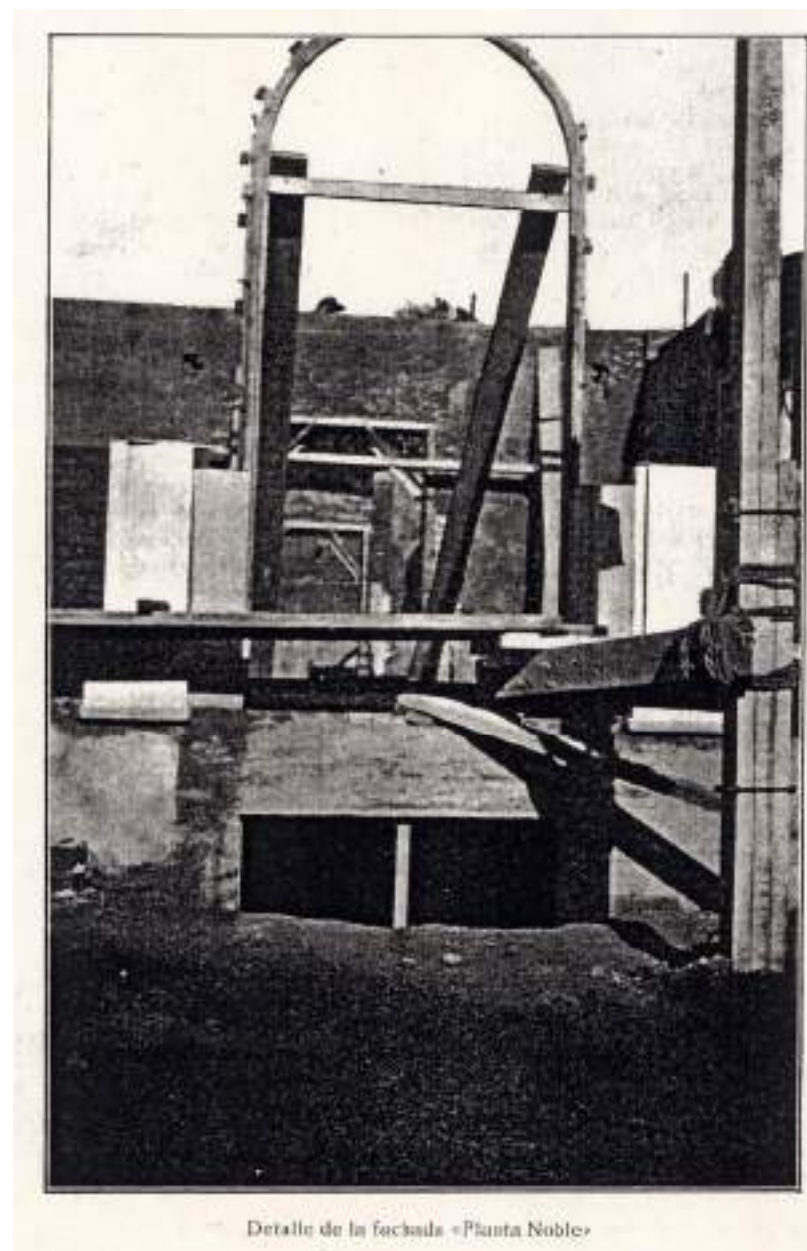
Les proves gràfiques de què el Palau és una construcció de nova planta –i que significà per tant l'enderroc de l'antiga residència dels Güell com es desprèn ja del text contemporani de Marcos-Jesus Bertran- les aporta el conjunt de fotografies publicades al butlletí mensual **Palacio Real de Barcelona** (1921-1922). Reproduïm aquí algunes d'elles que permeten veure els treballs de fonamentació, les voltes del soterrani i –especialment- l'aixecament dels murs de façana.

Obres de terraplenat de les obres per a la construcció del Palau. En primer terme s'observen les restes del que podria ser una de les parets de l'antiga masia de can Custó. (1921)

Les obres avançaven i ja s'havien cobert amb volta els soterranis del futur Palau. (1921)

El Palau en construcció. A la vista d'aquestes imatges no pot haver-hi cap dubte que el cos central es va aixecar de bell nou, sense respectar –encara que se n'imités la forma i acabats- l'edifici preexistent. (1921 i 1922)

El projecte i la construcció del Palau

Hom coincideix en senyalar que, a partir de final de 1922, les obres del Palau van entrar en un període de franca lentitud. Eusebi Bona va dimitir com a arquitecte i es cercà com a substitut a Francesc de Paula Nebot. Segons testimonis del propi Nebot transcrits a l'obra de J.Tarin-Iglesias i J. Planas, la seva participació no va ser efectiva, però, fins a l'execució dels treballs de condicionament final del Palau a la primavera de 1924 poc abans de la seva inauguració. Transcrivim el que es recull en aquesta obra:

“El Conde de Güell -nos explicaba Nebot- me encargó entonces que me ocupara de la terminación, a lo que me resistí, pues no quería de ninguna manera molestar a mi amigo y compañero dimitido [Eusebi Bona]. Vinieron otras entrevistas, algunas con asistencia de don Miguel Primo de Rivera, pero jamás me hicieron variar de opinión, por lo que mi situación se reducía a algunas invitaciones a almorzar con el Conde de Güell y después, de sobremesa, mi permitía aconsejarle sobre lo que procedía hacer para la buena marcha de las obras, que llevaban a un ritmo lentísimo, como sucede siempre con las que se realizan a base de suscripciones. Ello me dio ocasión de tratar, aparte del Conde a quien ya conocía, al General Primo de Rivera, que presidía la junta de la construcción”

Es interessant constatar aquesta manca d'una direcció facultativa efectiva de les obres del Palau durant aquest període (1923-inici 1924). Amb l'estructura del Palau ja bastida sota les ordres i projecte d'Eusebi Bona, els seus acabats interiors –objecte específic de l'elaboració del present estudi- sembla que van ser més el resultat de les decisions i gustos personals dels membres de la junta d'obra que no pas fruit del seguiment d'un projecte o pla unitari. Com veurem en detall als capítols següents, la recerca arxivística realitzada ha permès documentar com algunes obres d'acabat s'havien realitzat –i en alguns casos modificat- per encàrrec directe del comte Güell o de Josep Maria Lacoma, secretari de la junta d'obres. Per tirar endavant l'empresa, la junta va dipositar la confiança en reputats professionals i artistes de l'època que tenien com a clients l'alta burgesia i l'aristocràcia barcelonina. Aquests professionals rebien encàrrecs puntuals i assumien el programa decoratiu d'espais concrets. Destaca la participació de Rubió i Tudurí en el disseny del jardí, o dels decoradors Santiago Marco, Francesc Labarta i Salvador Alarma a diferents estances del Palau. La manca d'una direcció artística i un programa unitari –afegit a la imposició i ús d'alguns elements mobles regalats per destacats membres de

l'oligarquia barcelonina per a “adornar” el futur Palau reial- van ser determinants pel resultat final de les obres de condicionament interior.

Alguns dels artífexs de la construcció del Palau Reial

- 1- Joan Antoni Güell –II comte Güell- veritable *alma mater* junt amb Josep Maria Lacoma de l'empresa del Palau
- 2- Eusebi Bona, autor del projecte original del Palau.
- 3- Francesc de Paula Nebot, arquitecte encarregat de finalitzar les obres per a la inuaguració del Palau al 1924.

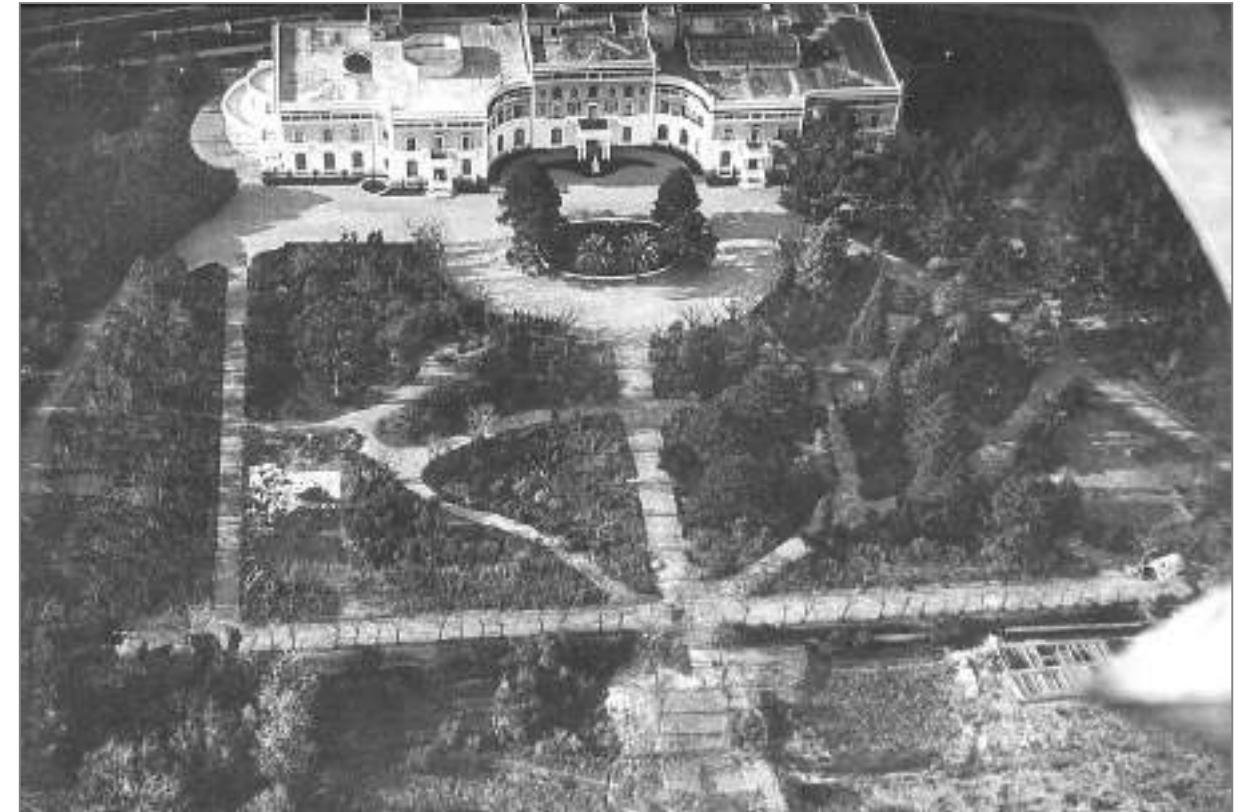
L'impuls definitiu per a l'acabament de les obres del Palau no va ser aliè als esdeveniments polítics. Amb el cop d'estat del general Primo de Rivera del setembre de 1923, arribava al poder un personatge que havia estat directament implicat amb el projecte de la construcció del Palau i que –com a capità general de Catalunya- n'havia presidit la seva junta d'obres. Va ser sota la seva dictadura i amb intervenció directa d'ell que es va forçar per a què les obres acabessin el més aviat possible. Darrera hi havia la clara voluntat simbòlica de mostrar la ciutat de Barcelona com a aliada, còmplice i fervent amant de la monarquia en un moment en què l'ideal republicani s'estenia amb força. Fou el propi Primo de Rivera qui va cridar l'arquitecte Francesc de Paula Nebot perquè es fes càrrec de l'execució de les obres més emblemàtiques de la ciutat: la conclusió del Palau Reial i la direcció de les obres de la futura exposició internacional que havia d'organitzar Barcelona l'any 1929.

El projecte i la construcció del Palau

Miguel Primo de Rivera, per José Rivera.
(Museo del Ejército)
El seu implus fou definitiu per acabar les
obres del Palau.

A inicis del mes de maig de 1924, la Junta d'Obres del Palau va sol·licitar l'auxili econòmic de l'ajuntament de la ciutat de Barcelona per fer front a les darreres despeses de condicionalment del Palau. La cronologia i precipitació dels fets semblaria indicar que els treballs es van accelerar sota la direcció de l'arquitecte Nebot i en menys d'un mes, el 26 de maig de 1924, el palau estava llest per a la primera estada del rei Alfons XIII. Un dia més tard –el 27 de maig– es va consagrar la capella. Malgrat que hi havia aspectes del Palau que encara no estaven del tot definits -i que van ser objecte de petites transformacions fins 1926- la data oficial d'acabament de les obres s'estableix com el 26 de maig de 1924. El juliol de 1924 l'Ajuntament assumí les factures pendents de pagar de l'obra, així com les futures obres de reforma.

Diverses imatges del Palau durant les obres finals d'acondicionament.
A l'esquerra, aspecte exterior del cos principal al 1924 (AF-AHCB)

A dalt, a la dreta, vista aèria on encara es veu el jardí sense acabar (AF-AHCB)

A baix, a la dreta, el pabelló d'entrada encara en obres (AHDC)

Els usos i les reformes del Palau

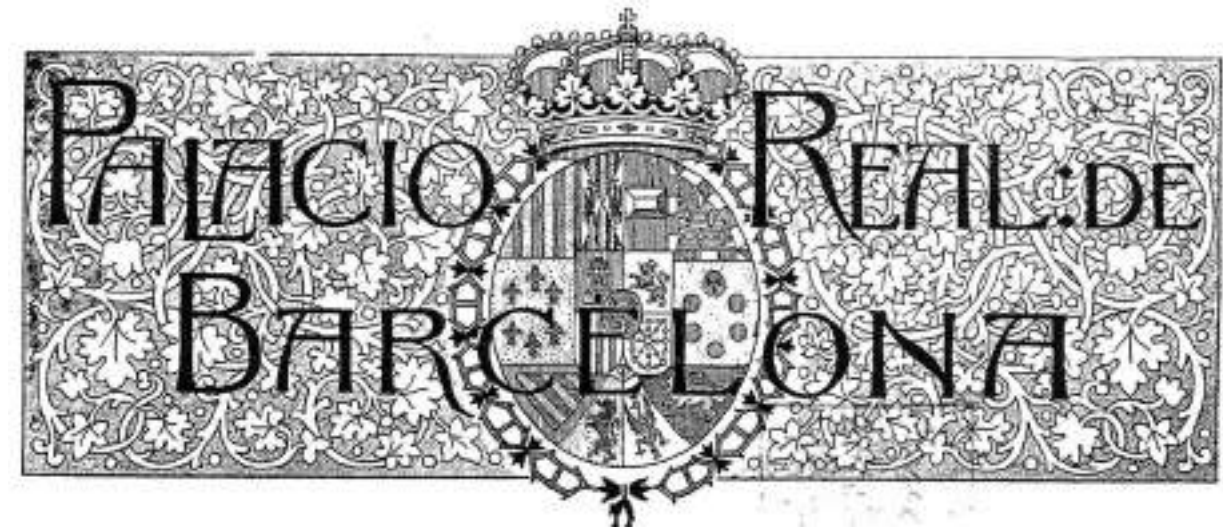
Des de la seva inauguració l'any 1924 fins avui dia, el Palau ha conegut diversos canvis d'ús i múltiples reformes –més o menys agressives o radicals- que han modificat tant el seu caràcter com la decoració i els béns mobles que integren les diferents sales i habitacions. En la mesura que la documentació ho ha permès, en els capítols posteriors quedaran ressenyats els canvis soferts en cadascuna de les estances objecte d'estudi. Convé, però, ni que sigui a grans trets, aportar ara les dades, cronologia i abast de les transformacions generals més significatives. Aquesta visió general permetrà, també, relativitzar els conceptes sobre *l'originalitat* i la vàlua patrimonial del conjunt.

▪ Primera fase: El Palau Reial d'Alfons XIII (1924-1931)

Malgrat la inauguració oficial del palau el maig de 1924 –amb totes les precipitacions imposades-, el cert és que les obres de decoració interior del mateix no estaven completament enllestides. Així s'expressava Santiago Marco –un dels decoradors del palau- en un petit text titulat “*Las obras de arte que atesora la morada regia*” publicat en el número especial de la revista **Lyceum** publicat el mateix 1924:

“Difícil es juzgar una obra todavía incompleta, como es el decorado de las estancias Reales en el Palacio de Pedralbes, pero innegablemente la impresión que produce en estos momentos ya es de una obra que parece ha sido vivida; cuyo ambiente da la sensación de haber sido marco de generaciones antiguas, lugares de reunión de aristocracias que ya no existen”.

L'ajuntament de Barcelona s'havia fet càrrec de les despeses per a la conclusió del palau, i aquestes van continuar des de 1924 fins al 1926. En aquests anys es documenten transformacions d'algunes sales –com per exemple la del billar- o l'acabament d'altres, com el sostre del menjador de gala, fet el 1925 sota la direcció del propi J.M. Lacoma (AMA, patrimoni, exp. 1557). Algunes d'aquestes obres es van fer per a la nova estada del rei Alfons XIII a Barcelona el 1925.

Capçalera del butlletí editat per la Comissió d'obres del Palau durant l'any 1921

El 8 de maig de 1926, es redactà l'escriptura notarial de cessió del Palau a favor de l'ajuntament de Barcelona i pocs dies després, el 14 de juny, davant del notari de Madrid Alejandro Arizcun Moreno, el consistori barceloní cedí la propietat del palau al “Real Patrimonio de la Corona de España”. Cal concloure, doncs, que en aquesta data, l'ajuntament ja donava per acabada l'obra i la lliurava definitivament a la casa reial. L'octubre del mateix any 1926, Alfons XIII va tornar al palau on es va celebrar un lliurament simbòlic de la seva residència barcelonina. Segons les cròniques, a l'acte hi va assistir una nodrida representació dels donants, artistes i obrers que van participar en la construcció del palau.

Fins al destronament del rei i l'adveniment de la II República al 1931, la família reial va freqüentar el palau en diverses ocasions, essent la seva residència oficial durant llargs períodes l'any 1929, mentre se celebrava a Barcelona l'exposició universal. El palau fou escenari de diverses audiències reials realitzades al saló del tro. No és de suposar que es fessin obres al palau durant aquest període de pertinença directa a la casa reial. Sí, però, que aquest es va omplir de pertinences mobles pròpies de la corona o fins i tot d'objectes decoratius i d'ús personal d'Alfons XIII, la seva esposa Victòria Eugènia i els infants.

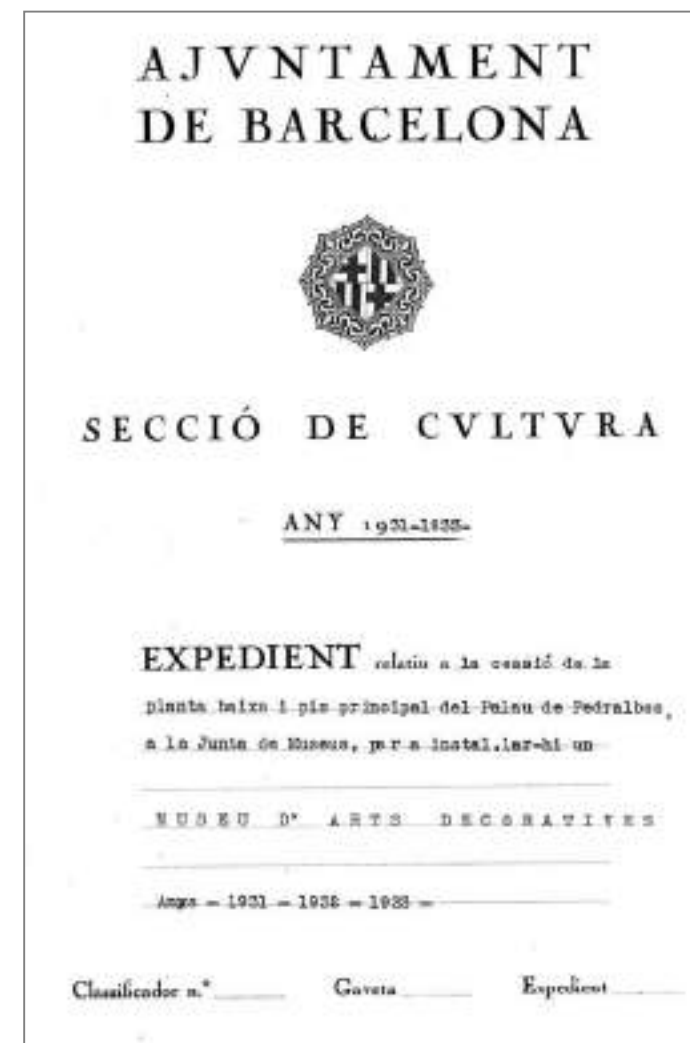
▪ **Segona fase: Els nous usos del palau en època republicana (1931-1939)**

Amb la proclamació de la II República el 14 d'abril de 1931, el palau va passar a ser immediatament l' "ex - palau reial". Molt aviat, el 22 d'abril del mateix 1931, el govern de la república cedia la propietat del palau a l'ajuntament de Barcelona, en un gest de retornar a la ciutadania els béns que aquesta havia lliurat el 1926 al patrimoni –ara dissolt- de la Corona. El pas a la nova titularitat municipal va portar aparellat la realització de diferents inventaris de tots els béns mobles existents a l'interior del Palau. El 20 d'abril de 1931 es va realitzar el primer d'aquests inventaris –una còpia del qual es troba a l'AMA, Patrimoni municipal exp. 1556- on es recollia la descripció i ubicació dels nombrosos objectes que moblaven el palau. Deu dies després, el 30 d'abril de 1931, el conservador de l'antic palau reial Manuel Luengo i el conserje Daniel Garcia Alcudia, signen una altra relació d'objectes feta a petició del Comte d'Aybar on s'expressen els béns del palau que eren propietat privada particular dels antics monarques, bé fos per la compra directa d'ells, bé per regals directes. No sembla, però, que la família reial a l'exili recuperés res d'aquest mobiliari.

Amb la propietat de l'immoble, s'obria per al consistori barceloní el problema de l'ús de l'antic palau, agreujat –a més- per la inclusió de l'edifici al decret del 3 de juny de 1931 on es van protegir nombrosos béns declarant-los "Monumentos histórico-artísticos de interés nacional". L'ajuntament havia acordat que el palau es destinés genèricament a "fins de cultura" i la solució va venir de la mà de la Junta de Museus de Barcelona i del seu president Joaquim Folch i Torres. Donades les característiques decoratives del propi palau, la millor solució era dedicar-lo a ser seu d'un "Museu d'Arts Decoratives". Reproduïm els arguments de Folch i Torres:

Aquesta junta, sens perjudici de les decisions que la Comissió de Cultura pugui pendre sobre l'utilització de l'expalau reial de Pedralbes; -tenint en compte les especials condicions de la decoració de l'edifici, que fa difícil la seva utilització sobre tot pel que's refereix a institucions d'ensenyament o d'altres serveis de caràcter burocràtic, necessàriament perjudicials per aquella decoració; -considerant en canvi, que l'amoblament i ornamentació actuals, poguent constituir en l'avenir un record, s'havé perfectament en l'habilitació del dit expalau reial, per instal·lar-hi

un Museu d'Arts Decoratives; - posseint aquesta junta algunes col·leccions d'aquest caràcter, tals com les de reproduccions d'art decoratiu en materials mobles, la de porcelanes de Saxe del segle XIX, la d'instruments musicals, la de ventalls i utensilis d'indumentaria; que cauen fora de la col·lecció d'art català i de pintura antiga que constitueixen el Museu de la Ciutadella; en la seva darrera sessió de 6 d'aquest mes, la Junta acordà proposar a la Comissió de la vostra presidència la instal·lació en el dit expalau reial d'aquestes col·leccions, de manera que no'es produeixin despeses, d'altra part no consignades en el pressupost.2" (AMA, Patrimoni municipal, exp. 1559).

Portada de l'expedient de cessió a la Junta de Museus per a la instal·lació del Museu d'Arts Decoratives (AMA, Patrimoni Municipal, exp. 1559)

L'agost de 1931, l'ajuntament cedí l'ús de la planta baixa del palau a la Junta de Museus de Barcelona per a que s'hi instal·lés el futur Museu de les Arts Decoratives. L'opinió pública va ser molt favorable a aquesta decisió, ja que solucionava tant l'exposició pública d'una part del patrimoni artístic de la ciutat, com l'ús d'un espai que s'integrava dins del mateix programa i objectius del Museu. Ja en aquells moments es dubtava de la vàlua i interès artístic del palau i de les seves sales, però semblava que posar-les com a marc d'un museu de les arts decoratives podria ser l'única raó per a la seva conservació de cara al futur. El núm. 246 de la revista **Barcelona Atracción** de l'any 1931 recollia aquest sentir en una breu, però eloqüent i il·lustrativa nota que transcrivim parcialment a la següent pàgina:

Els usos i les reformes del Palau

El ex-palacio Real de Pedralbes será convertido en Museo

..."El destino y utilización del ex-palacio Real, era un problema. El único valor que tiene este edificio reside en su suntuosa decoración interior. Cualquier adaptación del mismo a otro uso exigía ante todo e inevitablemente la destrucción de dichos elementos decorativos. Por otra parte, tampoco revisten éstos importancia histórica y artística suficientes para dejarlos íntegramente en su estado actual y sostener su conservación para tenerlos constantemente expuestos al público. El acuerdo de destinarlo a museo resuelve perfectamente estas dificultades si se tiene en cuenta que se trata precisamente de un museo de las artes decorativas ... Además, queda de este modo, asegurada la permanencia de un edificio que, después de todo, es testimonio de un momento interesantísimo de nuestra vida pública y que a través del tiempo, habrá de tener indudablemente su importancia histórica. (El subratllat és nostre)

El Museu de les Arts Decoratives s'inaugurà el desembre 1932 amb presència del president de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià. Tot i que en la proposició de la Junta de Museus es fa esment explícit de la manca de necessitat d'inversió per a l'adequació dels nous espais, la instal·lació del Museu va suposar algunes modificacions, en especial a l'actual menjador de diari –o sala de te- i a les petites sales i habitacions del costat més meridional de l'ala oest del Palau. Aquests canvis –perceptibles en la documentació gràfica recercada i dels quals se'n parlarà de manera individualitzada als propers capítols- no han estat suficientment documentats ja que la documentació de la Junta de Museus –on suposadament haurien de trobar-se les referències d'obres- no disposa de cap inventari. En qualsevol cas, les fonts de patrimoni municipal buidades que es custodien a l'Arxiu Municipal Administratiu (AMA) no han donat cap resultat positiu. El museu estava organitzat en sales que agrupaven els objectes segons diferents criteris: tècniques artístiques (ceràmica, vidre, etc.); tipologies (carruatges, mobles, indumentària, etc.) i estils (sala romàntica, isabelina, etc.).

Algunes de les actuacions sobre el Palau conegudes durant la República i el temps de la Guerra Civil - a banda de la instal·lació del Museu i d'una residència internacional de senyoretes estudiants al primer pis- consistiren simplement en la supressió d'alguns símbols o elements de clares referències monàrquiques, com ara el trasllat de l'escultura d'Isabel II amb

Alfons XII als braços –obra de Vallmitjana- situada a l'exterior de la porta principal, que passà a l'interior del palau. Al seu lloc s'instal·la un “nu femení” obra de Borell Nicolau. El saló del tro es va mantenir encara que se suprimiren els lleons dels seus peus.

Durant la Guerra, el Palau no va ser saquejat i, durant alguns períodes, va servir com a residència oficial del president Azaña, sense que s'hagin pogut localitzar tampoc referents a obres d'acondicionament si és que aquestes van existir. Els fons del Museu d'Arts Decoratives van evacuar-se a Olot per tal de garantir-ne la seva seguretat i quan van tornar a Barcelona l'any 1949 el seu destí ja no va ser el Palau de Pedralbes sinó el de la Virreina.

Vista exterior del palau en època de la II República. L'escultura d'Isabel II amb el seu fill Alfons XII que es trobava d'origen davant la porta principal, va ser substituïda pel nu femení de Borrell Nicolau, avui dia situat als jardins posteriors del Palau. (AF-AHCB)

Els usos i les reformes del Palau

▪ Tercera fase: El palau franquista (1939-1977)

Les tropes franquistes van entrar a Barcelona el 26 de gener de 1939 per la Diagonal, passant per davant del palau. Encara no un mes després, el 21 de febrer de 1939, el general Franco visità Barcelona i escollí com a residència oficial l'antic Palau Reial.

Acabada la Guerra i sense possibilitat de retornar-lo a la Casa, el palau va continuar sota la titularitat de l'ajuntament de Barcelona, el qual assumia totes les despeses de conservació, així com les successives i múltiples obres que es van produir durant els anys de la dictadura franquista. En aquest sentit, cal remarcar que bona part de la fesomia actual dels espais interiors de la planta baixa del palau és fruit de les obres realitzades durant aquest llarg període. En un breu, però aclaridor informe signat per Adolf Florensa el 30 de març de 1940, s'expressen les obres inicials que caldria realitzar al *"Palacio de Pedralbes para restituirlo a su primitivo destino, o sea, residencia de altas personalidades"* (AMA, Foment Interior esp. 103). A la planta baixa es parla de la reposició i restitució del paviment de la biblioteca i els menjadors, a més de diverses obres a d'altres parts del palau. Florensa insisteix que si el palau ha de destinar-se definitivament a residència oficial, les obres haurien de ser més de més gran abast.

Pedralbes va esdevenir la residència oficial del general Franco quan venia a Barcelona, i des de la seva primera estada el 1939 a punt d'acabar-se la Guerra Civil fins el 1972, el dictador va utilitzar el palau com a residència en 14 visites oficials, entre les que destaquen les del 1947 –acompanyat d'Evita Peron- o de 1960 -on fins i tot s'hi celebrà una sessió del consell de ministres.

Segons es desprèn de la documentació administrativa municipal consultada, fins entrada ja la dècada de 1960, no es va produir cap projecte més o menys global i ambiciós de restauració del palau com ja apuntava Adolf Florensa el 1940. Al contrari, les actuacions i el ritme de les obres estaven marcades per l'agenda de les visites del general, i no deixaven de ser arranjaments parcials i a vegades amb un marcat caràcter d'urgència i/o provisionalitat. Sovintegen els expedients amb títols com ara "obras de conservación, adecentamiento y

ornamentación del Palacio Real de Pedralbes con motivo de la proxima visita del generalísimo" (1947), o "Obras de albañilería efedtuadas en el palacio de Pedralbes, con motivo de la estancia de su Exc. El Jefe del Estado (1953), algunas d'elles suggerides pel cap de la casa Civil del dictador.

Era habitual que l'ajuntament recurrís a crèdits especials per a la realització de les obres, el projecte de les quals –si és que es pot parlar en aquests termes- corria a càrrec de tècnics municipals (Joaquim Vilaseca Rivera, Joaquim de Ros i més modernament Antonio Lozoya Augé). La seva execució –per concurs, o no- va córrer a càrrec majoritàriament de l'empresa "Closa Alegret", exceptuant algunes intervenicons com les de 1953, adjudicades a COPYP.

A partir de 1960, les obres van tenir un caràcter més ambiciós, i per tant van suposar un major canvi d'elements decoratius i funcionals, entre d'altres motius perquè aquell mateix any, el Palau tornava a obrir les portes al públic com a Museu, gràcies a un conveni signat entre l'ajuntament i el Consejero Delegado de Patrimonio Nacional. A les sales del Palau s'hi exhibien béns propis de l'estat amb elements més o menys permanents (tapissos i quadres que podien renovar-se) i amb celebracions d'exposicions temàtiques com les dedicades a Goya, Vicente López, col·leccio de llibres del Palau d'Oriente, etc.). Es aquest nou ús públic del Palau el que va fer que, encara que es continuessin realitzant petites obres lligades a les estades i actes del general Franco, finalment s'endegués a partir de 1964 –1966 un veritable projecte de *restauració* del Palau. Aquesta autoanomenada restauració va tendir a intentar ennoblir part dels materials emprats originalment –com ara la substitució d'estucats i pintures per marbres- a banda de transformar bastant significativament el programa decoratiu d'algunes estances com ara la sala de ball –fora de l'àmbit d'estudi d'aquest treball-, la rotunda, els menjadors i les sales més meridionals. Així es consideraven aquestes obres a la ja citada monografia de Tarín i Planas de 1974: *"Pedralbes entra en una neva etapa de su vida. El yeso se sustituye por el mármol y el escaso valor arquitectónico de la mansión va transformándose lentamente, surgiendo nuevos salones y dependencias dignas de su destino"*.

▪ **Quarta fase: Els destins del Palau amb l'ajuntament democràtic (1977-2005)**

La fi de la dictadura i la reinstauració de la monarquia borbònica no va suposar cap canvi en la titularitat de la propietat del palau, que s'ha mantingut a mans de l'ajuntament. El Palau no va retornar a la Corona i fins i tot el nou rei –Joan Carles I- no ha fet servir el Palau de Pedralbes com a residència reial, preferint l'ús del Palauet Albéniz de Montjuïc.

El consistori va optar per retornar parcialment al palau el seu caràcter d'equipament cultural. L'any 1985, els fons de l'antic Museu de les Arts decoratives que havien estat a la Virreina van traslladar-se a Pedralbes, i deu anys més tard, al 1995, es tornaven a obrir les portes del Museu, incorporant també el Museu de Ceràmica.

Aquesta adequació parcial del Palau de Pedralbes va afectar especialment els pisos superiors amb la instal·lació de sales d'exposició, despatxos i oficines tècniques del propi Museu. Les sales de la planta baixa conserven encara diferents béns integrants del Patrimoni de l'estat, combinats amb d'altres objectes de titularitat municipal del fons del Museu de les Arts Decoratives.

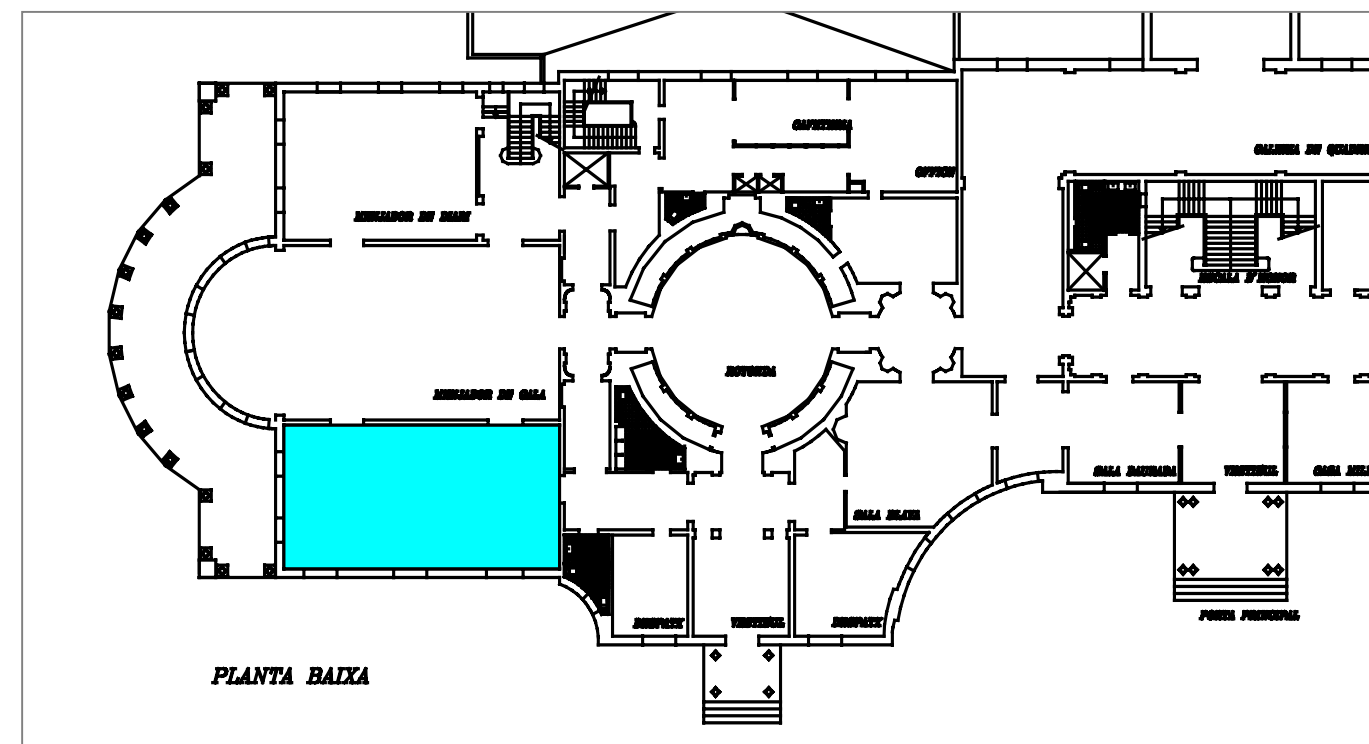
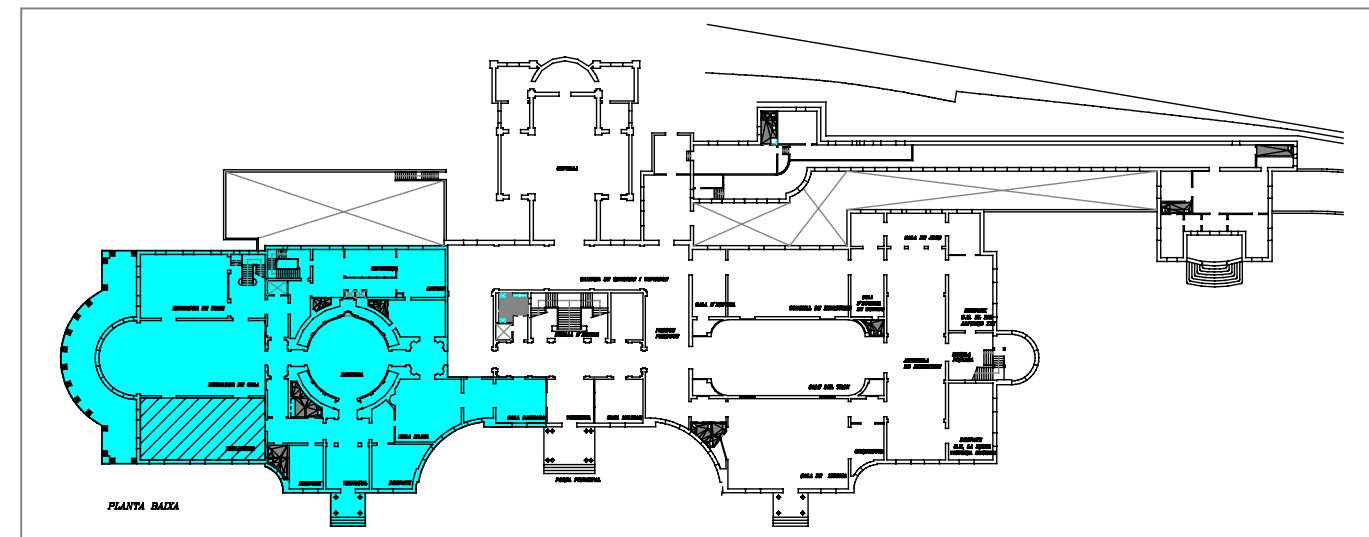
En aquests anys i a banda de la reobertura del Museu, els serveis tècnics municipals han realitzat obres constants de manteniment del Palau, a banda d'actuacions de restauració de més abast com són la de la façana i, especialment, la recuperació de la rotonda al 1998, desfent el que s'havia realitzat el 1968 i intentant recuperar la seva fesomia original.

Recentment, aquest mateix any de 2005, l'ajuntament de Barcelona ha realitzat una cessió d'ús parcial del Palau de Pedralbes a la Generalitat de Catalunya, el departament de Presidència de la qual vol adequar part de les estances per habilitar-les com a espais de treball i representació institucional.

Estat actual de la façana de l'ala més occidental del palau, on es realitzarà la primera fase de les intervencions previstes per la Generalitat de Catalunya.

La biblioteca

Breu descripció de l'estat actual

Estança de grans dimensions (137 m²) situada al costat més meridional de l'ala oest del palau. Disposa d'una planta rectangular amb obertures de finestra que s'obren al jardí principal i pèrgola (costats sud i oest respectivament) i dues portes que donen al menjador de gala a la banda més septentrional. La biblioteca mostra altre pas a través del corredor del costat més oriental i que comunica amb la resta de dependències d'aquesta zona de l'edifici.

Actualment la sala es caracteritza per la presència en els seus murs d'una llibreria vitrina de roure que es desenvolupa tot ocupant l'espai entre obertures, excepció feta de l'àmbit central de la paret més septentrional, on s'hi destaca una gran xemeneia de pedra que es troba flanquejada per dos conjunts decoratius formats per alabardes creuades i un escut central.

L'espai es clou pel que fa als seus acabats amb un paviment de parquet de fusta i un fals sostre de plaques de guix que mostren relleus decoratius. Finalment assenyalar que les zones dels murs que resten lliures de moble es mostren avui dia entapissades.

Vista actual de la biblioteca en direcció est

La Biblioteca

Els orígens. La fesomia original. 1924-1931

Imatge de la Biblioteca de maig de 1924. De **LYCEUM**. *Órgano Oficial del Gran Teatro del Liceo de Barcelona*. Año IV-nº 31. *Extraordinario dedicada al palacio Real de Pedralbes que Barcelona ofrece a SS.MM. los Reyes de España*

Com a la resta d'estances i dependències del Palau, la biblioteca fou plantejada com un espai que havia de mostrar una fesomia específica d'acord amb les seves funcions de lleure. Sabem que el projecte fou realitzat per Santiago Marco tot seguint un programa decoratiu d'origen reinaxentista i que es palesà en la construcció de les llibreries que veiem documentació- de les localitzades al Monestir de l'Escorial. La seva realització fou encarregada al fuster barceloní Parcerisas el qual realitza els mobles, hom suposa, però, que a una menor escala que els originals. El conjunt es completà amb la reinstal·lació en el centre de la paret més septentrional de la sala, d'una gran xemeneia gòtica que, segons s'esmenta repetidament, fou un regal del magnat nord-americà Charles Deering al rei Alfons XIII.

Mr. Charles Deering (Retrat de Ramon Casas)

Resulta curiosa la història d'aquesta xemeneia ja que el seu emplaçament primigeni cal cercar-lo a Huesca, concretament a la casa Hago de vila de Jaca. Es veu que el tal Deering fou un d'aquells personatges que cap els anys 20 del segle passat adquiria, a vegades de manera poc ortodoxa, peces i objectes de valor artístic de diferents contrades peninsulars. Son conegudes en aquest sentit, les seves col·leccions i actuacions en el marc de la vila de Sitges. No ha

d'estranyar, doncs, que atenent a les relacions entre les oligarquies de l'època i la monarquia espanyola, Deering aprofités l'avinentsa de la construcció del Palau per a fer un regal al monarca; cosa que per altre part també feren altres prohoms del moment, com ja hem vist anteriorment.

En un principi totes les parets havien de presentar un acabat de paper pintat; el que podem veure en alguna de les imatges de l'època. Amb tot, probablement per donar més pes a la presència de la xemeneia, es decidí el mateix any 1924 l'arrencament de part del paper que l'envoltava i simular amb pintura un acabat de carreus. (*Factura de Vilaró y Valls "Pintores decoradores" 26 maig 1924 "PB. Rascar el papel y pintar imitando piedra antigua el fondo de pared y moldura que encuadra la gran chimenea de la biblioteca; pintar con purpurina oro las telas metalicas de los armarios para libros y bañar con aceite cocido el pavimento de dicha biblioteca. (AMA exp. 1557 patrimoni municipal)*)

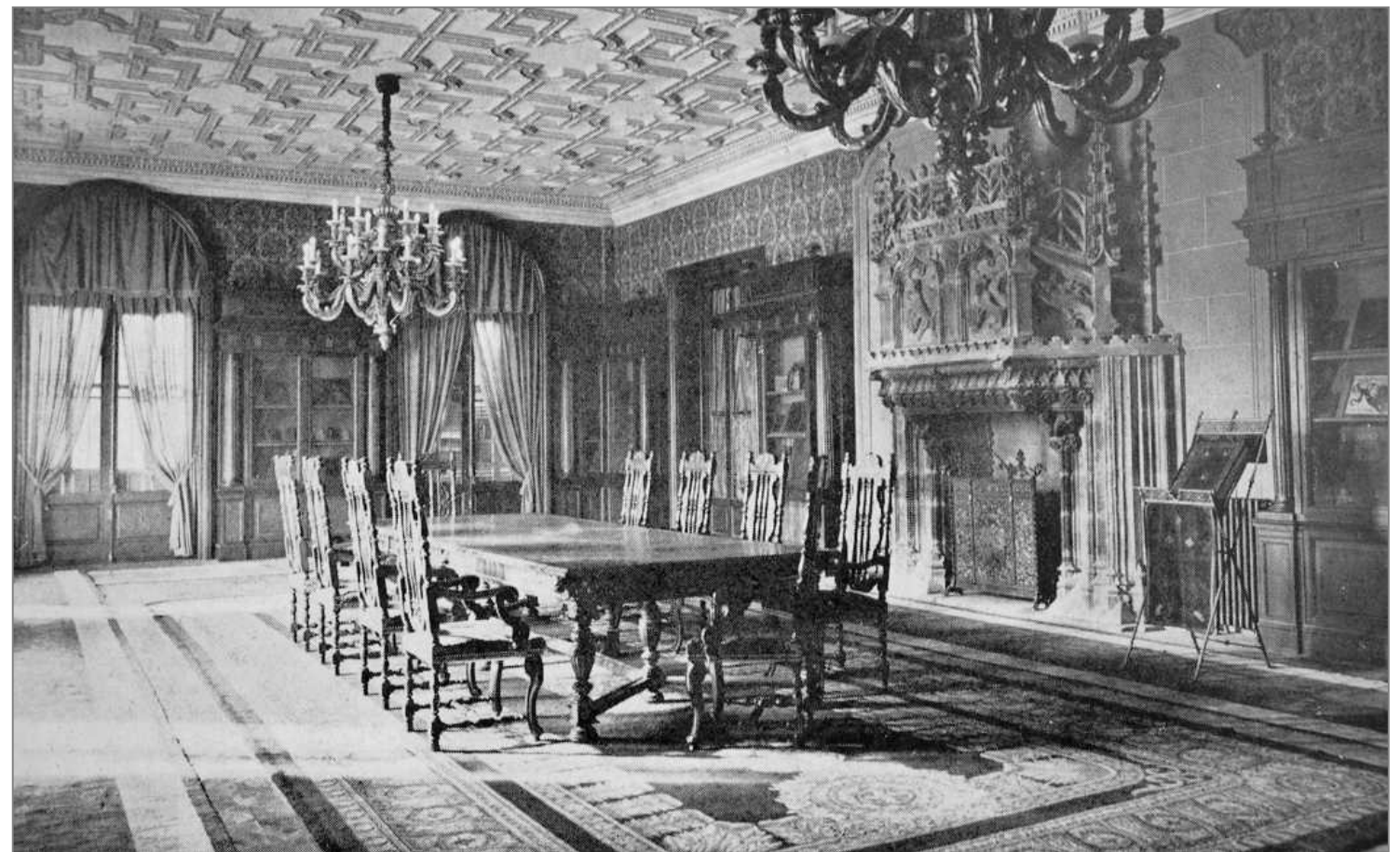
Vista parcial de la biblioteca a la zona de la xemeneia. 1924-1931. Fons: Arxiu Fotogràfic. C26/153 AHCB.

Els primers canvis. La transformació de la biblioteca en sala de Museu. 1931-1939

La transformació del Palau Monàrquic en Museu de les Arts Decoratives representà per a la Biblioteca poques modificacions. Efectivament, batejada amb el nom de Sala Eduard Toda, l'estança només patí el canvi del mobiliari en la seva adaptació com a zona d'exposició per elements i objectes relacionats amb la història del paper. Atenent a aquesta funció resulta obvi que la llibreria de fusta es va mantenir en el seu lloc i s'incorporaren altres elements com taules, vitrines i faristols. Podem concloure, doncs, que a nivell estructural i d'acabat general, la biblioteca no va rebre cap actuació que modifiqués substancialment la seva fesomia original.

Vista general de la biblioteca en direcció est. 1935. Arxiu fotogràfic. AFM 52447. AHCB

Vista general de la biblioteca en direcció oest 1931-1939. Arxiu de Les Corts

La fesomia actual. L'època franquista. 1939-1977

En termes generals la fesomia general de l'edifici arranjat com a Museu d'Arts Decoratives es mantingué gairebé sense modificacions durant els primers anys de la dictadura; més enllà de reparacions puntuals o campanyes de sanejament o repintats. Per trobar, un gruix d'actuacions de major importància hem d'apropar-nos a la dècada dels anys seixanta, període del qual hi ha abundosa documentació que ens parla de diferents i successives intervencions que, en algun cas, alteraren de manera substancial el programa decoratiu i d'acabats del Palau.

Pel que fa estrictament la biblioteca, les actuacions se centraren en la substitució del paper pintat originari per l'entapissat que veiem avui dia; revestiment que també afectà la zona perimetral de la xemeneia, la qual, recordem presentava una pintura d'imitació de carreus. Tanmateix els espais que restaven entre l'esmentada xemeneia i la llibreria foren de nou decorats amb la presència de sengles alabardes creuades, que flanquejaven uns escuts amb l'heràldica del general Franco i de la ciutat de Barcelona respectivament. Aquest muntatge escenogràfic s'ha mantingut visible fins avui dia, per bé que l'escut amb les armes del dictador ha estat repintat o substituït per altre amb les quatre barres.

Les intervencions també afectaren els llums del sostre original, que se substituïren pels models de vidre que veiem avui dia, i al mobiliari del museu, que fou eliminat en benefici de diferents configuracions de catifes, tauletes i tresillos.

Quant a l'acabat del sostre, aquest es mantingué d'origen, amb les plaques de guix i els seus relleus amb un revestiment daurat que avui dia a desaparegut.

Detall actual de l'àmbit de la xemeneia gòtica. Podem observar com l'escut amb l'heràldica franquista ha estat substituït per altre amb les quatre barres

Vista general de la biblioteca en direcció est. 1974. De TARIN, J.&PLANAS, J. (1974). **El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albeniz**. Ed. Patrimonio Nacional, pp. 46

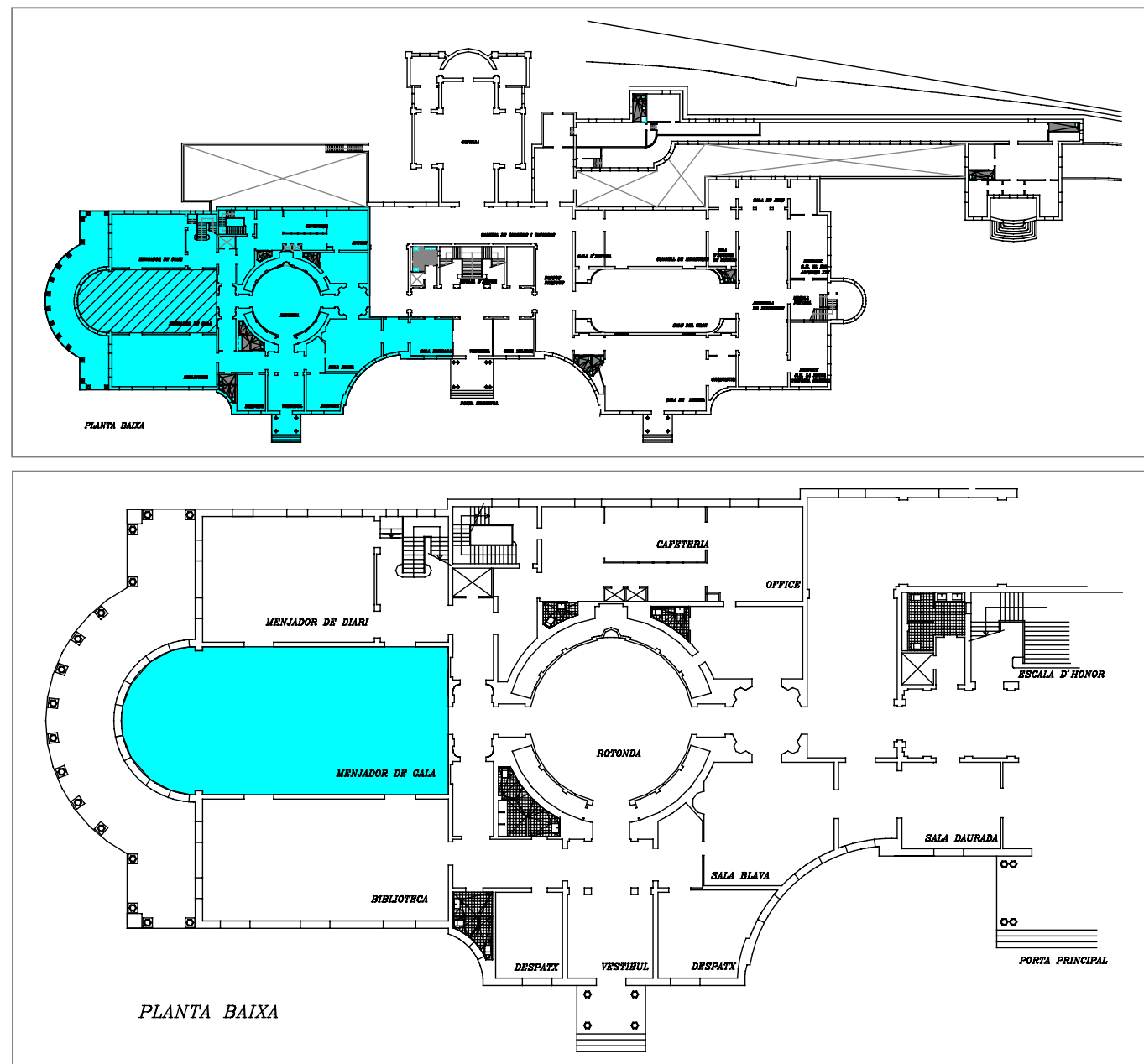
Detall actual d'un dels angles del fals sostre de guix. Notem com la decoració en relleu ja no mostra el revestiment daurat que podem veure a la imatge superior

Menjador de gala

El menjador de gala

Amb una superfície aproximada de 209,7 m², el menjador de gala es mostra com una de

les sales de majors dimensions de la planta baixa de Palau, tot disposant-se al centre del conjunt d'estances, que longitudinalment configuren, l'ala més occidental de l'edifici: la biblioteca (al sud), el menjador de gala i el menjador de diari (al nord). Disposa d'un pla una mica peculiar, car el seu extrem més occidental es clou en forma absidal, en una clara adaptació a la fesomia de la pèrgola o pòrtic que es desenvolupa com a façana del ras de planta baixa en aquesta part oest de l'edificació.

Actualment l'estança organitza els seus accessos en base a les sales annexes (dues portes des de la biblioteca i dues a la banda del menjador de diari), tot mostrant a més un altre pas -diríem que més oficial- des del corredor que, transversalment, recorre i distribueix les circulacions per aquest costat de l'edifici. Altrament, el menjador obre cinc portes a la zona del pòrtic, totes elles coronades per una fusteria de mig punt.

Vista general del menjador en direcció est

Menjador de gala

El programa decoratiu de la sala que veiem avui dia es proposa amb un paviment de rajoles de marbre que evoluciona en els seus angles amb un sòcol, també del mateix material. Per sobre d'aquest sòcol es desenvolupa pròpiament l'acabat de les parets, realitzat amb un entapissat monocrom de to ocre que sabem d'instal·lació recent. El conjunt es clou amb cel-ras de guix que mostra decoració amb sanefes i bandes corregudes de localització i desenvolupament lateral. Així notem la presència d'un primer registre de sanefes motllurades adossat a les parets, sobre el que es desenvolupa un primer registre en relleu de palmetes i altres motius vegetals; tots ells, recoberts de pintura daurada. Tot seguint l'alçat, el sostre planteja un angle còncav que és lliura a d'altre fris corregut que, també en relleu, mostra decoració de diferents tipus fruites; hom suposa amb una certa relació amb l'espai de vianda que representa el menjador. Aquest fris disposa també d'un revestiment daurat.

Detall d'un dels angles del sostre de guix del menjador

A continuació el sostre torna a canviar de fesomia, tot transformant-se en

una imitació de petit enteixinat de cassetons, el motiu central dels quals -representat per una figuració vegetal- també es mostra daurat. Just en aquest punt el sostre per secció, tot enlairant-se encara més mercès a més sanefes lineals que porten a d'altre registre de motlures en relleu, que en aquest cas es defineix per cabdells enllaçats de fulls i revestits de color daurat. Finalment, després d'una altra pèrdua de secció, el fals sostre el clou amb una petita motllura correguda altrament revestida de daurat. Tot el conjunt decoratiu del sostre es mostra plantejat

en adaptació a les línies angulars i absidals del seu pla i finalitza amb la presència de tres segles llums de sostre que, entre d'altres solucions d'acabat, disposen de llàgrimes en forma de grans de raïm; altre cop una llicència atenent a la funció de l'estança com a menjador.

Detall de la zona del menjador que obre portes a la pèrgola del costat més occidental de la planta baixa de l'edifici.

Els orígens. La fesomia original. 1925-1931

Tot i que freqüentment s'esmenta que la construcció del Palau es finalitzà l'any 1924, el cert és, que la recerca documental ha proporcionat evidències que l'any 1925, encara continuaven les obres; tal com palesa la factura d'aquella data on es posa de relleu les operacions a realitzar en el sostre del que serà el menjador de gala o de "fiestas" com es coneix llavors.

La citada documentació arxivística ens identifica de manera clara qui fou el director de les obres, i hom suposa que també l'artífex del programa decoratiu primigeni: J.M Lacoma i Buxó; del qual, més enllà de ser el Baró de Minguella, no li coneixem altre curriculum arquitectònic.

[illegible]

AMA. Primoni Municipal.Exp. 1557

Per altra part, l'absència de descripcions precises del moment, en afegit que totes les imatges de l'època són –lògicament - en blanc i negre, determina que no tinguéssim una concreció precisa de la fesomia de la sala, especialment de l'acabat de les zones centrals del sostre. Amb tot, l'anàlisi detinguda d'aquelles informacions gràfiques i la possibilitat de contrastar-les amb les actuals possibilita una certa aproximació a la fesomia original de la sala.

Vista general del menjador de Gala en direcció oest. 1925-1931. Arxiu Fotogràfic. AHCB.C26/140

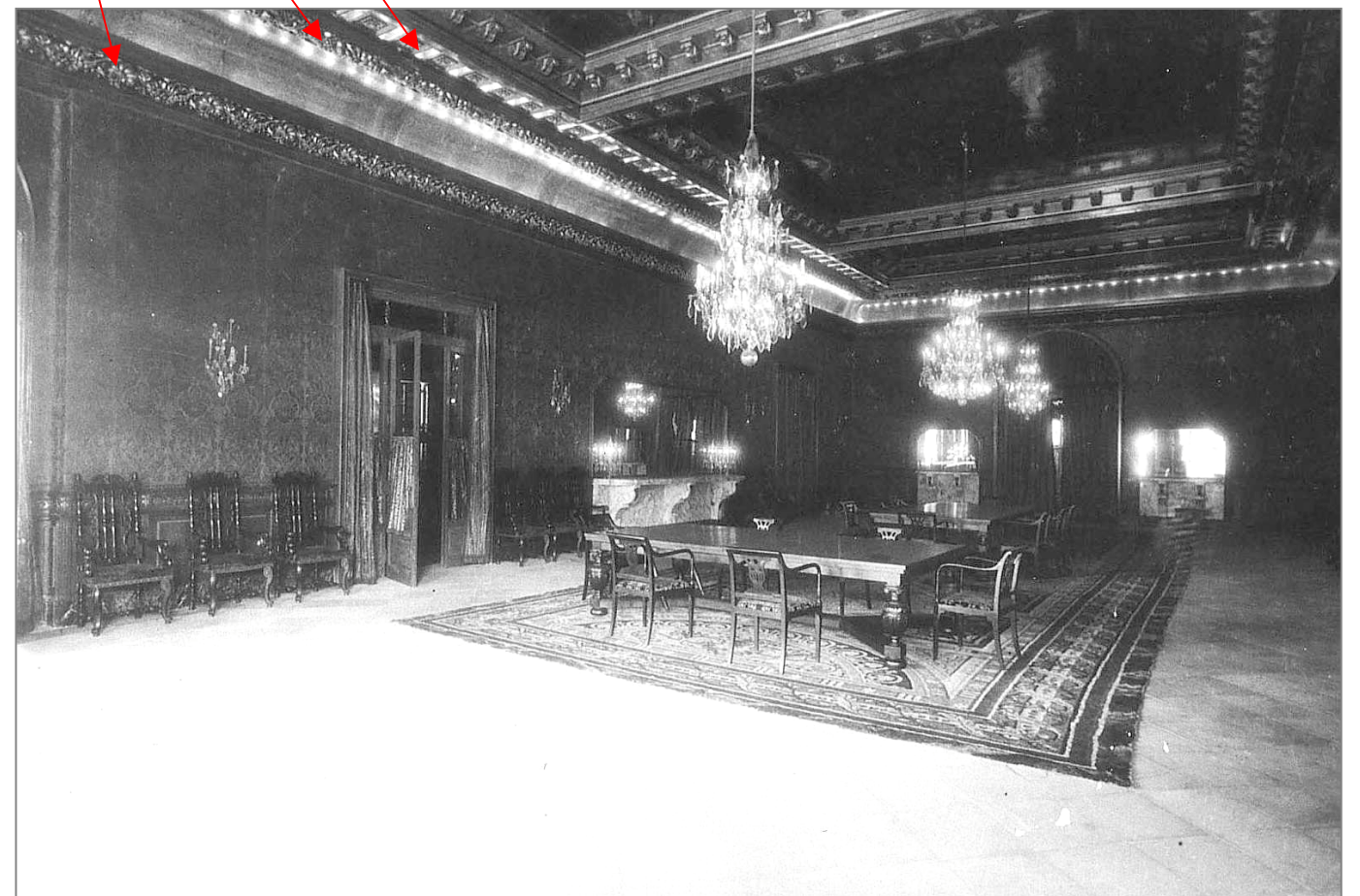
Menjador de gala

El menjador de gala mostrava un acabat general certament dissemblant del que veiem actualment; de manera especial pel que fa a les zones centrals del sostre i a l'acabat dels murs perimetrals. Amb relació a les primeres, la formulació original era decorativament més complexa, atès que s'organitzava en diferents plafons (tres) que s'emmarcaven lateralment i central amb un cornisament de permòdols; registre de motllures que tancava el conjunt abans del cel-ras pròpiament dit. Aquest, últim registre de cornisa i permòdols fou substituït més tard (cap els anys seixanta del segle passat) per la solució dels cabdells de fulls, tal com veurem més endavant.

Quant les parets, creiem que en origen mostraven paper pintat (com la biblioteca), excepció feta del nivell més inferior del mur on sabem de la presència d'un arrimador de fusta avui dia totalment desaparegut. La proposta d'acabat del menjador de gala es tancava amb la localització, rítmicament disposats del que es coneix com a tallants. Es tracta de petites taules de marbre que, sense peus, se suportaven sobre sengles mènsules també del mateix material i que -en els àpats de la noblesa- hom suposa que servien per a tallar les viandes abans de servir-les a taula. A sobre els tallants uns miralls dits de Venècia, finien el conjunt. Aquesta proposta decorativa fou eliminada anys més tard, malgrat que paviments i sòcol s'han mantingut pràcticament fins els nostres dies, com també són els mateixos els llums que pengen del sostre.

Detall del sostre actual amb indicació del registres decoratius que són originals

Vista del menjador de Gala en direcció est (cap a 1932). Arxiu Fotogràfic. AHCB. AFM-30.508. La visual de la imatge permet veure en primer terme la porta de pas vers el menjador de diari, així com els tallants de la paret nord i els corresponents al mur més oriental i que flanquejan el pas vers el vestíbul i accés noble a la sala.

Els primers canvis. La transformació del menjador en sala de Museu. 1931-1939.

A diferència d'altres estances del Palau, el menjador de gala no fou pràcticament modificat o intervingut en el procés de canvi d'ús de l'edifici. Efectivament, en atenció a les característiques del Museu de les Arts Decoratives d'aquells moments, especialment la seva col·lecció del que en deien llautons, la sala es plantejà com a lloc d'exhibició d'aquells materials, tot aprofitant la seva fesomia de menjador. A tal efecte només fou transformada per la presència de vitrines i altres objectes, rellotges, canelobres, gerros, etc. que no tingueren cap incidència estructural o de programa decoratiu sobre l'estança.

Vista general del menjador de gala un cop transformat en sala del Museu de les Arts Decoratives. 1931-1936. AMDC.

Vers la fesomia actual. L'època franquista. 1939-1977.

Per trobar l'època de majors modificacions de sala hem de desplaçar-nos als anys seixanta, concretament a 1968. En aquella data i com a conseqüència de les diferents campanyes de reforma fetes als Palau es procedí a l'arranjament total de l'estança. L'obra, dirigida per Joaquin Ros, en aquell llavors cap del "Servicio de Edificios Artísticos y Arqueológicos y de Ornato Público" de l'Ajuntament, responia al següent projecte :

"Demolición del cielo-raso existente, construcción de nuevo cielo-raso, en estilo Carlos IV, simulando jácenas y plafones, todo ello moldurado y con adornos de hojas, ovas, etc. Pintado y patinado al oro viejo de los elementos de ornamentación. Arranque del arriero existente y formación de nuevo, en madera blanca, con plafones moldurados, pintado y patinado de los mismos al oro viejo, sobre fondo general blanco. Nueva estructura y decoración de las vidrieras de acceso al comedor, modificando la forma de los vanos y cambiando la carpintería, incluso pintado la misma en blanco y oro, así como acristalamiento con espejos. Formación de pilastras de mármol de Italia y madera adosadas a la pared, incluido bases y capiteles. Formación pilastras en ángulo de las mismas características anteriores. Tapizado de los plafones entre columnas, incluido cerco de madera moldurada pintada en blanco y cema. Pulido y abrigantado del mosaico de mármol blanco una vez terminadas las obras". Memòria del 17 de Juliol de 1968. AMA. Exp.226(1968)

Vista general del menjador de gala en direcció oest. 1974. De TARIN, J.&PLANAS, J. (1974). **El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albeniz**. Ed. Patrimonio Nacional, pp. 58

Amb anterioritat a aquesta transformació de 1968, només s'han documentat obres de reparació puntual, sobre tot de l'antic arrimador de roure ara inexistent, com les efectuades principalment l'any 1948 (AMA, Foment Interior, exp. 1204).

A la llum de les imatges que disposem de l'època, per bé que una mica més tardanes (vegeu plana anterior), gairebé podem afirmar que el projecte de reforma del menjador no fou realitzat en la seva totalitat. Amb tot podem donar constància de l'actuació en el sostre i, especialment, la modificació de l'alçat de les parets, car l'acabat primigeni fou substituït per un entapissat realitzat, com la resta de mobiliari del moment, per la "Fundación Francisco Franco". Tanmateix la "Real Fàbrica de Tapices", cedí altres elements com tapissos i catifes, configurant d'aquesta manera un àmbit lligat a un programa decoratiu "estilo Carlos IV. Per bé que d'altres fonts parlen, potser de manera una mica agosarada de "estilo Versallesco" (?)

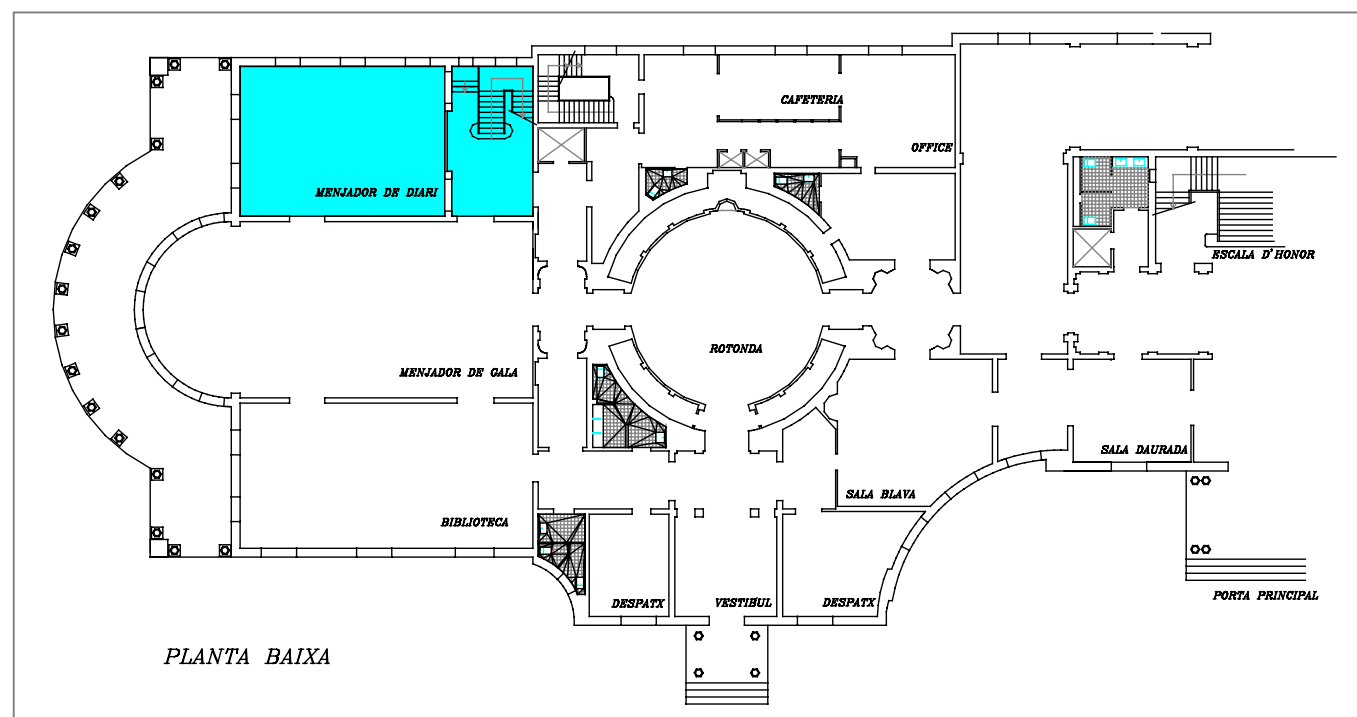
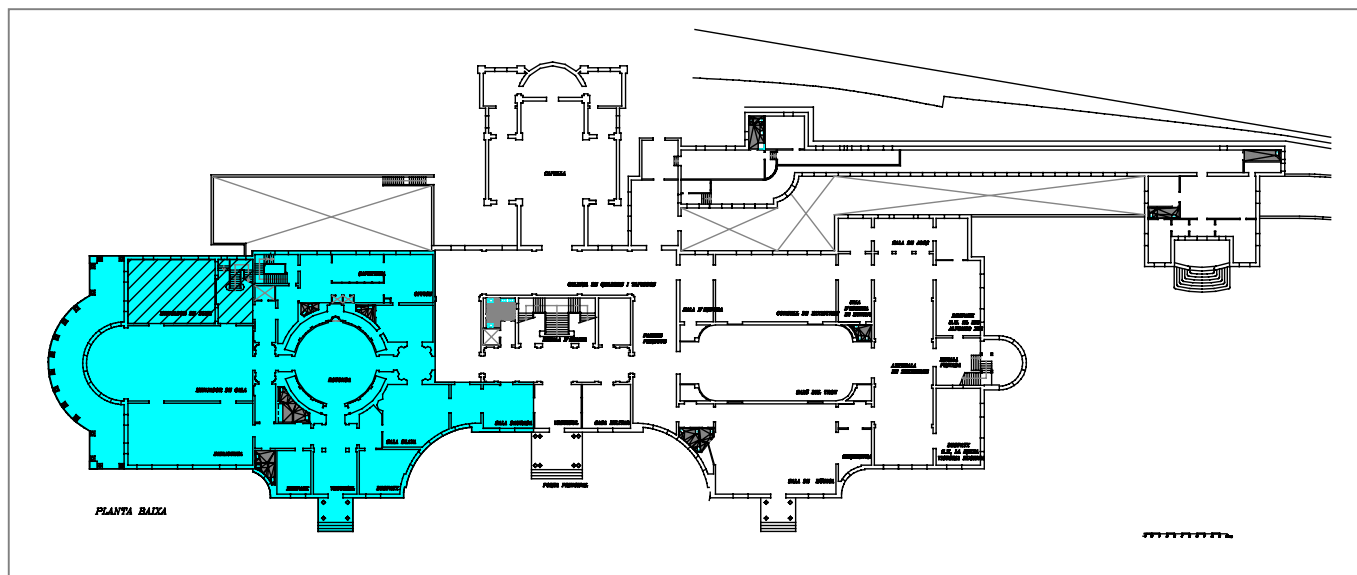
La fesomia actual. 1977-2005

L'adveniment de la democràcia ha representat l'últim episodi d'intervencions sobre la sala. Així, actualment es mostra lliure de cap tipus de mobiliari, més enllà dels canelobres de la zona absidal de la sala. Altrament, sabem del canvi de l'entapissat franquista pel que veiem avui dia; actuació realitzada a finals del segle XX.

El menjador de diari i les dependències annexes

Breu descripció de l'estat actual

És probablement la sala coneguda com el menjador de diari, l'estança que millor mostra el que ha estat l'aventura edilícia del palau de Pedralbes; ja sigui amb relació als seus orígens com amb relació a les transformacions que s'han anat succeint amb el pas del temps. Aquesta cambra ens permet, doncs, en certa manera, posar en evidència la pretesa vàlua arquitectònica de l'edifici i sobretot evidenciar la voluntat exclusivament escenogràfica -gairebé teatral- que ha condicionat la fesomia interior del palau de Pedralbes des de la seva construcció.

Detall d'el'escala que comunicava el distribuïdor amb les estances del nivell superior del Palau, actualment fora d'ús

Amb 98 m2 de superfície, el menjador de diari se situa a la banda més septentrional de l'ala oest de l'edifici, tot obrint portes a la galeria porticada del costat més occidental de la planta baixa i finestres als jardinets de la part nord-oest de la finca. Disposa avui dia de dos únics passos al seu interior; l'un des del menjador de gala (porta més occidental) i l'altre des d'un petit distribuïdor al que s'hi arriba, bé des de l'esmentat menjador de gala, bé des del corredor que transversalment comunica totes les sales d'aquesta ala oest de l'edifici.

Quant al distribuïdor (dependència que considerem -per raons històriques que més endavant desenvoluparem- com un annex al menjador) mostra una escala de fusta que permetia l'accés als pisos superiors -avui dia fora d'ús- i, a més de les portes ja citades, altra petita porta de servei a la banda nord que dona a l'exterior.

El menjador de diari i les dependències annexes

Actualment el menjador de diari -que és mancat de mobles estables- mostra un acabat que es basa en la proposta escenogràfica de l'antic Museu republicà. Així, des d'un punt de vista general podríem parlar que som davant d'un acabat que remembra els antics salons de te britànics, tot i que en aquest cas no som davant del resultat d'un projecte arquitectònic sinó d'una escenografia aconseguida mitjançant plafons de fusta i guix pintats amb motlures, junt a tot els elements prototípics d'aquells tipus d'estances. És prova d'aquesta voluntat teatral –si se'ns permet quasi bé de diorama – la xemeneia que es localitza a la paret sud de l'estança ja que tota ella només té funcions decoratives; en definitiva és falsa. Amb tot, hi ha elements o propostes d'acabat que mostren una millor factura o que estan d'acord amb alguna de les característiques edilícies del Palau: ens estem referint bàsicament al paviment de parquet, disposat a espiga del terra de l'estança.

Fotomuntatge per a una vista general de l'estat actual del menjador de diari en direcció oest.

La fesomia original. 1924-1931

Com ja hem esmentat anteriorment, ni la fesomia ni la denominació del menjador de diari es correspon amb el plantejament original de la sala. Efectivament, sabem per informacions gràfiques i documentals que si bé en origen la sala havia d'haver estat certament el menjador de diari del palau, aquesta funció fou pràcticament modificada un cop inaugurat l'edifici. La proposta original que, repetim no té res a veure amb l'actual, responia a un projecte de Santiago Marco el qual dissenyà un programa decoratiu força senzill basat en el que ell anomenà **"estilo holandés"**.

Imatge del menjador de diari de maig de 1924. De **LYCEUM. Órgano Oficial del Gran Teatro del Liceo de Barcelona**. Año IV-nº 31. Extraordinario dedicada al palacio Real de Pedralbes que Barcelona ofrece a SS.MM. los Reyes de España

Vista general de la sala en direcció est. Podem distingir clarament el pòrtic que comunicava l'estança amb el distribuïdor, on s'està l'escala que portava als nivells superiors. Notem com les buits de les portes que veiem a la imatge de l'esquerra d'aquesta plana han estat acabats amb unes fusteries de vidriera. AHCB-AF/C26/156

Desconeixem per quina raó l'estança fou tant ràpidament transformada quant a la seva funció. El cert és, però, que en un moment indeterminat del període, la sala mudà nom i ús, tot esdevenint **"el salón de fumar i de ocio"**. Aquesta operació no representà més transformacions que el canvi de mobles i la construcció d'un fusteria que tancaren els buits que comunicaven l'àmbit amb el distribuïdor amb l'habitació, i que en el projecte de Santiago Marco eren oberts.

Les imatges de l'època ens mostren una estança senzilla quant als acabats, i probablement amb un paper pintat a les parets. On si que hi voldríem fer més incidència seria en la fesomia de les obertures les quals mantenien la forma de mig punt; únic element arquitectònicament projectual i que avui dia es troba emmascarat pel programa decoratiu del museu republicà.

Detall de la imatge superior. Podem veure l'espai del vestíbul i l'escala que donava al segon nivell de l'edifici. AHCB-AF. C26/149

El menjador de diari i les dependències annexes

Els orígens de la fesomia actual. La transformació del menjador de diari en sala de Museu. 1931-1939

Per bé que la transformació del palau de Pedralbes en Museu de les Arts Decoratives fou en línies generals poc transcendent quan a la fesomia i acabats interiors del Palau, l'actuació sobre el menjador de diari va ser, contràriament, de canvi radical. És fa difícil d'esbrinar la raó per la qual les obres de modificació tingueren aquesta intensitat -la remodelació substituï tot el programa decoratiu primigeni-, malgrat que creiem que l'operació està lligada a l'entitat i característiques de les col·leccions que s'hi volien exposar. Certament, la sala va ser receptora del que es va conèixer com a col·leccions d'art japonès i oriental (Sala Masriera), uns materials caracteritzats entre d'altres, per figures de bronze de Buda, elements de cuirasses de samurais, baguls metàl·lics, etc., un conjunt, que val a dir, poc s'adeia amb la senzillesa decorativa del menjador projectat per Santiago Marco. En aquest sentit, és versemblant suposar que es plantegés un nou ambient expositiu per a aquestes peces; en definitiva un nou muntatge museogràfic, que havia d'estar lligat d'alguna manera a les característiques decoratives del palau. Creiem que és en aquest marc quant s'optà per la reproducció d'un saló de te britànic, una imatge de l'imaginari col·lectiu que fàcilment s'adaptava al que seria una estança de col·leccionista. S'aconseguien així dos objectius, per una banda corregir les distorsions d'origen de les pròpies peces, i per una altra, mostrar-les a mena d'exposició de col·leccionista privat.

L'operació escenogràfica fou important. Així, els murs foren recoberts amb fusteria i guix, tot simulant murs plafonats amb motlures i es recreà un àmbit nou de xemeneia. Sota un punt de vista més arquitectònic, les actuacions més evidents foren el canvi del sostre original pel fals sostre de guix que veiem actualment i la transformació del mig punt de les finestres i portes en llindes. Mereix també especial atenció el cegat de dues de les tres obertures que comunicaven la sala de fumar amb l'àmbit de l'escala que puja als nivells superiors. Es trencava definitivament la imatge de l'estança original tot reduint el seu espai i transformant el vestíbul de l'escala en una zona de pas aïllada i desconnectada de la resta d'estances del palau.

Vista general de la sala en direcció sud-oest un cop transformada en el saló de te per a l'exposició de les peces de la col·lecció asiàtica del museu republicà. Podem distingir l'escenografia de la xemeneia i els plafons de fusta i guix amb que s'apacaren les parets originals de l'estança. AHCB-AF. AFM-30.516

Vista general de la sala en direcció nord-oest. Hem indicat la correspondència entre dues de les peces de l'exposició per a situar millor les visuals d'aquesta imatge i de la superior. AHCB-AF. AFM-30515. 1932

L'època franquista. 1939-1977

L'adveniment del franquisme no representà cap modificació o intervenció essencial en la sala; més enllà de treure els mobles, objectes i vitrines de l'etapa anterior del Museu. Amb tot, l'any 1948 l'espai recuperà altrament la fesomia de menjador amb un canvi de mobles – comprats a la casa Pallarols- i la restauració del parquet, que en poc alteraren la fesomia de saló de te republicà (AMA, Foment interior exp. 1204). Semblaria lògic suposar que l'escenografia de la sala acomplia perfectament les voluntats ennoblidores del dictador encara que fos –potser no ho sabíem- un muntatge museogràfic i no pas una estança original del palau monàrquic. Exemplificaria aquest fet que fins i tot es mantingueren els cortinatges anteriors.

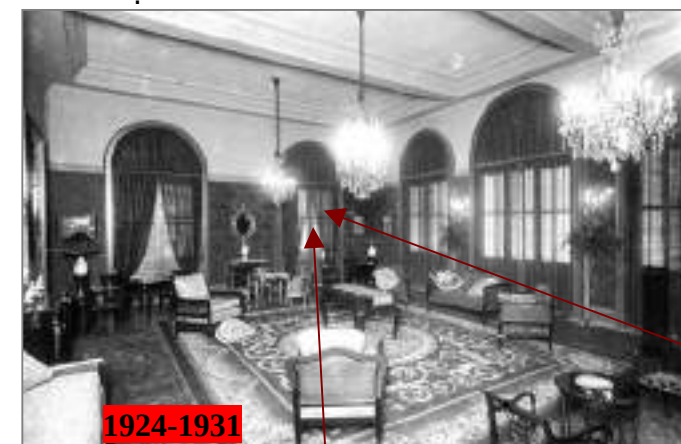

Vista general del menjador de diari en direcció oest. 1974. De TARIN, J.&PLANAS, J. (1974). **El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albeniz**. Ed. Patrimonio Nacional, pp. 59

La imatge actual

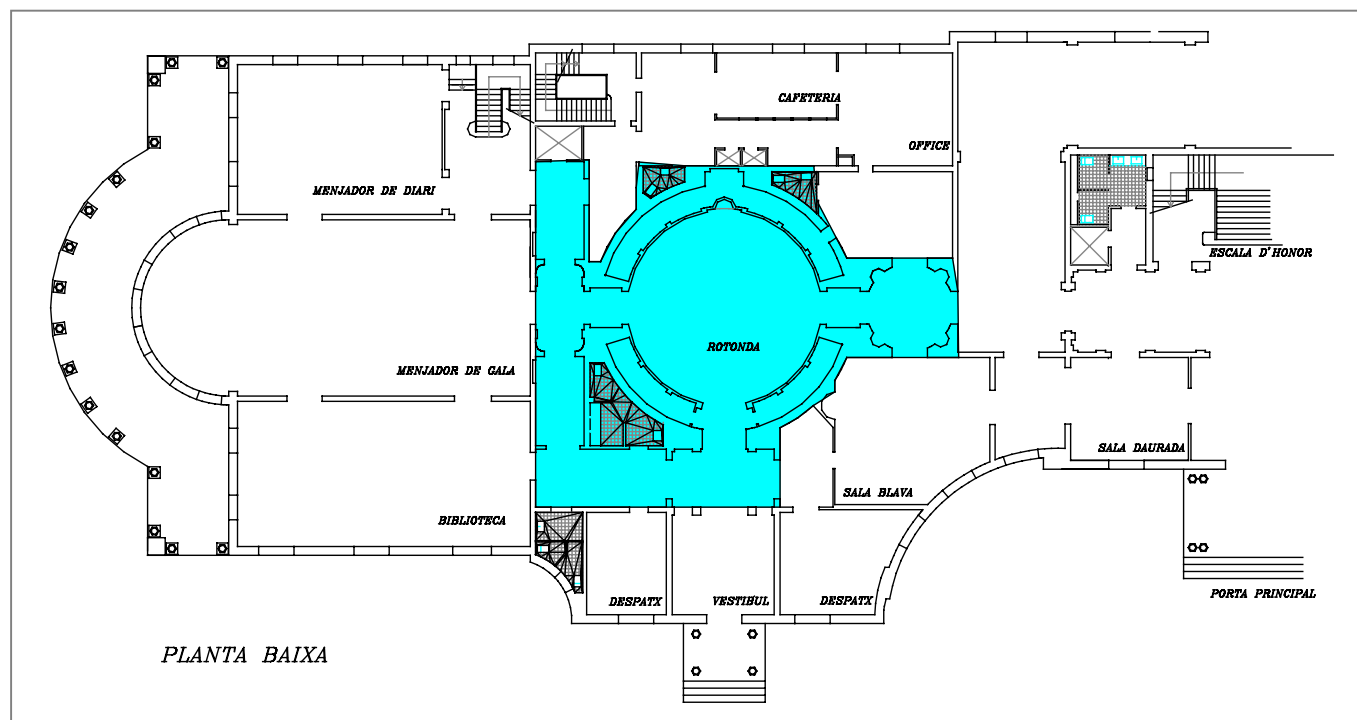
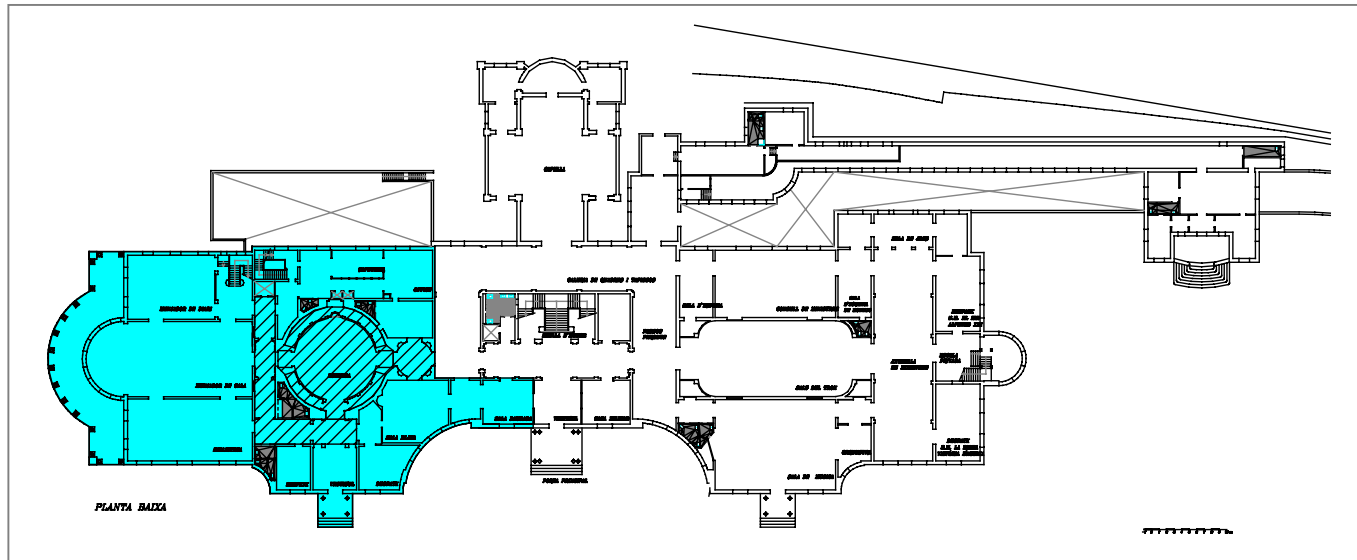
De minses i escadusseres hem de qualificar les intervencions realitzades a l'estança en el període democràtic. Podem constatar, però, el canvi dels cortinatges de les obertures, dels llums del sostre i, l'existència de reparacions en el parquet (recordem que semblaria l'original de 1924). També semblarien identificar-se repintats de sostre i altres operacions de manteniment.

Seriem davant, en definitiva, de la mateixa sala que, a mena de decorat expositiu, fou realitzada en el moment del museu republicà.

Comparativa de diferents imatges de la sala amb la mateixa visual. S'indica amb segetes la correspondència de la mateixa obertura

Les rotondes i corredors

S'han agrupat en aquest capítol el que podrien considerar-se com els espais de distribució i circulació vers les diferents sales de l'ala occidental del palau objecte d'estudi. Entre aquests espais sobresurt especialment, tant per la seva concepció com factura, la gran rotonda situada a l'enfront de l'entrada lateral i, en menor grau, la rotonda petita que es troba al seu costat, a la banda de llevant. La resta són, de fet, dos corredors disposats perpendicularment: un que del petit vestíbul de l'entrada lateral del palau mena cap a la biblioteca, i l'altre que, al peu de les sales, permet accedir a elles sense necessitat d'utilitzar els passos interiors.

La rotonda gran està plantejada com un gran distribuïdor que singularitzava l'accés al gran menjador de gala, evitant així la seva conversió en una simple sala de pas. Així, si hom accedeix al palau per la porta i vestíbul principal, la seva circulació vers el menjador de gala es realitza primer per la rotonda petita i, immediatament pel doble espai circular de la rotonda gran. Si l'accés es produïa per la porta lateral, l'ingrés a la rotonda gran era directe i permetia la circulació cap a ambdues bandes. La intenció era, concs, la de crear un circuit noble, reservant els passadissos i estances laterals per a la circulació de servei. Documentalment, la rotonda gran està considerada com el "Hall" del palau.

Aquella es configura a dos nivells d'alçat, amb una estructura porticada de planta hemisfèrica definida per pilars de base

Vista parcial de l'àmbit de la rotonda en direcció nord

Les Rotondes i corredors

quadrada que coronen en una senzilla imposta a la que es lliuren els arcs de mig punt de la galeria. Es dona la circumstància que el ritme de suports no és regular a tot el perímetre de la porxada, car l'amplada dels passos que donen al menjador, al vestíbul i a la rotonda petita són de major amplada. El pòrtic de pilars i arcs, defineix un dels límits del corredor que, tot resseguint les parets -també de fesomia circular- permet la circulació per l'interior de la galeria. Es tracta d'un espai que han estat sovint intervingut al llarg del temps, ja sigui amb el cegat parcial o total d'algun dels seus arcs, ja sigui amb l'ocupació del corredor per vitrines del museu republicà; tal com veurem més endavant. Actualment la zona de planta baixa mostra uns acabats que són resultat en part d'obres de restauració força recents i que mostren parets i pilars amb un estucat que imita les vetes de diferents marbres de colors. També identifiquem un paviment de rajoles de marbre que a la seva part central dibuixa una rosa dels vents amb orientacions geogràfiques.

La sala evoluciona en alçat fins al segon pis, tot transformant la seva forma circular en un tambor octogonal mercès a la presència de sengles trompes (creiem que d'obra) rebaixades que simulen un acabat de petxines. Per sobre d'aquestes, un alçat de parets convexes mostren unes bigarrades gelosies de fusta daurada, al centre de les quals s'hi emplaça un escut amb flors de lis. El conjunt es clou amb un cornisament doblat que, tot resseguint les formes convexes dels murs, mostra unes altes

Detall del tambor de la rotonda i de part de la seva cúpula

mènsoles i una proposta d'entaulament sobre el que estrictament es desenvolupa la coberta de l'àmbit. Es tracta d'una cúpula molt rebaixada que a la part central disposa d'un ampli òcul zenital que dona llum a la sala i del que penja la pomposa llum que vull dir il·lumina l'espai.

Quan a l'espai que identifiquem com a rotonda petita, es tracta, de fet d'un distribuïdor de petites dimensions avui, dia plantejat a mena de pas ennoblidor vers les estances del costat oest del palau. Mostra tanmateix una planta circular definida per uns murs de tancament en els que, a banda dels passos, s'obren fornícules que es troben ocupades per gerros i altres elements de complement. El conjunt es clou amb una cúpula que s'origina en unes petites petxines que evolucionen des de cadascun dels matxons que delimiten el ras de planta de l'àmbit. És, sens dubte, la decoració l'element més destacat d'aquest petit espai. Així tots els murs, fornícules incloses, estan aplacats amb marbres de diferents colors que es coronen amb un petit cornisament de motlures daurades a partir de la qual trobem el programa decoratiu de la cúpula. Aquesta mostra un revestiment pictòric amb tonalitats verdes i grises que imiten cassetons i sanefes de petites mesures. Altrament als intradós dels arcs i de les petxines se situen representacions figuratives en forma de puttis o ninfes de clara adscripció clàssica

Detall de la decoració de la cúpula de la rotonda petita o distribuïdor

Les Rotondes i corredors

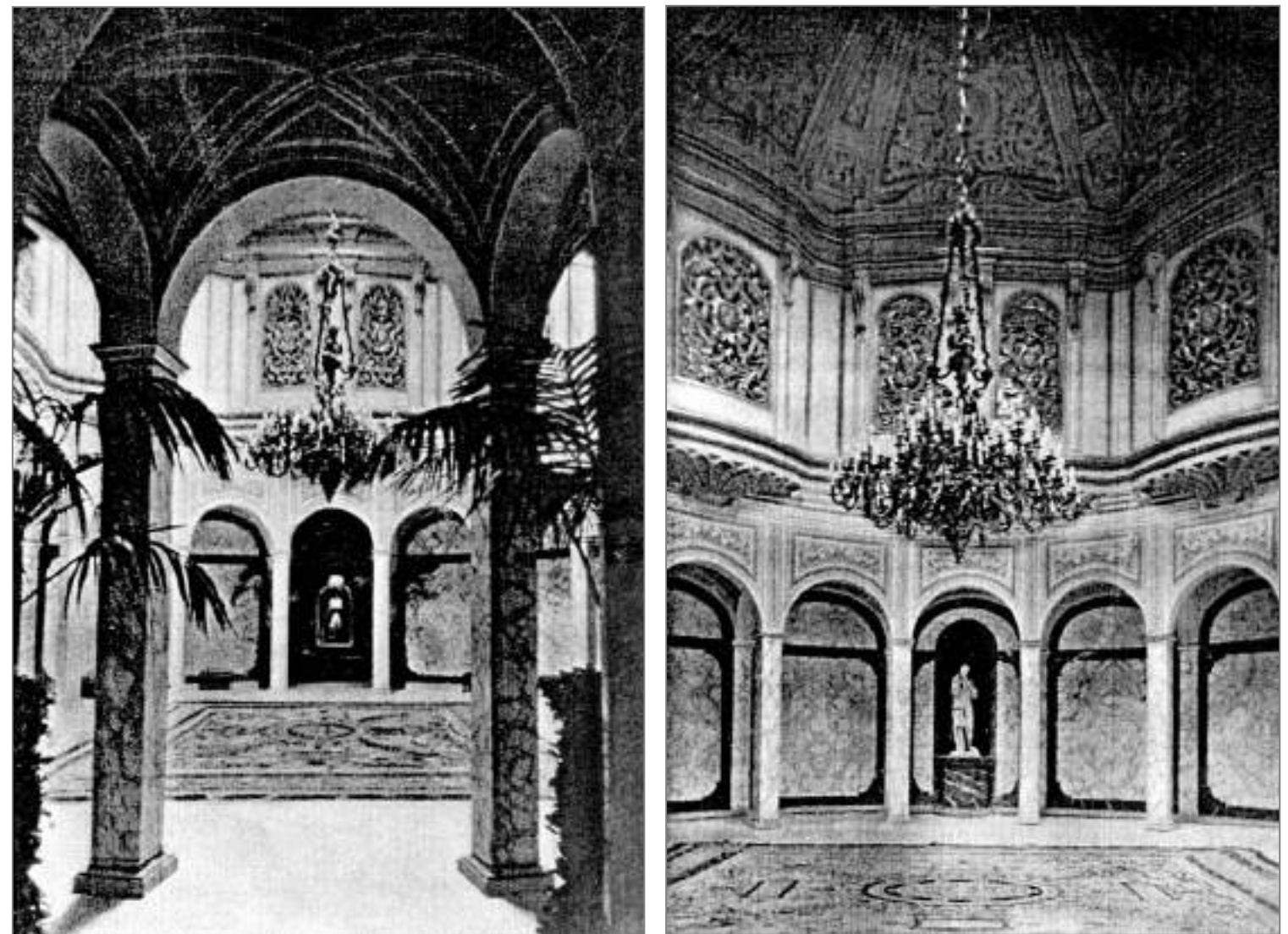
Els orígens. La fesomia original (1924-1931)

Seguint el criteri de la Junta Constructora del Palau -que encomanava la decoració de les sales a diferents i reconeguts artistes del moment- el pintor Francesc Labarta va ser l'encarregat de la decoració del que s'anomenava el "gran Hall" del palau. Labarta (1883-1963) fou membre fundador de *Les Arts i Els Artistes*, professor de l'escola d'Arts i oficis i catedràtic de l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi. A banda de la seva activitat acadèmica i de paisatgista, dibuixant i il·lustrador, va treballar com a decorador en nombroses cases nobles i palaus, i en la realització de murals religiosos. Es possible que la seva participació en les obres del Palau Reial vingués de la mà de la coneixença amb el comte Güell, Josep Maria Lacoma o algun altre membre de l'alta burgesia i aristocràcia barcelonina.

Francesc Labarta apareix qualificat com a *Director artístic* en les factures de pintura que va presentar el juny de l'any 1924 el pintor Joan Trujols, referides al Hall del palau i, probablement, també a la rotunda petita. Com podem veure en la transcripció parcial del document localitzat entre les múltiples factures de què es va fer càrrec l'ajuntament en els mesos immediats a la inauguració del palau, la mà executora de l'obra va ser Joan Trujols, seguint les indicacions i els *bocetos* de Francesc Labarta. Malauradament, aquests apunts o esborranys –potser fins i tot alguna plantilla- no han estat localitzats. La factura de Joan Trujols deia el següent: *"Por los jornales y materiales empleados en los trabajos de pintura practicados desde le día 14 de febero al 3 de mayo del corriente [1924] en preparar pintar y decorar el techo, arcos y columnas del Jol y techo y paredes de las partes laterales del mismo y barnizar las vidrieras, según boceto y dirección del Director Artístico don Francsico Labarta"* (AMA. Patrimoni municipal exp.1557).

El conjunt resultant d'aquest Hall va resultar força ferregós: les parets i pilars pintats imitant marbres de colors, el sostre amb els motius daurats, les gelosies, les petxines, una fornícula amb una escultura i el gran llum central donaven un aire excessivament carregat. El propi Santiago Marco –autor de la decoració, entre d'altres, de la Biblioteca i el menjador de

diari- ho deixava entendre amb subtileza en el seu resum de "Las obras de arte que atesora la morada regia" publicat al número especial de la revista **Lyceum** en motiu de la inauguració del Palau el 1924: *"Al mismo artista [Francesc Labarta] se debe el decorado del Hall, de forma circular y de estilo abarrochado, cuyas entonaciones grises y oro suavizan la multitud de adornos que, de otra suerte, fueran harto pesados."*

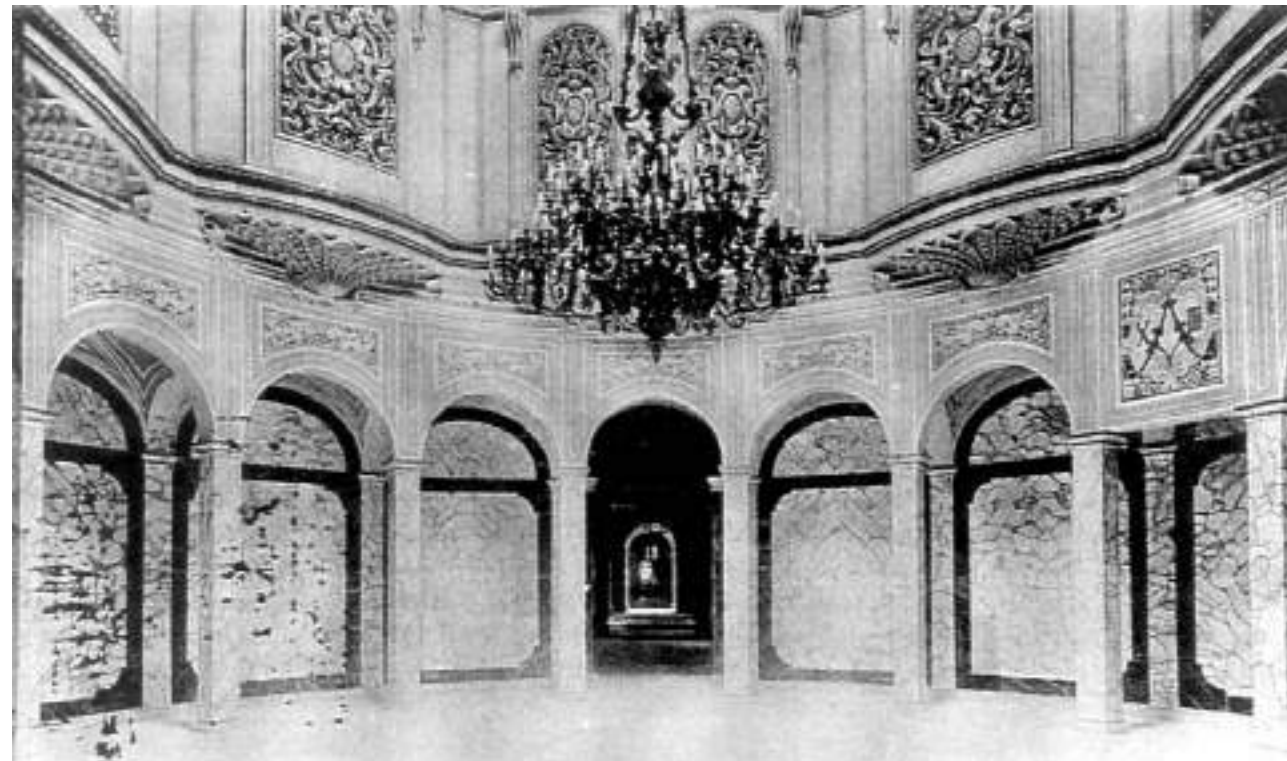

Aquests són les dues fotografies de la rotunda que apareixen publicades a **Lyceum** (1924), les quals reproduïm amb els peus de foto amb què van aparèixer. 1.- Perspectiva de la galeria que conduce a todas las dependencias de la planta noble, vista desde el gran Hall circular, contiguo al vestíbulo de la puerta oficial de Palacio. Divísanse en su interior los arcos que circundan la majestuosa rotunda central de entrada. 2.- Magnífico aspecto de la rotunda del gran Hall, de estilo abarrochado, de netonaciones grises y oro, prodigiosa obra del artista señor Labarta. A la altura del primer piso aparecen las regias celosias, una de las obras de talla más notables del soberbio edificio.

Les Rotondes i corredors

Els primers canvis. La transformació en sales del Museu de les Arts Decoratives. 1931-1939

La reconversió del palau en seu del Museu de les Arts Decoratives a mans de la Junta de Museus de Barcelona, va determinar alguns canvis del programa decoratiu de les sales. En el cas de la rotonda gran o Hall, l'espai va esdevenir la *sala de bacines*, on s'hi exposaven peces ceràmiques. Gràcies a les imatges d'època, sabem que es van col·locar unes vitrines expositives entre els pilars de la paret de la galeria, impedit la circulació per aquest àmbit. Segurament per mitigar l'impacte visual que provocaven les pintures de les parets i dels pilars s'obtà per tapar-les amb un to fosc per a les parets i un color clar per als pilars. En el cas de les parets, les vitrines s'emmarcaven amb una petita sanefa linial –suposem que també pintada– que igualment resseguia la forma semicircular dels trams definits per les voltes de la galeria.

Una altra imatge de la fesomia original de la rotonda gran o Hall on pot apreciar-se el programa decoratiu de Francesc Labarta. Hi destaca la pintura dels panys de paret i dels pilars imitant marbres. Trencant el ritme de la galeria d'arcs se situa un plafó amb l'anagrama del rei Alfons XIII. (AHMDC)

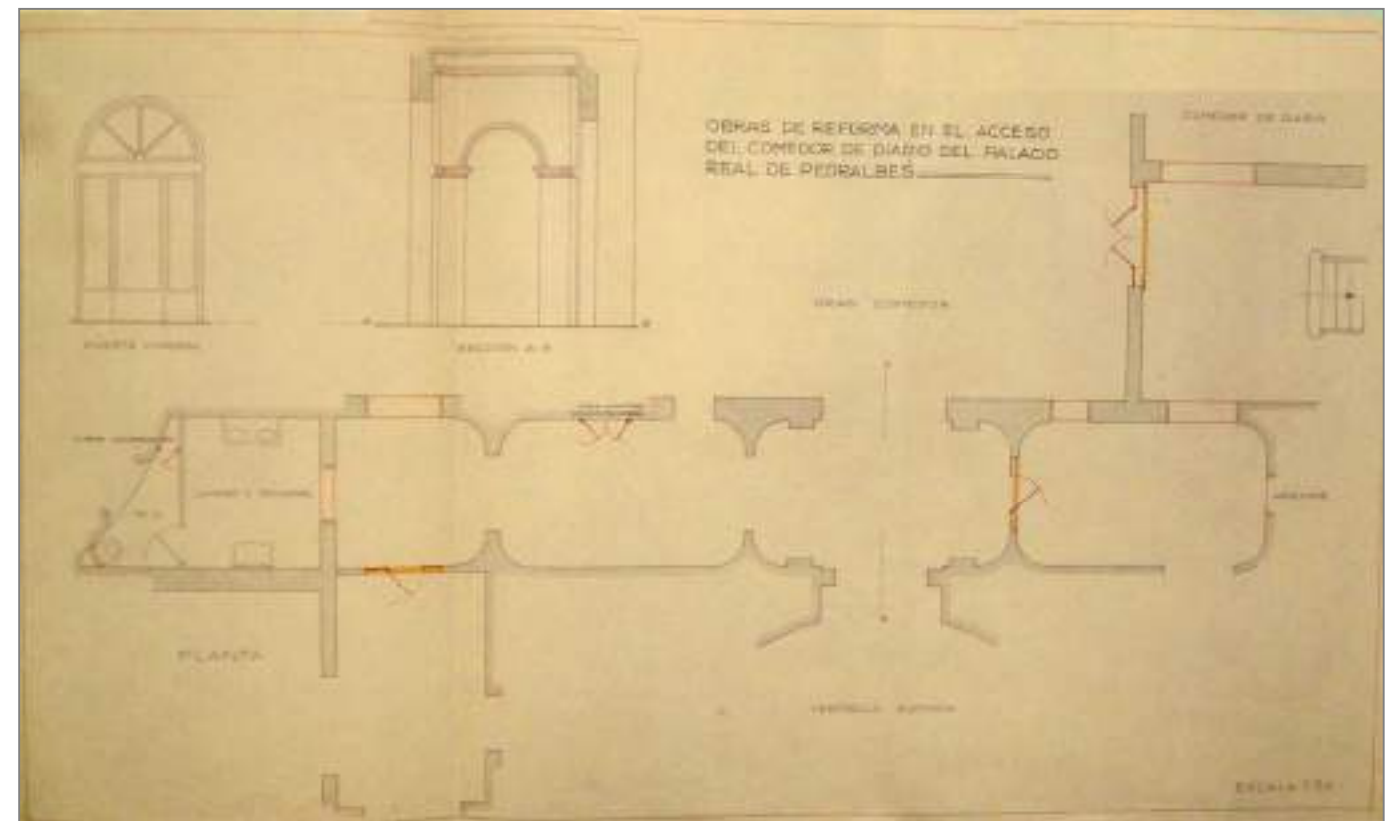
Interior de la rotonda gran com a sala d'exposicions del Museu de les Arts Decoratives. Les vitrines ocupaven l'espai de la galeria, excepte en els pasos de comunicació amb els corredors i la rotonda petita. Observi's com s'han tapat les pintures que imitaven marbres tant dels pilars com dels murs. (AHCB-AF)

Durant la recerca realitzada no s'ha pogut localitzar cap imatge de la fesomia original dels corredors ni de la rotonda petita. Es possible que aquesta rotonda formés part del mateix encàrrec a Francesc Labarta, encara que no s'ha pogut provar documentalment. Tampoc a les descripcions o monografies sobre el Palau s'esmenta mai la participació especial de cap artista i per tant no podem aportar cap dada rellevant. Aquesta manca d'informació -lògica quant a espais no singulars, auxiliars o volgudament de servei com són els corredors o passadissos- es fa més difícil d'entendre en espais com el de la rotonda petita.

Les Rotondes i corredors

Les transformacions durant el franquisme (1939-1975)

El seguiment documental de les obres realitzades pels serveis tècnics municipals durant els anys en què el palau va esdevenir residència oficial del *Generalísimo* ha pogut aportar diferents dades de les transformacions viscudes per aquests espais durant aquests anys. Els primers canvis van tenir lloc al 1948, i van suposar un arranjament total del corredor perpendicular a la façana, lligat al pas de noves instal·lacions i a la reconstrucció d'uns sanitaris. Les fotografies de l'actuació que s'adjunten a l'expedient administratiu permeten deduir que les obres no van significar cap canvi de decoració en unes parets amb uns estucats sobris imitant carreus (AMA. Foment Interior, exp. 1204). La reforma va consistir bàsicament amb el canvi d'accessos i comunicacions, els quals es van obrir seguint la mateixa factura que tenien les portes ja existents.

Plànol de les obres de reforma d'accessos del corredor projejtades l'any 1948 (AMA, Foment Interior, exp. 1204)

Una de les imatges més difosa i coneguda de la rotonda durnat l'època republicana. Les necessitats museístiques van aconsellar *rebaixar* l'abarrocamment de la decoració pintada dels murs i pilars. (AHMDC)

Com succeeix també en el cas de la fesomia original, no disposem de cap imatge de la rotonda petita dins del circuit del museu de les Arts Decoratives inaugurat el 1932 ni, òbviament, dels corredors de comunicació. La rotonda petita no tenia cap número de sala en un plànol del Museu de les Arts Decoratives, donat que les seves reduïdes dimensions segurament no permetien l'exposició de cap element. És versemblant, doncs, que l'estança mantingués el poc conegut aspecte original del moment de la seva construcció i decoració dels anys del Palau Reial d'Alfons XIII.

Les Rotondes i corredors

Dues imatges de les obres de modificació dels accessos del corredor realitzades l'any 1948. A l'esquerra mentre s'executaven els treballs i a la dreta un cop aquests van acabar (AMA, Foment interior, exp. 1204)

Associada a aquesta actuació hi ha la notícia recollida del mateix 1948 on J. Socias ("pintura y decoración") presentà una factura dels treballs fets al "pasillo biblioteca" amb el concepte de : *"repasar fondos piedras junto con filete de separación color blanco"*. (AMA, Foment interior exp. 1027). Pocs anys després, al 1953 es tornava a repintar el *"pasillo de entrada comedor, repasar piedras al esmalte mate, imitando previamente tonos"* (AMA, Foment interior exp. 2551).

L'espai que va tenir una transformació més radical durant el franquisme va ser, precisament, el de la rotonda gran. Fins a la dècada de 1960, l'antic Hall només havia estat objecte de successius retocs de pintura, com el documentat el 1948 on el ja esmentat J. Socias va *"pintar los zócalos i repintar las columnas"* (AMA, Foment interior 1027), o també el de la campanya d'obres de 1953, on a la *"rotonda salida al comedor"* es diu que es *pinten "veinte columans al Moncadí con repasos en paredes"* (AMA, Foment interior exp. 2551).

L'any 1962, però, en el marc del que es diu que seran unes *"Obras de conservación, habilitación y decoración del Palacio Real de Pedralbes"*, l'arquitecte Antonio de Lozoya projectà un canvi força radical de la fesomia de la rotonda. A manca d'una memòria expositiva, transcrivim els conceptes de paleta que s'inclouen al pressupost, els quals ens donen una clara idea de l'abast d'aquesta operació:

Obras de reforma y decoración del vestíbulo circular de acceso al comedor principal y junto a la puerta lateral izquierda de la fachada principal. Albañilería-Recortar y picar los pilares de hormigón, construcción de paredes de fábrica de ladrillo en curva, formación de arcos de descarga, cortar zócalos y capiteles de los pilares, construcción de nuevas hornacinas y reforma de las existentes, colocación de marcos metálicos y de madera, construcción de tabiques, formación de regatas nuevas arestas en pilares y arcos. Colocación de una estrella, zocalos, molduras, aplacados, marcos moldurados, montantes, arcos y loas de marmol en paramentos y suelos del vestibulo. Preparación de paramentos para proceder al enyesado.

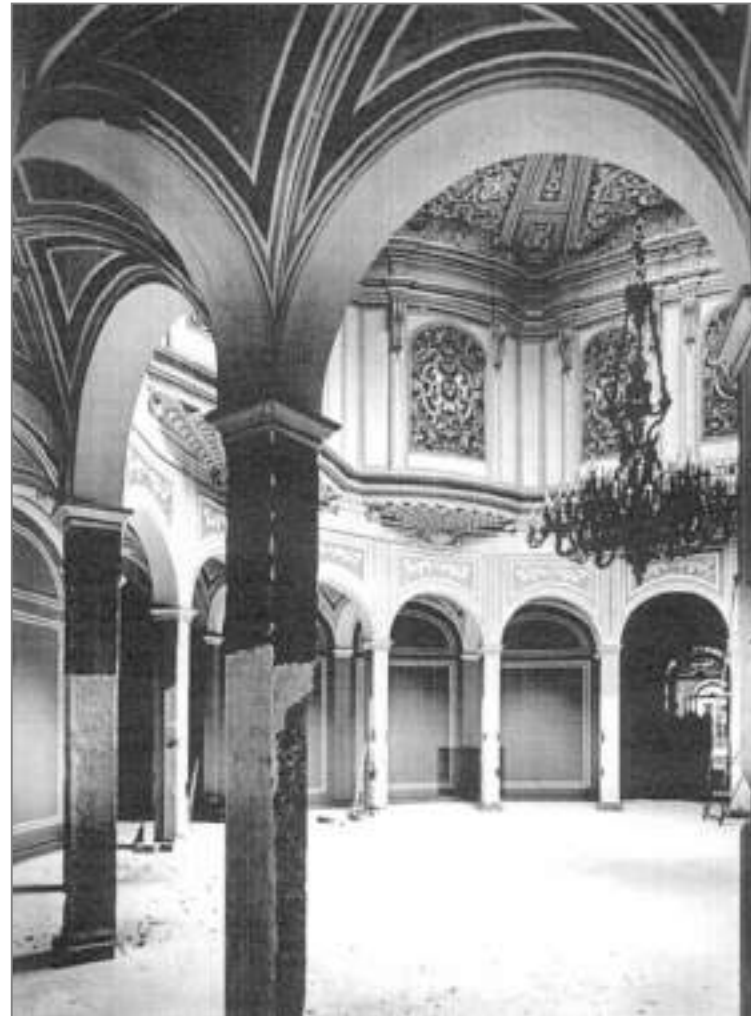
Marmoles. Suministro de zócalos, molduras, aplacados, marcos, montantes, arcos y una estrella, todo ello en mármol de primera calidad, así como mano de obra en ajuste, repaso y pulido de mármol existente. (AMA, Foment interior Exp. 1449).

Les fotografies de l'inici de les obres –una de les quals reproduïm en aquest capítol– mostren com tant les columnes com els murs s'havien mantingut com en temps de la República, és a dir sense mostrar el seu acabat original de pintura imitant marbre. L'empresa "Closa Alegret" va ser l'adjudicatària de les obres que es van desenvolupar el mateix any de 1962 i que, mitjançant el cegament dels arcs de la galeria va integrar i assimilar aquest espai perimetral amb la resta de corredors, reduint la rotonda al seu espai central. Aquesta nova

Les Rotondes i corredors

rotonda es va pavimentar amb marbre –amb l'estrella central que encara es pot veure- i els nous envans i fornícules van aplacar-se amb sòcols i marcs també de marbre. Veient l'aspecte que oferia la rotonda al 1974 en la fotografia publicada al ja citat llibre de Tarin i Planas, hom pot suposar que el cegament de la galeria i la creació de l'envà corregut podria respondre a les necessitats d'exposició dels tapissos cedits com a fons per a la seva exhibició a les noves sales del museu reobert el 1960.

La presència dels aplacats de marbre a la rotonda petita fa pensar que fou també durant aquestes obres o en d'altres realitzades a partir d'aquestes dates de la dècada de 1960 quan aquesta sala va ser “ennoblida” seguint la voluntat expressada explícitament pels serveis tècnics municipals. Algunes referències documentals podrien corroborar aquesta afirmació, com per exemple el pressupost del cap del servei d’“Edificios artísticos y arqueológicos y de ornato público” Joaquín de Ros de l’any 1967 on hi apareix el sumistre i col·locació de brancals de marbre motllurats de color vermell a les sales de planta baixa (AMA, Foment interior, exp. 368).

A l'esquerra, imatge que s'adjunta al projecte de transformació de la rotonda de l'any 1962, on ja comencen a veure els pilars repicats (AMA, Foment interior, exp. 1449=. Observi's com els murs perimetals de la rotonda continuen pintats amb el mateix programa que definí l'adequació de la sala al projecte museístic republicà. Sobre aquestes línies, la rotonda tal i com va quedar després de cegar la galeria i col·locar marbre al paviment, sòcol i motlures. (De TARIN, J.&PLANAS, J. (1974). **El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albeniz**. p. 48)

La fesomia actual: la restauració de la rotonda de 1998

El març de 1998, els serveis tècnics de patrimoni de l'ajuntament de Barcelona van elaborar una proposta d'actuació basada en la recuperació i restauració dels elements originals de l'època de construcció del palau que havien estat més transformats. L'equip redactor del projecte (Xavier Pigrau, Àlícia Calmell, Anotni Oliva i Igansi Martí) van proposar, entre d'altres, la recuperació del hall circular de la planta baixa, amb l'enderroc dels envans que tancaven l'antiga galeria, la restauració i/o reproducció de les pintures de les columnes i paraments i la reproducció dels capitells dels pilars perduts i d'elements ornamentals de les petxines. D'aquesta manera, la rotonda principal va recuperar la seva forma i fesomia original que és la que podem observar avui dia.

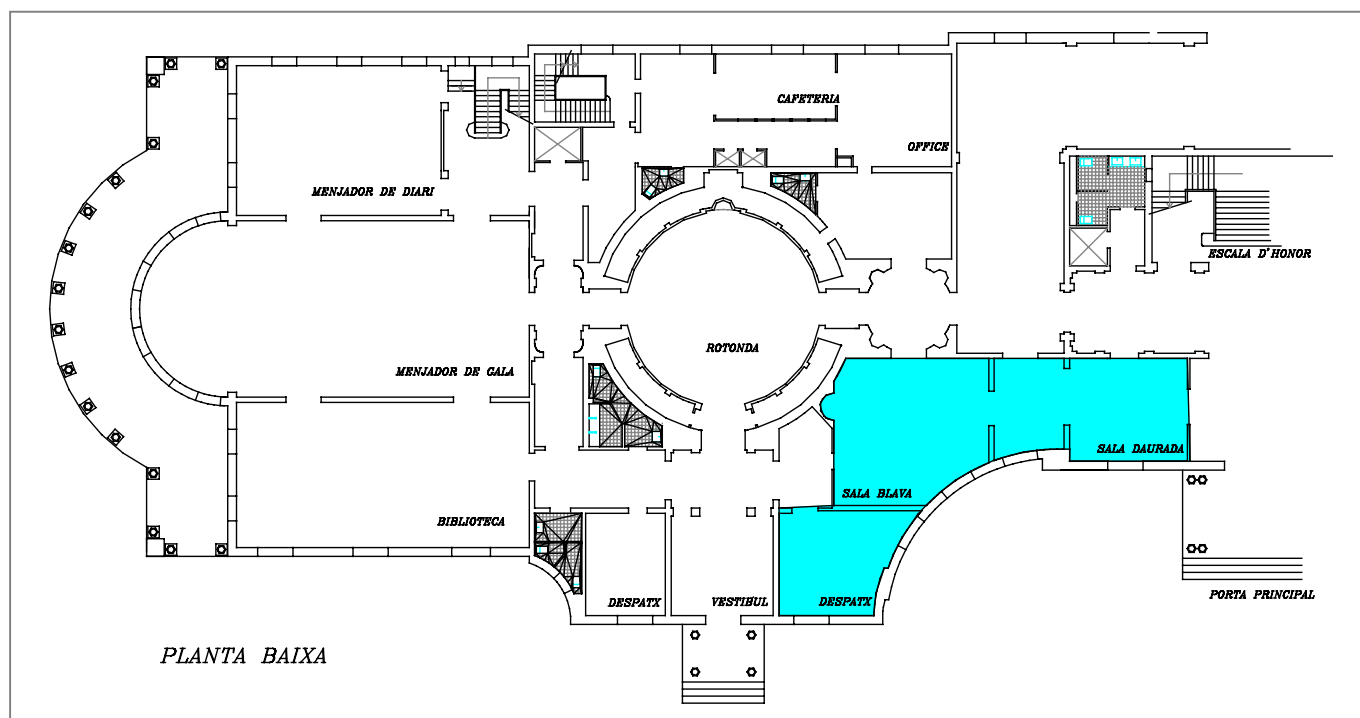
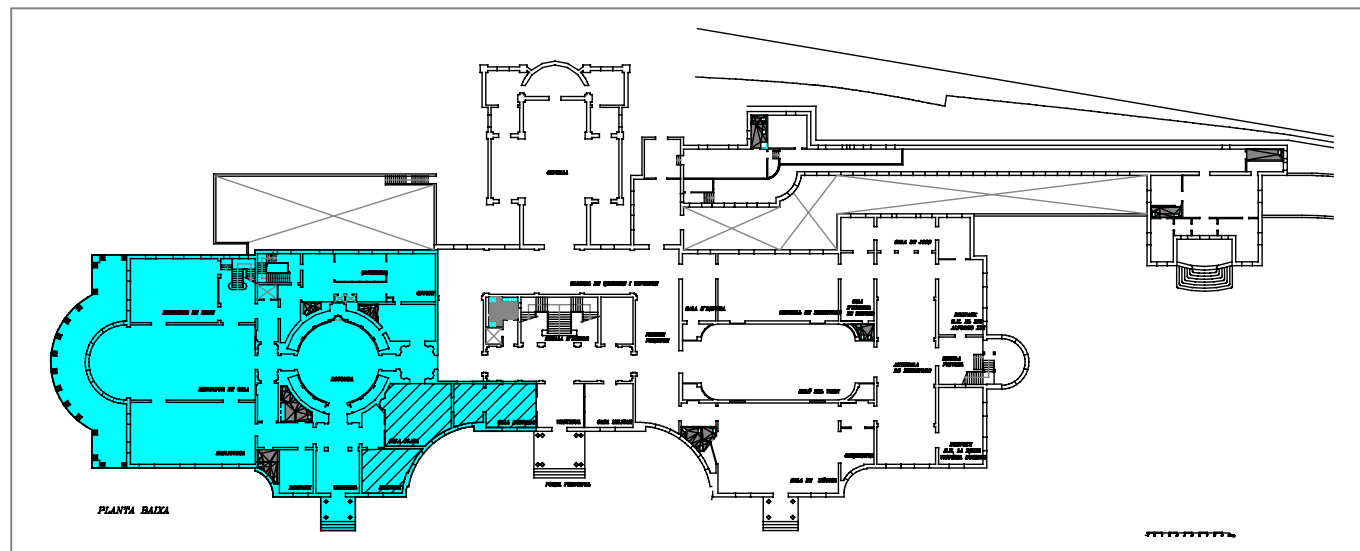

L'espai del hall abans de la intervenció de 1998. A l'esquerra pot observar-se com per sota de la pintura verda dels murs originals de tancament de la rotonda, es podia veure la pintura original del projecte decoratiu de Francesc Labarta. (Fotografies cedides pel Departament d'Arquitectura. Sector d'Urbanisme. Ajuntament de Barcelona)

Imatge de l'estat actual de la rotonda, després de la restauració duta a terme el 1998 que va recuperar la circulació per la galeria i el pintat dels murs i pilars imitant marbres de color.

Les dependències auxiliars: la sala blava i la sala daurada

Algunes consideracions sobre la fesomia original. 1924-1931

Tot i que actualment alguns dels àmbits d'aquest capítol es defineixen com a sales del Palau -especialment els espais coneguts com a sala Blava i sala Daurada- el cert és que aquestes denominacions tenen un origen força recent (de fet, franquista), car la funció primigènia d'aquells espais fou la de contenir les dependències de servei de l'edifici monàrquic. Així, sabem que el conjunt d'estances que es desenvolupaven al llarg de les crugies del costat més meridional de l'ala oest -entre les dues entrades d'aquesta banda del Palau- foren ocupades per diferents habitacions de la majordomia, porteria i del servei, diguem-li més militar, cas, entre d'altres, de la cambra del furrier.

Lògicament en tractar-se d'espais que en origen no tenien valor representatiu, no foren mai objecte d'una atenció especial, en forma d'imatges o referències documentals precises, raó per la qual no podem concretar la seva fesomia original. Amb tot, les notícies que tenim d'aquesta part del palau, entre elles l'inventari de l'any 1931 (AMA, Patrimoni Municipal, exp. 1556), no semblen destacar cap aspecte dels seus interiors més enllà de la referència a la presència de mobiliari comú.

La transformació en sales d'exposició de Museu. 1931-1939.

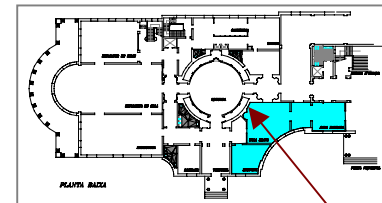
El nou ús de l'edifici com a Museu de les Arts Decoratives, representà per a la zona del Palau que estem tractant algunes modificacions importants, sobretot per la seva adaptació com a sales d'exposició de diferents tipus de peces i, especialment, per entrar a forma part del recorregut de visita del programa museogràfic d'aquells moments. Foren excepció d'aquesta operació museística les cambres que flanquegen el vestíbul de l'entrada de l'ala oest, les quals mantingueren la seva privacitat com a estances de manteniment i control del museu.

Les dependències auxiliars: la sala Blava i la sala daurada

El projecte museogràfic republicà plantejava un recorregut d'est a oest, tot prioritant l'accés des de la porta principal del palau i des del seu vestíbul. A l'esquerra d'aquell, s'obria un primer pas que recorria fins a tres sales diferenciades (les actuals sala blava i sala daurada) i que comunicava l'esmentat vestíbul principal amb el corresponent de l'ala est i des d'allà amb la rotonda, i el corredor transversal.

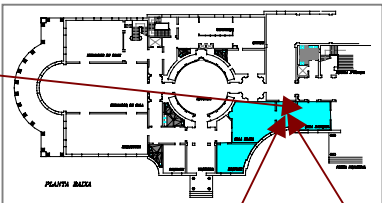
No podem precisar el grau de transformació arquitectònica o dels acabats que representà la conversió dels àmbits de servei en sales d'exposició, per bé que les imatges mostren una proposta relativament senzilla quant a paviments i revestiments murals. Quant als primers sembla detectar-se la presència de rajola comuna, la qual si hem de fer cas a les altres modificacions d'aquesta època, podria ser la pavimentació original del Palau. Recordaríem en aquest sentit que en tots els casos que hem analitzat d'aquesta banda de l'edifici, els terres de la construcció monàrquica foren respectats.

Pel que fa als revestiments parietals, foren adaptats en cada cas a la seva funció museística, amb la presència de diferents solucions d'acabat per tal de potenciar la visualització de les peces exposades. Destacaríem especialment la sala de ferros i bronzes -que en el futur esdevindria la sala blava-, on la forma trapezoïdal de la seva planta i el dimensionat de les peces a exposar condicionà de manera especial la necessitat d'un fons tènue, aconseguit mercès a un entapissat o enmoquetat de les parets. El mateix sembla deduir-se de la resta de sales de la banda més oriental d'aquesta zona.

Sala de ferros i bronzes del museu republicà (futura sala blava). Assenyalem la correspondència amb un dels murs actuals de la cambra. AHCB-AF. AFM-30.09

Les dependències auxiliars: la sala Blava i la sala daurada

Vistes de les sales Damià Mateu del museu republicà. Es tracta de la zona de la futura sala daurada. AHCB-AF. AFM 52.025. Localitzem les estances sobre la planta actual de la zona

Detall d'una de les Sales Damià Mateu del Museu de les Arts Decoratives del període republicà. S'assenyala la seva correspondència amb el pla actual del palau. AHCB-AF. AFM-30508.

La fesomia actual. l'època franquista. 1960-1964

Malgrat que el Palau va esdevenir residència del dictador en les seves estades a Catalunya i Barcelona pràcticament des de la fi de la guerra l'any 1939, no serà fins a la dècada dels anys seixanta

Vista general de la sala blava. 1974. De TARIN, J.&PLANAS, J. (1974). **El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albeniz**. Ed. Patrimonio Nacional, pp. 62

que s'endegaren les transformacions importants d'aquest costat de l'edifici. Les raons de la tardança estan íntimament lligades a les possibilitats pressupostàries de l'Ajuntament de l'època -responsable des de la fi de la guerra del manteniment del palau- però també al canvi d'escenari polític internacional de la dictadura d'ençà 1955. Tanmateix, el desenvolupament econòmic dels anys seixanta facilità l'obtenció de recursos per a les obres d'ennobliment del palau.

Esmentem el mot d'ennobliment ja que aquesta és la idea generatriu que s'amaga darrera les obres que s'endegaren en aquells moments i que tenien la voluntat de potenciar una imatge nova del palau i del seu ocupant: una idea més aulica; més monàrquica si se'ns permet.

Les dependències auxiliars: la sala Blava i la sala daurada

En definitiva un ennobliment forçat, que tant Franco com els seus acòlits cercaren així que les condicions econòmiques del país ho permeteren. No debades es comptà amb una proposta decorativa basada en uns plantejaments clarament àulics, sempre a la recerca d'un estil que refermés una identitat senyorial, de tradició llunyana. Poc ha de sorprendre, doncs, que l'antiga sala de ferros i bronzes del museu republicà esdevingués "el salón azul", una nova estança del palau per a rebre visites especials amb un marcat caràcter neoclassicista. Una habitació redissenyada amb aplacats motllurats de fusta i obra i plafons centrals entapissats de blau – d'aquí el seu nom- que fins i tot gaudia d'una nova fornícula per a col·locar-hi alguna escultura; aspecte, aquest darrer, que hi conferia també un aire de qualitat ambiental. El conjunt es va cloure amb la participació de la Fundación Francisco Franco la qual forní de mobles i quadres l'estança.

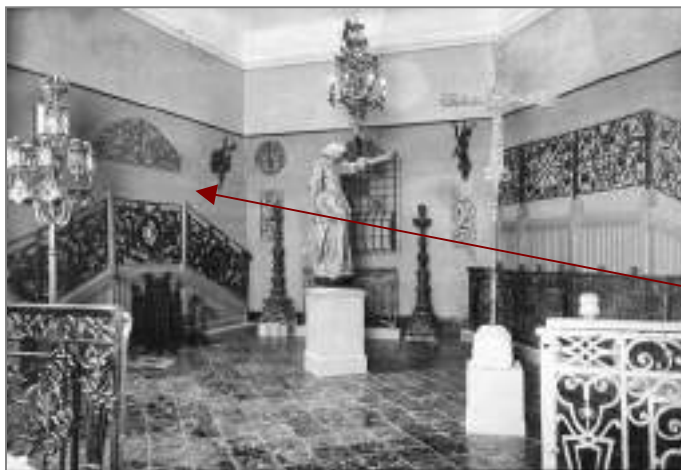
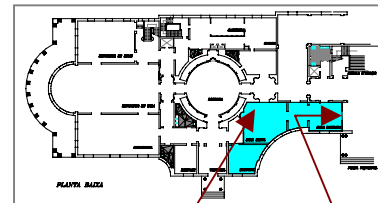

Vista general la sala daurada en direcció oest. 1974. De TARIN, J.&PLANAS, J. (1974). **El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albeniz**. Ed. Patrimonio Nacional, pp. 63

Quant a la resta de les estances d'aquesta zona, les obres seguien un discurs similar, però en aquest cas basat en allò que representa l'ús d'aplacats de marbre. Efectivament, les dues sales del

Les dependències auxiliars: la sala Blava i la sala daurada

museu foren unides mitjançant l'estintolament de la paret que les separava i es redecorà el nou ambient amb un conjunt d'aplacats d'obra, fusta i marbre rosat: es creava la sala daurada; tot manifestant així aquella voluntat d'ennobliment que apuntàvem més a dalt.

Comparativa amb imatges actuals de la sala blava (esquerra) i de la sala daurada (dreta) i les corresponents a l'època del Museu republicà

A tall de conclusions

El nivell de protecció del Palau de Pedralbes com a BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional declarat l'any 1931) implica, teòricament, el manteniment integral de l'edifici amb els seus elements arquitectònics i decoratius originals. La recerca documental i l'anàlisi de les estances del Palau objecte del present estudi han permès, però, relativitzar el concepte d'elements originals de l'edifici primigeni.

En primer lloc cal tenir present que el programa decoratiu de les sales del Palau no va obeir a cap projecte arquitectònic unitari, ans al contrari va ser fruit de les imposicions d'acabat proposades pels membres de la Comissió Constructora del Palau, sense més criteri que els gustos personals i l'adequació –sovint forçada- dels regals que els membres de l'alta burgesia barcelonina volien oferir al monarca. Es en aquest marc quan els espais interiors són adaptats a diferents escenografies de voluntat àulica i dilatada cronologia. Així trobem, per exemple, una biblioteca “estilo renacimiento”, un menjador “estilo holandés”, un altre “estilo versalles” i un “hall estilo barroco”; tot barrejat en un *continuum* que feia impossible qualsevol composició harmònica del nou edifici. En cada cas, atenent a la disponibilitat pressupostària i al bon o mal gust dels directors de les obres, els acabats tingueren una major o menor qualitat, tant de disseny com d'execució. En aquest sentit és senyer comprovar la participació d'operaris i tècnics relacionats amb el món de l'espectacle, com és el cas de l'escenògraf Salvador Alarma, autor de la decoració de l'escala monumental i reconegut artista en la creació de decorats per al Liceu o de la barcelonina sala de ball de “La Paloma”. La manca d'una direcció tècnica – malgrat la personalització en la figura de l'arquitecte Francesc de Paula Nebot pel que fa a la precipitació de les obres d'acabat del Palau al 1924- ha quedat suficientment demostrada al llarg de la recerca, quan en moltes de les factures presentades es parla d'encàrrecs personals realitzats pel comte Güell, el baró de Minguella –J.M. Lacoma- o fins i tot el seu fill. En un lapsus digne de tenir en compte, una casa belga encarregada de subministrar paper pintats parla de l'aprovació dels models que va obtenir de l'arquitecte J.M. Lacoma (sic). La manca de recursos, conjuntament amb la improvisació conseqüència de les presses per a la inauguració del Palau

A tall de conclusions

donats pel general Primo de Rivera fan que la majoria dels acabats originaris consistissin en plafonats de fusta o obra amb un acabat pictòric que imitava materials nobles. Es en aquest context on es justifica la presència determinant d'artistes i artesans lligats directa o indirectament al món de l'escenografia i la producció teatral. Seriem davant, doncs, de diferents “decorats” plantejats amb la voluntat de recrear ambients àulics que mai no havien existit.

Els programes decoratius de les principals sales del Palau tenen una autoria coneguda cas de Santiago Marco (Biblioteca i Menjador de diari) o Francesc Labarta (rotonda) o Josep Maria Lacomà (Menjador de gala). En la majoria dels casos, però, els dissenys originals han estat seriosament modificats tant en època republicana com en les diferents campanyes d'obres realitzades durant la dictadura franquista, motiu pel qual es fa difícil traçar la frontera entre allò que formava part del projecte primigeni i les contínues reformes imposades pels canvis d'ús o de voluntat representativa.

La pròpia decisió d'establir-hi durant la República un Museu no feia sinó evidenciar de forma explícita que el millor ús que es podia donar a les estances del Palau era el de respondre gairebé a un catàleg de tendències decoratives. Tot i que el projecte museogràfic alterà poc la fesomia interior de l'edifici, en alguns casos es procedí a la recreació d'ambients relacionats amb els objectes que s'havien d'exposar. Aquesta actuació va ser especialment significativa en l'antiga sala de fumar o menjador de diari, la qual es convertí a mena de muntatge museogràfic en un saló de te anglès per a mostrar l'exposició d'objectes orientals de la col·lecció Masriera. Lògicament, l'escenografia seguí els mateixos criteris que s'havien plantejat en la construcció del propi palau quant a l'ús de materials no nobles.

L'adveniment de la dictadura, sobre tot en la seva primera etapa, no representà canvis importants més enllà de petites reparacions o adequacions per a l'estada del general Franco al Palau. De totes maneres, a partir de la dècada de 1960, assistim a una important campanya de nou maquillatge de les diferents estances del Palau, basada en el forniment de materials nobles –bàsicament marbres- que s'inseriren en el Palau seguint el mateix tarannà d'apacar els murs,

substituir els paviments o transformar els sostres. Aquestes reformes no són alienes a la voluntat del dictador d'ennobrir els seus orígens i la seva vida quotidiana. La magnitud d'aquestes operacions és en definitiva la darrera patina d'acabats que majoritàriament poden observar avui dia al Palau. El pes dels actuals empaperats, entapissats i mans de pintura de bona part de les estances té, doncs, aquests orígens temporals, certament allunyats dels acabats primigenis.

JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4

Veclus s.l.
Estudi, gestió i documentació del patrimoni arquitectònic i arqueològic
veclus@veclus.cat

Barcelona, maig de 2022

JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4

Recerca i realització: Francesc Caballé
Eloi Castells Buenaventura

Per a qualsevol ús de les informacions o imatges fotogràfiques incloses en el present estudi serà necessari citar-ne l'origen i autoria. Les imatges d'arxiu no poden reproduir-se ni publicar-se per a un ús diferent al d'aquest estudi

SUMARI

1. Consideracions prèvies	4
2. Localització	5
3. Planejament	11
4. Estat de la qüestió	14
5. Notícies Històriques	17
5.1. Configuració de la Parcel·la: 1859-1921	17
5.2. Una casa per al rei d'Espanya: 1921-1924	18
5.3. Creixement en època alfonsina: 1924-1931	27
5.4. L'ex-Palau Reial: 1931-1939	18
5.5. La continuïtat franquista: 1939-1969	32
5.6. El Museo de Carruajes: 1969-1985	34
5.7. Protocol i democràcia: 1985-actualitat	38
6. Estat Actual	42
6.1. Pavelló 3	43
6.2. Pavelló 4	56
6.3. Pavelló 1 i 2: Cossos de guàrdia	69
7. Valoració Patrimonial	72
8. Annex Documental	80
9. Fontsdocumentals	149
10. Bibliografia	150

1. CONSIDERACIONS PRÈVIES

L'estudi històric dels pavellons 3 i 4 situats als angles del recinte del Palau de Pedralbes que donen a l'avinguda de la Diagonal és un encàrrec adjudicat per Barcelona d'Infraestructures s.a. (BIMSA) a l'empresa Veclus s.l. en data 16 de març de 2022.

El treball ha tingut com a objectiu documentar l'origen i evolució històrica constructiva d'aquests dos àmbits del recinte del Palau i s'ha realitzat a partir de la recerca de fonts documentals i de l'anàlisi arquitectònica dels edificis.

Els plànols de l'estat actual que s'han fet servir al llarg de l'estudi han estat facilitats per BIMSA i provenen d'un aixecament realitzat el 2020 per "Òpsia" en el marc dels estudis previs per a la redcció del projecte de rehabilitació dels pavellons.

2. LOCALITZACIÓ

Aquest estudi se centra en una parcel·la que es troba al límit meridional del Barri de Pedralbes, al Districte de Les Corts.

Font: Punt d'Informació Urbanística de Barcelona.

Els jardins de l'antic Palau Reial de Pedralbes ocupen íntegrament una de les illes de cases més grans de la ciutat de Barcelona, en el límit entre el barri de Pedralbes (al qual pertany) i el barri de La Maternitat i Sant Ramon, dins del Districte de Les Corts. Els pavellons 3 i 4 en què se centra el present informe, es localitzen a l'angle sud-est i nord-est respectivament. Formen part del frontis principal d'accés al jardí, juntament amb els dos cossos de guàrdia i la reixa orientada a l'Avinguda Diagonal.

La parcel·la presenta un perímetre aproximadament quadrangular amb els angles escairats i està delimitada pels carrers de Jordi Girona (al nord), el carrer de Pere Duran Farell (a l'est), l'Avinguda Diagonal (al sud) i el carrer John Maynard Keynes (a l'oest).

Vista satel·litària del terç nord del Districte de Les Corts, amb el Barri de Pedralbes destacat en grana i els Jardins del Palau de Pedralbes perfilats en groc.

Font: Google Maps.

Històricament, aquest sector pertanyia a l'antiga vila de Les Corts i era una zona eminentment rural, amb alguns masos aïllats entre vinyes i hortes de secà. A mitjan segle XIX la puixant burgesia barcelonina va iniciar un procés d'ocupació de les antigues finques rústiques del pla per tal d'establir-hi les seves residències d'esbarjo. En aquesta línia, la família Güell va anar més enllà, jugant un important paper en el desenvolupament urbanístic d'aquella zona, en un procés molt lucratiu de compra-venda i urbanització de terrenys.

Aquell negoci especulatiu iniciat per Joan Antoni Güell (1874-1958) arribà al seu màxim esplendor durant la dècada de 1920, amb la construcció del Palau Reial o la Caserna del Bruc i la obertura de l'Avinguda Diagonal. Aquesta àrea es consolidà com la zona residencial de més alt nivell de la capital. Ja durant el Franquisme, les grans mansions dels orígens anirien cedint lloc a immobles de luxe, edificis d'oficines i les diferents facultats de la Universitat de Barcelona. En els darrers temps, la parcel·la que ens ocupa va ser residència del General Franco i seu del Museu d'Arts Decoratives de Barcelona.

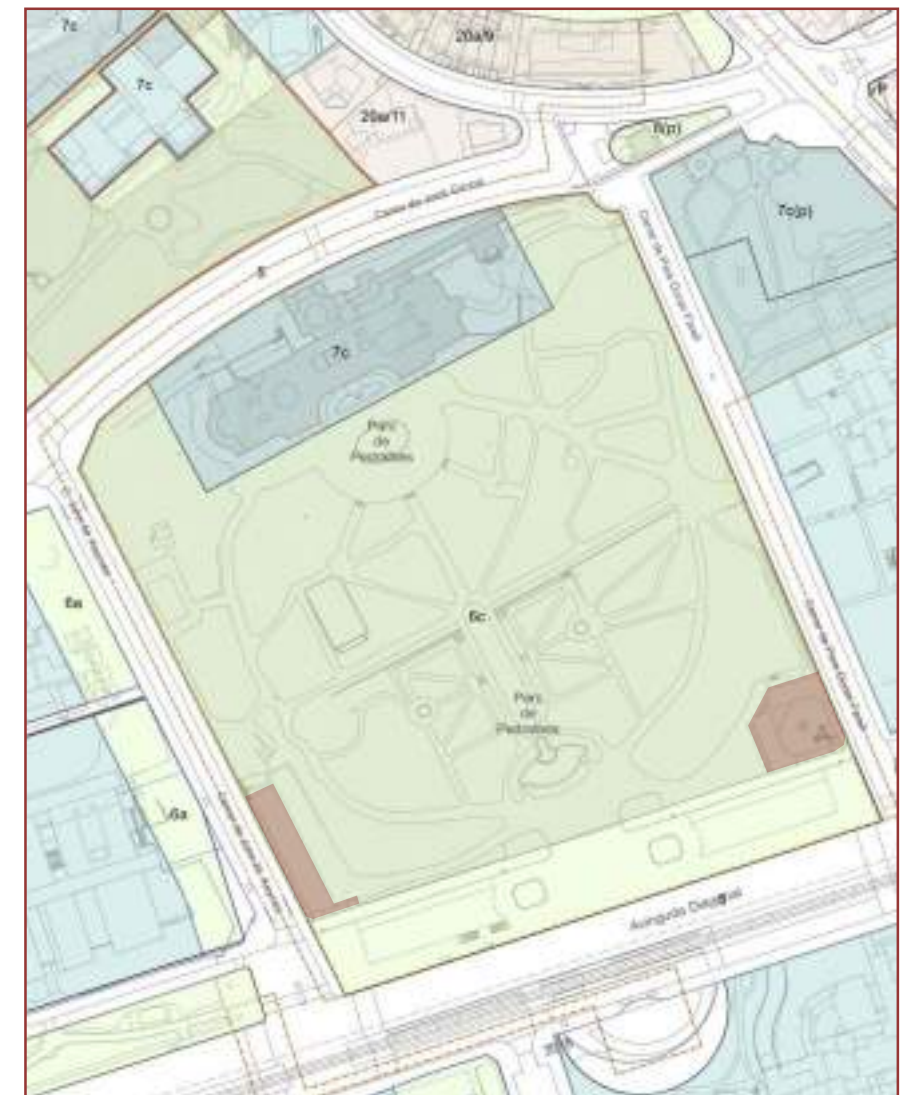
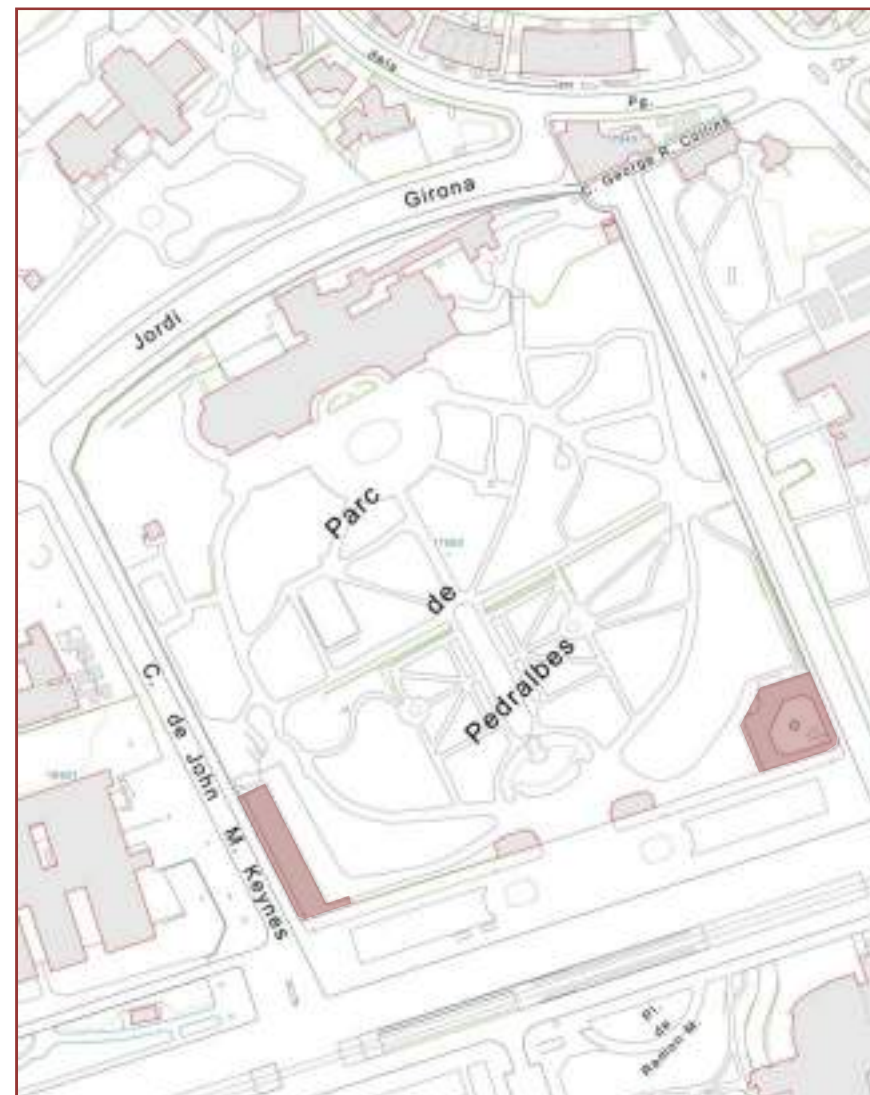
El pavelló 3 és un edifici de planta aproximadament romboïdal, format per quatre galeries a l'entorn d'un pati i amb les següents coordenades UTM (H31, ED50): 41.387030, 2.119356.

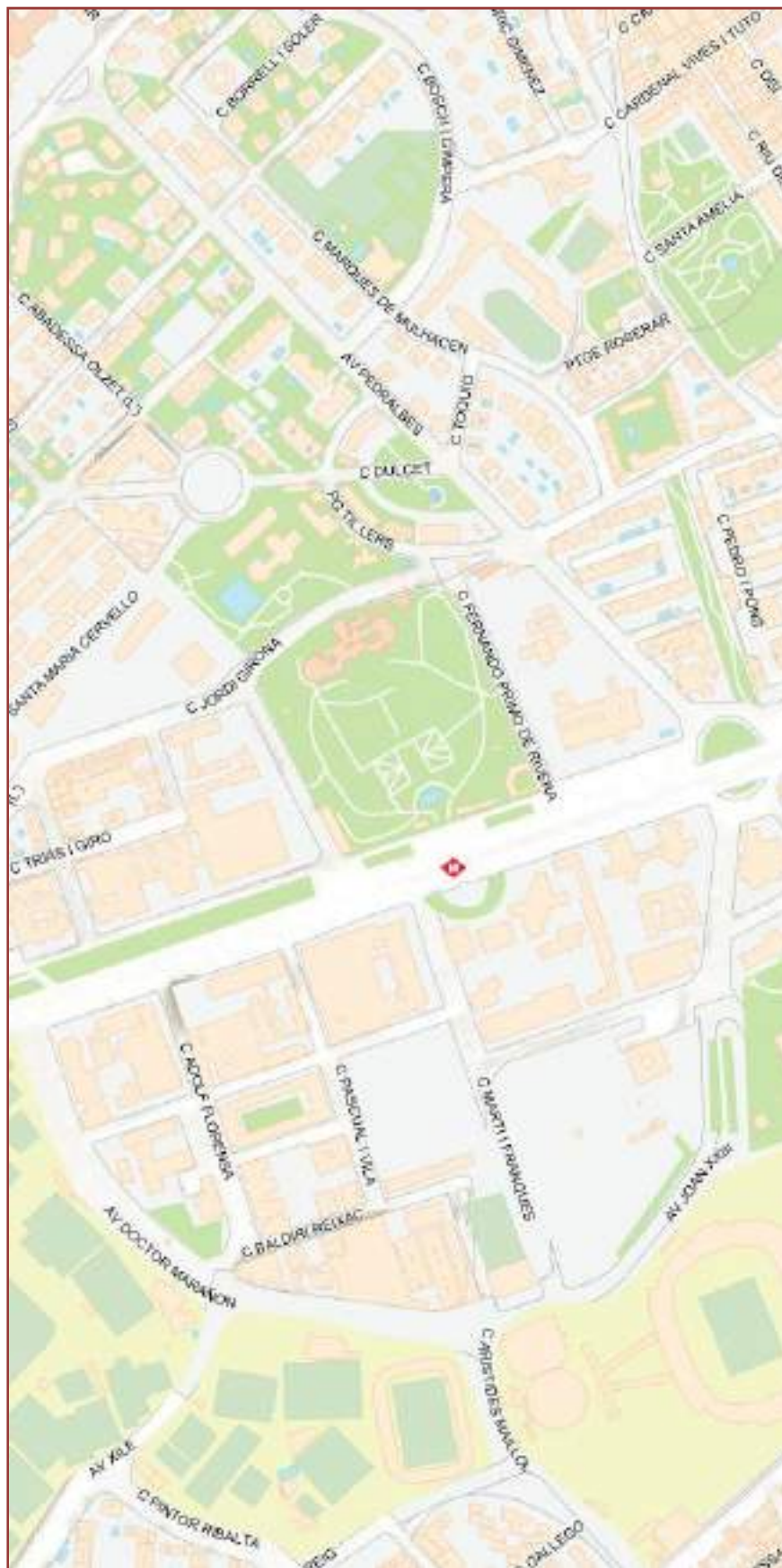
Per la seva banda, el pavelló 4 és un edifici de planta rectangular, format per una única galeria associada a les pèrgoles cantoneres de la tanca del palau. Presenta les coordenades 41.386239, 2.117024.

De la documentació parcel·laria i urbanística de la finca proporcionada per l'Ajuntament de Barcelona se'n extreu que es tracta de la parcel·la número 001 de la gran illa de cases 04 17050. De la mateixa font es desprèn que, segons el Pla General Metropolità (PGM), la finca compta amb dues qualificacions urbanístiques: "6c" –Parcs i jardins actuals i de nova creació a nivell metropolità– pel que fa la major part de la parcel·la; i "7c" –Equipaments actuals i de nova creació a nivell metropolità– pel que fa l'edifici de l'antic Palau Reial, a l'extrem septentrional de la finca.

Sota aquestes línies, plànols parcel·laris del sector del Barri de Pedralbes on es troba l'illa de cases i els pavellons objecte d'estudi. A mà dreta, plànol urbanístic de la parcel·la.

Font: Punt d'Informació Cartogràfica de Barcelona.

Tres plànols de localització de l'illa de cases, de la parcel·la i de l'edifici objecte d'estudi, dins de la trama urbanística del Barri de Pedralbes.

Font: Sede Electrónica del Catastro.

El Cadastre del Ministeri d'Hisenda es refereix a l'edifici com una finca construïda sense divisió horitzontal, atorgant-li la referència cadastral 6223601DF2862C0001BH i fixant-ne la seva adreça al número 686 de l'Avinguda Diagonal (08034, Barcelona). La mateixa font defineix la finca com un terreny urbà d'usos culturals edificat l'any 2017 (sic.). Amb tot, la parcel·la figura oficialment amb una superfície gràfica total de 73.166 m² i una superfície total edificada de 17.966 m², distribuïda entre el palau i els pavellons 1,2,3 i 4.

En aquesta pàgina, quatre vistes aèries del sector on s'ubica el pavelló 3, a l'angle sud-est del Jardí de Pedralbes.

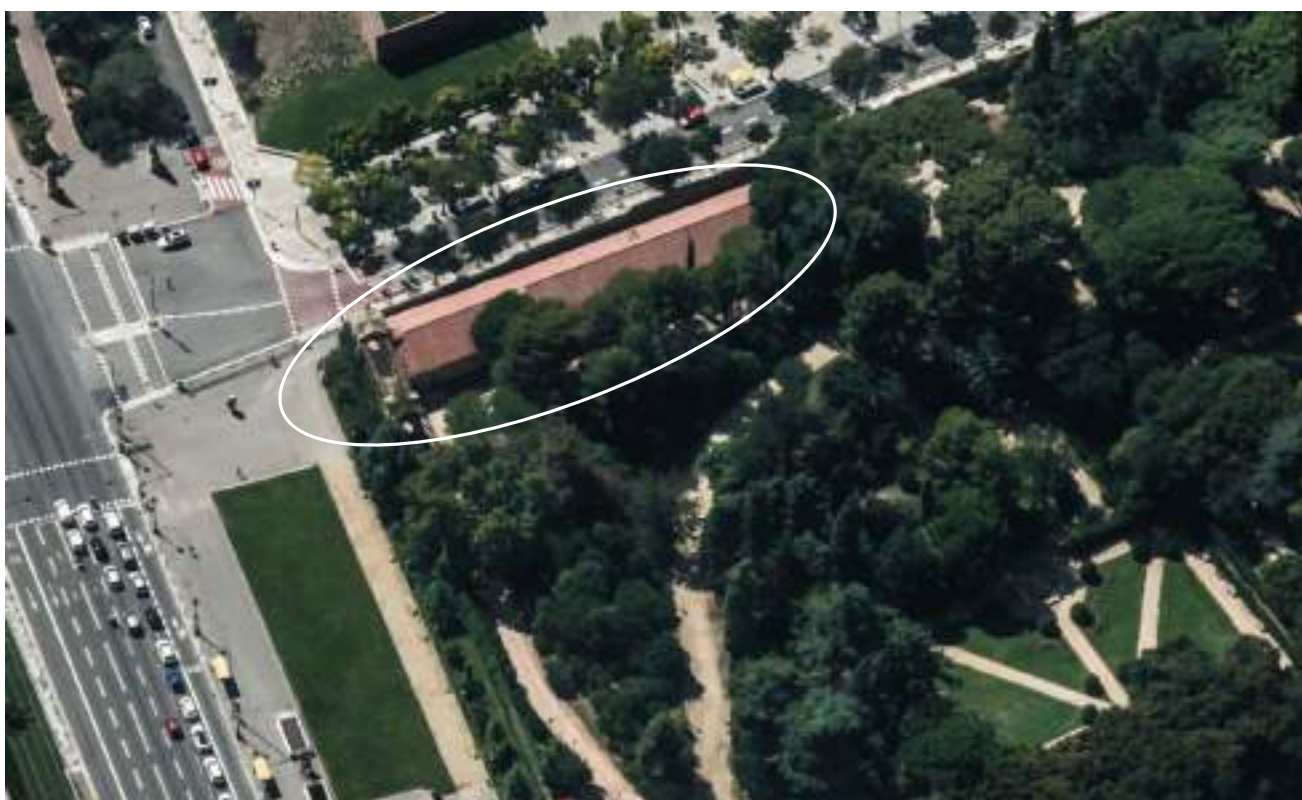
Font: Bing maps.

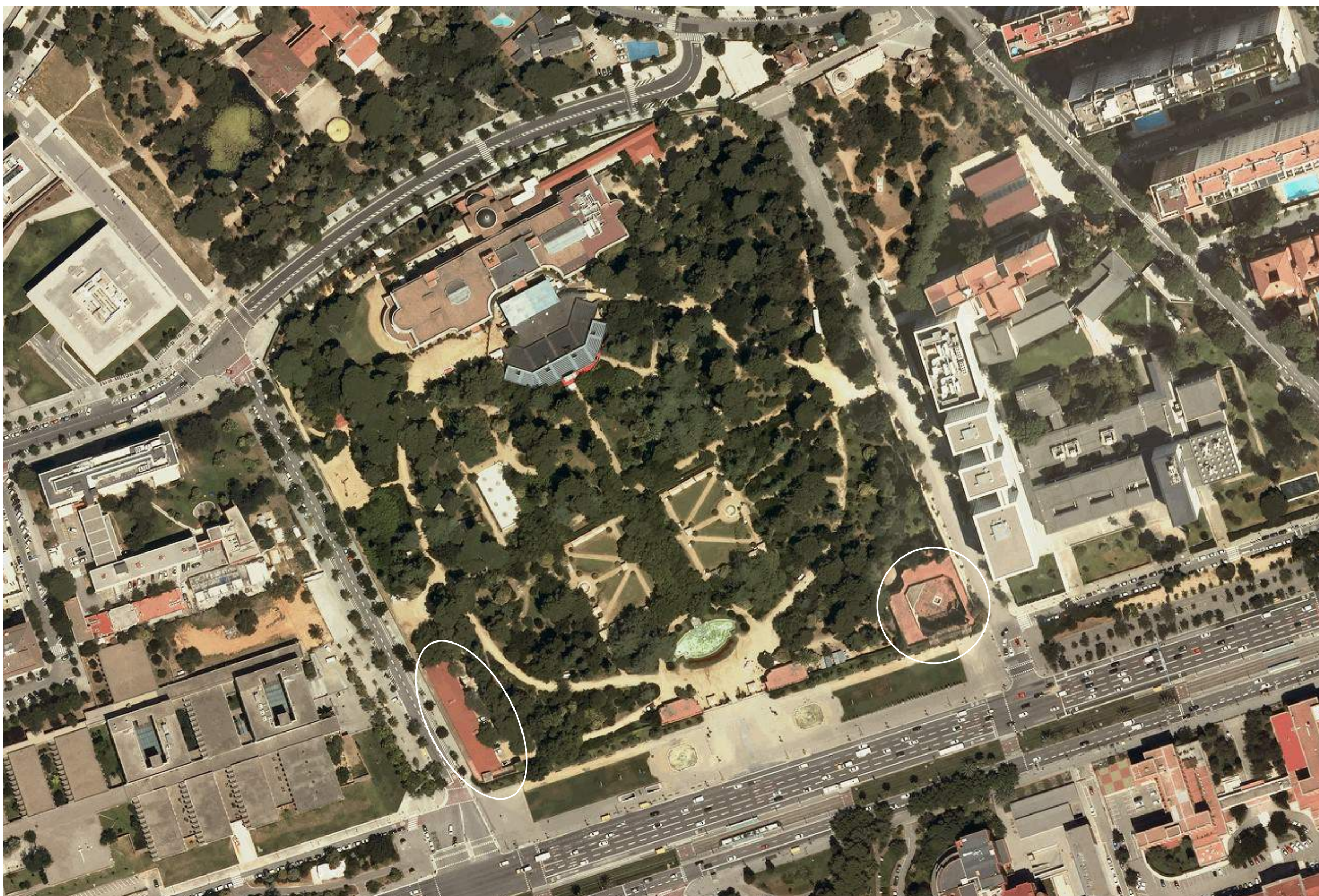

En aquesta pàgina, quatre vistes aèries del sector on s'ubica el pavelló 4, a l'angle sud-oest del Jardí de Pedralbes.

Font: Bing maps.

Vista satel·litària de la finca objecte d'estudi presa el juliol de 2019.

Font: CartoBCN.cat

3. PLANEJAMENT

Fragment del plànol del Catàleg de Patrimoni de Barcelona, amb el Palau Reial al bell mig.

Font: Portal d'Informació Urbanística de Barcelona.

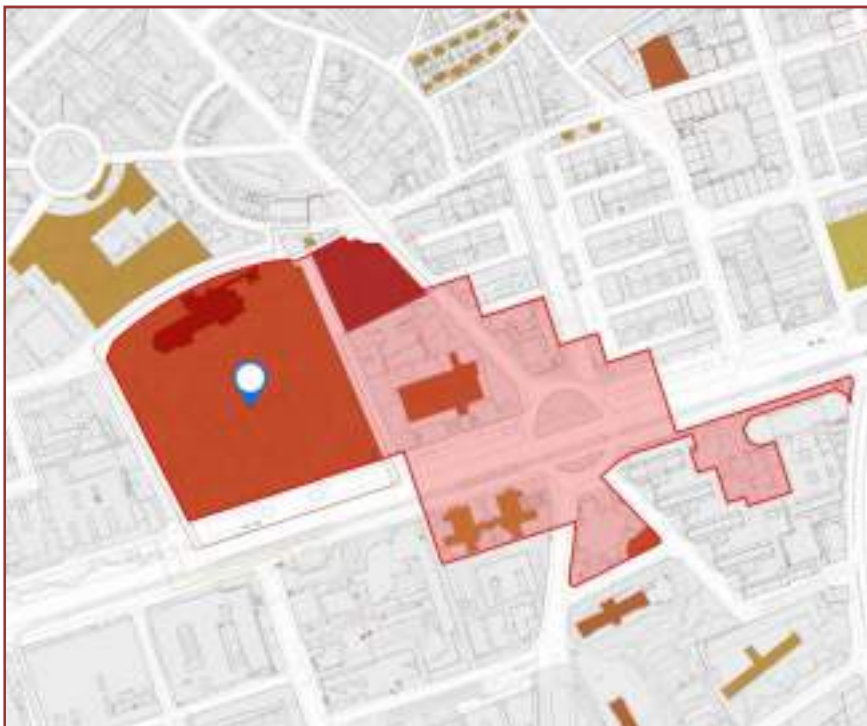
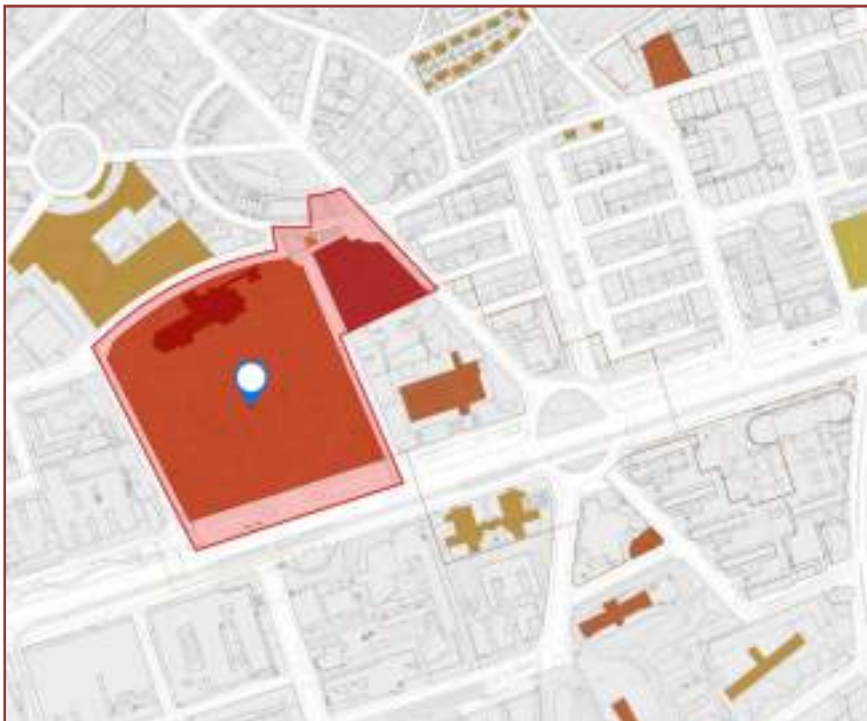
Els pavellons 3 i 4 de l'antic Palau Reial de Pedralbes estan inclosos dins el Catàleg Arquitectònic de la Ciutat gaudint d'un nivell B de protecció (Bé Cultural d'Interès Local) segons la fitxa 2046 "Conjunt Especial del Palau de Pedralbes". La fitxa del catàleg justifica aquest nivell de protecció descrivint el conjunt de la següent manera:

"De l'antiga Torre Güell (bastida sobre el Mas Custó de Les Corts de Sarrià), formada per planta baixa i tres plantes pis amb coberta terrat, s'aprofità el cos central de planta quadrada, mentre que les dues naus laterals amb galeries es van obrir en la façana principal formant un semicercle que atorga un moviment barroquista a la façana. Així mateix, els arquitectes autors de la reforma i ampliació per convertir-lo en palau reial, van optar per mantenir les façanes estucades amb esgrafiats al pis principal. Igualment es respectà la capella, situada en la part posterior junt al carrer Jordi Girona. El futur Palau Reial passà de tenir de tres a quatre plantes, en les que hi havia el Saló del Tron, despatxos, sala de música, menjador de gala, etc. Junt amb l'entrada al recinte ara definitivament per la Diagonal es va construir un pavelló per a cotxera i un altre per a cavallerisses. La superfície total del recinte passava a tenir 4.609 m².

Pel que fa al jardí, resten tres portes d'entrada a l'antiga Torre Güell i les cavallerisses, obra d'Antoni Gaudí per encàrrec d'Eusebi Güell i Bacigalupi, i s'ha de comentar també el respecte de Nicolau M. Rubió i Tudurí cap a les espècies ja existents de l'antic 'jardí de les Hespèrides d'Hèrcules', havent estat trobada la font d'Hèrcules, obra d'Antoni Gaudí, l'any 1983. Avui, el Palau alberga les col·leccions del Museu de Carruatges, del Museu de les Arts decoratives i del Museu de Ceràmica".

Tot i la rellevància dels elements que configuren el conjunt, els criteris que haurien de regir qualsevol intervenció arquitectònica del conjunt edificat del Palau presenten una definició força genèrica:

- Restauració i manteniment d'edificis i altres elements arquitectònics, amb els elements decoratius.
- Restauració i conservació de les escultures.
- Manteniment i conservació dels jardins.
- S'haurà de garantir la conservació dels arbres que estan inclosos en el catàleg d'arbres d'interès local.

Sobre aquestes línies, plànol de l'entorn de protecció 3395. A sota, plànol de l'entorn de protecció 3720.

Font: Portal d'Informació Urbanística de Barcelona.

La importància històrica de la finca ha implicat la generació de l'entorn de protecció “*Conjunt de l'entorn a A dels Pavellons de la Finca Güell i Palau de Pedralbes*” (identificador 3395). També forma part de l'entorn de protecció “*Entorn B, Av. Diagonal 684 / Av. Pedralbes 1-15 / C. Pere Duran Farell 2-30 / Pl. Pius XII 6*” (Identificador 3720).

Els articles 32.2, 32.4 i 32.5 de la normativa dels Plans Especials de Protecció del Patrimoni Arquitectònic historicoartístic de la ciutat de Barcelona recullen les qüestions relatives al tractament dels edificis inclosos en un entorn B:

- *Article 32.2: En els expedients de sol·licitud de llicència, relatius a edificis o conjunts protegits, inclús si es tractés de llicència d'ús o d'instal·lacions comercials o industrials, és preceptiu l'informe dels serveis municipals que tinguin assignada la competència en matèria de protecció del patrimoni, dins dels que tinguin atribuïdes competències en el control de l'edificació.*
- *Article 32.4: En les sol·licituds de llicència que impliquin la modificació de l'aspecte exterior de les façanes o volumetries existents de les construccions de l'entorn dels edificis protegits amb nivells A i B, malgrat que no constitueixen conjunt, haurà d'acompanyar-se de la documentació fotogràfica del protegit i una perspectiva, muntatge o dibuix de les façanes del projectat, per tal de justificar que no s'esdevindrà, per la seva composició i caràcter, cap perjudici estètic per al primer. Serà preceptiu l'informe dels serveis competents a què es refereix l'apartat 2.*
- *Article 32. 5: ...s'entén per entorn dels edificis A i B les finques contigües, les que tinguin façana davant l'edifici protegit en el mateix carrer, les que donin davant de places on tingui façana l'edifici protegit i les que siguin incloses per conjunts delimitats per aquest pla especial, a més dels entorns dels béns culturals d'interès nacionals, la delimitació dels quals ha estat aprovada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.*

Cal tenir present que dins la parcel·la que ens ocupa hi conviuen múltiples i nombrosos elements historicoartístics d'interès que han motivat la seva inclusió al Catàleg de Patrimoni de la Ciutat amb fitxes pròpies:

Elements A: Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN):

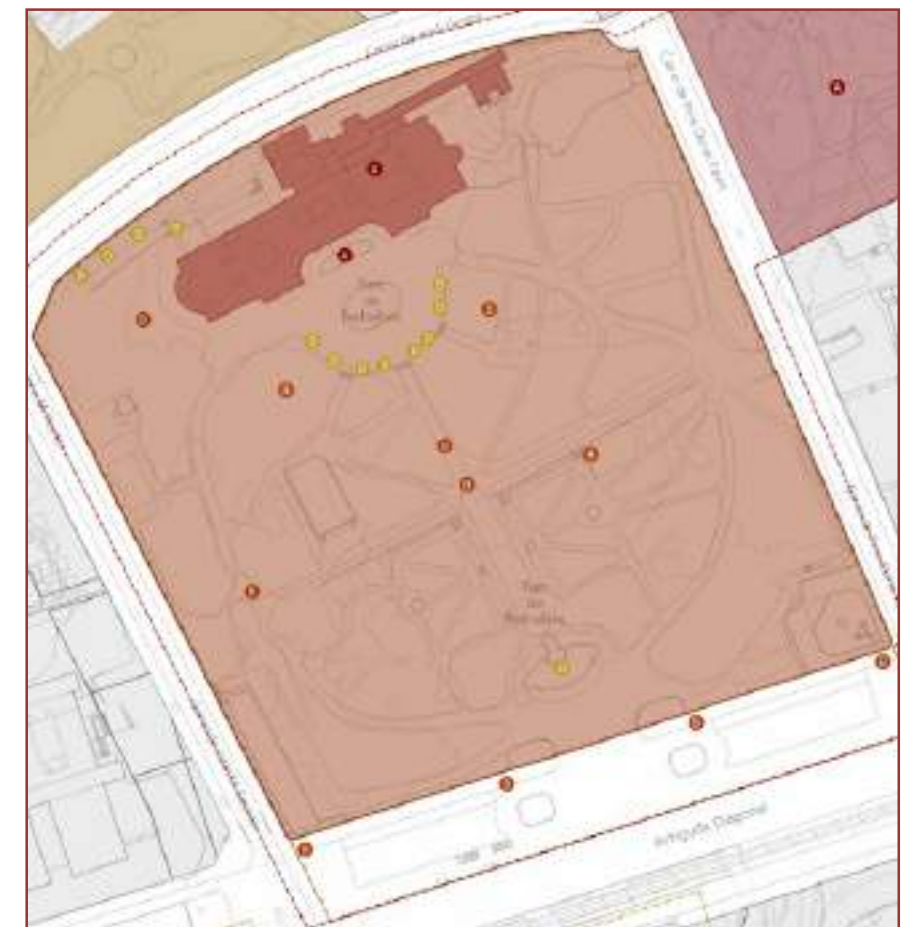
- 2047. *Palau Reial de Pedralbes.*
- 2053. *Escultura d'isabel II presentant el seu fill l'Infant Alfons XII, obra d'Agapit Vallmitjana.*

Elements B: Bé Cultural d'Interès Local (BCIL):

- 2050. *Font d'Hèrcules, obra d'Antoni Gaudí.*
- 2051. *Umbracle, obra d'Antoni Gaudí.*
- 2052. *Jardins i brolladors.*
- 2054. *Nu femení agenollat, obra de Joan Borrell.*
- 2055. *Banc del pavelló de Romania de l'Exposició de 1929, obra de Duiliu Marcú.*
- 2056. *Nu femení, obra d'Enric Casanovas.*

Elements D: Bé Cultural d'Interès Documental (BID):

- 3128. *Quatre escultures d'Apol·lo.*
- 3207. *Vuit bustos clàssics.*
- 3208. *Escultura La Mediterrània, obra d'Eulàlia Fàbregas.*

Sobre aquestes línies, plànol d'ubicació dels diferents elements catalogats (A,B i D) que formen part del conjunt. Noti's que els pavellons 3 i 4 no han generat una protecció específica.

Font: Portal d'Informació Urbanística de Barcelona.

Al llarg dels segles XX i XXI la legislació municipal ha sotmès aquest sector a diferents àmbits de planejament que es tradueixen en els següents plans d'ordenació i d'usos:

Plans d'Ordenació:

- B040117 – PE de protecció del Patrimoni arquitectònic de la ciutat de Barcelona a l'àmbit del Districte de les Corts (2000).

Plans d'Usos:

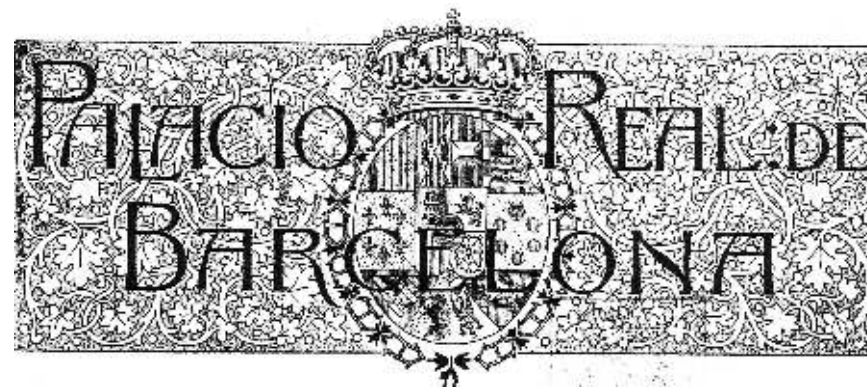
- PECNAB – Pla Especial de comerç no alimentari de la ciutat de Barcelona (2007)
- B1095 – Modificació de l'Ordenança Municipal d'Activitats i Establiments de Concurrencia Pública, pel que fa als locals on s'exerceix la prostitució (2009).
- B1416 – MP del Pla Especial de Establiments de Publica concurrencia del districte de Les Corts i regulació d'altres activitats (2015).
- B1580 – Modificació del Pla Especial d'Ordenació dels establiments comercials destinats a la venda d'articles de record o souvenirs a la Ciutat de Barcelona (2018).
- B1649 – Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels jocs d'atzar a la ciutat de Barcelona (2021)
- B1555 – Pla Especial Urbanístic per a la implantació d'instal·lacions de subministrament per a vehicles a motor a la ciutat de Barcelona (2021).
- B1690 – Modificació del Pla General Metropolità per regular el sistema d'equipaments d'allotjament dotacional al municipi de Barcelona (2020).
- B1697 – Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels establiments d'allotjament turístic, albergs de joventut, habitatges d'ús turístic, llars compartides i residències col·lectives docents d'allotjament temporal a la ciutat de Barcelona (PEUAT) (2022).
- B1702 – Pla especial d'usos d'activitats vinculades al repartiment a domicili (2022).

L'antic Palau Reial de Pedralbes és un edifici catalogat com un Bé Cultural d'Interès Nacional i està inclòs dins d'un jardí catalogat com un Bé Cultural d'Interès Local amb nombrosos elements patrimonialment protegits disseminats pel seu interior.

Font: Jorge Franganillo.

4. ESTAT DE LA QÜESTIÓ

Capçalera del butlletí editat per la Comissió d'obres del Palau entre 1921 i 1922.

Fons: AHCB.

El Palau de Pedralbes ha generat, des del moment mateix de la seva construcció, força literatura a l'entorn de la seva arquitectura i acabats. Val a dir, tanmateix, que la bibliografia consultada en el marc de la present recerca tendeix a centrar-se en l'edifici principal destinat a palau reial, sobre el que s'ha centrat tradicionalment l'interès dels historiadors i historiadors de l'art per la seva rellevància arquitectònica i artística intrínseca. En aquest sentit, ben poques notícies escrites s'ha pogut localitzar a l'entorn dels pavellons en els que s'ha centrat la recerca, donat el seu caràcter auxiliar i pràctic i exempts de la prosopopeia àulica que ha marcat la historiografia a l'entorn de la finca.

Entre l'octubre de 1921 i el febrer de 1922 es van editar cinc butlletins que, sota el títol *"El Palacio Real de Barcelona"*, tractaven sobre l'evolució de les obres del Palau¹. Aquests butlletins il·lustrats donen molta informació sobre l'edificació del Palau, però els nostres pavellons hi queda fora del seu abast, donat que el seu plantejament projectual seria fruit de la revisió general del projecte que Eusebi Bona faria anys més tard, el 1924.

El maig de 1924 la revista *"Lyceum"*² va presentar un número especial consistent en un extens reportatge sobre el projecte de construcció del nou Palau Reial que dóna molta informació sobre els processos constructius de la finca. En aquest número, però, tampoc s'hi ha localitzat referències directes a la construcció dels dos pavellons.

¹ VV.AA. (1921-1922) *Palacio Real de Barcelona. Boletín Mensual*. (5 números) Impresor F. Borrás.

² MARCO, Santiago. (1924) *Lyceum. Organó Oficial del Gran Teatro del Liceo de Barcelona. Número Extraordinario dedicado al Palacio Real de Pedralbes que Barcelona ofrece a SS.MM. los Reyes de España. Año IV. Núm. 31. Mayo*.

Les imatges del butlletí són valuosíssimes, no tan sols per la curiositat que poden generar pel que fa als mètodes de treball del moment, sinó perquè rebe·len les tècniques constructives emprades en la seva edificació, bàsicament fàbrica de maó disposat de pla a trencajunts.

Font: Boletín "El Palacio Real de Barcelona". AHCB

Cal remetre's a la bibliografia del darrer franquisme per localitzar les primeres notícies escrites referents als pavellons objecte d'estudi. En efecte, la Guia *"El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albéniz"*, editada per 'Patrimonio Nacional' l'any 1974, parla per primer cop de l'antic edifici de les cavallerisses, que poc temps abans, el 1970, havia estat remodelat i incorporat dins del discurs museogràfic del Palau:

*"[...] Últimamente, en lo que fueron antiguas caballerizas, debidamente acondicionadas se instaló un Museo de Carruajes, en el que figuran valiosas piezas de carrozas de los siglos XVI al XX de gran valor histórico y sentimental, algunas de ellas cedidas en depósito por el Patrimonio Nacional y otras propiedades del Ayuntamiento de Barcelona. El nuevo museo fue inaugurado solemnemente por el Generalísimo Franco y señora, en la tarde del día 29 de junio de 1970."*³

Aquesta mateixa monografia ofereix, unes pàgines més enllà, una descripció en què s'aprofundeix en l'estructura de l'edifici i en les característiques de les col·leccions que allotjava d'ençà que havia estat transformat en "Museo de Carruajes":

"En el lado izquierdo de los espléndidos jardines que rodean el Palacio de Pedralbes, y en el lugar que antiguamente habían ocupado las

³ TARÍN-IGLESIAS, José i PLANAS, Josefina (1974) *El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albéniz*. Madrid, Editorial Patrimonio Nacional. p. 98.

Caballerizas, se ha construido una gran nave rectangular de bella y sencilla concepción moderna, con una perfecta iluminación, destinada a museo de los carruajes artísticos de diferentes épocas que poseía el Ayuntamiento de Barcelona, procedentes muchos de ellos de las antiguas casas señoriales de Cataluña, complementada con coches, uniformes y diversos recuerdos de las Caballerizas Reales, de Madrid, propiedad del Patrimonio Nacional.

La entrada a este pequeño e interesante Museo se efectúa por un vestíbulo en que puede verse una gran ampliación fotográfica de la ilustración primera de las planchas mandadas tirar por Carlos IV y Godoy, para una publicación que se pensaba editar, con dibujos de Carnicero, grabados por Carmona y con un bello fondo del real picadero, asimismo grabados del Real Sitio de Aranjuez de planchas originales del siglo XVIII que se conservan en Madrid.

En una amplia vitrina puede admirarse una espléndida gualdrapa, bordada en hilo de oro, plata y seda, en relieve, perteneciente al siglo XVIII, que se utilizaba para cubrir los caballos de SS. MM. En las grandes ceremonias. Otras dos vitrinas guardan diferentes recuerdos de las caballerizas palaciegas.

Salón Grande:

A ambos lados de la puerta de entrada se exhiben cuatro equipos de montar, regalos que fueron del Emperador de Marruecos Muley-Hassan al Rey Don Alfonso XII, en 1978.

En forma de friso corrido por todo el gran salón, una reproducción fotográfica, iluminada a la acuarela, representando el cortejo, de gran gala, con motivo del matrimonio del Rey Don Alfonso XII.

A la derecha un coche 'Victoria-Gran Duque', construido en París por Ehrler, carroceros de nacionalidad austriaca, que construyó varios coches para la Corte española en el siglo XIX.

A la izquierda una 'Carretela' para enganchar a la Gran Duamont, construida por el mismo carroceros.

Siguiendo a la derecha, una 'Berlina' de media gala, y a la izquierda otro coche similar a la anterior, construido por Binder, maestro carroceros austriaco, establecido indistintamente en varias cortes europeas, el cual introdujo en los diferentes modelos de coches que se construía grandes innovaciones y nuevos sistemas, tanto en sus formas como en suspensiones. Estos coches eran también conocidos por 'Coches de París', y se utilizaban en las ceremonias oficiales por el alto personal que formaba parte de los séquitos reales.

Vista general de la sala d'exposicions del 'Museo de Carruajes' poc temps després de l'obertura de l'espai al públic.

Font: TARÍN, J. i PLANAS, J. (1974)

En el centro de este grupo de vehículos, un 'Mail Faeton' modelo inglés, construido por Ehrler en 1875, y que, según datos que se conservan, fue en el que Don Alfonso XII sufrió un atentado al entrar en el Palacio Real de Madrid.

En las vitrinas, maniqués vestidos con uniformes auténticos de servidores de las caballerizas de finales del siglo XIX, así como un lacayo a la 'Federica', y otros en los pescantes de las berlinas y carretela, con trajes de la misma época.

En las paredes figuran grabados, representando dibujos de planos para la construcción de carrozas, berlinas y coches, así como otros de escenas en la Escuela de Equitación Española de Viena (planchas del siglo XVIII); cabezas de caballo con cabezadas y bocados de diferentes épocas y estilos.

A continuación encontramos, a ambos lados, dos vitrinas con armas que utilizaban los servidores de las caballerizas, para los actos de gala, así como diferentes recuerdos, entre los que se señala una mantilla para caballo poney que fue regalada por el Ayuntamiento de Barcelona a Don Alfonso XIII, en 1888.

También se exhiben dos grandes tapices de siglo XVII, tejidos en la Fábrica de Santa Bárbara de Madrid, pertenecientes a la colección del Patrimonio Nacional.

Entre otras piezas, cabe destacar varias sillas de montar y jamugas, pertenecientes a la Reina Gobernadora María Cristina, isabell II, a Don Francisco de Asís y a Don Alfonso XII, obras todas ellas de diferentes maestros silleros españoles.

Al fondo pueden verse diversas monturas morunas, tejidas con hilos de plata y oro, regaladas por Abd-El-Kader a Don Alfonso XIII, en 1926.

Las carrozas y carruajes que se exhiben son los siguientes: Carroza estilo Luís XVI, de suspensión italiana, segunda mitad del siglo XVIII, procedente de la Casa de los Marqueses de Alfarrás.

Carroza con pinturas, tipo suspensión de 'laine', de finales del siglo XVIII del Marqués de Sentmenat.

Cupé catalán de finales del siglo XVIII del Barón de Ribelles.

Carroza mallorquina, estilo Luís XV, siglo XVIII, procedente de la casa de los Marqueses de Latorre.

Carroza tipo berlina-suspensión, construida a finales del siglo XVIII. Legado del Marqués de Castellbell a Barcelona, 1923.

Carruaje de niños del siglo XVIII, procedente de una casa señorial de Sitges y Carroza siglo XVIII, asimismo del Duque de Almenar Alta.

Carruaje estilo 'Fiacre' del siglo XIX y Carruaje con ruedas de hierro, del siglo XIX, también del Barón de Ribelles.

Omnibus familiar del siglo XIX con las iniciales Y.M. (propiedad municipal)".⁴

⁴ TARÍN-IGLESIAS, José i PLANAS, Josefina (1974) *El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albéniz*. Madrid, Editorial Patrimonio Nacional. pp. 150-153.

Altres monografies consultades, com per exemple “Pedralbes Corte de España” documenten amb tot luxe de detall el protocol i els esdeveniments “rellevants” ocorreguts en època alfoncina, però sempre passant de puntetes a la construcció i remodelació arquitectònica de la finca⁵. Altres llibres més moderns com el compendi històric sobre el 75è aniversari del Museu de les Arts Decoratives⁶ documenten prou bé l’evolució del palau durant el s. XX, dotant-nos d’un marc cronològic general per a la finca, però mai entrant en aspectes concrets referents a les seves edificacions auxiliars.

Amb tot, aquest estudi ha permès localitzar noves dades dins les fonts primàries que han permet traçar cronologies i proposar autories dels diferents processos de transformació que han viscut els pavellons 3 i 4 de l’actual Parc de Pedralbes.

⁵ PLANAS, Josefina (1981) Pedralbes, Corte de España. Barcelona: Publicaciones del Palacio Real de Pedralbes.

⁶ CAPSIR, Josep (2008) El Museu de les Arts Decoratives de Barcelona. 1932-2007. 75 anys. Barcelona: Institut de Cultura de Barcelona.

5. NOTÍCIES HISTÒRIQUES

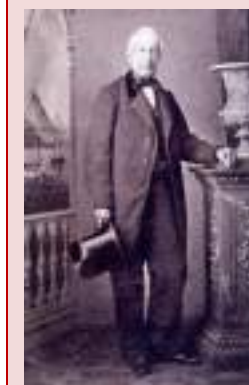
5.1. Configuració de la Parcel·la: 1859-1921

Des de mitjan segle XIX, la cada cop més rellevant burgesia barcelonina va iniciar un procés d'ocupació de les antigues finques rústiques de les afores de la ciutat per tal d'establir-hi llurs residències d'esbarjo. En els antics pobles del pla van proliferar aquestes torres o “*quintas de recreo*”, segons la denominació de l'època. Les famílies més benestants van establir-se principalment als antics municipis de Sarrià, les Corts, Sant Gervasi i alguns punts de Gràcia, com ara la Salut. Si bé algunes d'aquestes residències, especialment a Sant Gervasi, van ser obrades de nova planta, el més habitual va ser que les noves residències senyorials s'originessin en l'adquisició d'antigues propietats i masos rústecs, convenientment reformats. Aquest va ser el cas, per exemple, de la residència de les famílies Girona o Güell a Pedralbes, dins de l'antic municipi de les Corts.

Fragment del “Plano Topográfico del Pueblo de las Corts” dibuixat per Andreu Bosch l'any 1868. L'antiga masia de Can Custó es va convertir en la torre d'estiueig de la família Güell per mitjà de la compra que en feu Joan Güell i Ferrer l'any 1859.

Fons: Arxiu Municipal del Districte de Les Corts (AMDLC – 16.665).

Joan Güell i Ferrer (1800-1872)

Fill de comerciants indians, Joan Güell tornà a Cuba l'any 1818, on es va fer ric amb el mercadeig d'esclaus. En tornar a Catalunya l'any 1835 entrà a la Junta de Comerç de Barcelona i fundà la que, amb el temps, es convertiria en la principal foneria de ferro especialitzada en maquinària tèxtil, la Maquinista Terrestre i Marítima.

El 1845 es va casar amb la dama genovesa Francesca Bacigalupi i Dolcet, amb qui engendraren Eusebi Güell i Bacigalupi, primer comte de Güell. L'any 1849 va fundar l'Institut Industrial de Catalunya i el diari “El Bien Público”

En les eleccions de 1857 i 1858 va ser elegit diputat a les Corts Espanyoles per la Unió Liberal. També va ser regidor de l'Ajuntament de Barcelona i Senador, l'any 1862. Després de la desfeta de Cuba, l'any 1869 va fundar el Foment de la Producció Nacional, antecedent de l'actual sindicat patronal Foment del Treball Nacional.

Amb uns orígens que es remuntaven al s. XV, l'antiga masia de Can Custó va pertànyer, com a mínim des del s. XVII, a la família Custó, una nissaga d'apotecaris barcelonins. A inicis del s. XIX, l'any 1816, Vicenç Bertran i Custó, habitant de Sant Vicenç de Sarrià, es va veure obligat a vendre l'antiga masia i les set mujades de terra campa i vinyes a Pere Joan Bovera, que en va pagar 11.600 lliures de moneda catalana. Al seu temps, l'hereva de Bovera, Manuela Bovera i el seu espòs Joaquim Malet van vendre, l'any 1859 l'antiga finca de Can Custó a Joan Güell i Ferrer, iniciador de la coneguda nissaga de pròcers barcelonins¹.

De seguida, el mateix Joan Güell encarregà a l'arquitecte Joan Martorell (1833-1906) la conversió de l'antiga masia en vil·la familiar d'estiueig. El nou edifici, que teòricament aprofitava part de l'estructura de l'antiga masia, va ser reformat amb gran celeritat, ja que l'any 1863 ja es donava per acabat².

Les propietats de la família Güell a les Corts van incrementar-se notablement quan Eusebi Güell i Bacigalupi, fill de Joan, comprà els masos de la rodalia per annexionar-los a la seva finca. Així, l'any 1882, Eusebi adquirí les terres de Cal Feliu (on actualment s'emplaça el Pavelló 4), de Can Baldiró (on actualment s'emplaça el pavelló 3), de Can Berra, de Can Granota i de Can Cuiàs de la Riera. Els conreus de tots aquests masos continuaren sent explotats pels seus masovers mentre els Güell seguien adquirint més terrenys en vistes de la seva futura urbanització, satisfent els projectes empresarials i immobiliaris d'Eusebi.

¹NAVARRO (1993) p. 394.

²BOU (2005) p. 21.

Eusebi Güell i Bacigalupi (1846-1918)

Com el seu pare, Eusebi Güell, va ser un industrial emprenedor. Fundador de la Colònia Fabril Güell i de la Companyia General d'Asfalts i Portland ASLAND.

L'any 1871 es va casar amb Isabel López Bru, filla del Marquès de Comillas, magnat del tràfic d'esclaus. A través d'aquest matrimoni, Eusebi va ser conseller de les principals empreses de la Barcelona del moment: el Banco Hispano Colonial, la Compañía General de Tabacos de Filipinas i la Compañía de los Caminos de Hierro del Norte de España.

Regidor de l'Ajuntament de Barcelona l'any 1875 i Diputat Provincial el 1878, arribà a Senador del Regne.

Eusebi Güell ha passat a la història com a mecenes de la cultura catalana, essent membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts, president el Centre Català i dels Jocs Florals l'any 1900. El nom d'Eusebi Güell va directament lligat al de l'Antoni Gaudí, qui s'encarregà de dissenyar, a nom seu, els principals edificis modernistes de Catalunya: el Parc Güell, la Colònia Güell, el Palau Güell i el Cellar Güell.

Eusebi Güell va annexionar l'antic Mas de Cal Feliu a la finca de la Torre Güell l'any 1882. En les terres a l'esquena d'aquell mas s'hi alça actualment el Pavelló 4 objecte d'aquest estudi.

Font: Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya (AFCEC – EMC-X-7136).

L'any 1883 Eusebi Güell contractà els serveis d'un jove arquitecte Antoni Gaudí i Cornet (1852-1926) per tal que reformés els jardins de la seva finca, materialitzant l'annexió de les parcel·les dels nous masos adquirits per mitjà de la construcció de noves tanques i dos pavellons d'accés destinats a porteria i cavallerissa.

Fragment del Plànol de Les Corts de 1921 superposat en la trama actual de carrers.

Font: NAVARRO, Imma (1993).

Fragment del "Plano del emplazamiento del Palacio Real en Barcelona", signat a Madrid el 22 de Juny de 1921 per Severo Gómez Núñez. S'hi observa l'emplaçament exacte dels masos de Can Feliu i Can Baldiró i els seus terrenys, a la part més meridional de l'actual parcel·la.

Font: Patrimonio Nacional. Archivo General de Palacio. Plànol 1161.

5.2. Una casa per al rei d'Espanya: 1921-1924

La nit de Nadal de l'any 1875 la residència reial de Barcelona, que des de 1608 s'alçava al Pla de Palau, va patir un aparatós incendi que va deixar la Corona sense seu estable a la ciutat. D'ençà d'aquell succés, la família d'Alfons XII (1857-1885) va allotjar-se a la Casa de la Ciutat i a casa del Marquès de Comillas, al Palau Moja de la Rambla. Amb el temps, l'any 1889, es va proposar d'agençar el fortí de la Ciutadella (actual Palau del Parlament) com a casa del rei, però el projecte no arribà a prosperar mai. Així, doncs, durant els primers anys del regnat d'Alfons XIII (1886-1941), la família reial va allotjar-se al Palau de la Mercè, seu de la Capitania General i, fins i tot, a l'Hotel Ritz³. Davant d'aquesta situació, l'any 1919 l'alta burgesia catalana de conviccions monàrquiques va gestar la idea de construir una nova mansió per a la família reial.

L'actual Palau del Parlament va ser objecte d'una primera proposta de conversió en Palau Reial, com es pot veure en aquest projecte signat per l'arquitecte municipal Pere Falqués i Urpí l'any 1889.

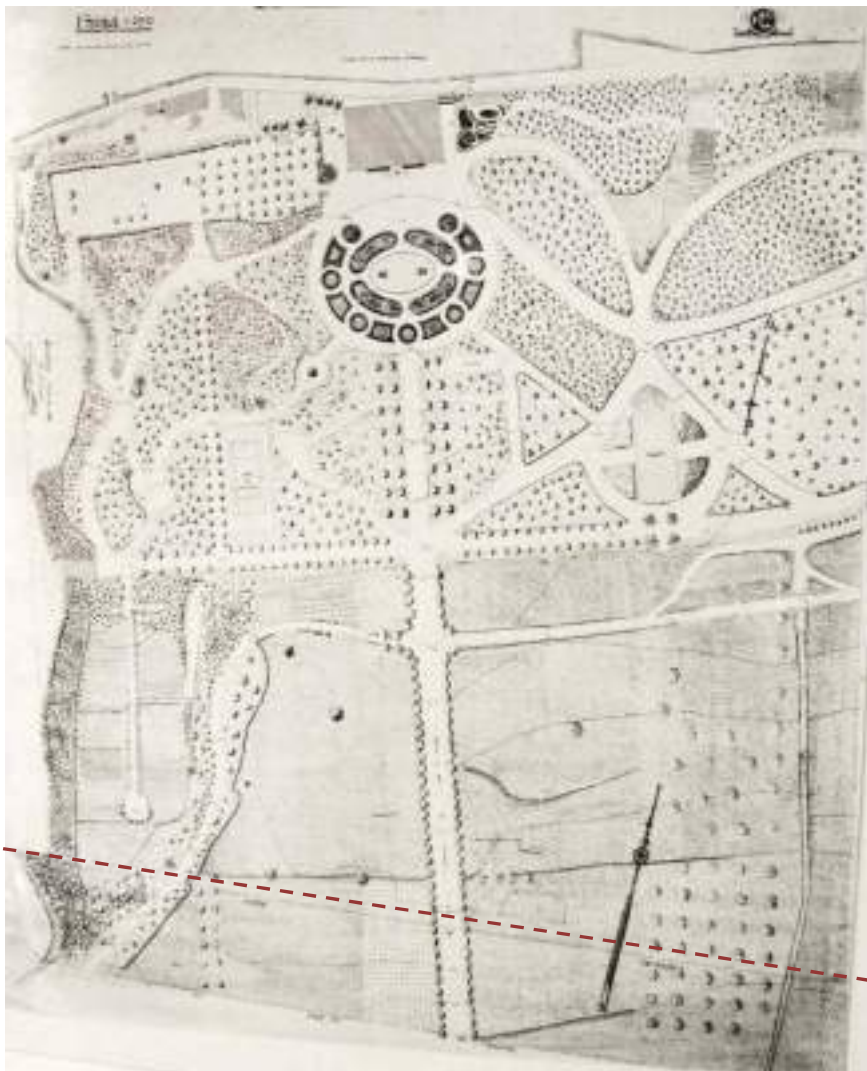
Font: Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB 10.376/15).

En aquella època, el fill d'Eusebi Güell, Joan Antoni Güell i López, acabava de fundar la societat "Urbanización Güell S.A.", en què hi aglutinà els lots de terres de tots els masos que havia heretat a Les Corts, amb la finalitat de fer-hi inversions immobiliàries. Davant la oportunitat que acabava de sorgir, però, va preferir oferir gran part de la seva finca d'estiueig per a la construcció de la nova mansió dels Borbons. Corria l'any 1921 quan les parcel·les dels antics masos de Can Custó, Can Feliu i Can Baldiró van desvincular-se de la societat "Urbanización Güell S.A." per passar a mans

³TARÍN, J. i PLANAS, J. (1974) *Palacio de Pedralbes y el Palacete Albéniz*. Ed. Patrimonio Nacional. pp. 22 i 23.

de la “Comisión constructora del Palacio Real de Barcelona” pel preu simbòlic de 25.000 pessetes⁴.

Aquella “Comisión constructora” havia estat fundada pel propi Joan Antoni Güell i l'aristòcrata Josep Maria Lacoma i Buxó, baró de Minguella. La iniciativa també comptà amb la col·laboració d'una altra de les nissagues burgeses més rellevants de la ciutat, els Girona, que cediren una petita porció de la seva finca per annexar-la, pel nord, a la futura mansió reial.

“Plano de los terrenos que el Excmo. Sr. Conde de Güell cede para emplazamiento de Posesión Real en Barcelona”, dibuixat el Juliol de 1920. Al marge inferior s'hi ha emfasitzat la línia recta que correspon amb les alineacions previstes per a l'Avinguda Diagonal i, per tant, dels pavellons objecte d'estudi, en aquella època encara per a definir.

Font: Arxiu Municipal del Districte de Les Corts.

⁴ NAVARRO (1993) p. 388.

Joan Antoni Güell i López (1874-1958)

Segon comte de Güell i marquès de Comillas, va estudiar Dret a la universitat de Cambridge, malgrat que ha passat a la història com a empresari, polític i col·leccionista. Va ser president de les grans corporacions fundades pel seu avi, Antonio López, primer marquès de Comillas.

Membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts i de la Junta de Museus de Catalunya, va impulsar la idea de traslladar al Palau Nacional de Montjuïc l'actual Museu nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i va cedir l'antic Hospital de la Santa Creu per a que la Diputació de Barcelona hi instal·lés la Biblioteca de Catalunya i l'Institut d'Estudis Catalans.

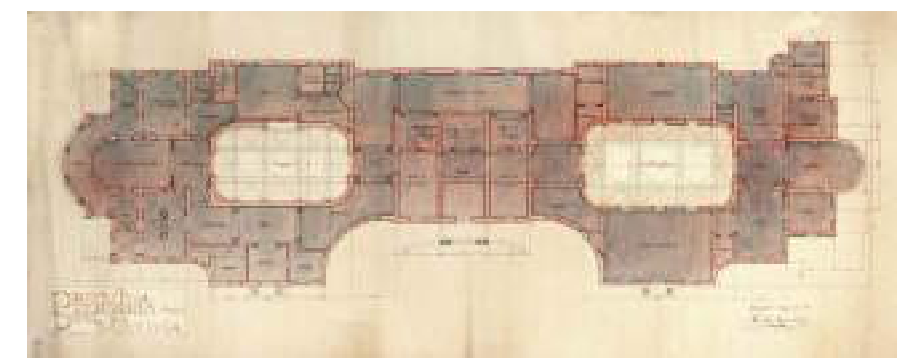
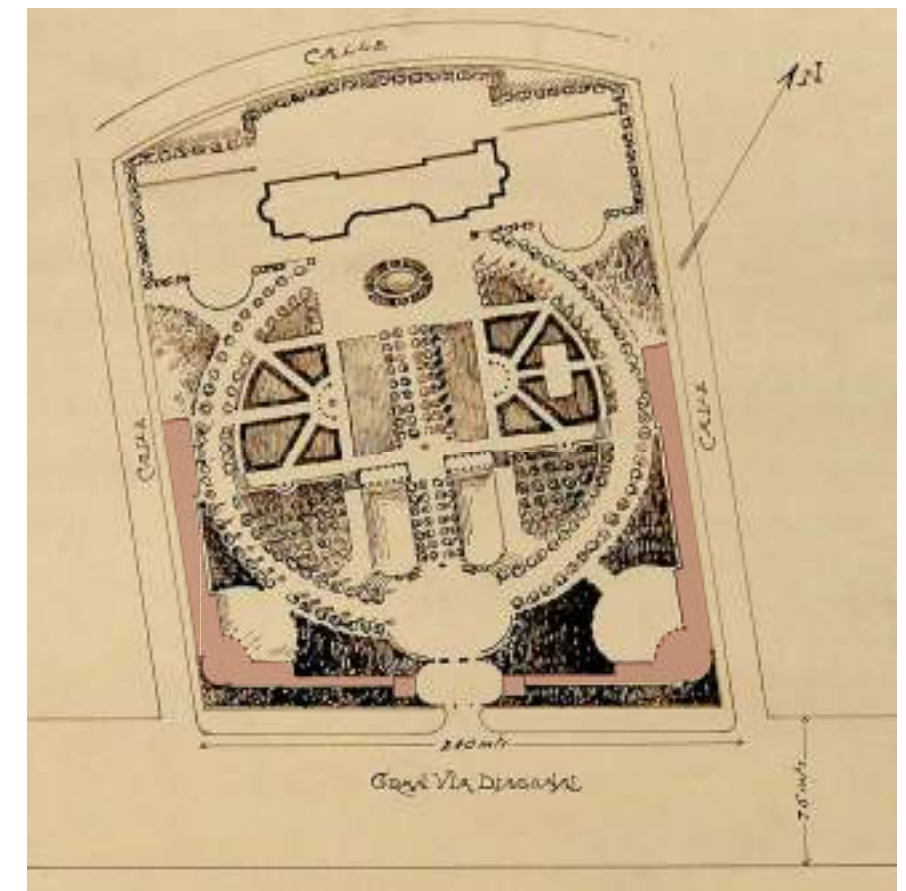
Güell i López va destacar com a polític conservador pròxim a la Lliga Regionalista i l'any 1930 es convertí en alcalde de Barcelona. S'ha subratllat sovint la seva cordial relació amb el rei Alfons XIII, a qui cediria la seva finca de Les Corts per a la construcció de l'antic Palau Reial de Pedralbes, després de fundar la “Comisión constructora del Palacio Real de Barcelona”.

La Comissió va encarregar el projecte del nou Palau a l'arquitecte Eusebi Bona i Puig, que l'abril de 1920 presentà els primers esbossos per a la futura mansió reial i els seus jardins. Aquest projecte, custodiat actualment per Patrimoni Nacional al madrileny “Archivo General de Palacio” ja definia el palau com un cos central flanquejat per dues grans ales afrontades a orient i a occident. Pel que fa la finca, Bona proposava l'agençament d'un jardí *à la française*, a base de parterres i bosquets vertebrats dins d'una avinguda arbrada de desenvolupament circular. Aquesta avinguda arbrada connectaria el palau amb un accés principal previst a la futura Avinguda Diagonal, el traçat de la qual encara no s'havia urbanitzat en aquella zona de Les Corts. Dita entrada preveia una placeta el·líptica flanquejada de dos cossos de guàrdia a cada banda, al seu torn connectats amb dos grans pavellons o terrasses elevades en forma de “L” i encaixats a les cantonades est i oest de la finca.

Malgrat no disposar de notícies documentals directes sobre l'inici i desenvolupament de l'obra –mai s'ha localitzat cap permís d'obres ni la documentació generada per la comissió constructora– se sap que Eusebi Bona dirigí l'inici de les obres del recinte, potser a finals de 1921, i fins al moment de la seva dimissió tan sols un any després.

A mà dreta, plànol general de la finca (s'hi ha ressaltat en grana els pavellons en forma de “L”), alçat i planta del Palau Reial inclosos dins del “Proyecto de Residencia Real en Barcelona”, signat per Eusebi Bona l'abril de 1920.

Font: Patrimonio Nacional. Archivo General de Palacio. Plànols 1158, 1159 i 1160.

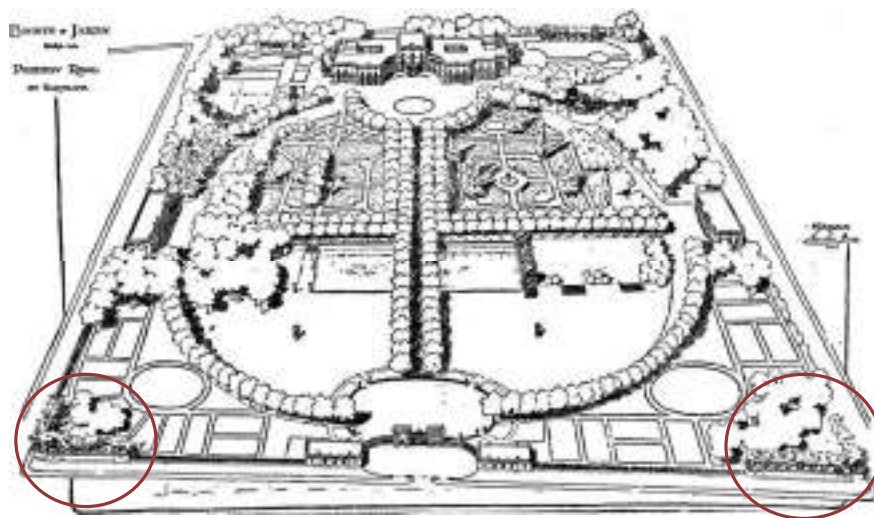

Eusebi Bona i Puig (1890-1972)

Fill d'un indià empordanès, es titulà com arquitecte l'any 1915 a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, de la qual arribà a ser-ne catedràtic. Autor del projecte del Palau Reial de Pedralbes, va dirigir-ne l'inici de les obres.

Representant, en un inici, del monumentalisme historicista, va dissenyar la seu de "La Unión y el Fénix" de Barcelona (1930) i va rebre una menció en el Concurs anual d'edificis artístics 1930-1930 per la Casa Jaume Mateu (Carrer d'Ali-Beí, 11).

També va ser autor del projecte del Banco Español de Crédito (1942) de Plaça Catalunya i de l'edifici de la Pirelli de la Gran Via barcelonina, ja en estil racionalista (1948). Dins el seu currículum també cal destacar l'antic estadi de l'F.C. Barcelona a Les Corts i el Monumento a los Caídos que s'alçà just davant del Palau Reial durant el Franquisme.

"Boceto de Jardín para la Posesión Real en Barcelona", publicat per Eusebi Bona el 26 d'agost de 1922. Els dos cossos angulars en forma d'"L" havien estat substituïts per pèrgoles emparrades presidint austers parterres rectangulars. La placeta el·líptica d'accés ja havia definit la forma definitiva dels cossos de guàrdia actuals.

Font: Hemeroteca La Vanguardia (HLVGDisabte, 26 d'agost 1922, p. 7)

El projecte d'Eusebi Bona anà evolucionant i, a l'estiu de 1922 l'arquitecte publicava un nou esbós consistent en una vista aèria amb les noves correccions del projecte. Els dos grans edificis o terrasses previstes a la meitat sud del jardí havien estat substituïts per parterres geomètrics. El més rellevant, però, és que Bona introduí, per primer cop, la idea de generar unes pèrgoles elevades i emparrades a les dues cantonades de la Diagonal. En aquest esbós també prenen forma definitiva els dos cossos de guàrdia de l'entrada principal.

Tothom ha coincidit en senyalar que, a mitjans de l'any 1922, les obres del Palau van entrar en un període de problemes i de franca desacceleració. De fet, fins i tot la premsa del moment es feia ressò dels conflictes generats a l'entorn de la construcció del palau:

"Ayer mañana, cuando se presentaron al Trabajo los obreros de la construcción del Palacio Real de Pedralbes, no fueron admitidos por el contratista, continuando, por tanto, sin trabajarse en aquellas obras.

*Una comisión de trabajadores se ha presentado en el gobierno civil para exponer sus quejas al delegado del gobernador y vea de solucionar el conflicto"*⁵

Eusebi Bona va acabar dimitint la tardor de 1922 i, pels volts de Nadal es cercà, com a substitut, l'arquitecte Francesc de Paula Nebot. Tanmateix, segons el testimoni del propi Nebot, la seva participació no va ser efectiva fins a l'execució dels treballs de condicionament final del Palau la primavera de 1924, poc abans de la seva inauguració:

"El Conde de Güell me encargó entonces que me ocupara de la terminación, a lo que me resistí, pues no quería de ninguna manera molestar a mi amigo y compañero dimitido [Eusebi Bona]. Vinieron otras entrevistas, algunas con asistencia de don Miguel Primo de Rivera, pero jamás me hicieron variar de opinión, por lo que mi situación se reducía a algunas invitaciones a almorzar con el Conde de Güell y después, de sobremesa, me permitía aconsejarle sobre lo que procedía hacer para la buena marcha de las obras, que llevaban un ritmo lentísimo, como sucede siempre con las que se realizan a base de suscripciones.

*[...] El tiempo transcurría sin que nada se resolviera, ni que las obras avanzaran. En septiembre de 1923 se produjo el golpe de Estado que dio el poder al General Primo de Rivera. A partir de aquel momento todo quedó interrumpido. El señor Nebot no se preocupó ni mucho ni poco del asunto, y la primavera siguiente, hallándose en Vichy (Francia), recibió un aviso urgente de su familia, requiriéndole que se presentara inmediatamente en Barcelona, ya que acababa de ser nombrado teniente de Alcalde."*⁶

És interessant constatar aquesta manca d'una direcció facultativa efectiva que regís les obres del Palau durant el període 1922-1924. Amb l'estructura del palau ja bastida sota les ordres d'Eusebi Bona, els seus acabats interiors van ser resultat de les decisions i gustos personals dels membres de la comissió d'obres, més que no pas fruit del seguiment

⁵ LA VANGUARDIA. Dijous, 9 de març de 1922, p. 6.

⁶ TARÍN, J. i PLANAS, J. (1974) p. 66.

d'una planificació unitària. Efectivament, algunes obres realitzades entre 1923 i 1924, s'havien realitzat per encàrrec directe del comte Güell, del baró de Minguella—secretari de la comissió— i del propi dictador Miguel Primo de Rivera (1870-1930), que acabaria dirigint la comissió.

Fotografia aèria del Palau Reial de Pedralbes realitzada l'any 1924 per Josep Gaspar i Serra. Els jardins i els seus tancaments encara no havien estat definits.

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB – C-026-169).

Per tirar endavant les obres, es va dipositar la confiança en reputats professionals i artistes de l'època que ja treballaven per l'alta burgesia i l'aristocràcia barcelonina. Decoradors com Santiago Marco, Francesc Labarta, Salvador Alarma i Josep Maria Sert rebrien encàrrecs puntuals i assumien el programa decoratiu d'espais concrets, per separat.

A inicis del mes d'abril de 1924, la comissió va sol·licitar l'auxili econòmic de l'Ajuntament de Barcelona per fer front a les darreres despeses de condicionament i acabats decoratius del Palau. Com s'ha insinuat una mica més amunt, durant la dictadura es va forçar que les obres acabessin el més aviat possible. Al darrere hi havia la clara voluntat simbòlica de demostrar que la ciutat de Barcelona era una fervent aliada, lleial i còmplice de la monarquia, en un moment en què el republicanisme s'estenia amb força arreu del Principat de Catalunya⁷.

⁷ REVILLA (1982) p. 361.

Francesc de Paula Nebot i Torrens (1883-1965)

Arquitecte noucentista titulat el 1909 que el 1912 esdevingué catedràtic de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, institució que dirigí des de 1923 al 1953, a excepció del parèntesi de la Guerra Civil Espanyola. També va ser president del Gabinet Técnico de la Juna de Obras de la Universidad de Barcelona i acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts.

Just abans de fer-se càrrec de les obres del nou Palau Reial de Barcelona, dissenyà el famós Cinema Coliseum de la Gran Via. Com a tinent d'alcalde d'obres públiques de l'Ajuntament de Barcelona, entre 1924 i 1926 dirigí la finalització del Palau Reial de Pedralbes i l'actual urbanització i ornamentació de la Plaça de Catalunya.

En aquest marc, el nou alcalde de Barcelona Fernando Álvarez de la Campa Arumí (1869-1939), va cridar novament l'arquitecte Nebot perquè es fes càrrec de l'execució de les obres més emblemàtiques de la ciutat pre-feixista: la conclusió del Palau Reial i la direcció de les obres de la futura Exposició Internacional que havia d'organitzar Barcelona l'any 1929.

La cronologia i precipitació dels fets sembla indicar que els treballs es van accelerar sota la direcció de l'arquitecte Nebot i que, en menys d'un mes, el 12 de maig de 1924, el palau estava més o menys llest per a la primera estada de la família d'Alfons XIII. Malgrat que hi havia aspectes del Palau que encara no estaven del tot definits, la data oficial d'acabament de les obres s'estableix el 26 de maig de 1924.

Per a aquella data ja s'havia definit la construcció del frontis principal dels jardins reials, que com es pot veure en imatges del moment, venia definit per dues pèrgoles flanquejades de templets a cada cantonada, dos cossos de guàrdia i un portal d'accés definit per un arc de triomf. De manera que sembla evident que encara que Nebot s'havia fet càrrec de les obres del frontis, aquestes s'executaren seguint el que Bona ja havia estipulat en els seus darrers esbossos abans de dimitir.

Les imatges revelen que els dos cossos que centren l'interès d'aquest estudi havien estat concebuts com un recurs paisatgístic sense finalitat pròpia més enllà d'enriquir arquitectònicament el jardí. En aquell moment només consistien en una galeria coberta de voltes rematada d'una pèrgola al terrat. No existia, per tant, cap volum interior, tancat i cobert⁸.

⁸ Veure annex documental (Doc. 1)

Vista de les obres de la tanca, els cossos de guàrdia i les pèrgoles angulars del Palau Reial. Fotografia sense datar de Josep Brangulí (c.1924?).

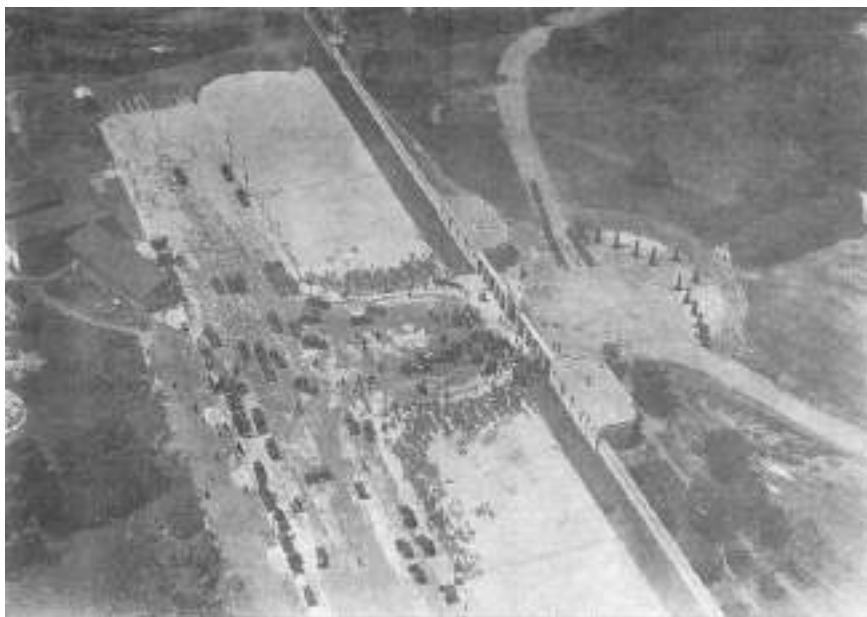
Fons: Arxiu Històric del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya (AHCOAC-B/KXS/17/36).

Sota aquestes línies i a mà dreta, reportatge fotografia sense datar realitzat per Josep Brangulí (c.1924?). S'hi observa que la construcció dels pavellons objecte d'estudi i l'accés principal del jardí son fruit d'una mateixa campanya constructiva.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-42-N-20664, 20665, 20678, 20680).

Els pavellons d'accés a la nova finca reial presentaven, en el moment de la seva construcció, un arc de triomf flanquejat per pòrtics coberts. Aquesta entrada va ser modificada poc temps després de la seva construcció, adoptant el seu aspecte actual. Fotografies d'autoria i cronologia desconegudes (c. 1924?)

Font: AMDLC.

L'únic canvi projectual potencialment imputable a Nebot té a veure amb la solució de l'accés principal, que finalment no es desenvoluparia a l'entorn d'una placeta el·líptica, sinó a través d'un arc de triomf flanquejat de pòrtics allindanats a banda i banda. Aquesta solució entraria en lleugera contradicció amb la morfologia dels dos cossos de guàrdia que tanquen l'accés, les façanes dels quals presentaven (i presenten) un desenvolupament lleugerament curvilini per adaptar-se a la forma el·líptica prevista originalment.

5.3. Creixement en època alfonsina: 1924-1931

Com s'ha dit anteriorment, el dia 12 de maig de 1924 es va fer donació de la nova residència als monarques, aprofitant que la Família Reial visitava Barcelona la mateixa setmana del 38è aniversari del monarca. La cerimònia de l'entrega de claus, realitzada per l'alcalde Álvarez de la Campa, va ser presidida pel dictador Primo de Rivera, el Ple de l'Ajuntament de Barcelona, l'Arquebisbe de Tarragona Vidal i Barraquer, nombroses autoritats militars i eclesiàstiques i la immensa majoria de l'aristocràcia i l'alta burgesia barcelonina. De la crònica que "La Vanguardia" va realitzar de l'acte l'endemà al·ludeix als actes que tingueren lloc en el frontis del jardí, sense malauradament descriure'n els detalls:

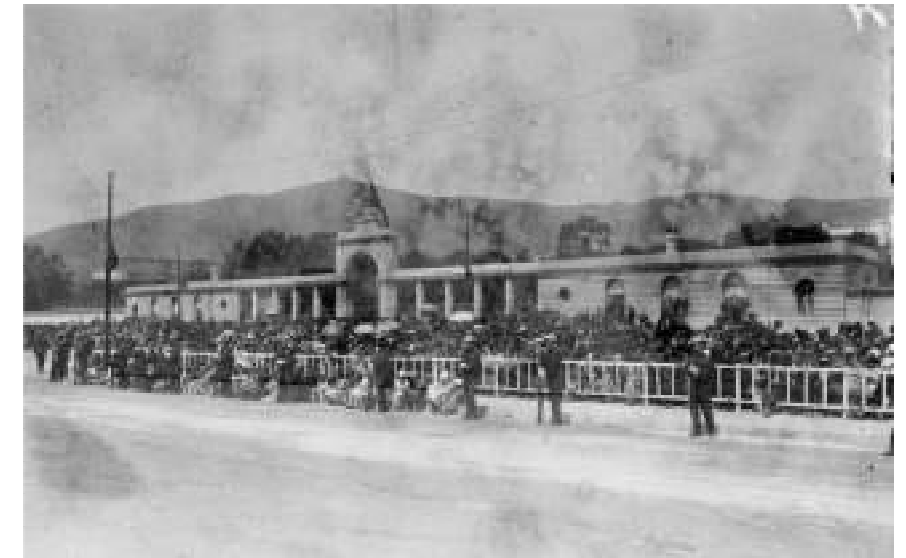
"Una larga hilera de automóviles, ocupados en su mayor parte por las familias de los que han contribuido a la construcción del Palacio Real, recorrió la amplia vía hasta la carretera de Sarrià, en cuyo sitio quedaba cerrado el paso, siguiendo los invitados por la expresada carretera y el camino particular de los señores de Güell hasta desembocar en la avenida que da acceso a la entrada del parque regio, que se hallaba también adornada con mástiles en cuyos remates ondeaban banderas y gallardetes, de los colores españoles. [...]"

Frente a la entrada principal del Palacio, formaron para rendir honores dos compañías de infantería de la guardia civil, con bandera y banda de cornetas, integradas por unos trescientos individuos de las comandancias del Este y Oeste[...]"

A ambos lados de la plazoleta que existe frente a la entrada del Palacio, junto a la verja de la puerta principal se habían levantado dos tribunas destinadas a los invitados. Allí se reunieron gran número da distinguidas señoras y elegantes señoritas de la aristocracia barcelonesa [...]"

El coche que ocupaban SS. MM. Don Alfonso y Doña Victoria, acompañados por el alcalde, señor Alvarez de la Campa, avanzó hacia la puerta central de la verja del palacio y paró a pocos metros antes de llegar a ella. El alcalde se apeó del carruaje y recogiendo la llave del Palacio Real, que le ofreció el portero de vara, se la entregó a S. M. el Rey, que también había bajado del coche [...]"

El director de las reales caballerizas, don Luis Cienfuegos, momentos antes de ponerse en marcha la comitiva regia, a la puerta del apeadero de la calle, dijo que los Reyes han hecho su entrada a Barcelona esta vez, en landos de la real casa, porque donde los Monarcas tienen palacio de

Vista dels cossos de guàrdia i la porta principal del Palau Reial el dia en què Alfons XIII rebé les claus de la seva nova residència a Barcelona. Fotografia realitzada per Josep Brangulí el dia 12 de maig de 1924.

Font: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-42-N-20562)

Vista de la porta principal del Palau Reial la primavera de 1925, segons fotografia de Josep Brangulí.

Font: Patrimonio Nacional. Archivo General de Palacio

su propiedad, no es de protocolo el uso de otro coche, reservándose por tanto su Gran Daumont para aquellas visitas que efectúen los Soberanos a poblaciones donde carecen de casa propia.⁹

⁹ LA VANGUARDIA. Dimarts, 13 de maig de 1924, pp. 8 i 9.

Nicolau Maria Rubió i Tudurí (1891-1981)

Arquitecte, dissenyador de jardins i urbanista menorquí noucentista titulat el 1916 a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, on va ser deixeble del paisatgista francès Jean-Claude Nicolas Forestier. L'any 1917 va ser nomenat director de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona, càrrec que desenvolupà durant dues dècades.

Entre 1918 i 1926 dissenyà i edificà els Jardins de Santa Clotilde de Lloret de Mar. El 1920 col·laborà amb Forestier en el disseny del Parc de Montjuïc i el 1925 executà la plaça de Francesc Macià. El 1922 dissenyà el Pavelló de Ràdio Barcelona al Tibidabo i el 1928 edificà els hotels de l'Exposició Internacional a la Plaça d'Espanya.

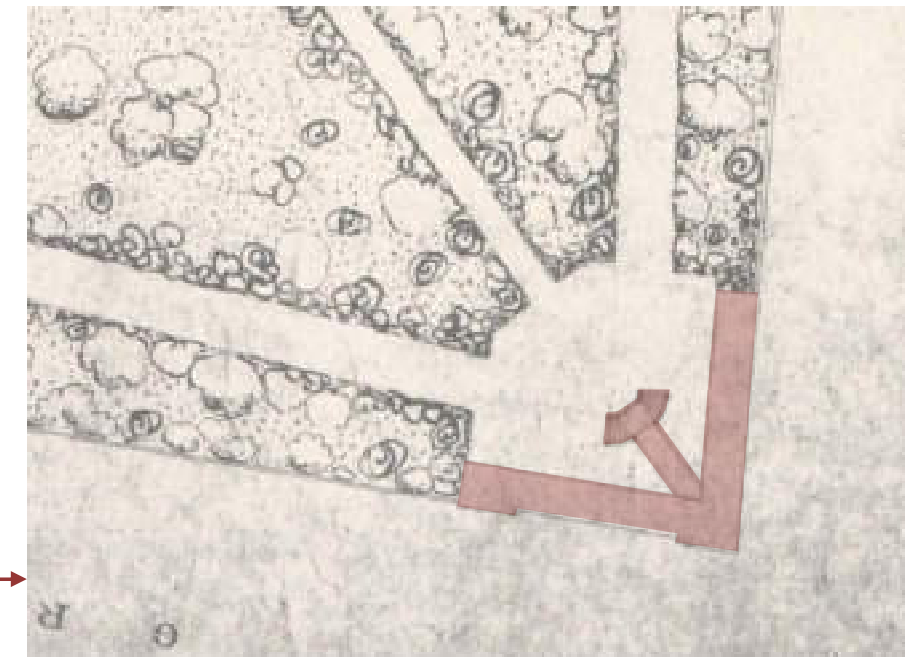
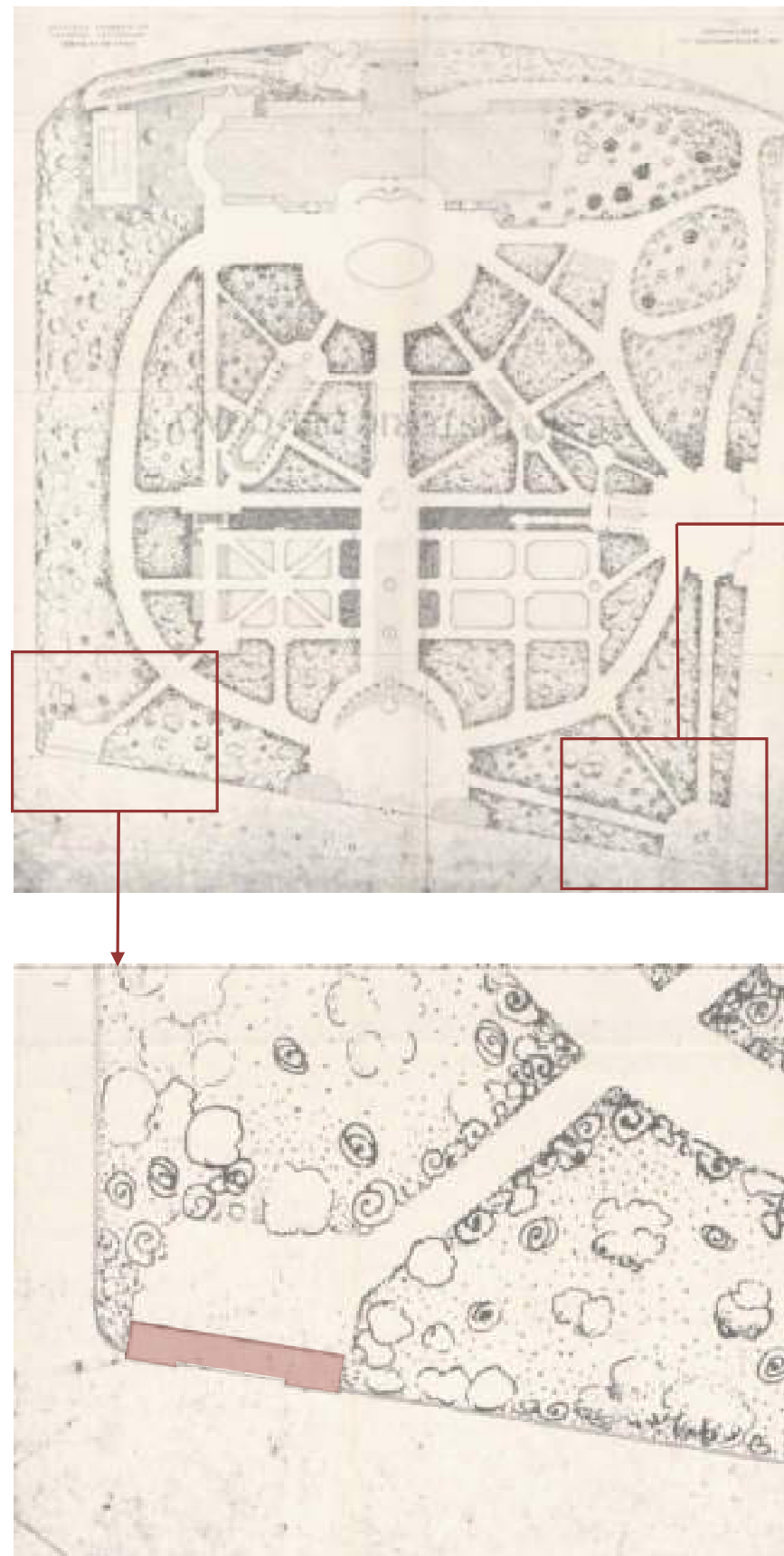
Malgrat que la inauguració oficial del palau es va produir amb totes les precipitacions imposades, el cert és que les obres de decoració interior del mateix no estaven completament enllestides, així com tampoc l'agençament definitiu dels seus jardins i edificis auxiliars.

El juliol de 1924 l'Ajuntament assumí les factures pendents de pagar de l'obra, així com la direcció dels treballs d'acabat i de reforma pendents, que no es donaren per enllestits definitivament fins l'any 1926. En aquest context entrà en escena un altre personatge important per a la configuració de la finca reial de Pedralbes: l'arquitecte i paisatgista municipal Nicolau Maria Rubió i Tudurí, encarregat d'acabar el projecte d'agençament del jardí a càrrec del consistori.

La participació de Rubió i Tudurí en el projecte tingué una rellevància capital en la redefinició de les pèrgoles dissenyades per Bona i executades per Nebot. En el moment en què Rubió rebé l'encàrrec d'acabar els jardins reials va realitzar un aixecament de plànols en el que es detallava la configuració de la finca l'any 1924. En aquest plànol s'hi pot confirmar que, efectivament, els dos pavellons que ens ocupen presentaven una morfologia molt diferent a l'actual:

El pavelló occidental (avui Pavelló 4) consistia tan sols en una galera de voltes amb un terrat coronat d'una pèrgola flanquejada de dos templets. El pavelló oriental (avui Pavelló 3) presentava la mateixa estructura, associada a una galeria bessona que recorria la tanca del carrer Duran Farell, amb una escala de dos trams disposada al vèrtex i orientada a tres camins envoltats de parterres que fusionaven la tradició anglesa, francesa i mediterrània¹⁰.

¹⁰ Veure annex documental (Doc. 2)

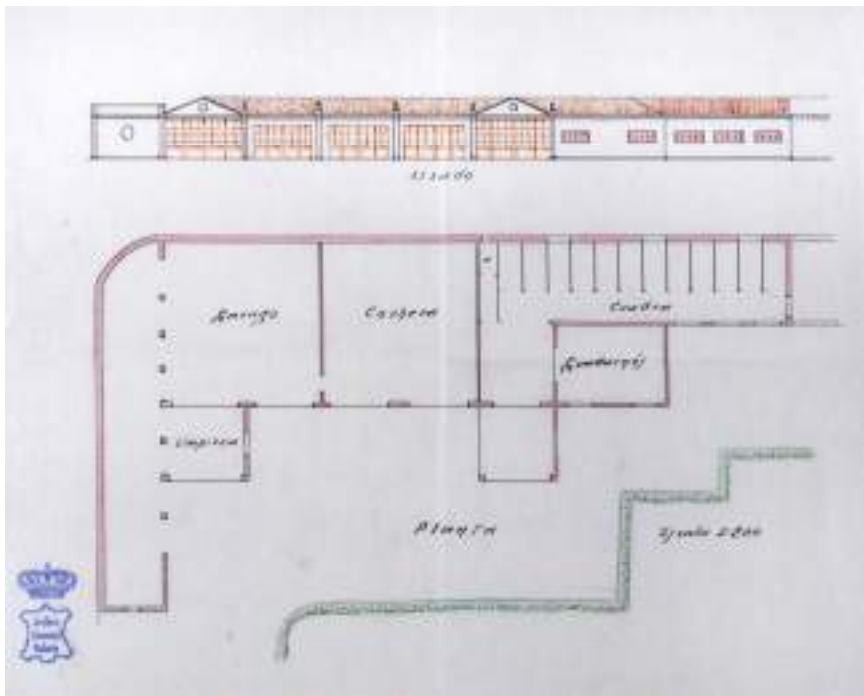
Plànol "Jardines del Palacio Real de Pedralbes", dibuixat el 1924 per Nicolau Maria Rubió i Tudurí, director de 'Parques Públicos' de l'Ajuntament de Barcelona. S'hi ha ampliat les pèrgoles cantoneres, que en aquell moment eren mers elements de decoració escènica vinculats a les perspectives del jardí.

Fons: Arxiu Històric del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya (AHCOAC-C 1009 / 239.2).

Poc temps després de la presa de possessió del palau per part de la Casa Reial, es deuria evidenciar que la finca presentava certes mancances pel que fa equipaments destinats al normal desenvolupament de la quotidianitat règia. A la pàgina anterior ja s'ha entrevist la rellevància que la casa del rei donava al protocol dels viatges i trajectes de la corona, tant pel que fa els automòbils com les calesses de cavalls. Aquest fet degué ser determinant en l'esdevenidor dels dos edificis que ens ocupen, que van passar de tenir una funció merament decorativa a una funció marcadament pràctica.

Als arxius de 'Patrimonio Nacional' s'hi conserva un plànol molt esquemàtic –sense data ni signatura– que testimonia el fet que, ben aviat, es plantejà l'ampliació de la pèrgola més occidental per a la seva conversió en cavallerisses i garatge de carruatges i cotxes de la finca. Tot i que aquest dibuix no respon al volum que finalment s'acabaria edificant, és evident que resulta un precedent del que s'acabaria construït. El més probable és que aquella transformació anés a càrrec del propi Rubió, però com que el projecte no està prou ben documentat, no hi ha dades suficients per a assegurar-ne l'atribució¹¹.

¹¹ Veure annex documental (Doc. 3)

Aquest petit croquis localitzat a l'Archivo General de Palacio és l'únic document gràfic i escrit referent a la construcció del cos de cavallerisses i cotxeres a la part posterior del palau. Sense signar i sense datar (c. 1925?)

Fons: Patrimonio Nacional / Archivo General de Palacio (PN / AGP Plànol 5932)

A l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona s'hi conserva dues fotografies que son valuósíssimes per a documentar el procés de transformació de les pèrgoles ornamentals en edificis utilitaris, vers l'any 1925¹². Una d'elles mostra com la pèrgola occidental estava essent ampliada per mitjà de la construcció d'una gran nau amb murs de fàbrica de maó massís i cobertes dos aiguavessos sostinguts per encavallades de manganella (o *cuchillo a la española*) de fusta massissa. L'altra fotografia mostra com la pèrgola oriental, que originalment només presentava dues crugies, estava essent ampliada amb dues crugies addicionals amb la finalitat de generar un pati amb els angles aixamfranats i tancat sobre sí mateix.

En un altre plànol general de la finca conservat per 'Patrimonio Nacional' i signat novament per Rubió en una data propera a 1926 s'hi recull no només la distribució definitiva dels parterres del jardí, sinó la nova morfologia de les pèrgoles. La seva ampliació va donar lloc a l'actual volumetria del que avui coneixem com Pavellons 3 i 4, l'un destinat a cavallerissa (occidental) i l'altre amb usos encara sense definir (oriental), presumiblement un garatge de cotxes¹³.

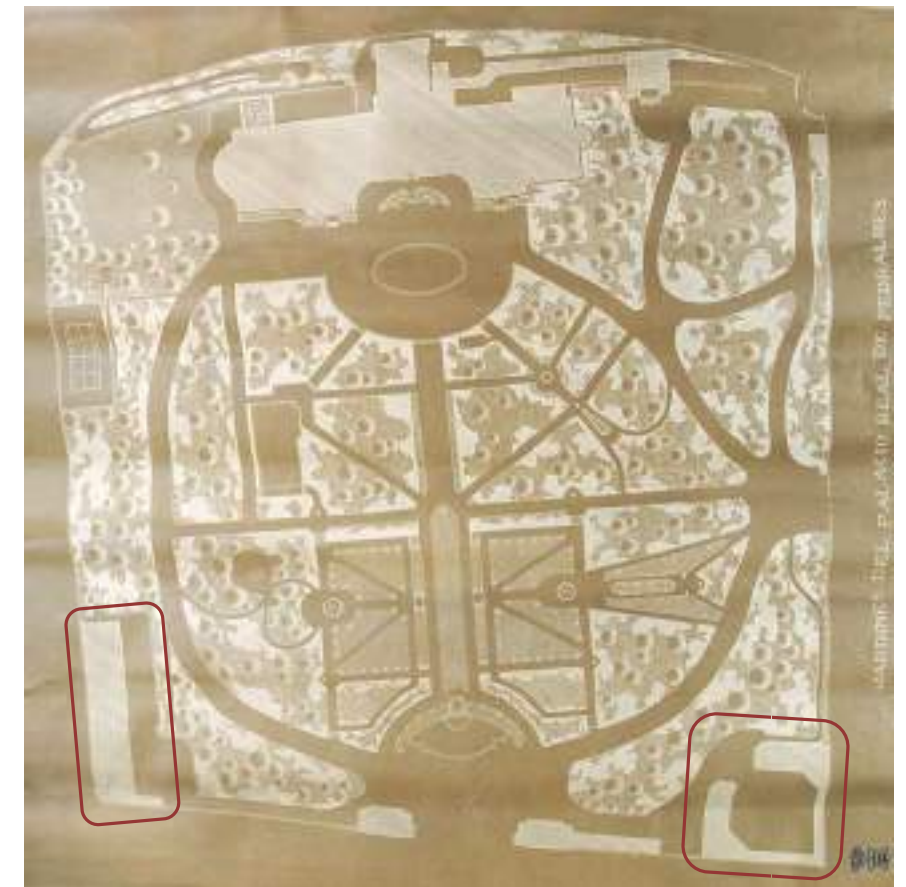
¹² Veure annex documental (Docs. 4 i 5)

¹³ Veure annex documental (Doc. 6)

El cos de les cavallerisses, va ser construït durant l'any. Fotografies d'autoria desconeguda realitzades vers l'any 1925.

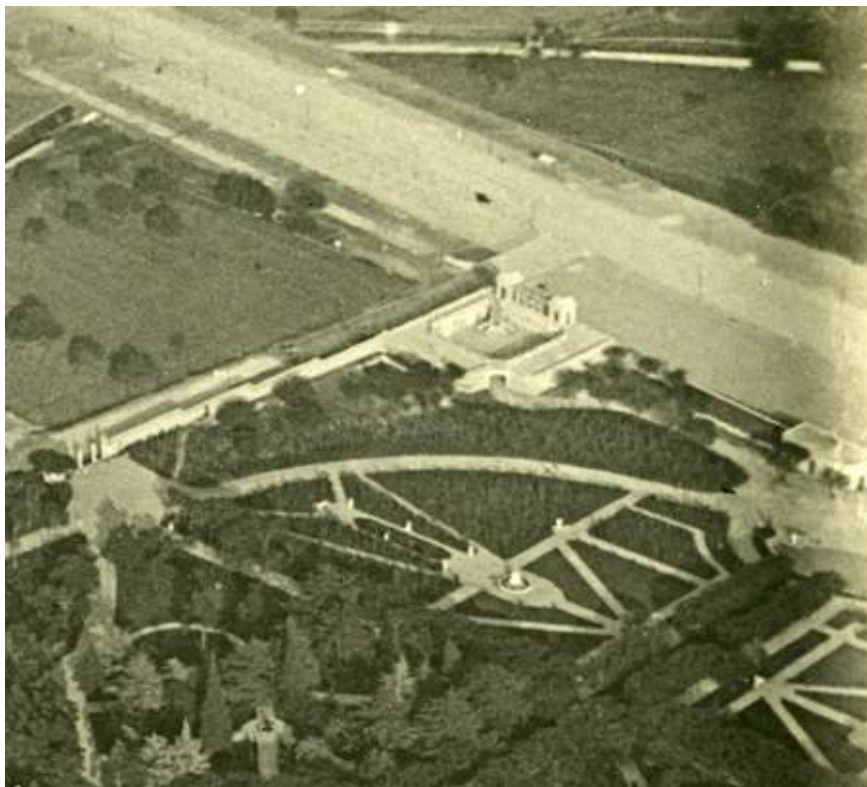
Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB4-212C-026-132 i C-026-174)

Plànol "Jardines del Palacio Real de Pedralbes por el arquitecto director de parques públicos N.M. Rubió" (c.1926?). Vegi's que, les antigues pèrgoles ornamentals han sigut notablement ampliades mitjançant l'addició de noves crugies destinades a dotar-les de nous usos pràctics.

Font: Patrimonio Nacional. Archivo General de Palacio.(PN / AGP Plànol 1140).

Fos com fos, el 8 de maig de 1926 es redactà l'escriptura notarial per la qual la Comissió constructora feia la cessió del Palau Reial a favor de l'Ajuntament de Barcelona. I pocs dies després, el 14 de juny, davant del notari de Madrid Alejandro Arizcun Moreno, el consistori barceloní cedia la propietat del palau al 'Real Patrimonio de la Corona de España'. Cal concloure, doncs, que en aquesta data, l'Ajuntament ja donava per acabada l'obra i la lliurava definitivament a la Casa Reial. L'octubre del mateix any 1926, Alfons XIII va tornar al palau, on es va celebrar un nou lliurament simbòlic de la seva residència barcelonina. Segons les cròniques, a l'acte hi va assistir una nodrida representació dels donants, artistes i obrers que havien participat en la construcció de la totalitat de la finca.

Fragment de fotografia aèria del Palau Reial de Pedralbes realitzada l'any 1926 per Josep Gaspar i Serra. Vegi's que la pèrgola oriental, edificada tan sols un o dos anys abans, ja havia estat ampliada mitjançant l'addició de dues crugies donant lloc a un pati tancat.

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB C-026-170)

Fragment de fotografia aèria del Palau Reial de Pedralbes realitzada l'any 1926 per Ramon Claret i Artigas.

Font: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-64-N-1881)

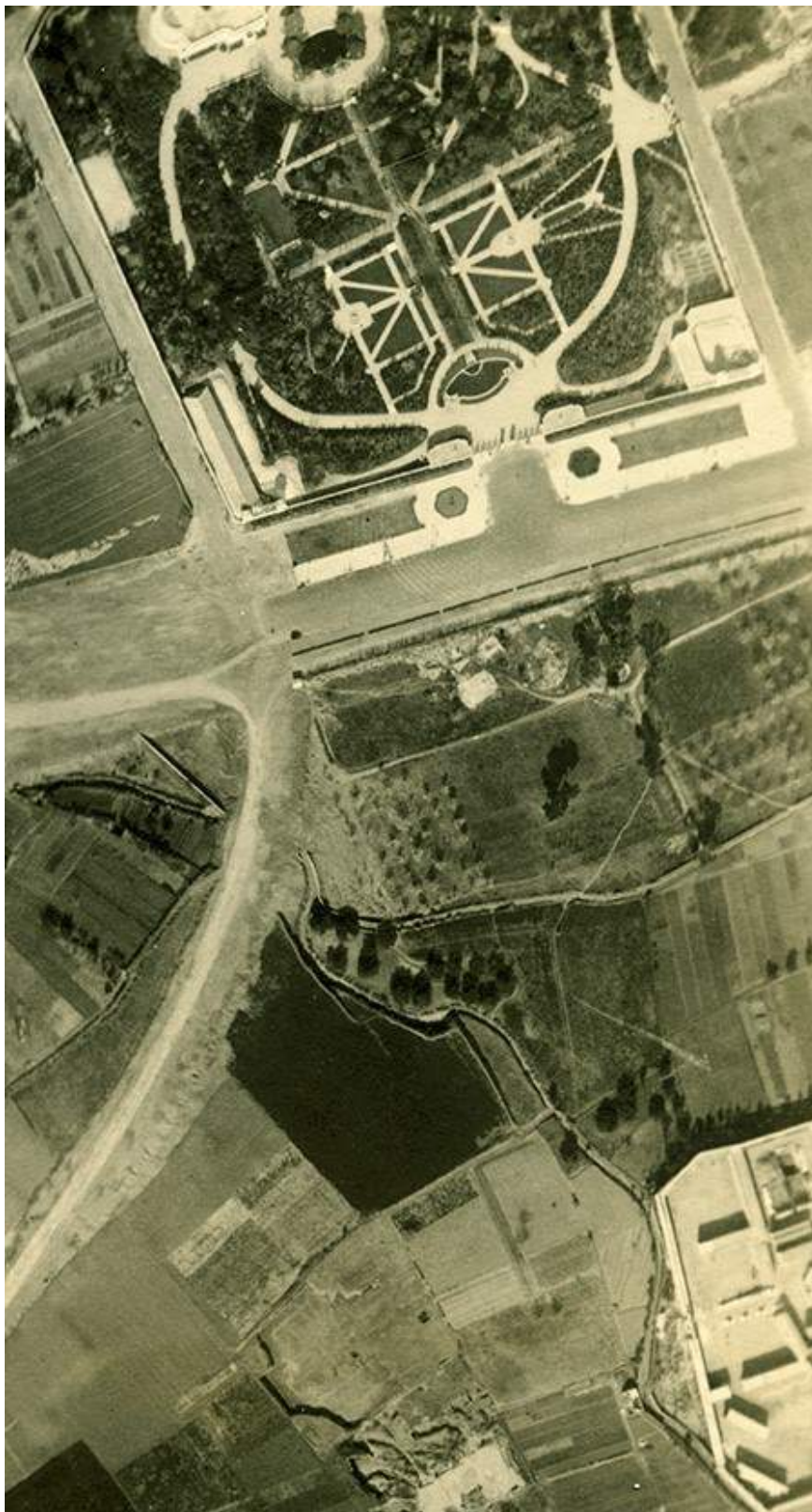
Fragments del "Plano Topográfico de Barcelona" dibuixat el 1927 per la Brigada Topográfica de Ingenieros (Full 24 3t Quart i Full 24 4t Quart). Les pèrgoles ja presentaven una planta en forma de L (la occidental) i en forma de trapezi (la oriental).

Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB Q 162 / 4750 i 4751)

El desenvolupament, per aquelles dates, de tècniques com la fotografia aèria i els nous plànols topogràfics realitzats per la Brigada d'Enginyers ens nodreixen de testimonis rellevants per a concloure que, efectivament, la volumetria actual dels dos edificis s'havia desenvolupat entre 1925 i 1926.

Les mateixes fonts també revelen que en els anys següents, entre 1927 i 1929, es procedí a la urbanització de la Diagonal a l'alçada del Palau Reial, per mitjà de la construcció de nous parterres i la instal·lació d'escultures noucentistes davant les pèrgoles del frontis. També en aquell moment es decidí enderrocar l'arc de triomf que formava l'accés principal i donar l'acabat que actualment presenten les reixes del jardí, a base de pilones rematades amb esferes i pinacles motllurats.

Fragment de fotografia aèria del Palau Reial de Pedralbes, realitzada per un autor desconegut vers l'any 1927. Els actuals pavellons 3 i 4 ja presenten la volumetria actual, així com els cossos de guàrdia i la tanca d'accés al recinte.

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB – C-118-016)

La celebració de l'Exposició Internacional de 1929 va implicar llargues estades de la monarquia a la seva nova finca de Barcelona. Per a aquella efemèride es va accelerar el procés d'urbanització de l'Avinguda Diagonal, que en aquell temps era un gran bulevard envoltat de camps. Fotografia presa per Josep Domínguez Martí vers l'any 1929.

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFBC119-373 i 377)

Els parterres associats al frontis del palau van ser ornamentats amb dues escultures noucentistes: "La Pesca", d'Eusebi Arnau i "L'Agricultura" d'Àngel Tarrach. Fotografies d'Esteve Puig Pascual realitzades vers l'any 1929.

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB3-047 5642-5643)

Plànol de Barcelona. Vicenç Martorell, 1929. El Palau de Pedralbes va ser pioner per al procés d'urbanització de la zona.

Font: Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB C02.02/19837)

Fins al destronament del rei i l'adveniment de la II República el 14 d'abril de 1931, la família reial va freqüentar la seva finca de Pedralbes en comptades ocasions, essent la seva residència oficial durant períodes més o menys estables l'any 1929, mentre se celebrava a Barcelona l'Exposició Internacional. Deixant de banda l'agençament de la Diagonal –en aquella època Avenida de Alfonso XIII– i els seus parterres, no s'ha documentat més canvis rellevants en relació a la configuració dels edificis que formen el frontis de la finca en època alfonsina.

5.4.L'ex-Palau Reial: 1931-1939

Amb la proclamació de la II República el 14 d'abril de 1931, el recinte del Palau Reial de Pedralbes va passar a conèixer-se de manera immediata com "ex-Palau Reial". Molt aviat, el 22 d'abril del mateix 1931, el Govern de la República va confiscar i cedir la propietat del palau a l'Ajuntament de Barcelona, en un gest de retorn a la ciutadania dels béns que aquesta havia lliurat l'any 1926 al 'Real Patrimonio', llavors dissolt. El pas a la nova titularitat municipal va comportar la realització de diferents inventaris de tots els béns mobles existents a l'interior del palau. El 20 d'abril de 1931 es va realitzar el primer d'aquests inventaris, una còpia del qual es troba a l'Arxiu Municipal Contemporani¹⁴. En aquell document s'enumerava els nombrosos objectes artístics i mobles que ornaven l'edifici, però no s'ha trobat referències al contingut dels pavellons 3 i 4, fins llavors emprat com a cavallerissa.

Deu dies després, el 30 d'abril de 1931, el conservador de l'ex-Palau Reial, Manuel Luengo, i el conserge de l'edifici, Daniel Garcia Alcudia, van signar una altra relació d'objectes feta a petició del Comte d'Aybar, ex 'Intendente General de la Real Casa y Patrimonio'. En aquell llistat es feia una relació dels béns localitzats a l'edifici que eren propietat privada particular dels antics monarques, bé fos per dret de compra directa, bé perquè fossin regals directes. No sembla, però, que la Família Reial a l'exili recuperés cap element d'aquests espais.

Amb la titularitat de la finca s'obria per al consistori barceloní un problema a l'entorn de l'ús que es donaria al recinte. Aquest dilema va venir agreujat per la seva inclusió dins del llistat d'edificis declarats "Monumento histórico-artístico de interés nacional" pel decret del 3 de juny de 1931. A més, l'Ajuntament havia acordat que el palau es destinés genèricament a "fins de cultura" i la solució d'aquell dilema va venir de la mà de la Junta de Museus de Barcelona, presidida per Joaquim Folch i Torres (1886-1963). Donades les característiques decoratives del propi palau, la millor solució era destinar-lo a seu d'un Museu d'Arts Decoratives que aplegués l'enorme quantitat d'objectes artístics que el consistori acumulava des de finals del s. XIX fruit de les donacions de col·leccionistes privats¹⁵.

¹⁴AMCB Patrimoni Municipal. Exp. 1556.

¹⁵AMCB Patrimoni Municipal. Exp. 1559.

Els cossos de guàrdia de la Diagonal van ser l'escenari de la rebuda del president interí de la II República Niceto Alcalá Zamora, que entregà l'ex-Palau Reial a la Ciutat acompanyat del president de la Diputació Francesc Macià. Fotografies realitzades el 27 d'abril de 1931 per Josep Maria Segarra Plana (a dalt) i Josep Brangulí (a sota).

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-585-N-1727 i ANC1-42-N-305)

L'opinió pública va ser molt favorable a aquesta decisió, ja que solucionava l'exposició pública de part del patrimoni artístic municipal, al mateix temps que es donava ús a un espai que s'integrava dins del mateix programa i objectius del Museu. Ja en aquells moments es dubtava de la vàlua i interès artístic del palau i de les seves sales, però convertir-lo en museu podria ser l'única raó per a la seva conservació de cara al futur:

Dues vistes del parc poc després de la seva obertura al públic l'any 1932. Fotografies d'autoria desconeguda.

Font: Arxiu Municipal del Districte de Les Corts (AMDLC).

"[...] El destino y utilización del ex-palacio Real era un problema. El único valor que tiene este edificio reside en su suntuosa decoración interior. Cualquier adaptación del mismo a otro uso exigía ante todo e inevitablemente la destrucción de dichos elementos decorativos. Por otra parte, tampoco revisten éstos importancia histórica y artística suficientes para dejarlos íntegramente en su estado actual y sostener su

*conservación para tenerlos constantemente expuestos al público. El acuerdo de destinarlo a museo resuelve perfectamente estas dificultades si se tiene en cuenta que se trata precisamente de un museo de las artes decorativas [...] Además, queda de este modo asegurada la permanencia de un edificio que, después de todo, es testimonio de un momento interesantísimo de nuestra vida pública y que a través del tiempo, habrá de tener indudablemente su importancia histórica."*¹⁶

El Museu de les Arts Decoratives es va inaugurar el 18 de desembre de 1932 en presència del flamant president de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià, l'alcalde Jaume Aiguader, el Conseller d'instrucció pública, Ventura Gassol i el nou conservador del palau, Armand Otero.

Paral·lelament a l'obertura del Museu de les Arts Decoratives, el consistori ordenà l'obertura pública i permanent de la finca reial, que passaria a ser assimilada com a parc urbà de la xarxa municipal d'espais verds. El propi Rubió celebraria aquella decisió, descrivint els nous inquilins anònims del parc com:

*"Las personas más olvidadas y más sacrificadas de una gran ciudad; aquellas que suspiran por un rincón tranquilo, donde su sensibilidad sea respetada; la lectora de un libro, los tres ancianos amigos, el hombre solitario que pasea meditando, la pareja sentimental sin malicia"*¹⁷

Es desconeix fins a quin punt deuria afectar als pavellons objecte d'estudi l'adaptació de la finca com a parc públic i museu, ja que la documentació de la Junta de Museus i de Parcs i Jardins –on suposadament haurien de trobar-se les referències d'obres– no disposa de cap inventari. En qualsevol cas, les fonts de Patrimoni Municipal buidades que es custodien a l'Arxiu Municipal Contemporani (AMCB) no han donat resultats en aquest sentit.

Tot i que tampoc s'ha trobat documentació referent als usos que els dos pavellons rebrien en època republicana, el més probable és que el Pavelló 4 continués essent utilitzat com a garatge de cotxes.

Per la seva banda, el Pavelló 3 es consolidaria en època republicana com un espai obert puntualment al públic en el marc de les exposicions anuals de roses organitzades a la primavera pel Foment Nacional d'Horticultura. Nombrosos reportatges fotogràfics d'aquests esdeveniments anuals permeten conèixer els acabats originals de l'edifici, especialment la configuració dels seus forjats de bigueta metàl·lica i revoltó ceràmic, i la distribució de les obertures del pati.

¹⁶SERRA, Valeri (1931) p. 377-378.

¹⁷VIDAL, Miquel (2003) p. 39.

Vista del frontis del Palau Reial entre 1931 i 1932. Fotografies de Josep Domínguez Martí. Noti's que en aquell moment els pavellons angulars no presentaven cap obertura a la Diagonal.

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFBC119-371 i C119-375)

En aquesta pàgina, instantànies de l'acte inaugural de la I Exposició-concurs de Roses celebrada a les cotxeres de l'ex-Palau Reial. Reportatge fotogràfic de Carlos Pérez de Rozas fet el 12 de maig de 1932. Vegi's que la galeria oriental ja presentava els seus arcs cegats i amb finestrans. La resta de galeries presenten llurs obertures de gran format tancades amb portals de vidre laminat i travessers a l'anglesa.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB L100 38798-38802)

Diverses imatges de l'acte inaugural del II Concurs de Roses celebrat el maig de 1933. Fotografies fetes per Josep Brangulí.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-42-N-20664)

Sobre aquestes línies, tres imatges de l'acte inaugural de la III Exposició-concurs de Roses celebrada a les cotxeres de l'ex-Palau Reial. Reportatge fotogràfic de Josep Maria Sagarra Plana fet el 12 de maig de 1934. S'hi pot veure com el pati central havia estat agençat amb parterres a la manera dels jardins botànics en boga en aquella època.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB3-129 44517-44520)

L'alcalde Carles Pi i Sunyer i el Conseller de Cultura Ventura Gassol en l'acte inaugural del III Concurs Internacional de roses a Pedralbes. Fotografia presa per Carlos Pérez de Rozas el dia 11 de maig de 1934.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB L100 48229)

Exposició de branques de ruta organitzada pel 'Garden Club' i celebrada a les cotxeres de l'ex-Palau Reial. Fotografia presa per Carlos Pérez de Rozas el 9 de desembre de 1934. S'hi observa la configuració original dels forjats, a base de jàsseres metàl·liques de doble "T", bigueta metàl·lica i revoltos ceràmics revestits.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB L100 51793)

Durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939) el palau de Pedralbes no va ser objecte de destrosses ni saqueigs. La tardor de 1937 el Govern de la República va ser evacuat de Madrid i el president de la República, Manuel Azaña es va traslladar a Barcelona, fixant la seva residència oficial al a Pedralbes, que passaria a ser palau presidencial i domicili estable del president del Consell de Ministres Juan Negrín (1892-1956).

L'any 1938, en un context bèl·lic marcat pels constants bombardeigs de la ciutat per part de l'aviació rebel i els seus col·laboradors italo-germànics, el govern instal·lat a Pedralbes utilitzaria el refugi que la família Roviralta tenia entre els Carrers de Sor Eulàlia Anzizu i de Cavallers. Aquell emplaçament no devia esser prou pràctic per a la comitiva governamental, perquè segons la documentació, s'inicià la construcció d'un refugi antiaeri dins el parc, en un emplaçament proper a un dels dos pavellons objecte d'estudi. Malauradament es desconeixen els detalls i la ubicació exacta d'aquell refugi, que quedà a mig edificar en precipitar-se el desenllaç del conflicte.

Vista del Pavelló oriental vers la dècada de 1940.

Fons: Autoria i cronologia desconeguda.

5.5. La continuïtat franquista: 1939-1969

Francisco Franco reunit amb els representants de la Diputació de Barcelona a l'antic despatx d'Alfons XIII del Palau de Pedralbes. Fotografia feta el 13 de juny de 1949 per Carlos Pérez de Rozas.

Fons: AFB. 65459.

L'antic despatx del rei a Pedralbes va ser escenari, entre d'altres, de les reunions entre Francisco Franco i el bicepresident dels EUA Richard Nixon, el 17 de Juny de 1963.

Fons: Fundación Nacional Francisco Franco.

Quan les tropes rebels van entrar a Barcelona el 26 de gener de 1939 ho van fer per la Diagonal, passant per davant del palau de Pedralbes. Un mes després, el 21 de febrer de 1939, el general Francisco Franco (1892-1975) visità primer cop Barcelona per en tant que cap d'Estat i escollí com a residència oficial l'ex-Palau Reial.

En tant que residència estable de Franco a Barcelona, entre els anys 1939 i 1972, la finca de Pedralbes acollí el dictador en el transcurs de 14 visites oficials, entre les que destaquen la de 1947 acompanyat d'Evita Peron, la de 1952 en ocasió del XXXV Congrés Eucarístic, la de 1960 celebrant una sessió del consell de ministres en ple i la de 1963 per a rebre al llavors vicepresident dels EUA, Richard Nixon.

Durant el llarg període del Franquisme el consistori continuà essent el titular de la finca, assumint-ne totes les despeses de conservació. També assumí les múltiples obres destinades a habilitar-la novament a un ús privat de la "jefatura del estado".

Durant el franquisme va ser habitual que l'Ajuntament recorregués a crèdits especials per a la realització de les obres, els projectes de les quals eren signats pels tècnics municipals del moment com Joaquim Vilaseca i Rivera (1885-1963), Joaquim de Ros i de Ramis (1911-1988) i, més darrerament, Antoni Lozoya Augé (1916-2005). L'execució de la major part d'aquestes obres –designada a través de concursos públics i d'adjudicacions a dit– va recaure, majoritàriament, a la constructora 'Francisco Closa Alegret'.

Segons es desprèn de la documentació, els primers anys de la dictadura es van fer intervencions puntuals centrades al manteniment i redecoració focalitzada en alguna de les estances nobles del palau. En aquell primer període, les actuacions d'agençament i el ritme de les obres estaven marcades estrictament per l'agenda de les visites del dictador, i no deixaven de ser arranjaments parcials sovint amb un marcat caràcter d'urgència i provisionalitat.

Centrant-se de nou en els edificis que conformen el frontis de la finca, s'ha documentat que de manera gairebé immediata a la "liberación" de la ciutat, es va intervenir per a reparar alguns desperfectes suposadament causats per la Guerra¹⁸. El 17 de maig de 1939 l'arquitecte en cap de la 'Agrupación de Edificios Municipales' presentava un pressupost per a la reparació del frontis del palau: Calia intervenir en els cossos de guàrdia i la reixa principal, però també calia substituir els vidres trencats d'algun finestrals de les caverisses per valor d'escasses 750 pts.

¹⁸ Veure annex documental (Doc. 7)

Vista exterior del "pabellón del chofer del Ilte. Sr. Presidente de Cultura", avui Pavelló 3. Fotografia presa per Julio Grau Serrano vers la dècada de 1940.

Fons: Arxiu Comarcal Baix Llobregat (ACBL50-117-N-605)

A més, en aquella campanya es procediria a reparar, per 1.500 pts, les fusteries i la pintura del "pabellón del chofer del Ilte. Sr. Presidente de Cultura", que s'ha identificat amb el Pavelló 3. Per acabar, també es procedí al terraplenament i inutilització del refugi antiaeri que s'hi estava edificant els darrers mesos de la guerra. Per a aquesta última intervenció es consignà un pressupost de 8.196,54 pts, però malauradament no s'ha trobat indicacions ni plànols que permetin saber en quin dels pavellons del frontis es localitzava.

El 7 de juny del mateix any, el tinent d'alcalde de la 'Ponencia de Reconstrucción' informava que les obres eren pertinents i que calia fer-les amb urgència i per administració. L'Alcalde Miquel Mateu (1898-1972) donà el seu vist-i-plau el 14 de juny mateix.

Per trobar noves notícies referents als edificis objecte d'estudi cal avançar fins la primavera de 1947, quan es procedí a la rehabilitació del "Garage" del palau, és a dir, l'actual Pavelló 3¹⁹. Segons informà Ramon Raventós, arquitecte en cap del 'Servicio de Edificios Culturales' el 27 de febrer d'aquell any, l'edifici presentava un important estat de deteriorament, potser donat per anys de desús i manca de manteniment. La inestabilitat de les bigues metàl·liques que configuraven els forjats de les crugies nord i oest posaven en entredit la conservació de l'edifici. El 7 de març de 1947, el tinent d'alcalde d'

¹⁹ Veure annex documental (Doc. 8)

'Obras Públicas' informà a la 'Comisión Permanente' que les obres havien de realitzar-se amb caràcter d'urgència i proposava adjudicar-les per concurs privat. L'obra, aprovada l'11 de març mateix, va ser adjudicada a Francisco Closa Alegret per 157.985 pts.

Aquella intervenció implicà la reconstrucció d'alguns trams de forjat amb bigues de ferro i revoltos de rajola, així com el repicat i enguixat dels interiors. Pel que fa els terrats, es procedí a la substitució de part de la solera. També es va desmuntar i reconstruir de nou el parapet orientat al pati central, així com les balustrades orientades a l'exterior, amb aprofitament de les peces en bon estat. La intervenció més rellevant va ser, però, l'enderroc i reconstrucció de la pèrgola amb noves bigues de formigó armat i la reparació de l'escala d'accés al terrat.

Tot i que l'abast de les obres va ser força notable, aquestes van ser realitzades amb tota celeritat. En poc més d'un mes i mig, el dia 22 d'abril, Closa presentava les liquidacions de l'obra. Aquella urgència potser venia condicionada pel fet que el pavelló 3 havia d'acollir immediatament l'Exposició de roses de 1947, que va ser efectivament inaugurada el dia 4 de maig següent. Les fotografies d'aquell esdeveniment permeten veure parets i forjats recentment repintats.

D'aquell primer Franquisme no s'ha localitzat cap document ni referència indirecta al pavelló occidental, que amb tota probabilitat continuà funcionant de cavallerissa de la "Guardia Mora", la unitat pretoriana d'origen marroquí que escortava el dictador.

Un esquadró del Frente de Juventudes de la FET-JONS a la porta principal custodiada per un membre de la "Guardia Mora" durant la visita de Franco el maig de 1947. Fotografia de C. Pérez de Rozas.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB L100 63655)

El garatge (actual Pavelló 3) va ser rehabilitat el 1947 en un temps rècord per a la celebració de l'Exposició de roses. Fotografia presa per Carlos Pérez de Rozas el dia 4 de maig de 1947.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB L100 63507 i 63509)

5.6. El Museo de Carruajes: 1969-1985

Més de vint anys després del seu tancament al públic, el palau de Pedralbes va tornar a obrir les portes com a museu el 15 de desembre de 1960, gràcies a un conveni signat entre l'Ajuntament i 'Patrimonio Nacional', organisme públic destinat a la gestió dels béns històrico-artístics de la Corona²⁰. Tot d'una l'edifici passà a compaginar dues funcions: residència del dictador durant les seves visites a Barcelona i museu pública resta del temps. En les seves dependències s'hi exhibien béns de l'Estat amb elements més o menys permanents de mobiliari, objectes i obres d'art de tot tipus que anaven renovant-se.

Aquest nou ús públic del palau va motivar que s'endegués, entre els anys 1963 i 1966, una veritable campanya de transformació i ennobliment centrada a l'edifici del palau, al qual es donà nous acabats pictòrics, dauradures, entapissats i aplacats de marbre:

“Pedralbes entra en una nueva etapa de su vida. El yeso se sustituye por el mármol y el escaso valor arquitectónico de la mansión va transformándose lentamente, surgiendo nuevos salones y dependencias dignas de su destino”²¹.

Durant la dècada de 1960 el palau de Pedralbes visqué “l'època del marbre”, amb intervencions anaven dirigides a l'acumulació del luxe i a l'ennobliment de l'edifici, recentment reobert al públic.

Font: TARÍN, J. i PLANAS, J. (1974)

²⁰ LA VANGUARDIA ESPAÑOLA. Dijous, 15 de desembre de 1960, p. 31.

²¹ TARÍN, J. i PLANAS, J. (1974) p. 97.

Dos detalls de la vista aèria sobre el Palau Reial feta vers l'any 1960. Autoria desconeguda.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFBbcn002075)

La reobertura al públic com a museu –i com a *sancta sanctorum* del “Caudillo” a Catalunya– donà lloc a la recerca de vegades un tant delirant de luxe i l'esplendor. Però les dependències i construccions annexes de caire més pràctic o utilitari, com es el cas dels dos edificis que ens ocupen, van quedar en un primer temps fora de l'abast d'aquella febre per la pompa àulica.

El projecte museogràfic del Palau de Pedralbes prengué amb els anys un impuls tan gran que acabaria ultrapassant les façanes de l'edifici quan, l'any 1968, esgestà la creació d'una exposició de carrosses i les antigues cavallerisses. La iniciativa de mostrar els carruatges de la col·lecció de 'Patrimonio Nacional' combinats amb els de la col·lecció municipal de Barcelona es va percebre com una oportunitat òptima per a intervenir en un edifici els usos originaris del qual s'adequaven al nou ús proposat.

Per aquest motiu, el febrer de 1969, l'arquitecte Joaquim de Ros i de Ramis, cap del 'Servicio de Edificios Artísticos, Arqueológicos y Ornato' de la 'Unidad de Edificios Municipales' començà a treballar en el projecte de renovació de l'edifici. Els plànols presentats venien acompanyats d'una memòria amb la relació detallada de les obres que calia fer i d'un pressupost que preveia una despesa de 4.153.200 pts.

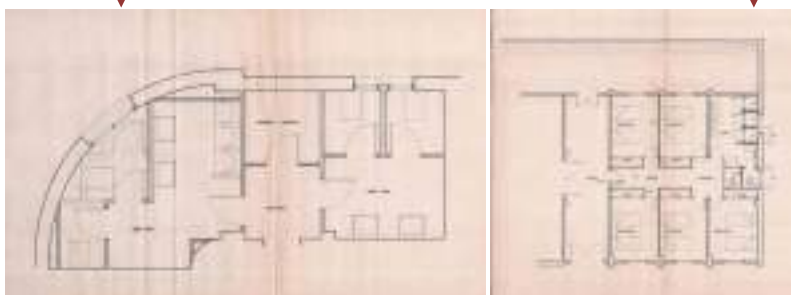
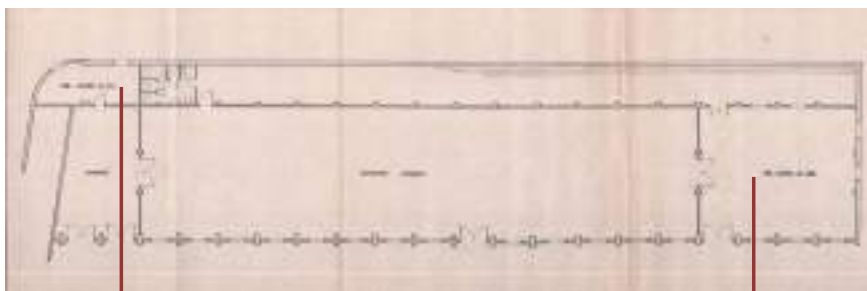
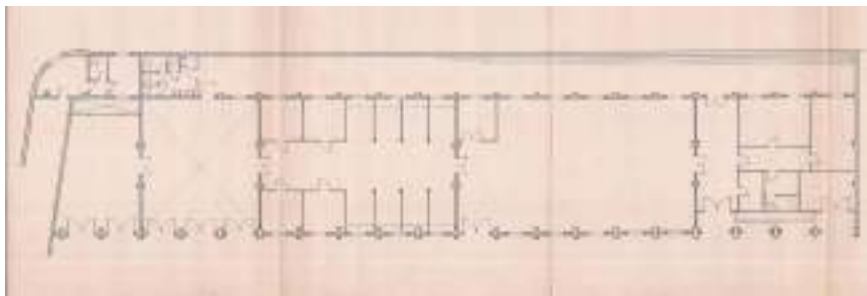

Joaquim de Ros i de Ramis (1911-1988)

Arquitecte Municipal de Barcelona provinent d'una notable família burgesa del Vallès Oriental. En tant que Cap del 'Servicio de Edificios Artísticos' s'encarregà de la restauració del Castell de Montjuïc (1960) i de la tanca de la Finca Miralles de Gaudí (1978).

També afrontà la rehabilitació de dos dels palaus que formen el conjunt històric del Carrer de Montcada (1970-74), així com el Palauet Albéniz (1970).

Les seves obres arquitectòniques més conegudes són el Palau de Congressos de Catalunya (1963), els bancs circulars del Passeig de Gràcia, la font de la Plaça de Sant Felip Neri (1962) i la transformació del Teatre Principal de Figueres per allotjar-hi el Teatre-Museu Dalí (1970-74).

"Proyecto de Exposición de Carrozas" dibujat el febrer de 1969 per Joaquim de Ros i de Ramis. A dalt, plànol de la cavallerisses (avui Pavelló 4) amb la seva distribució del moment. A sota, plànol del mateix edifici amb la nova i definitiva distribució i dos detalls dels lavabos i dormitoris per a sub-oficials.

Fons: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB Q147 / 66144)

El projecte de Ros de Ramis incloïa una planta d'estat actual en la que s'hi reflectia les compartimentacions originals de l'edifici, que llavors conservava un garatge d'automòbils i un magatzem mecànic al tram més meridional; la quadra, la cotxera, i el magatzem de guarniments al tram central i estances diverses al tram septentrional, segurament destinades a mossos i xofers. Els plànols per a la reforma de l'edifici preveïen el desmantellament d'aquella distribució a la nau principal per tal de generar un enorme espai diàfan d'exposició. L'antic garatge d'automòbils havia de convertir-se en vestíbul del museu i l'espai cantoner a Diagonal / Maynard Keynes havia d'acollir els lavabos per als visitants. A l'extrem de la nau principal s'hi edificaria cinc habitacions dobles i uns lavabos per a deu sub-oficials de la comitiva de Franco.

Quan Ros de Ramis presentà el seu projecte el 6 de març de 1969 emfasitzà que les obres revestien caràcter d'urgència i complexitat que havien de ser realitzades per contractistes de gran perícia tècnica i artística. Per aquest motiu es reservà el dret a adjudicar les obres "por concurso directo" (és a dir, a dit) a la constructora 'Francisco Closa Alegret'. El contracte d'adjudicació se signà el 28 de gener de 1970 i la recepció provisional de les obres es produí el 5 de setembre del mateix any, quan l'exposició ja estava en funcionament²².

La intervenció de Ros de Ramis en aquest edifici destaca perquè va ser la única en tot el recinte que traspuava modernitat i sobrietat, tot i pertànyer al mateix període en què el palau s'estava revestint d'acabats historicistes de caràcter àulic. El procés de rehabilitació com a espai museogràfic va servir per dotar el Pavelló 4 del seu aspecte actual, tot i que avui es veu desvirtuat pels anys de desús acumulat.

La reconversió de les cavallerisses en museu va implicar nombroses accions com la substitució integral de la coberta: les encavallades originals de fusta van donar pas a una nova estructura de ferro tipus Polonceau i una teulada àrab sobre tauler de totxana calada encadellada. Per a reforçar-la, es riorà l'entrega de les bigues amb formigó armat.

També es va canviar la cota de circulació alçant-la amb grava i es va repavimentar el terra amb lloses de pedra grisa de Sant Vicenç. Les parets van repicades, enguixades i pintades al tremp i al sostre es formà un cel ras de plaques motllurades de guix. A l'exterior es va plantejar una nova cornisa amb blocs de pedra artificial motllurada i es va modificar la forma d'algunes obertures. Es van substituir totes les fusteries en general, amb nous tancaments de fusta massissa esmaltada.

Amb tot, el nou 'Museo de Carruajes' va ser inaugurat el dia 29 de juny de 1970 aprofitant una de les visites del dictador a la seva residència de Barcelona:

"Anoche, en los locales que en los Jardines del Palacio de Pedralbes ocupaban antiguamente las Caballerizas, se inauguró el nuevo Museo de Carruajes, construido con fondos cedidos en depósito por el Patrimonio Nacional y otros procedentes de los Museos del Ayuntamiento de Barcelona."

Presidieron el acto, S. E. el Jefe del Estado y esposa; ministro de la Gobernación, señor Garicano Goñi; capitán general, teniente general Pérez-Viñeta; gobernador de Barcelona señor Pelayo Ros; gobernador

²² Veure annex documental (Doc. 9)

militar, Infante de Baviera y de Borbón; alcalde, señor Porcioles; presidente de la Diputación, señor de Muller y Abadal; delegado del Ministerio de Información, señor Herrero Tejedor; señores Tarín, Ainaud, Olivera, acompañados de sus respectivas esposas, y otras personalidades.

*Don José M. de Porcioles pronunció unas breves palabras, señalando el mérito del Museo, y, seguidamente, doña Carmen Polo de Franco descubrió una lápida conmemorativa del acto. A continuación, S. E. E. y acompañantes recorrieron el nuevo Museo."*²³

Francisco Franco i Carmen Polo presidiren la inauguració del nou 'Museo de Carruajes' instal·lat a les antigues cavallerisses de palau el dia 29 de juny de 1970.

Font: LA VANGUARDIA ESPAÑOLA Dimecres, 1 de juliol de 1970, p. 40.

²³ LA VANGUARDIA ESPAÑOLA. Dimarts, 30 de juny de 1970, p. 5.

En aquesta pàgina, quatre vistes del 'Museo de Carruajes' preses poc temps després de l'obertura de l'espai al públic. Noti's que la major part d'acabats s'han conservat intactes fins l'actualitat.

Font: TARÍN, J. i PLANAS, J. (1974)

El Museu de Carruatges del Palau de Pedralbes estigué en ús durant les dècades de 1970 i 1980. Tot i que no s'ha pogut documentar amb exactitud, sembla que el Museu de Carruatges es deuria desmantellar l'any 1985. És probable que en aquell any es decidís convertir el pavelló 4 en magatzem de les peces que conformaven el Museu d'Arts Decoratives del Palau de la Virreina, que es desmantellava per la seva reconversió en seu de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament. En aquest context, certes àrees del Palau de Pedralbes i pavellons annexes van convertir-se en magatzem d'unes col·leccions que restaven a l'espera d'una nova solució per al Museu d'Arts Decoratives.

Finalment el Palau de Pedralbes, que ja acollia les col·leccions del Museu de Ceràmica des de 1990, esdevindria del Museu d'Arts Decoratives reinaugurat allí el dia 2 de maig de 1995. A partir d'aquell moment, el Pavelló 4, passaria a acollir les reserves i els magatzems del nou museu. L'any 2014, després que la institució es traslladés al nou Museu del Disseny de la Plaça de les Glòries, aquest pavelló caigué en un desús que s'ha perllongat fins l'actualitat.

En aquesta pàgina diverses vistes de l'exterior i l'interior del Museu de Carruatges abans del seu desmantellament. Reportatge fet el maig de 1985 per Antonio Lajusticia Bueno i Rafael Escudé Ollé.

Fons: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFBG147 14775-14832)

Vista del pati central del Pavelló 3. Fotografia d'autoria desconeguda realitzada vers la dècada de 1970. Durant la transició aquell edifici seria un calaix de sastre d'usos.

Font: Arxiu Històric del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Segons la documentació, el Pavelló 3 s'hauria convertit, durant la Transició, en un espai que aglutinava funcions diverses: la crugia nord s'utilitzava de magatzem de carruatges (segurament els que havien estat retirats de les cavallerisses) i la crugia oest s'usava de cos de guàrdia i control de seguretat; per la seva banda, la galeries porticades de les crugies esti sud estaven destinades a acollir els vestidors dels jardineros i els lavabos públics per als visitants del parc, respectivament.

5.7. Protocol i democràcia: 1985-actualitat

Després de la dictadura de Franco, la restauració de la monarquia borbònica no va suposar cap canvi pel que fa la titularitat de la finca, que es va mantenir a mans de l'Ajuntament de Barcelona. A més, la Família Reial restituïda en la persona de Joan Carles I no va tornar a utilitzar el palau de Pedralbes com a residència oficial a la ciutat, preferint per aquesta finalitat el Palauet Albéniz de Montjuïc. Des de l'any 1981 la finca va ser gestionada per l'Àrea de Relacions Ciutadanes de l'Ajuntament, que utilitzaria el recinte com a escenari de representativitat per als actes protocol·laris del consistori.

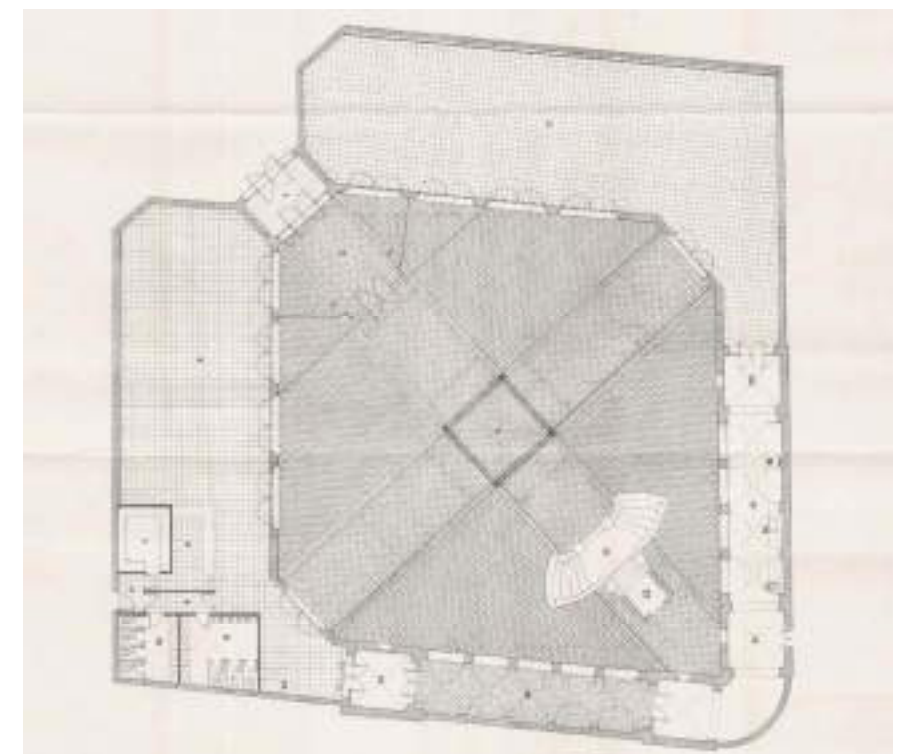
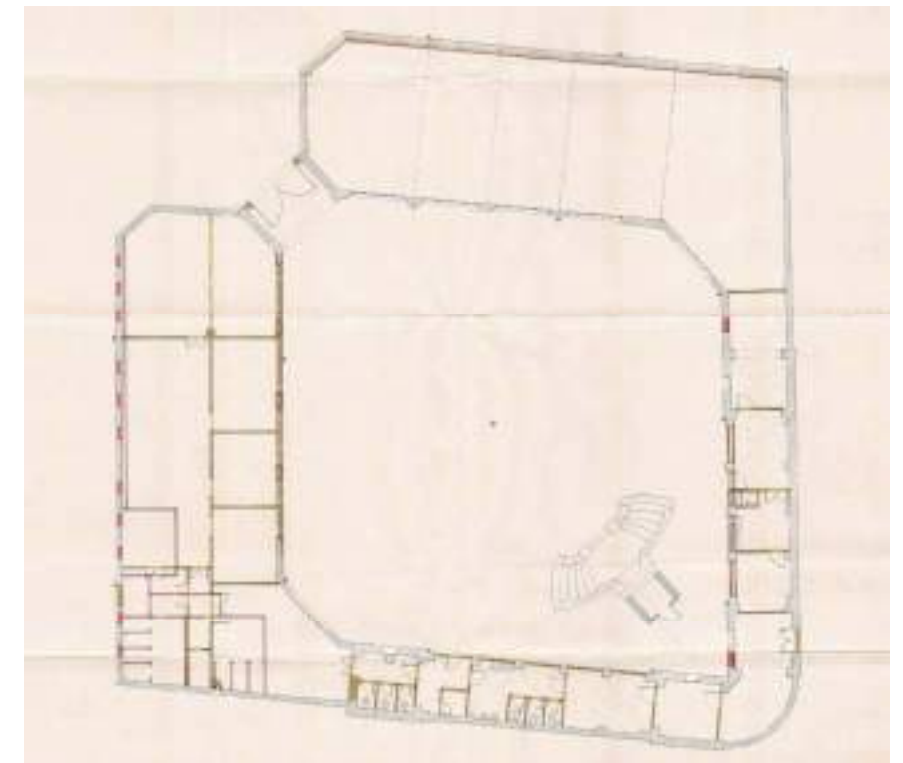
El juliol de l'any 1984 el Patronat de Turisme de Barcelona va encarregar als arquitectes de l'estudi 'abac' –Albert de Pablo i Ponte, Joan Josep Murgui i Luna i Antoni Carrió i Campaña– la redacció d'un projecte per a la rehabilitació integral del Pavelló 3 com a equipament on celebrar-hi reunions, convencions, exposicions i banquets²⁴. El projecte incorporava fins a quinze planimetries entre plantes, alçats, seccions i detalls constructius i detallava tots els processos a seguir en una memòria molt detallada. Malauradament, però, no s'ha localitzat el pressupost, que deuria ser força elevat donat el calat de l'obra.

Segons la memòria del projecte, el Pavelló 3, que s'havia utilitzat de magatzem de carrosses, cos de guàrdia, vestidors de jardineros i lavabos públics presentava un aspecte molt descuidat. Ara bé, tot i les notables esquerdes i problemes d'humitat i les evidents deficiències en la conservació dels seus acabats, l'estat de l'estructura era prou bo.

Aquelles obres, que es produïren entre els anys 1985 i 1986, implicaren accions com el drenat del sòl per a sanejar murs, reforçar la fonamentació amb formigó armat i substituir totalment els revestiments de morter de les façanes i les fusteries de totes les obertures. També s'incorporaren nous sistemes de climatització per aire condicionat, a banda d'una substitució integral de sistemes de fontaneria, sanitaris, i instal·lacions contra incendis.

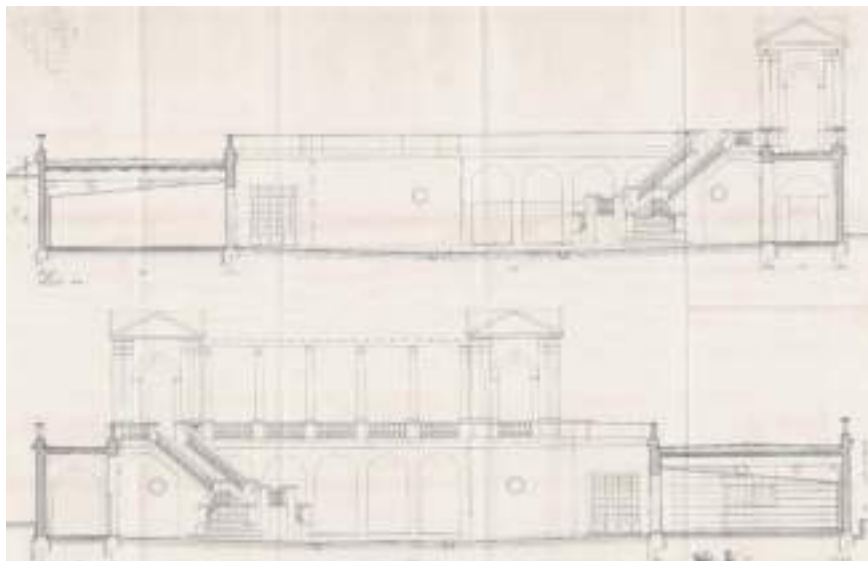
La crugia nord es convertia en sala de reunions i convencions; la crugia est en sala d'exposicions amb un aforament màxim de 250 persones. A la crugia oest calia enderrocar les subdivisions existents, cegar totes les finestres orientades al parc i obrir grans portals vers el pati. Al seu interior s'hi preveïa la instal·lació d'espais de recepció, guarda-roba, central telefònica i serveis públics (amb accés independent des del parc).

²⁴ Veure annex documental (Doc. 10)

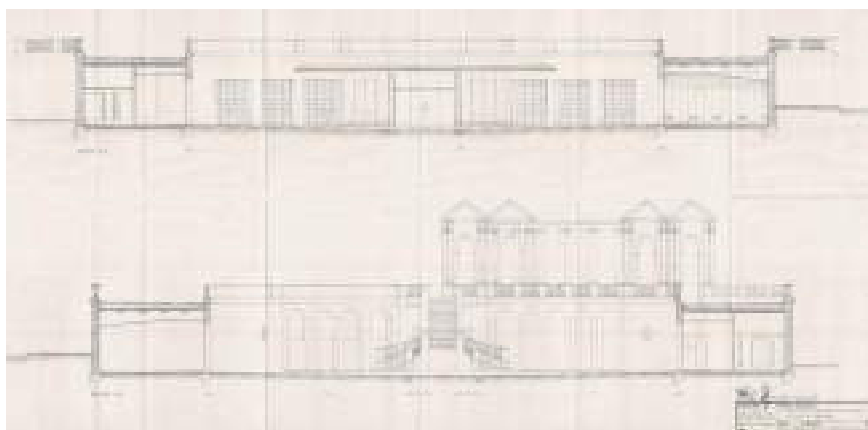
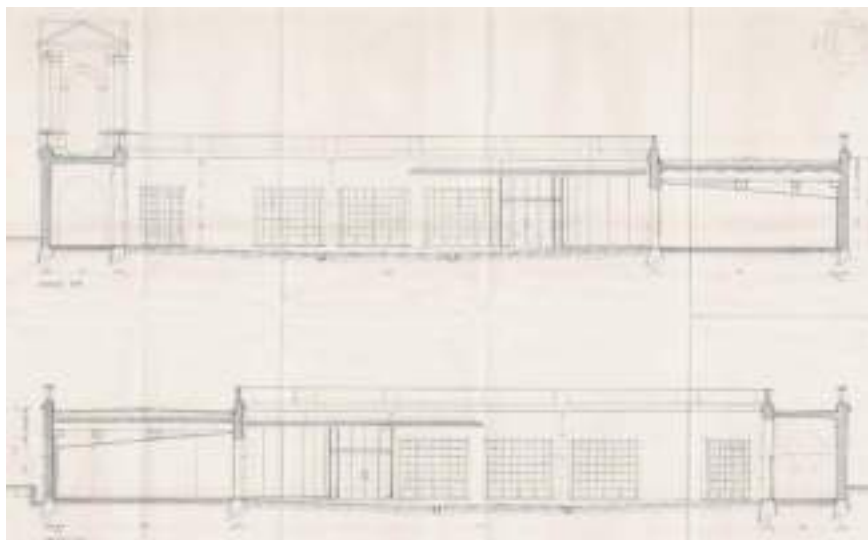
Dues plantes del projecte de rehabilitació del Pavelló 3, signats el juliol de 1984 pels arquitectes de l'estudi 'abac'. A dalt, planta d'estat actual, on es grafien els elements a enderrocar de color groc i els elements a edificar i cegar en color vermell. A sota, projecte de distribucions del nou equipament.

Fons: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB Q134 / 502)

A mà esquerra, tres seccions del projecte de rehabilitació del Pavelló 3, signats el juliol de 1984 pels arquitectes del l'estudi 'abac'. Aquella obra donaria a l'edifici la seva distribució, acabats i volumetries actuals.

Fons: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB Q134 / 502)

L'execució de les obressuposà la substitució dels forjats d'ambdues crugies per una estructura de formigó que suportés altes càrregues al terrat, que havia de convertir-se en "sala descoberta" a la que es podria accedir directament des del parc, per mitjà d'una escala metàl·lica practicada a la façana de la crugia nord. Per la seva banda, la coberta es va refer per tal de garantir-ne desaigües i impermeabilització i també es va programar la substitució dels balustres deteriorats de les baranes.

El pati, que es convertiria en una sala descoberta amb un aforament de 350 persones, també havia d'acollir, vinculat a l'arc d'accés a l'edifici, un nou distribuïdor cobert configurat per una marquesina trapezoïdal de formigó i vidre que comunicava les crugies nord i oest. L'espai central va ser repavimentat amb rajola de Calaf i es construí una bassa ornamental al centre, feta de marbre blanc i rajola vidrada.

La galeria est es va transformar en un office per a servir menjar precuinat, el que implica la construcció d'instal·lacions d'aigua, gas, extracció de fums i un accés de mercaderies des del carrer. Els envans que fins llavors tancaven la galeria van ser enderrocats i substituïts per vidre reforçat, per tal d'emular l'aparença original del pòrtic.

A la galeria sud també es desempareden els arcs i es desmantellaren els lavabos per tal de reobrir-la al pati, generant un espai porticat entre l'office i la zona de recepció.

A nivell d'acabats, totes les façanes van ser repintades de color ocre i les seves obertures –les noves i les originals– van ser substituïdes per nous tancaments de fusta, a excepció de la porta al carrer Pere Duran Farell, únic element de fusteria original preservat pel seu interès artístic. Als interiors, tots els paraments van ser enguixats de nou i es dotà el paviment de noves lloses de gres de Breda. La zona de recepció, guardaroja i lavabos es va configurar amb nous envanets revestits de fusta compactada tipus fòrmica de color gris.

Segons la documentació conservada a l'Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona, el 23 d'abril de 1986 els arquitectes Murgui i de Pablo van haver de presentar una memòria i pressupost addicional per a l'acabament de l'obra del Pavelló 3²⁵. El sobrecost de l'obra presentava un import de 9.999.420 pts i va venir donat per un seguit de defectes

²⁵ Veure annex documental (Doc. 11)

d'amidaments, imprevistos d'obra i de partides d'acabats estructurals i d'urbanització no contemplades en el pressupost d'adjudicació. El fet que les partides descrites feien referència a elements d'acabat com revestiments interiors i exteriors, calefacció i aire condicionat o vidreria i pintura fa pensar que l'obra es trobava en una fase final. Tanmateix, es desconeix la data de finalització de les obres, així com l'ús que realment es donà a l'edifici un cop acabades.

Pati central del pavelló 3. Fotografia realitzada per Josep Gri Espinagosa, del Servei d'Elements Urbans, el 9 de juny de 1993.

Fons: Repositori Obert de Coneixement de l'Ajuntament de Barcelona (NEUFON692_29).

El projecte de reforma de 1985-1986 no abordà la restauració i consolidació dels frontis del Pavelló 3, ni dels templets i la pèrgola que en rematen el terrat. Aquest fet tingué les seves conseqüències uns anys més tard. El dia 14 d'abril de 1997 es va esfondrar parcialment la pèrgola, quan van caure quatre columnes i llurs biguetes per causes no precisades. La reconstrucció d'aquests elements de formigó armat es va realitzar entre els mesos de juliol i agost del mateix any. Les obres, que costaren 13.000.000 pts, es van realitzar amb força celeritat perquè la façana havia d'estar presentable per a l'enllaç reial de Cristina de Borbó i de Grècia i Iñaki Urdangarín. Aquell esdeveniment, que se celebrà el dia 4 d'octubre de 1997, va tenir com a escenari del banquet el Palau de Pedralbes, que va acollir el primer i últim acte lligat a la Casa Reial d'ençà de la proclamació de la II República.²⁶

²⁶ Veure annex documental (Doc. 12)

A mà esquerra, tres imatges de l'esfondrament parcial de la pèrgola del Pavelló 3, ocorregut l'abril de 1997, i de la posterior reconstrucció, realitzada entre juliol i agost del mateix any.

Fons: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB Q147 / 77486)

A les acaballes de l'any 2004 l'Ajuntament de Barcelona va cedir parcialment a la Generalitat de Catalunya l'ús del Palau de Pedralbes, convertit en espai de representativitat de grans recepcions i actes oficials destacats. La cessió comportà el compromís, per part de la Generalitat, de finançar la construcció de l'actual Museu del Disseny a la Plaça de les Glòries, que seria efectivament inaugurat el 13 de desembre de 2014. En aquelles dates es deuria clausurar definitivament el magatzem de peces que, com s'ha dit més amunt, el Museu d'Arts Decoratives havia instal·lat en el Pavelló 4.

Per la seva banda, el Pavelló 3 hauria caigut en una infrautilització que el Departament de Presidència volgué revertir l'any 2010 llançant una nova campanya de remodelació i modernització per mitjà d'un "Projecte bàsic d'obres de millora i adaptació a nous usos de tres pavellons auxiliars del recinte del palau de Pedralbes" signat el 16 de juny de 2010 pels arquitectes Fina Alomar, Miquel Àngel Ramos, Daniel Lorenzo i Natàlia Sancho²⁷. Aquell projecte suposava una redistribució total dels espais de representació, així com la construcció d'un nou vestíbul en forma de baluard i la cobertura del pati central mitjançant una coberta polièdrica irregular. Aquell projecte, que no era massa respectuós amb la volumetria històrica de l'edifici i dificultava la visió de la pèrgola des del pati, no arribà a plantejar-se, segurament a causa de la notable crisi econòmica dels darrers temps.

En l'actualitat torna a posar-se sobre la taula la redifinició d'aquests edificis, aquest cop per a fer-los aptes per a allotjar-hi la 'Casa Àsia'.

A mà dreta, planta, vista zenital i secció del del "Projecte bàsic d'obres de millora i adaptació a nous usos de tres pavellons auxiliars del recinte del palau de Pedralbes", plantejat el juny de 2010, però que no arribaria a materialitzar-se.

Fons: Departament de Presidència. Generalitat de Catalunya.

²⁷ Veure annex documental (Doc. 13)

Vista aèria del Parc de Pedralbes. Fotografia realitzada per Jordi Todó, de l'empresa TAVISA (Trabajos de Aviación S.A.) el 23 d'abril de 2009.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-1144-N-5900).

Vista aèria del Parc de Pedralbes. Fotografia realitzada per Jordi Todó, de l'empresa TAVISA (Trabajos de Aviación S.A.) el 20 de desembre de 2009.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-1144-N-6507).

Vista aèria del Parc de Pedralbes. Fotografia realitzada per Jordi Todó, de l'empresa TAVISA (Trabajos de Aviación S.A.) el 7 de març de 2012.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-1144-N-7519).

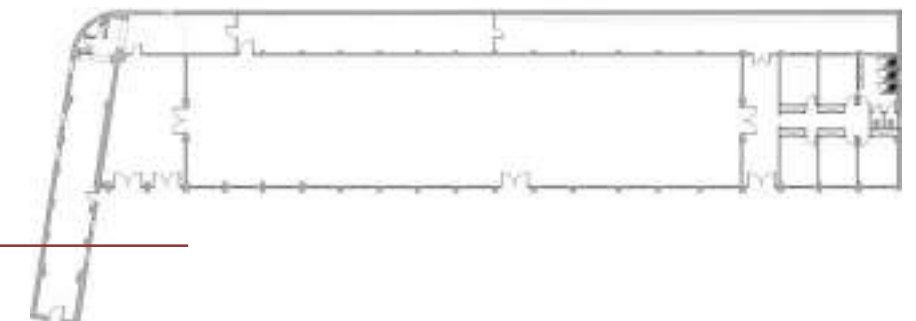
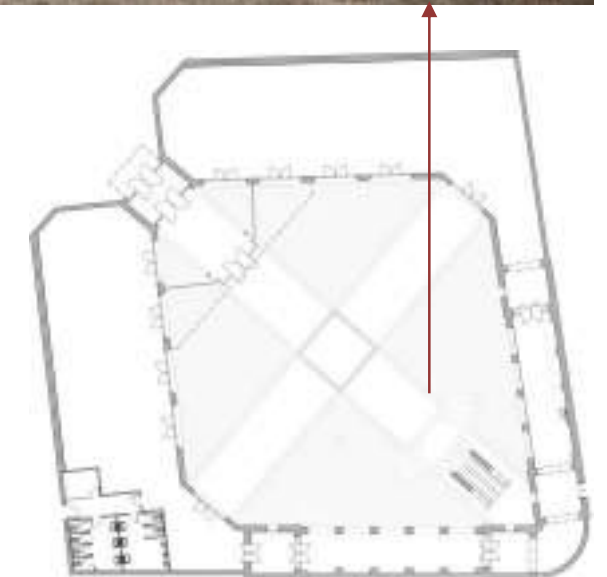
6. ESTAT ACTUAL

En les següents pàgines s'ofereix una descripció acurada dels dos pavellons objecte d'estudi, amb la finalitat de deixar constància del seu l'estat de conservació en el moment de redactar el present informe.

El Pavelló 3, situat a la cantonada Diagonal / Pere Duran Farell, presenta una planta de forma aproximadament romboïdal, a base de quatre crugies a l'entorn d'un pati central. Totes elles estan formades per un únic pis i es presenten cobertes amb terrats plans transitables. Les crugies afrontades a la tanca perimetral del parc (est i sud) estan formades amb galeries cobertes de volta, mentre que les ales orientades al parc (oest i nord) presenten forjats plans. La galeria afrontada a la Diagonal es presenta coronada, a l'exterior, per una pèrgola descoberta a base de bigues i columnes toscanes, flanquejada de dos templets de planta quadrada, amb cobertes inclinades.

Per la seva banda, el Pavelló 4, situat a la cantonada Diagonal / John Maynard Keynes, presenta una planta en forma de "L" i està format per un únic pis. La crugia més ampla i llarga (paral·lela a John Maynard Keynes) està configurada per dues naus paral·leles: la més ampla està coberta amb una teulada de quatre aiguavessos, mentre que la més estreta està coberta amb un terrat pla transitable. La crugia més curta (paral·lela a Diagonal) està configurada per una nau de voltes coberta amb terrat pla transitable. Aquest terrat està coronat per una pèrgola idèntica al mencionat en el Pavelló 3.

Sota aquestes línies, planta i vista general del Pavelló 4. A mà dreta, planta i vista general del Pavelló 3.

6.1. Pavelló 3

Com s'ha dit més amunt, les quatre crugies que formen aquest edifici estan resoltes amb murs de càrrega de 30 cm d'espessor, fets de maó arrebossat de morter de calç pintat de color ocre. Les quatre ales que conformen l'edifici estan cobertes amb un terrat pla transitable a base de rajola de Piera de 14 x 29 disposada a la mescla i a trencajunt. Les baranes del terrat presenten una estructura calada a base de balustres prefabricats de diferents períodes, motiu pel qual alguns son fets de formigó armat, d'altres de terracota i d'altres de pedra artificial rosada.

Les dues crugies orientades a la tanca perimetral del parc, que van ser edificades vers l'any 1924, estan configurades per galeries d'arcs de mig punt coberts amb voltes escarseres amb llunetes, fetes de maó de pla i reposant sobre pilars quadrangulars de maó massís de 45 x 45 cm.

La crugia est, que va ser convertida en office durant la rehabilitació de l'edifici l'any 1985-86, presenta les seves parets revestides amb rajola esmaltada de 15x15 cm. Els paviments presenten peces de gres esmaltat de color gris (20x20 cm) col·locat a l'estesa. Els arcs orientats al pati van ser cegats amb grans làmines de vidre trempat de 15 mm d'espessor.

Per la seva banda, la crugia oest presenta la seva galeria i voltes obertes a l'aire lliure. El terrat d'aquesta crugia està coronat amb una pèrgola descoberta a base de bigues i columnes toscanes fetes de formigó armat. Aquesta pèrgola està flanquejada, a banda i banda, de dos templets de planta quadrada, oberts als quatre punts cardinals a través d'un arc de mig punt flanquejat de dues pilastres toscanes que sostenen un entaulament classicista rematat per un frontó triangular motllurat. Tota aquesta estructura (inclosa la coberta inclinada) està realitzada amb una fàbrica de maó revestida de morter de calç, a excepció dels capitells i les bases de les pilastres, que són elements seriatos de formigó motllurat.

Segons la documentació, la pèrgola va ser reconstruïda durant una intervenció realitzada l'any 1947. Cinquanta anys després, el 1997, l'extrem més oriental d'aquesta crugia va haver de ser reedificat novament a causa de l'esfondrament accidental de l'estructura.

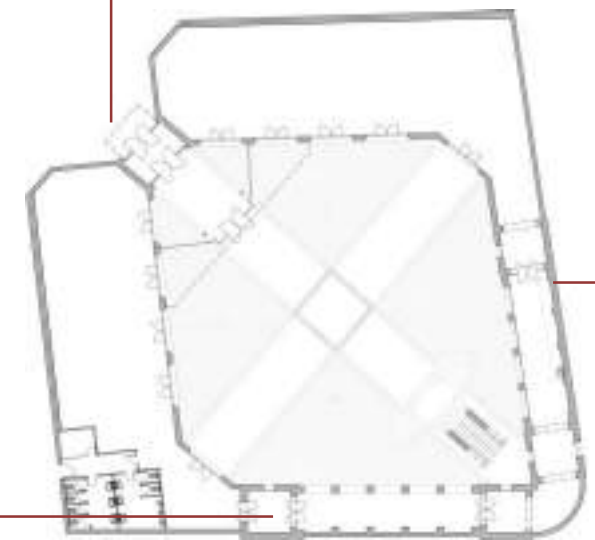
Les dues naus orientades al parc, que van ser afegides als pòrtics originals vers l'any 1926, són de major amplada i han arribat a l'actualitat cobertes amb un forjat edificat el 1985 a base de jàsseres metàl·liques fetes amb bigues UPN emparellades, biguetes de formigó armat i revoltos prefabricats de tipus cassetó ceràmic. Aquesta estructura és visible a causa de la retirada dels cel rasos que els

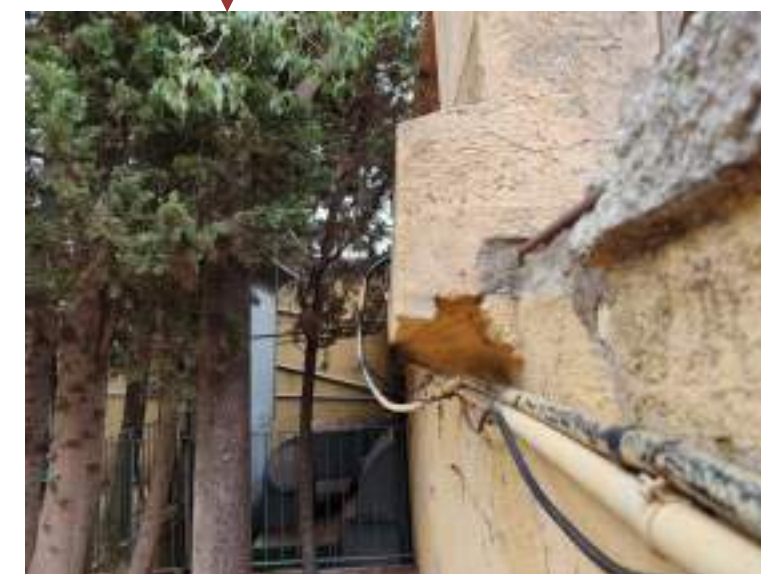
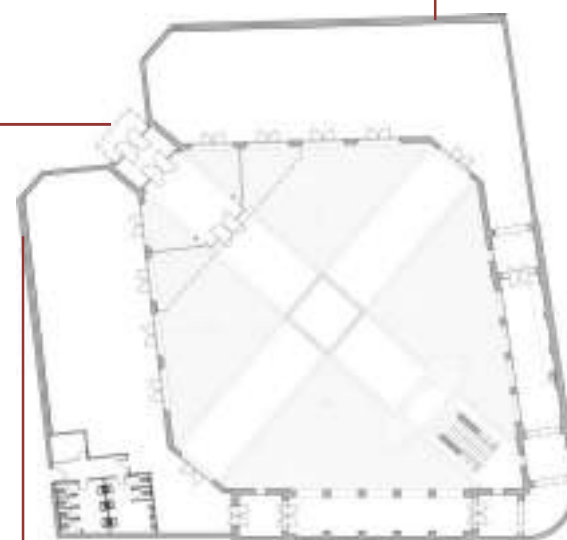
protegien. Els murs perimetrals es presenten redoblats amb envanets de cartró-guix tipus pladur. Els paviments són fets de cairons de gres de Breda de color natural (33x33 cm) disposats de punta, amb juntes segellades de material sintètic. Pel que fa la crugia oest, en aquella operació es procedí a practicar nous portals de comunicació vers el pati central, al mateix temps que es cegaren els finestrons orientats al parc. A la mateixa crugia es va edificar, per mitjà d'envanets aplacats de taulell estratificat xapat amb làmines de fòrmica, estances destinades a lavabos públics, recepció i guarda-roba.

El pati central va ser repavimentat amb rajola de Calaf de 15 x 30 cm col·locada a la mescla, a excepció del quadrant central, que va ser ornat amb una bassa ornamental d'aigua revestida de rajola esmaltada de color marró i les voreres de marbre blanc.

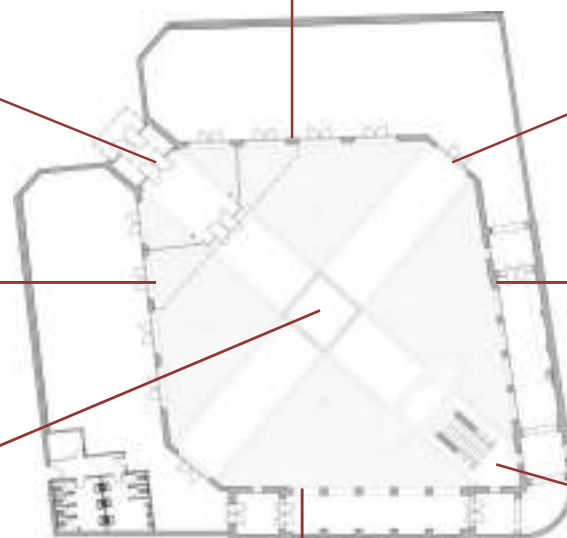
El mateix any 1985 es va dotar l'edifici d'un vestíbul vinculat a l'arc d'accés al pati, consistent en una marquesina composta per una llosa de formigó de 15 cm de gruix sostinguda per dos pilarets de tub metàl·lic de 15 cm de diàmetre i amb sistema de recollida d'aigües a l'interior. Es tanca amb grans làmines de vidre trempat de 15 mm d'espessor.

Totes les fusteries de l'edifici són fetes de fusta de pi i vidreria enllistonada a l'anglesa, tot pintat a l'esmalt de color blanc. Cadascuna de les portes d'accés al pati està formada per una ventalla superior fixa, dues targes laterals fixes i una porta de doble batent.

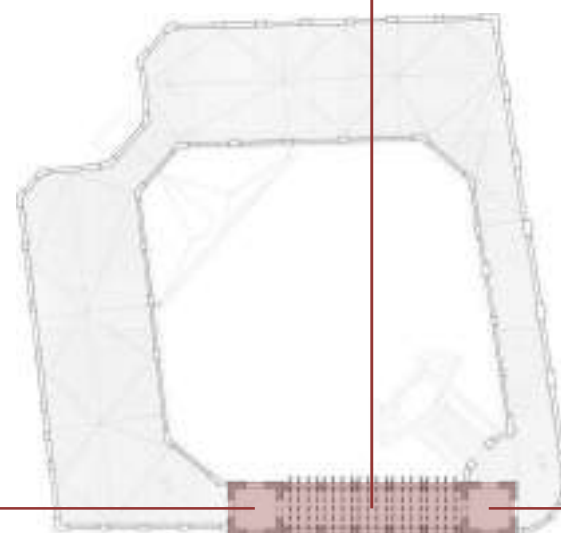

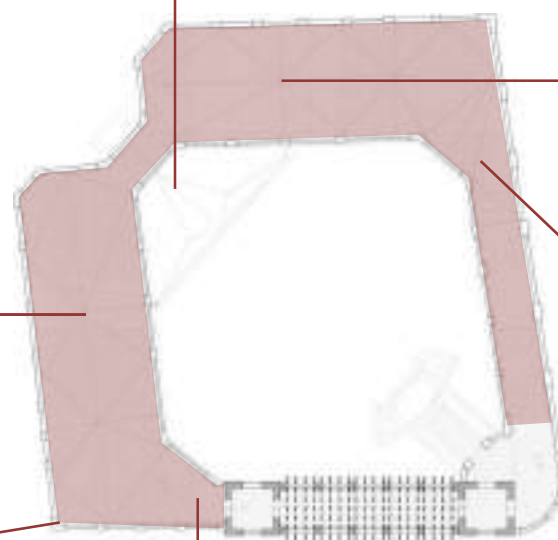

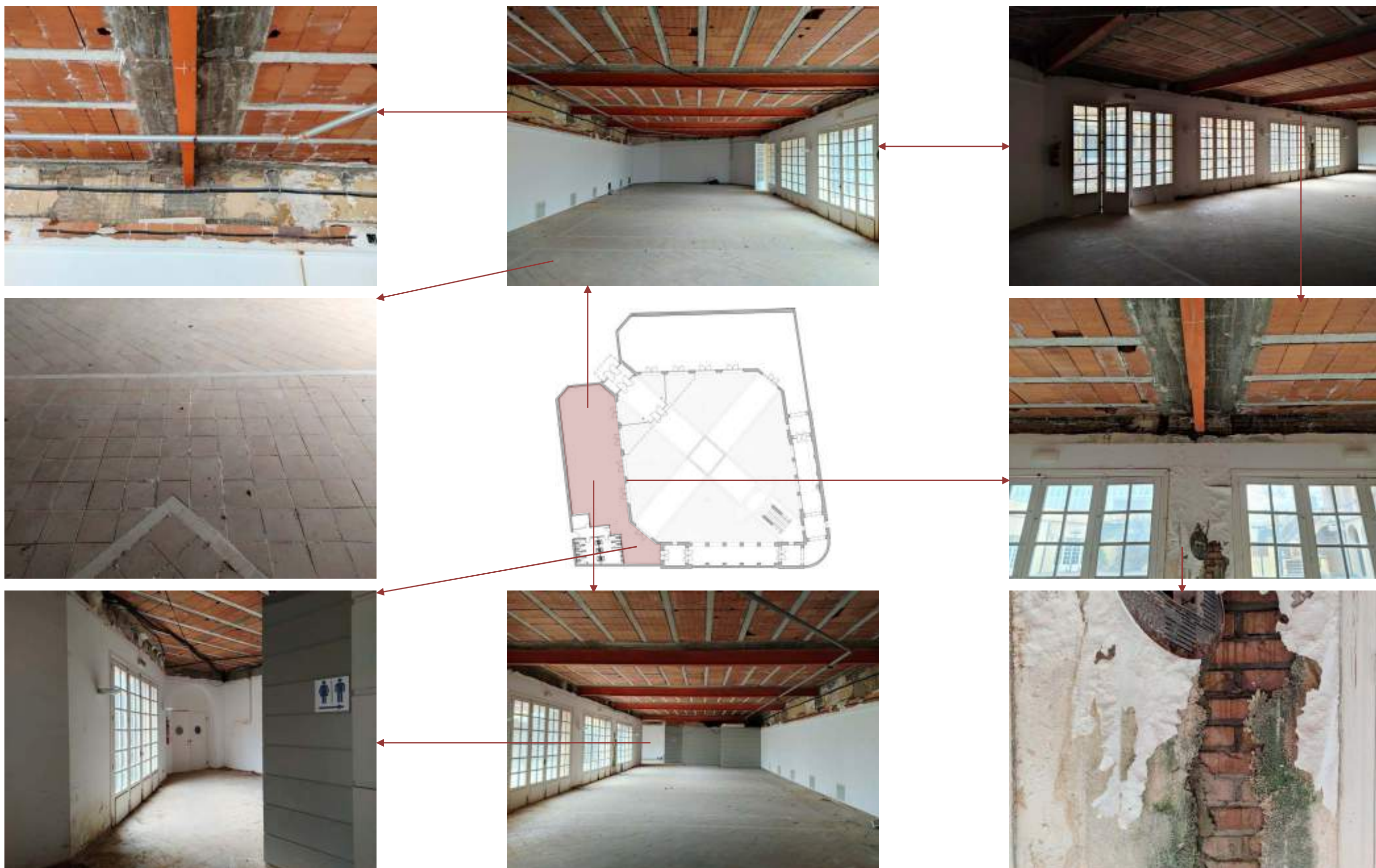

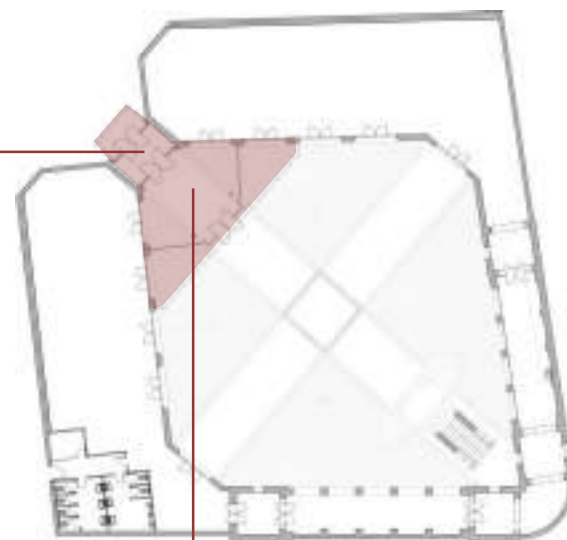

6.2. Pavelló 4

Com s'ha dit anteriorment, el Pavelló 4 està format per dues crugies de cronologia dissemblant: la crugia més petita, paral·lela a la Diagonal, va ser edificada l'any 1924, mentre que la crugia més àmplia, paral·lela a Maynard Keynes va ser fruit d'una addició realitzada entre 1925 i 1926.

La crugia orientada a la diagonal presenta uns trets gairebé idèntics a la que presenta la mateixa orientació en el Pavelló 3. Com aquella, també està formada per una galeria de voltes d'aresta fetes de maó de pla, amb pilastres i arcs faixons fets de maó massís. Els paraments són de 15 cm d'espessor, mentre que els pilars són de 45 x 45 cm. L'interior d'aquesta galeria presenta murs i voltes enguixats i pintats de blanc, així com un paviment de gres esmaltat de color gris (20x20 cm) col·locat a l'estesa datable vers 1985, data aproximada de la conversió de l'edifici en magatzem del museu d'arts decoratives.

Aquesta ala està coberta amb un terrat pla transitable a base de rajoles bordes disposades a la mescla. El terrat està coronat amb una pèrgola descoberta a base de bigues i columnes toscanes fetes de formigó armat. La pèrgola està flanquejada, a banda i banda, de dos templets de planta quadrada, oberts als quatre punts cardinals amb arcs de mig punt emmarcats de dues pilastres toscanes i un entaulament classicista rematat per un frontó triangular motllurat. Tota aquesta estructura està realitzada amb una fàbrica de maó revestida de morter de calç, a excepció dels capitells i les bases de les pilastres, que són elements seriatos de formigó motllurat.

La crugia més àmplia del Pavelló 4 està formada per dues naus paral·leles, ambdues resoltes amb murs de càrrega de 15 cm d'espessor fets de maó revestit de morter de calç. La façana occidental està formada per un mur-cortina totalment llis i reforçat interiorment, mentre que la façana oriental és plena de buits i fa aparents les seves pilastres de càrrega, de 30 x 30 cm de secció. La façana està rematada amb una cornisa perimetral de pedra artificial motllurada a toros i escòcies que va ser afegida l'any 1970, quan es va remodelar integralment l'estructura de coberta.

La nau principal d'aquesta crugia està efectivament coberta amb encavallades tipus Polonceau, a base de bigues metàl·liques IPN i corretges a base de perfils metàl·lics de doble "T". El tauler és fet de totxanes calades encadellades. Es resol externament amb una coberta de quatre aiguavessos de teula àrab, amb una llucana oberta als quatre punts cardinals. Cal destacar que l'entrega d'aquesta teulada adossada a

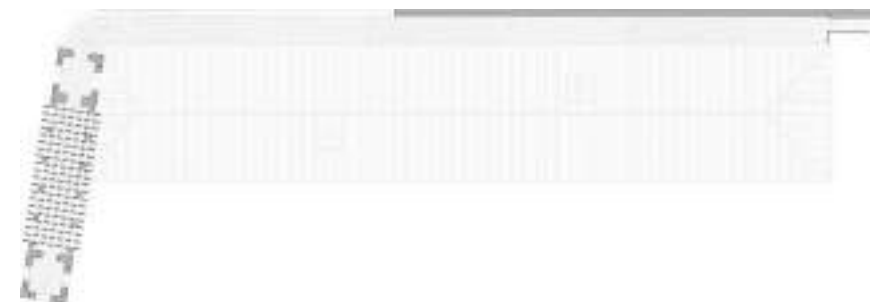
la pèrgola columnària del cos original va ser resolta de manera barroera i amb molt poc criteri arquitectònic, fent malbé l'aparença majestuosa que presentaven aquells miradors quan van ser edificats.

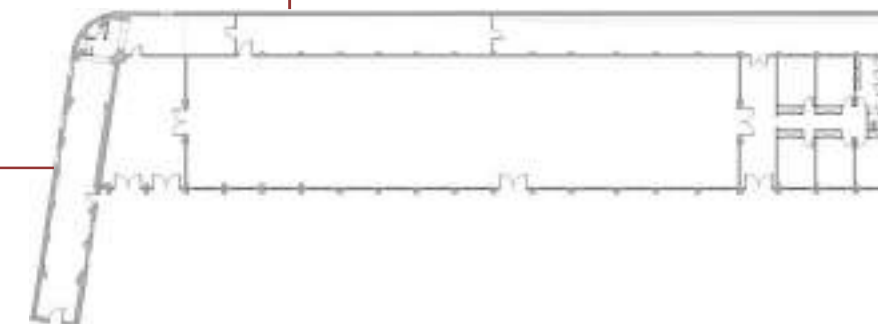
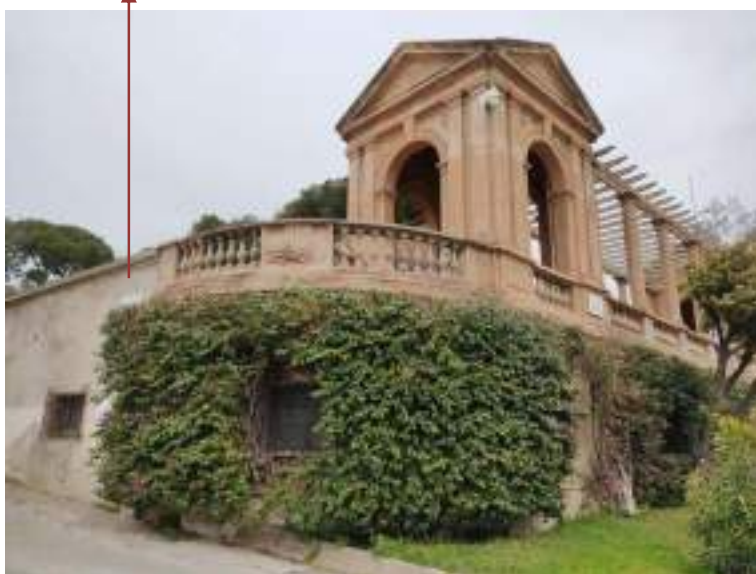
Pel que fa els interiors de la nau principal de la crugia són també resultat de la remodelació de 1970, i es caracteritzen pels seus paraments reenguixats i pintats de blanc i el cel ras mostra acabats a base de planxes prefabricades d'escaiola motllurada. El paviment (el nivell del qual va ser alçat sobre un llit de còdols) es presenta aplacat de lloses rectangulars de pedra calcària grisa tipus Sant Vicenç. Aquest paviment va acollir, vers el 1985, els rails dels compactus mòbils instal·lats a la nau mentre era utilitzada de reserva museística.

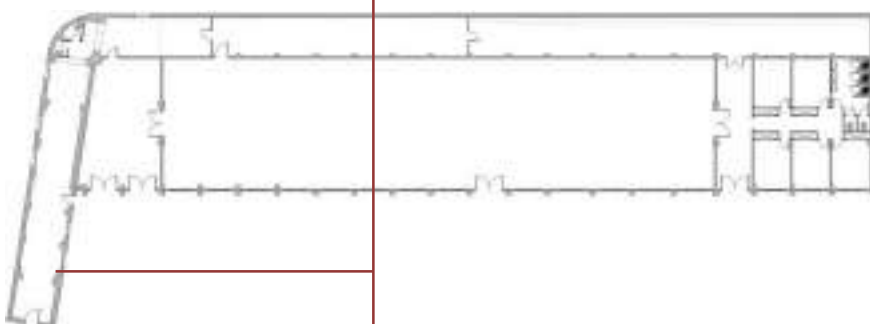
Tots els tancaments, fets a base de travessers de fusta massissa lacada i quarters de vidre laminat, daten de 1970, així com els fanals de bronze daurat que ornamenten el vestíbul.

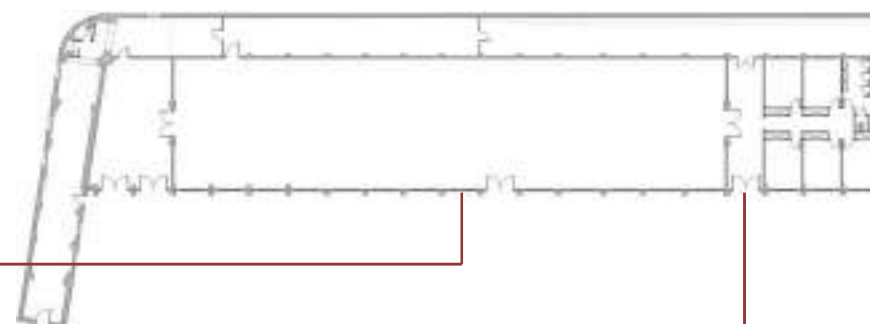
Pel que fa la nau més estreta de la crugia paral·lela a Maynard Keynes, cal remarcar el creixent espessor del seu mur occidental, destinat a fer de contenció de terres d'aquell espai semisoterrat. La nau conserva la seva aparença projectual de 1926: El terra conserva la cota original que antigament regia tot l'edifici, així com el seu acabat primigeni, a base de paviments continus de ciment amb incisions a imitació d'un empedrat. Pel que fa l'estructura de coberta presenta un forjat unidireccional a base de biguetes metàl·liques amb revoltos de maó de pla que es tradueix, a l'exterior, en un terrat pla transitable a base de rajoles bordes disposades a la mescla. La cambra d'aire de la solera s'obre a l'exterior per mitjà de colzes cilíndrics de fibrociment.

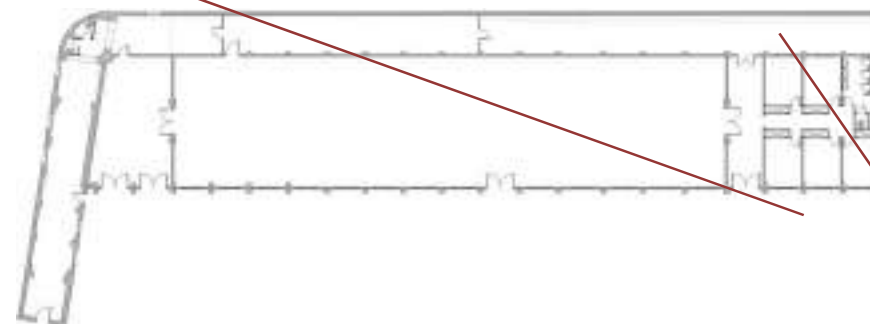
Les dependències de la cantonada, convertides en lavabos en la rehabilitació de 1970, mostren aparells sanitaris, paviments de gres natural i murs revestits de rajola de València blanca i blava que semblen propis d'alguna intervenció realitzada vers el 1985 i no documentada.

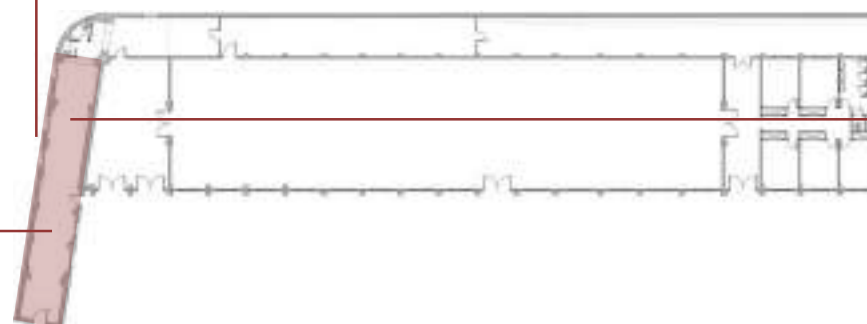

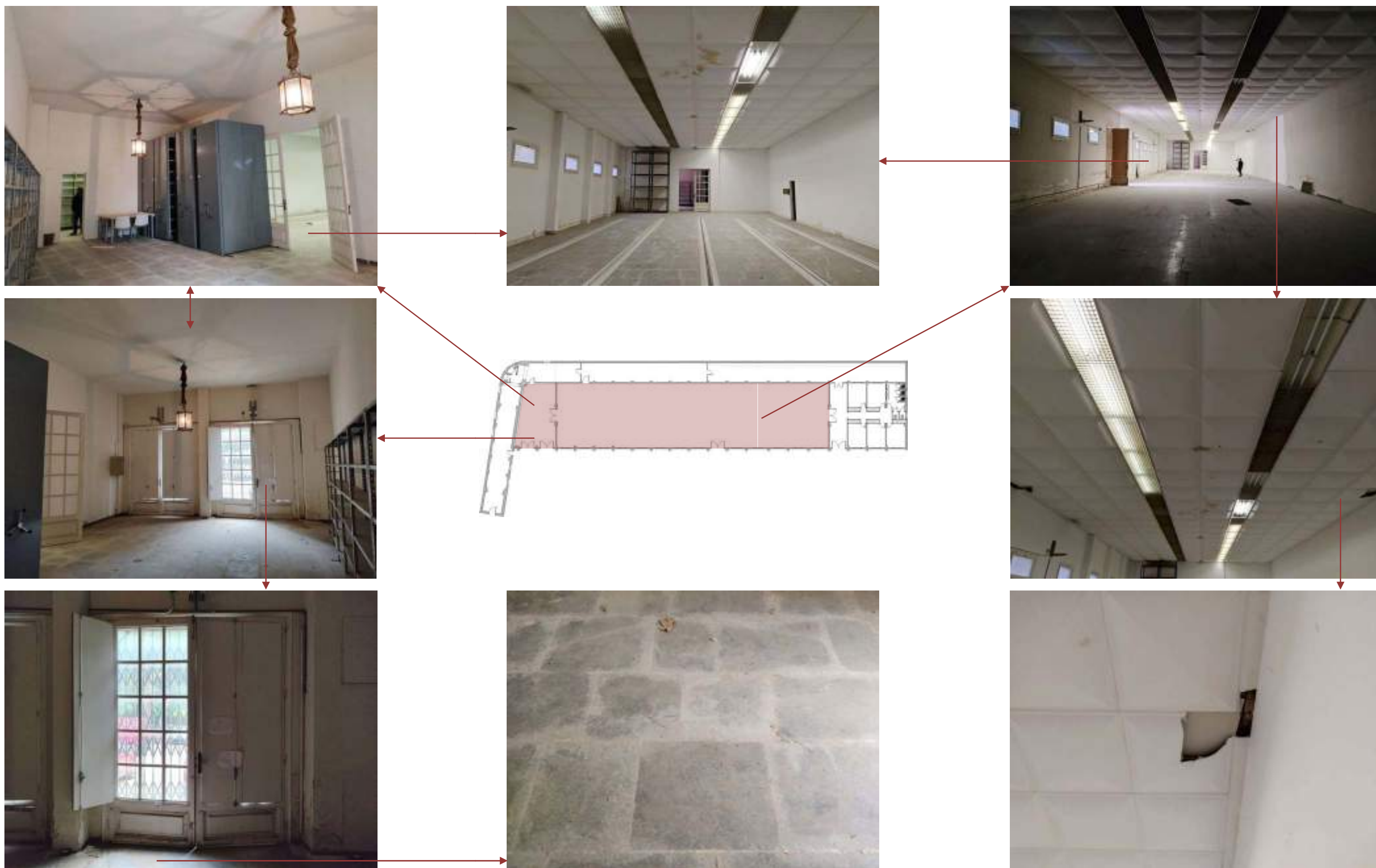

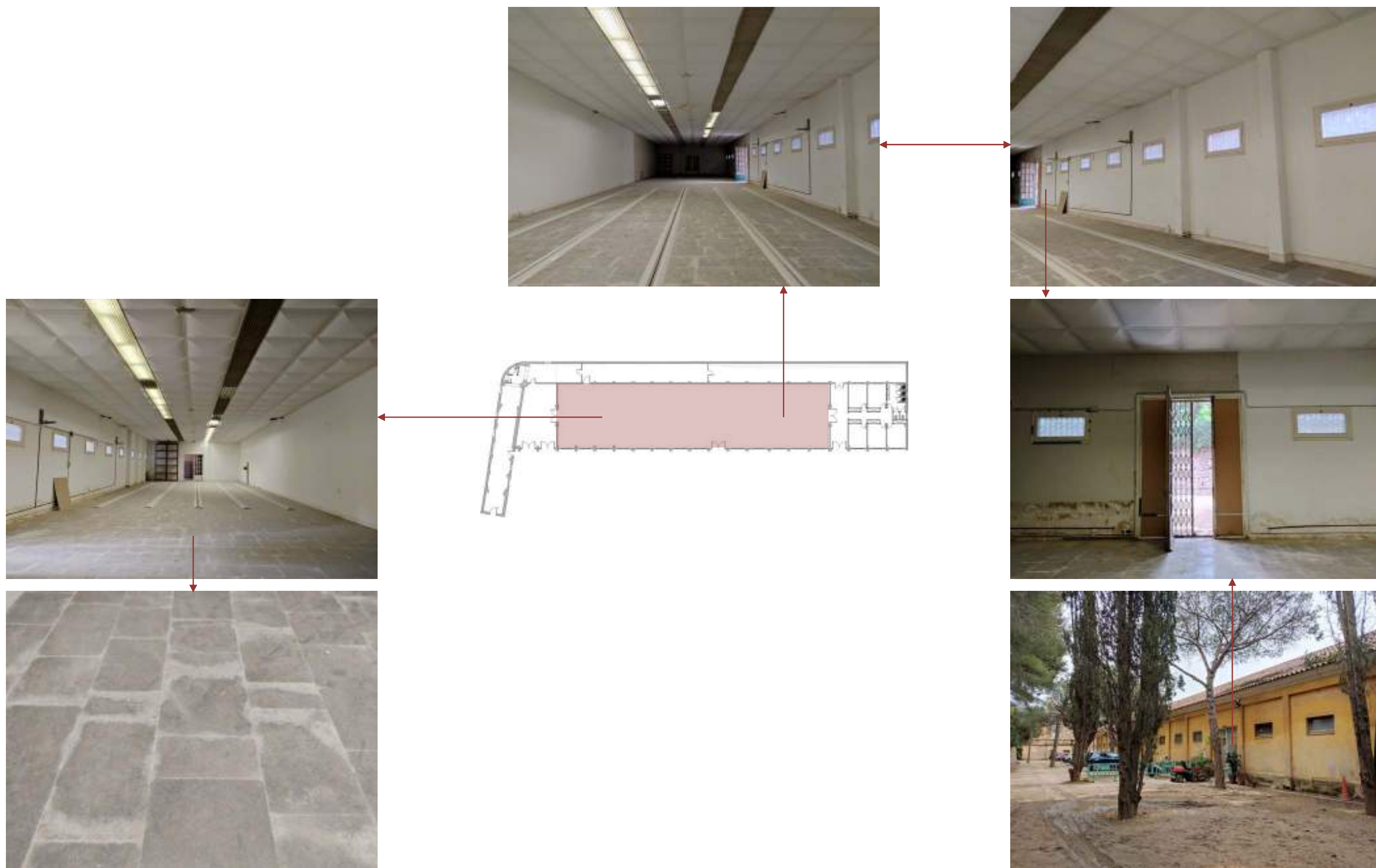

6.3. Pavellons 1 i 2: cossos de guàrdia

Tot i que es troben fora de l'àmbit d'estudi de la present recerca, els cossos de guàrdia i la reixa d'accés principal al parc de Pedralbes formen part del mateix projecte arquitectònic que regí la construcció, l'any 1924, de les galeries porticades i les pèrgoles dels edificis objecte d'estudi.

Es tracta de dos volums d'una única planta, coberts amb terrats plans no practicables i de forma rectangular, amb els angles aixamfranats. Cal destacar que els murs connectats amb la reixa del portal principal presenten la curvatura pròpia de la placeta el·líptica que Eusebi Bona havia previst en els seus primers projectes de frontis de la finca, un espai que, tanmateix, mai arribaria a edificar-se.

Com els dos pavellons cantoners, els cossos de guàrdia també es presenten revestits amb morters motllurats formant un encoixinat de faixes horitzontals. Les seves obertures també convinen portes en forma d'arc de mig punt amb finestrons en forma d'ull-de-bou.

Ambdós pavellons estan connectats per mitjà de la reixa del palau, formada per pilars de fàbrica de maó revestida de morter de calç. Les reixes son fetes de barrots de forja entrelaçats amb reganyols i rematats amb ornaments de fosa en forma de borla i de punta de llança. Amb tota seguretat els elements de fosa de la barana deuen presentar un acabat original daurat.

7. VALORACIÓ PATRIMONIAL

Vista aèria del frontis del Parc de Pedralbes. Fotografia realitzada per Jordi Todó, de l'empresa TAVISA (Trabajos de Aviación S.A.) el 20 de desembre de 2009.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-1144-N-6507).

Els edificis que avui s'anomenen Pavelló 3 i Pavelló 4 dins del recinte de l'antic Palau Reial de Pedralbes, presenten –com la resta de la finca– un recorregut històric relativament curt, però força nodrit de transformacions estructurals i d'acabat motivades pels successius canvis d'usos als que han estat sotmesos. Tot seguit s'ofereix una enumeració sintètica dels diversos canvis que s'ha pogut documentar en el marc de la present recerca:

El pavelló 3 en la seva fase inicial de construcció, l'any 1924.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya (ANC1-42-N-20664)

El Pavelló 3:

- Edificat pels volts de 1924 seguint una idea esbossada per l'arquitecte Eusebi Bona i executat per Francesc de Paula Nebot. En aquell moment es definí com un mer recurs paisatgístic per enriquir arquitectònicament el jardí i estava configurat tan sols per les dues galeries de voltes que formen la crugia est i sud. Aquesta darrera ja es presentava rematada per un terrat-mirador protegit per una pèrgola flanquejada de dos templets. Una escala imperial donava accés al terrat. Pel que fa fusteries, d'aquest període fundacional només es conserva una portella orientada a Pere Duran Farell, de gran interès històrico-artístic.
- Ampliació de l'edifici pels volts de 1925-1926 segons plànols de Nicolau Maria Rubió, per tal de dotar l'edifici d'usos esdevenint (presumiblement) garatge d'automòbils. S'edificaren la crugia nord i oest, cobertes amb terrat pla sobre un forjat de biguetes metàl·liques de doble "T". Es genera així un pati d'angles aixamfranats amb finestrans oberts als paraments de maó.
- Durant la II República esdevingué escenari de les exposicions anuals de roses organitzades pel Foment Nacional d'Horticultura. En imatges de l'època s'hi veu com els arcs de les crugies est i sud havien estat cegats i reemplaçats per finestrans.
- L'any 1939 la 'Ponencia de Reconstrucción' s'encarregà de substituir les fusteries i la pintura exterior del que en aquell moment es coneixia com "*pabellón del chofer del Iltre. Sr. Presidente de Cultura*".
- L'any 1947 l'arquitecte en cap del 'Servicio de Edificios Culturales' Ramon Raventós i la constructora 'Closa' realitzaren la rehabilitació del "*Garage*", edifici que es trobava molt deteriorat. Se substituïren diversos trams de forjat i soleres del terrat, així com els parapets i les balustrades de les crugies nord i oest. El més rellevant és, però, que s'enderrocà la pèrgola superior per tal de tornar-la a edificar de bell nou.
- Durant la transició l'edifici va acollir diversos usos: magatzem de carruatges a la crugia nord, cos de guàrdia i control de seguretat a la crugia oest, vestuaris de Parcs i Jardins la crugia est i lavabos públics la crugia sud.
- Entre 1985 i 1986 l'equip d'arquitectes Albert de Pablo i Ponte, Joan Josep Murgui i Luna i Antoni Carrió i Campañá, de l'estudi 'abac', encarà la rehabilitació integral d'aquest edifici com a equipament on celebrar-hi reunions, convencions, exposicions i banquets. En aquella intervenció es dotà l'edifici del seu aspecte i acabats actuals: es va reforçar la fonamentació amb formigó

armat, es va incorporar nous sistemes de climatització i substituir tots els sistemes de fontaneria, sanitaris i instal·lacions contra incendis. A la crugia est es va enderrocar totes les subdivisions interiors, es van cegar les finestres orientades al parc i es van obrir grans portals vers al pati. A més, es va construir un espai de recepció, guarda-roba i serveis públics, amb envanets revestits de fòrmica. Tant la crugia est com la nord van ser dotats d'un nou forjat de bigues de formigó armat i revoltos industrials. Es procedí a substituir part dels balustres deteriorats i es van refer les soleres del terrat. El pati central va ser repavimentat i dotat d'una bassa central ornamental. A més es va edificar un distribuïdor d'accés en forma de marquesina, amb la volada de formigó armat sostinguda per pilars de tub metàl·lic. Els arcs de la galeria est i sud van ser desemparedats per recuperar la imatge dels pòrtics originals. La galeria est va ser reconvertida en office, amb l'addició de nous tancaments de vidre reforçat. Totes les façanes van ser repintades de color ocre i tots els paviments interiors van ser refets. Va quedar fora de la intervenció la pèrgola i els templets del terrat.

- Entre juliol i agost de 1997 es va reconstruir part de la pèrgola superior, que s'havia esfondrat l'abril del mateix any. Es van substituir les biguetes i les columnes amb peces de formigó armat noves.
- L'any 2010 es va plantejar un projecte de nova rehabilitació de l'edifici per tal de convertir el pati central en un espai cobert. El projecte, signat pels arquitectes Fina Alomar, Miquel Àngel Ramos, Daniel Lorenzo i Natàlia Sancho, no va prosperar.

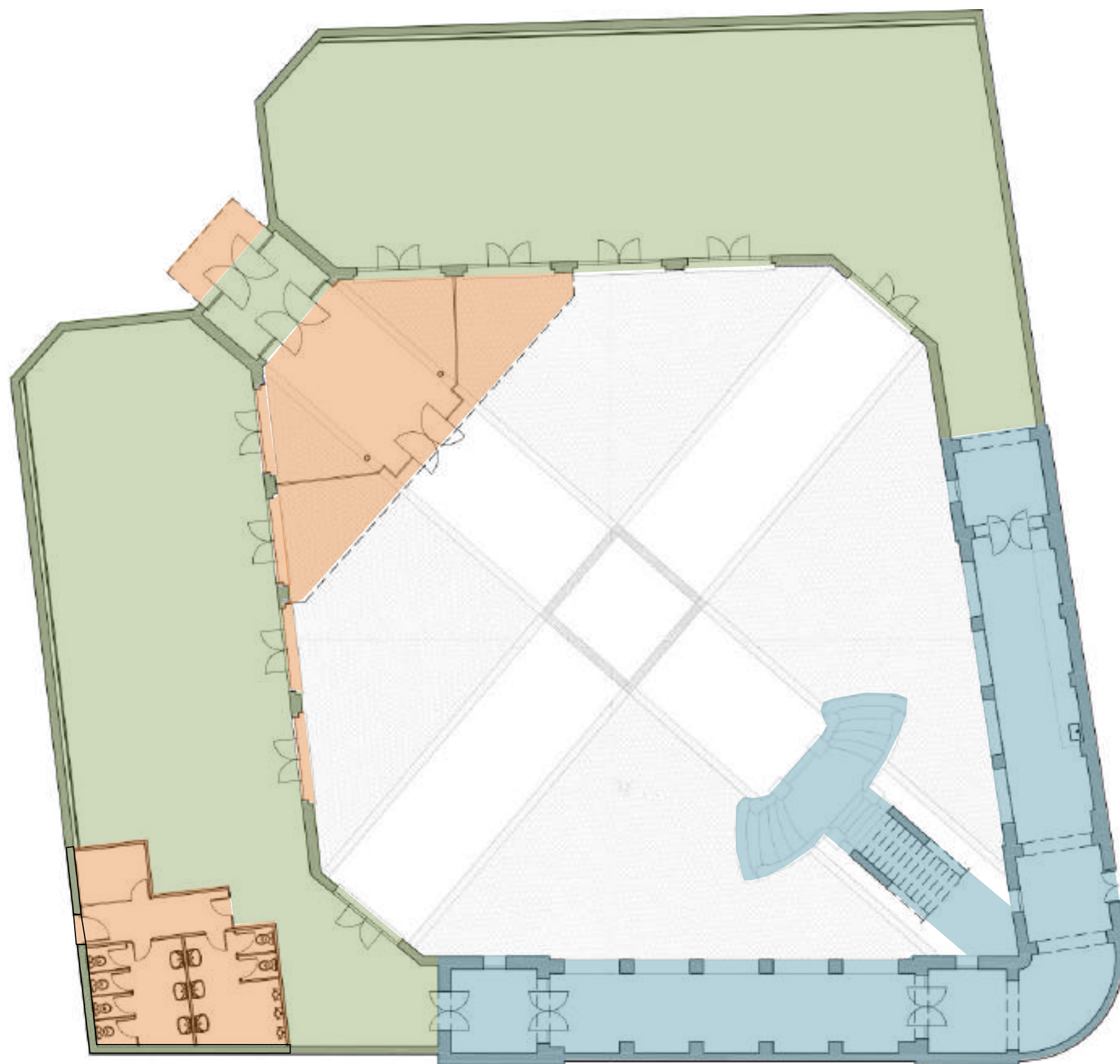

El Pavelló 4:

- Edificat pels volts de 1924 seguint una idea esbossada per l'arquitecte Eusebi Bona i executat per Francesc de Paula Nebot. En aquell moment es definí com un mer recurs paisatgístic per enriquir arquitectònicament el jardí i estava configurat tan sols per la galeria de voltes que forma la crugia sud. El terrat-mirador també estava protegit per una pèrgola flanquejada de dos templets.
- Ampliació de l'edifici pels volts de 1925-1926 segons plànols de Nicolau Maria Rubió, per tal de dotar l'edifici d'usos esdevenint cavallerissa equipada de quadra, cotxera i magatzem de guarniments. S'edificà la gran nau paral·lela a Maynard Keynes, coberta amb una teulada de dos aiguavessos sobre encavallades de manganella de fusta massissa.
- Durant la Guerra Civil Espanyola, entre el Pavelló 4 i el Pavelló 3 s'inicià la construcció d'un refugi antiaeri per acollir el Govern de la República allotjat al palau. Aquell refugi, inacabat al finalitzar la guerra, va ser inutilitzat i terraplenat l'any 1939.
- El mateix any 1939 es va haver de reparar els vidres trencats de diversos finestrals de les antigues cavallerisses, edifici que no patiria més desperfectes.
- El febrer de 1969 l'arquitecte municipal Joaquim de Ros i de Ramis plantejà el projecte de reconversió de les cavallerisses en un museu de carruatges. L'obra de remodelació, conclosa el 1970 i realitzada per la constructora 'Closa' donà a l'edifici la distribució interior actual per mitjà de l'enderroc de les quadres i la generació d'un nou espai museogràfic diàfan, uns lavabos públics i cinc dependències destinades als suboficials de la guàrdia de Franco. També es va canviar el seu aspecte i solucions estructurals actuals: es va substituir la teulada i la seva estructura, per mitjà de noves encavallades metàl·liques tipus Polonceau, riostrant l'entrega de les bigues amb formigó armat i dotant el ràfec exterior d'una cornisa de pedra artificial motllurada. A l'interior es donà nous acabats: murs enguixats, cel·ras de planxes d'escaiola motllurada, paviments a base de lloses de pedra grisa de Sant Vicenç i es van refer de bell nou totes les fusteries de les obertures, algunes de les quals canviaren de forma.
- Vers el 1985 el Museu de Carruatges tancà les seves portes.
- L'any 1995 l'edifici es convertí en magatzem i sala de reserva de les col·leccions del Museu d'Arts Decoratives fins el seu trasllat a la Plaça de les Glòries l'any 2014, quan l'edifici cau en desús.

Pavelló 3. Evolució Cronoestructural. Planta Baixa

- 1924 (E. Bona – F. De P. Nebot?)
- 1925-26 (N.M. Rubió i Tudurí?) rehabilitat 1985-86
- 1947 (R. Raventós)
- 1985-86 (estudi 'abac arquitectes')
- 1997

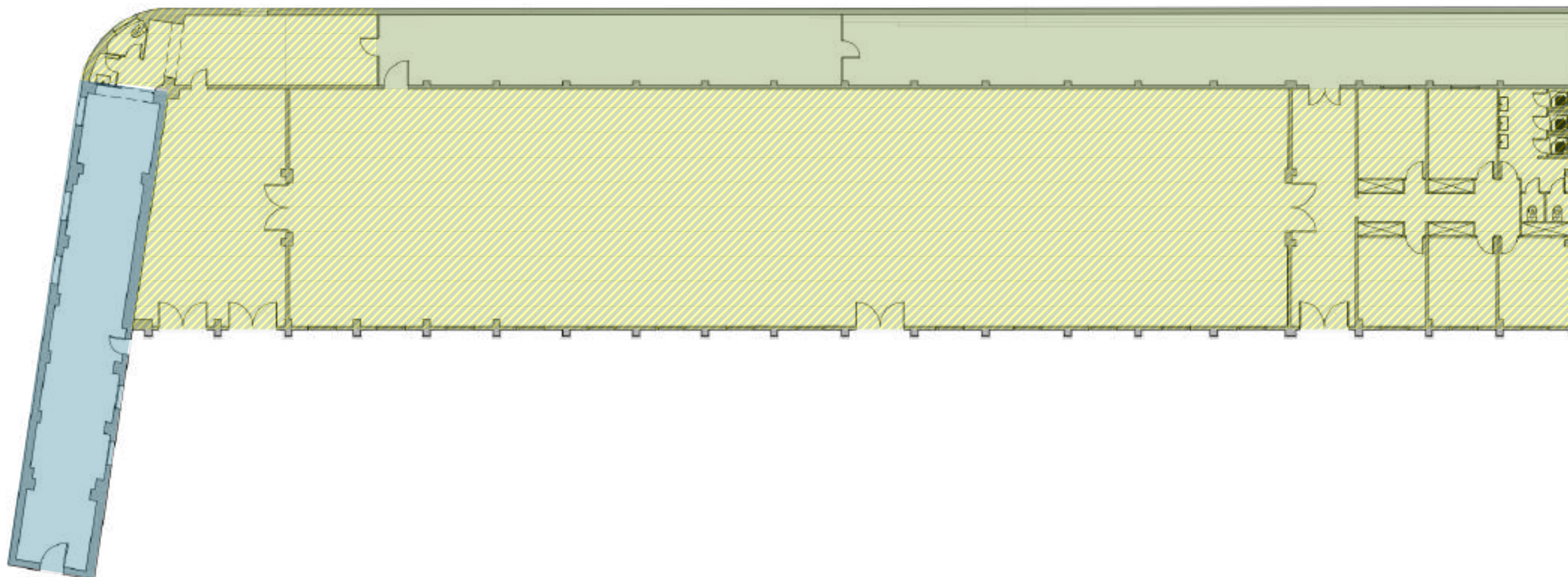
Pavelló 3. Evolució Cronoestructural. Seccions

- 1924 (E. Bona – F. De P. Nebot?)
- 1925-26 (N.M. Rubió i Tudurí?) rehabilitat 1985-86
- 1947 (R. Raventós)
- 1985-86 (estudi 'abac arquitectes')
- 1997

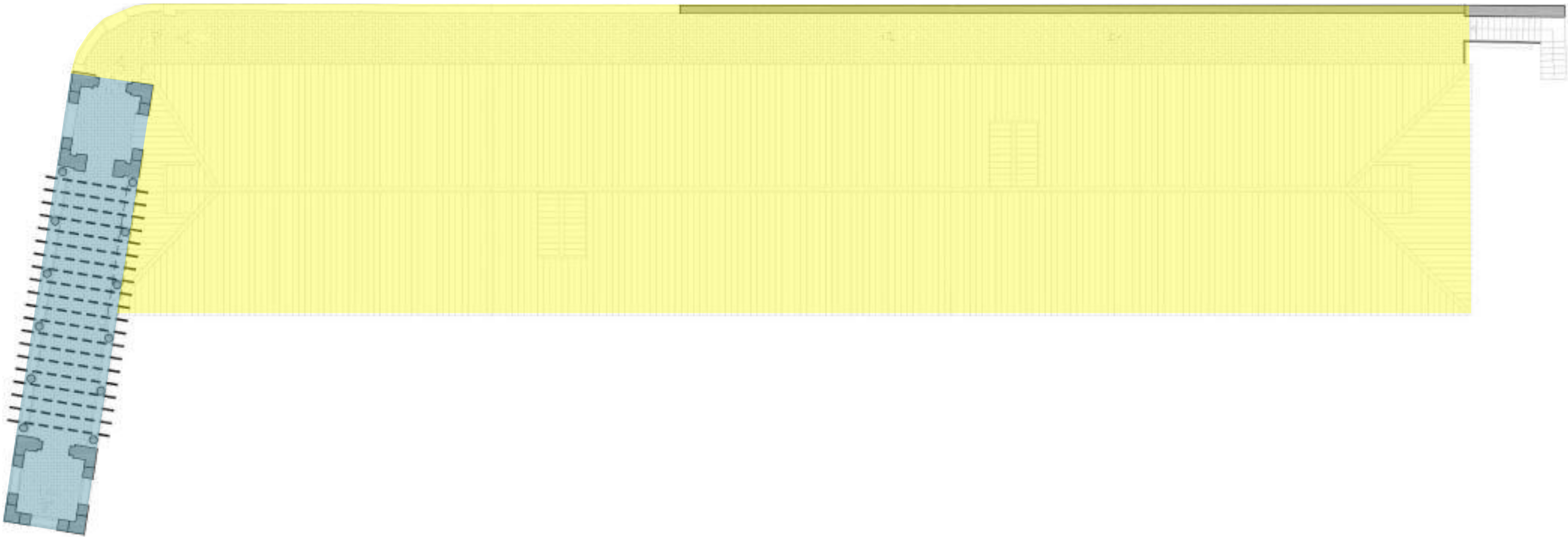
Pavelló 4. Evolució Cronoestructural. Planta baixa

- 1924 (E. Bona – F. De P. Nebot?)
- 1925-26 (N.M. Rubió i Tudurí?)
- 1969-70 (J. de Ros i de Ramis)

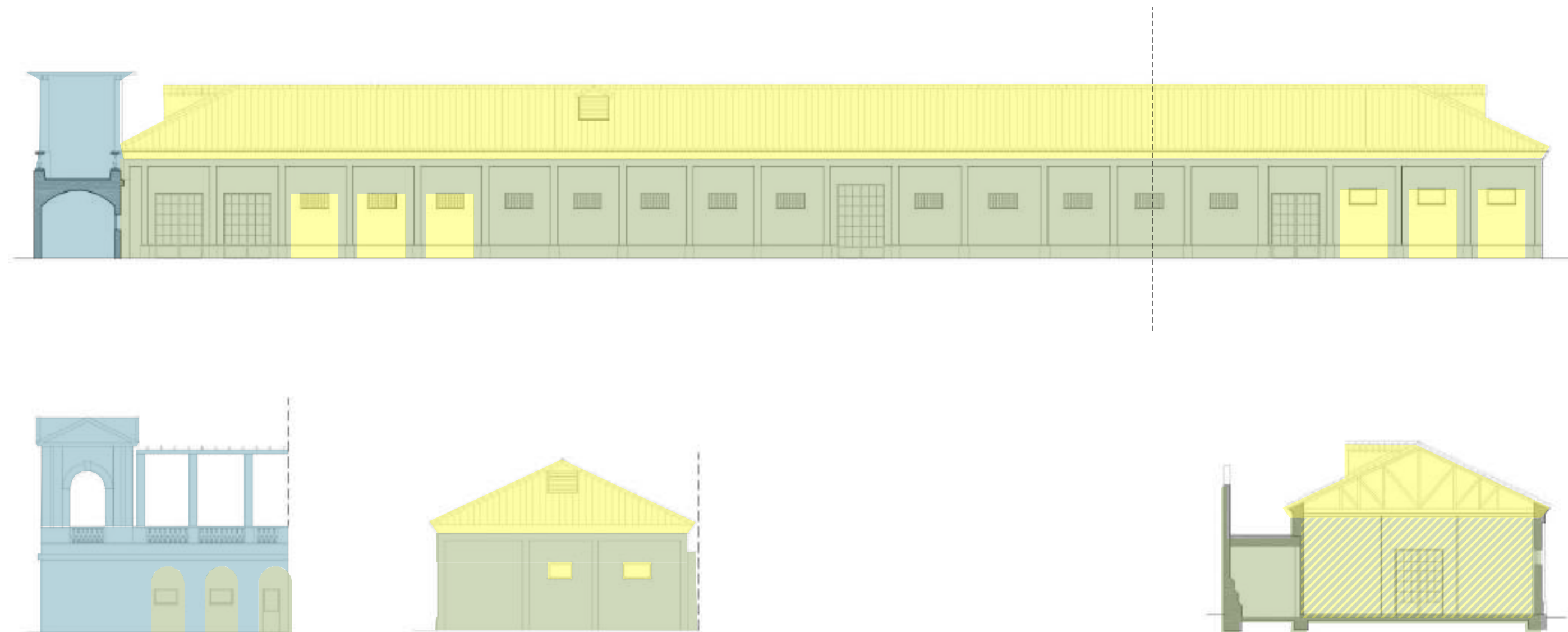
Pavelló 4. Evolució Cronoestructural. Cobertes

- 1924 (E. Bona – F. De P. Nebot?)
- 1925-26 (N.M. Rubió i Tudurí?)
- 1969-70 (J. de Ros i de Ramis)

Pavelló 4. Evolució Cronoestructural. Alçats i secció

- 1924 (E. Bona – F. De P. Nebot?)
- 1925-26 (N.M. Rubió i Tudurí?)
- 1969-70 (J. de Ros i de Ramis)

Conclusions: Valoració patrimonial

- El valor històric patrimonial més rellevant dels dos pavellons és el de la voluntat original de configurar un recurs paisatgístic per enriquir arquitectònicament el jardí i el límit tanca per la seva entrada principal (Avinguda de la Diagonal).
- En aquest sentit, cal posar de relleu la configuració de l'angle del pavelló 3, amb el seu terrat mirador, pèrgola, templets i escala imperial, amb tots els seus elements (balustres, columnes, etc) [Fotografia 1].
- Un element singular del mateix pavelló 3 és la porta d'accés des del carrer. [Fotografia 2]
- Les naus del pavelló 3 orientades al parc van ser afegides als pòrtics originals vers 1926. Han estat històricament més alterades i se'ls atorga exclusivament el valor de la definició del tancament de l'espai; un tancament que podria reconsiderar-se. No gaudeixen de cap element patrimonial destacable. [Fotografia 3]
- El pavelló 4 no va dissenyar-se originalment com a angle. El pòrtic paral·lel a la Diagonal gaudeix del mateix plantejament que el pavelló 3, i la mateixa vàlua patrimonial de definició de la imatge de terrat- mirador, amb els templets i la pèrgola. [Fotografia 4]
- La construcció del cos perpendicular funciona exclusivament com a mur cortina de tancament per a la banda del carrer John Maynard Keynes. [Fotografia 5]
- Fruit d'un projecte no unitari –encara que força contemporani– la nau de l'antiga cavallerissa no té una bona entrega amb el cos del terrat-mirador. No disposa tampoc de valors patrimonials rellevants i podria estudiar-se la seva redefinició . [Fotografia 6]

Fotografia 1

Fotografia 4

Fotografia 2

Fotografia 5

Fotografia 3

Fotografia 6

8. ANNEX DOCUMENTAL

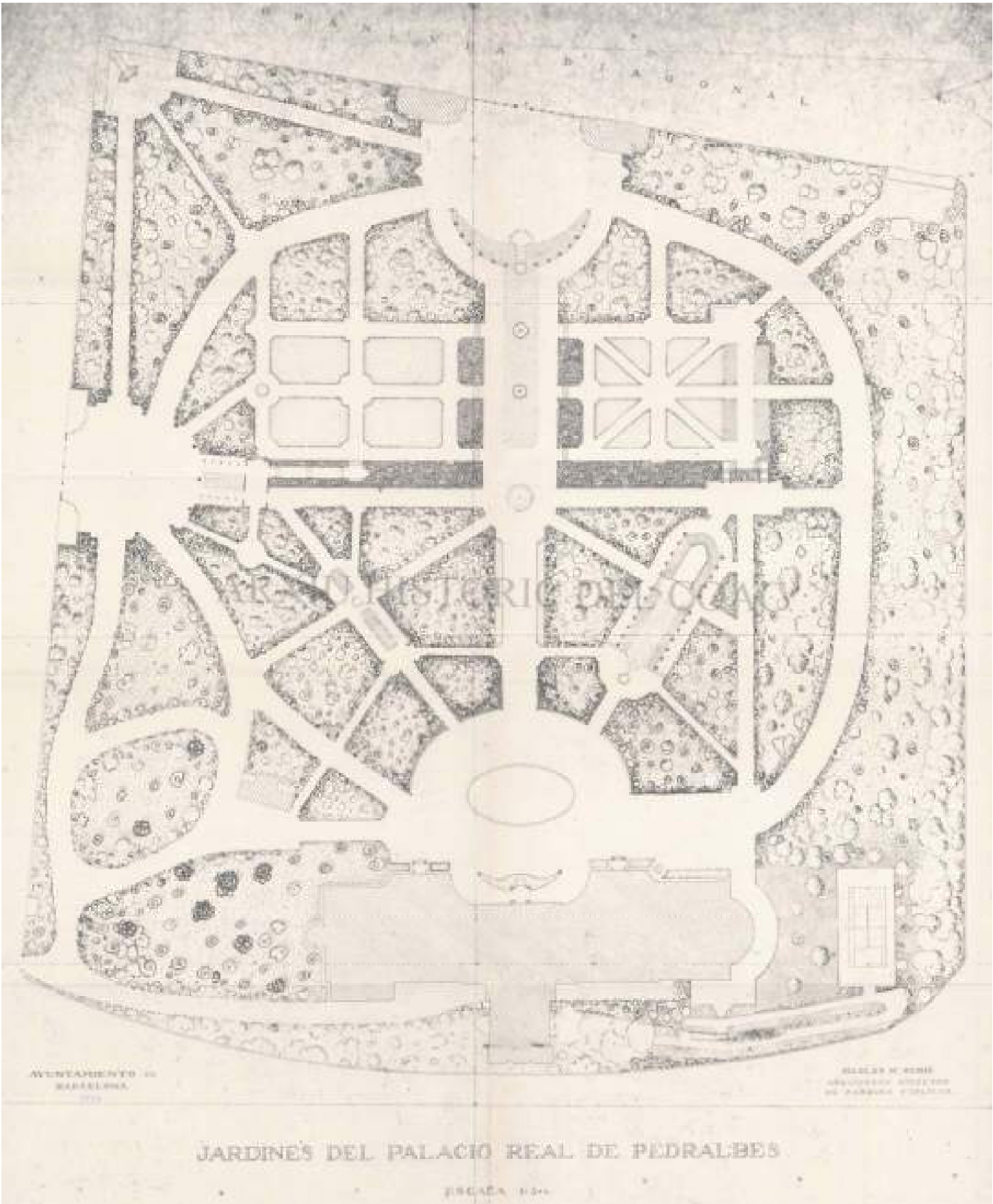
En aquest apartat s'inclouen les fitxes dels documents més rellevants localitzats durant la investigació referent a la finca objecte d'estudi, que fan referència de forma explícita a la seva evolució històrica.

A més de la seva identificació arxivística, la fitxa compta –sempre que ha estat possible– d'una reproducció integral o parcial del document, de la que es destil·len aquelles informacions més útils i significatives per a la història de l'evolució de la parcel·la i de la configuració estructural de l'edifici. Noti's el fet que es tracta, bàsicament, de planimetries projectuals i materials escrits en forma d'expedients d'obra.

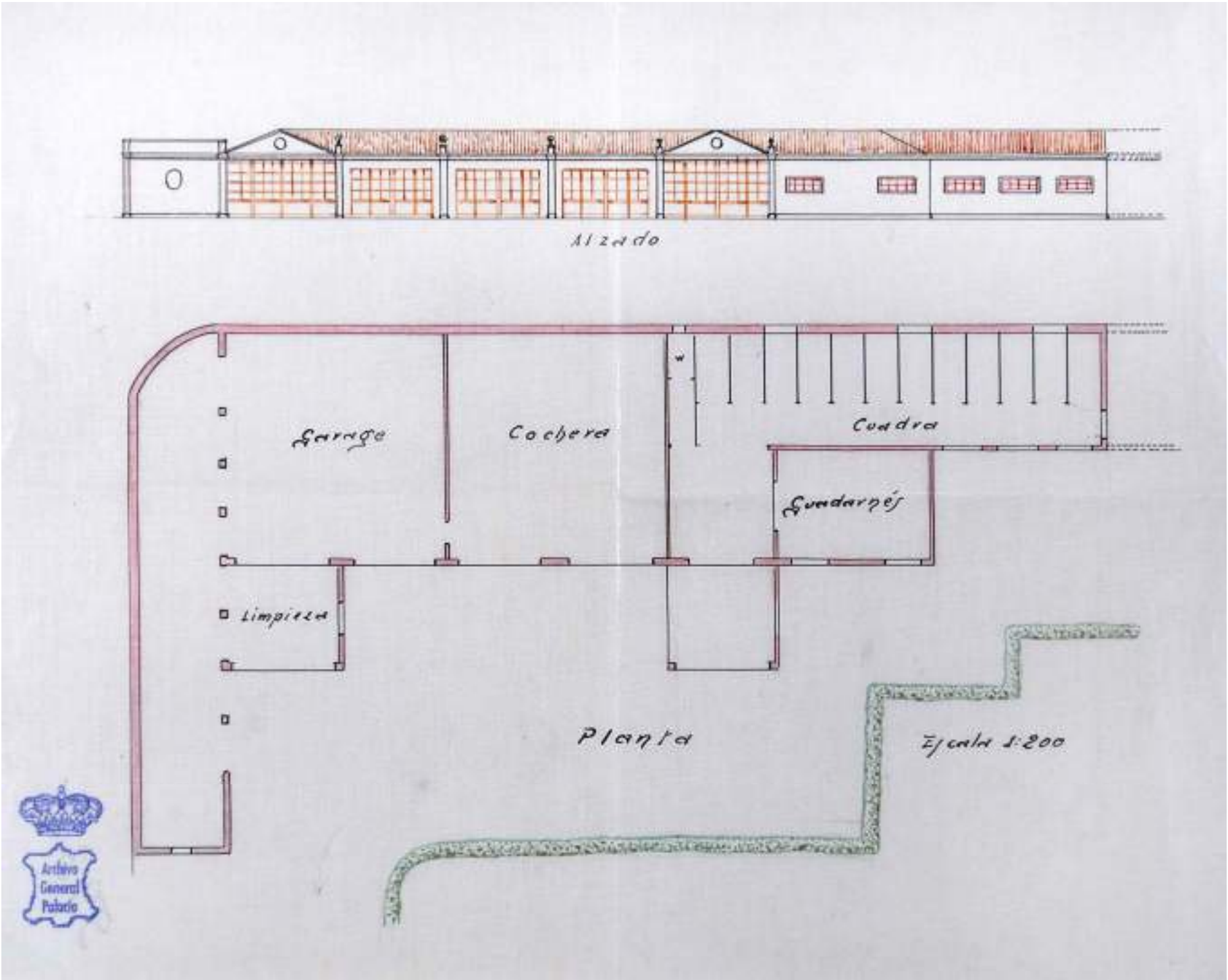
Doc. 1	<i>Sense títol. Reportatge fotogràfic de la construcció de les pèrgoles.</i>
Arxiu: ANC	Registre: ANC1-42-N-20664, 20665, 20678 i 20680
Dates: 1924 (?)	Dades: Còpia fotogràfica.
Continguts: -1921-22 (sic) – Quatre fotografies del procés constructiu del pavelló 3 i els cossos de guàrdia, vistos des de la diagonal i des de l'interior del jardí del Palau Reial. Fotografies realitzades per Josep Brangulí.	
Observacions: Aquestes fotografies tenen un gran valor perquè demostren que els pavellons 3 i 4 van ser plantejats com una escenografia associada al jardí. Es tractava de galeries d'arcs directament vinculades a la tanca de la finca, que originalment no presentaven cap finestral ni obertura al carrer. L'arquitecte Eusebi Bona els concebé com escenografies de descans i conversa, rematades per terrats-mirador protegits per pèrgoles i templets ornamentals. Es pot afirmar, per tant, que ambdós volums van ser plantejats sense cap funció pràctica concreta, més enllà d'ornamentar arquitectònicament els jardins reials.	

Doc. 2	"Jardines del Palacio Real de Pedralbes"
Arxiu: AHCOAC	Registre: C 1009 / 239.2
Dates: 1924	Dades: Reproducció parcial.
Continguts: -1924– Plànol general per a l'agençament dels jardins del Palau Reial de Pedralbes, signat per Nicolau Maria Rubió i Tudurí.	
Observacions: Es tracta de la primera notícia gràfica en què es recull la morfologia dels pavellons 3 i 4 tal i com es van edificar en origen i com els va trobar Rubió en el moment que s'incorporà al projecte. Aquesta planimetria permet deduir que la definició de les pèrgoles elevades damunt de cossos coberts amb voltes deuria ser una solució plantejada anteriorment per Eusebi Bona. És l'únic document projectual que demostra que aquests cossos no tenien en principi cap funció pràctica, sinó que eren galeries de descans associades al programa ornamental del jardí, rematades amb pèrgoles-mirador. El pavelló 3 estava configurat tan sols per dues galeries d'arcs disposats formant un angle, amb una escala d'accés al mirador situada al vèrtex. El pavelló 4 consistia en una única galeria.	

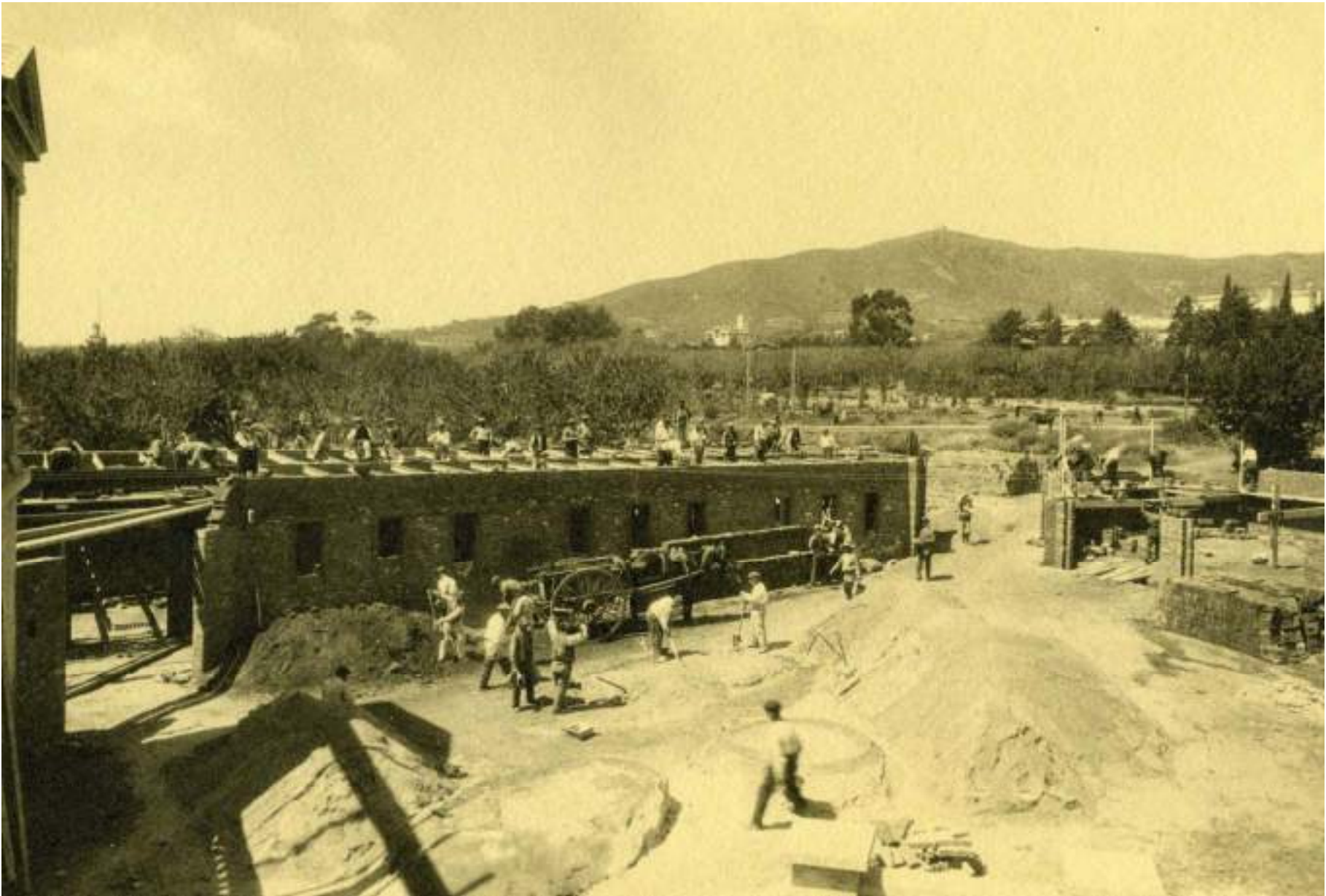
Doc. 3	<i>Sense Títol. Projecte inicial de cavallerisses i garatge</i>
Arxiu: PN / AGP	Registre: Plànol 5932
Dates: 1925 (?)	Dades: Reproducció parcial.
Continguts: -Sense data – Projecte d’ampliació de la galeria meridional mitjançant l’addició d’un cos de planta irregular destinat a l’emmagatzematge i neteja de cotxes i carruatges, així com a quadra de cavalls i sala de guarniments eqüestres. Autoria desconeguda.	
Observacions: Poc després de l’entrega del palau a la família reial es deuria evidenciar que la finca estava mancada de certs elements indispensables per al normal desenvolupament de la vida quotidiana. Per aquest motiu es deuria decidir transformar elements de l’arquitectura palatina buits de significat per tal de convertir-los en instal·lacions útils per a la vida a palau. Els principals damnificats d’aquesta operació acabarien essent el pavelló 3 i 4, que entre 1925 i 1926 serien ampliat fins assolir la volumetria actual.	

Doc. 4	Sense Títol. Obres de construcció de les cavallerisses
Arxiu: AFB	Registre: AFB4-212 C-026-174
Dates: 1925 c.	Dades: Còpia fotogràfica.
Continguts: -1925 c. – Fotografia d'autoria desconeguda. Obres d'ampliació de la galeria occidental per a la seva conversió en garatge i cavallerisses (actual Pavelló 4).	
Observacions: Imatge del procés constructiu del cos de les cavallerisses, construcció de fàbrica de maó massís, tant pel que fa els murs de càrrega com els pilars. S'hi veu les encavallades de manganella (o <i>cuchillo a la española</i>) de fusta massissa que havien de recollir la teulada de dos aiguavessos. Noti's que la zona destinada a garatge i cotxera presentava grans guals d'accés, mentre que la resta de la nau s'obria al jardí amb petites finestres horitzontals practicats a la part alta del mur.	

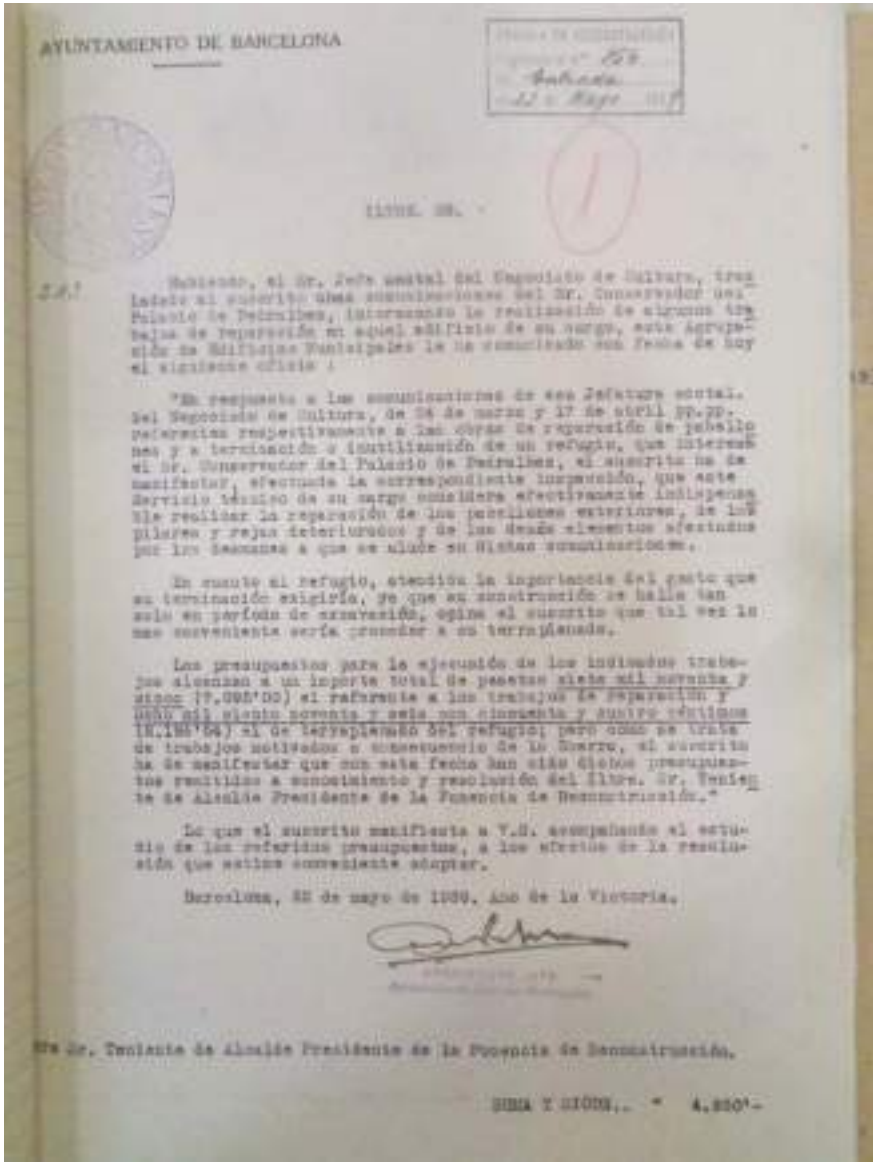
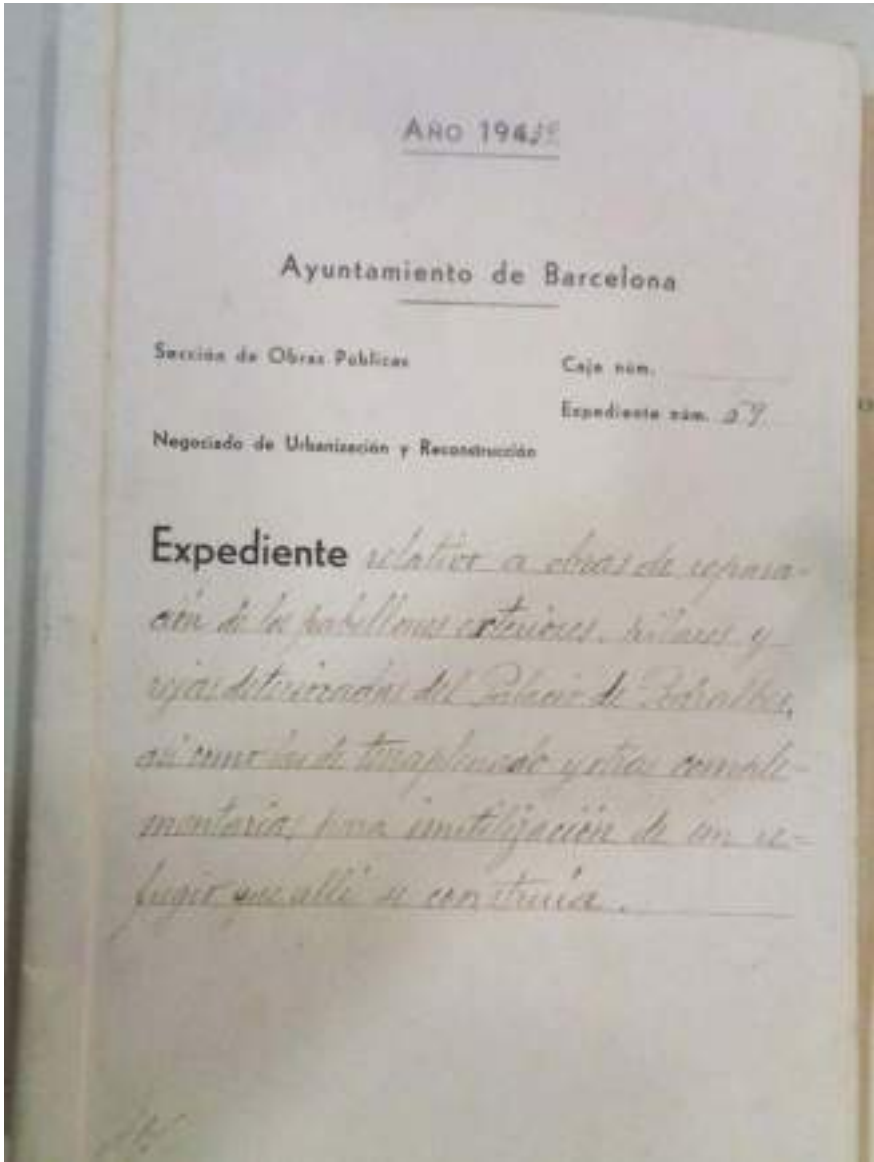
Doc. 5	Sense Títol. Obres d'ampliació del Pavelló 3
Arxiu: AFB	Registre: AFB4-212 C-026-132
Dates: 1925 c.	Dades: Còpia fotogràfica.
Continguts: -1925 c. – Fotografia d'autoria desconeguda. Obres d'ampliació de la galeria oriental per a la seva conversió en un pati tancat per quatre cossos.	
Observacions: Imatge del procés constructiu de les dues ales que serviren per convertir l'antic mirador de l'escala en un edifici clos de quatre crugies. A mà esquerra s'hi observa com els templets, que ja havien estat construïts, rebien l'entrega d'un nou volum edificat a base de murs de càrrega de maó massís. Aquests murs s'obrien al pati mitjançant tres grups d'obertures formats per tres finestrons cadascun. S'hi veu les bigues metàl·liques de doble "T" que originalment formaven els forjats de les dues crugies afegides.	

Doc. 6	<i>“Jardines del Palacio Real de Pedralbes por el arquitecto director de parques públicos N.M. Rubió”</i>
Arxiu: PN / AGP	Registre: Plànol 1140
Dates: 1926 (?)	Dades: Reproducció parcial.
Continguts: -Sense Data – Plànol general per a l’agençament definitiu dels jardins del Palau Reial de Pedralbes, signats per Nicolau Maria Rubio i Tudurí.	
Observacions: S’hi recull les transformacions realitzades a les pèrgoles cantoneres de l’avinguda diagonal: les galeries porticades havien sigut ampliades amb l’addició de nous cossos que convertien la pèrgola occidental en una cavallerissa en forma de “L” (Pavelló 4) i la pèrgola oriental en un pati tancat per quatre crugies (Pavelló 3). La notable ampliació d’ambdós edificis va implicar, també, la transformació dels parterres de l’entorn, per tal de generar noves esplanades d’accés. No s’ha localitzat documentació suficient per confirmar que aquest procés d’ampliació dels dos edificis va ser dirigit per Rubió mateix, tot i que és el més probable.	

Doc. 7	“Expediente relativo a obras de reparación de los pabellones exteriores, pilares y rejas deterioradas del Palacio de Pedralbes, así como las de terraplenado y otras complementarias para inutilización de un refugio que allí se construía”
Arxiu: AMCB	Registre: Q118-59
Dates: 1939	Dades: Reproducció integral.
Continguts: -1939, 17 de maig – Pressupost d’obres de reparació de desperfectes: tancaments de vidre de les cavallerisses (amb un import de 750 pts) i reparació de fusteries i pintura del “pabellón del chofer del Il·tre. Sr. Presidente de Cultura” (amb un import de 1.500 pts). Signat per l’arquitecte en cap de la ‘Agrupación de Edificios Municipales’. -1939, 22 de maig – L’Arquitecte en cap de la ‘Agrupación de Edificios Municipales’ fa partícip el tinent d’alcalde de la ‘Ponencia de Reconstrucción’ que el conservador del Palau de Pedralbes ha sol·licitat la reparació dels pavellons i reixes del recinte, així com el terraplenament del refugi antiaeri que s’hi estava excavant. El desmantellament del refugi es pressuposta amb un import de 8.196,54 pts. -1939, 7 de juny – El tinent d’alcalde de la ‘Ponencia de Reconstrucción’ informa que les obres son pertinents i que cal fer-les amb urgència i per administració. L’Alcalde en dóna el vist-i-plau el 14 de juny mateix. Observacions: A través d’aquest document es té coneixement de l’existència d’un refugi antiaeri en procés de construcció a les acaballes de la Guerra Civil i que aquest estaria associat als pavellons d’accés al Palau de Pedralbes. Es reporten desperfectes importants en els cossos de guàrdia, per bé que els desperfectes referits a les cavallerisses es deurien reduir a uns pocs vidres trencats a les finestres, ja que l’import presentat per a la seva reparació és molt baix (750 pts). També s’al·ludeix a la reparació d’un edifici anomenat “pabellón del chofer del Il·tre. Sr. Presidente de Cultura” (1.500 pts), probablement en referència a l’actual Pavelló 3.	

(2)

PRESUPUESTO DE ALGUNAS OBRAS DE CONSERVACION Y REPARACION
A REALIZAR EN LOS JARDINES DEL PALACIO REAL DE PEDRALBES.

Reparación de pilares y enjarje de entrada de la puerta del Píndico y de en pabellón anexo.	Partida a detallar	Ptas 3.000'-	
Reparación de una puerta del Garaje y de la caja de entrada al pabellón situado frente a dicho Garaje.	Partida a detallar	" 450'-	
Reparación de la puerta-caja de entrada servidumbre.	Partida a detallar	" 850'-	
En el pabellón del Chofer del litro. Sr. Presidente de Cultura :			
Arreglo de puertas y suscierres	800 Ptas.		
Pintura del pabellón	800 "		
Reparación de la cocina ecodón- na y pequeñas obras de albañi- laría. a detallar.	400 "	" 1.500'-	
En el pabellón sito a la izquierda de la entrada principal:			
Pintura y limpieza del mismo.	A detallar	" 1.000'-	
Caballerizas:			
Reparación de las vidrieras de entrada.	400 Ptas.		
Colocación de vidrios	150 "		
Trabajo de albañilería	800 "	" 700'-	
	SUMA TOTAL	" 6.950'-	

(2)

SUMA SUPLENTE Ptas. 4.950'-

Entrada principal a los jardines:			
Arreglo de enjarjes, nueva fijación y reparación de puertas y enjarjes de las 5 puertas-cajas.	Partida a detallar	" 3.000'-	
Obras pequeñas reparaciones, a detallar	" 300'-		
	SUMA TOTAL	" 6.450'-	1935
Detlef. industrial y administat.	640'-		
	Total del presupuesto.	7.095'-	

Todas las partidas anteriores son a detallar.

En los precios se comprenden el 5 % de indemnización
al personal facultativo y administrativo que debe atender
el Contrato.

Barcelona, 17 de mayo de 1935.
Año de la Victoria

[Firma]
Arquitecto J. G. G. G.

(3)

COMUNICACION DE RECONSTRUCCION
Solicitado de Reconstrucción y
Reconstrucción.

A LA HONRA. COMISION MUNICIPAL PERMANENTE

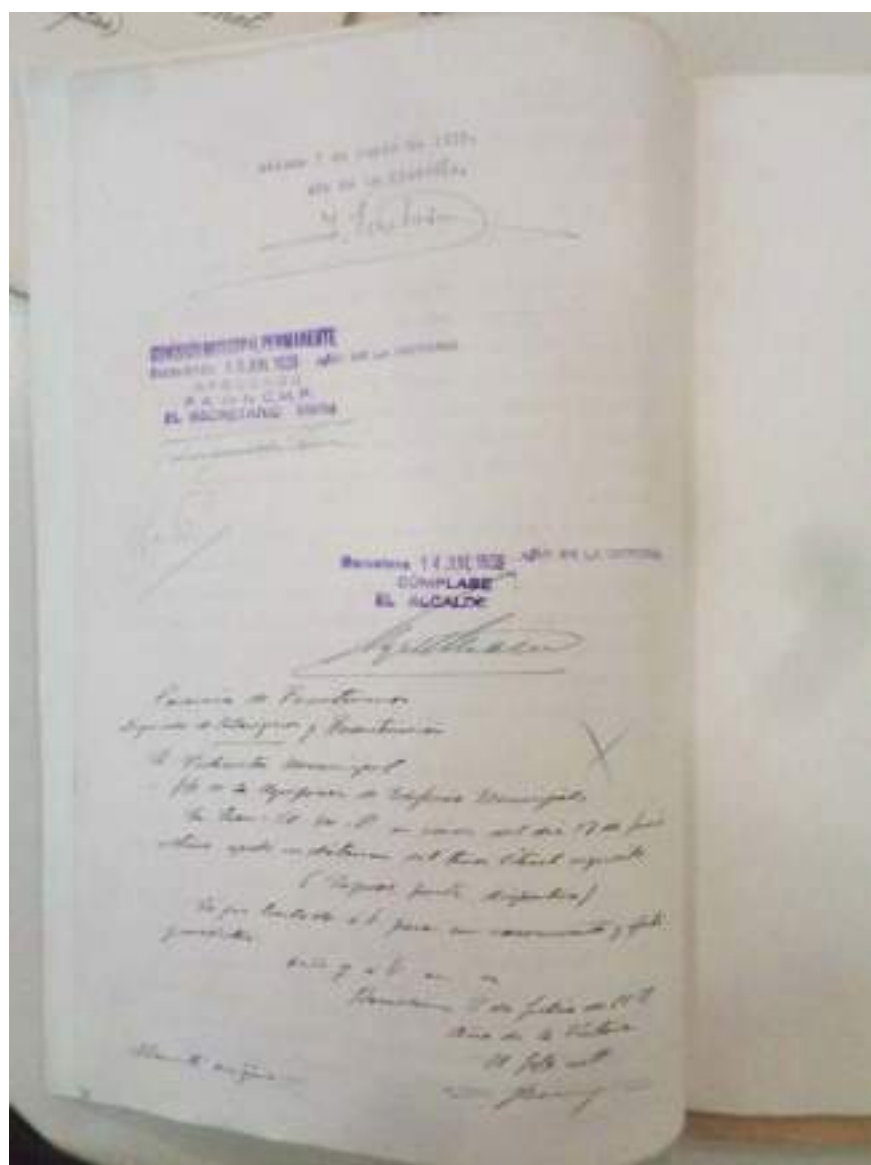
Según informe la Agrupación de Municipios Municipales, por-
te del Palacio de Pedralbes ha sufrido también los estragos de
la guerra, debido a los saqueos de que la hicieron víctima las
tropas nazis y los guardias y soldados que allí se alojaban,
por cuyo virtud se acompaña presupuesto de reparación de los
daños sufridos y del saneamiento y mejoramiento del pa-
saje allí existente solamente iniciado, a sea en período de ex-
ecución.

Atendiendo que las expresadas obras se estiman de necesidad
y urgente para el alojamiento del Palacio de Pedralbes y la
normal prestación de los servicios de portería instalados en el
mismo, por cuyo virtud, procede acordar la ejecución de las mis-
mas por administración con arreglo al presupuesto formulado por
los Servicios Técnicos Municipales.

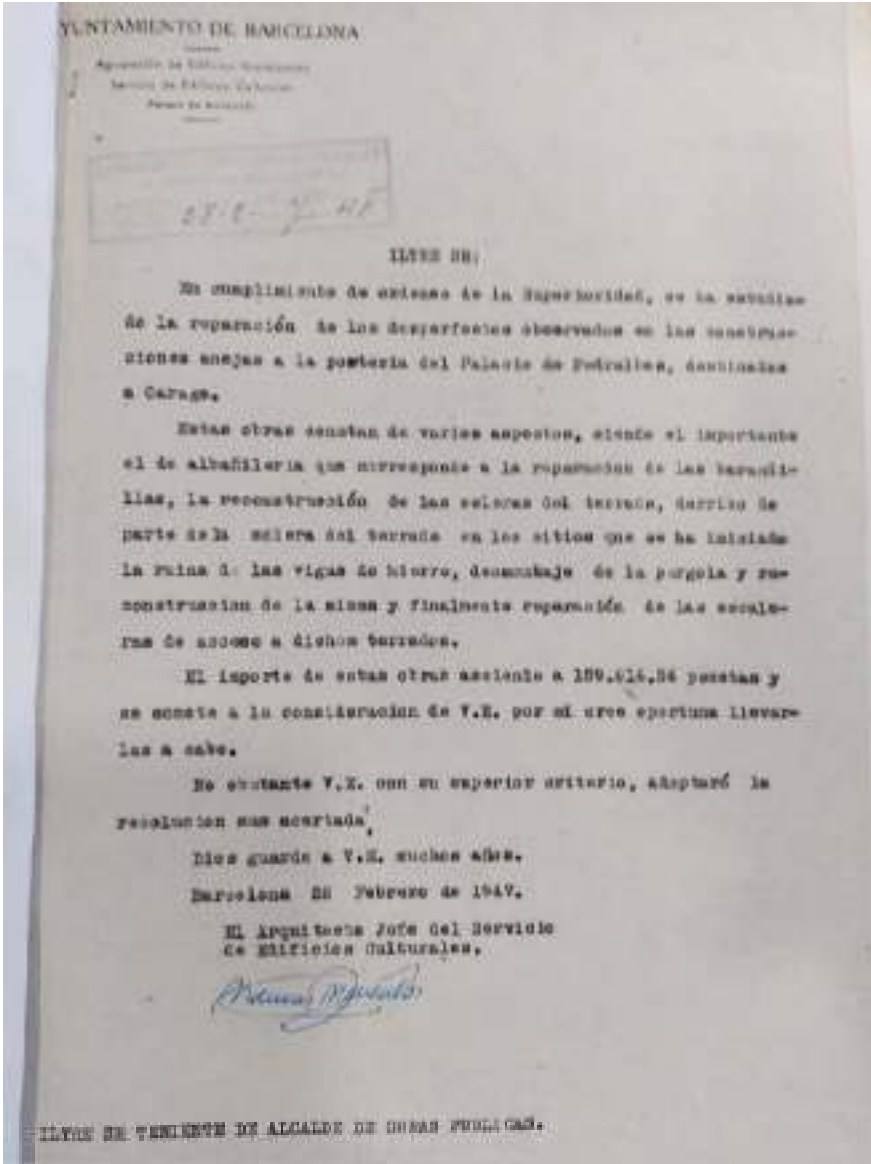
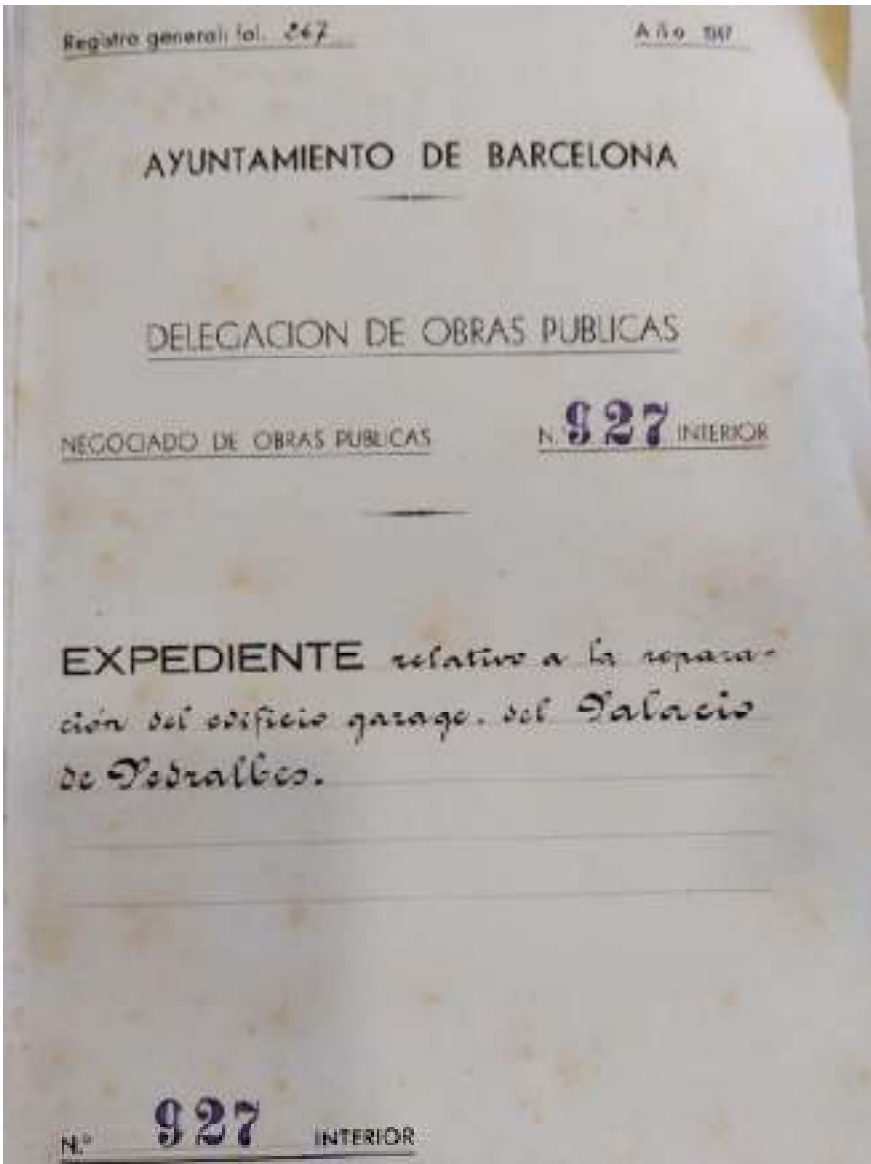
El Teniente de Alcalde Encargado de Reconstrucción que con-
tribuye,

O P Y E A que podrá la Honra. Comisión Municipal Permanen-
te acordar que se realicen por administración las obras de re-
paración de los pabellones exteriores, pilares y cajas deterio-
radas del Palacio de Pedralbes, así como las de mejoramiento y ob-
ras complementarias para mejoramiento del refugio que allí se
construye, bajo el presupuesto de GUBERNACION MUNICIPAL
Y DEL PABELLON CERRADO Y CUATRO CUATRO (15.000'94), con cargo
al Capítulo II, Artículo 1, Partida 415 C. del Presupuesto de
1935 destinado para el corriente Ejercicio, y con gasto extraor-
dinario de guerra según informe de la Intervención Municipal.

La Honra. Comisión Municipal Permanente, acordará lo que
juzgue mejor.

Doc. 8	“Expediente relativo a la reparación del edificio garage del Palacio de Pedralbes”
Arxiu: AMCB	Registre: Q136 / 927
Dates: 1947	Dades: Reproducció parcial.
Continguts: -1947, 27 de febrer – Pressupost per a reparar el Pavelló 3 redactat per l’arquitecte en cap del ‘Servicio de Edificios Culturales’ Ramon Raventós. Es consigna un import de 159.816,36 pts. -1947, 28 de febrer – El mateix arquitecte Raventós posa en coneixement del tinent d’alcalde d’ ‘Obras Públicas’ la necessitat de reparar el pavelló. -1947, 7 de març – El tinent d’alcalde d’ ‘Obras Públicas’ informa a la ‘Comisión Permanente’ que les obres son pertinents i que cal fer-les amb urgència i adjudicar-les per concurs privat. El pressupost s’aprova l’11 de març mateix. -1947, 22 i 30 d’abril – Liquidacions per les obres, que havien estat adjudicades a dit al constructor Francisco Closa Alegret per 157.985 pts.	
Observacions: D’aquesta notícia es dedueix que l’edifici, que defineix com “Garage”, deuria acumular anys de desús, perquè es refereix un nivell de “ruïna” que afecta fins i tot l’estabilitat de les bigues metàl·liques del forjat. Es consigna la reparació i substitució de balustres, reconstrucció de la solera del terrat, desmuntatge i reconstrucció de la pèrgola i reparació de l’escala d’accés al terrat. Sorpren que, tot i l’abast de les obres, aquestes deurién ser realitzades en poc més d’un mes i mig, pel que es dedueix de les liquidacions adjuntades.	

Alcaldía de Pedralbes
Servicio de Edificios Culturales
Presupuesto de Inversión

PRESUPUESTO PARA LAS OBRAS DE REPARACIÓN DEL CUERPO DE EDIFICIO DESTINADO A GARAJE EN EL PALACIO REAL DE PEDRALBES.-

ALBAÑILERÍA

Derribo y desescombro de las balaustradas y pilares de fábrica de ladrillo de los terrazos, en estado ruinoso, con aprovechamiento de aquellas piezas de piedra artificial que salgan en buen estado. 836.00 m² a 14.50 = 3.429.20 pts.

Construcción de una baranda formada de pared de fábrica de ladrillo en la parte que dá al patio interior. 109.30 x 1.35 x 0.15 = 22.17 m³ a 343.22 = 7.653.02 =

Construcción de una baranda con balaustradas de piedra artificial, aprovechando las antiguas piezas en buen estado y substituyéndolas por nuevas las rotas. 142.30 m² a 345.00 = 34.912.50 =

Revoques con mortero de cal en paredes y pilares. 685.00 m² a 11.35 = 7.774.75 =

Arreglo y desescombro de un grueso de rasilla de la solera del terrazo. 985.00 m² a 2.75 = 2.710.12 =

Construcción de un grueso de rasilla común y un grueso de rasilla decorada. 650.00 m² a 49.50 = 32.175.00 =

Construcción de un grueso de rasilla decorada. 330.00 m² a 29.41 = 9.464.45 =

Derribo y desescombro de partes de la solera del terrazo, incluso tabiquillos, bovedillas, previo rasado y pintado de mazo de las vigas de hierro, 99.115.25 =

Suma anterior..... 99.115.25

Construcción de bovedillas tabiquillos y solera de dos gruesos de rasilla común y uno de decorada.

4.00 x 3.00 = 30
4.00 x 3.00 = 12
3.00 x 3.00 = 25
3.00 x 3.00 = 25
3.00 x 3.00 = 25

Suma... 117 m² a 119.50 = 22.844.00

Demolir la pérgola actual. = 1.800.00

Montar nuevamente la pérgola para vigas armadas y colocación de vigas cuadradas de cemento armado 26 m² a 105.00 = 2.730.00

Arreglo de las escaleras de acceso a las terrazas. 700.00

Trabaja en paredes, bovedillas y rasado de grietas.

[Parada elevada a detallar] = 3.200.00

Transportes camion. 4 a 450.00 = 1.800.00

Suma ptas..... 102.514.01

Imprevistos, 0%..... 5.475.70

Suma ptas..... 140.109.71

Beneficio industrial, 14%..... 19.626.67

Suma ptas..... 159.736.38

Este presupuesto asciende a la cantidad de ciento cincuenta y dos mil, ochocientos dieciséis pesetas con treinta y seis centimos, cuyo importe va comprendido el 0% de indemnización al personal de activo y administrativo, que debe descontarse al contratista.

El personal será asegurado contra el riesgo de indemnización por incapacidad permanente o muerte por accidentes del trabajo de los obreros en la Caja Nacional. Decreto del Ministerio del Trabajo de 18 de Junio de 1943.

En este presupuesto está incluido el subsidio transitario de 17 pesetas diarias sobre el importe del jornal en concepto de plus de vida cara, establecido por el Sindicato Local de la Construcción el 27 de Octubre de 1941, y aceptado por acuerdo de la Honra. Comisión Municipal Permanente, en sesión de 29 de Julio de 1943.

Barcelona 27 Febrero de 1947
El Arquitecto Jefe del Servicio de Edificios Culturales.

Capta. 227-165.

DELEGACIÓN DE OBRAS MUNICIPALES

A LA COMISIÓN MUNICIPAL PERMANENTE

De cumplimiento de órdenes recibidas de esta Delegación, el Servicio de Edificios Culturales ha estudiado la reparación de las obras perfectas observadas en las construcciones anexas a la portada del Palacio de Pedralbes, destinadas a garaje.

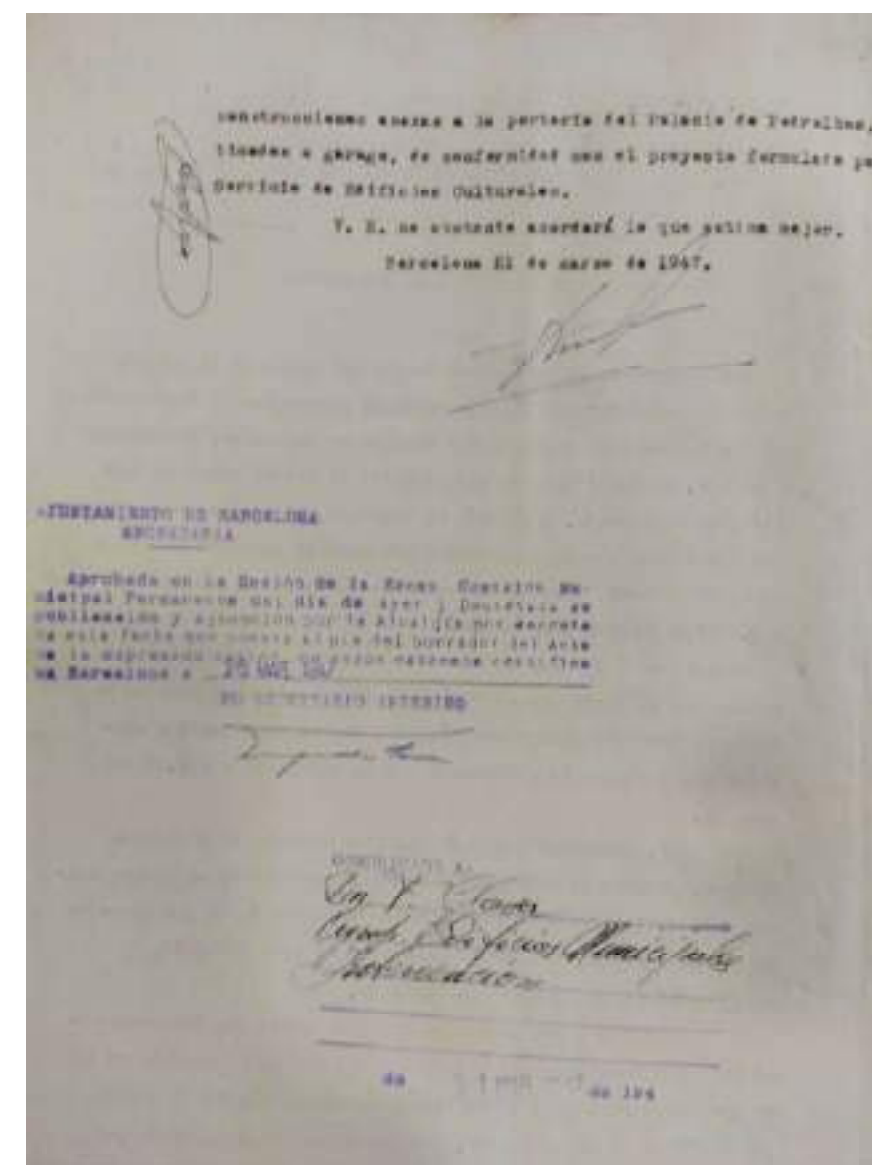
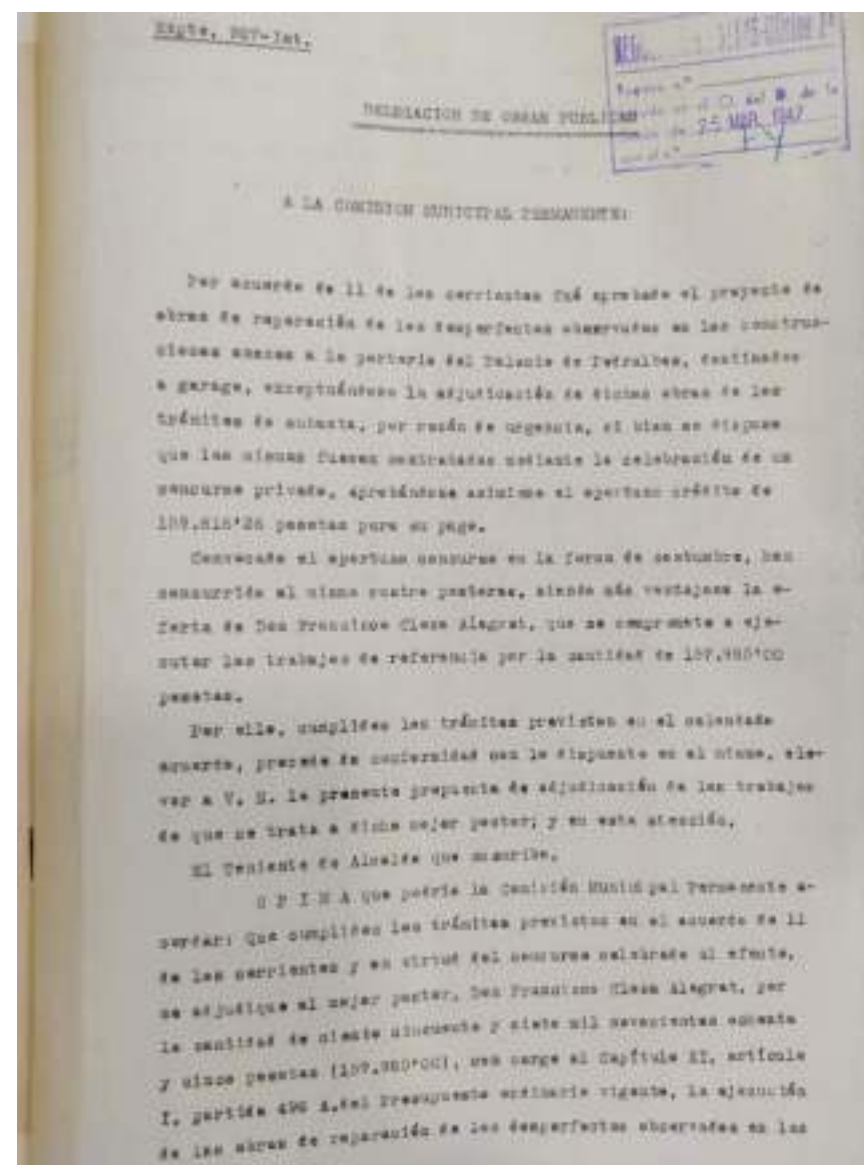
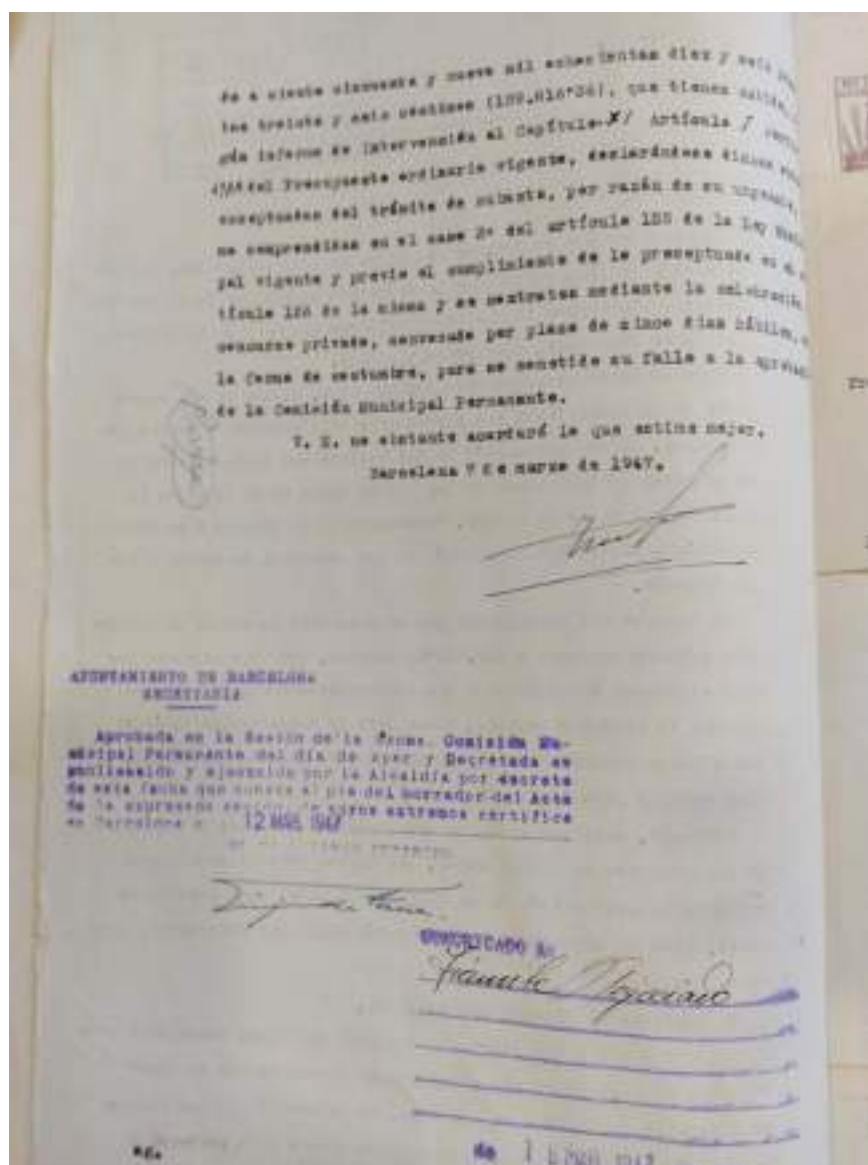
Constituyen estas obras de diversa naturaleza, siendo al más importante el de albañilería que comprende a la reparación de las bovedillas, la reconstrucción de las soleras del terrazo, derribo de la parte de las mismas en las alturas y en la instalación de la ruina de las vigas de hierro, sustitución de la pérgola y su reconstrucción y finalmente reparación de las escaleras de acceso a dicho terrazo.

El importe del presupuesto que se remite al efecto al momento técnico asciende a 159.736.38 pesetas, con cuya cantidad podría atenderse satisfactoriamente a las reparaciones indicadas, que en su totalidad de carácter urgente, tanto para la buena conservación de las citadas construcciones como para evitar mayores deterioros, cuyo arreglo resultaría más costoso.

Por ello, conviene declarar aceptada del trámite de subasta la adjudicación de dichas obras, las cuales podrán contratarse mediante la subasta de un Concurso privado, para someter su fallo, como es costumbre, a la Comisión Municipal Permanente, y en esta sesión.

El Teniente de Alcalde que suscribe.

O P I N I O N que podría la Comisión Municipal Permanente acordar que se apruebe el adjunto presupuesto formulado por el Servicio de Edificios Culturales de las obras de reparación de las perfectas observadas en las construcciones anexas a la portada del Palacio de Pedralbes, destinadas a garaje, cuyo presupuesto asciende

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
SERVICIO TÉCNICO MUNICIPAL
VEREDICIÓN DE DERECHOS MUNICIPALES

Servicio de Edificios Culturales (Parque de Montjuich)

OBRAS POR SUSEGUIR Mes de ABRIL de 1947.

Liquidación núm. PRIMERA

Relación estimada de las obras de reparación del cuerpo de edificio destinado a Garage en el ex-palacio de Pedralbes.

Aprobado a Don Francisco Glosa Alegret

Presupuesto aprobado para las mencionadas obras por acuerdo del Ayuntamiento de 11 de Marzo de 1947. Ptas.

Presupuesto de adjudicación

Presupuesto total que rige

Cantidad de obra	CLASE DE OBRA EJECUTADA	Puntos adjudicados	IMPORTES	
			PUNTOS	TOTALES
256'80	al. derribo y desmontaje de las balustradas y pilares de fábrica de ladrillo de las terrazas, en estado ruinoso, con aprovechamiento de los pizcos de piedra artificial en buen estado	14'00	8.439'00	
22'19	al. de baranda de pared de ladrillo	345'00	7.353'00	
145'25	al. de baranda de piedra artificial aprovechando las que están en buen estado	345'00	34.512'00	
345'00	al. revoque con mortero de cal en paredes y pilares	11'00	2.521'00	
				42.875'00

Cantidad de obra	CLASE DE OBRA EJECUTADA	Puntos adjudicados	IMPORTES	
			PUNTOS	TOTALES
953'00	al. revoque y desmontaje de un grueso de teja de la solera del terrado	2'00	2.710'18	
42'00	al. de un grueso de revilla esenta y en grueso de revilla recortada	40'00	25.175'00	
220'00	al. de un grueso de revilla recortada	20'01	9.454'45	
90'00	al. derribo y desmontaje de parte de la solera del terrado, inclusive tabiquillos, bovedillos, previa rasada y pintado de minio de las vigas de hierro, construcción de bovedillos, tabiquillos y solera de dos gruesos de revilla esenta y una de recortada	210'00	18.110'00	
2	Jornales de año	480'00	920'00	108.326'00
	Subje del censo de 0'001148			1.830'40
	Añadir al 14 el beneficio industrial			106.000'18
				121.072'40
	AGREAR al 3 el sobre puesto 108.954'18 para el pago de indemnizaciones al personal familiar y administrativo			2.352'00
	LÍMITO QUE DEBE PEGARSE EL CONTRATISTA CONTAS			110.720'40

El importe de esta relación valorada asciende a la cantidad de CINCO VEINTISÉIS MIL NOVECIENTAS CINCUENTA Y CINCO pesetas con ochenta centimos de las cuales deben abonarse al contratista CINCO CINCUENTA MIL NOVECIENTAS CINCUENTA Y CINCO pesetas con ochenta y cinco centimos y al personal familiar y administrativo TRECE MIL DUECECIENTAS CINCO pesetas con ochenta y cinco centimos.

Barcelona, 22 de Abril de 1947.
EL INGENIERO JEFE

CONFORME
EL CONTRATISTA

Suma y sigue

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
SERVICIO TÉCNICO MUNICIPAL
VEREDICIÓN DE DERECHOS MUNICIPALES

Servicio de Edificios Culturales (Parque de Montjuich)

OBRAS POR SUSEGUIR Mes de ABRIL de 1947.

Liquidación núm. SEGUNDA

Relación estimada de las obras de reparación del cuerpo de edificio destinado a Garage en el ex-palacio de Pedralbes.

Aprobado a Don Francisco Glosa Alegret

Presupuesto aprobado para las mencionadas obras por acuerdo del Ayuntamiento de 11 de Marzo de 1947. Ptas.

Presupuesto de adjudicación

Presupuesto total que rige

Cantidad de obra	CLASE DE OBRA EJECUTADA	Puntos adjudicados	IMPORTES	
			PUNTOS	TOTALES
245	al. revoque con mortero de cal en paredes y pilares	11'00	2.521'00	
27	al. derribo y desmontaje de parte de la solera del terrado inclusive tabiquillos, bovedillos previa rasada y pintado de minio de las vigas de hierro construcción de bovedillos, tabiquillos y solera de dos gruesos de revilla esenta y una de recortada	210'00	18.454'45	
20	al. montar nuevamente la percolea, previa suministro y colocación de vigas cuadradas de concreto armado.	100'00	2.730'00	
				19.077'55

Clasificación de obra	CLASE DE OBRA EJECUTADA	Puntos medidos	IMPORTES			
			PARCIALES		TOTALES	
			Puntos	€	Puntos	€
	Suma anterior				19.977'85	
	Importe de los jornales y materiales empleados en reparar grietas, yeso en paredes y bovedillas		4.900'--	83.877' 85		
				83.877' 85		
	Rebaja del consumo			870' 80		
				83.007' 05		
	14 % beneficio industrial			3.363' 08		
				86.370' 13		
	A REDUCIR el 2 % sobre pesetas 86.370'13 para el pago de indemnizaciones al personal facultativo y administrativo			888' 28		
	LIGIDO QUE NOS FUEBEN EL CORTAVIENTA, PTAS			86.071' 15		
El importe de esta relación valorada asciende a la cantidad de VEINTYSEIS MIL QUINIENTAS NOVENTA pesetas con TREINTA Y OCHO centimos de las cuales deben abonarse al Contratista VEINTYSEIS MIL QUINIENTAS NOVENTA Y UNA pesetas con CINCO centimos y al personal facultativo y administrativo CINCUENTAS NOVENTA Y SEIS pesetas con VEINTIDOS centimos. Barcelona, 30 de Abril de 1.947. EL ARQUITECTO JEFE <i>Francisco Gual</i> EL CONTRATISTA. <i>[Firma]</i>						

MUNICIPIO DE BARCELONA

SERVICIOS TÉCNICOS MUNICIPALES

SUBDIRECCIÓN DE EDIFICIOS MUNICIPALES

Servicio de Edificios Culturales (Parque de Montjuich)

OBRAS POR REPARACIÓN

Mes de NOVIEMBRE de 1947

Liquidación núm. TERCERA

Relación extendida de los trabajos de reparación del cuerpo de edificio destinado a Garage en el edificio de Pedralbes.

Atestado por Don Francisco Gual

Presupuesto aprobado para los trabajos sobre por importe del importe de 11 de Mayo de 1947

Presupuesto de adjudicación
= anterior

Presupuesto total que tipo

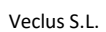
Presupuesto	€
159.016'04	
157.985'--	
157.985'--	

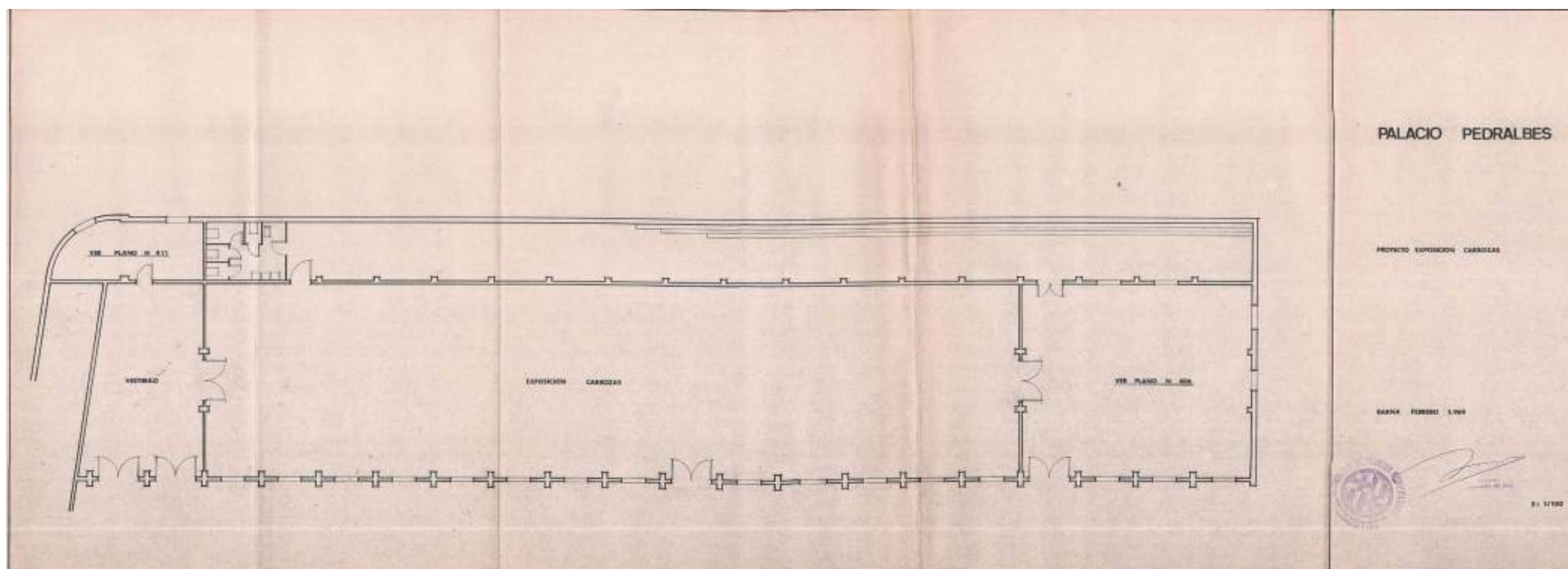
Clasificación de obra	CLASE DE OBRA EJECUTADA	Puntos medidos	IMPORTES			
			PARCIALES		TOTALES	
Puntos	€	Puntos	€	Puntos	€	
	Importe de los jornales y materiales empleados en el desmonte de la Pergola		8.800' --			
	Importe de los jornales y materiales empleados en la reparación de la vaulera de acceso a la terraza		2.900' --			
	Importe de los jornales y materiales empleados en el reboque de la reparación de grietas, yeso en paredes y bovedillas		1.700' 61			
4	jornales de mano	450' --	1.800' --	8.500' 61		
				8.600' 61		
	Rebaja del consumo			820' 74		
				8.279' 85		
Suma y sigue						

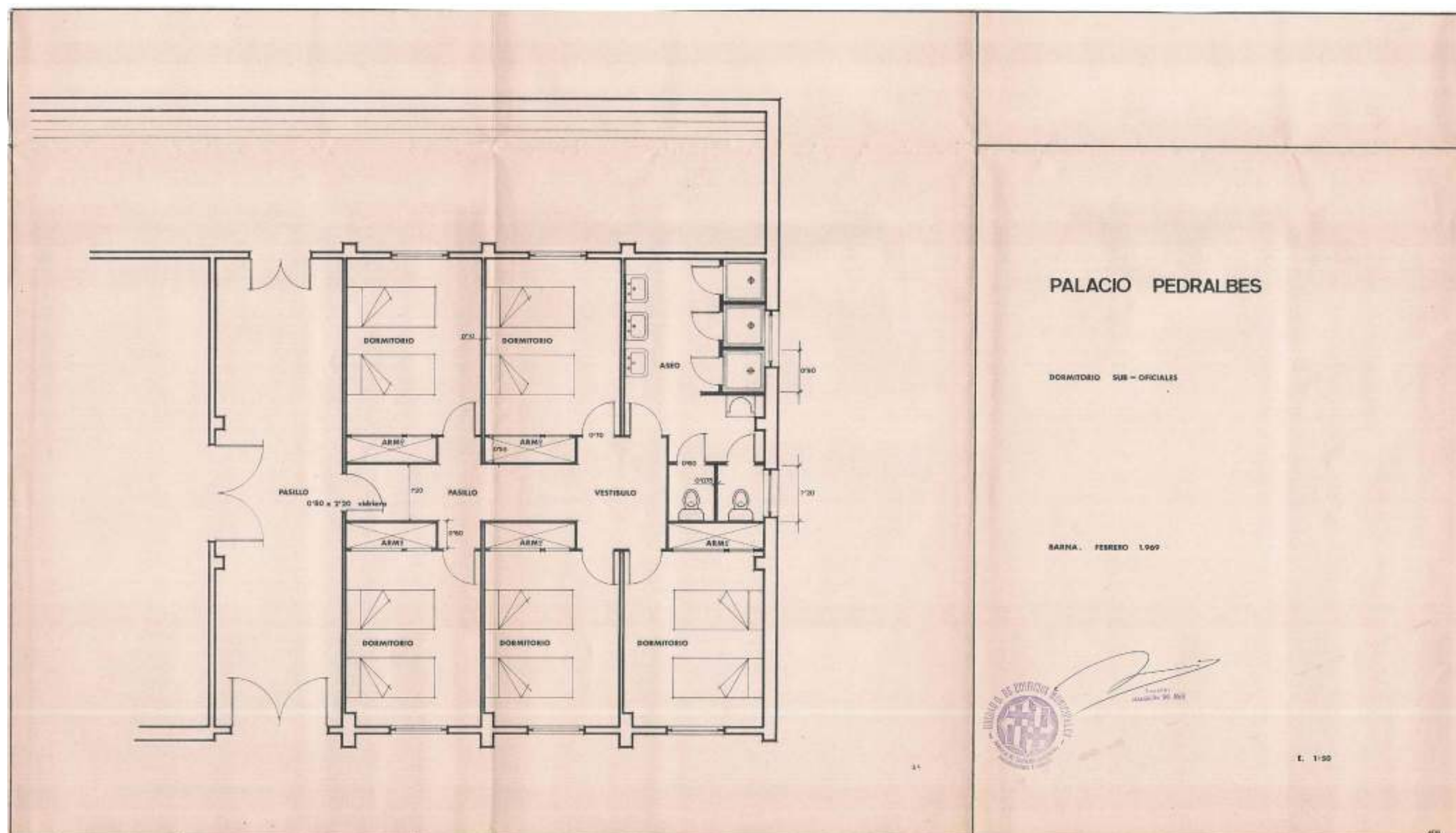
Clasificación de obra	CLASE DE OBRA EJECUTADA	Puntos medidos	IMPORTES			
			PARCIALES		TOTALES	
			Puntos	€	Puntos	€
	Suma anterior				8.279' 85	
	14 % beneficio industrial				1.159' 18	
					9.439' 03	
	A REDUCIR el 2 % sobre pesetas 9.439'03 para el pago de indemnizaciones al personal facultativo y administrativo				345' 40	
	LIGIDO QUE NOS FUEBEN EL CORTAVIENTA, PTAS				9.193' 63	
El importe de esta relación valorada asciende a la cantidad de NUEVE MIL QUATROCIENTAS TREINTA Y SEIS pesetas con TRECE centimos de las cuales deben abonarse al Contratista NUEVE MIL CINCO CIENTO NOVENTA pesetas con CINCUENTA Y TRES centimos y al personal facultativo y administrativo CINCUENTAS NOVENTA Y OCHO pesetas con VEINTIDOS centimos. Barcelona, 25 de Noviembre de 1.947. EL ARQUITECTO JEFE <i>Francisco Gual</i> EL CONTRATISTA. <i>[Firma]</i>						
Suma y sigue						

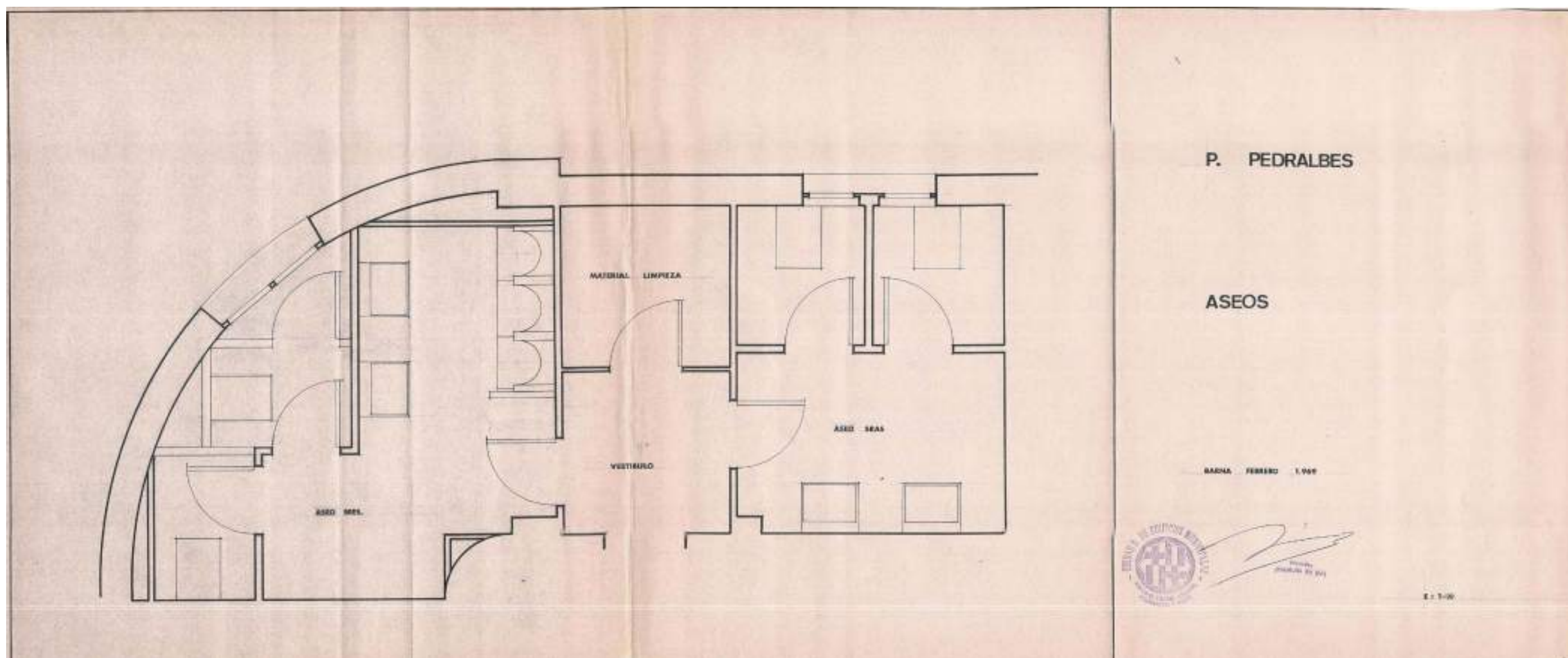
Doc. 9	<i>“Av. Generalísimo Franco (Palacio Pedralbes) Habilitación y decoración caballerizas; construcción dormitorio suboficiales, etc”</i>
Arxiu: AMCB	Registre: Q147 / 66144
Dates: 1969-70	Dades: Reproducció integral.
Continguts: -1969, febrer – Plec de quatre plànols del “Proyecto de Exposición de Carrozas del Palacio de Pedralbes”, dibuixat per Joaquim de Ros i de Ramis, arquitecte del ‘Servicio de edificios artísticos, arqueológicos y ornato’ de la ‘Unidad de edificios municipales’. -1969, 6 de març – Ros de Ramis presenta al seu arquitecte en cap la memòria i pressuposts per a la rehabilitació de l’antiga cavallerissa (Pavelló 4) com a museu. Es consigna un import de 4.153.200 pts per a les cavallerisses, malgrat que l’import de licitació és molt més elevat perquè inclou altres actuacions a realitzar en l’edifici del palau. -1969, 6 de març – Ros de Ramis informa que les obres revesteixen caràcter d’urgència i necessiten de perícia tècnica i artística, motiu pel qual es reserva el dret a adjudicar les obres a dit a diversos constructors. -1970, 28 de gener – Contracte d’adjudicació de les obres en favor del constructor Francisco Closa Alegret. -1970, 5 de setembre – Recepció provisional de les obres.	
Observacions: La reconversió de les cavallerisses en museu suposà, entre d’altres coses, la substitució de les encavallades originals de fusta per una nova estructura de ferro tipus Polonceau i una teulada àrab sobre tauler de totxana calada encadellada. Per a reforçar-la, es riostrà l’entrega de les bigues amb formigó armat. També es va alçar la cota de circulació i es va pavimentar amb lloses de Pedra grisa de Sant Vicenç. Les parets van ser enguixades i es formà un cel ras de plaques motllurades de guix. Totes les parets van ser repicades, enguixades i pintades al tremp. S’enderrocà les compartimentacions interiors per a generar un gran espai expositiu, al que s’afegí sis dormitoris per a suboficials i una zona de sanitaris per als visitants del museu. A l’exterior es va plantejar una nova cornisa amb blocs de pedra artificial i es va modificar la forma d’algunes obertures. Es van substituir totes les fusteries, amb fusta massissa i esmaltada.	

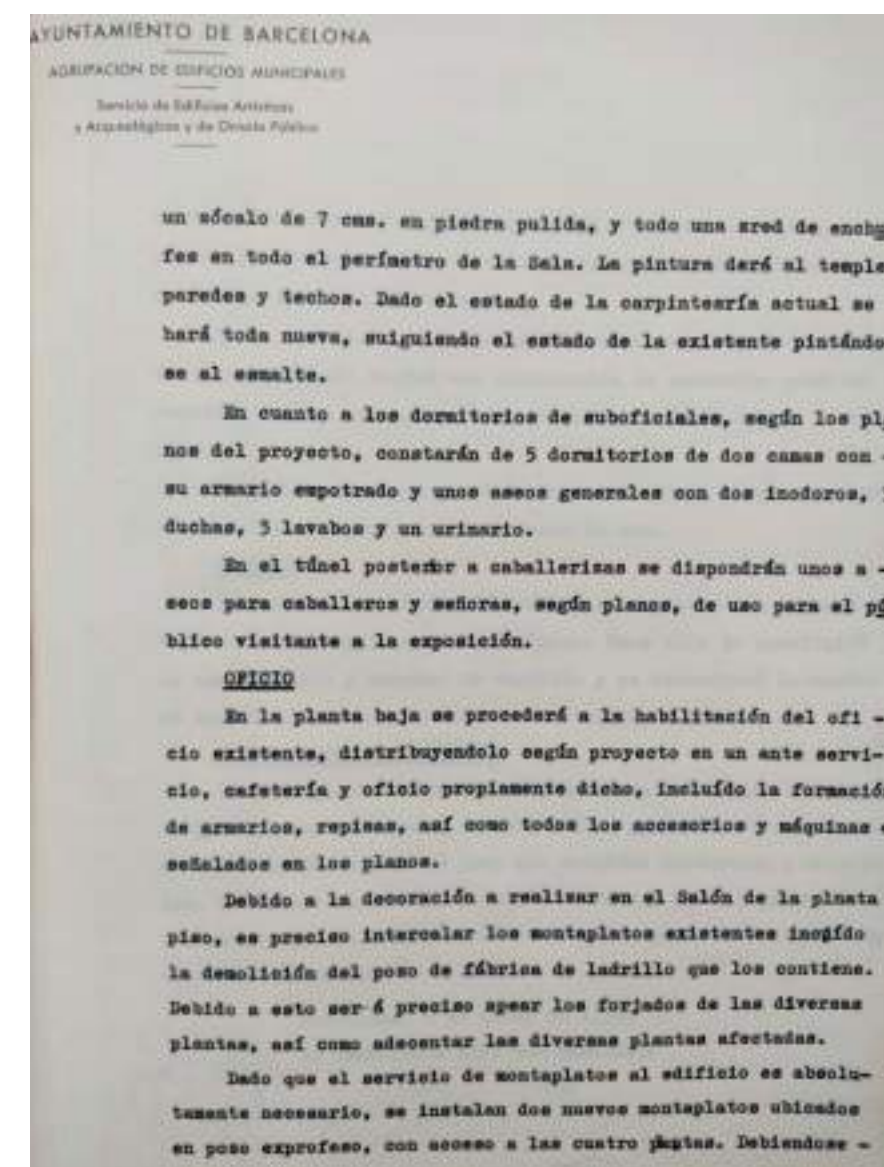
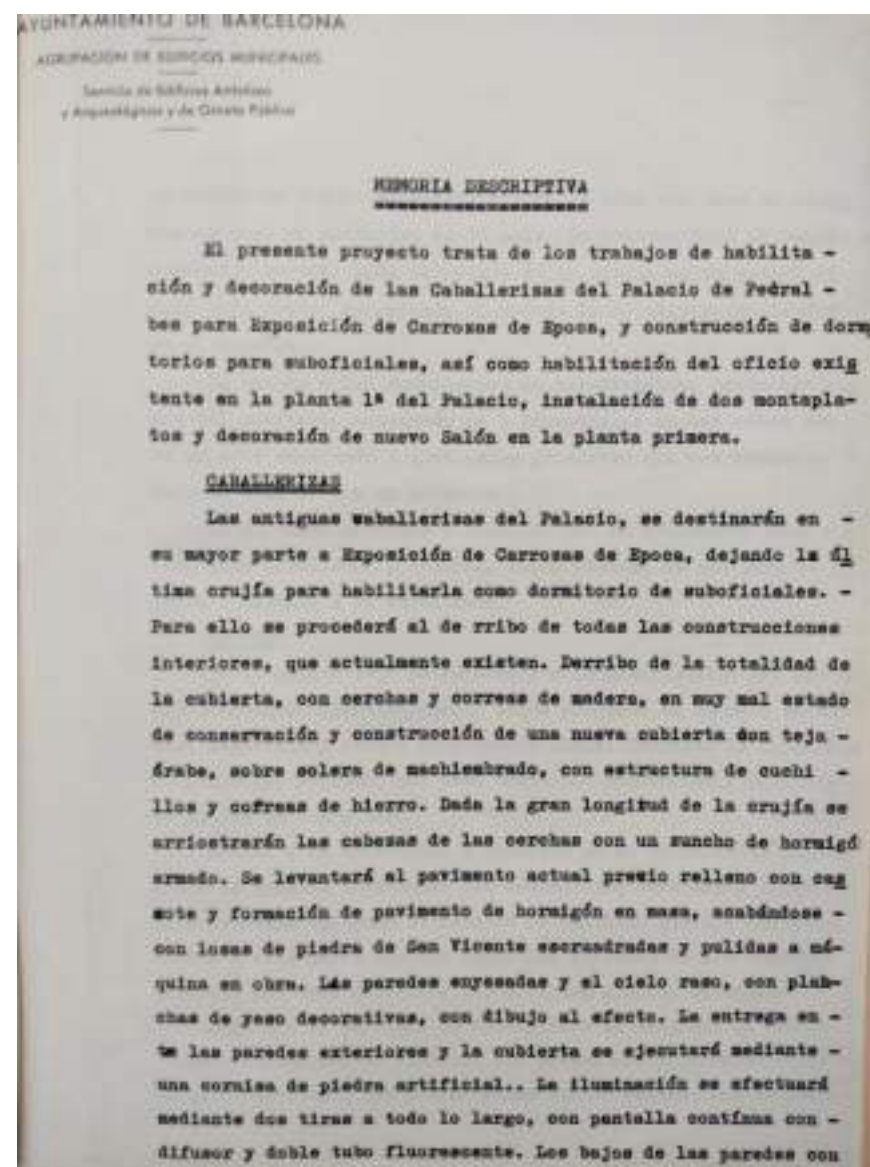
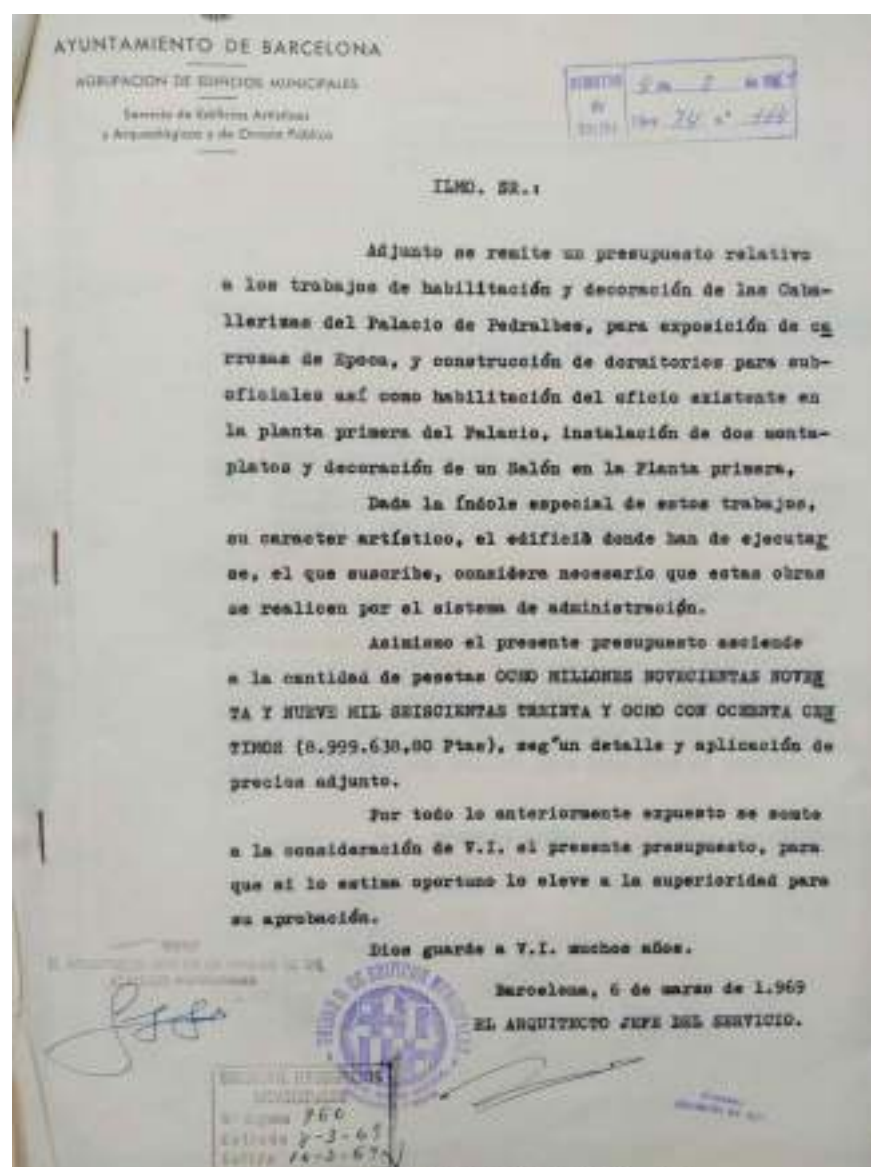

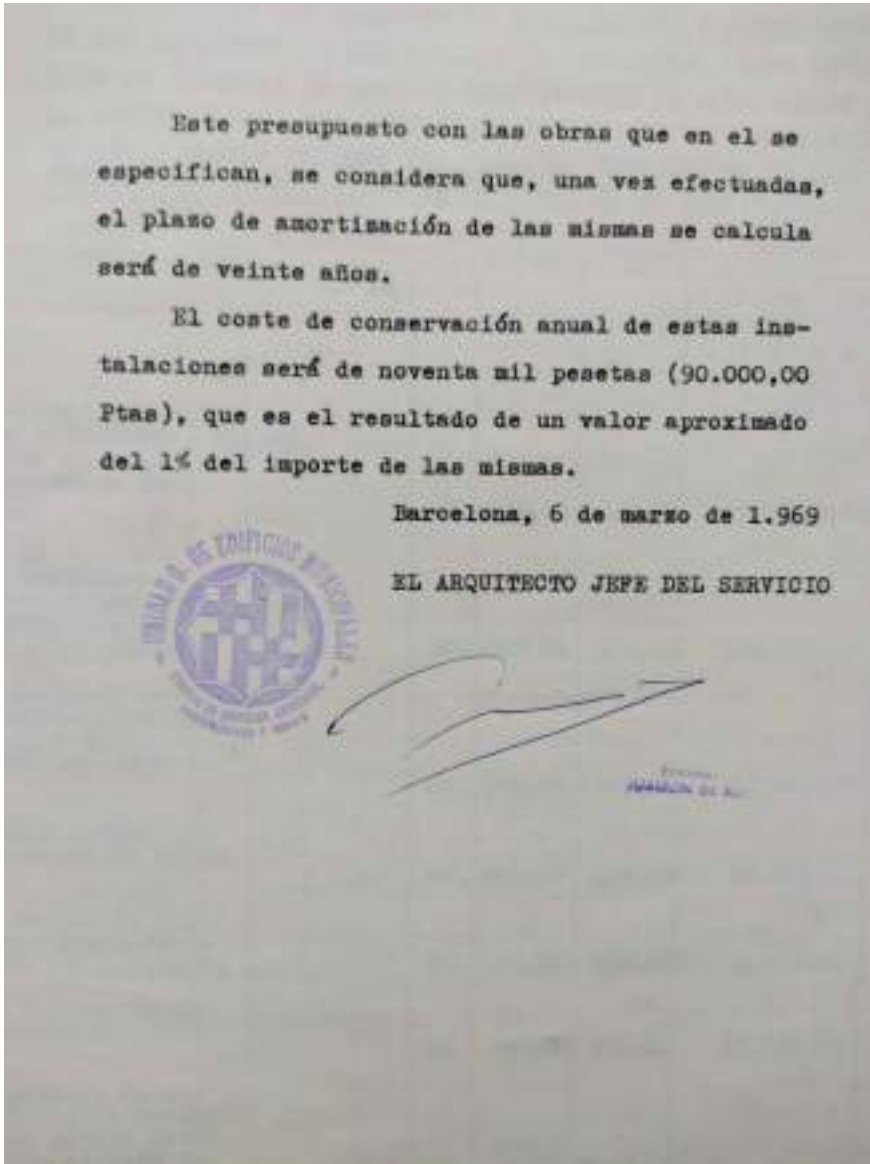
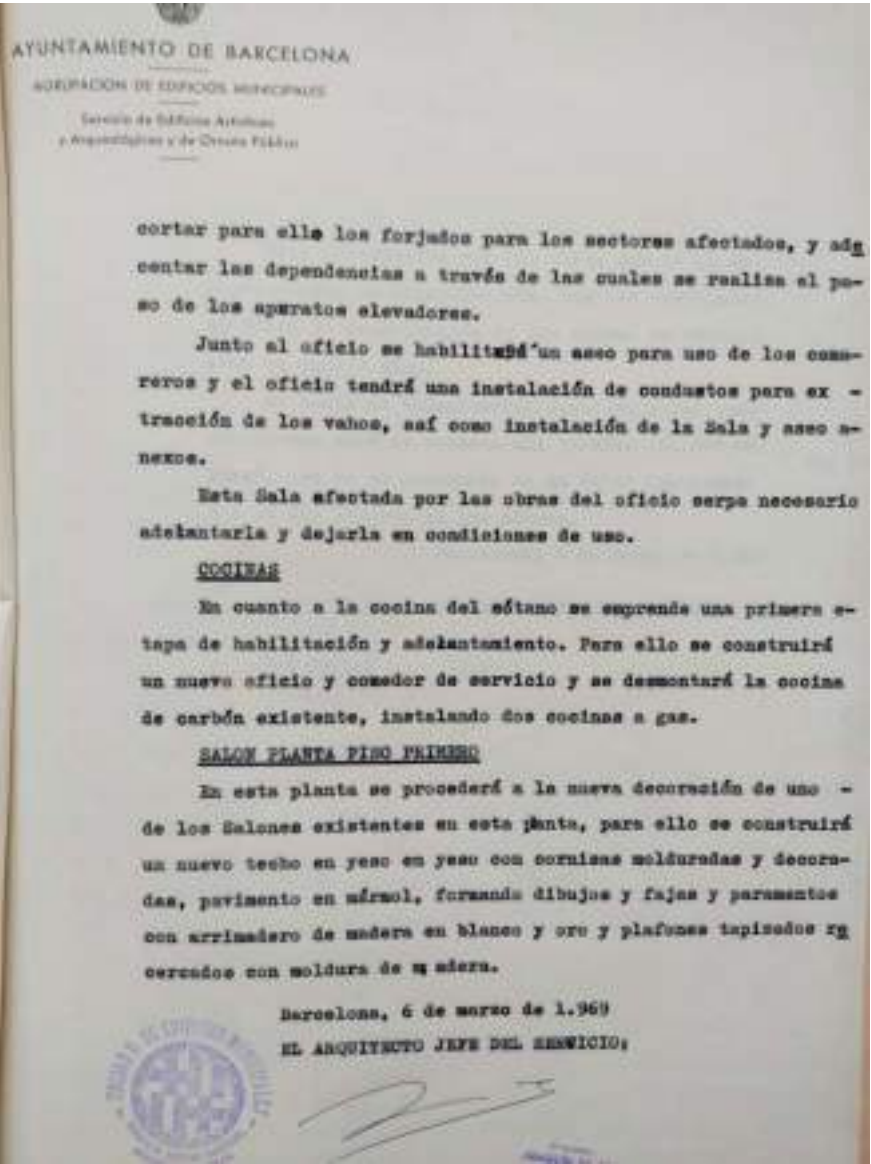

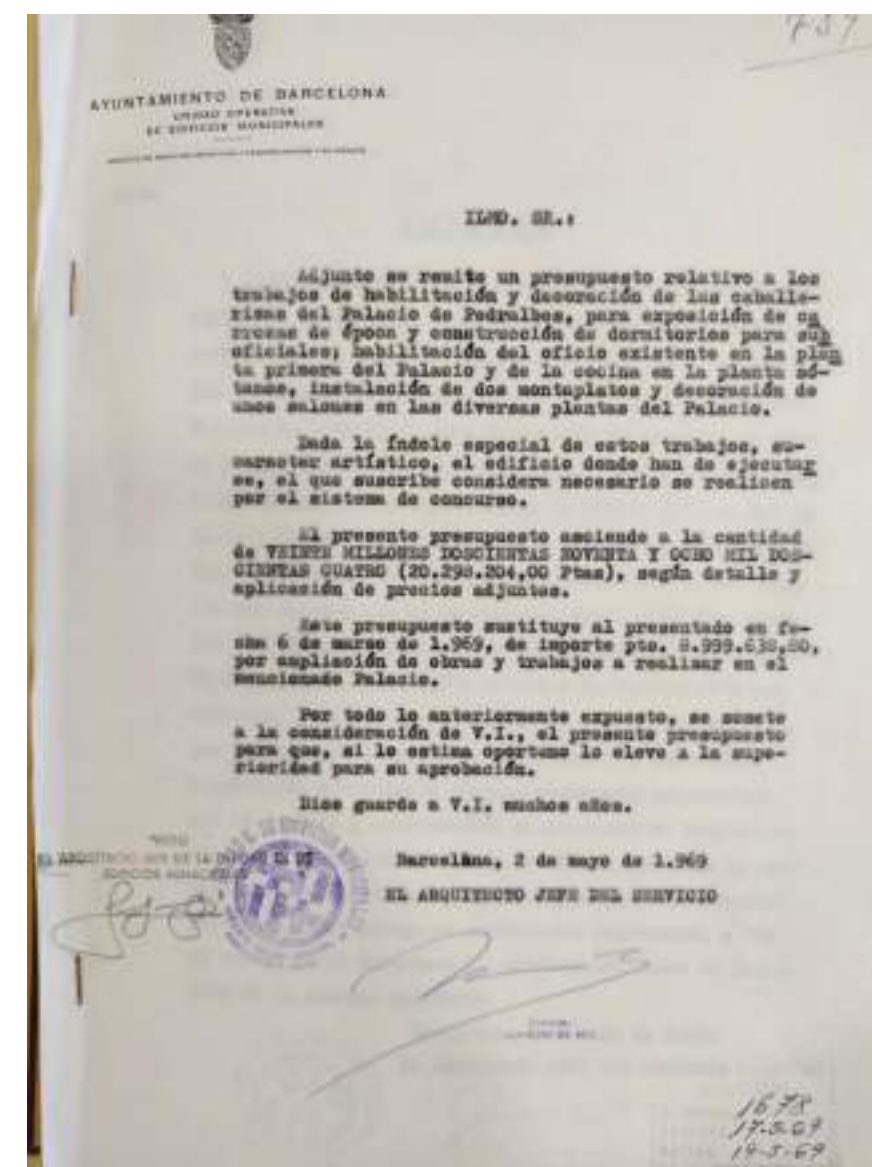
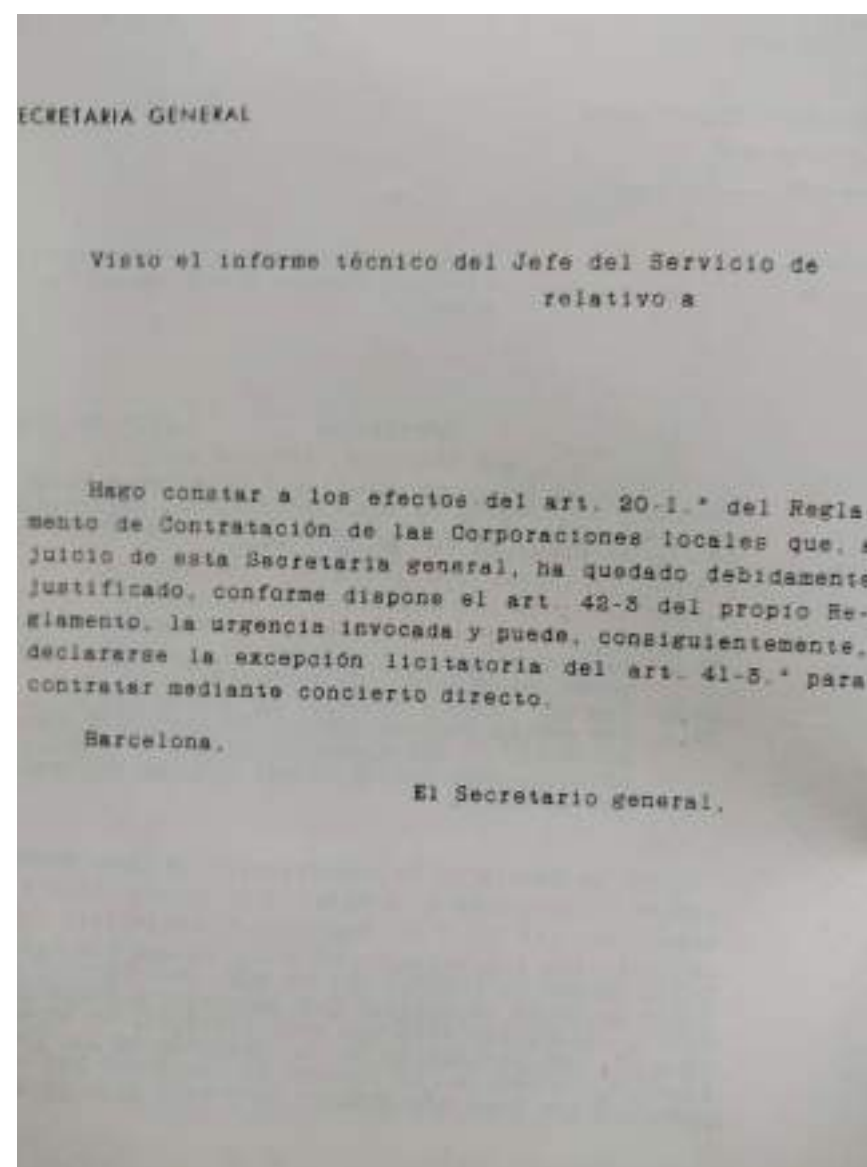
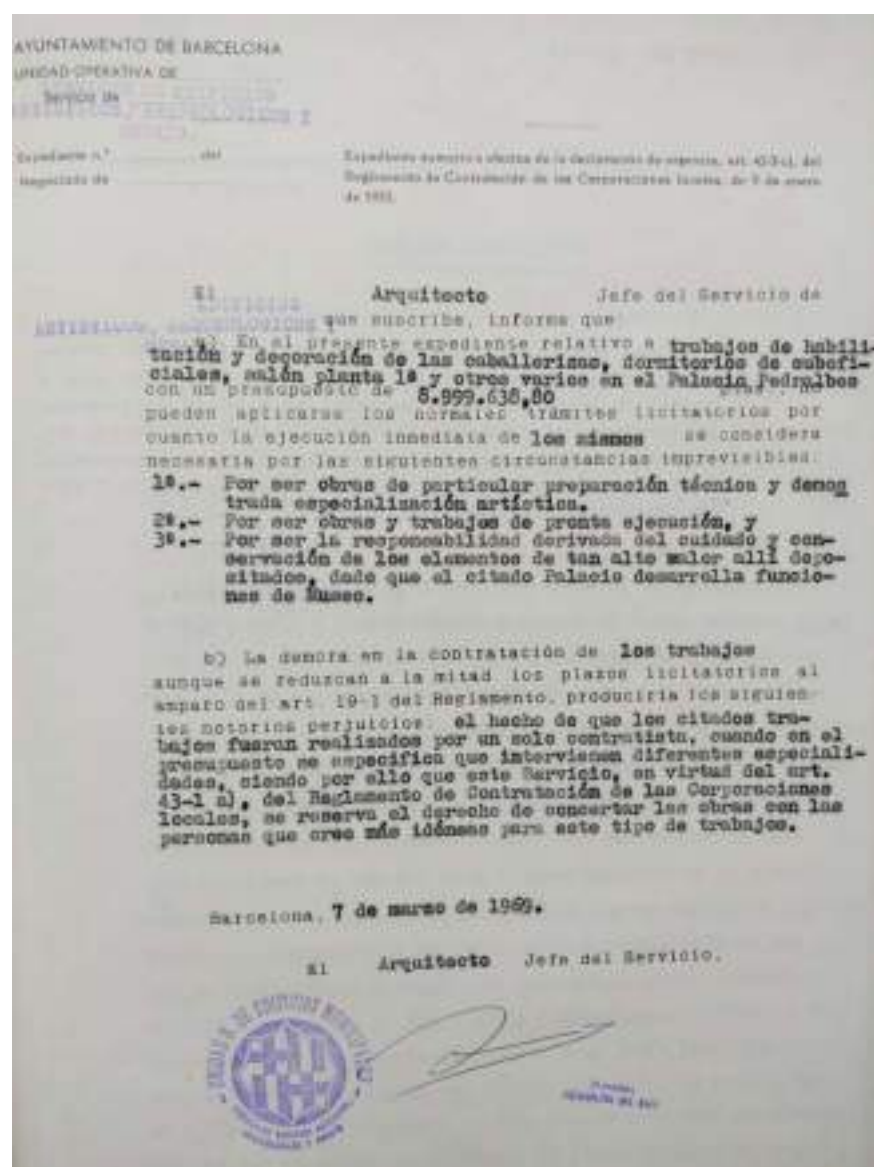
Presupuesto de los trabajos de rehabilitación y decoración
de las Carallerías del Palacio de Pedralbes, para reposi-
ción de carrocerías de época y construcción de dormitorios pa-
ra subterráneos, así como rehabilitación del oficio existen-
te en la planta primera del Palacio, instalación de los
montaplatos y decoración de un salón en la planta 1ª.

DESCRIPCIÓN DE LA OBRA	METH METH	CONVENCIONES			METH METH	METH METH	TOTAL	
		metros	metros	metros			Pesetas	Cts.
CARALLERIAS								
Reposición de todas las carrocerías interiores, inclu- y el transporte de los muebles a verdaderos pù- licos.					m2.	600,00	110,00	66.000,00
Reposición de la cubierta de teja árabe existente, módulo cerchas y cerchas de madera, transporte de los escombros a verdaderos					m2.	600,00	100,00	100.000,00
Construcción de nueva cu- bierta con cerchas y cerchas módulos, solera de machih,. piso y acabado con teja árabe.					m2.	600,00	1500,00	900.000,00
Instalación y demás medios su- plementarios a desarrollar en la obra.					m2.	600,00	160,00	96.000,00
Formación de ranchos de hor- nido de arriostamiento de los taberos de los ladrillos					m2.	120,00	650,00	78.000,00
Reparación y colocación de cerchas de piedra artifi- cial.					m2.	72,00	750,00	54.000,00
Repleno de cemento, forma- ción de pavimento de hormigón, y colocación con piedra natu- ral sustruido, acabado pu- lido en obra.					m2.	400,00	1600,00	760.000,00
sum y sigue							2.070.000,00	

DESIGNACION DE LA OBRA	Partes quien	DIMENSIONES	UNIDADES	PRECIO unitario	TOTAL
					Presupuesto
Formación de cielo raso con plancha decorativa, dibujada al efecto, incluída de estructura de soporte.					
Formación de cielo raso con plancha lisa, incluída es- trutura de soporte.					
Pintado y posterior enye- sado de paramentos vertica- les.					
Montado de ventanas, puer- tas, arranque de la carpin- tería existente, colocación y nueva, apeos y demás tra- bajos de albañilería.					
Formación líneas iluminos: con con doble tubo fluorescente portavilla y difusor					
Formación red de enchufes e iluminación vertical y cuadro de mandos general.					
Construcción nueva carpintería incluída en pintura al es- malte y cristaleamiento.					
Pintura de paredes y techos al temple previa preparación					
Suministro y colocación de módulo de piedra natural.					
Restauración fachada catal- anas					
Formación sanitarios sub- oficiales, incluída agua.					
Construcción aseo general para el público.					
Oficina					
Formación de nueva oficina en la planta noble del Pa- lacio, distribuidas auto- servicio, cafetería y ofi- cio propiamente dicho, incluí- do la formación de armarios,					

DESIGNACION DE LA OBRA	Partes quien	DIMENSIONES	UNIDADES	PRECIO unitario	TOTAL
					Presupuesto
Formación de cielo raso con plancha decorativa, dibujada al efecto, incluída de estructura de soporte.					
Formación de cielo raso con plancha lisa, incluída estructura de soporte.					
Pintado y posterior enyesado de paramentos verticales.					
Montado de ventanas, puertas, arranque de la carpintería existente, colocación y nueva, apeos y demás trabajos de albañilería.					
Formación líneas iluminos: con con doble tubo fluorescente portavilla y difusor					
Formación red de enchufes e iluminación vertical y cuadro de mandos general.					
Construcción nueva carpintería incluída en pintura al esmalte y cristaleamiento.					
Pintura de paredes y techos al temple previa preparación					
Suministro y colocación de módulo de piedra natural.					
Restauración fachada catalanas					
Formación sanitarios suboficiales, incluída agua.					
Construcción aseo general para el público.					
Oficina					
Formación de nueva oficina en la planta noble del Palacio, distribuidas autoservicio, cafetería y oficio propiamente dicho, incluído la formación de armarios,					

DESIGNACION DE LA OBRA	Partes quien	DIMENSIONES	UNIDADES	PRECIO unitario	TOTAL
					Presupuesto
Formación de cielo raso con plancha decorativa, dibujada al efecto, incluída de estructura de soporte.					
Formación de cielo raso con plancha lisa, incluída estructura de soporte.					
Pintado y posterior enyesado de paramentos verticales.					
Montado de ventanas, puertas, arranque de la carpintería existente, colocación y nueva, apeos y demás trabajos de albañilería.					
Formación líneas iluminos: con con doble tubo fluorescente portavilla y difusor					
Formación red de enchufes e iluminación vertical y cuadro de mandos general.					
Construcción nueva carpintería incluída en pintura al esmalte y cristaleamiento.					
Pintura de paredes y techos al temple previa preparación					
Suministro y colocación de módulo de piedra natural.					
Restauración fachada catalanas					
Formación sanitarios suboficiales, incluída agua.					
Construcción aseo general para el público.					
Oficina					
Formación de nueva oficina en la planta noble del Palacio, distribuidas autoservicio, cafetería y oficio propiamente dicho, incluído la formación de armarios,					

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA
DE EDIFICIOS MUNICIPALES

28/5.

INFORME

El suscrito, como arquitecto Jefe del Servicio de Edificios Artísticos, Arqueológicos y de Ornato Público, informa que el presente expediente, relativo a los trabajos de habilitación y decoración de las caballerizas del Palacio de Pedralbes, para exposición de carrozas de época y construcción de dormitorios para sub-oficiales, habilitación del Oficio existente en la planta primera del Palacio y de la cocina de la planta sótano, instalación de dos montaplatos y decoración de salones en diversas plantas del Palacio por un presupuesto total de VEINTE MILLONES DOSCIENTAS NOVENTA Y OCHO MIL DOSCIENTAS CUATRO (Pta. 20.298.204,00), procedería efectuar la adjudicación por concurso, toda vez que la índole de la obra lo aconseja, por tratarse de trabajos de una delicada y particular preparación artística y técnica requeridos, acrecentado por el cuidado y conservación de elementos de inapreciable valor social, artístico y económico, así como la exigibilidad de condiciones especiales en los concurrentes previstas en el pliego de condiciones especiales, a fin de evitar pueda diferirse la adjudicación sobre la única base de la ventaja económica.

Barcelona, 2 de mayo de 1.969
EL ARQUITECTO JEFE DEL SERVICIO

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA
DE EDIFICIOS MUNICIPALES

Este presupuesto con las obras que en el se especifican, se considera que una vez efectuadas, el plazo de amortización de las mismas, se calcula será de veinte años.

El coste de conservación anual de estas instalaciones será de 200.000,00 Ptas, que es el resultado de un valor aproximado del 1% del importe de las mismas.

Barcelona, 2 de mayo de 1.969
EL ARQUITECTO JEFE DEL SERVICIO

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD O. DE EDIFICIOS MUNICIPALES

SERVIDIO DE

CONTRATA para la construcción de las obras de habilitación de las caballerizas del Palacio de Pedralbes para exposición de carrozas de época y construcción de dormitorios para suboficiales, habilitación del oficio de la 1ª planta y cocina del sótano, instalación de 2 montaplatos y decoración salones. CERTIFICACION N.º 2. Mes de Agosto 1.970

CONTRATISTA: D. FRANCISCO GIGIA ALBERT.

Fecha de adjudicación: 28 Mayo de 1.970

Presupuesto aprobado	20.298.204'--
En la oferta en la subasta	20.298.204'--
Presupuesto de adjudicación	
Presupuesto oficial	
Presupuesto subvencional	
TOTAL PTAS	20.298.204'--

CONSIGNACIONES

Cap. 11 Art. 18 Par. 379 Presup. Ordinario

ACUERDOS

C.E.E. 28 de Mayo 1970

CANTIDADES ADOPTADAS (en pta.)			RENTAS DE LA OBRA
En subvenciones	En la primera subvención	Resto de la obra	Porcentaje
6.798.204'--	13.499.941'--	20.298.145'--	30'--

Nota: Véase el Pliego de Condiciones en el 1.º de 1.969.

D. JUANITO DE ROS Y DE VALLS, Arquitecto Jefe del Servicio de Edificios Artísticos, Arqueológicos y de Ornato.

CERTIFICADO Que por haberse ejecutado de conformidad con las condiciones establecidas en la Contrata celebrada al efecto, procede el abono de las OBRAS de habilitación de las caballerizas del Palacio de Pedralbes para la exposición de carrozas de época y construcción de dormitorios para suboficiales, habilitación del oficio de la planta 1ª y cocina del sótano, instalación de montaplatos y decoración salones.

Instalado en la edificación ubicada Valldor, y que según la misma, son de un IMPORTE de pesetas Trece millones cuatrocientas noventa y nueve mil novecientos cuarenta y una, (13.499.941'— ptas.) de las cuales hay que DEDUCIR pesetas Trecientas cincuenta y cinco mil doscientas sesenta y dos, (355.262'— ptas.) en concepto de indemnización a abonar al personal técnico y administrativo municipal.

Por lo tanto, libre la presente certificación en cuanto a la cantidad de PESETAS Trece millones cuatrocientas noventa y nueve mil novecientos sesenta y dos, (13.144.679'— ptas.) para que pueda servir de abono al CONTRATISTA, y PESETAS Trecentas cincuenta y cinco mil doscientas sesenta y dos, (355.262'— ptas.) para pago de indemnización al personal municipal en concepto de honorarios, a los veintinueve días del mes de agosto de mil novecientos setenta.

Para el Ayuntamiento Municipal de Barcelona, el 4 SEP 1970

PRESENTE EN LA OFICINA DE LOS SERVICIOS MUNICIPALES

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD D. DE SERVICIOS MUNICIPALES

SERVIDIO DE Edificios Artísticos y Arqueológicos.

OBRAS POR COMPLETAR

Ma de Agosto de 1970

Legislación año 2ª

Habituación de las obras de habilitación de las caballerizas del Palacio de Pedralbes para exposición de carrozas de época y construcción de dormitorios para suboficiales, habilitación del oficio de la planta 1ª y de la cocina de la planta sótano, instalación de montaplatos y decoración.

Contratista D. Francisco Closa Alegret

Presupuesto aprobado para las mencionadas obras, por Acuerdo de la C.M.E. de 25 de mayo de 1970

Presupuesto de adjudicación

Presupuesto adicional

Presupuesto adicional

Presupuesto total que debe

Cantidad de obra	CLASE DE OBRAS EJECUTADAS	Presupuesto aprobado	IMPORTES	
			Presupuesto	Adicional
27,40	m. Formación de murete de hormigón arriostrando las cunetas de las vigas.	650,-		17.810,-
79,40	m. Suministro y colocación de cornisa de piedra artificial.	75,-		56.550,-
462,10	m. Pintura de paredes y techos al plátano previa reparación antihumedad.	107,-		49.444,70
617,90	m. Pintura de paredes y techos al plátano en lugar de al temple.	77,-		47.970,30
64,-	m. Suministro de murete de piedra natural.	250,-		18.000,-
110,-	m. Restauración fachada caballerizas.	450,-		132.500,-
	suma y sigue			126.083,-

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD D. DE SERVICIOS MUNICIPALES

J.N.

ITEM. 32.

Adjunto tengo el honor de remitir a V.I. la Certificación 2ª y Relación Valorada de las obras de habilitación de las caballerizas del Palacio de Pedralbes para exposición de carrozas de época y construcción de dormitorios para suboficiales, habilitación del oficio de la 1ª planta y de la cocina del sótano, instalación de dos montaplatos y decoración salones, que han sido realizadas por el contratista D. Francisco Closa Alegret, en virtud de acuerdo de la C.M.E. de 25 de mayo de 1970.

La presente certificación asciende a la cantidad total de Trece millones cuatrocientas noventa y nueve mil novecientos sesenta y dos, (13.144.679'— ptas.) de las cuales deberá abonarse al Contratista Trece millones cuatrocientas noventa y nueve mil novecientos sesenta y dos pesetas, (13.144.679'— ptas.) y al personal facultativo y administrativo, Trecentas cincuenta y cinco mil doscientas sesenta y dos pesetas, (355.262'— ptas.).

La cantidad librada es con cargo al Cap. VI, Arts 1ª, Partida 375, del Presupuesto Ordinario.

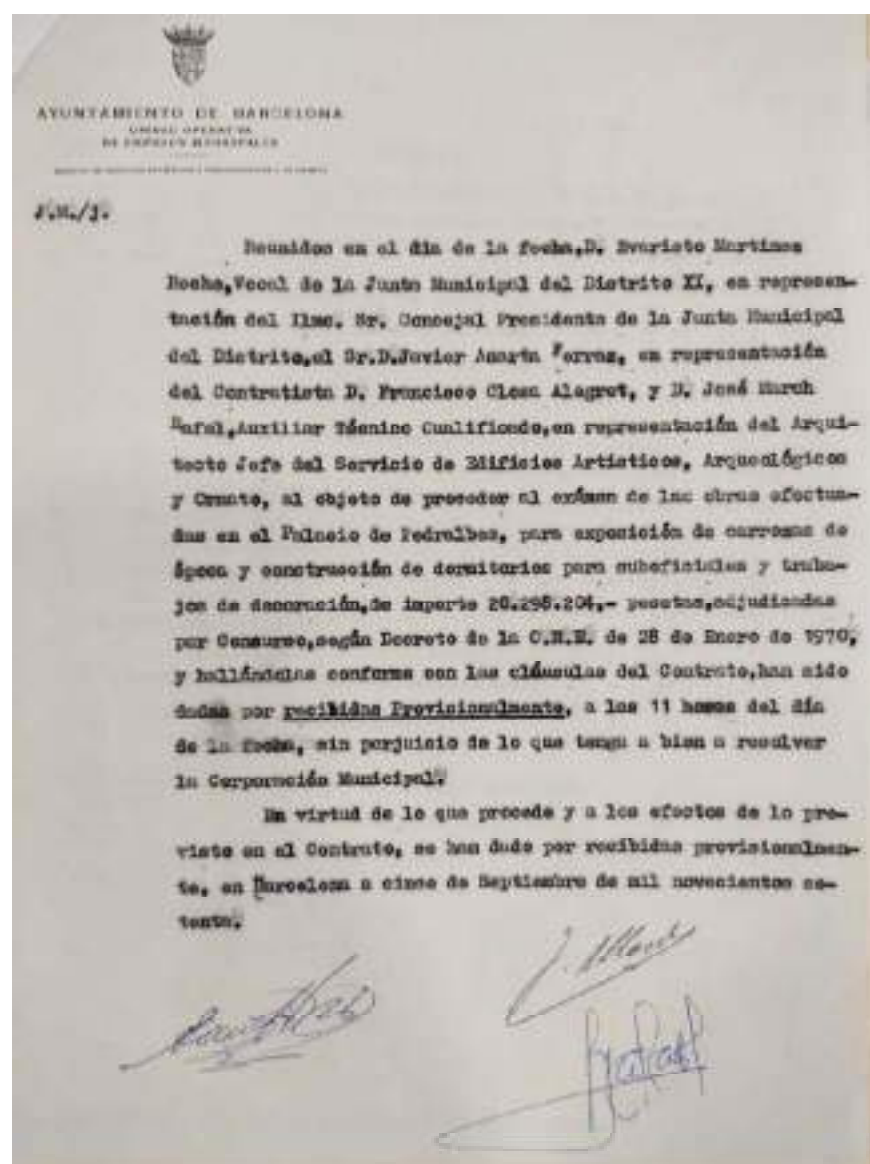
Dios guarde a V.I. muchos años.

Barcelona, 21 de Agosto de 1970

EL ARQUITECTO JEFE DEL SERVICIO.

UNIDAD D. DE SERVICIOS MUNICIPALES
R. de Agosto 29/70
Entrega 4 SEP 1970
Salida 1-9-70

LIBRADO
N.º 272
M. 20.000.000

Doc. 10	"Expedient de Reutilización de un Pabellón en el Palau de Pedralbes"
Arxiu: AMCB	Registre: Q134 / 502
Dates: 1984	Dades: Reproducció parcial.
Continguts: -1984, juliol – Plec de 15 plànols (plantes, alçats i seccions) i memòria descriptiva detallada del projecte "Reutilització d'un pavelló per banquetes al Palau de Pedralbes", referent al Pavelló 3 i signat pels arquitectes Albert de Pablo i Ponte, Joan Josep Murgui i Luna i Antoni Carrió i Campañá, de l'estudi 'abac'. Promotor: Patronat de Turisme de Barcelona. Malaauradament la documentació no reflecteix l'import i els costos del projecte ni descriu el procés de licitació de l'obra.	

Observacions: Segons la memòria del projecte, el Pavelló 3 s'havia utilitzat de magatzem de carrosses (crugia nord) i de cos de guàrdia (crugia oest), mentre que les galeries originals (crugies sud i est) estaven destinades a vestidors de jardiners i serveis públics del parc. Tot i notables esquerdes i problemes d'humitat i evidents deficiències en la conservació dels seus acabats, l'estat de l'estructura és bo. Cal drenar el sòl per sanejar murs, reforçar la fonamentació amb formigó armat i substituir totalment revestiments de morter de les façanes i fusteries de totes les obertures. També s'incorporen nous sistemes de climatització per aire condicionat, a banda d'una substitució integral de sistemes de fontaneria, sanitaris, i instal·lació contra incendis.

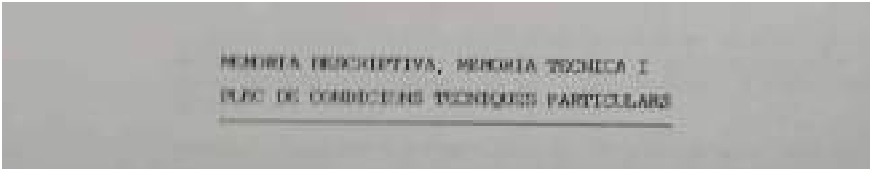
Es proposa convertir la crugia nord en sala de reunions i convencions i la crugia est en sala d'exposicions, amb un aforament màxim de 250 persones. A la crugia oest cal enderrocar les subdivisions, cegar finestres orientades al parc i obrir grans portals vers el pati. S'hi preveu la instal·lació d'espais de recepció, guarda-roba, estació de telèfons i serveis públics (amb accés independent des del parc).

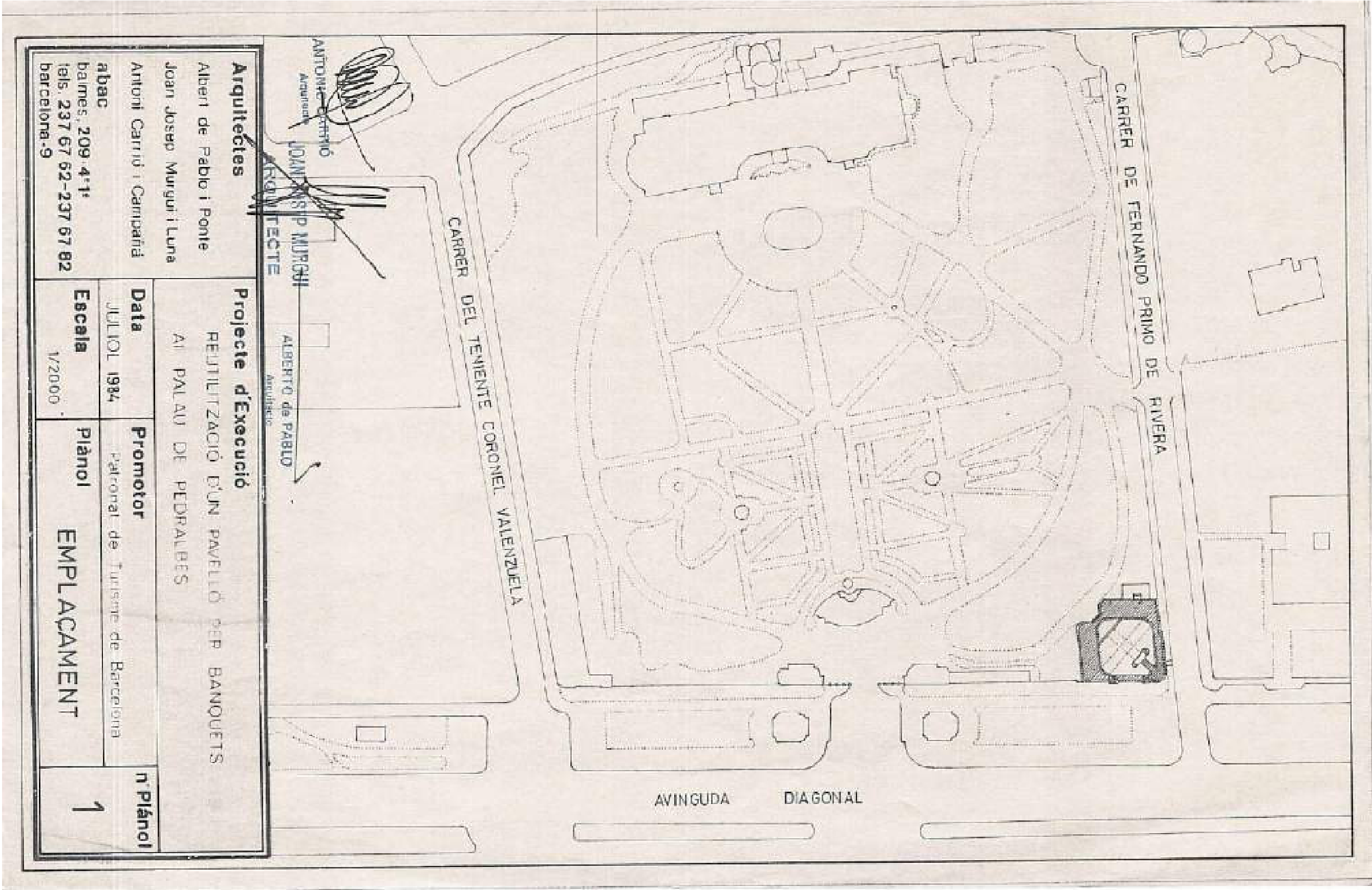
Es proposa substituir els forjats d'ambdues crugies per una estructura de formigó que suporti altes càrregues al terrat. Aquest terrat ha de convertir-se en "sala descoberta" i ser accessible des del parc, per mitjà d'una escala. Cal refer tota la coberta per tal de garantir-ne desaigües i impermeabilització i substituir els balustres deteriorats de les baranes.

El pati, amb un aforament de 350 persones, ha de ser repavimentat amb rajola de Calaf i es preveu un nou accés amb l'addició d'una marquesina trapezoïdal de formigó i vidre.

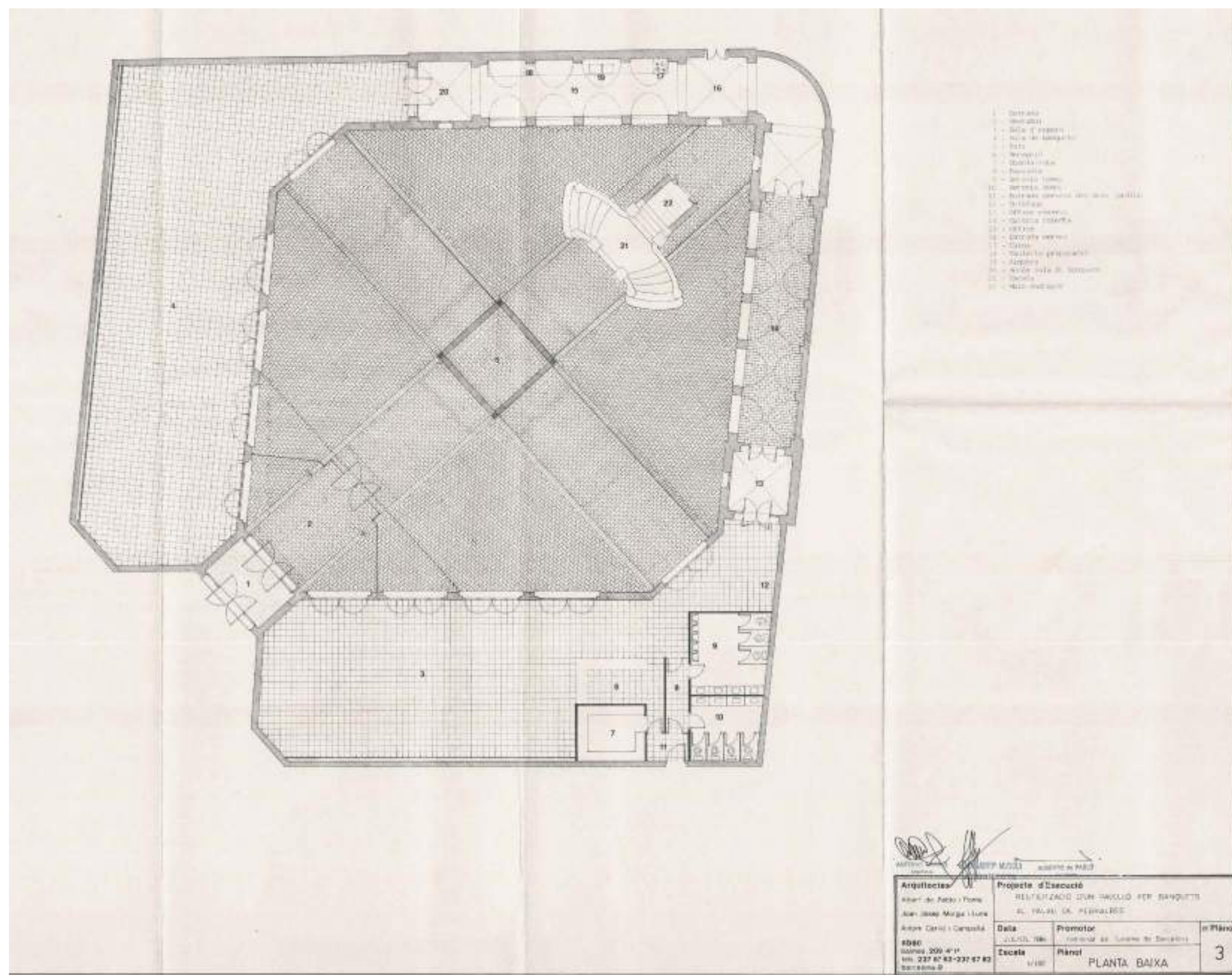
La galeria est es transforma en office per a servir menjar precuinat, el que implica la construcció d'instal·lacions d'aigua, gas, extracció de fums i un accés de mercaderies des del carrer.

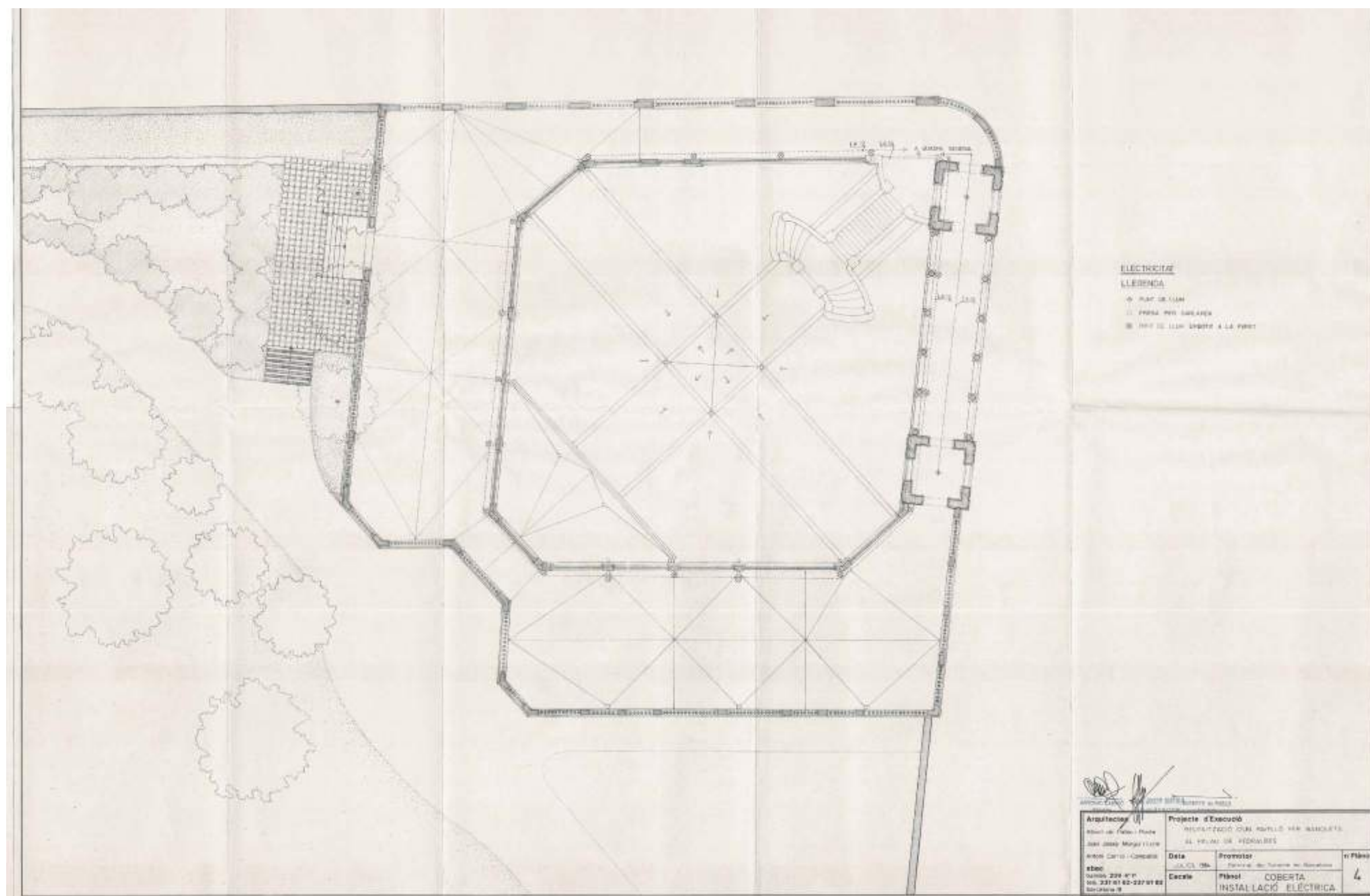
A la galeria sud es desmuntaren els arcs i es desmunten els sanitaris per tal de reobrir-la al pati, generant un espai cobert entre l'office i la zona de recepció.

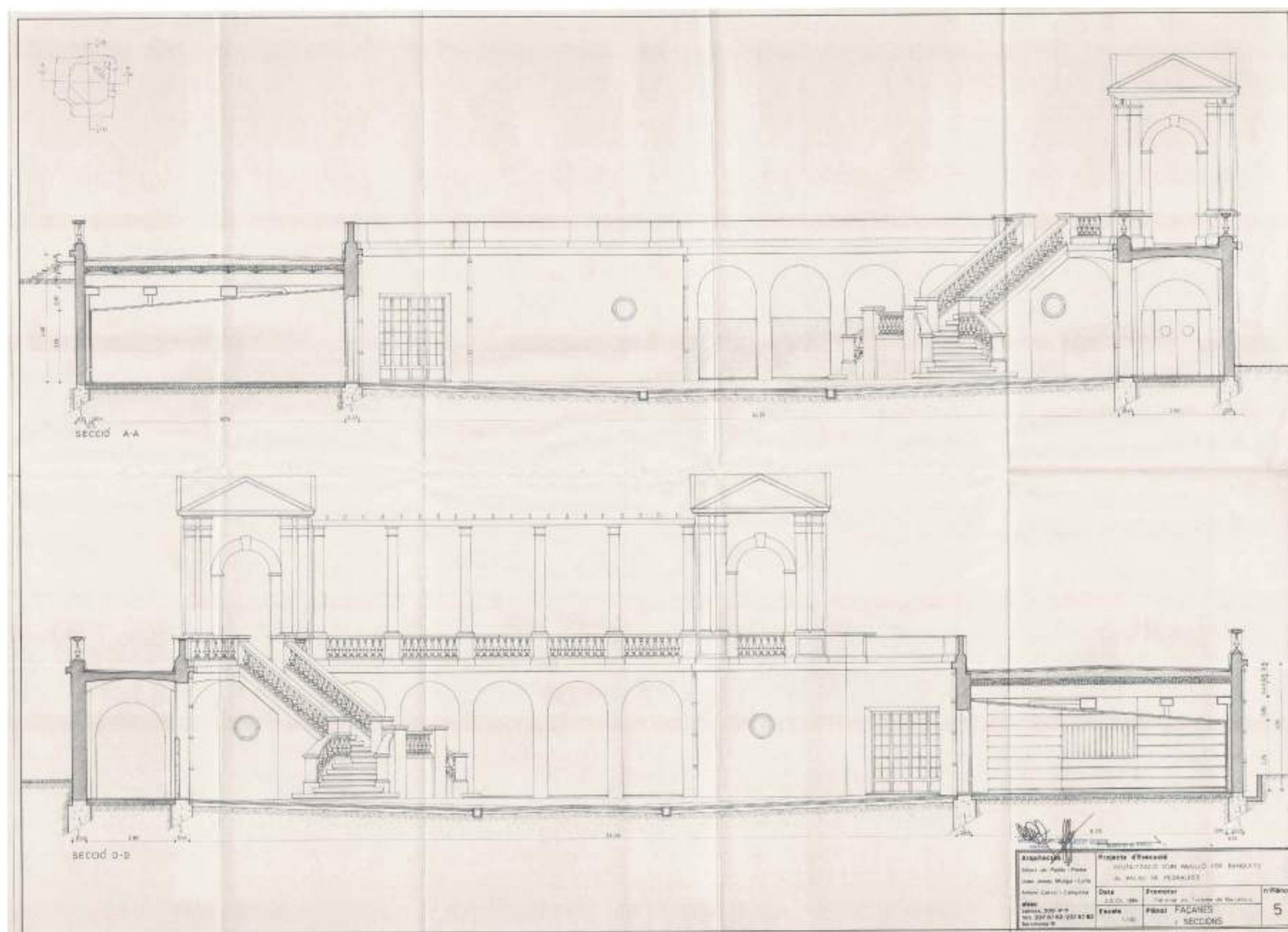

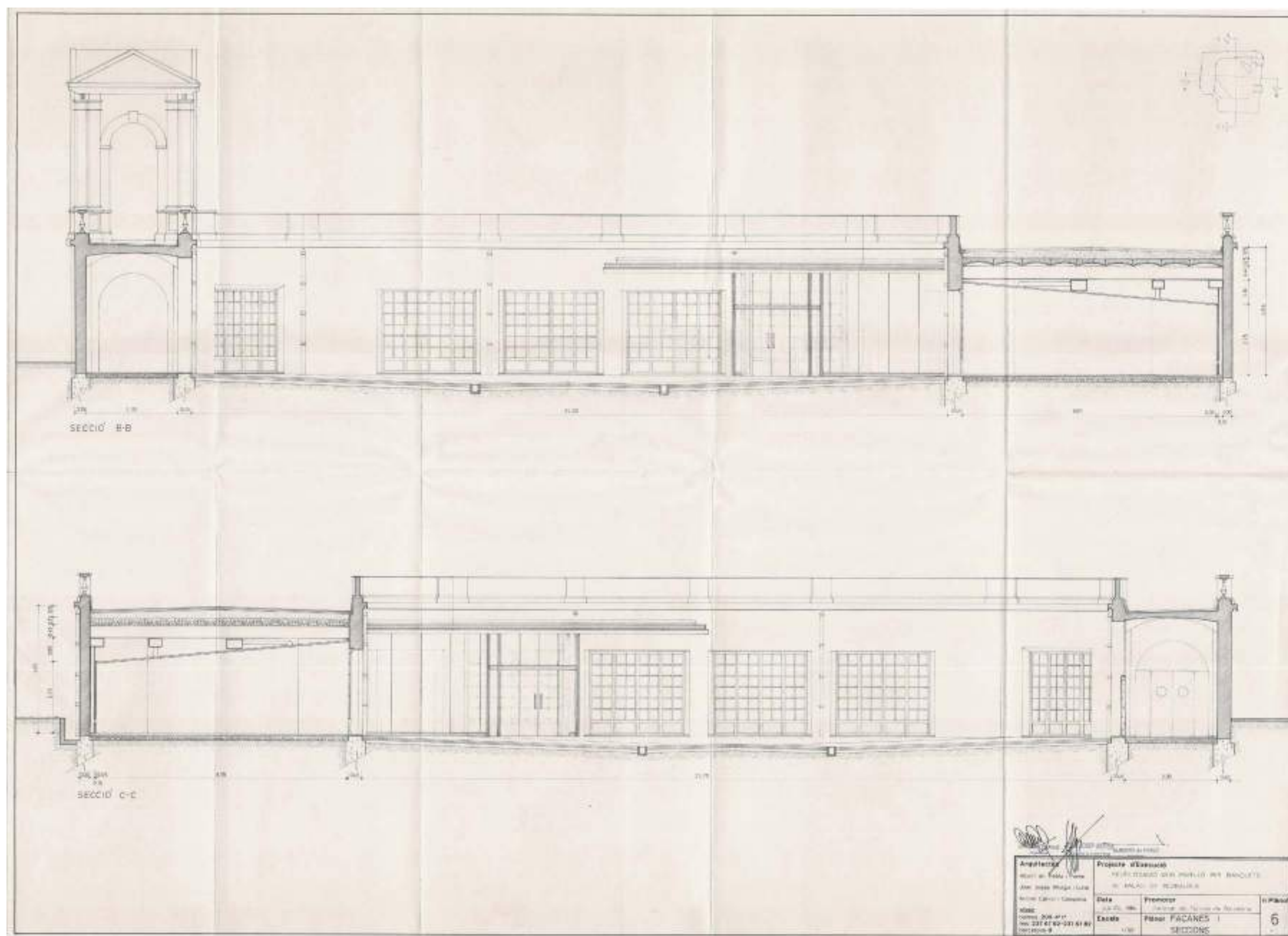

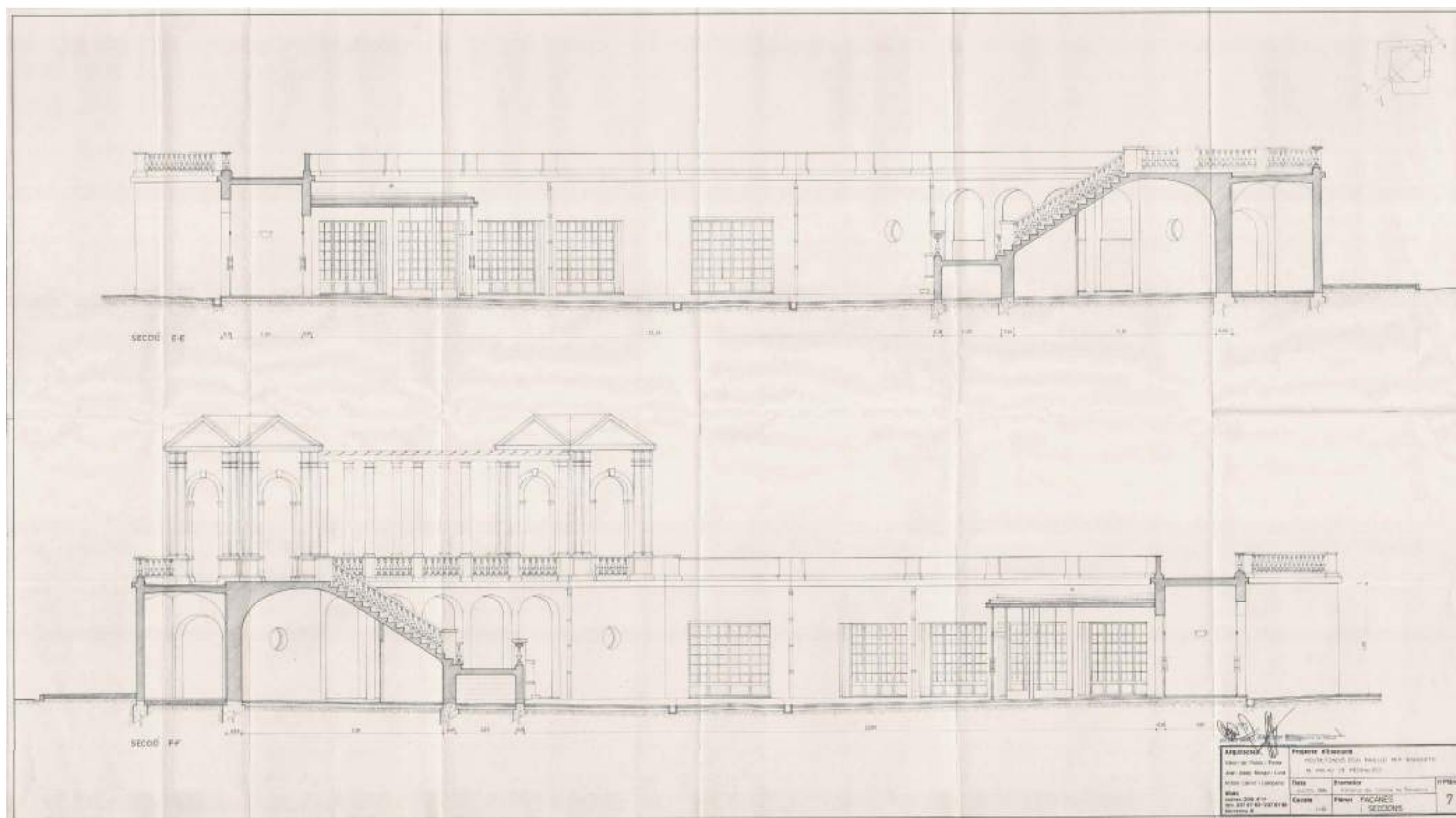

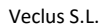

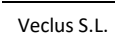

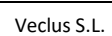

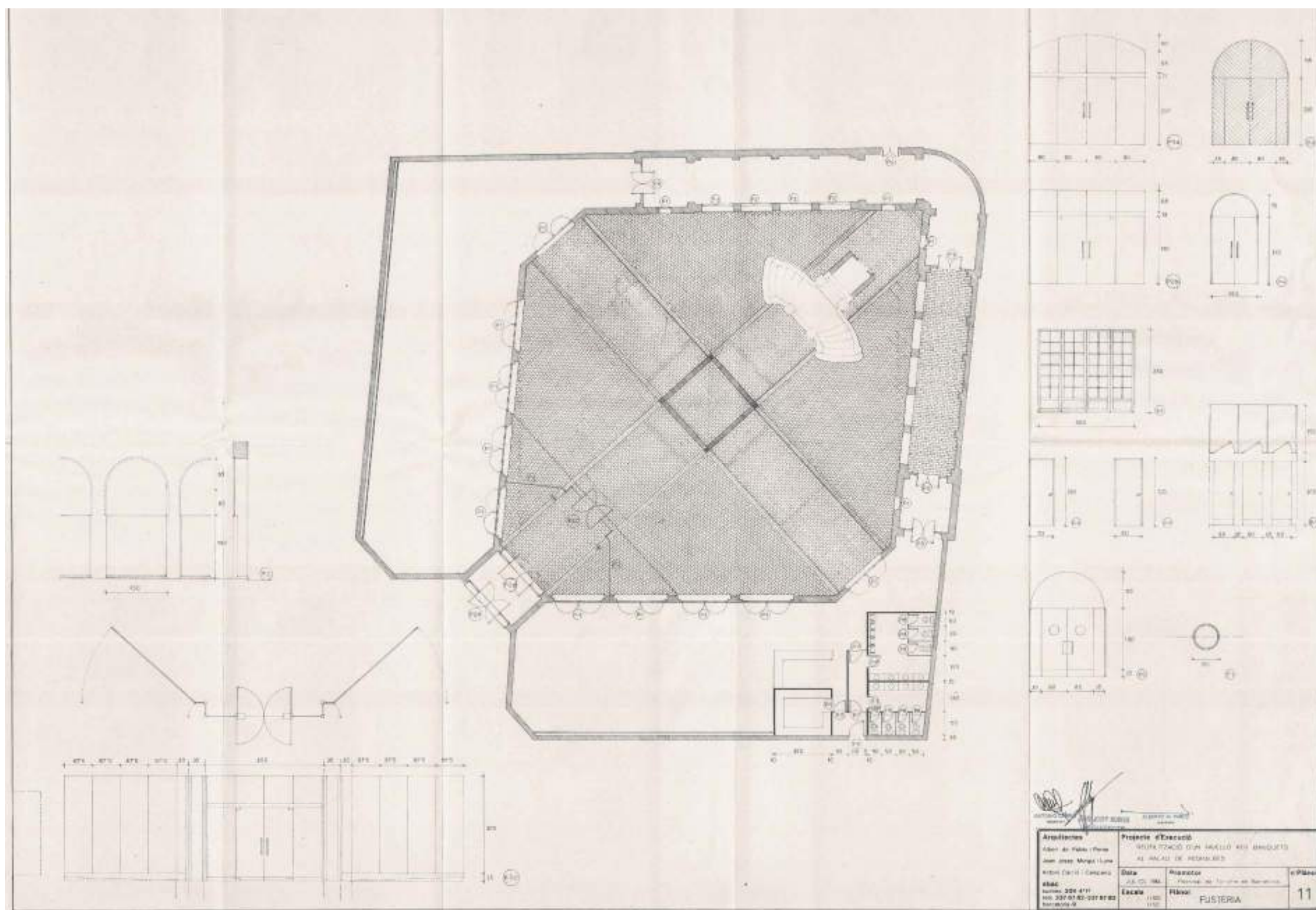

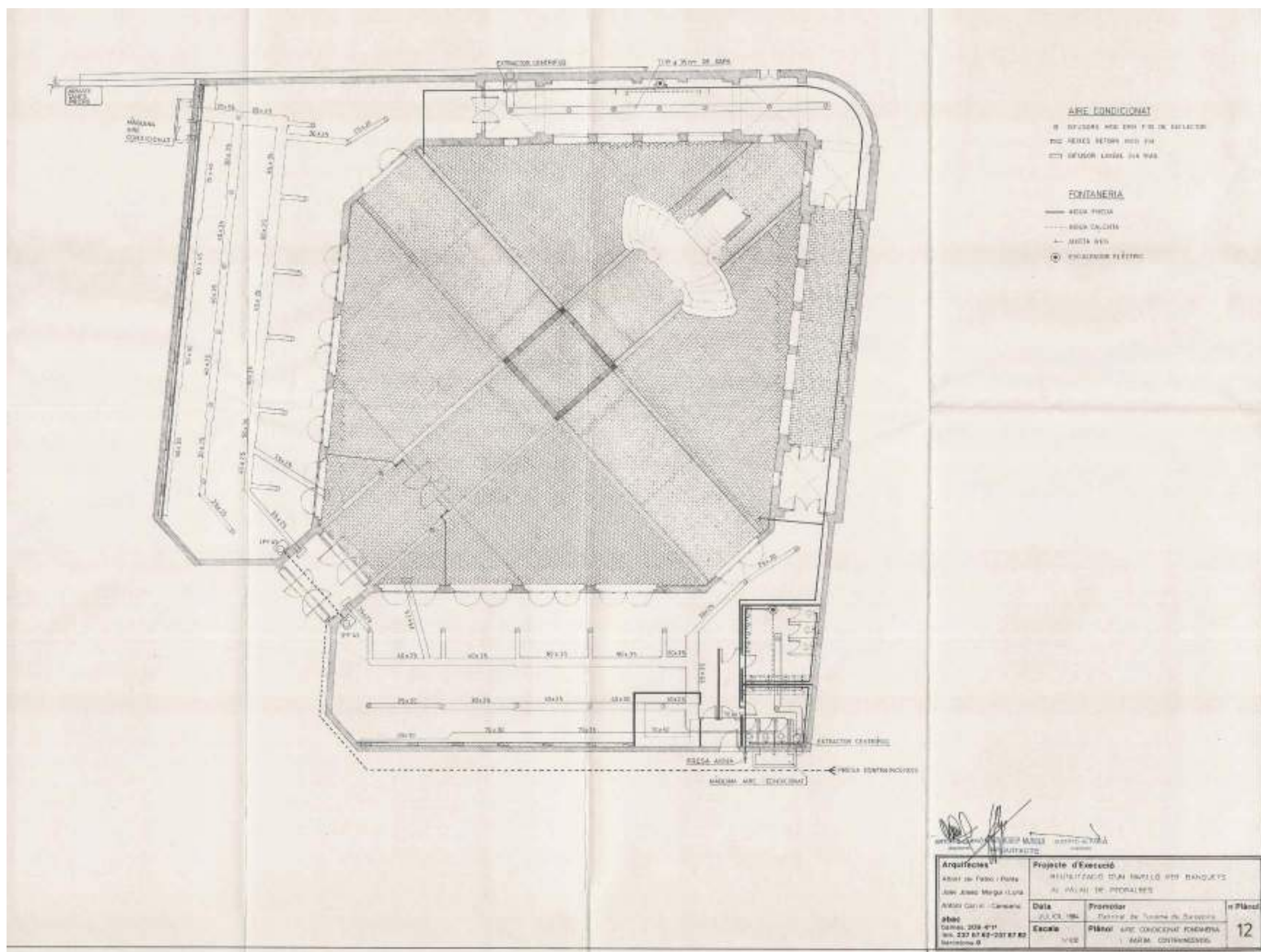

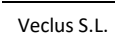

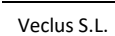

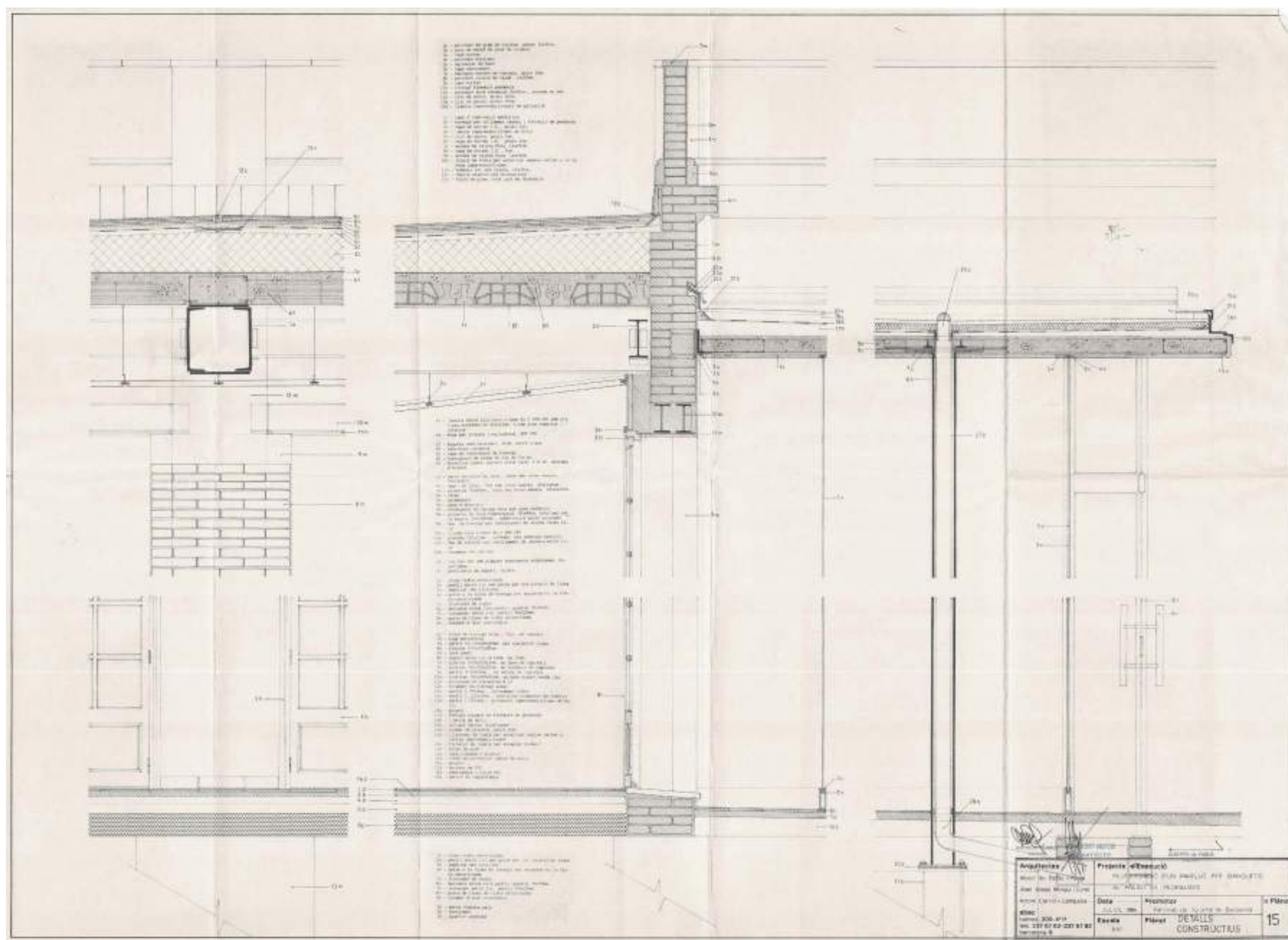

I. MEMÒRIA DESCRIPTIVA

I.1. CÀRTER

El present projecte té com objecte la rehabilitació de les antigues quadres del Palau Reial de Pedralbes per tal de adequar-les al nou ús proposat per l'hem Ajuntament de Barcelona: un conjunt d'espais dedicats a la celebració d'actes públics, recepcions, convencions, exposicions, conferències, etc., en el marc dels jardins del Palau.

L'espai a rehabilitar té una disposició tancada sobre un pati i es situa en el vèrtex lateral-dret de la façana principal del Palau. L'accés de públic es realitza des de l'accede principal, al llarg d'un eix que correja la tanca de la façana principal.

I.2. DESCRIPCIÓ DEL CONJUNT

El conjunt edificatori s'articula entorn a un pati octogonal (de 25x25 m., aproximadament i 4 m. d'alçada), les aigües del qual són conduïdes a una tanca central. Una de les façanes correspon als "templets" que defineixen els extrems de la tanca exterior del Palau, i estan disposats a base de dues torres laterals i una pèrgola central.

L'accés al pati des dels jardins es fa a través d'un doble portal amb arc rebaixat situat sobre una de les diagonals del mateix. Des de l'accés es pot veure frontalment l'escala que puja a les cobertes.

L'escala situada al fons de la diagonal d'accés al pati condueix als "templets" i a la coberta de les edificacions, des de on es domina visualment el pati, els jardins i l'edifici principal.

Sota els templets i formant part de la tanca exterior del Palau n'hi troba una edificació en forma de L, feta de dos costats (llarg del pati) de 3 m. d'amplada, construïda amb estructura d'obra i voltes. Els altres dos costats llargs del pati queden definits per dues naus diferenciades bàsicament per la seva estructura actual.

Una primera nau, a mà esquerra entrant, de 25x6 m. aproximadament, i 3,5 m. d'alçada, lliure de suport vertical i amb una estructura formada per pilastres metàl·liques recolzades sobre l'obra de fàbrica del tancament. Actualment s'empra com magatzem de carrosses. La coberta està coberta "a la catalana" sobre estructura resistent formada per un forjat de revoltons fets amb xaf de fusta i bigues metàl·liques.

La construcció d'aquesta estructura data de l'any 1925.

El tancament de la nau és fet a base de pilastres d'obra de fàbrica de totxo i portes vidreres de quatre fulls, de fusta, amb el vidre col·locat a l'anglell. L'única accés a aquesta nau es produeix des del pati central.

La segona ala d'edificació, a mà dreta entrant, de 25x25 m. aproximadament, correspon a l'edifici del cos de guàrdia del Palau i està suportat amb una estructura de paret de càrrega paral·lela a façana. El forjat està construït a base de revoltons de xaf de fusta i bigues metàl·liques i suporta una coberta a la catalana. Els tancaments són fets a base de murs d'obra de fàbrica de totxo de 30 cm. de gruix. Les obertures són petites i ben diferents de la primera nau que hem descrit. L'accés a aquesta ala es produeix exclusivament des del pati interior.

Actualment, existeixen divisions interiors fetes amb envà de 44 i paret de 15 cm. d'obra de fàbrica de totxo treballant com element de càrrega.

La franja d'edificació que forma la tanca del Palau, està ocupada actualment, pels vestidors dels jardins i pels serveis públics del Parc.

El conjunt està format, per tant pels següents elements:

- L'ACCÉS. Amb arcada i visió de la diagonal principal del pati.
- EL PATI. Octogonal amb quatre costats llargs i quatre "xanfrans" més curts.
- L'ESCALA. Sobre una de les diagonals principals, d'accés a la terrassa-coberta.
- LA COBERTA. Una planta lliure amb vidres sobre el pati.
- EL COS DE GUÀRDIA. Una nau de forma idèntica a l'anterior però suportada per una estructura a base de murs de càrrega i ci bastres petites cobertes al mur.
- L'EDIFICI-TANCA. En forma de L, definida per la tanca exterior del Palau amb una amplada de 3 m. Estructura d'obra i voltes. Coberta

cidada amb els templets de la façana principal.

- LA TERRASSA. S'accedeix des del pati i conté un dels templets que es poden veure des de la façana exterior del Palau.

I.3. ESTAT ACTUAL

El conjunt de les edificacions es troba molt deteriorat pel pas del temps i per l'efecte de les aigües. El pati constitueix el punt més baix del conjunt del Palau i per això s'ha fet els efectes de les aigües sense conduir. Els elements no estan drenats convenientment i això produeix un fort grau d'humitat en els elements d'obra.

Tantostals, pot comprovar-se l'existència d'esqueixes d'assentament en els elements d'obra de fàbrica, després, en forma de fissures als efectes de l'aigua al subsòl i l'estat de la estructura resistent, malgrat això, es corregeix així com el dels terrats, que únicament presenten problemes de fuites i desguàs.

Per contrari, tota els elements d'obra, corresponents a revestiments interiors i exteriors es troben fortament deteriorats: arrebassats, solerats, balustrades, paviments, grans, baixants, fusteries (interiors i exteriors), etc.

Quant a les instal·lacions, no es poden considerar recuperables.

No han estat practicades captes de recirculació a la fontaneria, no preveient per tant el projecte la modificació d'aquesta unitat estructural en tant no es realitzin les comprovacions corresponents al nou estat de càrrega.

Quant a la xarxa de sanejament i desguàs, s'ha considerat insuficient per suportar el nou drenatge d'aigües pluvials que es preveu en el conjunt.

I.4. PROGRAMA

Quant a programa, el projecte respon les següents continuïtats.

- Possibilitat de realitzar convencions i reunions en un local tancat, fins a un màxim de 170 persones en el cas d'ocupar una única sala i fins a 250 persones en el cas d'ocupar dues sales diferents.

- Possibilitat de realitzar recepcions i actes al pati descobert fins un màxim de 350 persones.
- Possibilitat d'utilitzar les sales interiors com espais -- per exposició i actes civics-culturals.
- Existència d'una cuina-office amb capacitat de servei per 400 persones amb subministrament exterior de menjars preparats i de l'utilitatge adient per servir-lo en condicions -- òptimes de qualitat i presentació. L'accés de mercaderies haurà de realitzar-se preferentment de forma directa des -- del carrer.
- Existència de serveis públics amb capacitat per 400 persones i possibilitat d'ésser utilitzats (amb accés indepen -- dent) pels visitants dels jardins.
- Existència d'un guarda-roba general i taulell de recepció.
- Possibilitat de realitzar quatre comunicacions telefòniques inter-urbanes simultàniament.
- Aprofitament dels terrats de les edificacions com espais -- descoberts d'ús públic, amb vistes sobre els jardins i el pati, de forma que serveixin com "hall" en el cas de conven -- cions i recepcions en que s'utilitzi el pati com lloc de -- reunió.
- Possibilitat de donar accés directe a les terrasses des -- dels jardins del Palau.

1.5. DESCRIPCIÓ DE LA PROPOSTA

El projecte preveu mantenir la conformació actual del conjunt d'elements descrits anteriorment quan a dos aspectes bàsics:

- La forma pròpia de cadascun d'ells: l'accés, el pati, l'escala, els templets, la coberta, l'edifici-tanca i les dues naus.
- Les relacions formals que existien actualment entre -- ells: les directrius diagonals (accés, escala, centre de pati). El pati com element central que dona accés i sortida a totes les parts. El concepte de recinte tancat en si mateix amb una certa independència de la resta del Palau. La disposició en anell de les edificacions.

Per tal de donar resposta a les condicions esmentades, el projecte recull els elements que componen el conjunt actual i proposa redefinir les relacions funcionals que existien entre ells en base a introduir en nou element en el conjunt. Es tracta d'una línia de fornigó vist (marquesina) de planta trapezoidal paral·lela que s'adossa a la cantonada interior -- d'accés al pati. El volut exterior resultant es tanca de sobre a terra amb línia securitzada comunicant amb una porta xi dreta i l'espai actual d'accés amb el pati interior. Aquest -- HALL-MARQUESINA es col·loca, per tant sobre la diagonal accés-pati-escala i reforça aquest eix possibilitant, d'altra banda, la creació d'un espai tancat que pel·liciona els espais adossats a la pèrta que el projecte proposa:

- L'ACCÉS al conjunt, que es proposa tancar amb doble línia -- de portes (formant esclusa d'accés) i tanques fixes de vidre securitzat, reseguint els arcs actuals i sense cap mena de fusteria de suport.
- LA SALA DE CONVENCIÓ, amb coberta per 170 persones, disposada en taules de 10 persones i accés des del Hall-marquesina per una de les portes vídres existents. La sortida -- al pati es pot fer directament des de les portes vídres o bé des del nou espai projectat.

Aquesta sala correspon a l'actual octàedre, que en cop remodelats els seus elements estructurals i d'acabat, disposarà d'accés de servei a menjador des de l'oficina-cuina que es descriu més endavant.

- LA SALA DE RECEPCIÓ I EXPOSICIONS, correspon a l'edifici -- ocupat actualment pel cos de Guàrdia del Palau. En aquesta ala la obra de remodelació afecta directament l'estructura i els tancaments del pati. Es pretén crear una nova línia d'elements estructurals verticals amb enderres sobre el pati del tipus que existien actualment a l'altre ala. Ver -- tant, s'haurà d'obrir forats de grans dimensions a la part -- de tancament, amb enderroc del farjat de coberta i de la paret longitudinal de carrer.

La sala, una vegada remodelada, tindrà les dimensions, els tancaments i els acabats, idèntics que els proposats per la Sala de Convencions.

En aquesta ala es projecten els serveis públics, la recepció, el guarda-roba i l'esplaiament dels telèfons. Aquesta serveis es disposen en la part de la sala més allunyada de l'accés, per tal que la resta faci les vegades de hall de recepció, sala d'exposicions i permeti de realitzar recepcions i templets fins a 100 persones.

La sala disposarà de cinc portes vídres a través de les -- quals es pot sortir al pati interior, i d'accés de servei -- des del pati.

El conjunt de serveis públics (lavabos) té accés indepen -- dent des de l'exterior del recinte, per tal que pugui ésser utilitzat independentment pels visitants del parc.

- El PATI, que es proposa pavimentar amb rajola de Calaf de -- 15x30, col·locada a esgla, definint amb un altre filat -- les diagonals principals, recull totes les façanes de les -- edificacions: les dues alies de local públic que es propo -- sen, la marquesina, l'edifici-tanca en es col·locarà en -- serveis d'office, l'escala, una vegada remodelada, seguirà donant accés a les terrasses superiors.

- LES TERRASSES. Pensant en el cas de que el pati sigui uti -- litzat a l'estiu com una "sala" més, s'ha projectat un ac -- cés ampli a les terrasses des dels jardins del Palau. Es -- pensa remodelar el camí que condueix a les quadres, una ve -- gada passat l'accés, de tal manera que permeti integrar -- l'edifici projectat en el conjunt del Parc i accedir a les cobertes des de l'exterior del conjunt.

Les cobertes farien les vegades de Hall descobert que comu -- nicaria amb el pati a través de l'escala principal.

Debat a les sobrecreacions d'ús que s'hauran de preveure -- per la coberta i per l'estructura que la suporta, s'ha pro -- jectat el reforç de les estructures metàl·liques, dels for -- jats i l'enderroc de l'element de coberta a la catalana que en cap cas permet l'ús com local públic.

La coberta serà substituïda per una de tipus "calent", forada per una capa d'aïllament i formació de pendents, i l'aper -- mantiment a un doblet de ràssia.

- L'OFFICE. El conjunt dels serveis d'office es pensa dispo -- sar a l'edifici-tanca, a la part de la l que dona front al Carrer de Fernando Primo de Rivera. Es preveuran instal·lacions d'aigua, de gas, de extracció d'aire i de fums, des -- gans i elèctrics.

L'office tindrà accés directe a la sala de convencions, al pati i al Carrer esmentat. L'accés a la sala de recepcions es realitzarà a través del porxo inferior dels "templets" -- de façana.

L'office no haurà de portar equip fixe ni mobiliari. Està -- pensat per allotjar els serveis de "catering" que serviràn els menjars procedents a l'exterior.

II. EXECUCIÓ DE LES OBRES

II.1. ENERGOPES I TREBALLS PREVIS

Atesa la complexitat de les feines a realitzar, unes quantes unitats de treball d'enferroc es podran remissar al tractament sense relació amb la resta d'unitats d'obra.

Són aquestes l'enferroc de les divisions interiors que configuren la distribució dels actuals serveis i vestidors, així com la de les parets que ara per ara cobreix els arcs de les dues ales més estretes.

Al mateix ritme es procedirà al repicat de tots els revestiments interiors i exteriors i preparant-los per rebre el nou acabat previst.

II.2. FORJANTS

Es procedirà a l'obertura de cates en els llocs on es preveu una major concentració futura de càrregues (sobretot pilastres i, en general, els suports de les jàsseres metàl·liques) per valorar l'estat dels fonaments i procedir a racionalitzar quan fos el cas.

En el cas de les pilastres de nova construcció (sala d'espera) un cop feta l'obertura corresponent al mur, es procedirà a l'excavació i forjament d'un fonament dissimulat de nou, donant-se'ns a la planta corresponent.

II.3. SANEJAMENT I DESENGITGE

Es procedirà de manera immediata a obrir ranes a tot el perímetre de l'edificat que es troba sota el nivell del sòl, per tal de sanejar els aïms afectats per les humitats.

La paret de l'ala de convencions es protegirà previ escatol, amb una capa d'acrobessat de morter hidròfug, disposant-se una paret seca de totzans col·locada verticalment perquè vagi recollint l'aigua. Aquestes es recolliran a peu de fonament amb una conducció de tub perforat.

De la mateixa manera procedirem amb la paret que dona al carrer lateral, mentre que en l'ala de recepció es netejarà la canal actualment existent, impermeabilitzant-la, col·locant drenatge i desguassos i tapant-la amb grava i terreny.

II.4. PARETS

Es procedirà a treure tots els elements de fusteria actualment penjats, així com al repicat i escatol de tots els revestiments. Així mateix es taparan amb obra de fàbrica de totzans tota la forata de l'ala de recepció que dona al jardí i que haurà de quedar seca.

II.5. ESTRUCTURA I FORJATS

Oficina i galeria

L'estructura a base d'arcs i voltes de les dues ales més estretes es considera que fins i tot variant les condicions d'ús donades les llums de les mateixes, poden suportar les noves sol·licitacions de càrregues.

Sala de convencions

Per que fa a la sala per convencions, les sobrecreques necessàries per la utilització pública del terrat fa insuficient el sistema estructural existent.

En primer lloc caldrà el reforçament de totes les jàsseres a base de la col·locació de sengles UPN 400 a cada costat del perfil actualment existent, soldant una platina contínua de 410x15mm. sota l'ala inferior, mentre que a l'ala superior es soldaran platines soltes, en els espais lliures de l'entramat dels revoltos.

Abans de descarregar les jàsseres, s'obriran cates a les parets de càrrega per fer-hi un dau per repartiment de les càrregues, fets a base de forjat espansiu.

Donat que en el tram de llum de forjat més gran (5,5m.), la capacitat de treball considerada per les bigues metàl·liques existents és insuficient, caldrà construir un forjat amb una biga vista acer-forjat.

Un cop aixecada la coberta, procedirem al rentat d'oxid amb protecció de zorra totes les bigues, amb substitució de les que trobéssim defectuoses, per després protegir-les amb dues caps de zinc al plom. Aleshores procedirem al forjament de la llum amb consentida que permetrà augmentar considerablement el moment d'inèrcia de tot el forjat, elhora que permet la transmissió d'esforços horitzontals. En el cas de les bigues amb més llum s'augmentarà la seva rigidesa soldant-hi una platina a la seva ala inferior.

Sala d'espera

A la sala d'espera i recepció, donat que l'entramat es disposa en dos eixos perpendiculars als murs longitudinals, amb una paret de càrrega a l'interior de la nau, es demanarà aprofitar l'estructura existent. El primer pas consistirà en desmontar la coberta sense treure-hi les bigues que fan el paper de travat de les dues façanes principals.

Després caldrà refer tota la façana al pati interior per obrir balconeres iguals a les de l'ala existent, s'escull l'opció de col·locar-hi un sistema estructural semblant al de l'altra sala, a base de jàsseres metàl·liques (2 UPN 400 soldades amb sengles platines de 410x15mm. en tota la seva longitud) i un forjat disposat paral·lelament a les façanes principals, com a truit aquest cop amb bigues de forjat.

Primer de tot ens caldrà obrir una traua vertical a la paret, per obrir els nous fonaments i construir pilastres noves de 45x90cm. en planta, que seran els nous elements estructurals. A la seva part superior es farà un dau de forjat que servirà per recolzar la biga metàl·lica que fa de llinda per la cara interior de mur i de la nova jàssera metàl·lica.

Un cop aconseguida aquesta primera fase, s'obrirà tota a l'altra mur de càrrega per fer-hi un dau de forjat i descarregar la jàssera, passant-la per un forat a la paret de càrrega del mig de la nau.

A partir de jàsseres, pel costat de les balconeres, donat que el mur existent en són prou que les pilastres que ara construïm (8cm. per 45cm.), col·locar-hi un perfil IPE 270 paral·lel a la façana que faci el paper de travat de jàsseres.

Després d'això, procedirem a obrir rogata des de la paret exterior per encastrar-hi una llinda feta a base d'un perfil IPE 180 que descarregui la paret i que lligarem amb passadissa al perfil ja col·locat a la part interior i que soldarem per sota amb una platina de 150x15mm. Un cop fet això podrem anar obrint, un per un, les noves obertures al pati.

Simultàniament, començant per una punta de la nau, desmuntarem, tallant-les amb bufador d'acetil·lè, les bigues metàl·liques, obrint rogata per col·locar-hi l'encapçalat perimetral així en s'assegura al nivell d'estructura i es procedirà a formar el pas amb entramat de revoltó cerat i bigues semi-existents amb capa de compressió de forjat amb armadura de repartiment. En els trams amb llum més grans es col·locarà doble biga entre revoltos.

Mentres es vegei executant aquesta obra s'anirà reforçant la paret de càrrega de l'interior de la sala.

II.6. COBERTA

La coberta encara que no presenta desperfectes grans (tantes hores de despesa a fallar de despesa dels materials) necessita feta dels tubells d'entreaga amb les baranes, presenta grans problemes contemplats des del punt de vista estructural.

Per una sol·licitació de càrrega com les esportades fins ara, la coberta de coberta a la catalana (no sabem si amb dos o tres fulls de rajola final treballava a tensions següents) - hies.

En considerar la seva utilització com local per de públic, -- amb sobrecàrregues d'ús fins a 500 Kg/m², tant les tules -- de rajola fina amb encreuament de suport col·locats molt aïllats una dalt altra, potser més de 90cm, si se situen com -- era normal sobre el punt mig del revoltó per tal d'independir per les deformacions estructurals de les de coberta, com tot el sistema estructural en el seu conjunt es mostra insuficient per respondre amb garanties a les noves sol·licitacions.

Com sigui que per reforçar l'estructura existent és necessari alçar la coberta existent, procedirem a la seva substitució per una de nova, de les tipus dites "calentes" a base d'una primera capa de formigó aïllat aïllant per formació de pendents, sobre sòsses d'imprimació asfàltica. Després col·locarem una làmina impermeabilitzant de bitum, una catada de pedra de riu neteja i l'acabat amb dos gruixos de rajola de Piers, 14x29cm., col·locades a esgües i trencajunts.

En tots els casos caldrà refer el sistema de bisells, obrint registres de tot i encastant de manera adequada, amb tires de material aïllant, l'estat de paviment i la làmina impermeabilitzant.

De la mateixa manera es procedirà a substituir els balustrats deteriorats amb la restitució de l'encastat alsats.

II.7. L'OBRA NOVA

L'element més significatiu de l'obra nova a construir ha consistit la rampa que serveix de hall d'entrada.

El revestiment es farà amb una llana de formigó de 15cm de gruix, suportada lateralment per un perfil LQ 150x90x15cm. -- corrugat que anirà soldat a una platina metàl·lica d'apog.

ra que s'encastaran a cap de pilastre.

El sistema de suport es completa amb dos pilarets metàl·lics de Ø 15cm., amb sistema de recollida d'aigües al seu interior.

El frontal al pati es resol amb un conjunt de perfils metàl·lics en L, de la manera que es mostra al plànol de detall, -- per recollida de la impermeabilització de la coberta.

La resta d'obra nova es descriu a la memòria explicativa de qualitat, donat que són elements de divisions interiors, paviments i revestiment en general.

III. DESCRIPCIÓ DELS MATERIALS I QUALITAT D'OBRA

A continuació es definiran els capítols que representen l'obra, amb indicació de les qualitats dels materials corresponents a cadascun.

III.1. ENDESGUAT

S'enderrocaran els forjats, les jasseres, les bigues, la coberta, les parets de càrrega i les divisions de l'edifici que repproent al que de guàrdia. També s'obriran, en aquest edifici, els forats corresponents a les noves indicacions.

De l'ala de la coxera, es desmunten la coberta a la catalana i es sanejarà el forat existent protegit de noves esportades.

A l'edifici que ocuparà l'edifici, i a la planta inferior dels "templets" s'enderrocaran els arcs i es traaran els aparells sanitaris i les instal·lacions.

En tots els casos es traaran fusteries, vidres, instal·lacions i elements de desguat.

Es repararà i sanejarà tota la superfície de revestiments, -- tant exterior com interior (arreboscats i enquistats) per tal de poder-hi aplicar els nous revestiments sobre els elements de suport.

Es traaran els balustrats deteriorats i trencats de les baranes i de l'escala i es sanejaran les pilastres intercalades entre ells. També es traarà el gruix d'obra de fàbrica de l'escala així com els elements de barana, sòcol i corata.

III.2. MOVIMENT DE TERRES

S'excavarà rasca per les condicions de desguat, fonaments -- correguts, pous de fonamentació i xarxa de clavegueres.

Tantmateix s'excavarà rasca perimetral a les parets en les quals el solar definitiu quedi a una cota més baixa que el nivell de les terres exteriors (distància del conjunt d'edifici -- cta).

En fustria plataformes de jardineria en el traçat del cos de l'edifici i a la cubeta de l'edifici.

En realitzant 8 cotes a la fonamentació per tal de corregir les noves dimensions i formes de execució.

III.3. FORMANTS

S'emprarà formigó armat de C.F. de 175 kg/cm² de resistència en formants de nova execució i en recol·locaments de l'existant.

L'aplicació de determinats formants dependrà de la implanació que es realitzi a les zones abans esmentades i de les zones - hipòtesis de càrrega.

III.4. ESTRUCTURA

S'emprarà acer fck=4.600 kg/cm² en perfils metàl·lics de nova execució i en perfils i pistons de reforç de l'estructura -- existent. Els forjats estaran construïts a base de semi-bigues de formigó, revestits ceràmics i capa de compressió feta -- amb formigó de C.F. i mallazo metàl·lic tipus secant.

Els encercats perimetrales seran de formigó armat de C.F.

A l'ala de les columnes, es sanejarà el forjat existent substituint, si es el cas, les bigues metàl·liques defectuoses, col·locant-hi connectors metàl·lics, i reforçant-lo amb capa de compressió de formigó de C.F. armat amb mallazo secant i -- encercats perimetrales del mateix material.

Se repararà i es sanejarà les esquerdes existents en els -- materials estructurals de l'obra.

La estructura de coberta del Hall-marquesina es construirà a -- base d'una llissa de formigó armat de 14 cm. de gruix. El forjat -- serà "vuit" per la seva cara interior.

La llissa estarà recolzada lateralment sobre els murs perime-- trals del pati mitjançant un perfil L.D soldat a una platina metàl·lica d'espera encastada a les pilastres.

Els supports verticals estaran formats per dos pilars de tub -- metàl·lic de les mateixes característiques d'anàlisi buida, per -- tal de col·locar-hi els baixants d'aigua pluvial de la co-- berta.

Es tindrà cura, a l'hora del funcionament, de deixar els gaisos -- necessaris per col·locar-hi els supports de la vidrieria.

III.5. TAPA DE SANEJAMENT

Els elements de tancament que quedin tapats per les terres -- del jardí es drenarà convenientment a base d'una paret esca -- da totana (29x10x10 cm.) acompanyada amb els forats verticals i -- tub porós tipus DRENA o similar.

Previamente s'haurà pintat els paraments amb dues caps de pin -- tura de tipus asfàltic per evitar les possibilitats fongiques.

Se realitzarà xarxa de drenatge a tot el perímetre exterior -- dels edificis.

S'emprarà tub de formigó centrifugat, tub de P.V.C. i arques -- tes construïdes amb solera de formigó, sotac massís, arrebos -- cades i llistades. Es col·locaran reixes de fundició a les bu -- neres de drenatge del pati, baixants de ferro col·lat del ti -- pus existent actualment a l'edifici i baixants de P.V.C. a -- l'interior dels pilars de la marquesina.

III.6. SAN DE PALETA

Es construirà una solera d'anivellament de formigó de C.F. de -- 5cm. de gruix (promig) i amagat de grava a les zones escava -- des previamente.

Les parets estructurals i les pilastres es construiràn amb -- obra de fàbrica de totau massís (14x29x5) i morter de C.F. -- Els murs i parets es construiràn amb adó ceràmic foradat i -- morter de C.F.

Se repararà tota els elements d'obra rajolada i exteriors, -- baranes, escales, i elements ornamentals.

Les voltes de pla es faràn amb dos gruixos de rajola normal i -- morter de C.F.

Els arcs de la nau d'office s'expliran, fins a una alçada de -- 1,90m, amb lloses de formigó armat, deixant per anar vist, amb -- la fusta de l'encofrat col·locada a 45º de la horitzontal i -- amb rebuts fet a l'encofrat per tal de rebre els vidres secu -- ritzats.

III.7. IMPERMEABILITZACIÓ I AILLAMENT

La coberta de les terrasses serà transitable formada per for -- migó de pendents d'aride lleugera de 15cm. de promig, arena -- impermeabilitzant de butil, acabat amb dos gruixos de rajola -- de Piers de 14x29 cm. col·locada a espiga. El tinte'll serà de -- tipus ceràmic (rajola final encastat als aigües de l'obra).

La coberta de la marquesina serà invertida no transitable. Se -- pondrà, aïllament tèrmic a base de planxes de poliestirè ex -- trusionat impermeabilitzable, impermeabilització a base de bitum -- butilic i acabada amb estesa de grava. El barrell i les ar -- trugues a tancar es realitzaran amb perfil·leria vertical de -- gros detall.

III.8. REVESTIMENTS EXTERIORS

S'aplicarà als paraments verticals i horitzontals de faç -- na i porcos amb morter de C.F. a "dos ulls", amb reglejat -- a arrebos i fonsat.

El paviment del pati es construirà a base de rajola de Calaf -- (14x29cm.) col·locat a espiga i definint les passeres diago -- nals.

La formació de pendents es farà a base de formigó de C.F. re -- glejat.

A totes les obertures que comuniquen els edificis amb el pati, -- es col·locaran marcapes formats per peces de marbre de Cuen -- ca de 1cm. de gruix. També es col·locaran aquestes peces de -- marbre sota els països de formigó que tanquen els arcs corres -- pondents a l'office i als arcs del porxo sota el temple.

III.9. REVESTIMENTS INTERIORS

S'enguiraran a bon ull parets i voltes de l'office i dels es -- pacis interiors de servei. Les parets del office s'enguiraran -- amb rajola de València (15x15cm.) amb arreboscat previ amb -- morter de C.F. Els arrebos i l'anyada portaran fals sostre ti -- pus STAFF.

Tant els lavatons públics com l'office es pavimentaran amb pe -- ces de gres ceràmic (20x20cm.) col·locat a l'estesa, de color -- blanc.

El fals sostre de les sales principals es construirà a base -- de peces de viruta de fusta premsada, tipus HORMESTER, amb el -- cantell bisel·lat i la perfil·leria oculta, amb les pendents an -- senyalades als plànols.

S'haurà de realitzar forats als fals sostre per: tal de poder -- hi allotjar els ulls de llum per il·luminat i les sortides -- d'aire condicionat. El fals sostre quedarà separat dels para -- ments verticals per una fosa de 7cm. d'espai.

Les sales principals es pavimentaran amb peces de gres de BRE -- GA color natural (13x13cm.) seguint les juntes amb material -- de segellat sintètic. Les peces de abocel seran de tipus i de -- gres de BREGA de 13cm. lineals de longitud.

Les parets de les sales que quedin enfonsades al pati es re -- cubriran amb butil·lic aglomerat de 15cm. de gruix (peces de -- 2,29x0,60m.) rapat amb fusta d'OBELA tançada i envernissada --

amb verins de pedanells (quadrat i pistoles). Col·locarà sobre arribatons de fusta de pi de Flàndes de sòles. Verticalment, els plafons quedaran ben separats del pla de terra.

Es col·locarà també estratificat espat amb làmina tipus PCE MICA o similar, en parells verticals de serveis i guardarrois, depenent contingut amb cinta del mateix material i amb junta dels plafons per anar vista i sena. Airà col·locat sobre arribatons de fusta de pi de Flàndes de 4x7cm. Les divisions dels compartiments d'indor i les portes, es realitzaran amb el mateix material. Els peus de totes les portes dels serveis seran del tipus TESA, model California, cromat.

III.10. ZEPALLERIA

L'escala de pujada als terrats des del jardí es construirà a base de perfil metàl·lic IPN 150, i l'estructura del graonat amb passanys estripit.

L'esgramat serà de pedra artificial de 5cm. de gruix.

Es col·locaran reixes d'acer galvanitzat a les boques de retorn de la instal·lació d'aire condicionat i calefacció.

La col·locació de vidre trepat comportarà la col·locació de premarc format per L (35x35cm.) d'alumini, encastats al perímetre dels forats a vidrar.

III.11. FUSTERIA

Es col·locaran balconeres de quatre fulls, construïdes amb Pi Nèlla a les sortides des de les sales al pati i entre les sales i la marquesina d'accés. La vidrieria es retrà amb arribatons a l'argelès i plaig i travessos inferiors. La fusteria de les vidrieres serà per pintar a l'esmat.

Les portes de sortida als porcos, des de l'office i des de la sala de recepció es construirà amb fusta de pi de Flàndes encadellada a la catalana amb llitons a 45º respecte a l'horitzontal, per pintar a l'esmat. L'interior de març estarà compost per un tiraport superior fixe, dues tirapes laterals fixes i doble porta amb tiradors de fusta verticals segons desall.

Les portes de l'office a les sales (que s'obriran) estaran forades com les anteriors i construïdes amb bastidors de pi de Flàndes i espat estratificat tipus MICA o similar. Les portes portaran ulls de fusta de vidre (EAGLE 41), sèrie de llautó de 26cm. d'alçada i para-vents de 20x60cm., també de llautó.

Les portes dels serveis es construiran a base de bastidors de pi de Flàndes i espat de superfície estratificat (tipus MICA). Els peus de totes les portes seran del tipus TESA - California, cromat.

Els tapajunts seran de fusta, estratificats.

III.12. ELECTRICITAT

El quadre general de distribució es realitzarà utilitzant caixes de doble aïllament. Els automatismes s'accionaran a través de finestretes col·locades en el doble aïllament. Els magnetotèrmics i diferencials es retindran amb indicació del circuit protegit.

Es disposarà quadre de comptadors d'una indústria tipus T-30 amb una potència de 125 KW., a la tensió de 380/220 V. col·locant-hi equip de mesura compost per comptador de doble tarifa 400/5, comptador de reactiu 400/5, tres transformadors d'intensitat 400/5 i un rel·lotge comptador. Es col·locaran quadres generals de protecció i xarxa de prima de terra.

Els mecanismes seran de tipus SIMON i les catxes del tipus LE GRAND. Els cables aniran protegits per tubs PVC/NBR. S'adjun la quadre general i estat d'armaments.

L'enllumenat de les sales es realitzarà a base d'ulls de -- boi orientables (LIEDO 711400) amb llàmpades PAR 30 de 150 W., encastats al fals sostre, llàmpades-aplic tipus STERILUX amb -- lluminació indirecta a sostre i foc a terra i aplics POLINAX ref.2005, amb pantalla de jute.

Es col·locaran lluminàries d'enllumenat d'emergència tipus LE GRAND 608.10.

A l'accés del recinte es col·locaran dues llàmpades aplic tipus STERILUX amb lluminació indirecta a sostre i foc a terra.

La lluminació del sagel definit per la marquesina es realitzarà amb ulls de boi encastats (LE GRAND 711400) i al pati es col·locaran aplics POLINAX ref.8013.

L'enllumenat de l'office es farà a base de regletes per fluorescents (LIEDO OM-500 D 65 2x i OM-525) i portarà també enllumenat d'emergència.

Les instal·lacions de serveis i guarda-rotes es realitzaran amb cables de fluorescència tipus LIEDO, amb difusor de retreta i ulls de boi orientables.

L'enllumenat de les terrasses es farà a base de lluminàries encastades a les baranes d'obra tipus RJC, F.20616, V-B.

S'ha previst potència suficient per realitzar l'enllumenat del pati interior a base de garlandes de bombetes, ancorades sobre suports verticals a les baranes. S'ha previst, tantmateix la col·locació de dos projectors de llum de quars -- dels de 1.500 W. (IPE 70.106).

III.13. INSTAL·LACIÓ DE REINFORÇA I REIXA AMBURETA

S'ha previst els passos de línia de la instal·lació.

III.14. FONTANERIA, AFABELLIS SANITÀRIES I INSTAL·LACIÓ CONTRAINCENDIS

La instal·lació de fontaneria es realitzarà amb tub de coure.

El subministrament d'aigua calenta sanitària es farà a base d'un acumulador elèctric de 100L.

Els urinàries seran del tipus Neo-Selene (ROCA) per encastar sobre taulell de marbre. Els urinàries seran model Centre (ROCA), els inodors tipus T.B. Gondola (ROCA) amb seients de material cel·lulític.

Les aixetes seran del tipus monobloc Alos (ROCA), així com les claus de pas.

La instal·lació contra-incendis estarà construïda amb tub de ferro galvanitzat i disposarà d'armaris metàl·lics amb equip de mangua de 25m. y IPP 43. Es col·locaran extintors de pols sec i arbríria carbònic.

III.15. INSTAL·LACIÓ D'AIRE CONDICIONAT

L'acondicionament de l'aire i calefacció de les sales i de la marquesina es realitzarà a base de dos aparells condicionadors autònoms, condensats per aire, amb Bomba de Calor, verdel·la RCV-45 (44.100 l/h i 49.100 Kcal/h) i RCV-30 (31.000 l/h i -- 25.400 Kcal/h). ROCA, amb compressors hermetics de tipus vertical.

Els conductes d'aspiració i retorn d'aire, es realitzaran amb conductes de fibra de vidre, col·locant-se reixes de recuperació general model F.R. construïdes amb alumini DE-XI ROCA. Es col·locaran termostats d'accionament per bomba de calor, ROCA, model AT-A.

Els condicionadors se situaran a l'exterior i miran protegits per una carcassa hermètica amb suports antivibratòria i embocadures de ploma.

La ventilació de serveis i lavabos es realitzarà a base d'una caixa d'extracció, BOCA, model DD 25/10 (500 m³/h), amb caixa metàl·lica i motor incorporat a l'eix. Difusors d'alumini a la presa d'aire i conductes anells circulars.

La ventilació de la cuina es farà a base d'una caixa extractora amb capacitat de renovació 750 m³/h amb envoltant metàl·lica i motor acuplet a l'eix. Difusors d'alumini a la presa d'aire i conductes anells circulars.

III.16. VIDRIERIA

Es col·locarà cristallina de 4-5mm. en acristallament de portes vidreres i ulls de tra de portes i finestres tipus ull de bou.

Les portes d'accés i les targetes laterals i superior seran de vidre trepat de 15mm. de gruix atracat directament al forat de l'obra amb L d'alumini de 35mm. i ribet de fusta embogut als elements de suport (parets i/o sostres). portaran mecanisme de tre i accionament d'acer inoxidable encastrats a terra. El tirador serà el definit al plànol de detall, fet amb alumini anoditzat en negre. Les portes seran de doble batent.

Les portes que donen accés de la marquesina al pati seran del tipus definit anteriorment.

El tancament de la marquesina es realitzarà a base de vidre trepat de 90cm. d'ample, col·locada a testa i amb junta sili copada en tota la seva longitud. La trepada amb la llisa de fornigó del sostre es realitzarà a base d'un calco deixat al fornigó, segellat de silicona i llistonet de fusta embutit a l'obra.

La trepada amb el terra es realitzarà a base de perfil·leria d'alumini de 25cm. de cantell encastrada al paviment. Es col·locarà remants de 70x70mm. de perfil d'alumini i travesser de 120x40mm. anoditzats en negre, en la fusteria de la marquesina.

Els arcs que coparen l'office i el pati es tancaran amb vidre trepat de 15mm. de gruix resequint la forma del forat amb perfil i metàl·lic, encastrat a l'obra i amb tapaunts de fusta també anoditzats.

III.17. PINTURA

La pintura dels elements estructurals es realitzarà a base de dues mans d'imprimació de sini i pintura ignífoga.

El pintat dels arrebossats es farà amb pintura tipus GLASSIT amb acabat rugós, dues mans.

Els elements de fornigó es tintaran amb plàstic de la qualitat.

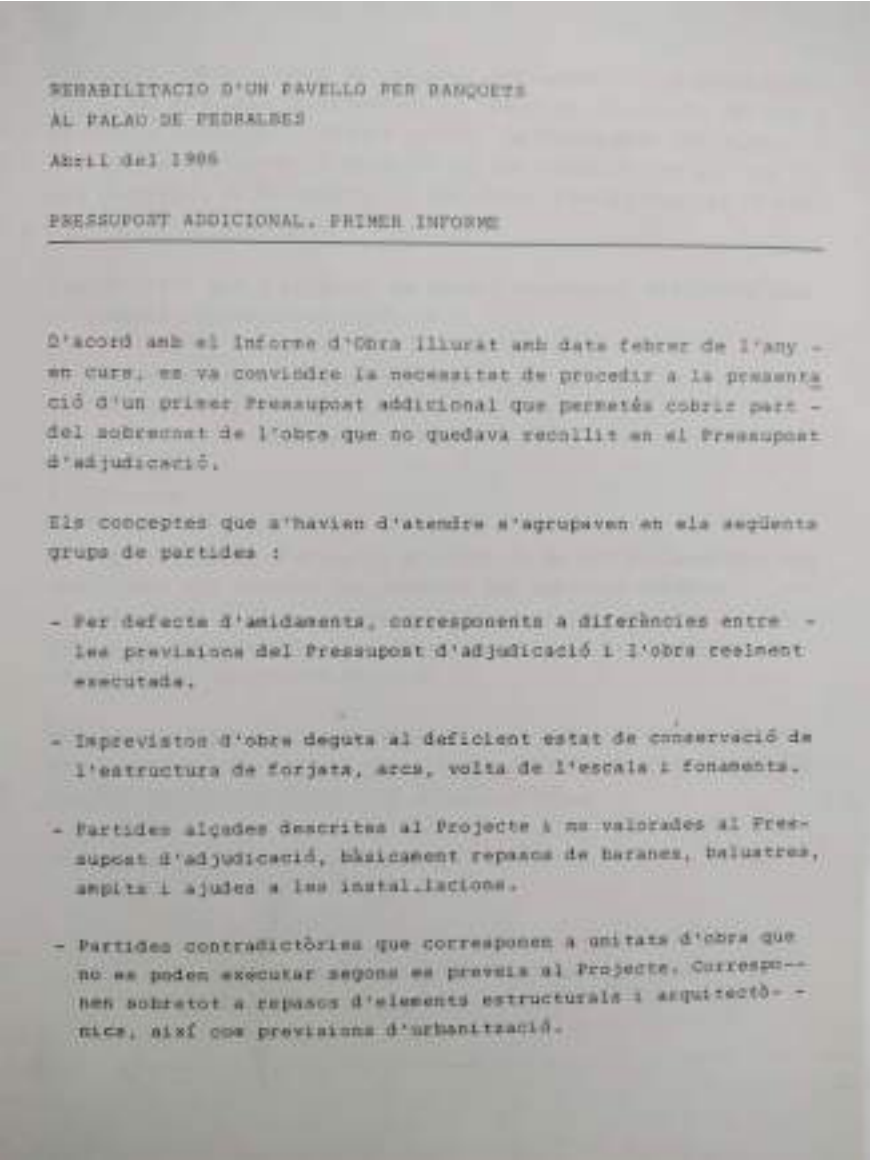
Els paraments esguixats es pintaran amb pintura plàstica de la qualitat.

S'estucaran els paraments verticals de les sales, acabat planxat.

La fusteria es pintarà amb tres mans d'esalt de la qualitat, previ segellat de zones i capa d'imprimació.

El revestiment mural de fusta d'USLLA de les sales, es tintarà amb tint "HCR" PROCOLOR i s'envernissarà amb dues mans de poliureta (projectat a pistola).

Doc. 11	<i>“Rehabilitació d’un pavelló per a banquets al Palau de Pedralbes, 2a Fase”</i>
Arxiu: AMCB	Registre: Q134 / 76294
Dates: 1986	Dades: Reproducció integral.
Continguts: -1986, 23 d’abril – Memòria i pressupost addicional per a la realització de la segona fase del projecte “Reutilització d’un pavelló al Palau de Pedralbes”, presentat pels arquitectes Joan Josep Murgui i Alabert de Pablo. Es comptabilitza un sobrecost de 9.999.420 pts. -1986, 6 de febrer – Dos dibuixos a mà alçada en què es precisa el disseny del revestiment de fòrmica del guarda-roba. -1986, 10 d’abril – Tres dibuixos a mà alçada en què s’especifica la disposició de les peces de gres de Breda que han de formar el paviment.	
Observacions: Es presenta un nou pressupost per a cobrir part del sobrecost de l’obra, donat per defectes d’amidaments, imprevistos d’obra i partides d’acabats estructurals i d’urbanització no contemplades en el pressupost d’adjudicació. Es plantegen partides en relació a revestiments interiors, revestiments exteriors, calefacció i aire condicionat, vitralleria i pintura.	

Com sigui que bona part del import corresponent a aquestes partides s'han executat, inclouent-hi el seu cost dintre de les Certificacions ordinàries, caldrà preveir un Pressupost addicional -- que permeti continuar l'execució de les obres en les unitats d'obra previstes al Pressupost de les quals s'havia esgotat la consignació.

Les partides que s'inclouen en aquest Pressupost addicional fan referència als següents capítols:

- 1 - Revestiments interiors
- 2 - Revestiments exteriors
- 3 - Calefacció i aire fred
- 4 - Vidrieria
- 5 - Pintura

El import estimat d'execució material és de set milions tres-centes divuit mil setanta sis pessetes amb vuitanta cèntims (7.318.076;80 Ptes.), segons relació annexa, i un valor de Contracte de vuit milions nou-centes vint-i-vuit mil cinquanta quatre pessetes (8.928.054,-Ptes.).

Afegint el impost sobre el Valor Afegit (I.I.T.), el Import Total - del Pressupost resulta de nou milions nou-centes noranta nou mil quatre-centes vint pessetes (9.999.420,-Ptes.).

Barcelona, 23 d'abril del 1946

Joan-Joan MUGERT
arquitecte

Albert DE FÀBRO
arquitecte

PROJECTE ADICIONAL DEL DE SUPLENIMENT
D'UN PAVELLÓ AL PALAU DE PEDRALBES

CAPITULO 01.- REVESTIMENTS INTERIORS

01.01	Subministrament i col·locació de paviment de peces de gres de 33x33 tipus "Breda", "Castilla" o similar a l'usu, amb morter M-80 h, inclou el llist de obra.	432,83 m2.	*	2.939,29	1.272.212,89
01.02	Subministrament i col·locació de sostre fet amb peces de gres tipus "L" de la mateixa qualitat que el paviment, completament acabat i col·locat.	39,30 m2.	*	479,20	47.872,08
01.03	Subministrament i col·locació de taules d'aglomerat de 15 cm. de gruix, acabat rapat amb fullols d'oli, per una cara, en format de revestiment vertical sol, inclouent hi llistes de fusta per subjecte al parament vertical. Completament acabat i col·locat segons planol detall.	33,84 m2.	*	2.275,00	213.486,00
01.04	Subministrament i col·locació de paviment de peces de gres 20x20, tipus standard col·locat a l'usu, amb morter M-80 h, inclou el llist de obra.	139,04 m2.	*	1.745,68	212.567,35
TOTAL CAPITULO 01				1.746.138,32	

hoja n.º 2

CAPITULO 02.- REVESTIMENTS EXTERIORS

02.01	Subministrament i col·locació de paviment fet amb peces ceràmiques de 15x25 rajola calaf o similar, col·locada sobre llist de obra, - Despejament segons planol detall.	379,29 m2.	*	1.745,29	1.011.029,04
02.02	Subministrament i col·locació de marcapaus, en obertura pati fet amb marbre carrara de 3 cm. de gruix i de 47 cm. d'espia.	68,40 m2.	*	3.674,00	388.101,60
TOTAL CAPITULO 02				1.799.130,54	

Hoja num. 3				
CAPITULO 03.- CALAFACCCO I AIRE FRED				
03.01	496 m2. de conductes de fibra de vidre per l'impulsió i el retorn d'aire, perfectament unitat i anejellat. 2.A. Vents, cala, grapes, filferro, cantoneres per fixar els conductes. 3. reixes de recuperació general nov del 70x100x800 construïdes amb alumini anoditzat. 4. reixes de recuperació general nov del 70x100x750 construïdes amb alumini anoditzat. 5. reixes lineals per l'impulsió, nov del 5x4 vms construïdes amb alumini anoditzat. 27. difusors d'alumini 200x30 2. terminals d'ambient per la bomba de calor model AT-4. Esbocadors de plans per els conductors. 2 jocs suports antivibratòris per els conductors. Transporte i guies. Projecte de legalització completament instal·lat i acabat.			
	1,00	ut.	m	1.787.547,00 1.787.547,00
03.02	Subministrament i col·locació vena filació de servals per extracció d'aire compost per: -1 caixa d'extracció model 3D 25/10 capaç per desenvolupar 300 m3/h amb caixa catalítica i motor insonoritzat al els. -1 suport per l'unitat extractora. -2 difusors d'alumini per la presa d'aire. -10 m2. de conductes de fibra de vidre. -PA, accessoris i petit material per la construcció dels conductes. Completament acabat i col·locat.			
	1,00	ut.	m	29.045,00 29.045,00
03.03	Ajuda de paleta a l'instal·lació de calefacció i aire fred.			
	1,00	ut.	m	290.800,00 290.800,00
TOTAL CAPITULO 03				2.107.392,00

Hoja num. 4				
CAPITULO 04.- VIDRIERIA				
04.01	Acristallament fix amb vidre + "cristallina" de 4/5 mm. de gruix en porta P-1480.			
	47,52	m2.	m	1.687,40 80.185,25
04.02	Subministrament i col·locació de portes de vidre trepat incolora de 100x70, 60 cm. i de 10 mm. de gruix incloent-hi mecanisme amb fix tipus "REVAN" amb giro de "va i ve", tiradors d'alumini. Completament acabat. En P-2+4 i P-2+6.			
	4,00	ut.	m	25.333,90 101.333,20
04.03	Subministrament i col·locació de portes de vidre trepat, incolora, 100x80, 6 de 10 mm. de gruix. Incloent-hi mecanisme amb fix tipus "REVAN" amb giro de "va i ve", tiradors d'alumini. Completament acabat. En porta P-2+6.			
	2,00	ut.	m	25.636,00 53.372,90
04.04	Subministrament i col·locació d'acristallament P-2 compost de peces de vidre de llum pla trepat de tipus incolora de 10 mm. de gruix. Incloent-hi perfil d'alumini en entrega inferior i peces especials per entrega al quatre costats perfil·leria. Completament acabat i col·locat.			
	27,95	m2.	m	7.459,08 208.491,29
04.05	Subministrament i col·locació d'acristallament de taula superior i lateral compost de peces de vidre de llum trepat de tipus incolora de 10 mm. de gruix. Incloent-hi perfil·leria d'alumini en entrega inferior i peces especials per entrega al quatre costats perfil·leria. Completament acabat i col·locat.			
	12,50	m2.	m	7.459,08 167.829,30
04.06	18. 18, partida exterior amb basament.			
	2,00	m2.	m	6.067,92 12.135,84

Hoja num. 5				
04.07	Acristallament de porta P-5 compost de vidre cristallina 4/5 mm.			
	0,40	m2.	m	1.687,40 674,96
04.08	Cristal laminat compost per 2 "Planilux Cristallina" 6 mm. i 1 lamina "Bottiral" translúcid, incloent-hi cantons posats en jantes horizontals fent un mig punt en la part superior. Incloent-hi perfil·leria i perfil·leria d'alumini + per al fixació.			
	29,25	m2.	m	9.975,00 291.768,75
TOTAL CAPITULO 04				915.482,59

hoja num. 6

CAPITULO 05.- PINTURA

05.01	Pintat de paraments arrebossats exteriors verticals amb pintura per revestiment de facades tipus "GLASSIT", acabat rugos a dues mans.	806,12 m2.	*	311,04	250.922,13
05.02	Pintat de paraments arrebossats exteriors horitzontals amb pintura per revestiment especial de facades tipus "GLASSIT" acabat rugos, a dues mans.	103,60 m2.	*	311,04	32.223,74
05.03	Pintat de paraments verticals de guix amb pintura de plastic de bona qualitat a dues mans.	296,48 m2.	*	372,16	110.338,00
05.04	Pintat de paraments horitzontals de guix amb pintura de plastic de bona qualitat a dues mans.	141,89 m2.	*	372,16	52.805,78
05.05	Pintat de paraments arrebossats interiors amb pintura de plastic de bona qualitat, a dues mans.	80,11 m2.	*	422,82	33.972,11
05.06	Estucat amb estuc blanc planat.	381,15 m2.	*	848,54	323.921,02
05.07	Revestiment i tinte amb "MOR" protecció contra de polsures de bona qualitat i sans previ fregat amb paper de vidre de cada na enversal cost a picotels.	92,40 m2.	*	137,52	31.189,83
05.08	Pintat d'estructures metalls amb dues mans d'esmail previ pintat amb la primacia de zinc.	43,73 m2.	*	324,00	34.188,32
05.09	Pintat d'elements de fusteria amb				

hoja num. 7

pintura d'esmail, dues mans a l'interior i tres a l'exterior.

269,59 m2.	*	1.115,75	300.795,04

TOTAL CAPITULO 05			1.149.733,25

hoja num. 8

RESUMEN DE CAPITULOS

CAPITULO 01.- REVESTIMIENTOS INTERIORES	1.745.138,32
CAPITULO 02.- REVESTIMIENTOS EXTERIORES	1.399.130,64
CAPITULO 03.- CALEFACCION Y AIRE FREO	2.107.392,00
CAPITULO 04.- VIDRIERIA	915.682,59
CAPITULO 05.- PINTURA	1.149.733,25

EJECUCION MATERIAL	7.318.076,80
6 % BENEFICIO INDUSTRIAL	439.084,61
16 % COSTOS GENERALES	1.170.892,29

Redondeo	8.928.053,70

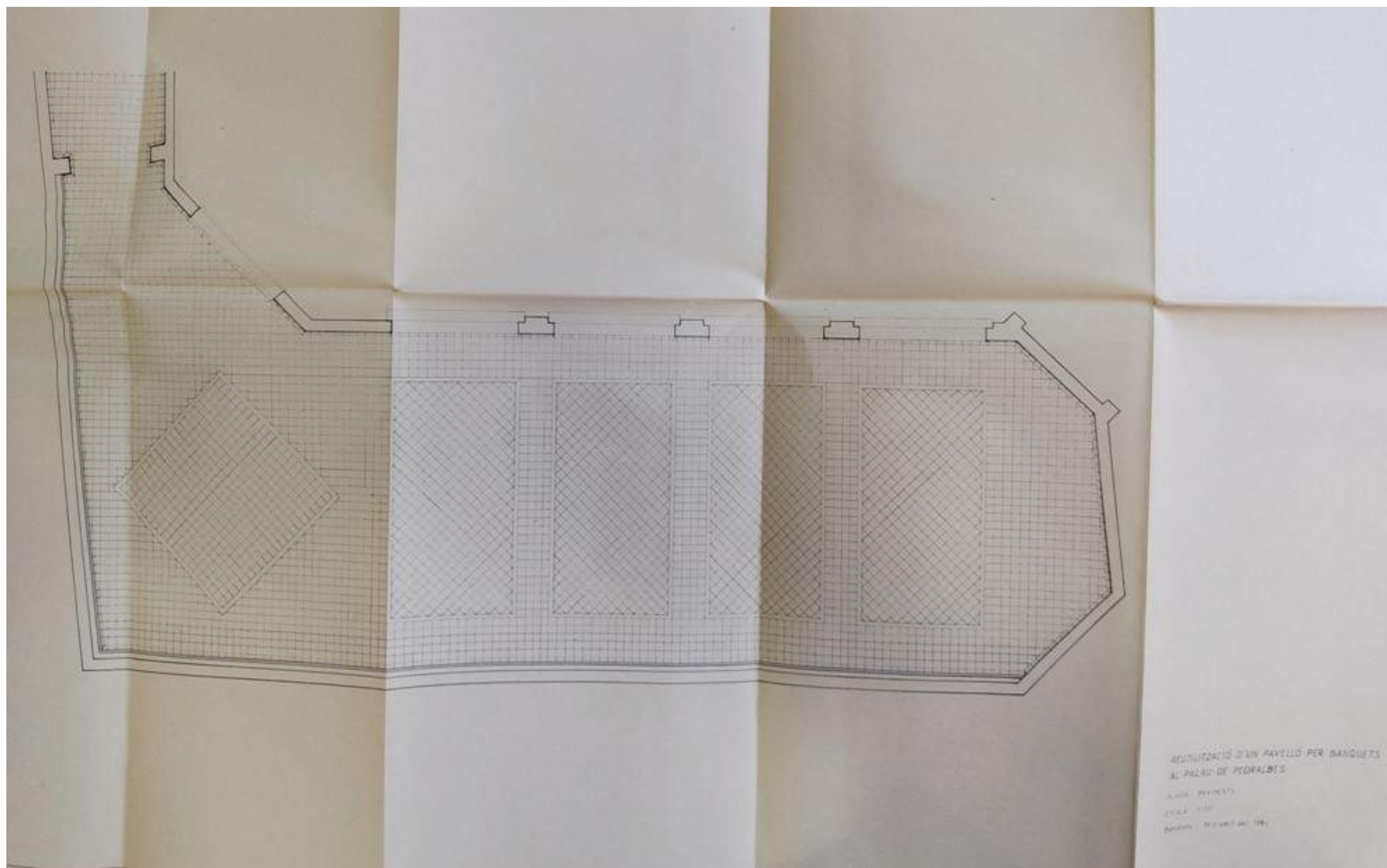
TOTAL PRESUPUESTO DE CONTRATA.-	8.928.054,00
12 % IMPUESTO SOBRE EL VALOR AGADADO	1.071.366,00

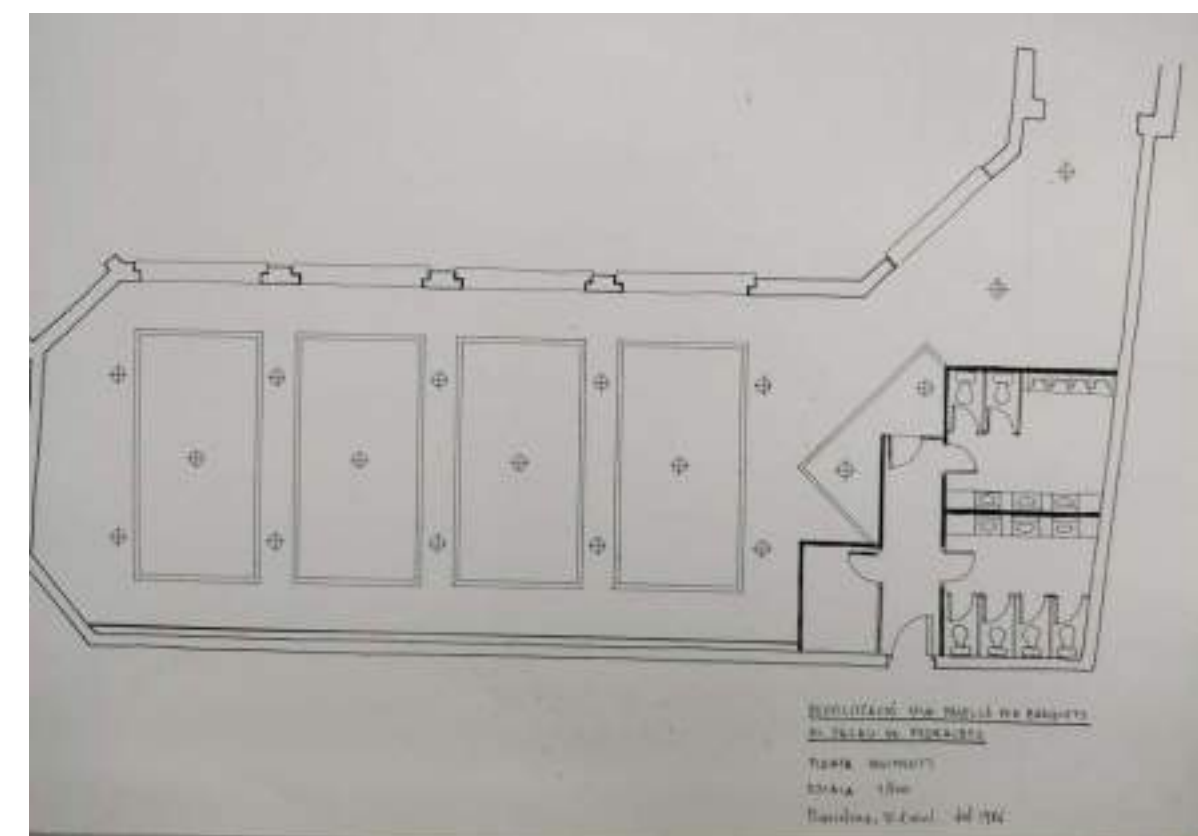
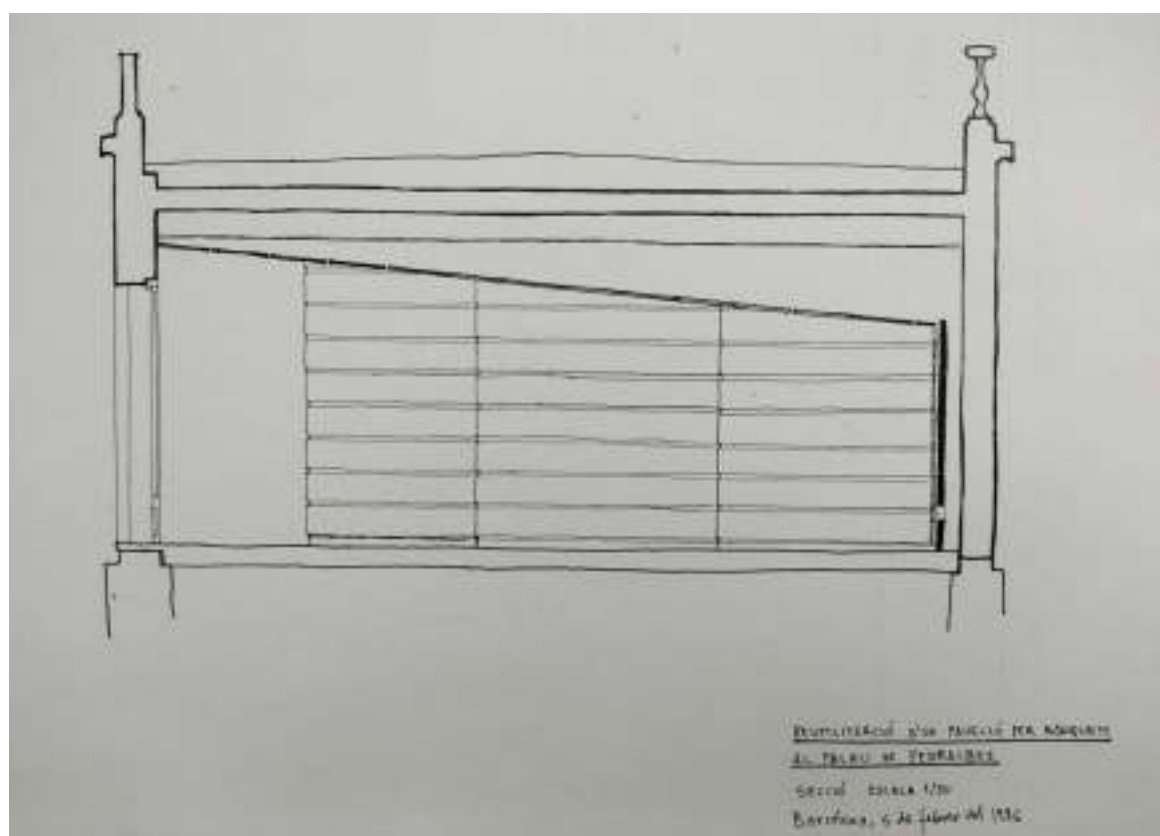
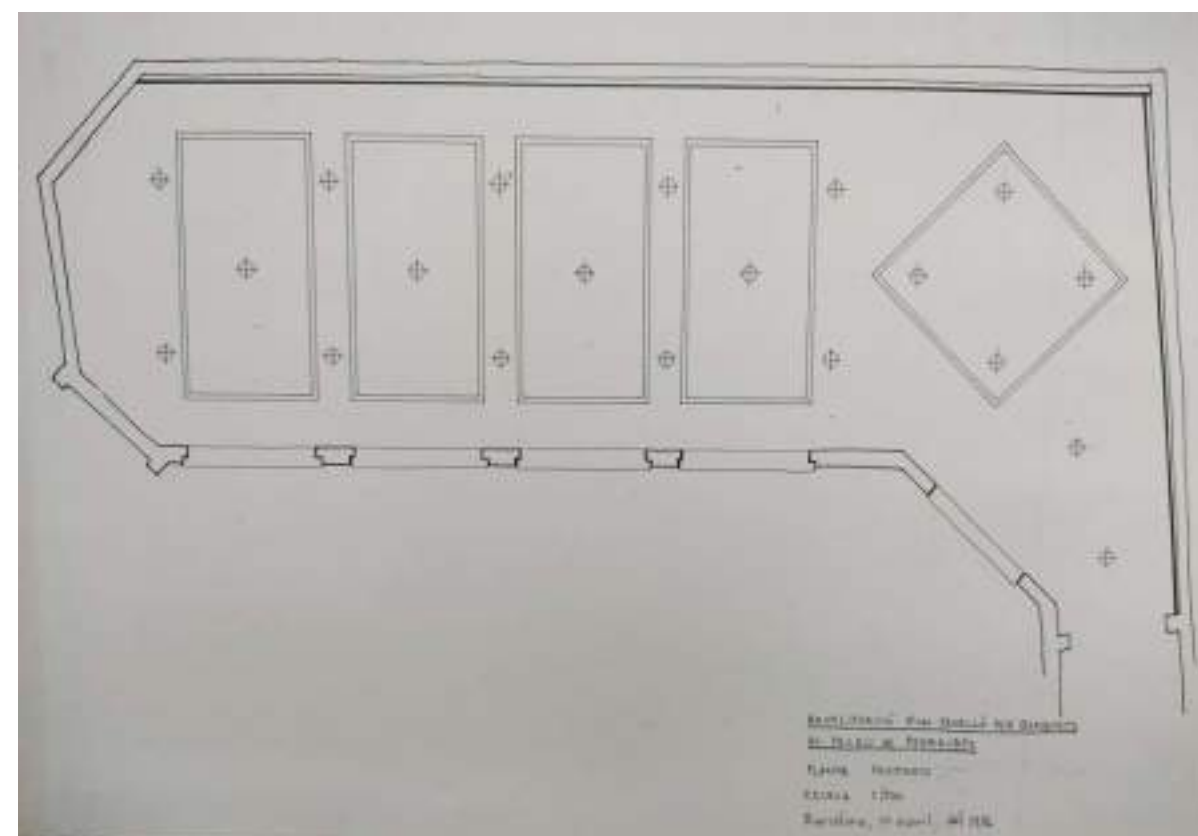
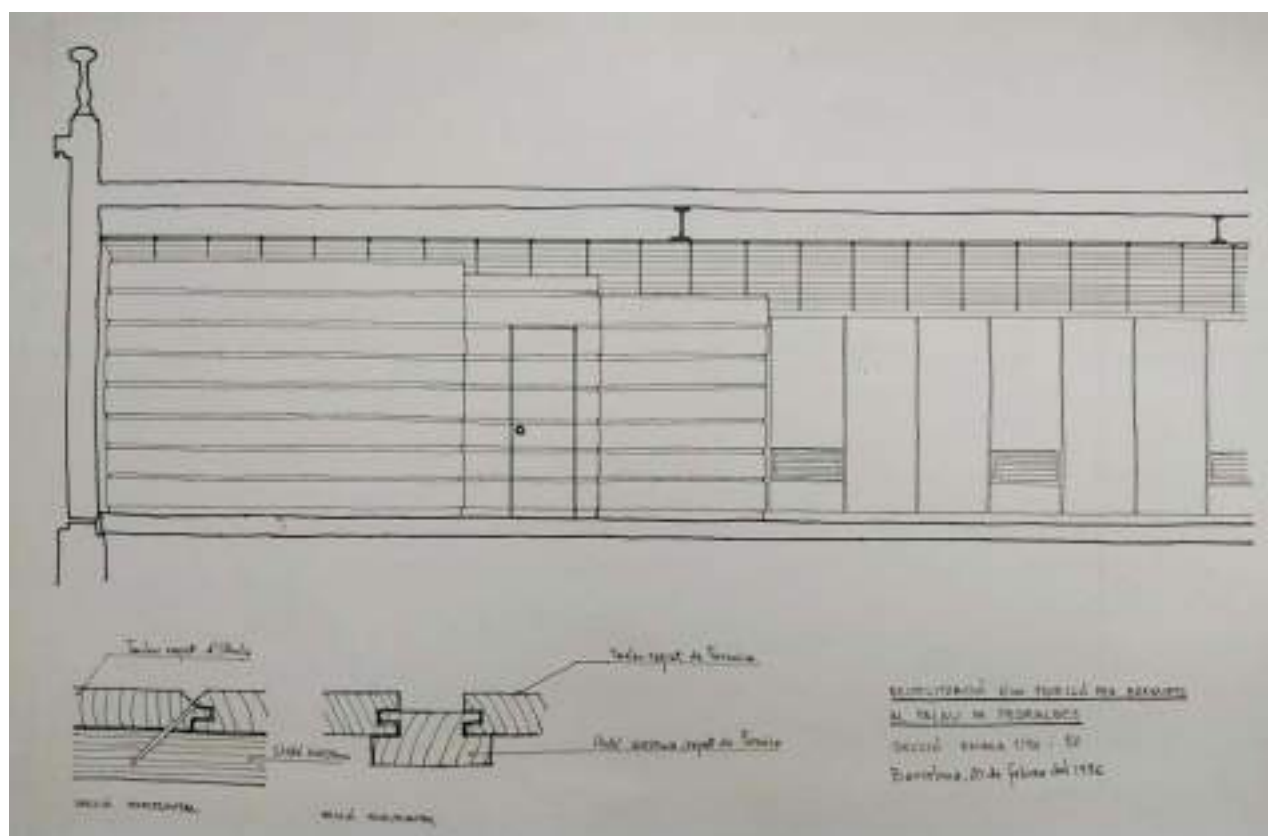
IMPORTE TOTAL DEL PRESUPUESTO.-	9.999.420,00

BARCELONA, ABRIL 1.986

JOAN JOSEP REBORDA
Arquitecte

ALBERT DE PABLO
Propietario

Doc. 12	<i>Sense títol. Rehabilitació d'urgència del pòrtic columnari del Pavelló 3</i>
Arxiu: AMCB	Registre: Q147 / 77486
Dates: 1997	Dades: Reproducció parcial.
Continguts: -1997, 14 d'abril – Reportatge fotogràfic de l'esfondrament parcial de la pèrgola del Pavelló 3. -1997, 15 d'abril – Informe de l'Intendent en cap de la Unitat Territorial de les Corts de la Guàrdia Urbana reportant l'esfondrament. -1997, 9 de maig – Pressupost per a l'arranjament de la pèrgola i altres intervencions a realitzar al Palau de Pedralbes i el Palauet Albéniz. Presentat per Ignasi de Lecea i Flores de Lemus, director de serveis d'arquitectura de l'Ajuntament, a Borja Carreras, gerent d'urbanisme. D'un pressupost total de 210.000.000 pts, la reconstrucció de la pèrgola suma un import de 13.000.000 ptes i les feines haurien estat fetes per Closa. -1997, 2 de juny – Informe del director de serveis d'arquitectura de l'Ajuntament en què s'especifica que les obres han d'iniciar-se. -1997, 17 de juliol / 28 d'agost – Reportatge fotogràfic de la reconstrucció de la pèrgola.	
Observacions: El dia 14 d'abril de 1997 s'enfonsen quatre columnes i les seves marquesines de la pèrgola que remata el Pavelló 3. L'obra de reconstrucció d'aquest element es produeix els mesos de juliol i agost del mateix any, per tal que la façana estigués acabada abans de la celebració de les noces de Cristina de Borbó i de Grècia i Iñaki Urdangarin (4 d'octubre de 1997).	

Ajuntament de Barcelona

Registre d'Edificis
Plaça de Catalunya, 10
08002 Barcelona
Tel: 91 555 11 11

Ref: 01/1497-DA

Cap de la Divisió dels Serveis Tècnics
del Districte de Les Corts

Assumpte: cinquena columna

En comunicació l'agent 16391, que el dia 14 d'abril de 1997, a les 11:55 hores, va informar a H.O. per telèfon que existia una dona de Barbers, que al Palau de Pedralbes, havia caigut 4 columnes de la façana exterior, entre aquestes de la galeria que dona a l'Avinguda Diagonal.

Van portar-se en el lloc el CA-401 i van col·locar una cinta protectora per a protegir als vianants. Es van fer 3 fotografies amb l'aparell 15.

Comunicat aquest fet a la Sra. Morera, propietària del patrimoni del Palau de Pedralbes, es va portar als llavors a les 12,10 hores amb el B-111 que va portar una tanqueta protectora per a acotar la zona.

El camió que estava treballant era de Pauc i Jardins, model 98, Camió 4 Gra, Nissan Mod. M1111, matrícula B 8502 JN, dient el seu conductor el Sr. Victor Jordi Alvarez.

Miquel Àngel Ascas Sánchez
1.º Intendant en Cap de la U.T. 4 Les Corts

Barcelona, 15 d'abril de 1997

1314

Ajuntament de Barcelona

Agència de Lluçnia i Plantes de Lluçnia

Director de Serveis d'Arquitectura

Plaça Lluçnia, 12, 1a
08011 Barcelona
Telèfon: 311 41 00
Fax: 311 41 30
e-mail: arquitectura@ajbarcelona.es

NOTA INTERNA

Per a: Sr. Diego Carreras
Gerent d'Urbanisme

Data: 9 de maig de 1997

Subjunt de projectes de diferents intervencions al Palauet Albéniz i al Palau de Pedralbes. Totes elles són necessàries independentment dels actes vinculats al calament de la Infància Cristina.

En els projectes s'indiquen les actuacions previstes, i que disposen de detalls pressupostaris, alguns d'elles actualment en curs d'execució, i les que creiem que han de realitzar-se al llarg del corresponent finançament.

Resum, ordre de:

Sobre el Palauet Albéniz:
Amb les actuacions de manteniment ordinari les dependències del palauet entraran bé. Caldrà impulsar la renovació de tapiseria que ha vingut executant el Patrimoni Nacional.
Es necessita disposar de 30 M per a la reconstrucció de les columnes del jardí i per a millors il·luminacions en el seu entorn. Es preveu de recuperar 24M de les assignacions.
Si es volgués condicionar la línia de tramvia "discontinua" es necessitarien 50M més.

Sobre el Palau de Pedralbes:
Les condicions d'ajust edifici són les diferents i es necessiten intervencions d'alt valor important.

Es necessita incrementar la contracta de manteniment d'edifici anuats en 30M, un 20% del seu import, per a actuacions inevitables de renovació de tapiseria, conservació de les llampes i reparació pèrgola.

La reparació de la cresta de fusta és també inevitable, un sector es va desprendre recentment i ha estat reparat, però la resta està en precàries condicions i en el risc.

Aquesta operació requereix d'una feina personal que permetria una reparació bàsica de la part de la fusta, molt deteriorada visualment.

Ignasi de Laca

Ajuntament de Barcelona

Agència de Lluçnia i Plantes de Lluçnia

Director de Serveis d'Arquitectura

Plaça Lluçnia, 12, 1a
08011 Barcelona
Telèfon: 311 41 00
Fax: 311 41 30
e-mail: arquitectura@ajbarcelona.es

- Planer de manteniment dels edificis -

PALAU DE PEDRALBES

- TÈCNICS -

1. Actuacions de manteniment ordinari que s'executaran amb les contractes de conservació:

- Renovació de clarabois	15 M
- Reconstrucció i consolidació de les columnes i bigues decoratives de la façana principal del palau	13 M
- Reparació de la xarxa perallargada	1 M
Total	29 M

2. Actuacions de manteniment per a les quals caldrà incrementar la dotació de la contracta de conservació:

- Renovació tapiseria sala de música, dues sales	3 M
- Restauració de les portes menjador de gala i accés principal	11 M
- Reparació pèrgola menjador de gala	4 M
Total	18 M

3. Actuacions amb finançament amb el Pla d'Accompliment:

- Adaptació ascensor i ascos	10 M
------------------------------	------

4. Actuacions extraordinàries a finançar:

- Reparació cresta de fusta	42 M
- Reparació bàsica pintura de façana	8 M
- Instal·lació climatització de planta baixa	120 M
- Renovació instal·lació elèctrica planta baixa	31 M
- Condicionament d'ascos independent als trams	12 M
Total	213 M

Totes aquestes actuacions extraordinàries que s'hauran de licitar i adjudicar i estar en termini limit per decidir, si es vol que puguin finalitzar abans de final del mes de setembre.

9 de maig de 1997

- Document de les actuacions - a 20% de tot -

Ajuntament de Barcelona

Agència de Lluçnia i Plantes de Lluçnia

Director de Serveis d'Arquitectura

Plaça Lluçnia, 12, 1a
08011 Barcelona
Telèfon: 311 41 00
Fax: 311 41 30
e-mail: arquitectura@ajbarcelona.es

2 de juny de 1997

Sr. Anna Riera
Cap de Gabinet
Regidoria de Relacions Ciudadanes
Teguer

Aquest la vostra sol·licitud, se refereix que en els projectes de manteniment que es presenten de les actuacions previstes, i pel que fa al Palauet Albéniz i al Palau de Pedralbes s'ha previst l'execució de les següents actuacions:

Palauet Albéniz: *- Tècnics de manteniment -*

Aquestament de la renovació de la instal·lació elèctrica interior, restauració de les llampes de la mateixa zona, restauració de fusteria i pintura planta baixa, manteniment de la renovació de les persianes exteriors de l'edifici, renovació d'un bany de la planta superior, renovació d'una sala d'actes i d'una sala de trobades.

Palau de Pedralbes: *- Tècnics de manteniment -*

Restauració de clarabois, reconstrucció i consolidació de les columnes i bigues decoratives de la façana principal del palau, reparació de la xarxa perallargada, reparació de la cresta de fusta i restauració bàsica de la pintura de la façana, reparació pèrgola menjador de gala, i renovació instal·lació elèctrica de tota la planta baixa, inclouent llampes i aplics.

Concretament:

- TÈCNICS -

Ignasi de Laca

Ajuntament de Barcelona

Departament de Serveis d'Arquitectura

ENTRADA

DATA: 9 de juny de 1997

REVISIÓ

DATA: 10 de juny de 1997

Aquestes actuacions necessàries disposen d'un finançament extraordinari de 70 M i el termini és just.

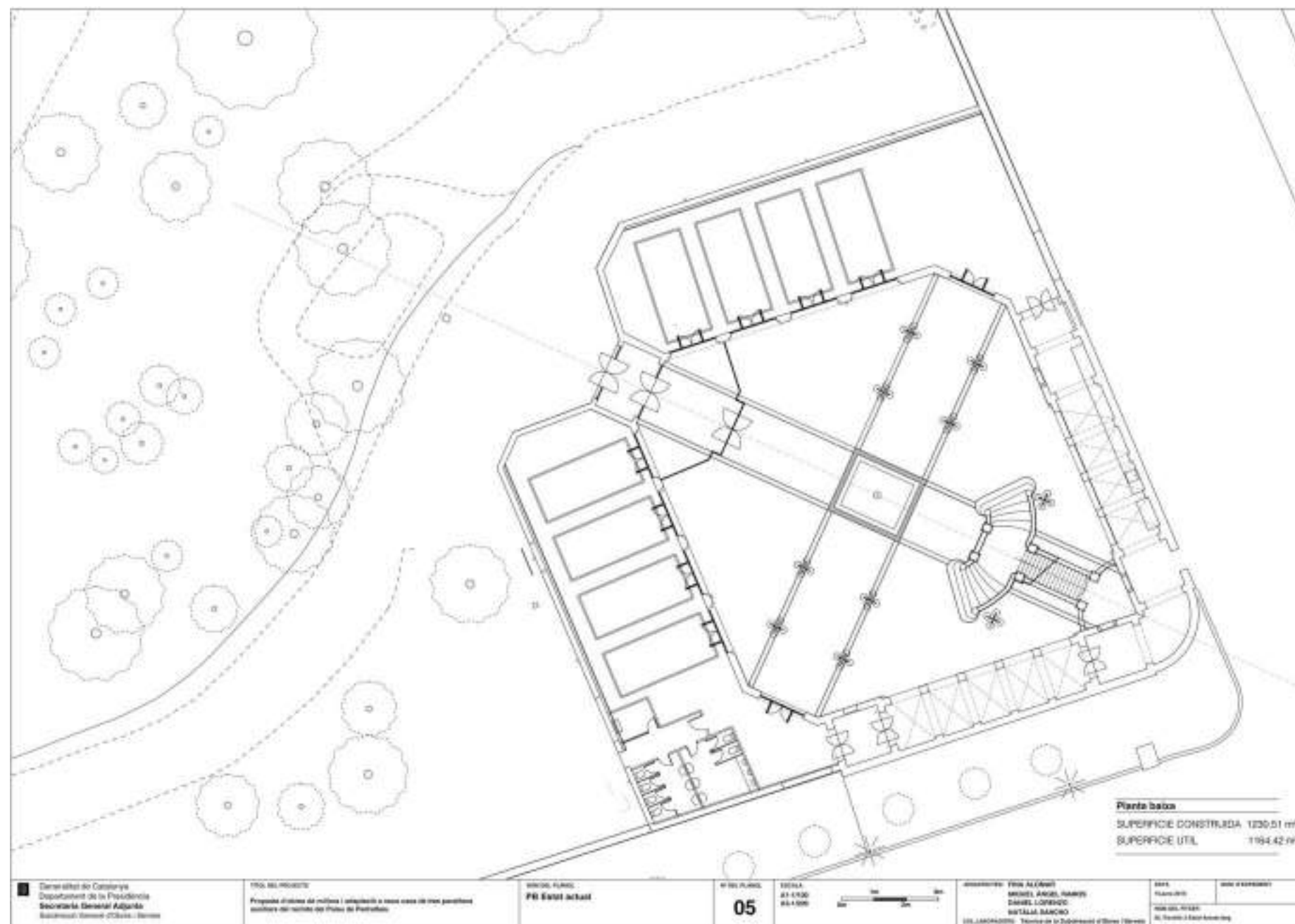
La instal·lació d'aire condicionat i renovació de les línies elèctriques -actualment en bona part de fil de cotó- es va plantejar ja per als Jocs Olímpics i tenim un projecte redactat. Si es vol concentrar un nombre important de persanes, seria inexcusable. També estem en període d'oblit per a la decisió. El pressupost és de 210 M.

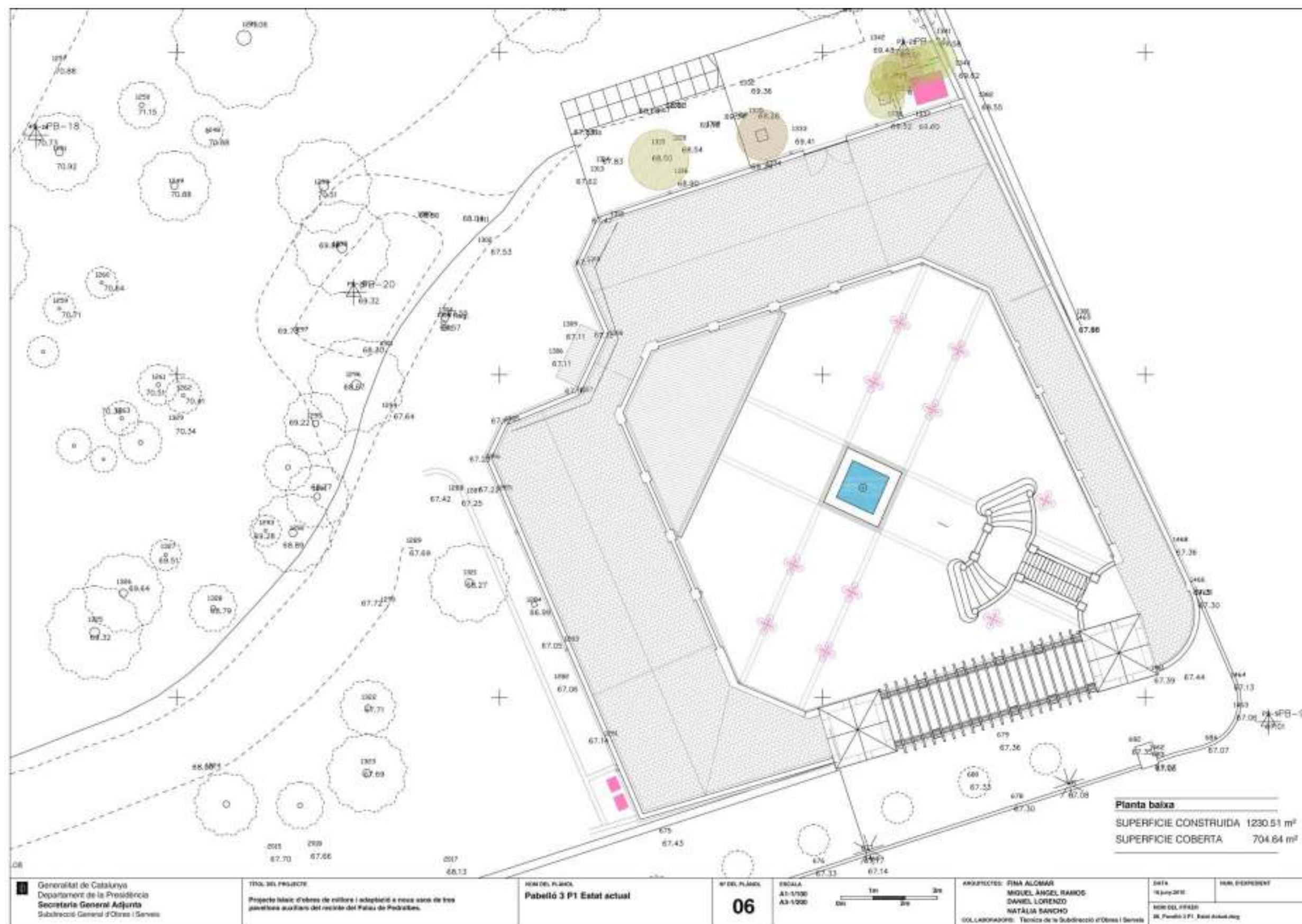
Finalment, aquesta seria una bona ocasió per a condicionar en ascos als creuers que pugui tenir una certa independència del palau. Creiem que podria executar-se amb 13M.

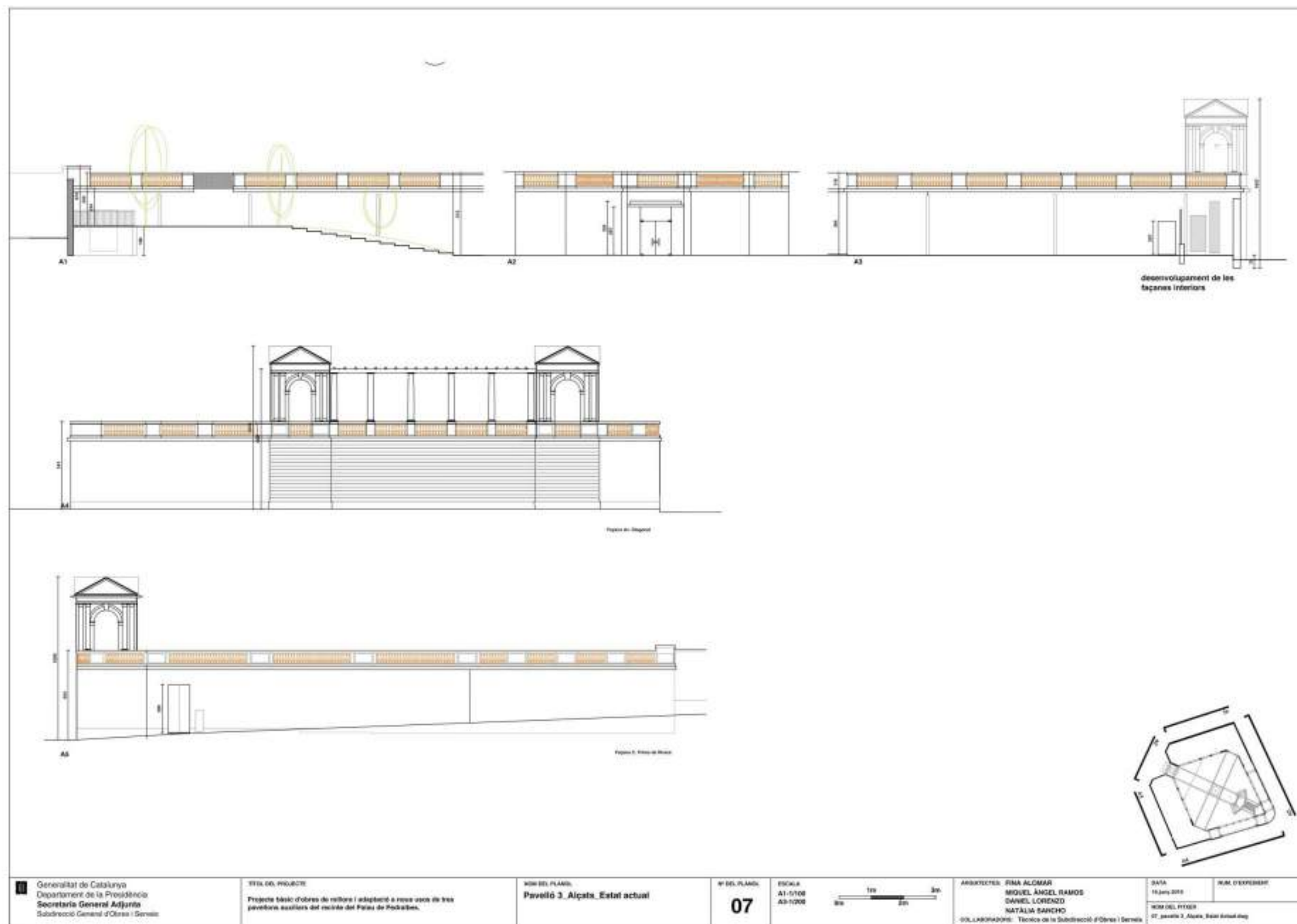
Ignasi de Laca

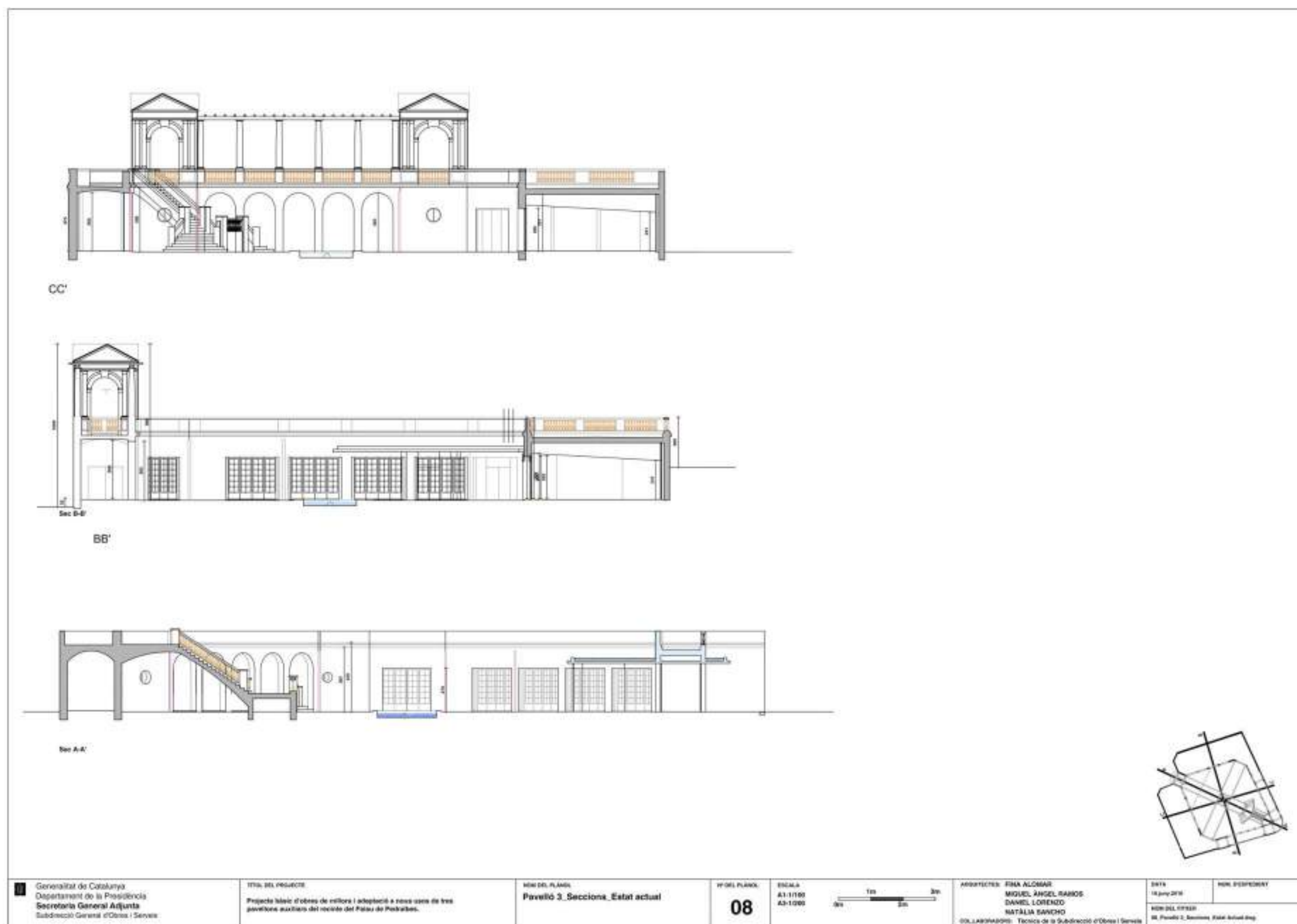

Doc. 13	<i>“Projecte bàsic d’obres de millora i adaptació a nous usos de tres pavellons auxiliars del recinte del palau de Pedralbes”</i>
Arxiu: Presidència	Registre: No informat
Dates: 2010	Dades: Reproducció integral.
Continguts: -2010, 16 de juny – Quinze plànols signats pels arquitectes Fina Alomar, Miquel Àngel Ramos, Daniel Lorenzo i Natàlia Sancho per a la Secció General Adjunta del Departament de Presidència de la Generalitat.	
Observacions: L’obra, mai realitzada, preveia la intervenció sobre els dos cossos de guàrdia d’accés a la finca i sobre el Pavelló 3.	

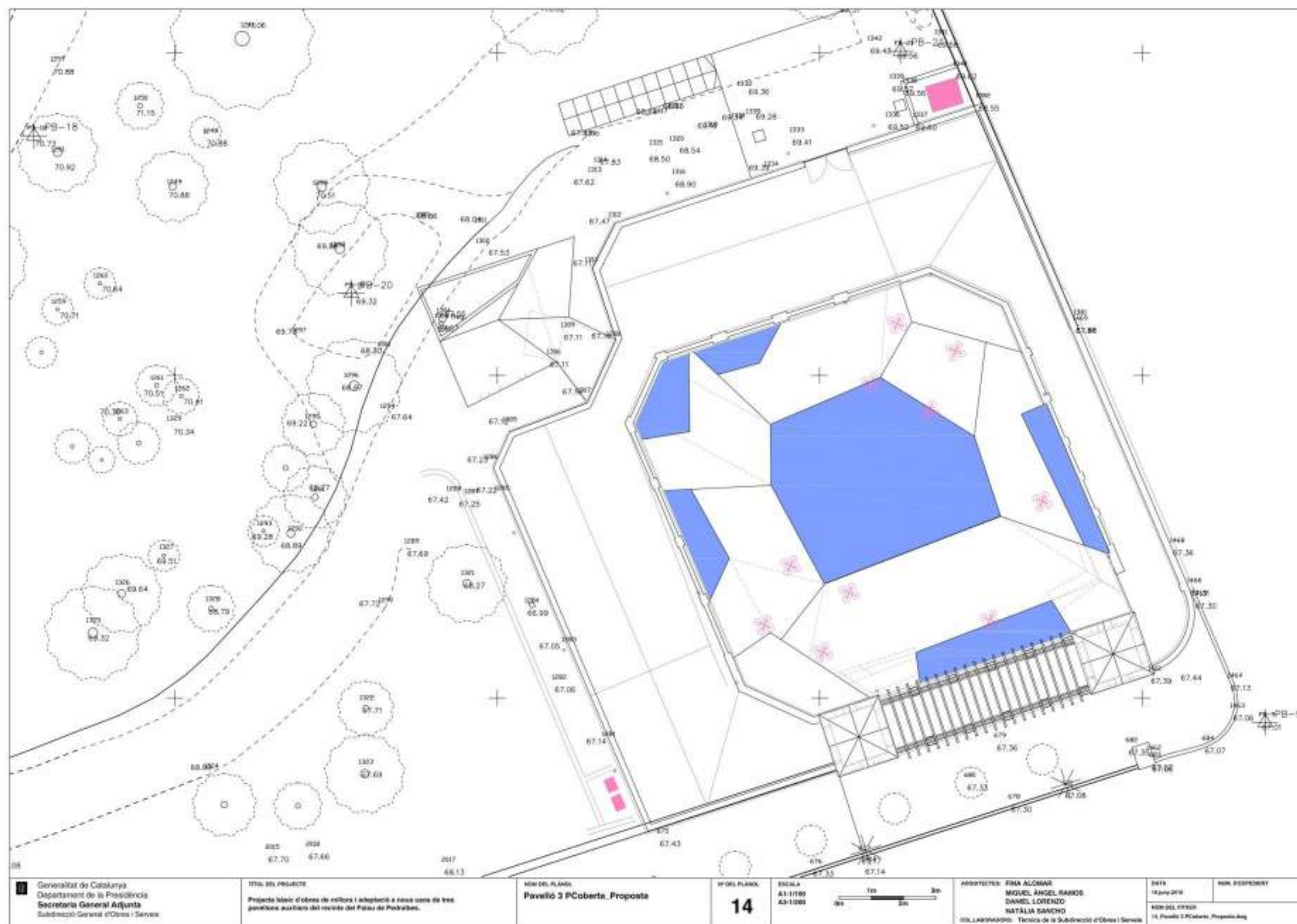

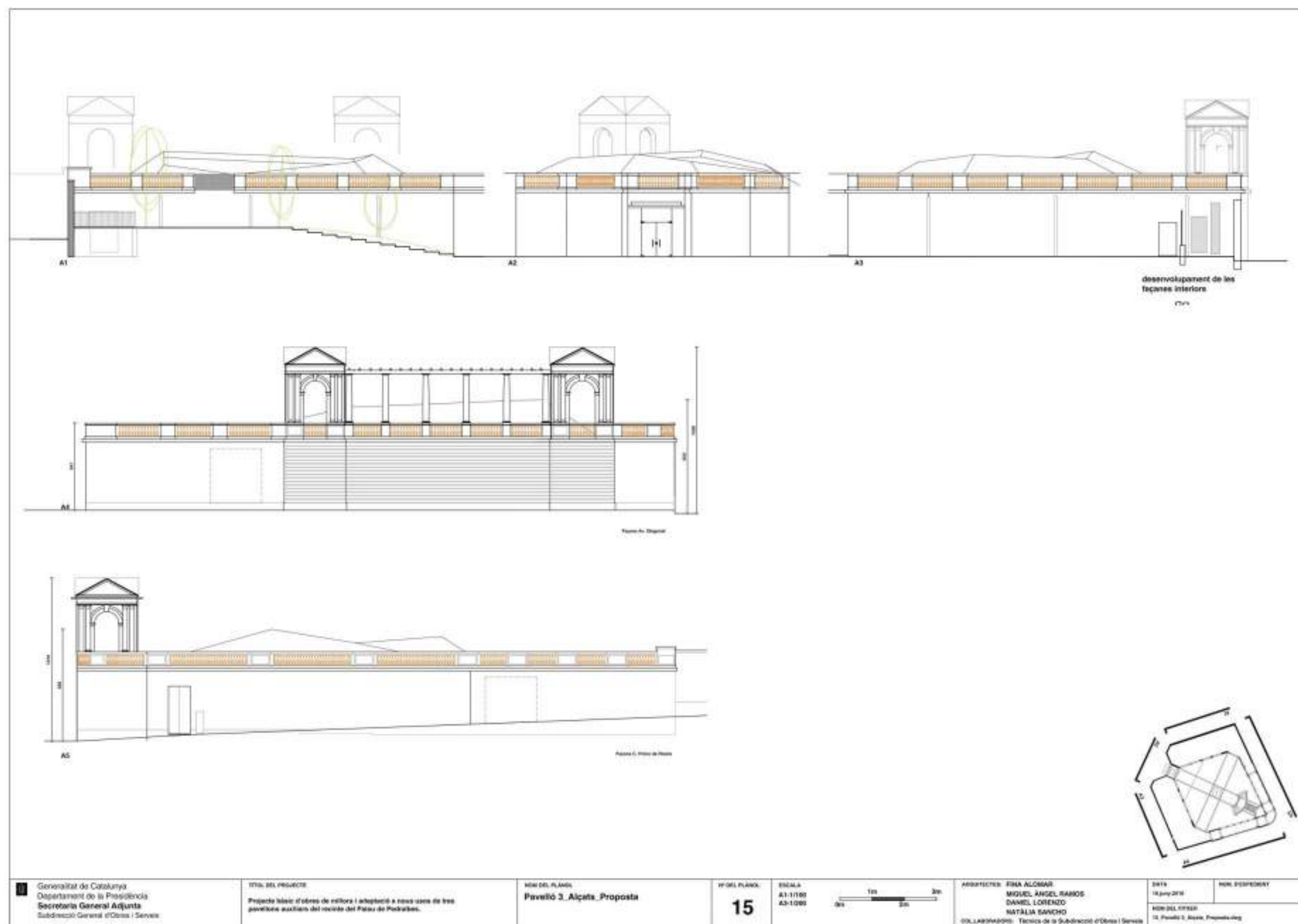

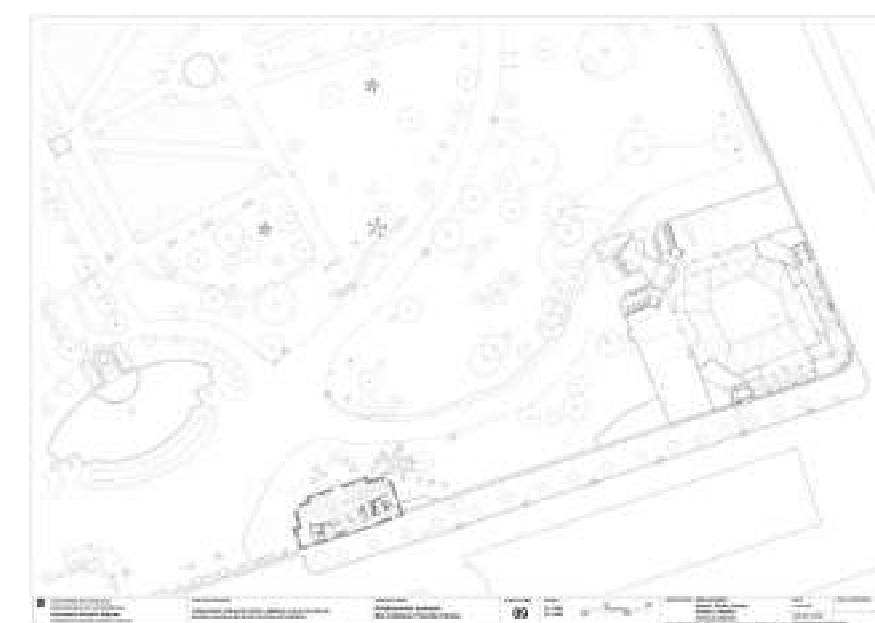
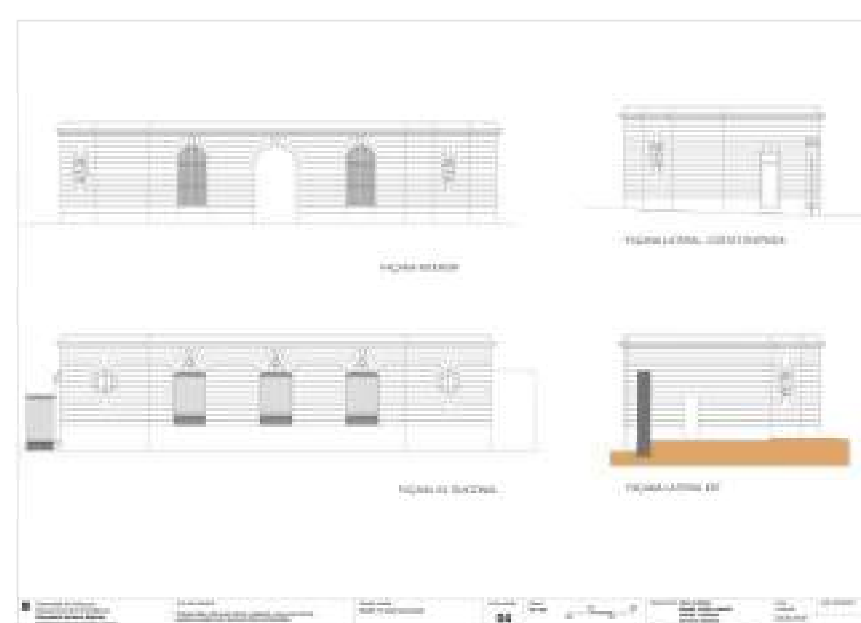
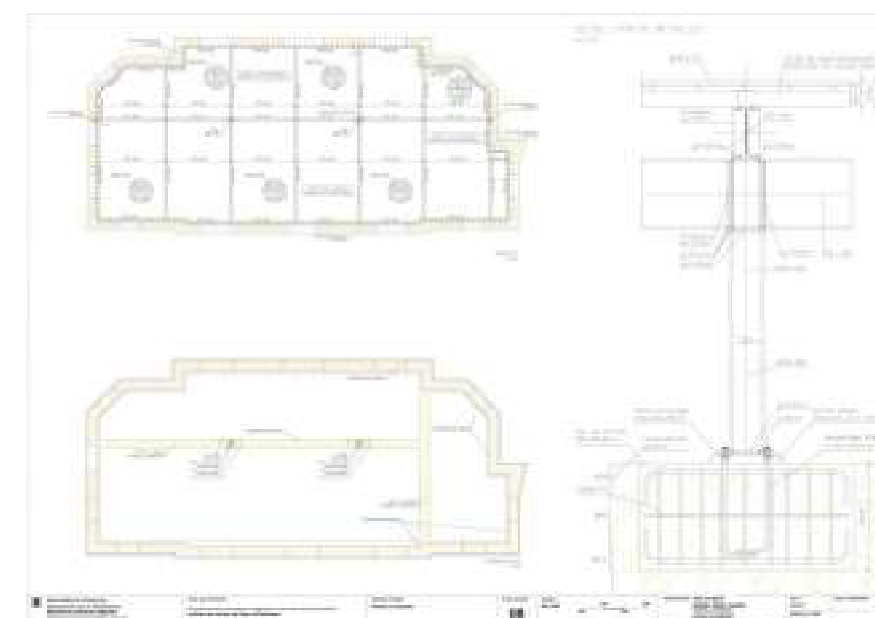
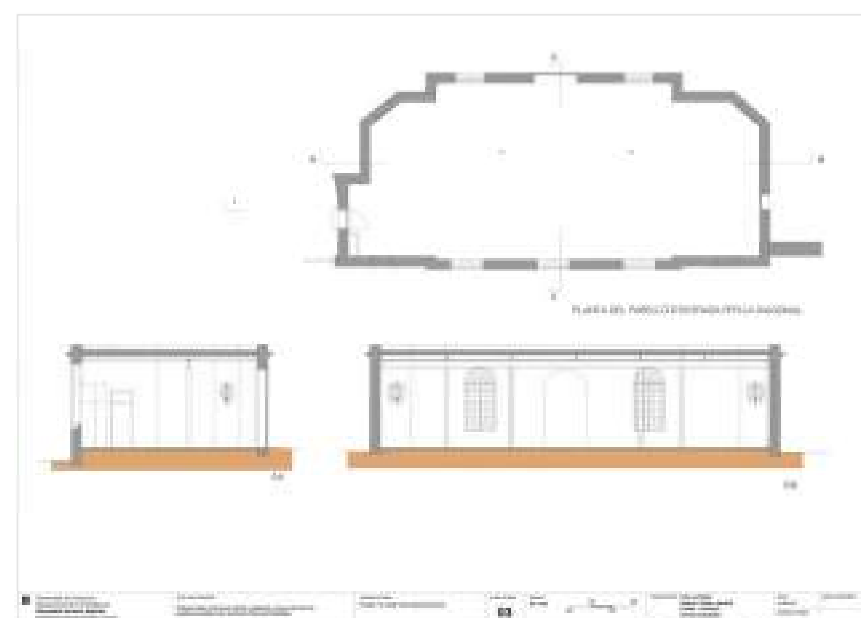

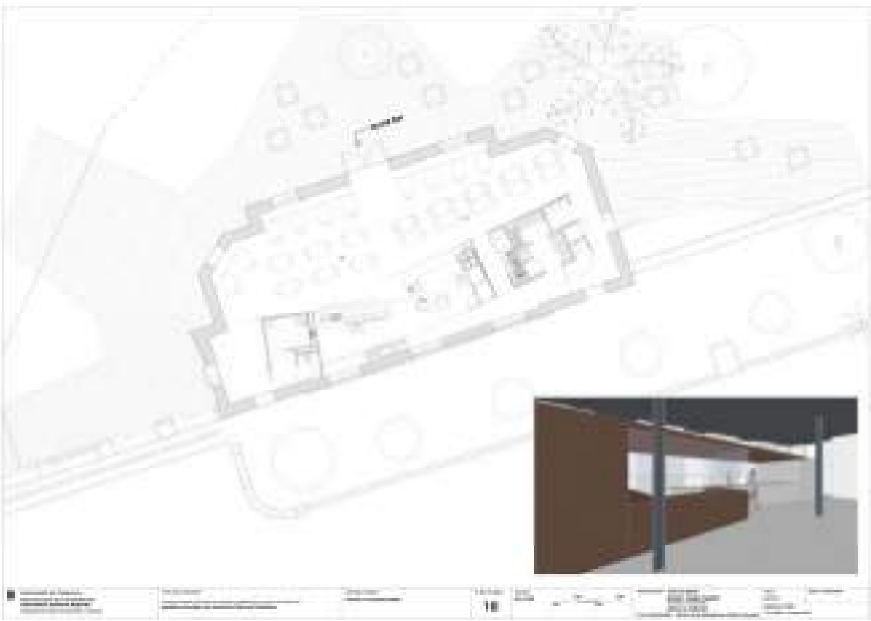

9. FONTS DOCUMENTALS

Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

- AFB – C-026-169/170
- AFB – C-118-016
- AFB – C-119-371
- AFB – C-119-373
- AFB – C-119-375
- AFB – C-119-377
- AFB – G-147 14775/14832
- AFB– L-100 38798/38802
- AFB – L-100 48229
- AFB – L-100 51793
- AFB – L-100 63507
- AFB – L-100 63509
- AFB – L-100 63655
- AFB– 65459
- AFB3– 047 5642
- AFB3– 047 5643
- AFB3– 129 44517 /44520
- AFB4– 212 C-026-132
- AFB4– 212 C-026-174

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB)

- AHCB 10.376/15
- AHCB C02.02/19837

Arxiu Històric Col·legi Oficial d'Arquitectes (AHCOAC)

- AHCOAC-B KXS/17/36
- AHCOAC-C 1009 / 239.2

Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

- AMCB Patrimoni Municipal. Exp. 1556
- AMCB Q 162 / 4750
- AMCB Q 162 / 4751
- AMCB Q118 /59 (1939)
- AMCB Q134 /502 (1984)
- AMCB Q134 /76294 (1986)
- AMCB Q136 /927 (1947)
- AMCB Q147 /66144 (1969)
- AMCB Q147 /77486 (1997)

Arxiu Municipal del Districte de Les Corts (AMDLC)

- AMDLC – 16.665
- Fons de plànols antics.

Arxiu Nacional de Catalunya (ANC)

- ANC1-585-N-1727
- ANC1-1144-N-5900
- ANC1-1144-N-6507
- ANC1-1144-N-7519
- ANC1-42-N-19768
- ANC1-42-N-20664 / 20665
- ANC1-42-N-20678
- ANC1-42-N-20680
- ANC1-42-N-20562
- ANC1-42-N-305
- ANC1-64-N-1881

Hemeroteca La Vanguardia (LVG)

- LVG – 1922/03/09, p. 6
- LVG – 1922/08/26, p. 7
- LVG – 1924/05/13, pp. 8 i 9
- LVG – 1970/06/30, p. 5
- LVG – 1970/07/01, p. 40

Patrimoni Nacional. Archivo General de Palacio

- Plànol 1140
- Plànol 1158
- Plànol 1159
- Plànol 1160
- Plànol 1161
- Plànol 5932

Altres arxius

- Arxiu Comarcal Baix Llobregat (ACBL50-117-N-605)
- Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista (AFCEC – EMC-X-7136)
- Biblioteca de Catalunya (BNC. Fons Salvany SaP_812_11)
- Repositori Obert de Coneixement de l'Ajuntament de Barcelona (NEUFON692_29).

10. BIBLIOGRAFIA

- BOU, Lluís (2005) *Itineraris. Les Corts I: Des de l'època medieval fins al segle XIX*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.
- CAPSIR, Josep (2008) *El Museu de les Arts Decoratives de Barcelona. 1932-2007. 75 anys*. Barcelona: Institut de Cultura de Barcelona.
- CASALS, Vicente (2011) "Manuel Mujica Millan y el Urbanismo novecentista en Cataluña, 1917-1927" a *Biblio 3W. Revista bibliogràfica de Geografia y Ciencias Sociales*. Vol XVI. Núm. 925. Barcelona: Universitat de Barcelona.
- DD.AA. (2017) *L'abans de Les Corts. Recull Gràfic 1875-1979*. Barcelona: Editorial Efadós.
- DD.AA. (1921-22) *Boletín del Palacio Real de Barcelona*. Butlletí editat en cinc volums. Barcelona.
- MARCO, Santiago (1924) "Extraordinario dedicado al Palacio Real de Pedralbes que Barcelona ofrece a SS.MM. los reyes de España", a *Revista Lyceum Organo Oficial del Gran Teatro del Liceo de Barcelona*. Any IV, núm. 31. Barcelona: Gran Teatre del Liceu.
- MARJANEDAS, Albert (1989) *Els Jardins del Palau de Pedralbes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.
- NAVARRO, Imma (1993) *Masies de les Corts: Torres, masos i altres cases*. Barcelona: Arxiu Municipal del Districte de les Corts.
- PLANAS, Josefina (1981) *Pedralbes, Corte de España*. Barcelona: Publicaciones del Palacio Real de Pedralbes.
- REVILLA, Federico (1982) "Simbolismo de un ocaso. El Palacio Real de Pedralbes" a *Boletín del Seminario de Estudios de Arte y Arqueología*. Tomo 48. Universidad de Valladolid. pp. 351-362.
- SERRA, Valeri (1931) "El ex-Palacio Real será convertido en Museo" a *Barcelona Atracción. Revista mensual de la Sociedad de Atracción de Forasteros*. Barcelona. núm. 246, Diciembre. p. 377-378.
- TARÍN-IGLESIAS, José i PLANAS, Josefina (1974) *El Palacio de Pedralbes y el Palacete Albéniz*. Madrid: Editorial Patrimonio Nacional.
- VALENTÍ, Joaquim (2003) "L'arquitecte begurenc Eusebi Bona i l'evolució de la seva obra" a *Revista de Girona*. Núm. 218. Girona: Diputació de Girona.
- VIDAL, Miquel (2003) *Jardines de Barcelona*. Barcelona: Àmbit Servicios Editoriales.

**PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC
DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA**

D_6 ANNEXES

ANNEX 4. PROJECTE VINCULANT DE DE REFORMA I REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 1 I 2

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General Adjunta
Subdirecció General d'Obres i Serveis

TÍTOL DEL PROJECTE

PROJECTE BÀSIC
Obres de millora i adaptació a nous usos dels dos pavellons situats a l'entrada principal del Palau de Pedralbes

NOM DEL PLÀNOL

Emplaçament

Nº DEL PLÀNOL

01

ESCALA
A1-1/600
A3-1/1200

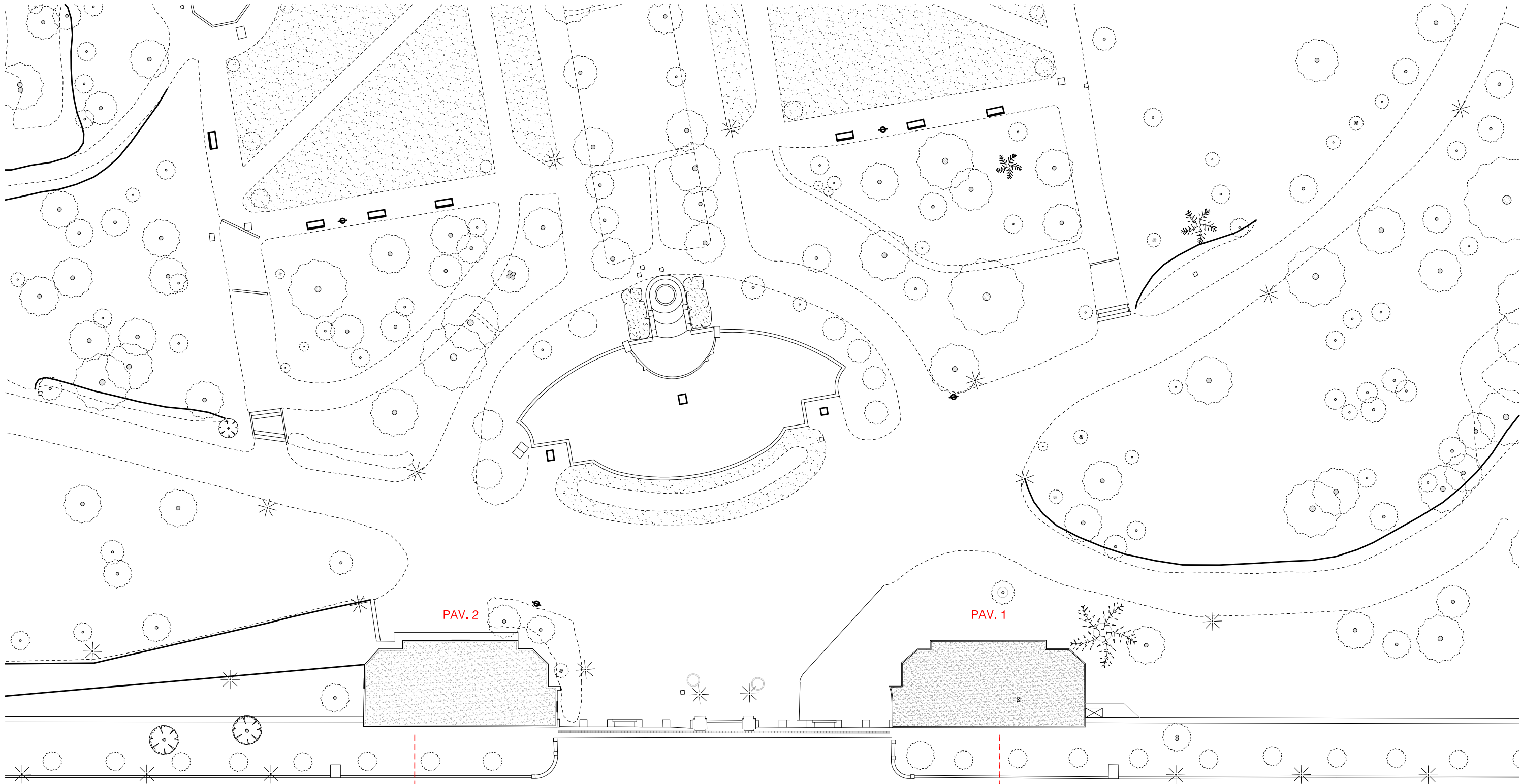
ARQUITECTES: **FINA ALOMAR**
MIQUEL ÀNGEL RAMOS
NATÀLIA SANCHE

COL·LABORADORS: Tècnics de la Subdirecció d'Obres i Serveis

DATA
26-07-2010

NUM. D'EXPEDIENT

NOM DEL FITXER
Executiu_01_Emplaçament.dwg

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General Adjunta
Subdirecció General d'Obres i Serveis

TÍTOL DEL PROJECTE

PROJECTE BÀSIC
Obres de millora i adaptació a nous usos dels dos pavellons situats a l'entrada principal del Palau de Pedralbes

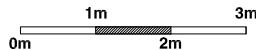
NOM DEL PLÀNOL

Emplaçament

Nº DEL PLÀNOL

02

ESCALA
A1-1/200
A3-1/400

ARQUITECTES: **FINA ALOMAR**
MIQUEL ÀNGEL RAMOS
NATÀLIA SANCHE

COL·LABORADORS: Tècnics de la Subdirecció d'Obres i Serveis

DATA
27-7-2010

NUM. D'EXPEDIENT

NOM DEL FITXER
Executiu_02_Emplaçament.dwg

FOTOGRAFIA 1

FOTOGRAFIA 2

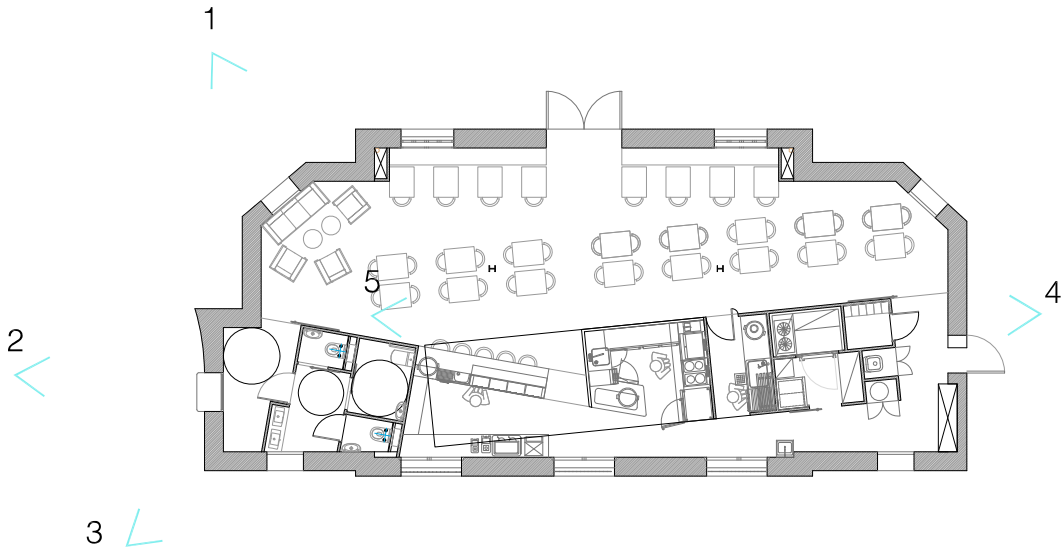
FOTOGRAFIA 3

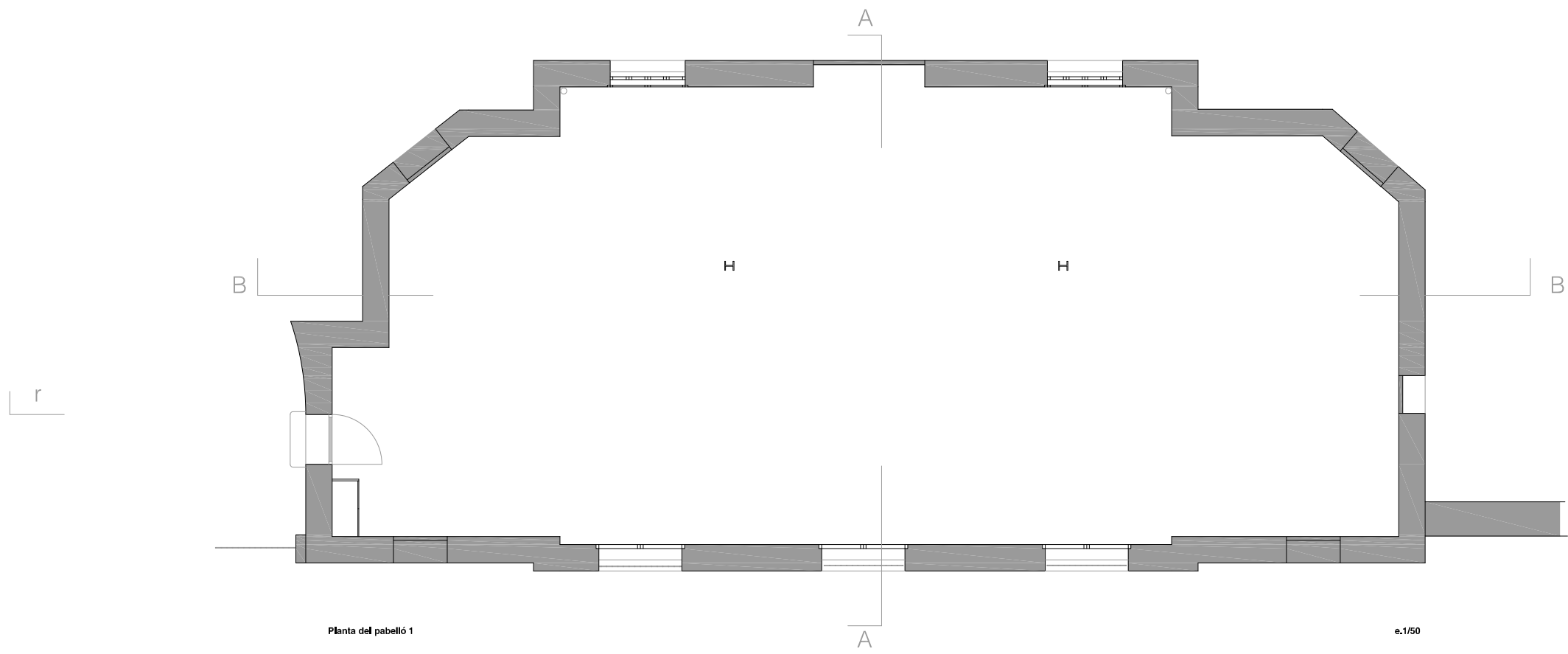
FOTOGRAFIA 4

FOTOGRAFIA 5

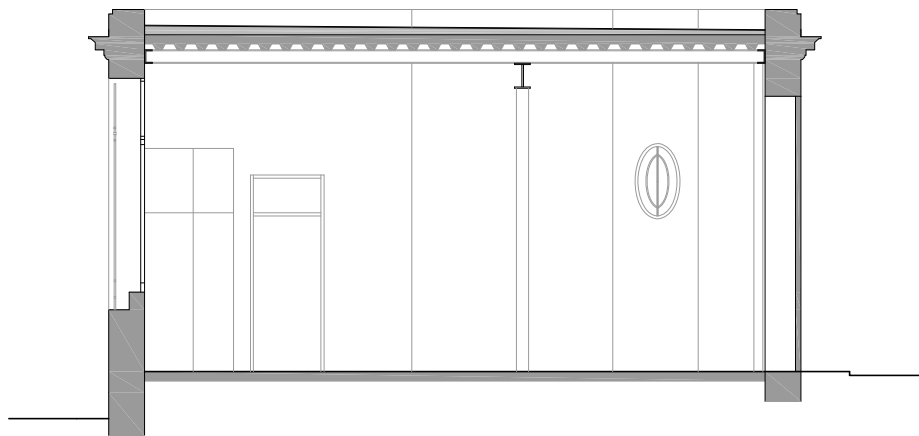

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència Secretaria General Adjunta Subdirecció General d'Obres i Serveis	TÍTOL DEL PROJECTE PROJECTE BÀSIC Obres de millora i adaptació a nous usos dels dos pavellons situats a l'entrada principal del Palau de Pedralbes	NOM DEL PLÀNOL Estat actual pavelló 1 Fotografies	Nº DEL PLÀNOL 03	ESCALA A1-1/25 A3-1/50 0m 1m 2m 3m	ARQUITECTES: FINA ALOMAR MIQUEL ÀNGEL RAMOS NATÀLIA SANCHE COL·LABORADORS: Tècnics de la Subdirecció d'Obres i Serveis	DATA 27.jul.2010	NUM. D'EXPEDIENT
						NOM DEL FITXER Executiu_03_Fotografies.dwg	

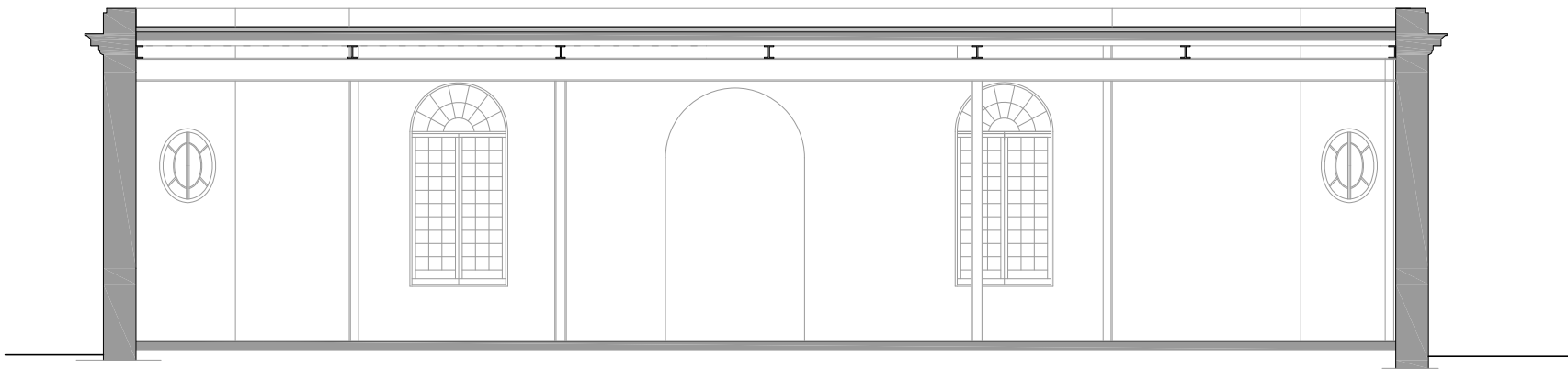

Planta del pabelló 1

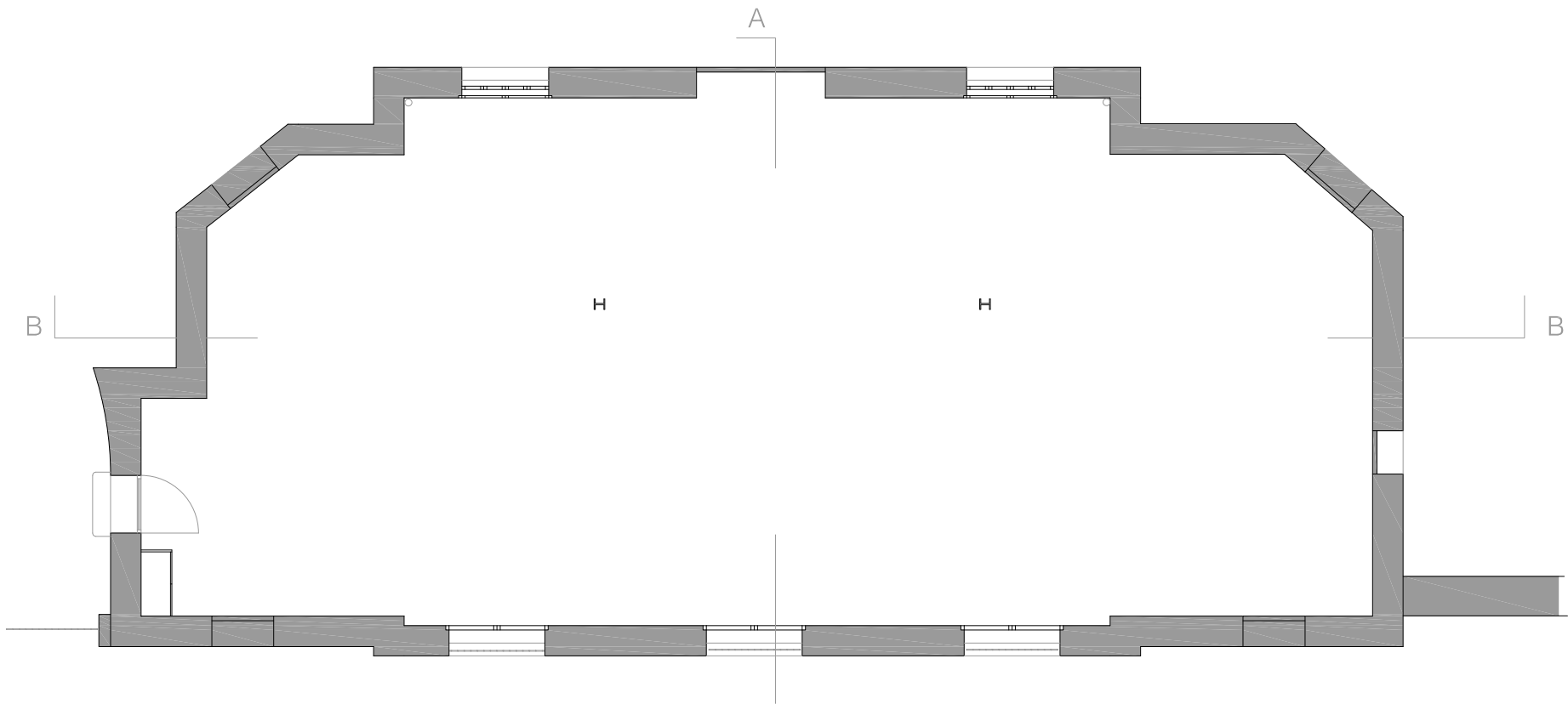
e.1/50

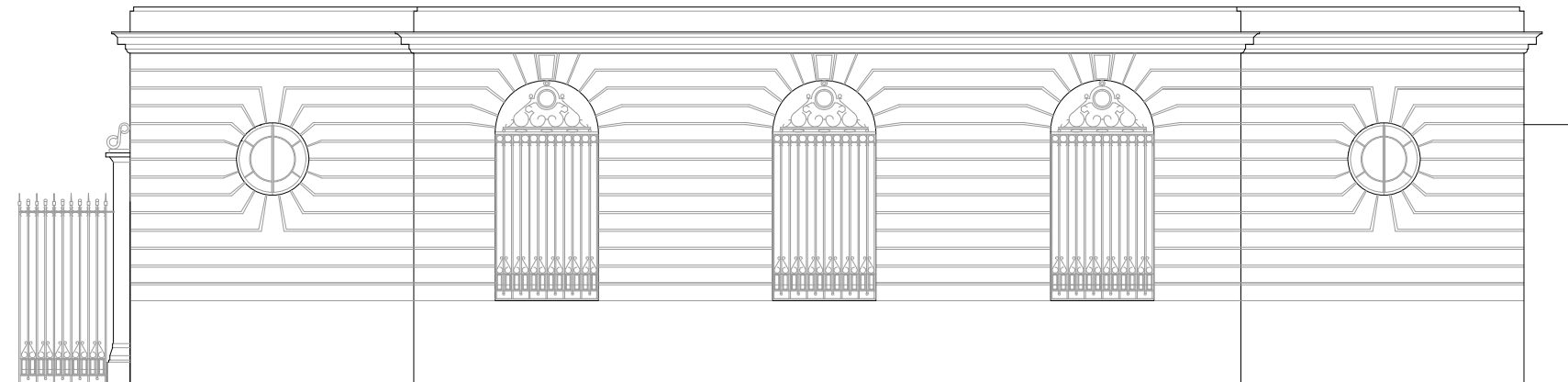
Secció AA' E. 1/50

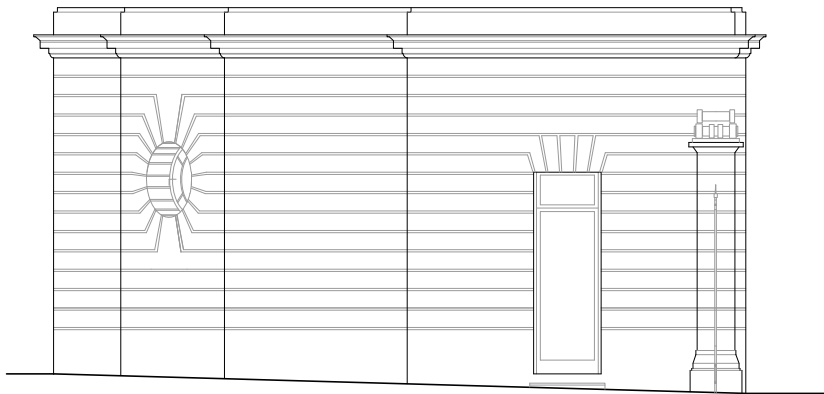
Secció BB' E. 1/50

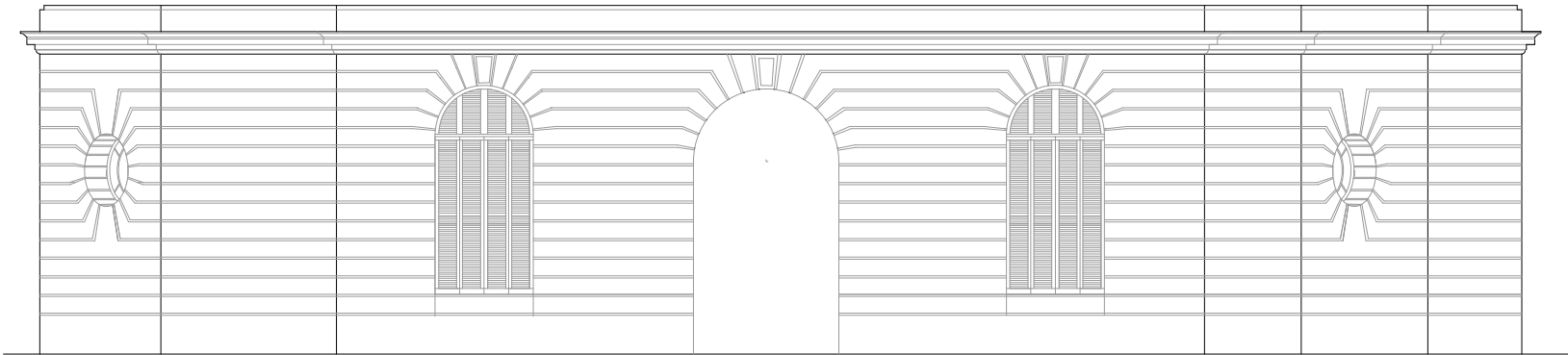
Planta del pavelló 1 e.1/50

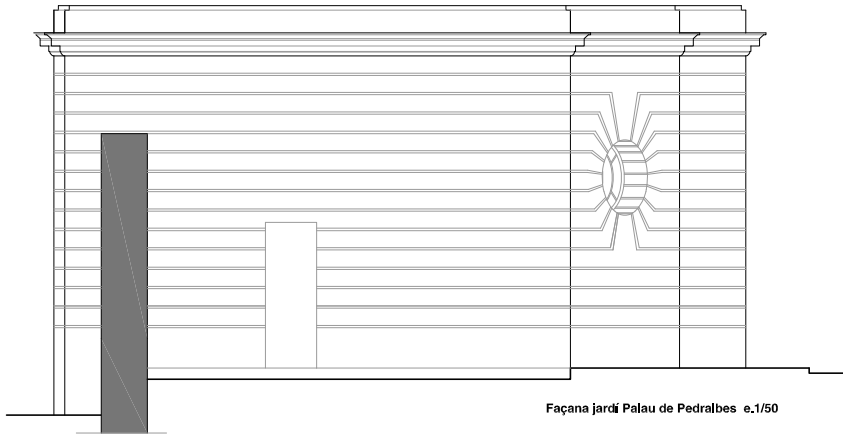
Façana exterior c. Diagonal e.1/50

Façana accés Parc Pedralbes e.1/50

Façana jardins Palau de Pedralbes e.1/50

Façana jardí Palau de Pedralbes e.1/50

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General Adjunta
Subdirecció General d'Obres i Serveis

TÍTOL DEL PROJECTE

PROJECTE BÀSIC
Obres de millora i adaptació a nous usos dels dos pavellons situats a l'entrada principal del Palau de Pedralbes

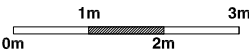
NOM DEL PLÀNOL

Pavelló 1 estat actual
planta i alçats

Nº DEL PLÀNOL

05

ESCALA
A1-1/50
A3-1/100

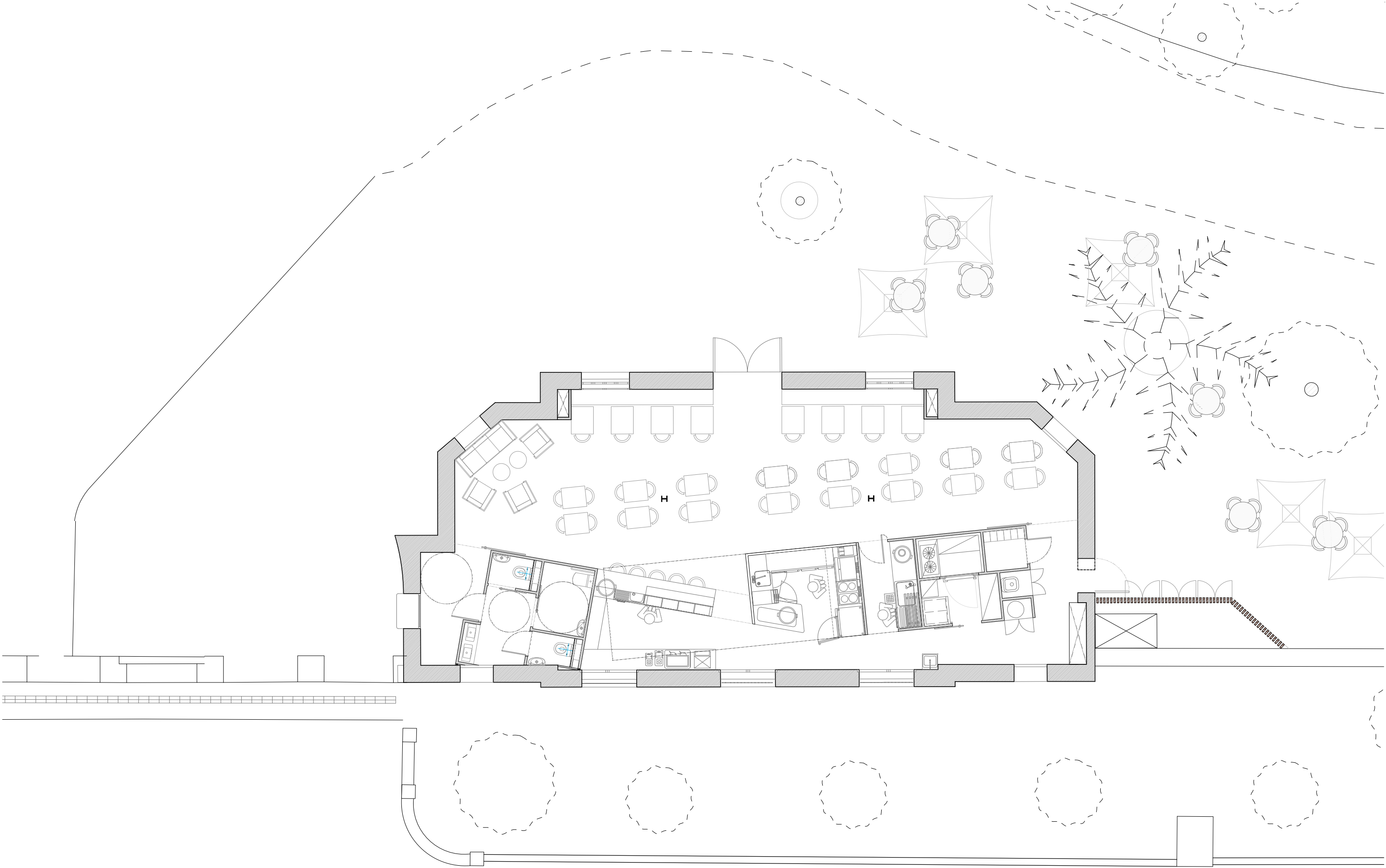
ARQUITECTES: **FINA ALOMAR**
MIQUEL ÀNGEL RAMOS
NATÀLIA SANCHE

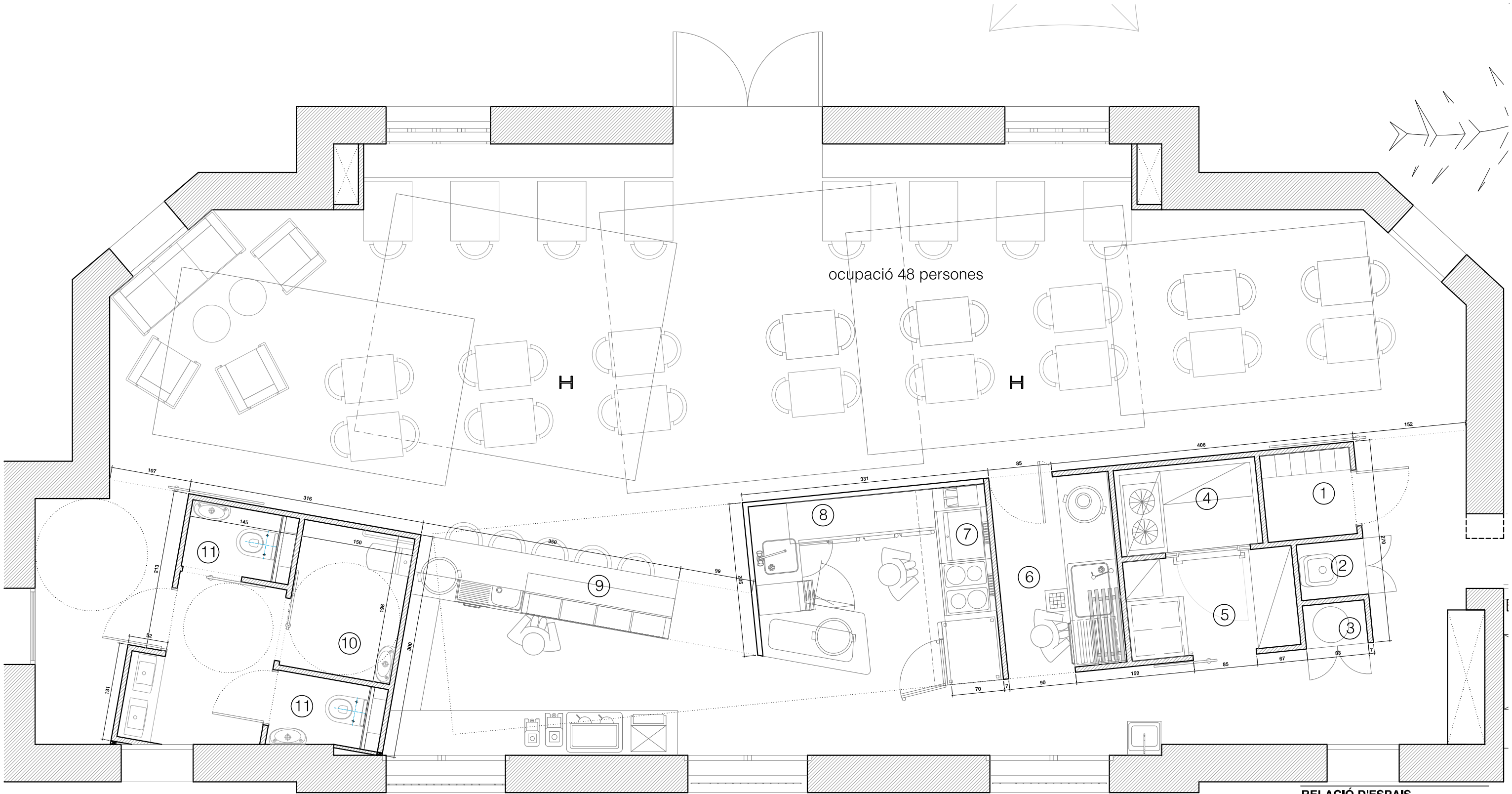
COL·LABORADORS: Tècnics de la Subdirecció d'Obres i Serveis

DATA
26.jul.2010

NUM. D'EXPEDIENT

NOM DEL FITXER
Executiu_05_estat Actual.dwg

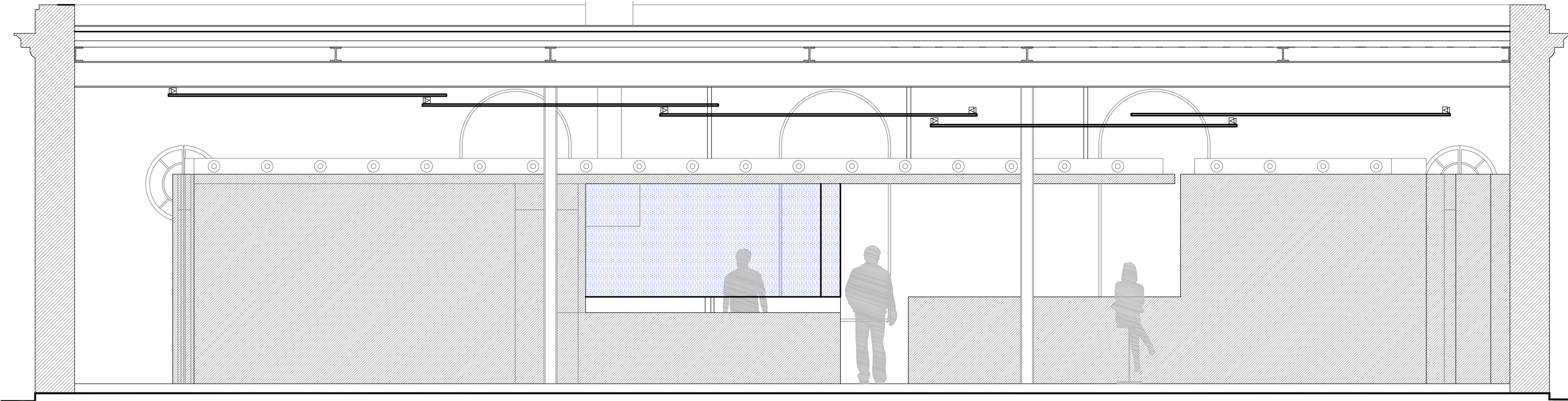
ocupació 48 persones

Planta baixa

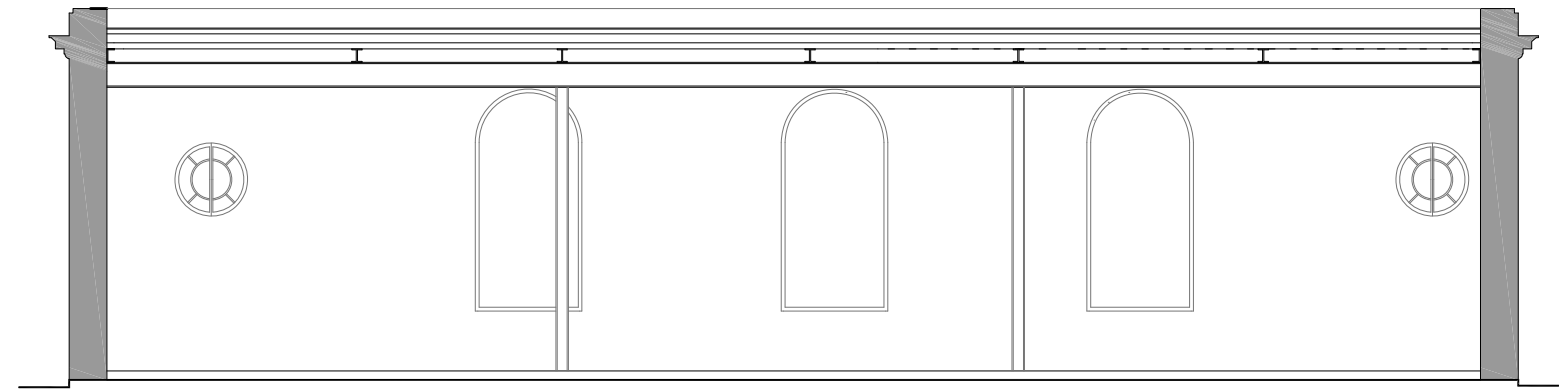
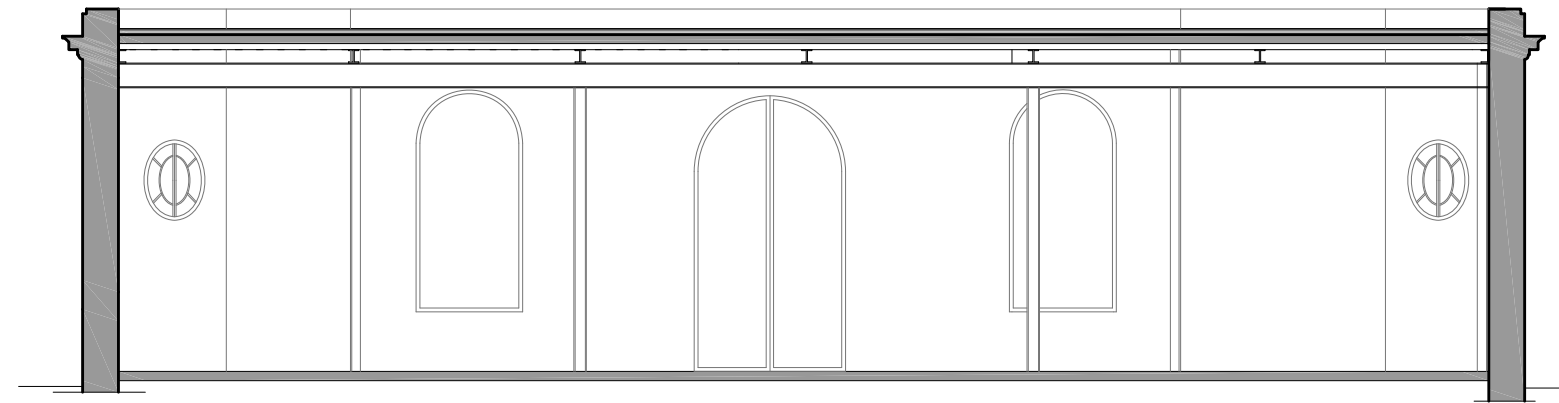
SUPERFICIE CONSTRUÏDA 170,61 m²
SUPERFICIE UTIL 142,27 m²

RELACIÓ D'ESPAIS

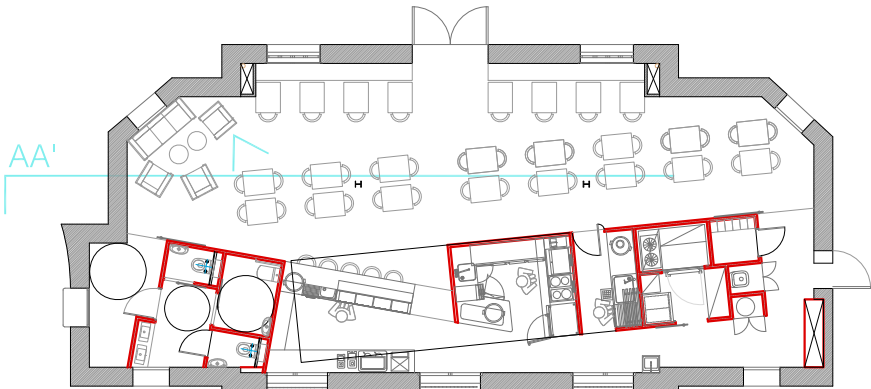
- ① vestuaris
- ② contenidor
- ③ abocador
- ④ cambra (+)
- ⑤ magatzem
- ⑥ rentat
- ⑦ cocció
- ⑧ preparació
- ⑨ bar
- ⑩ wc minusvàlids
- ⑪ WC

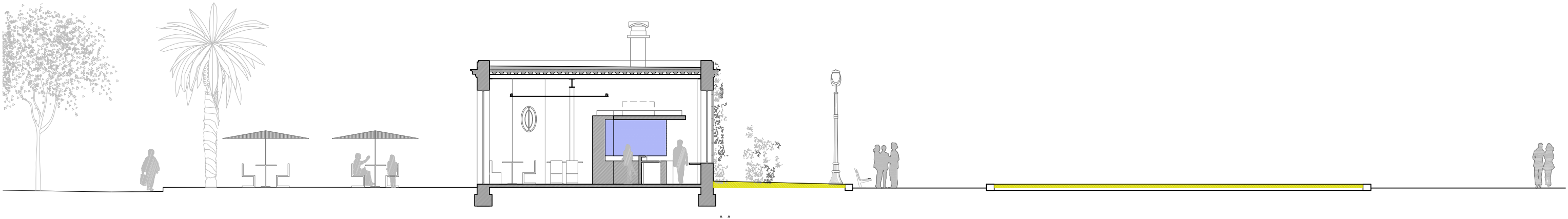

secció AA' E. 1/50 A3

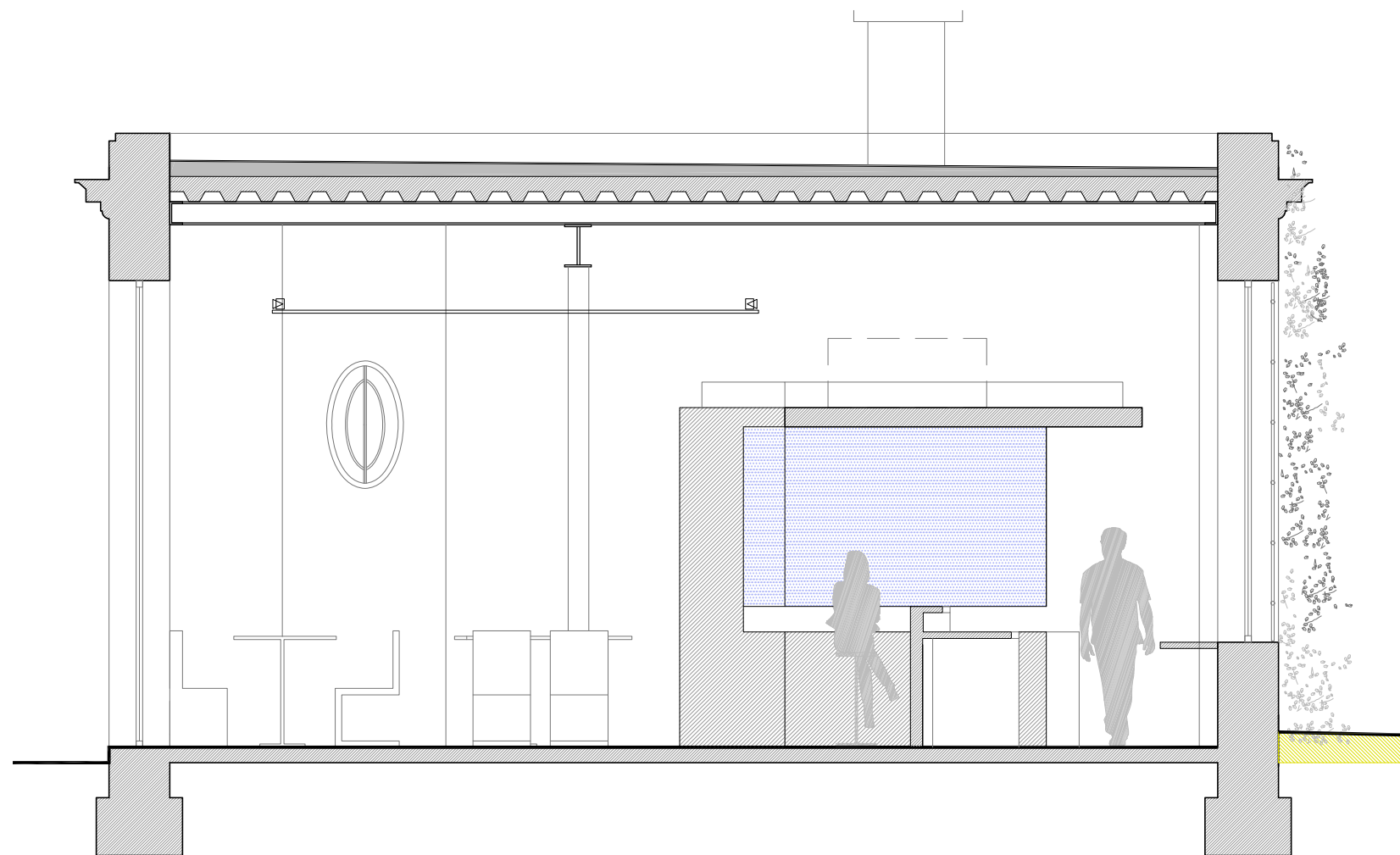

seccions alçats interiors AA' E. 1/100 A3

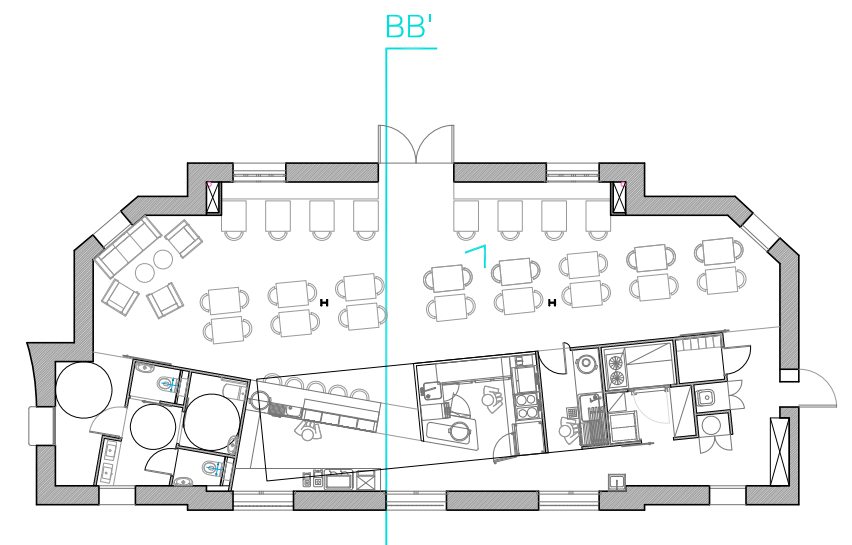

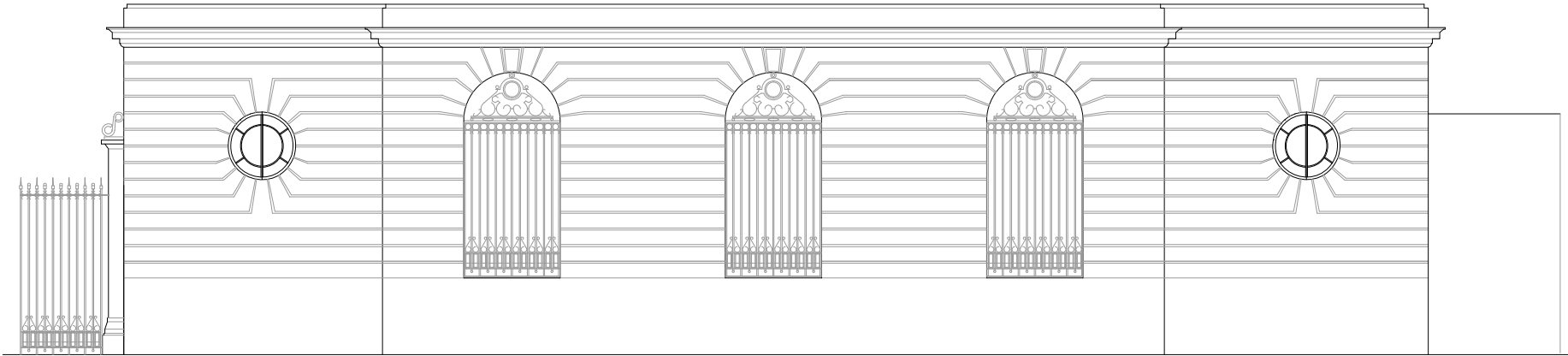
Secció BB' E. 1/150 A3

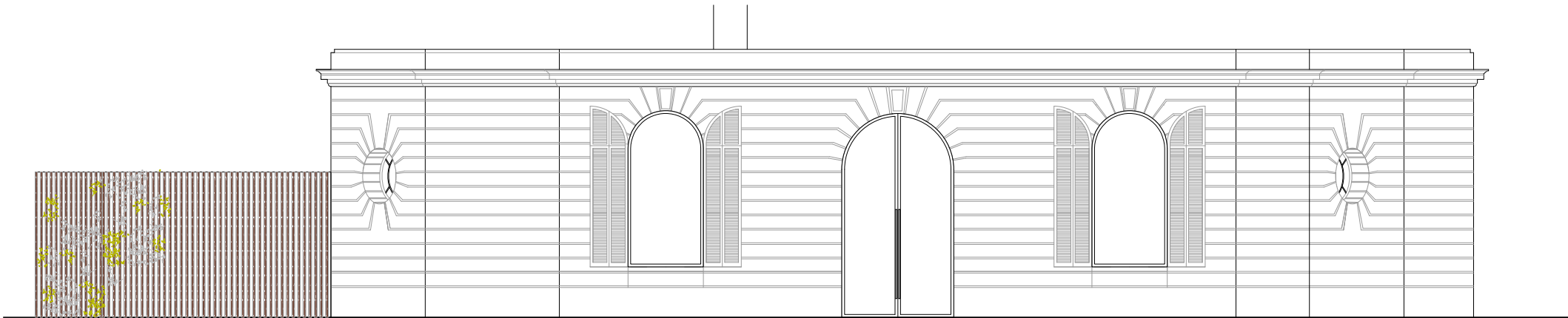
Secció BB' E. 1/50 A3

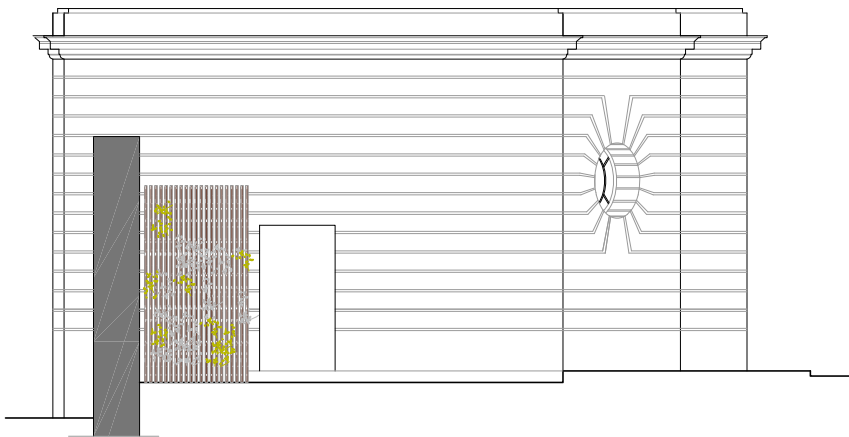
 Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència Secretaria General Adjunta Subdirecció General d'Obres i Serveis	TÍTOL DEL PROJECTE PROJECTE BÀSIC Obres de millora i adaptació a nous usos dels dos pavellons situats a l'entrada principal del Palau de Pedralbes	NOM DEL PLÀNOL Seccions	Nº DEL PLÀNOL 09	ESCALA A1-1/25 A3-1/50 	ARQUITECTES: FINA ALOMAR MIQUEL ÀNGEL RAMOS NATÀLIA SANCHE COL·LABORADORS: Tècnics de la Subdirecció d'Obres i Serveis	DATA 27-07-2010	NUM. D'EXPEDIENT
						NOM DEL FITXER Executiu_09_seccions.dwg	

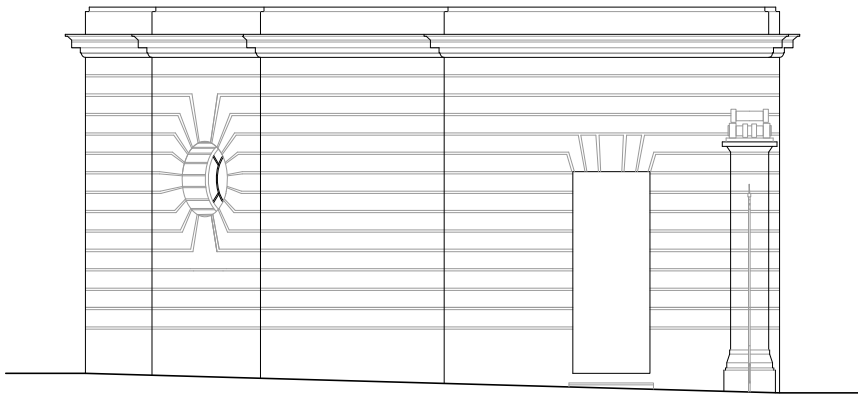
Alçat av. Diagonal E. 1/150 A3

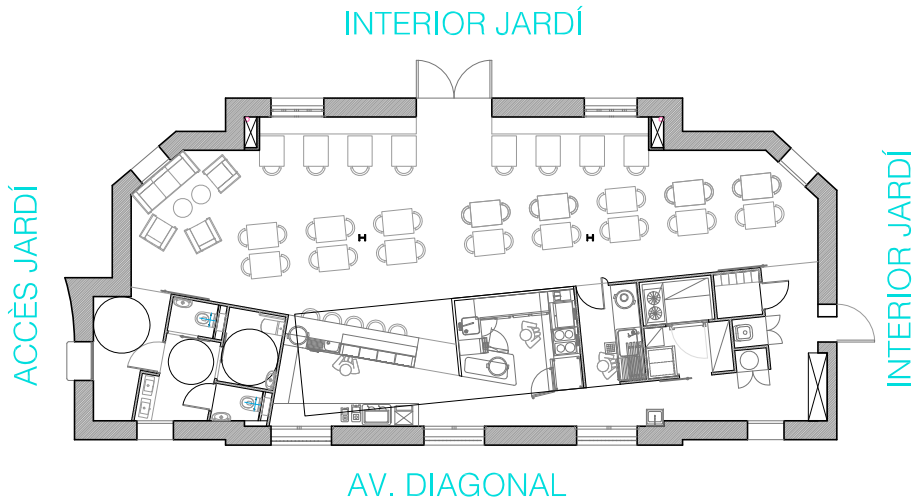
Alçat interior jardins E. 1/150 A3

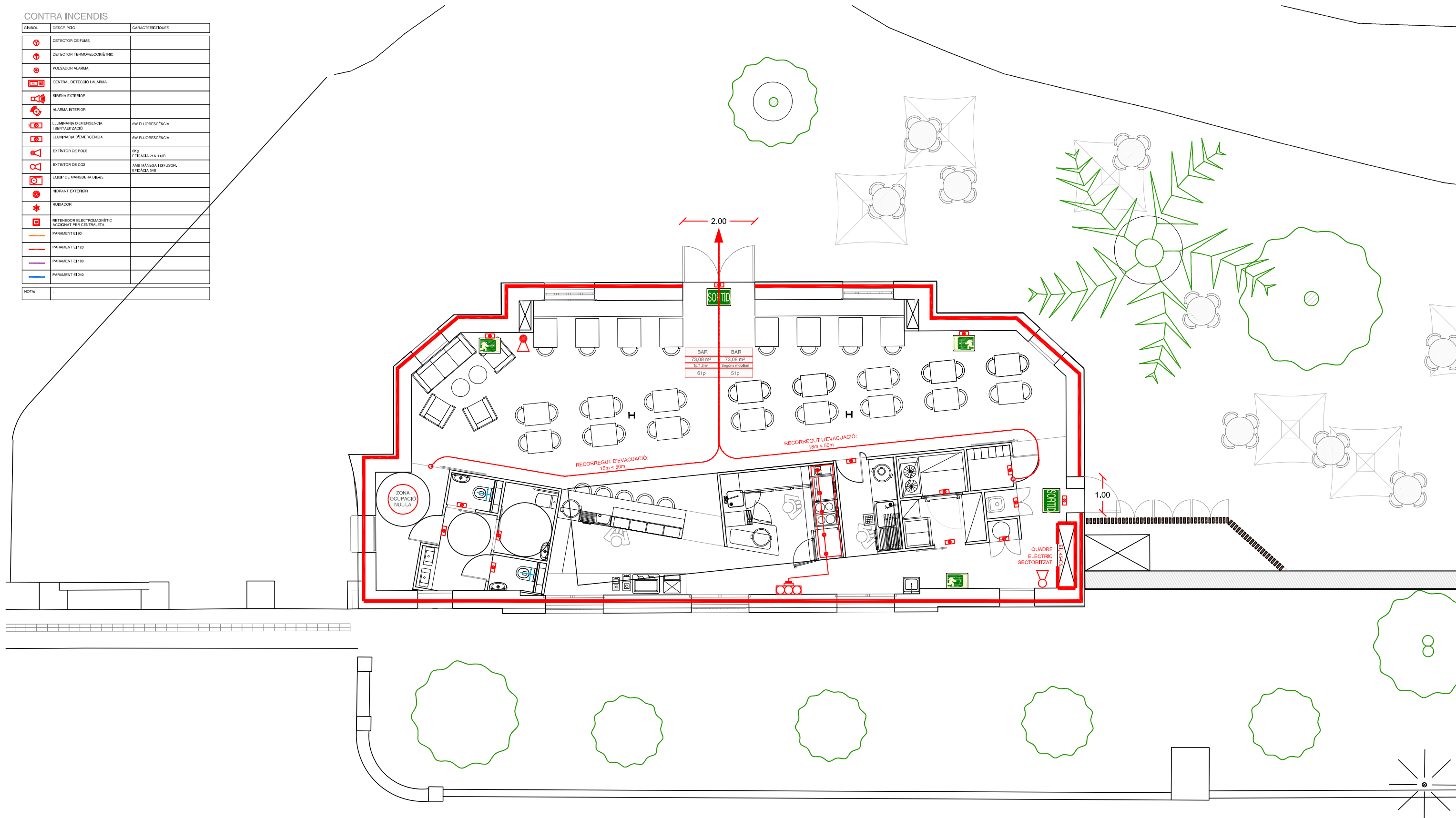
Alçat interior jardins E. 1/150 A3

Alçat accés entrada E. 1/150 A3

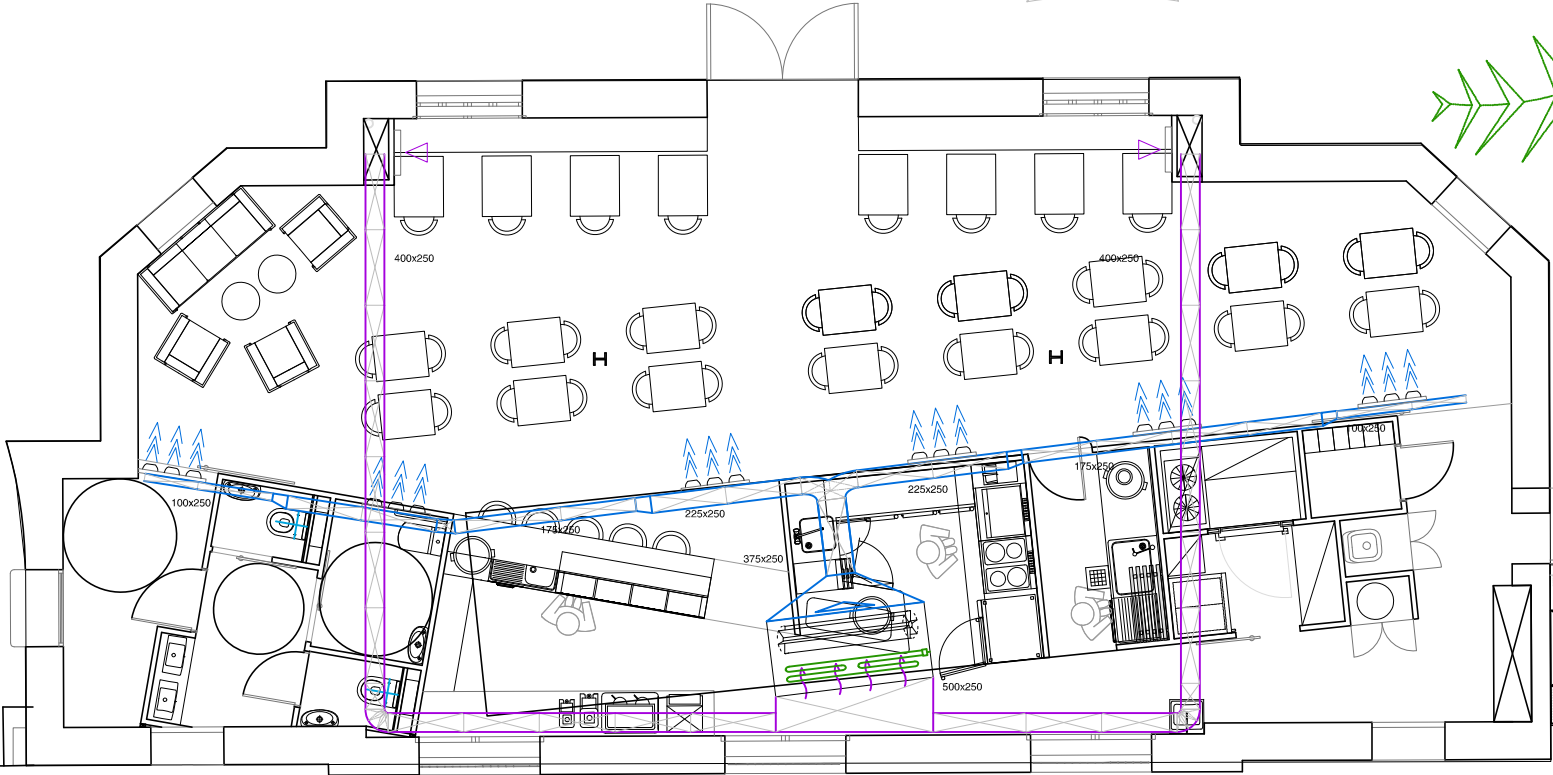

ÍCONO	DESCRIPCIÓN	CARACTERÍSTICAS
	DETECTOR DE FUMOS	
	DETECTOR TERMovelocimétrico	
	PULSADOR ALARMA	
	CENTRAL DETECTOR ALARMA	
	SIRENA EXTERIOR	
	ALARMA INTERIOR	
	LLUMINARIA D'EMERGENCIA USUARIATZAZKO	8W FLUORESCENCIA
	LLUMINARIA D'EMERGENCIA	8W FLUORESCENCIA
	EXTINTOR DE POLS	6kg EFICACIA 21A+11B
	EXTINTOR DE CO2	AMB MANEJA I DIFUSOR, EFICACIA 3AB
	EQUIP DE MANUEIRA R6-45	
	MEZCLADOR	
	GRABADOR	
	RETENIDOR ELECTROMAGNETICO ACCIONAR PER CENTRALETA	
	PARAMENT ET 90	
	PARAMENT ET 120	
	PARAMENT ET 180	
	PARAMENT ET 240	
NOTA:	.	

CLIMATITZACIÓ

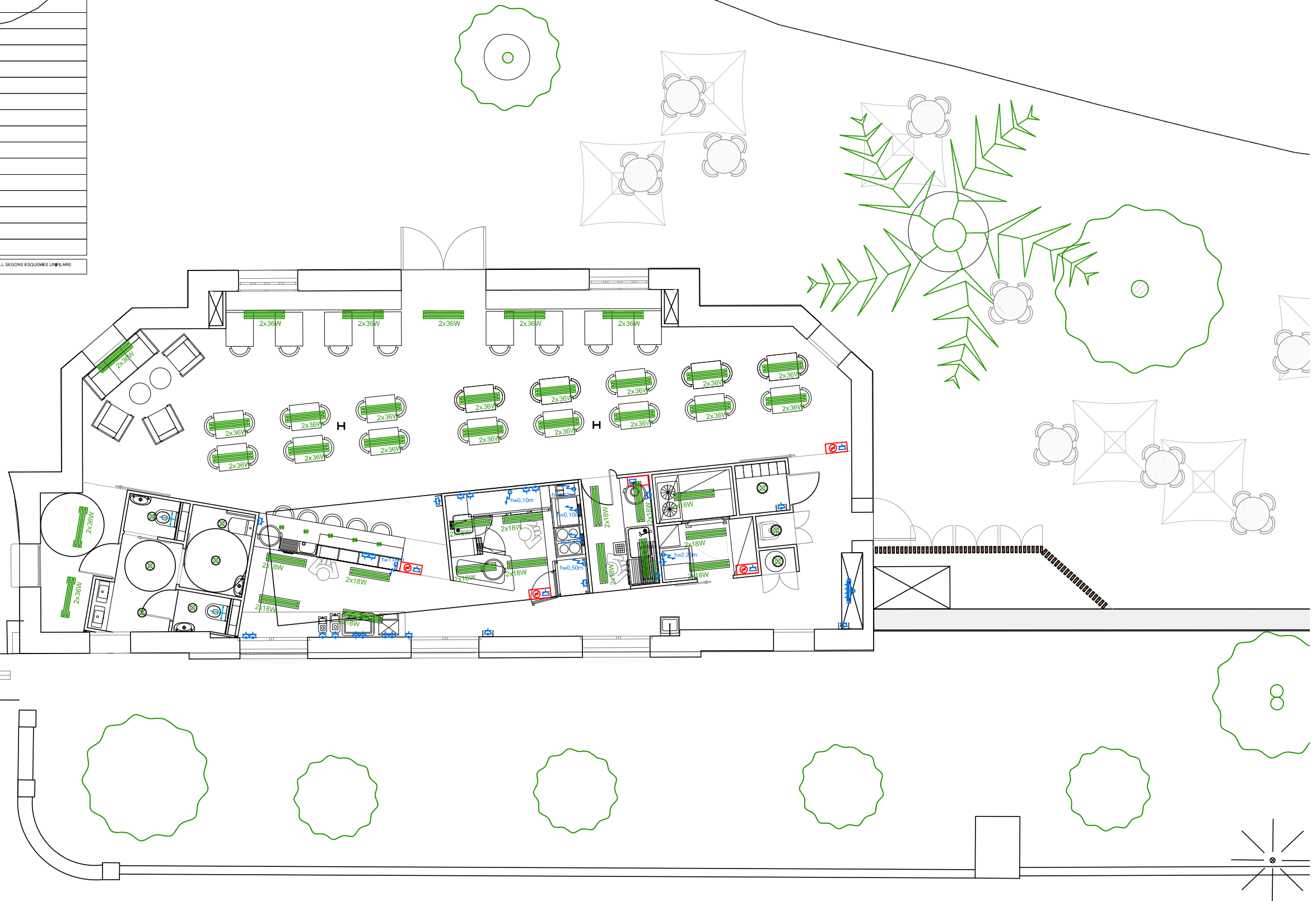
SÍMBOLO	DESCRIPCIÓ	OBSERVACIONS
	IMPULSOR	
	RETORN	
	REFRIGERACIÓ/CALEFACIÓ	
	CONDUÏTE VERTICAL DE SECCIÓ RECTANGULAR DE PLANKA D'ACER GALVANITZAT AÏLLAT	
	CONDUÏTE VERTICAL DE SECCIÓ CIRCULAR DE PLANKA D'ACER GALVANITZAT AÏLLAT	
	CONDUÏTE HORIZONTAL RECTANGULAR DE PLANKA D'ACER GALVANITZAT AÏLLAT	
	CONDUÏTE HORIZONTAL CIRCULAR RIGID DE PLANKA D'ACER GALVANITZAT AÏLLAT	
	CONDUÏTE HORIZONTAL CIRCULAR FLEXIBLE AÏLLAT PER APORTACIÓ D'AMBIE PRIMAIRI	
	REIXETA HORIZONTAL	
	REIXETA VERTICAL	
	DFUSOR CIRCULAR HORIZONTAL	
	DFUSOR ROTACIONAL	
	DFUSOR PER TOVERES	
	DFUSOR LINEAL	
	UNITATS EXTERIORS INDIVIDUALS, BOMBA DE CALOR	
	UNITATS EXTERIORS, VRV	
	UNITATS INTERIORS DE CONDUÏTES, BOMBA DE CALOR	
	SPLIT/CONSOLA DE FORNET	
	LÍNIES FRIGORÍFQUES I ELÈCTRIQUES D'UNIO ENTRE UNITATS EXTERIORS I UNITATS INTERIORS	
	MULTIPLES DE LÍNIES FRIGORÍFQUES I ELÈCTRIQUES	
	UNITAT REFINET - CIRCUITS FRIGORÍFICS	
NOTA		

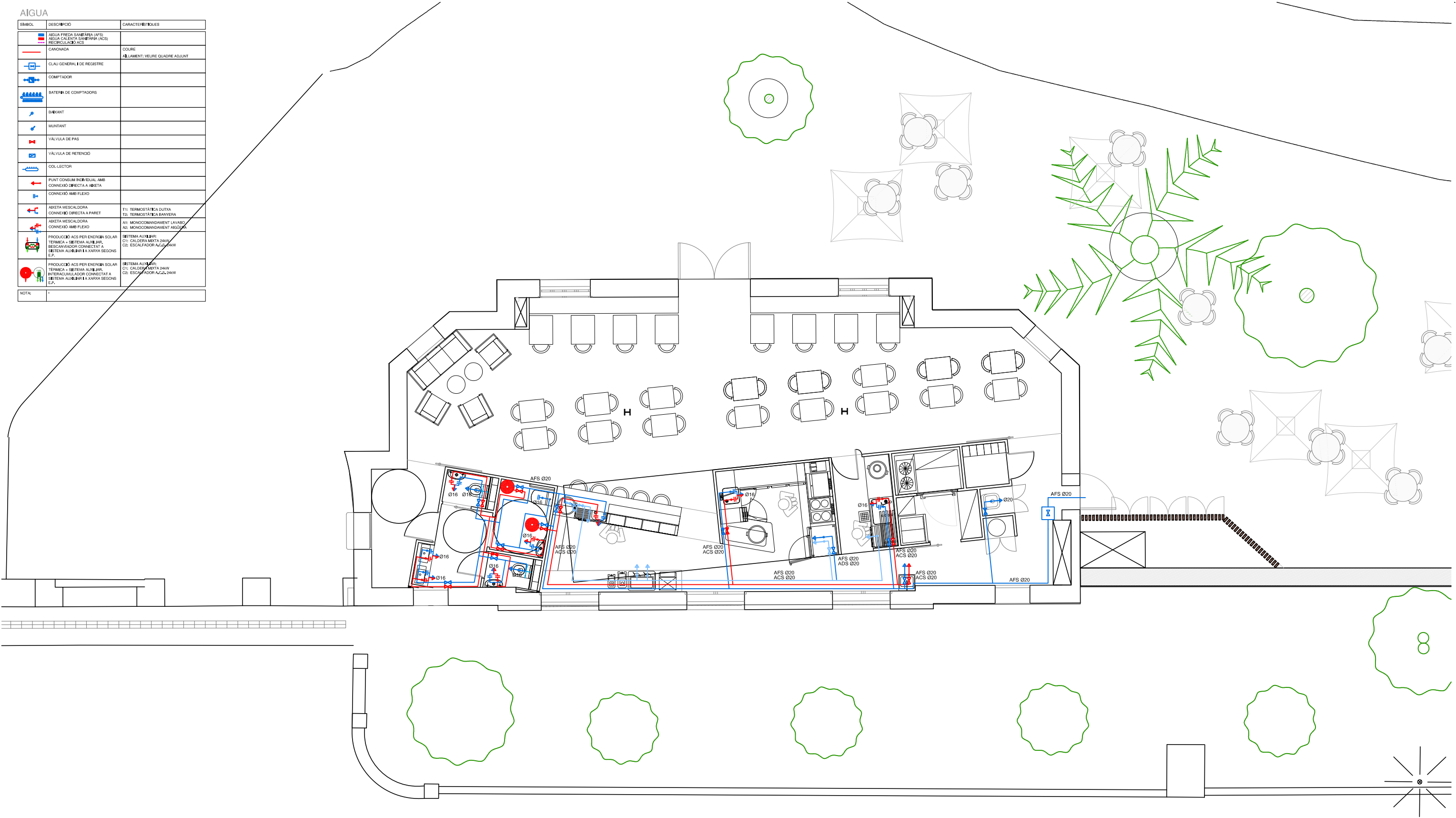

SÍMBOLO	DESCRIPCIO	
	PLANT DE LLUM DE SOSTRE	
	DOWNLIGHT ESTANC EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	DOWNLIGHT ESTANC EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL	
	DOWNLIGHT ESTANC EN INSTAL·LACIÓ SUSPESA	
	DOWNLIGHT EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	DOWNLIGHT EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL	
	DOWNLIGHT EN INSTAL·LACIÓ SUSPESA	
	LLUMINÀRIA 600x600mm EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	FLUORESCENT INDIVIDUAL EN INSTAL·LACIÓ ESPECI·LE POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	
	FLUORESCENT EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	
	FLUORESCENT EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	MARCA: PHILIPS MODEL: TWC-415 2xU70 58W
	FLUORESCENT EN INSTAL·LACIÓ SUSPESA POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	MARCA: PACIFIC MODEL: TWC-415 2xU70 58W
	FLUORESCENT EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	
	FLUORESCENT EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	
	FLUORESCENT EN INSTAL·LACIÓ SUSPESA POTÈNCIA INDI·CADA EN PLÀNOL	
	LLUMINE EN PARAMUNT VERTICAL EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	LLUM ESTANC EN PARAMUNT VERTICAL EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL	
	LLUM EN PARAMUNT VERTICAL EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	LLUM EN PARAMUNT VERTICAL EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL	
	LLUM EN PARAMUNT VERTICAL EN INSTAL·LACIÓ SUSPESA	MARCA: LAMP MODEL: DINAMIC TGL 1x55W (20 11)
	LLUM INDIVIDUAL ESTANC	MARCA: LAMP MODEL: MINIFES TGL-5T (2x240d)
	LLUM INDUSTRIAL	
	PROJECTOR ESTANC	
	PROJECTOR	
	LLUM ESTANC ENCASTAT AL PAVIMENT	
	BANCA DE TERRA	
	BANCA DE PEU	
	SAFATA DE PROJECTORS EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	SAFATA DE PROJECTORS EN INSTAL·LACIÓ SUSPESA	
	LLUM HALOGEN EN INSTAL·LACIÓ SUPERFICIAL DINS CABLE CONDUCTOR	
	LLUM HALOGEN EN INSTAL·LACIÓ ENCASTADA	
	LLUM D'EMERGENCIA	FLUORESCÈNCIA 11W
	INTERRUPTOR	
	COMUTADOR	
	COMUTADOR D'ENCLAUJAMENT	
	DETECTOR DE PRESENCIA	
	CEL·LA FOTOVOLTAICA	
NOTA:		

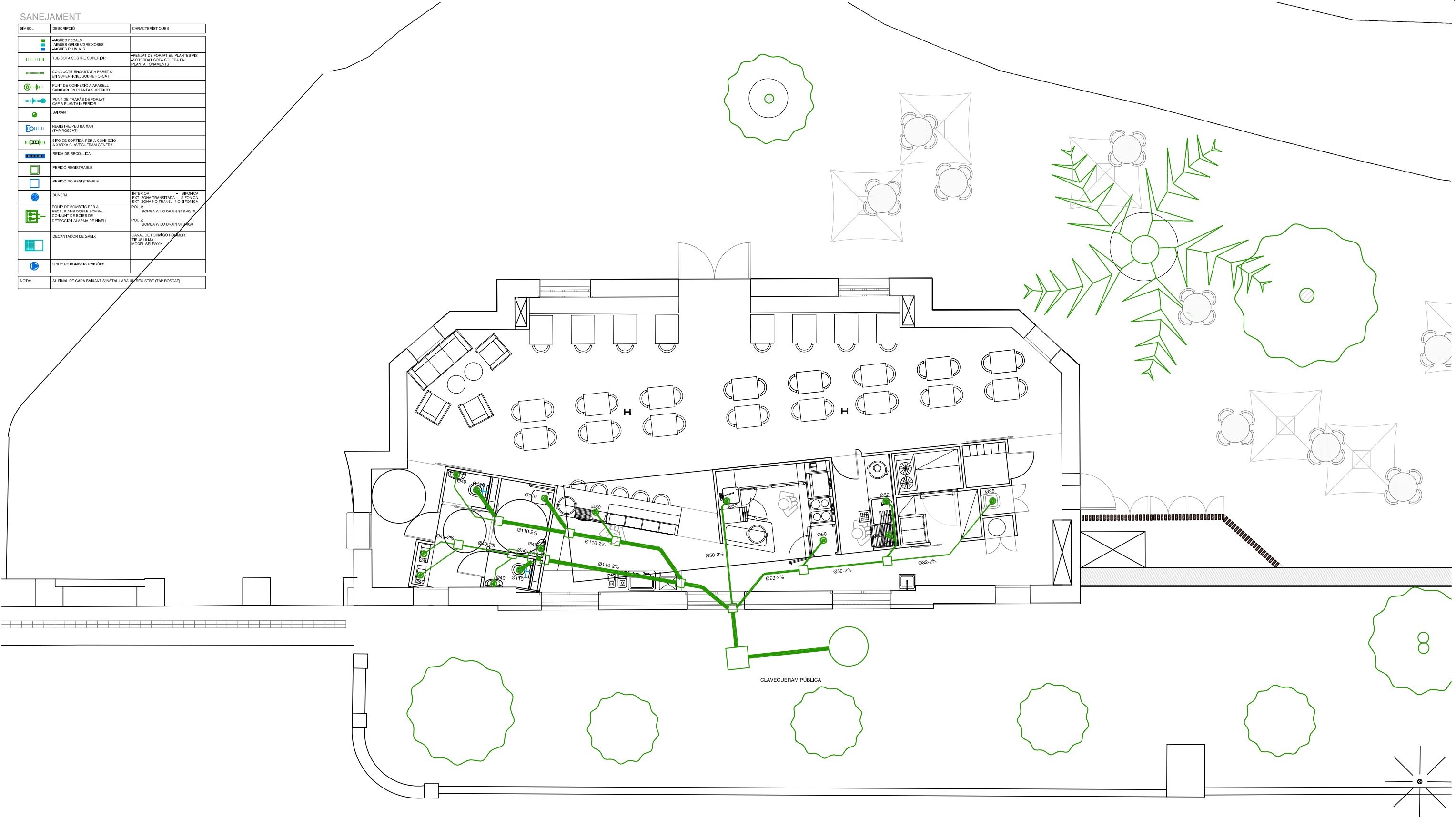
SÍMBOLO	DESCRIPCIÓN	CARACTERÍSTICAS
	LÍNEA ELÉCTRICA AEREA	
	LÍNEA ELÉCTRICA SOTERRADA	
	SIFON	
	CAIXA GENERAL DE PROTECCIÓ (TOTS)	
	CENTRALITZACIÓ DE COMPACTORS	
	QUADRE GENERAL DISTRIBUCIÓ	
	SUBQUADRE DE COMANDAMENT I PROTECCIÓ	
	BASE ENDOLL A 200V SOBRE PAVIMENT	
	BASE ENDOLL A 100V SOBRE PAVIMENT	
	BASE ENDOLL A 100V SOBRE SOSTRE I/O CEL RAS	
	ENDOLL ESTANC A L'EXTERIOR	
	MOSQUITERA	
	BASE D'ENDOLL ENCASTADA AL PAVIMENT	
	BASE D'ENDOLL ENCASTADA AL SOSTRE	
	PUNT D'ALIMENTACIÓ DIRECTA A L'APARELL AMB INDICACIÓ D'ALÇADA	
	SISTEMA D'ALIMENTACIÓ INTEROMPUCA	
	BRINZADOR	

NOTA: NOMBRE TOTAL DE FASES I INTENSITAT DE TALL SEGONS ESQUEMES UNIFILARS

SÍMBOLE	DESCRIPCIÓ	CARACTERÍSTIQUES
	POUS DE FEGALS	
	POUS D'OBRES/REPOSOS	
	POUS PLUVIALS	
	TUB SOTA SOSTRE SUPERIOR	4 PENJAT DE FORAT EN PLANTES PR ACOTAT SOTA SOLERA EN PLANTA FONAMENTS
	CONDUITE ENCASTAT A PARET O EN SUPERFÍCIE, SOBRE FORAT	
	PUNT DE CONNEIXO A ARRELL SANITARI EN PLANTA SUPERIOR	
	PUNT DE TRAPAS DE FORAT CAP A PLANTA INFERIOR	
	BANANT	
	REGISTRE PEU BANANT (TAP ROSCAT)	
	ORO DE SORTIDA PER A CONNEIXO A XARXA CLAVEGUERAM GENERAL	
	REIXA DE RECOLLIDA	
	PERICÓ REGISTREBLE	
	PERICÓ NO REGISTREBLE	
	BUNERA	INTERIOR - SIFONICA EXT. ZONA TRANSITADA - SIFONICA EXT. ZONA NO TRANSITADA - SIFONICA
	GRUP DE BOMBES PER A FEGALS AMB DOBLE BOMBA, CONJUNT DE BOMES DE DETECCIÓ I ALARMA DE NIVELL	POU 1: BOMBA WILO DRAM STS 40110 POU 2: BOMBA WILO DRAM STS 40110
	DECANTADOR DE GREIX	CANAL DE FORMIGÓ PAVIER TIPIUS ULMA MODEL SEL 200K
	GRUP DE BOMBES D'ABUDES	
NOTA: AL FINAL DE CADA BANANT S'INSTAL·LA UN REGISTRE (TAP ROSCAT)		

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General Adjunta
Subdirecció General d'Obres i Serveis

TÍTOL DEL PROJECTE

PROJECTE BÀSIC
Obres de millora i adaptació a nous usos dels dos pavellons situats a l'entrada principal del Palau de Pedralbes

NOM DEL PLÀNOL

INSTAL·LACIÓ DE SANEJAMENT
PLANTA BAIXA

Nº DEL PLÀNOL

IS 01

ESCALA

DIN A1: 1/100
DIN A3: 1/200

ARQUITECTES: FINA ALOMAR
MIQUEL ÀNGEL RAMOS
NATÀLIA SANCHÓ
COL·LABORADORS: Tècnics de la Subdirecció d'Obres i Serveis

ENGINYERIA:

armengol | enginyers

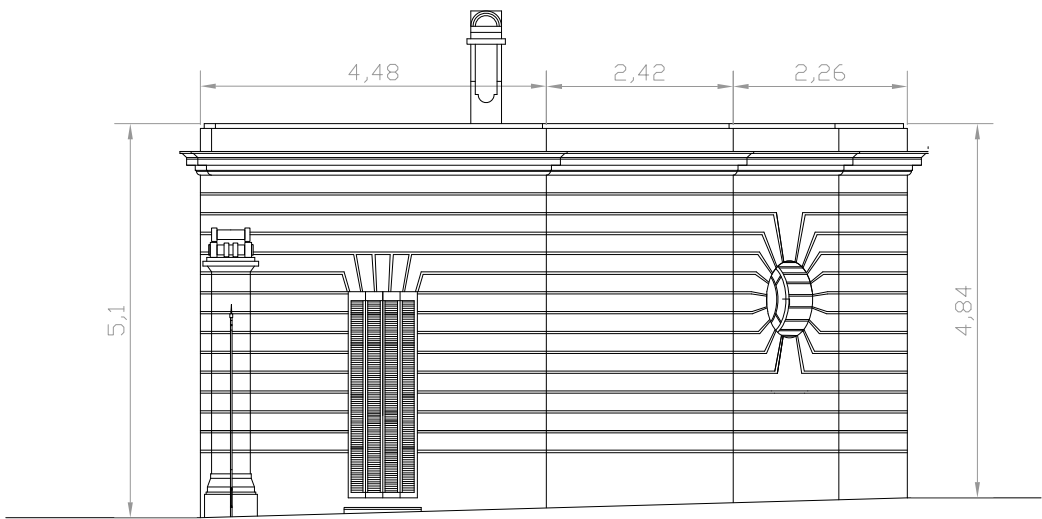
DATA

juliol 2010

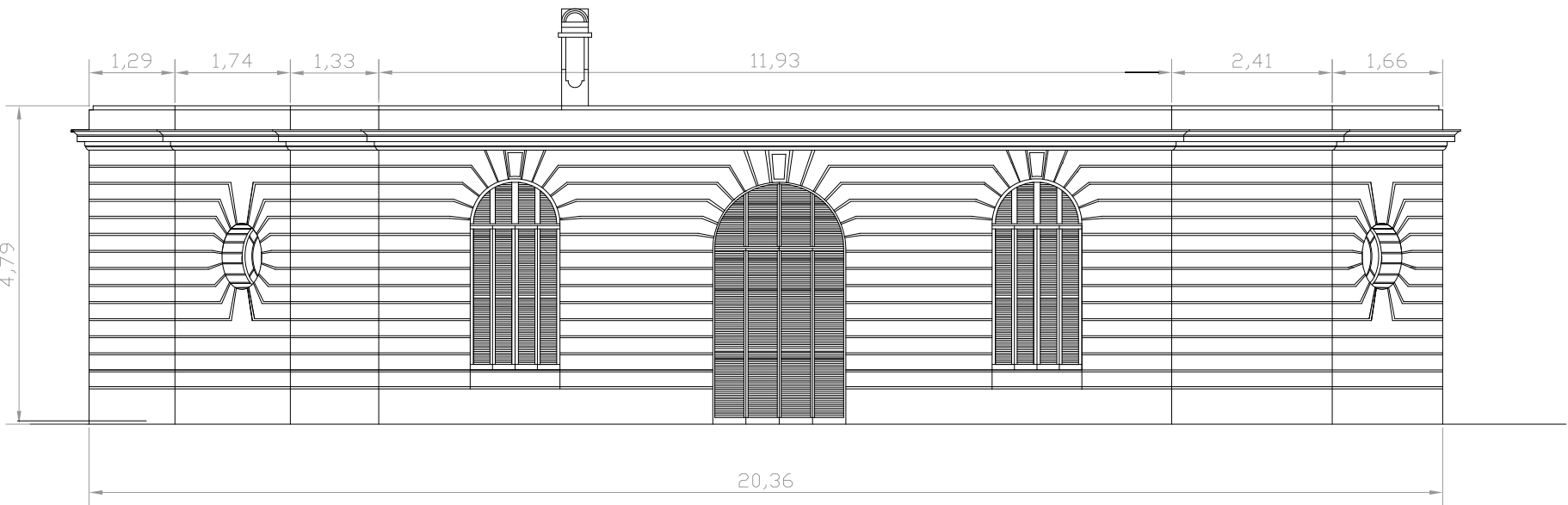
NUM. D'EXPEDIENT

NOM DEL FITXER

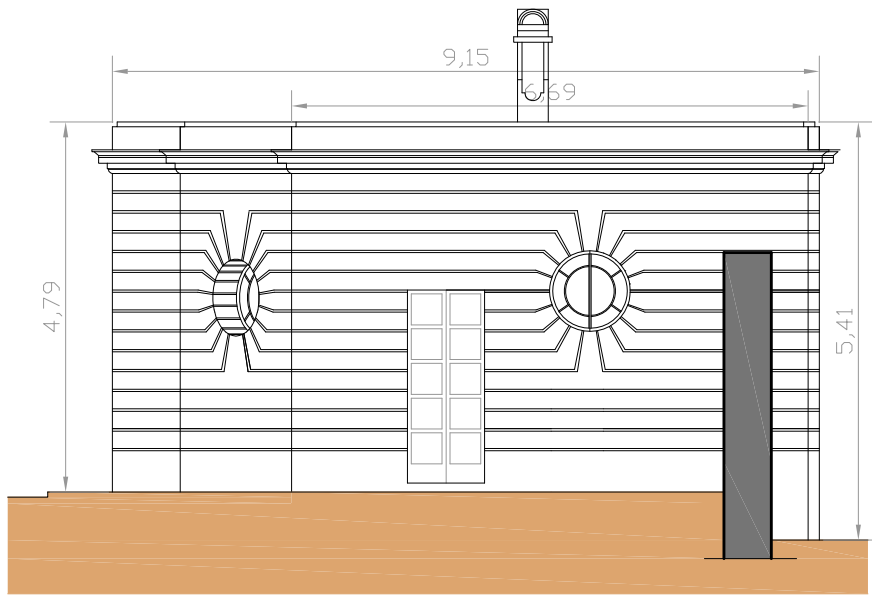
1910-05-INST

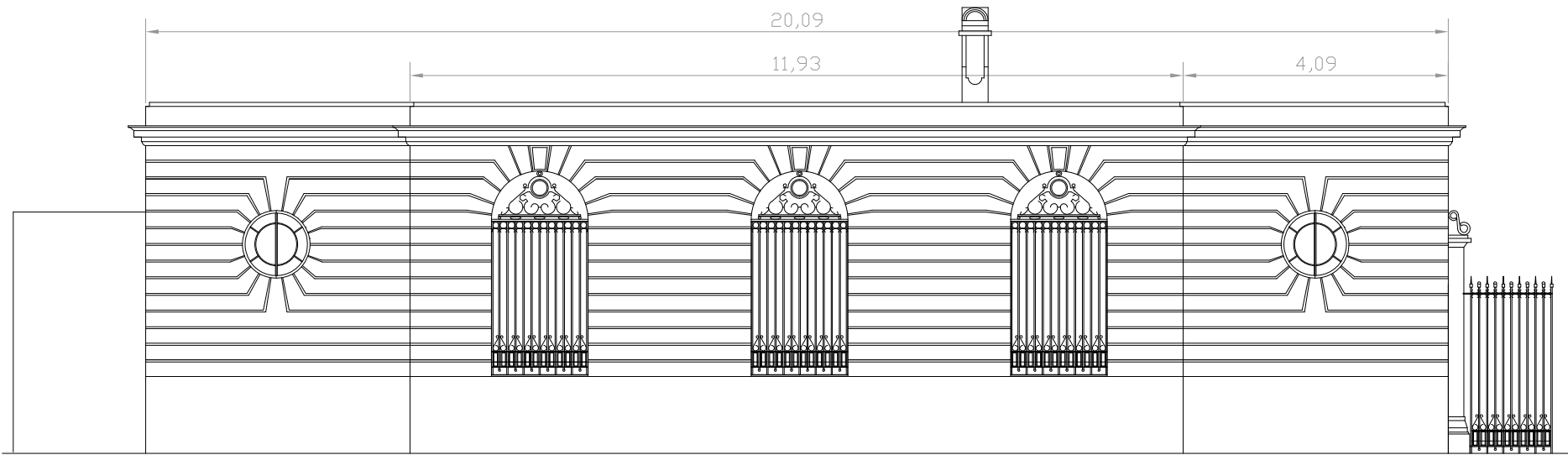
FAÇANA LATERAL. COSTAT ENTRADA

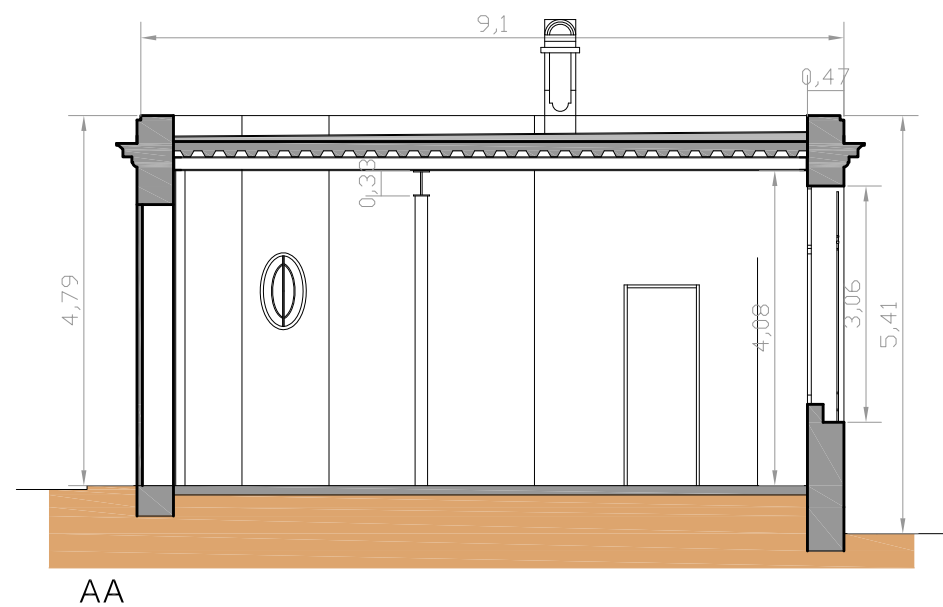
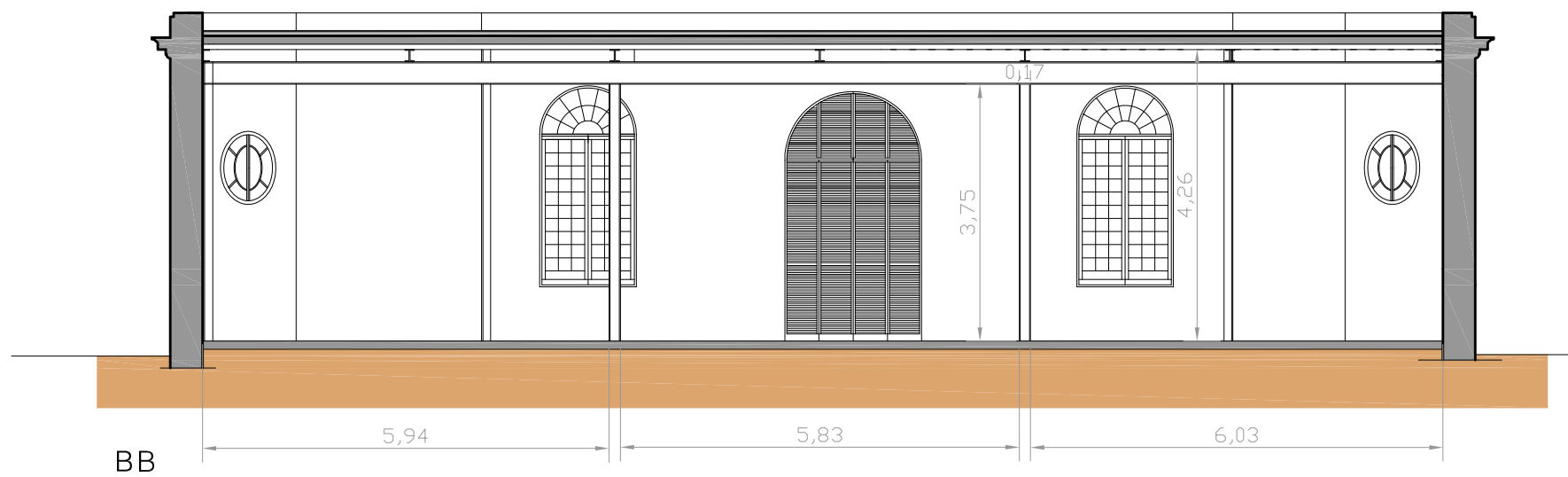
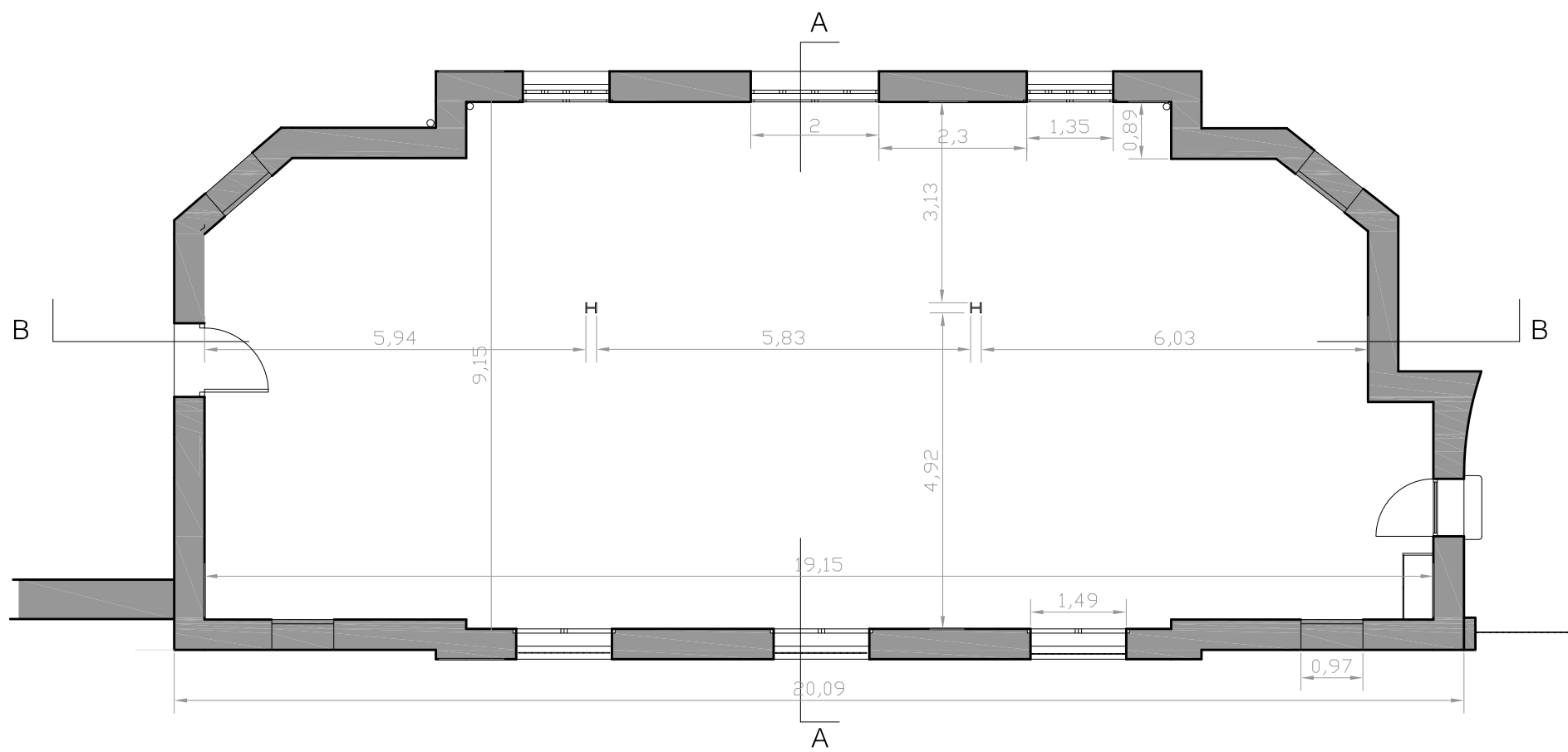
FAÇANA INTERIOR

FAÇANA LATERAL EST

FAÇANA AV. DIAGONAL

Armadura tipus B-500-S

Resistència característica (F_{yk}) 500 N/mm²

ELEMENTS FORMATS	RECOMENDACIÓ DE PROTECCIÓ: 3-50mm	Recomendació normal
Límit adient	30 mm	50 N/mm ²
Nivell de concret	Normal	
DURABILITAT, recombinats	(Ar.37)	Recombinats normals
i - interiors d'edificis	30 mm	30 mm
la - Interiors amb humilitat alta	35 mm	35 mm
lb - Exteriors amb humilitat baixa	40 mm	40 mm
llb - Exteriors amb humilitat mitja	40 mm	40 mm
llo - Edificacions properes a la costa <6km	45 mm	45 mm
lll - Submergits en aigua marina	45 mm	45 mm
llll - Submergits a zones de marxa	45 mm	45 mm
lllll - ... i al llarg dels seus perímetres	45 mm	45 mm

NOTA: S'entén recombinat l'ús superior a la distància entre les superfícies exterior de l'amurada (estregia), i el recombinat del fermig més proper.

El recombinat de la superfície exterior s'entén com el mínim de 10 cm.

RECOMBINAT DE BOM I ESTANCS SOBRE UN FONDAMENT DE NETEJA, I EN BOM SI EL RECOMBINAT D'ESTANCÉS ES PRESENTA A LA DISTÀNCIA ENTRE LES SUPERFÍCIES EXTERIORES DELS MURS.

LONGITUDS D'"ANCORATGE" PER A UN "HA"-25: EN TORN RECTI

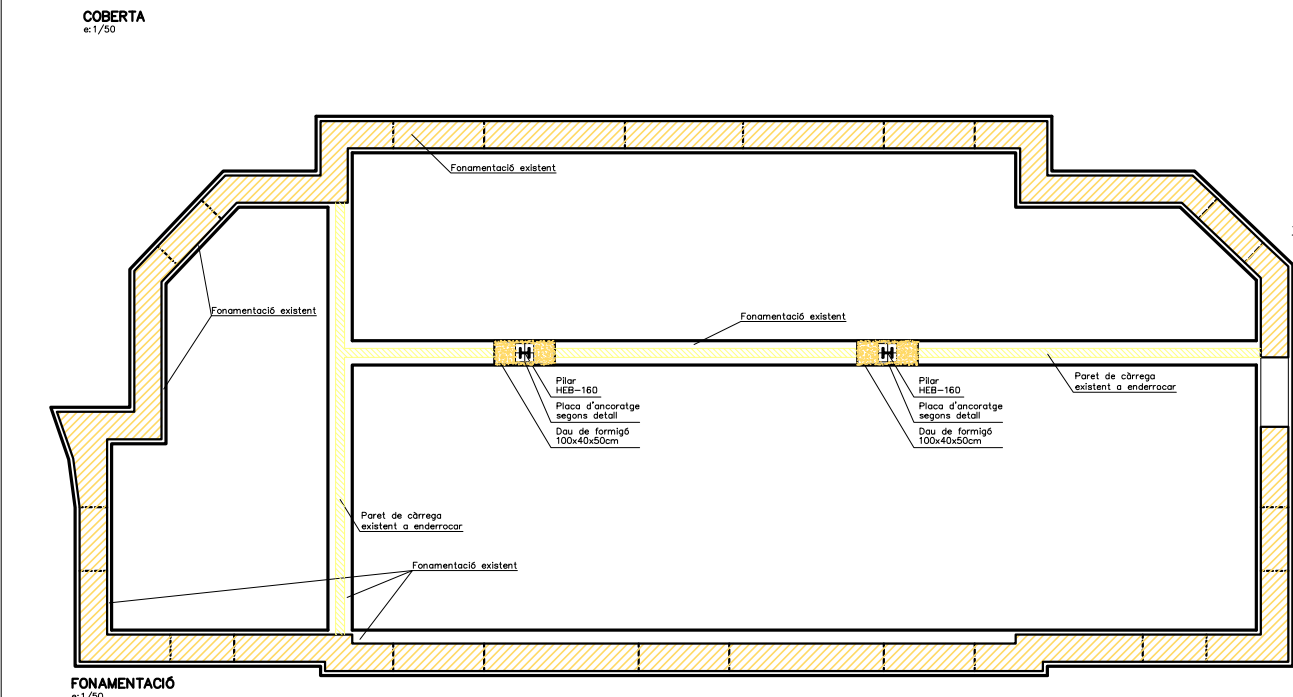
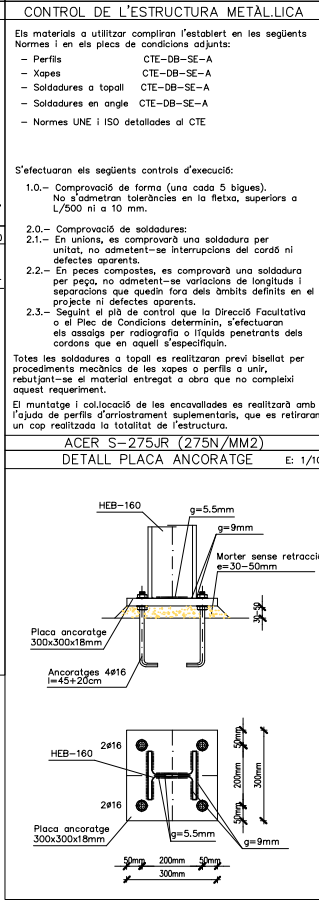
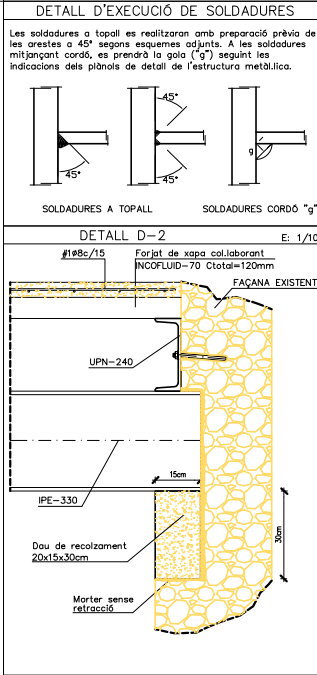
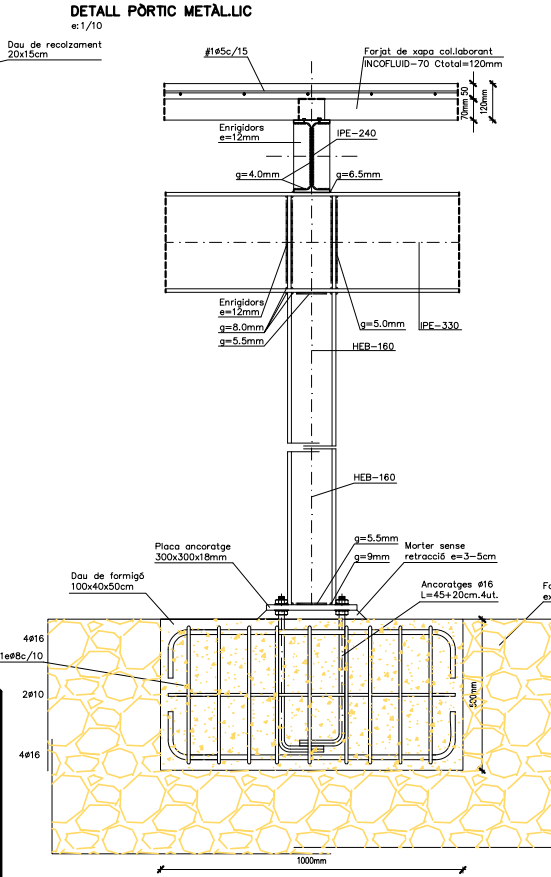
Ø DIÀMETRE	LI II (BONA ADHERÈNCIA) BARRES DE PROTECCIÓ: 3-50mm	LI II (DEFICIENT ADHERÈNCIA) BARRES DE PROTECCIÓ: 3-50mm
8	25cm	35cm
10	25cm	36cm
12	30cm	42cm
14	35cm	50cm
16	40cm	58cm
20	60cm	84cm
22	94cm	126cm
25	144cm	216cm
32	245cm	375cm

NOTA: Es considerarà com a longitud de sotapament de les barres "traccionades" el doble del valor de la present taula, i la separació mínima entre aquestes àncores serà com a màxim de 15cm.

Distància entre armadures principals:

Serà el valor més desfavorable dels tres següents:

- a = Ø diàmetre de la barra més gran
- b = 1,25 vegades la mida mínima de l'èss
- c = coeficient de majoració de càrregues: 1.60

NOTA: Verificar fonamentació existent mitjançant cales

**PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC
DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA**

D_6 ANNEXES

**ANNEX 5. PROJECTE VINCULANT DE REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE
PEDRALBES**

AVANTPROJECTE

VINCULANT AL PLA ESPECIAL INTEGRAL I DE MILLORA URBANA PER A LA REGULACIÓ DELS EQUIPAMENTS SITUATS AL PARC DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA

**REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 i 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES,
AL DISTRICTE DE LES CORTS.**

NºEXP 604.2022.023

BIM/SA
Barcelona d'Infraestructures Municipals

cobrusí
arquitectes

Febrer 2024

0 ÍNDEX GENERAL

I. M MEMÒRIA

M0 ÍNDEX DE LA MEMÒRIA

MD MEMÒRIA DESCRIPTIVA

MC MEMÒRIA CONSTRUCTIVA

ME MEMÒRIA D'EXECUCIÓ

MS+A MEMÒRIA SOSTENIBILITAT + AMBIENTAL

MN MEMÒRIA COMPLIMENT DE NORMATIVA

II. DG DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

III. AP AMIDAMENTS I PRESSUPOST

IV. PCT PLEC DE CONDICIONS TÈCNIQUES PARTICULARS

V. DC DOCUMENTACIÓ COMPLEMENTÀRIA

DN APLICACIÓ DE NORMATIVA

DM REQUERIMENTS MUNICIPALS

DA ALTRA

I. M MEMÒRIA

I MEMÒRIA

M0 ÍNDEX DE LA MEMÒRIA

MD 1 MEMÒRIA DESCRIPTIVA

- MD 1.1. OBJECTE DEL PROJECTE
- MD 1.2. AGENTS DEL PROJECTE
- MD 1.3. DOCUMENTS COMPLEMENTARIS I/O PROJECTES PARCIALS
- MD 1.4. INFORMACIÓ PRÈVIA / ANTECEDENTS I CONDICIONANTS DE PARTIDA
 - MD 1.4.1. DESCRIPCIÓ GENERAL
 - MD 1.4.2. ANTECEDENTS
 - MD 1.4.3. INFORMACIÓ PRÈVIA
 - MD 1.4.4. ALTRES CONDICIONANTS DE PARTIDA
- MD 1.5. DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE
INTERVENCIÓ PRINCIPALS
- MD 1.6. BASE DE DADES
- MD 1.7. REQUISITS DE L'EDIFICI
- MD 1.8. PRESSUPOST DE CONTRACTE

MC 2 MEMÒRIA CONSTRUCTIVA

ME 3 MEMÒRIA D'EXECUCIÓ

MS+A 4 MEMÒRIA SOSTENIBILITAT + AMBIENTAL

MN 5 MEMÒRIA COMPLIMENT DE NORMATIVA

- MN 5.1 JUSTIFICACIÓ URBANÍSTICA

MD 1 MEMÒRIA DESCRIPTIVA

MD 1.1. Objecte del projecte

L'objecte de la licitació és la contractació conjunta dels serveis de redacció del projecte bàsic, el projecte executiu i la posterior direcció de les obres de la rehabilitació dels pavellons 3 i 4 del recinte del Palau Reial de Pedralbes. Les actuacions a desenvolupar pretenen rehabilitar les dues construccions existents per poder-hi ubicar el programa, tot garantint la seva adequació a la normativa vigent i la compatibilitat d'usos amb el recinte. El projecte comprèn l'execució de tres prestacions que, atesa la seva interrelació i el seu caràcter consecutiu entre elles, comporta que:

- primer s'executi la redacció de l'avantprojecte, el projecte bàsic, l'estudi de seguretat i salut (bàsic), l'estudi geotècnic i el projecte d'activitats per a la llicència ambiental, dins l'àmbit de projecte bàsic; i, la redacció del projecte executiu, l'estudi de seguretat i salut (executiu), la certificació d'eficiència energètica del projecte i l'avaluació de la sostenibilitat de la proposta dins l'àmbit del projecte executiu,
- posteriorment la Direcció d'obra,
- eventual redacció de projectes modificats durant l'execució de l'obra

La documentació a presentar és la que es recull al "Plec de Prescripcions per la Redacció de Projectes d'Edificació BIM/SA V03.07.02" del maig de 2021 – Fase: Avantprojecte PPTRPE_V03.

El projecte s'ubica al recinte del Parc del Palau Reial de Pedralbes, a l'avinguda Diagonal, 686 de Barcelona, 08034, que comprèn l'edificació principal (Palau Reial) i un total de 4 pavellons independents, amb accés des dels jardins interiors del recinte.

MD 1.2. Agents del projecte

Fitxa A.1.01. Agents del projecte

Dades del Projecte			
Núm. Expedient contractació:	604.2022.023		
Títol Expedient Contractació Projecte:	"REDACCIÓ DEL PROJECTE I DIRECCIÓ DE LES OBRES DE LA REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DEL RECINTE DEL PARC DEL PALAU REIAL DE PEDRALBES, A L'AVINGUDA DIAGONAL, AL DISTRICTE DE LES CORTS, BARCELONA		
Adreça: Av. Diagonal, 686 08034 Barcelona	Barri: Pedralbes	Districte: Les Corts	

Promotor/s:			
Departament	BIMSA Barcelona d'Infraestructures Municipals, S.A.	CIF	A62320486
Representat per	Ignasi de Moner i de Castellarnau	NIF	
	Helena Cardona Tamayo		
Adreça	Rambla del Poblenou	núm.	154, 3a i 4a plantes
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08018

Projectista/es:			
Empresa	Cobrusí arquitectes (Col·lectiu Brusi, S.L.P)	CIF	B66555087
Representat per:			
Arquitecte	Robert Bagó Ramiro Chiriotti	NIF	36524794N 38874657B
Col·legiat	49084-9 Correu 66501-0 electrònic	cobrusi@cobrusi.com	Telèfon 93 500 30 42

Adreça	C Cristóbal de Moura	núm.	105, 3r 4a
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08019

Tècnics col·laboradors:

Càlcul d'estructura:			
Empresa	Bernúz Fernández Arquitectes, S.L	CIF	B-62131131
Responsable	Manel Fernández, arquitecte	NIF	43410129-K
Correu electrònic	estudibf@coac.cat	Telèfon	93 298 03 52
Adreça	C Doctor Trueta	núm.	154
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08005

Càlcul d'instal·lacions:			
Empresa	Oriol Vidal Ingenieria, S.L.P	CIF	B-63345565
Responsable	Oriol Vidal Moreno, enginyer industrial	NIF	38112423C
Correu electrònic	info@ovingeneria.es	Telèfon	
Adreça	C Marià Cubí	núm.	81 1r 2a
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08006

Arquitectura tècnica:			
Empresa	Belart Arquitectes tècnics, SLP	CIF	B25561978
Responsable	Francesc Belart Calvet, arquitecte tècnic	NIF	0893739S
Correu electrònic		Telèfon	934576602
Adreça	C/Girona	núm.	62 local 1A
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08009

Altres tècnics o empreses col·laboradores:
--

Estudi geotècnic: No es disposa			
Empresa		NIF	
Responsable		NIF	
Correu electrònic		Telèfon	
Adreça		núm.	
Municipi		Codi Postal	

Estudi de seguretat i salut:			
Empresa	Cobrusí arquitectes (Col·lectiu Brusi, S.L.P)	CIF	B66555087
Representat per:			
Arquitecte	Robert Bagó Ramiro Chiriotti	NIF	36524794N 38874657B
Col·legiat	49084-9 Correu 66501-0 electrònic	cobrusi@cobrusi.com	Telèfon 93 500 30 42
Adreça	C Cristóbal de Moura	núm.	105, 3r 4a
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08019

Pla de Control de Qualitat:			
Empresa	Belart Arquitectes tècnics, SLP	CIF	B25561978
Responsable	Francesc Belart Calvet, arquitecte tècnic	NIF	0893739S
Correu electrònic		Telèfon	934 57 66 02
Adreça	C/Girona	núm.	62 local 1A
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08009

Estudi de Gestió de Residus de la construcció i d'enderroc:			
Empresa	Cobrusí arquitectes (Col·lectiu Brusi, S.L.P)	CIF	B66555087
Representat per:			
Arquitecte	Robert Bagó	NIF	36524794N
	Ramiro Chiriotti		38874657B
Col·legiat	49084-9 Correu 66501-0 electrònic cobrusi@cobrusi.com	Telèfon	93 500 30 42
Adreça	C Cristóbal de Moura	núm.	105, 3r 4a
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08019

Solucions constructives de restauració patrimonial:			
Empresa	Matters Arquitectura SLP	CIF	B66409970
Responsable	Gemma Serch Andreu	NIF	43532559E
Correu electrònic	info@matters.cat	Telèfon	932 40 58 10
Adreça	Marià Cubí	núm.	66
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08006

Planejament:			
Empresa	Peralta Urbanisme SLP	CIF	B-1063169
Responsable	Jordi Peralta Fernández	NIF	77612315B
Correu electrònic	info@jordiperalta.cat	Telèfon	
Adreça	Camí del Mig	núm.	125 pis 1, local 16
Municipi	Mataró	Codi Postal	08303

Especialista en Sostenibilitat			
Empresa	zeb3consulting	CIF	77307234 W
Responsable	Alex Parella	NIF	-
Correu electrònic	info@zeb3consulting.com	Telèfon	620301644
Adreça	Roc Boronat	núm.	70, 3r 3a
Municipi	Barcelona	Codi Postal	08015

MD 1.3. Documents complementaris i/o Projectes Parcial

S'adjunta annex a aquest Avantprojecte, els següents Projectes Parcial:

JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4

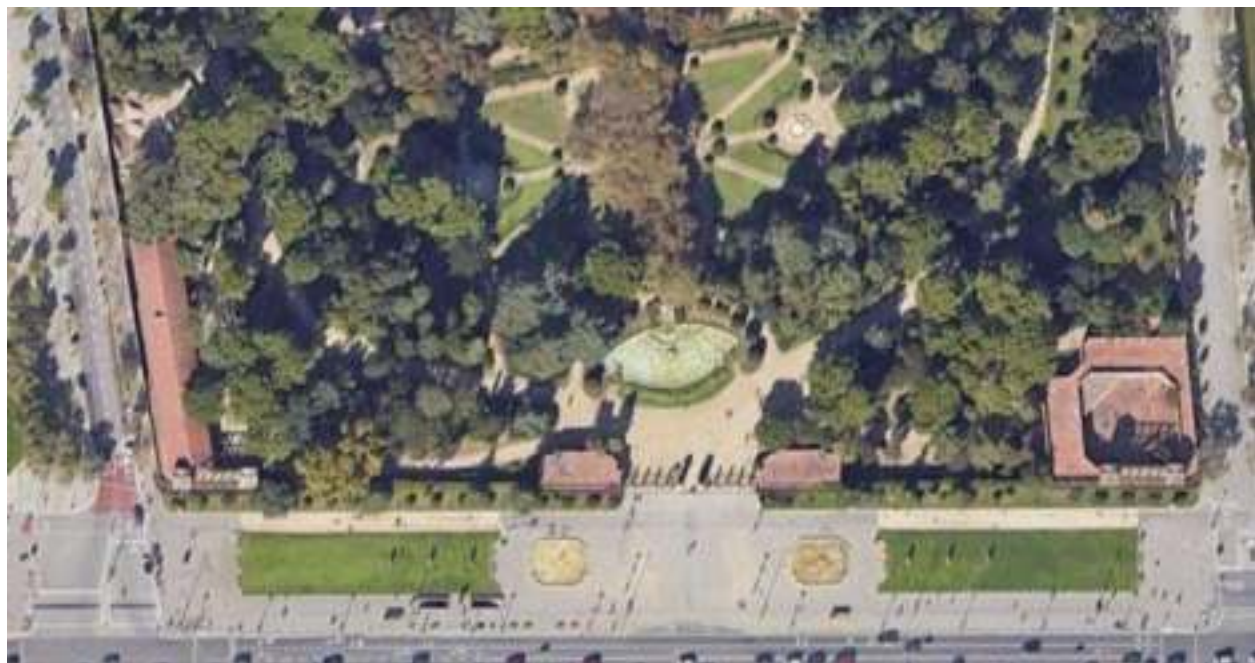
Veclus S.L., Estudi, gestió i documentació del patrimoni arquitectònic i arqueològic
Autors: Francesc Caballé i Eloi Castells Buenaventura. Maig del 2022

ESTUDIS PREVIS A LA REDACCIÓ DEL PROJECTE DE REHABILITACIÓ INTEGRAL DELS PAVELLONS 3 I 4 DEL RECINTE DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA

Òpsia. Autors: Mercè Ramos Ortiz, Enginyer industrial i Ramon Costa Farràs, Enginyer industrial. Desembre del 2020

MD 1.4. Informació prèvia / Antecedents i condicionants de partida

MD 1.4.1. Descripció general

Ortofoto estat actual 2023. Font: Google Maps

Els pavellons 3 i 4 dels Jardins del Palau de Pedralbes estan ubicats dins l'Entorn de Protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, ambdós elements considerats Bé Cultural d'Interès Cultural (BCIN) i aprovat segons Acord de Govern GOV/72/2008 del 22 d'abril, i dins el Conjunt Especial del Palau de Pedralbes, amb catalogació B (BCIL) segons el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic (PEPPA) i el Catàleg del districte 4 (Les Corts); concorren per tant diverses figures de planejament urbanístic de caire proteccionista que es juxtaposen, quedant garantida la conservació dels elements dels diferents àmbits de competència de les administracions implicades. Les actuacions es regeixen per l'aplicació dels criteris d'intervenció contemplats a les fitxes del Catàleg de Patrimoni Históricoartístic de la Ciutat de Barcelona i permet el seu ús com a nova seu de la Casa Àsia.

La proposta d'intervenció i adequació compatibilitza la protecció de l'edifici amb la seva funcionalitat com a futura seu de la Casa Àsia, respectant-ne tots els valors objecte de protecció. La ubicació d'aquest programa de la Casa Àsia, s'estableix en els pavellons 3 i 4 del recinte del Parc del Palau de Pedralbes de Barcelona, dos edificis independents situats dins els jardins.

La proposta divideix el programa funcional entre els dos edificis. Al Pavelló 3 s'hi ubiquen els usos formatius i de consulta: sales de formació, l'escola Bambú i la mediateca. La tipologia de planta central, entronca amb l'ús compartit d'espais per l'aprenentatge en un clima de recolliment i introspecció. En canvi al Pavelló 4 s'hi ubiquen els usos més oberts, com l'auditori i, en un gradient de nivells de privacitat, el segueixen l'espai de recepcions i finalment els espais de treball intern-administració. La adequació de la coberta i el pati del pavelló 3 per a ús de tallers a l'exterior completen l'ús unitari de l'edifici amb caràcter formatiu i divulgador respecte al pavelló 4, de caràcter més públic i institucional, i que amb el seu jardí d'accés permet acollir esdeveniments a l'auditori amb un major nombre d'assistents, promocionant i mostrant l'activitat de l'interior de l'equipament cap als jardins. Cap a l'exterior, l'aposta per mantenir un caràcter unitari entre els dos pavellons de continuïtat i prevalença de l'aspecte murari de la tapia perimetral, estableix uns accessos discrets però suficientment visibles, amplis i singulars, que visibilitzen la presència de la Casa d'Àsia.

- El recinte del Palau Reial de Pedralbes es troba emmarcat pels carrers de Pere Duran Farell, Jordi Girona, John Maynard Keynes i l'Avinguda Diagonal, a Barcelona (barri de Pedralbes).
- La parcel·la on es troben els edificis existents ocupa una superfície de 73.166,00 m², ubicada al 686 de l'Avinguda Diagonal, amb Referència Cadastral: 6223601DF2862C0001BH.
- L'accés principal al recinte Jardins del Palau Reial de Pedralbes es a través de l'Avinguda Diagonal, disposant de dos accessos secundaris, un des del carrer John Maynard Keynes cantonada amb Jordi Girona, i l'altre des del carrer Pere Duran Farell.
- Dins del recinte, l'element arquitectònic més important dels jardins és el Palau de Pedralbes, juntament amb la pèrgola parabòlica i la font d'Hèrcules dissenyades per Antoni Gaudí, i la caseta de jocs Kolonihaven de Enric Miralles i Benedetta Tagliabue.
- Els pavellons objecte de la intervenció, pavelló 3 i pavelló 4, es situen adjacents a la tanca de tapia del recinte, concretament fent cantonada amb l'Avinguda Diagonal i el carrer Pere Duran Farell i John Maynard Keynes respectivament.

MD 1.4.2. Antecedents

Al març del 2022 BIMSA convoca un concurs (licitació per a l'adjudicació pel procediment de concursos restringit i tràmit ordinari del contracte relatiu al CONCURS DE PROJECTES RESTRINGIT AMB INTERVENCIÓ DE JURAT PER A LA CONTRACTACIÓ DELS SERVEIS DE REDACCIÓ DEL PROJECTE I DIRECCIÓ DE LES OBRES DE REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES, AL DISTRICTE DE LES CORTS, AMB MESURES DE CONTRACTACIÓ PÚBLICA SOSTENIBLE) del qual Cobrusí arquitectes en resulta guanyador.

Imatges de la Proposta guanyadora del concurs: Lema: Solstici, Autors: Cobrusí Arquitectes, Renders: Graph

L'objecte del projecte respon a la necessitat d'ubicar una seu per al consorci de Casa Àsia. Casa Àsia és un consorci del sector públic estatal, dels previstos en el Capítol VI de la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, amb personalitat jurídica pròpia, creat el 2001 i integrat pel Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, la Generalitat de Catalunya i els Ajuntaments de Barcelona i Madrid, amb seu a Barcelona i un centre a Madrid amb l'objectiu de contribuir a un millor coneixement i l'impuls de les relacions entre les societats d'Àsia, el Pacífic i Espanya en l'àmbit institucional, econòmic, cultural i educatiu, a més de facilitar l'intercanvi de cultures, idees i projectes d'interès comú.

Inicialment amb seu al Palau del Baró de Quadres, l'any 2013 Casa Àsia es trasllada a un dels pavellons del Recinte Modernista de Sant Pau, traslladant-se a una tercera ubicació a l'edifici de la CNMC, al Recinte de Can Tiana, l'any 2018. Es aleshores quan en converses entre les diferents administracions i el consorci s'arriba al consens l'any 2021 d'ubicar la seu de Casa Àsia als Jardins del Palau Reial de Pedralbes, amb la idea de convertir els jardins i el palau en un nou centre cultural i diplomàtic d'Àsia, ubicant-hi l'Institut Confuci, la Fundació Japó i el consorci de Casa Àsia, sent aquest darrer el que s'ubiqui als pavellons perimetrals dels jardins.

L'Ajuntament de Barcelona va encarregar l'any 2020 a Òpsia SLP la redacció dels "Estudis previs a la redacció del projecte de rehabilitació dels pavellons 3 i 4 del recinte del Palau de Pedralbes de Barcelona", fent una diagnosi de l'estat actual dels edificis i les intervencions a realitzar de cara a la seva rehabilitació. A més, es va encarregar l'any 2022 a Veclus s.l. la redacció de "ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4".

MD 1.4.3. Informació prèvia

Emplaçament

Els dos pavellons que formen part de l'àmbit d'actuació estan dins del conjunt del recinte del Parc del Palau de Pedralbes, a Barcelona, ubicat al barri de Pedralbes al Districte de Les Corts. El recinte del Parc del Palau de Pedralbes està situat en el Districte de les Corts, concretament en el barri de Pedralbes. El recinte està situat a la banda nord de l'Avinguda de la Diagonal de la ciutat, identificant-se amb el número 686 d'aquest vial.

Recinte de planta quadrangular de perímetre tancat, amb façana principal a l'Avinguda de Diagonal, configurant una illa delimitada pel c/ de Pere Duran i Farell, c/ de John Maynard Keynes i c/ de Jordi Girona. Dintre s'hi troba l'edifici principal del Palau de Pedralbes, situat a la seva banda més septentrional i altres quatre construccions, que resten en mig d'una àmplia zona de jardins, identificades com a pavellons.

I pavelló 3 i el pavelló 4 són les dues edificacions més properes a la façana de l'Avinguda

Diagonal, situades en les dues cantonades del recinte. El Pavelló 3 és el que fa cantonada amb el carrer Pere Duran Farell i el pavelló 4 cantonada amb John Maynard Keynes. En el punt mig de la façana de la finca a l'Avinguda Diagonal, es troba l'accés principal al recinte.

Situació. El barri de Pedralbes

Els barris que componen el districte de les Corts són una de les portes d'entrada de Barcelona, gràcies a la seva situació al sector sud-oest de la ciutat i amb l'eix de la Diagonal que el vertebrava de cap a cap. Limita al sud amb Esplugues de Llobregat i amb l'Hospitalet de Llobregat; al nord, amb els districtes de Sarrià - Sant Gervasi i de l'Eixample; a l'est, amb el districte de Sants-Montjuïc i, a l'oest, amb la serra de Collserola. El districte de les Corts té l'origen en l'antic poble del mateix nom, situat fora muralla, a la part occidental del pla de Barcelona, una zona rural amb terra fèrtil que ocupava aproximadament el territori entre la riera de

Magòria i la riera Blanca. La delimitació del districte actual es correspon força amb la dels terrenys francs que es van instaurar en temps medievals, aleshores regits directament pel comte rei per afavorir-ne el desenvolupament. Justament aquesta situació administrativa en què no intervenia cap poder local és la que va afavorir que es triés aquest espai per a la ubicació del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. El Decret de Nova Planta de 1716 va significar la pèrdua, entre altres coses, del privilegi de les franqueses de què havia gaudit les Corts. Com a conseqüència d'això, i durant els difícils anys posteriors a la guerra de Successió (1701-1713/1715), alguns propietaris es van veure obligats a l'establiment emfitèutic de les terres de la seva propietat, i van iniciar, així, un procés segregacionista que ja no s'aturaria. La constitució de Cadis i la creació de la parròquia de la mare de Déu del Remei van permetre establir una nova unitat municipal plena el 1832, que es va annexionar a Barcelona el 1897. Actualment, el districte de les Corts està format per tres barris: les Corts, Pedralbes i la Maternitat i Sant Ramon.

A la banda nord de l'Avinguda Diagonal es troba el **barri de Pedralbes**, a la seva banda sud el barri de la Maternitat i Sant Ramon i la Gran Via de Carles III, defineix el límit entre aquest dos barris i el barri de Les Corts. El recinte del Parc del Palau de Pedralbes es troba situat en el barri de Pedralbes. Al barri, li dona nom el monestir de Pedralbes, fundat l'any 1326.

La urbanització d'aquesta zona no començà fins al segle XX. Va néixer com a projecte de ciutat jardí per a l'alta burgesia promogut per la família Güell. La ciutat jardí de Pedralbes va ser un fracàs relatiu i finalment la família Güell va cedir al rei Alfons XIII la Torre Güell, que es va convertir, com es veurà més endavant, en el Palau Reial de Pedralbes. Pedralbes és actualment una zona residencial d'alt nivell de Barcelona, amb grans habitatges envoltats de jardins, com a l'entorn de l'avinguda de Pearson i l'entorn del parc de l'Oreneta, o blocs aïllats amb pisos de luxe, com als entorns de l'Avinguda de Pedralbes i de la carretera d'Esplugues. Entre el 1958 i 1975 es va construir la Ciutat Universitària, ara anomenada Zona Universitària i que es va ampliar entre el 1990 i 1996 amb la construcció del Campus Nord. A més d'universitats, els antics camps i masies han donat lloc a edificis residencials de luxe, seus d'empreses i entitats financeres.

Pavellons 3 i 4 als Jardins del Palau de Pedralbes

En el recinte del Palau Reial de Pedralbes, a banda de la construcció principal del palau, hi ha altres pavellons que han tingut diferents usos al llarg dels anys. En els jardins hi trobem brolladors, escultures, superfícies d'aigua, un umbracle i altres elements que l'han anat condicionant al llarg de la història.

Els pavellons motiu de la intervenció, el pavelló 3 i el pavelló 4, estan situats dins el recinte, construïts adossats al mur de tancament perimetral que el delimita. Les dues construccions estan situades a les dues cantonades de la finca amb l'Avinguda de la Diagonal. El pavelló 3, es troba adossat a la tanca perimetral que defineix la cantonada de l'Avinguda Diagonal amb el carrer de Pere Duran Farell. El pavelló 4, adossat a la tanca perimetral que defineix la cantonada de l'Avinguda Diagonal amb el carrer de John Maynard Keynes.

El recinte del Palau de Pedralbes està limitat per una tanca muraria, amb l'accés principal disposat a l'Avinguda Diagonal, corresponent al número 686 del vial. Aquesta façana principal presenta una part central tancada amb enreixat de forja i columnes pètries amb el portal d'accés al recinte, limitat per dues columnes d'ordre major. A cada banda d'aquesta composició central, els murs de tancament són petris i continus amb un tram d'enjardinament a la seva banda exterior que el cobreix i compon un tram de façana verda del conjunt. A cada extrem d'aquesta façana principal a l'avinguda Diagonal, apareix un cos singular a nivell de planta primera, que defineix clarament el límit del conjunt de cara a la ciutat. Cada cos està compost per una marquesina i dues torres extremes que queden vinculades a la construcció dels dos pavellons a intervenir.

Les dues edificacions porten anys sense ús. Hi ha una part de l'edifici identificat com a pavelló 4 que s'està fent servir per personal de manteniment de Parcs i Jardins, amb una zona de vestuari i magatzem de eines. La resta de l'edifici es troba totalment en desús. El pavelló 3 porta més de 10 anys sense ús, tot i que abans s'havia fet servir com espai institucional per actes i sopars.

Context dels Jardins del Palau de Pedralbes

Els edificis objecte del projecte, els pavellons 3 i 4 dels Jardins del Palau de Pedralbes, es localitzen a l'angle sud-est i nord-est dels jardins, respectivament. Formen part del frontis principal d'accés als jardins, juntament amb els dos cossos de guàrdia (Pavellons 1 i 2) i la reixa orientada a l'Avinguda Diagonal.

La importància històrica de la finca ha implicat la generació de l'entorn de protecció "Conjunt de l'entorn A dels Pavellons de la Finca Güell i Palau de Pedralbes" (identificador 3395). També forma part de l'entorn de protecció "Entorn B, Av. Diagonal 684 / Av. Pedralbes 1-15 / C. Pere Duran Farell 2-30 / Pl. Pius XII 6" (Identificador 3720).

L'origen dels dos pavellons es remunta a finals dels anys 20 del segle passat on, a partir de documentació i fotografies històriques, es pot concloure que la volumetria dels dos edificis es va realitzar entre 1925 i 1926, vers el final de les obres de construcció del nou Palau Reial iniciades a finals de 1921 i enmig de les obres de urbanització de l'Avinguda Diagonal.

Les construccions es construïen originalment amb una funció merament paisatgística, de tancament de les cantonades de la tanca dels jardins. Però immediatament després de l'obertura del Palau, la necessitat d'espais de servei per satisfer les necessitats de les comitives reials va fer necessari ubicar uns espais d'emmagatzematge de carruatges i servei que s'annexen a les pèrgoles i crugies porxades primigènies.

En un inici el pavelló 4 es va concebre com un cos de cavallerisses i cotxeres amb el pavelló 3 adoptant, presumiblement, l'ús de garatge de cotxes. Es desconeix l'ús que van tenir fins la seva remodelació a partir de l'obertura del Museu de les Arts Decoratives el 1932, quan el consistori ordenà l'obertura pública i permanent de la finca reial la qual passaria a ser assimilada com a parc urbà de la xarxa municipal d'espais verds.

L'any 1970 es realitzen les obres de reconversió del Pavelló 4 de cavallerisses a museu, utilitzant-se com a tal entre el 1970 i 1980, fins el seu desmantellament als voltants de 1985. És probable que en aquell any es decidís convertir l'edifici en magatzem de les peces que conformaven el Museu d'Arts Decoratives del Palau de la Virreina, que es desmantellava per la seva reconversió en seu de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament.

Finalment, el Palau de Pedralbes, que ja acollia les col·leccions del Museu de Ceràmica des de 1990, esdevindria el Museu d'Arts Decoratives el 1995. A partir d'aquell moment el Pavelló 4 passaria a recollir les reserves i els magatzems del nou museu. L'any 2014, després que la institució es trasllada al nou Museu del Disseny de la Plaça de les Glòries, caigué en un desús que s'ha perllongat fins l'actualitat, únicament utilitzant-se una part per al personal de manteniment de Parc i Jardins.

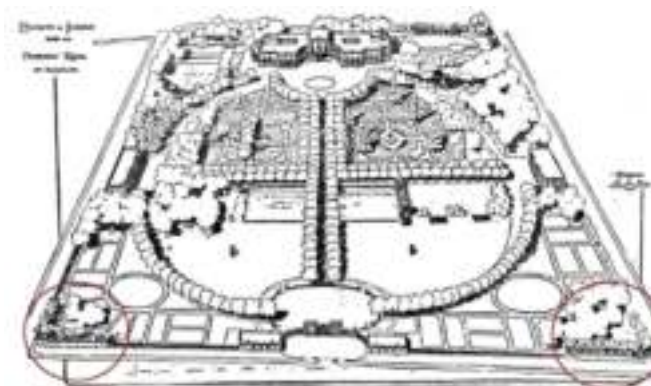

Des details de la vista aérienne sobre el Palau Reial fets vers l'any 1780. Autoria desconeguda.
Fons: Arxius Fotogràfic de Barcelona (AFB000079.)

Pel que fa al Pavelló 3, segons la documentació, s'hauria convertit durant la Transició en un espai que aglutinava funcions diverses: la crugia nord s'utilitzava de magatzem de carruatges (segurament els que havien estat retirats de les cavallerisses) i la crugia oest s'usava de cos de guàrdia i control de seguretat; per la seva banda, la galeries porticades de les crugies est i sud estaven destinades a acollir els vestidors dels jardineros i els lavabos públics per als visitants del parc, respectivament.

Entre els anys 1985 i 1986 es va realitzar la reforma de l'edifici per a utilitzar-lo com a equipament on realitzar reunions, banquets, exposicions i convencions. L'estructura no estava en prou bones condicions i, pel fet de no actuar en el frontis del pavelló, l'any 1997 es va esfondrar parcialment la pèrgola, realitzant-se la reconstrucció el mateix any. Posteriorment es va iniciar enderroc a l'interior per dotar-lo de nous usos, tot i que es van quedar a mitges, deixant l'edifici sense ús fins l'actualitat.

Evolució històrica

"Boceto de Jardín para la Posición Real en Barcelona", publicat per Eusebi Sans el 26 d'agost de 1922. En dos cossos angulars en forma d'"L" havien estat substituïts per pèrgols emparades presidint sueters porteres rectangulars. La plaça el·líptica d'aixís ja havia definit la forma definitiva dels cossos de guarda actuals.

El Palau de Pedralbes té el seu origen a l'antiga masia de Can Feliu, del segle XVII. La finca va ser adquirida el 1862 pel comte Eusebi Güell, juntament amb la veïna Can Cuiàs de la Riera. Junes formaren la Finca Güell, de gran extensió (30.000 m²). Es va encarregar la reforma de la torre Can Feliu a l'arquitecte Joan Martorell i Montells, que va construir un palauet d'aire caribeny, acompanyat d'una capella neogòtica i envoltat de magnífics jardins.

Més tard, l'any 1884 s'encarregà a Antoni Gaudí la reforma de la casa i la construcció d'un mur de tanca i els pavellons de porteria. Gaudí també s'encarregà parcialment del disseny dels jardins de la finca, una pèrgola parabòlica que funciona com umbracle i dues fonts, una de les quals correspon a la font d'Hèrcules, construïda amb pedra i ferro forjat.

El dia de Nadal de l'any 1875, l'edifici del segle XVII situat en el Pla de Palau i que era la residència dels reis quan visitaven la ciutat, va patir un incendi. Joan Antoni Güell, en aquell moment alcalde de Barcelona, va promoure l'any 1921 la creació d'una nova residència reial. La nova residència es va crear en una finca, propietat de la seva família.

Eusebi Güell, germà de Joan Antoni, va cedir la casa i part dels jardins a la Corona, en agraïment pel seu nomenament nobiliari l'any 1918. Llavors es va emprendre una nova remodelació per a convertir-la en Palau Reial (1919-1924), a càrrec dels arquitectes Eusebi Bona i Francesc Nebot. Els jardins van ser dissenyats per Nicolau Maria Rubió i Tudurí a partir d'un projecte que integrava, en un traçat geomètric decoratiu, gran part dels arbres ja existents, amb un estany i diversos elements decoratius, com una font obra de Gaudí, tres fonts lluminoses obra de Carles Buïgas, diverses estàtues, com la de la Reina Isabel II mostrant al seu fill Alfons XII què hi ha davant de l'entrada principal del palau, obra d'Agapit Vallmitjana.

El 1924 es va concertir oficialment en Palau Reial però, al proclamar-se la República el 1931, va passar a ser propietat de l'Ajuntament de Barcelona, que la va destinar, des de l'octubre de 1931, a hostatjar la Residència Internacional de Senyoretas Estudiants i també s'hi va instal·lar el Museu d'Arts Decoratives, inaugurat el 1932. El 1937 va ser temporalment seu del govern de la República. Durant el règim franquista va tornar a ser residència del cap de l'estat. El 1990 es va instal·lar el Museu de Ceràmica. Actualment la Generalitat de Catalunya hi té instal·lada la seu de la Unió per la Mediterrània.

Vista del frontis del Palau Reial entre 1931 i 1932. Fotografies de Josep Domínguez Martí. Notis que en aquell moment els pavellons angulars no presentaven cap obertura a la Diagonal
Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFBC119-371 i C119-375)

Projectes previs

El conjunt del recinte del Parc del Palau de Pedralbes, i en concret el pavelló 3 i el pavelló 4, àmbits que ens ocupen el present projecte, han patit diverses intervencions en resposta a les millores i adequacions d'ambdós edificis per canvi d'ús i imminent mal estat de conservació, així com per raons de manteniment. A continuació s'exposen els projectes realitzats més destacats:

PAVEL·LÓ 3

a) REUTILITZACIÓ D'UN PAVELLÓ PER BANQUETS AL PALAU DE PEDRALBES. ANY 1984.

Arquitectes: Albert de Pablo i Ponte/Joan Josep Murgui i Luna/Antoni Carrió i Campañá.

El projecte preveu la reforma integral de l'edifici, per a la celebració de banquets al Palau de Pedralbes per al Patronat de Turisme de Barcelona amb la renovació integral dels forjats de les crugies amples i la renovació de tots els revestiments, instal·lacions i tancaments.

El pavelló 3 es va condicionar l'any 1984 per a la celebració de banquets al Palau de Pedralbes per al Patronat de Turisme de Barcelona. Posteriorment a aquesta actuació i ús assignat, el pavelló 3 es va quedar inutilitzat i amb els revestiments i part d'instal·lacions interiors retirats. Actualment està sense ús en un estat de degradació continuada.

PAVEL·LÓ 4

b) OBRES DE REPARACIÓ DEL PAVELLÓ DESTINAT A GARATGE DEL PALAU REIAL. ANY 1947.

Arquitecte: Ramon Reventós i Farrarons.

Obres que consistiren en l'enderroc i restitució de la pèrgola i balustrades del cos de planta coberta que configura l'element singular de la façana a l'Avinguda Diagonal, les quals es trobaven en estat ruïnós. Substitució d'alguns trams de forjat de biguetes.

c) OBRES D'HABILITACIÓ I DECORACIÓ DE LES CABALLERISSES DEL PALAU DE PEDRALBES, PER A EXPOSICIÓ DE CARROSSES D'ÈPOCA I CONSTRUCCIÓ DE DORMITORIS PER A SUBOFICIALS. ANY 1970.

Arquitecte: Joaquin Ros de Ramis.

L'objectiu del projecte era convertir les antigues cavallerisses de Palau, posteriorment reconvertides en garatge, en un espai d'exposició d'antics carruatges d'època i també destinar part d'aquest edifici a dormitoris de suboficials. Es van enderrocar totes les divisòries interiors, canvi de coberta, canvi de paviment, nou cel ras i nous revestiments i instal·lacions.

Actualment només resta en ús aquesta part de la crugia ample amb coberta a dues aigües, ocupada per les dependències del personal de parcs i jardins. La resta són tots espais sense ús.

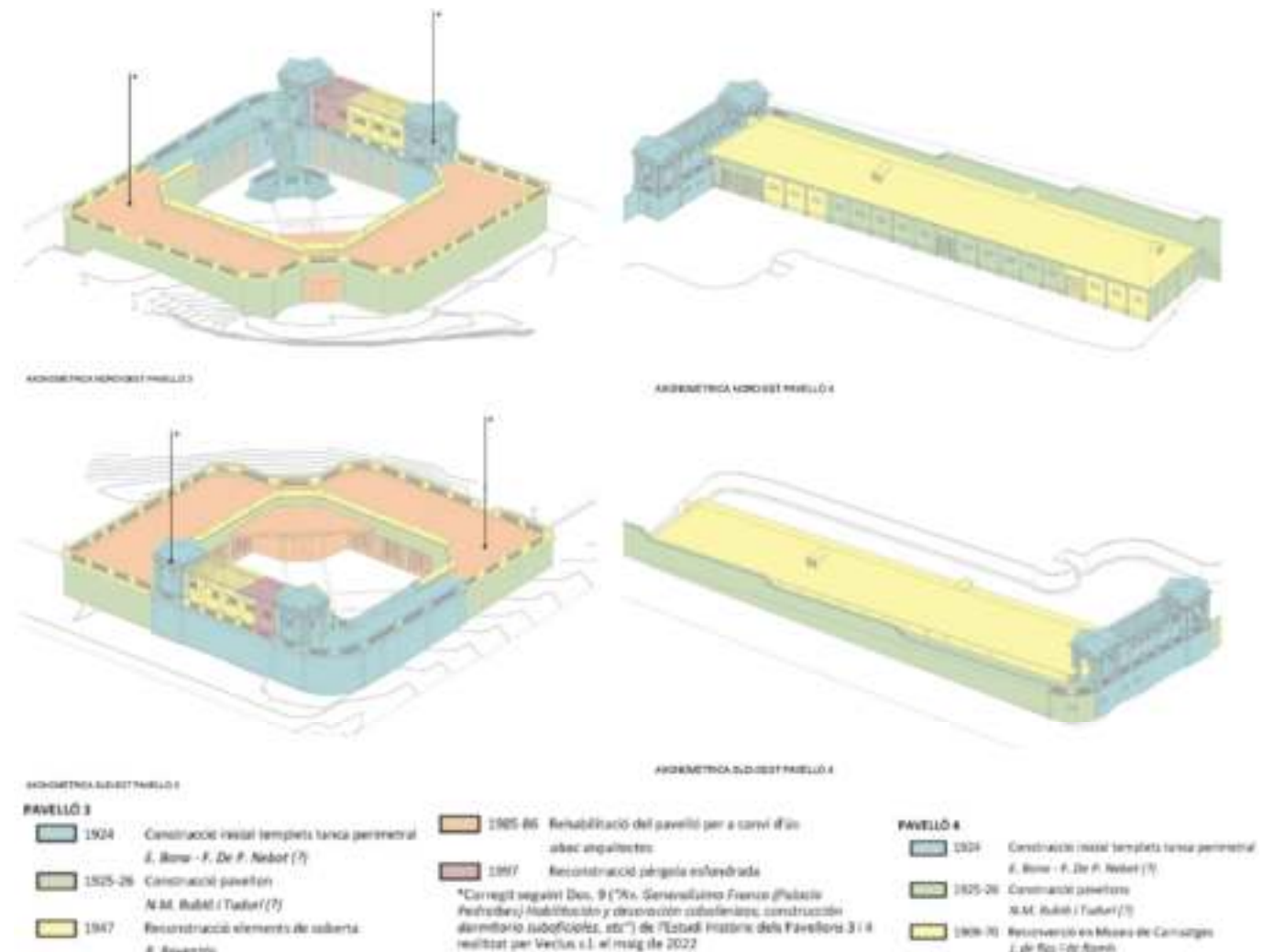
Evolució volumètrica històrica dels Pavellons 3 i 4

Composició volumètrica del **Pavelló 4**:

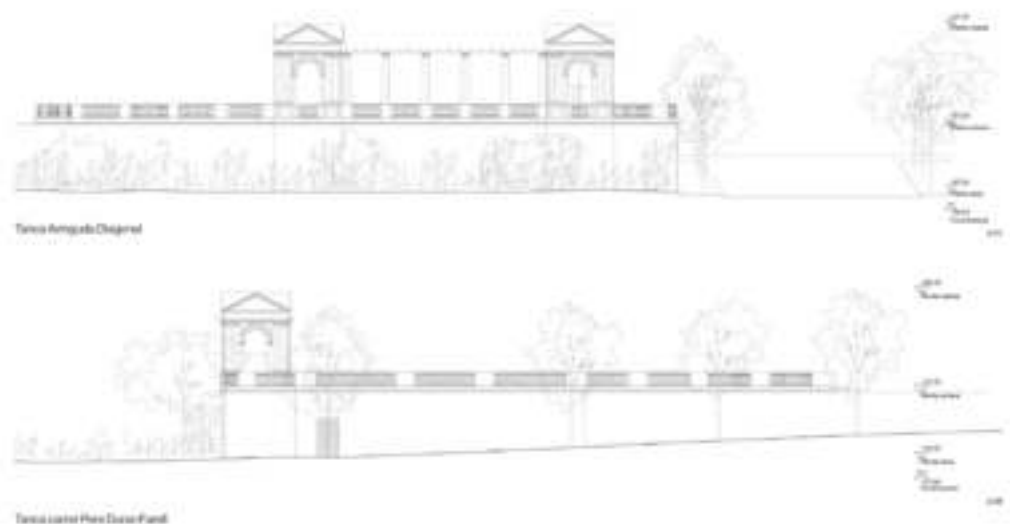
- Cos Principal terrat-mirador en una única barra crugia estreta, fent front a l'Avinguda Diagonal.
- Nau secundària, perpendicular al cos principal i ubicat formant L, paral·lel al carrer John Maynard-Keynes

Composició volumètrica del **Pavelló 3**:

- Cos Principal terrat-mirador en 2 crugies estretes, formant una L a la cantonada Avinguda Diagonal i el carrer Duran i Farell, i amb una escala al vèrtex donant accés al mirador
- Cos Secundari en dues naus amb crugies més amples, conformant juntament amb el cos principal en L, un pati interior tancat.

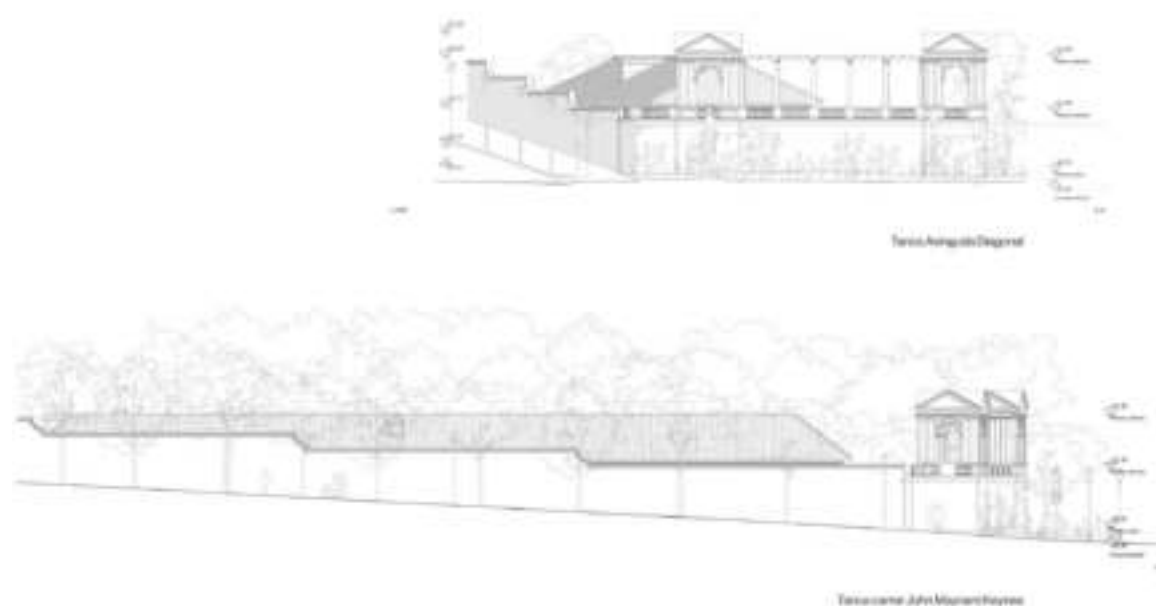

Descripció general dels pavellons 3 i 4

El **Pavelló 3**, situat a la cantonada Diagonal / Pere Duran Farell, presenta una planta de forma aproximadament romboïdal, a base de quatre crugies a l'entorn d'un pati central. Totes elles estan formades per un únic pis i es presenten cobertes amb terrats plans transitables. Les crugies afrontades a la tanca perimetral del parc (est i sud) estan formades amb galeries cobertes de volta, mentre que les ales orientades al parc (oest i nord) presenten forjats plans. La galeria afrontada a la Diagonal es presenta coronada, a l'exterior, per una pèrgola descoberta a base de bigues i columnes toscanes, flanquejada de dos templets de planta quadrada, amb cobertes inclinades

Per la seva banda, el **Pavelló 4**, situat a la cantonada Diagonal / John Maynard Keynes, presenta una planta en forma de "L" i està format per un únic pis. La crugia més ampla i llarga (paral·lela a John Maynard Keynes) està configurada per dues naus paral·leles: la més ampla està coberta amb una teulada de quatre aiguavessos, mentre que la més estreta està coberta amb un terrat pla transitable. La crugia més curta (paral·lela a Diagonal) està configurada per una nau de voltes coberta amb terrat pla transitable. Aquest terrat està coronat per una pèrgola idèntica al mencionat en el Pavelló 3.

Tots dos edificis tenen 4 façanes, dues d'elles donant als carrers **John Maynard Keynes** pel que fa al pavelló 4, així com el carrer de **Pere Duran Farell** pel que fa al pavelló 3; tots dos edificis tenen una façana que dona a l'**Avinguda Diagonal**, així com dues façanes que donen a l'interior dels Jardins.

Estat actual:

PAVELLÓ 3: El pavelló 3 té una superfície construïda de 730 m², més els 540 m² corresponent a un pati central i està format per Planta Baixa i Planta Coberta. La superfície útil aproximada s'estableix en 640 m².

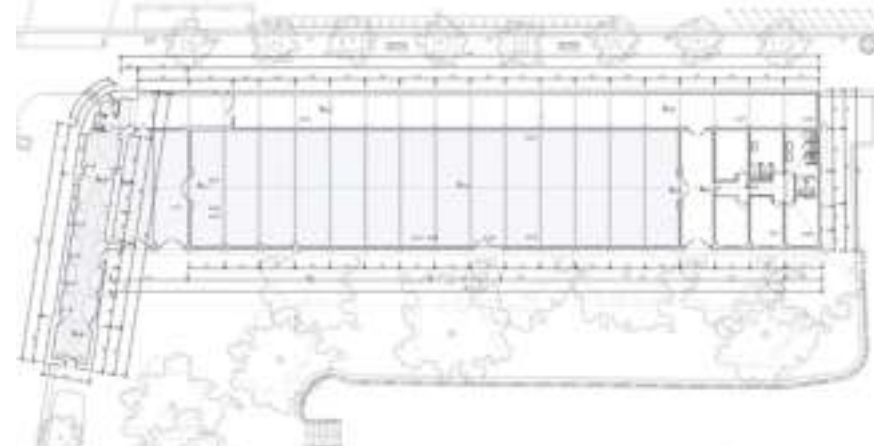

És un edifici de planta trapezoïdal que es desenvolupa en planta baixa i envolta un pati o jardí central. L'edifici està compost per dues crugies més estretes que donen façana a l'Avinguda Diagonal i al carrer de Pere Duran i Farell i dues crugies de més amplada, que donen façana al jardí del recinte. L'accés principal a l'edifici es produeix per la cantonada nord oest, amb façana vers el jardí. A l'interior del pati central, una escala situada al seu extrem sud est, comunica la planta baixa amb la planta coberta. Tota la coberta és transitable i funciona com a terrassa superior. Gran part de la coberta està dotada d'una barana de balustres de pedra. La coberta de la crugia que dona façana a l'Avinguda Diagonal apareix protegida per una marquesina recolzada sobre sis pilars de secció circular a cada banda i delimitada per una torre a cada extrem. A cada façana de la torre apareix una obertura acabada amb arc de mig punt que converteix aquest espai en un àmbit obert però alhora protegit per una coberta. Aquesta coberta està definida per dues vessants a cada façana que condueixen l'aigua vers l'exterior.

L'estructura d'aquesta marquesina limitada per les dues torres, es repeteix en el pavelló 4, configurant un element singular a cada extrem de la façana principal del recinte a l'Avinguda de Pedralbes.

A nivell d'evolvent, les parets exteriors de planta baixa estan tractades amb arrebossat amb acabat pintat i les cobertes són planes transitables amb acabat enrajolat. Les crugies més estretes obren al pati interior a través d'arcs de mig punt i les crugies més amples a través d'obertures de llinda plana. Les façanes exteriors a l'Avinguda Diagonal i al carrer de Pere Duran i Farell són cegues, sense obertures.

PAVELLÓ 4: El pavelló 4 té una superfície construïda de 908 m² i està format per Planta Baixa i Planta Coberta. La superfície útil aproximada del pavelló 4 s'estableix en 840 m².

El pavelló 4, adossat a la tanca perimetral situada en la cantonada dels carrers Avinguda Diagonal i John Maynard Keynes, és un edifici de planta en forma de L que es desenvolupa en planta baixa.

L'edifici està compost per un cos principal de planta rectangular disposat al llarg del carrer de John Maynard Keynes. Aquest cos allotja una gran nau diàfana d'uns 60 m. de llarg per 10 m. d'ample amb espais destinats a servei en els seus extrems. Està protegit amb coberta

inclinada de quatre aiguavessos amb acabat de teula aràbiga. El cos principal presenta els accessos i façana orientada vers el recinte del Parc del Palau de Pedralbes. Per la seva banda posterior, límit amb el carrer de John

Maynard i l'Avinguda Diagonal, l'edifici presenta un cos o passadís posterior corregut en tota la seva longitud, adossat a la tanca exterior de l'edifici amb coberta plana transitable. El cos longitudinal disposat al llarg del carrer de John Maynard, està comunicat amb el interior del cos principal i està resolt amb forjat de bigueta unidireccional recolzada sobre murs portants. El cos longitudinal amb façana a l'Avinguda Diagonal, compta igualment amb una coberta plana transitable recolzada, en aquest cas, sobre una estructura de voltes massisses d'obra de fàbrica. El cos presenta una longitud que sobrepassa l'amplada del cos principal de l'edifici, provocant la planta en forma de L del conjunt. Tota aquesta crugia, a nivell de la planta coberta, compta amb un conjunt de marquesina i dues torres o templets situats en els seus extrems, de les mateixes característiques que l'existent al pavelló 3, configurant com s'ha exposat anteriorment, un mateix element singular a cada extrem de la façana principal del recinte a l'Avinguda de Pedralbes.

A nivell d'evolvent, el conjunt només disposa d'obertures en la façana que dona a l'interior del jardí. Les finestres estan ubicades altes i quatre portes donen accés a la nau central i a ambdós espais extrems de serveis. La façana testera del cos principal i la façana del conjunt que dona al carrer, són gairebé cegues, llevat un parell de finestretes obertes a l'Avinguda Diagonal.

A la façana testera de la crugia estreta que sobresurt del cos principal, hi ha una porta d'accés. A la façana testera de la crugia estreta que limita amb el carrer John Maynard Keynes, hi recolza l'escala d'accés a la planta coberta. Les dues cobertes planes d'aquestes crugies perimetrals estan comunicades entre elles, accedint al conjunt de la marquesina i els templets.

A nivell interior, només resta en ús una part de la zona corresponent a la crugia central del cos principal amb coberta a dues aigües (ocupada per les dependències del personal de parcs i jardins). La resta són tots espais sense ús.

Descripció constructiva

L'estat constructiu de l'estructura visualment és correcte, sent possible la conservació amb intervencions puntuals en l'àmbit de les pèrgoles perimetrals així com l'envolupant dels edificis per acabar l'execució de l'edifici i que posteriorment es pugui posar en servei.

Extracte document: JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4. Veclus s.l. Maig de 2022

Estat actual Pavelló 3.

Les quatre crugies que formen aquest edifici estan resoltes amb murs de càrrega de 30 cm d'espessor, fets de maó arrebossat de morter de calç pintat de color ocre. Les quatre ales que conformen l'edifici estan cobertes amb un terrat pla transitable a base de rajola de Piera de 14 x 29 disposada a la mescla i a trencajunt. Les baranes del terrat presenten una estructura calada a base de balustres prefabricats de diferents períodes, motiu pel qual alguns son fets de formigó armat, d'altres de terracota i d'altres de pedra artificial rosada.

Les dues crugies orientades a la tanca perimetral del parc, que van ser edificades vers l'any 1924, estan configurades per galeries d'arcs de mig punt coberts amb voltes escarseres amb llunetes, fetes de maó de pla i

reposant sobre pilars quadrangulars de maó massís de 45 x 45 cm.

La crugia est, que va ser convertida en office durant la rehabilitació de l'edifici l'any 1985-86, presenta les seves parets revestides amb rajola esmaltada de 15x15 cm. Els paviments presenten peces de gres esmaltat de color gris (20x20 cm) col·locat a l'estesa. Els arcs orientats al pati van ser cegats amb grans làmines de vidre trempat de 15 mm d'espessor.

Per la seva banda, la crugia oest presenta la seva galeria i voltes obertes a l'aire lliure. El terrat d'aquesta crugia està coronat amb una pèrgola descoberta a base de bigues i columnes

toscanes fetes de formigó armat. Aquesta pèrgola està flanquejada, a banda i banda, de dos templets de planta quadrada, oberts als quatre punts cardinals a través d'un arc de mig punt flanquejat de dues pilastres toscanes que sostenen un entaulament classicista rematat per un frontó triangular motllurat.

Tota aquesta estructura (inclosa la coberta inclinada) està realitzada amb una fàbrica de maó revestida de morter de calç, a excepció dels capitells i les bases de les pilastres, que son elements seriatos de formigó motllurat.

Segons la documentació, la pèrgola va ser reconstruïda durant una intervenció realitzada l'any 1947. Cinquanta anys després, el 1997, l'extrem més oriental d'aquesta crugia va haver de ser reedificat novament a causa de l'esfondrament accidental de l'estructura.

Les dues naus orientades al parc, que van ser afegides als pòrtics originals vers l'any 1926, son de major amplada i han arribat a l'actualitat cobertes amb un forjat edificat el 1985 a base de jàsseres metàl·liques fetes amb bigues UPN emparellades, biguetes de formigó

armat i revoltons prefabricats de tipus cassetó ceràmic. Aquesta estructura és visible a causa de la retirada dels cel rasos que els protegien. Els murs perimetrals es presenten redoblats amb envanets de cartró-guix tipus pladur. Els paviments son fets de caires de gres de Breda de color natural (33x33 cm) disposats de punta, amb juntes segellades de material sintètic. Pel que fa la crugia oest, en aquella operació es procedí a practicar nous portals de comunicació vers el pati central, al mateix temps que es cegaren els finestrans orientats al parc.

A la mateixa crugia es va edificar, per mitjà d'envanets aplacats de taulell estratificat xapat amb làmines de fòrmica, estances destinades a lavabos públics, recepció i guarda-roba.

El pati central va ser repavimentat amb rajola de Calaf de 15 x 30 cm col·locada a la mescla, a excepció del quadrant central, que va ser ornat amb una bassa ornamental d'aigua revestida de rajola esmaltada de color marró i les voreres de marbre blanc.

El mateix any 1985 es va dotar l'edifici d'un vestíbul vinculat a l'arc d'accés al pati, consistent en una marquesina composta per una llosa de formigó de 15 cm de gruix sostinguda per dos pilarets de tub metàl·lic de 15 cm de diàmetre i amb sistema de recollida d'aigües a l'interior. Es tanca amb grans làmines de vidre trempat de 15 mm d'espessor.

Totes les fusteries de l'edifici son fetes de fusta de pi i vidrieria enllistonada a l'anglesa, tot pintat a l'esmalt de color blanc. Cadascuna de les portes d'accés al pati està formada per una ventalla superior fixa, dues targes laterals fixes i una porta de doble batent.

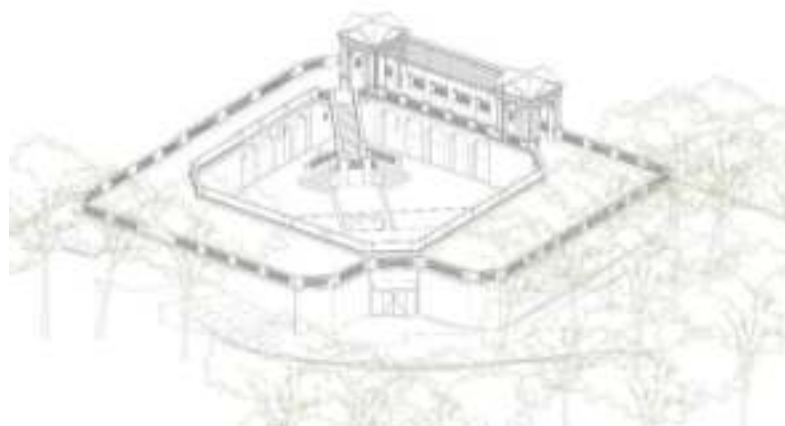

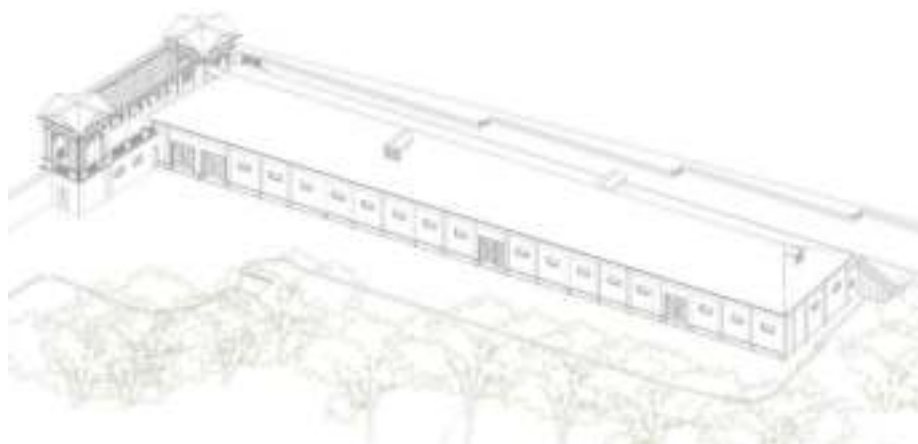
Estat actual Pavelló 4.

El Pavelló 4 està format per dues crugies de cronologia dissemblant: la crugia més petita, paral·lela a la Diagonal, va ser edificada l'any 1924, mentre que la crugia més àmplia, paral·lela a Maynard Keynes va ser fruit d'una addició realitzada entre 1925 i 1926.

La crugia orientada a la diagonal presenta uns trets gairebé idèntics a la que presenta la mateixa orientació en el Pavelló 3. Com aquella, també està formada per una galeria de voltes d'aresta fetes de maó de pla, amb pilastres i arcs faixons fets de maó massís. Els paraments son de 15 cm d'espessor, mentre que els pilars son de 45 x 45 cm. L'interior d'aquesta galeria presenta murs i voltes enguixats i pintats de blanc, així com un paviment de gres esmaltat de color gris (20x20 cm) col·locat a l'estesa datable vers 1985, data aproximada de la conversió de l'edifici en magatzem del museu d'arts decoratives.

Aquesta ala està coberta amb un terrat pla transitable a base de rajoles bordes disposades a la mescla. El terrat està coronat amb una pèrgola descoberta a base de bigues i columnes toscanes fetes de formigó armat. La pèrgola està flanquejada, a banda i banda, de dos templets de planta quadrada, oberts als quatre punts cardinals amb arcs de mig punt emmarcats de dues pilastres toscanes i un entaulament classicista rematat per un frontó triangular motllurat. Tota aquesta estructura està realitzada amb una fàbrica de maó revestida de morter de calç, a excepció dels capitells i les bases de les pilastres, que son elements seriatos de formigó motllurat.

La crugia més àmplia del Pavelló 4 està formada per dues naus paral·leles, ambdues resoltes amb murs de càrrega de 15 cm d'espessor fets de maó revestit de morter de calç. La façana occidental està formada per un mur-cortina totalment llis i reforçat interiorment, mentre que la façana oriental és plena de buits i fa aparents les seves pilastres de càrrega, de 30 x 30 cm de secció. La façana està rematada amb una cornisa perimetral de pedra artificial motllurada a toros i escòcies que va ser afegida l'any 1970, quan es va remodelar

integralment l'estructura de coberta.

La nau principal d'aquesta crugia està efectivament coberta amb encavallades tipus Polonceau, a base de bigues metàl·liques IPN i corretges a base de perfils metàl·lics de doble "T". El tauler és fet de totxanes calades encadellades. Es resol externament amb una coberta de quatre aiguavessos de teula àrab, amb una llucana oberta als quatre punts cardinals. Cal destacar que l'entrega d'aquesta teulada adossada a la pèrgola columnària del cos original va ser resolta de manera barroera i amb molt poc criteri arquitectònic, fent malbé l'aparença majestuosa que presentaven aquells miradors quan van ser edificats.

Pel que fa els interiors de la nau principal de la crugia són també resultat de la remodelació de 1970, i es caracteritzen pels seus paraments reenguixats i pintats de blanc i el cel ras mostra acabats a base de planxes prefabricades d'escaiola motllurada. El paviment (el nivell del qual va ser alçat sobre un llit de còdols) es presenta aplacat de lloses rectangulars de pedra calcària grisa tipus Sant Vicenç. Aquest paviment va acollir, vers el 1985, els rails dels compactus mòbils instal·lats a la nau mentre era utilitzada de reserva museística.

Tots els tancaments, fets a base de travessers de fusta massissa lacada i quarters de vidre laminat, daten de 1970, així com els fanals de bronze daurat que ornamenten el vestíbul.

Pel que fa la nau més estreta de la crugia paral·lela a Maynard Keynes, cal remarcar el creixent espessor del seu mur occidental, destinat a fer de contenció de terres d'aquell espai semisoterrat. La nau conserva la seva aparença projectual de 1926: El terra conserva la cota original que antigament regia tot l'edifici, així com el seu acabat primigeni, a base de paviments continus de ciment amb incisions a imitació d'un empedrat.

Pel que fa l'estructura de coberta presenta un forjat unidireccional a base de biguetes metàl·liques amb revoltos de maó de pla que es tradueix, a l'exterior, en un terrat pla transitable a base de rajoles bordes disposades a la mescla. La cambra d'aire de la solera s'obre a l'exterior per mitjà de colzes cilíndrics de fibrociment.

Les dependències de la cantonada, convertides en lavabos en la rehabilitació de 1970, mostren aparells sanitaris, paviments de gres natural i murs revestits de rajola de València blanca i blava que semblen propis d'alguna intervenció realitzada vers el 1985 i no Documentada.

Valoració patrimonial Pavellons 3:

Extracte document: JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4. Veclus s.l. Maig de 2022

Els edificis que avui s'anomenen Pavelló 3 i Pavelló 4 dins del recinte de l'antic Palau Reial de Pedralbes, presenten –com la resta de la finca- un recorregut històric relativament curt, però força nodrit de transformacions estructurals i d'acabat motivades pels successius canvis d'usos als que han estat sotmesos. Tot seguit s'ofereix una enumeració sintètica dels diversos canvis que s'ha pogut documentar en el marc de la present recerca:

El Pavelló 3:

- Edificat pels volts de 1924 seguint una idea esbossada per l'arquitecte Eusebi Bona i executat per Francesc de Paula Nebot. En aquell moment es definí com un mer recurs paisatgístic per enriquir arquitectònicament el jardí i estava configurat tan sols per les dues galeries de voltes que formen la crugia est i sud. Aquesta darrera ja es presentava rematada per un terrat mirador protegit per una pèrgola flanquejada de dos templets. Una escala imperial donava accés al terrat. Pel que fa fusteries, d'aquest període fundacional només es conserva una portella orientada a Pere Duran Farell, de gran interès històric-artístic.
- Ampliació de l'edifici pels volts de 1925-1926 segons plànols de Nicolau Maria Rubió (presumiblement) garatge d'automòbils. S'edificaren la crugia nord i oest, cobertes amb terrat pla sobre un forjat de biguetes metàl·liques de doble "T". Es genera així un pati d'angles aixamfranats amb finestrans oberts als paraments de maó.
- Durant la II República esdevingué escenari d'anuals de roses organitzades pel Foment Nacional d'Horticultura. En imatges de l'època s'hi veu com els arcs de les crugies est i sud havien estat cegats i reemplaçats per finestrans.
- L'any 1939 la 'Ponencia de Reconstrucción' s'encarregà de substituir les fusteries i la pintura exterior del que en aquell moment es coneixia com "pabellón del chofer del lltre. Sr. Presidente de Cultura".
- L'any 1947 l'arquitecte en cap del Servicio de Edificios Culturales' Ramon Raventós i la constructora 'Closa' realitzaren la rehabilitació del "Garage", edifici que es trobava molt deteriorat. Se substituïren diversos trams de forjat i soleres del terrat, així com el parapets i les balustrades de les crugies nord i oest. El més rellevant és, però, que s'enderroca la pèrgola superior per tal de tornar-la a edificar de bell nou.
- Durant la transició l'edifici va acollir diversos usos: magatzem de carruatges a la crugia nord, cos de guàrdia i control de seguretat a la crugia oest, vestuaris de Parcs i Jardins la crugia est i lavabos públics la crugia sud.
- Entre 1985 i 1986 l'equip d'arquitectes Albert de Pablo i Ponte, Joan Josep Murgui i Luna i Antoni Carrió i Campaña, de l'estudi 'abac', encarà la rehabilitació integral d'aquest edifici com a equipament on celebrar-hi reunions, convencions, exposicions i banquets. En aquella intervenció es dotà l'edifici del seu aspecte i acabats actuals: es va reforçar la fonamentació amb formigó armat, es va incorporar nous sistemes de climatització, substituir tot els sistemes de fontaneria, sanitaris i instal·lacions contra incendis. A la crugia est es va enderrocar totes les subdivisions interiors, es van cegar les finestres orientades al parc i es van obrir grans portals vers al pati. A més, es va construir un espai de recepció, guarda-roba i serveis públics, amb envanets revestits de fòrmica. Tant la crugia est com la nord van ser dotats d'un nou forjat de bigues de formigó armat i revoltos industrials. Es procedí a substituir part dels balustres deteriorats i es van refer les soleres del terrat. El pati central va ser repavimentat i dotat d'una bassa central ornamental. A més es va edificar un distribuïdor d'accés en forma de marquesina, amb la volada de formigó armat sostinguda per pilars de tub metàl·lic. Els arcs de la galeria est i sud van ser desemparedats per recuperar la imatge dels pòrtics originals. La galeria est va ser reconvertida en office, amb l'addició de nous tancaments de vidre reforçat. Totes les façanes van ser repintades de color ocre i tots els paviments interiors van ser refets. Va quedar fora de la intervenció la pèrgola i els templets del terrat.
- Entre juliol i agost de 1997 es va reconstruir part de la pèrgola superior, que s'havia esfondrat l'abril del mateix any. Es van substituir les biguetes i les columnes amb peces de formigó armat noves.
- L'any 2010 es va plantejar un projecte de nova rehabilitació de l'edifici per tal de convertir el pati central en un espai cobert. El projecte, signat pels arquitectes Fina Alomar, Miquel Àngel Ramos, Daniel Lorenzo i Natàlia Sancho, no va prosperar.

El Pavelló 4:

- Edificat pels volts de 1924 seguint una idea esbossada per l'arquitecte Eusebi Bona i executat per Francesc de Paula Nebot. En aquell moment es definí com un mer recurs paisatgístic per enriquir arquitectònicament el jardí i estava configurat tan sols per la galeria de voltes que forma la crugia sud. El terrat-mirador també estava protegit per una pèrgola flanquejada de dos templets.
- Ampliació de l'edifici pels volts de 1925-1926 segons plànols de Nicolau Maria Rubió, per tal de dotar l'edifici d'usos esdevenint cavallerissa equipada de quadra, cotxera i magatzem de guarniments. S'edificà la gran nau paral·lela a Maynard Keynes, coberta amb una teulada de dos aiguavessos sobre encavallades de manganella de fusta massissa.
- Durant la Guerra Civil Espanyola, entre el Pavelló 4 i el Pavelló 3 s'inicià la construcció d'un refugi antiaeri per acollir el Govern de la República allotjat al palau. Aquell refugi, inacabat al finalitzar la guerra, va ser inutilitzat i terraplenat l'any 1939.
- El mateix any 1939 es va haver de reparar els vidres trencats de diversos finestrals de les antigues cavallerisses, edifici que no patiria més desperfectes.
- El febrer de 1969 l'arquitecte municipal Joaquim de Ros i de Ramis plantejà el projecte de reconversió de les cavallerisses en un museu de carruatges. L'obra de remodelació, conclosa el 1970 i realitzada per la constructora 'Closa' donà a l'edifici la distribució interior actual per mitjà de l'enderroc de les quadres i la generació d'un nou espai museogràfic diàfan, uns lavabos públics i cinc dependències destinades als suboficials de la guàrdia de Franco. També es va canviar el seu aspecte i solucions estructurals actuals: es va substituir la teulada i la seva estructura, per mitjà de noves encavallades metàl·liques tipus Polonceau, riostrant l'entrega de les bigues amb formigó armat i dotant el ràfec exterior d'una cornisa de pedra artificial motllurada. A l'interior es donà nous acabats: murs enguixats, cel-ras de planxes d'escaiola motllurada, paviments a base de lloses de pedra grisa de Sant Vicenç i es van refer de bell nou totes les fusteries de les obertures, algunes de les quals canviaren de forma.
- Vers el 1985 el Museu de Carruatges tancà les seves portes.
- L'any 1995 l'edifici es convertí en magatzem i sala de reserva de les col·leccions del Museu d'Arts Decoratives fins el seu trasllat a la Plaça de les Glòries l'any 2014, quan l'edifici cau en desús.

Fotografia 1

Fotografia 2

Fotografia 3

Fotografia 4

Fotografia 5

Fotografia 6

L'estudi Històric, JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4 descriu les conclusions dels valors històrics i patrimonials dels dos edificis. A continuació es transcriuen íntegrament els punts:

Conclusions: Valoració patrimonial

- El valor històric patrimonial més rellevant dels dos pavellons és el de la voluntat original de configurar un recurs paisatgístic per enriquir arquitectònicament el jardí i el límit tanca per la seva entrada principal (Avinguda de la Diagonal).
- En aquest sentit, cal posar de relleu la configuració de l'angle del pavelló 3, amb el seu terrat mirador, pèrgola, templets i escala imperial, amb tots els seus elements (balustres, columnes, etc) [Fotografia 1].
- Un element singular del mateix pavelló 3 és la porta d'accés des del carrer. [Fotografia 2]
- Les naus del pavelló 3 orientades al parc van ser afegides als pòrtics originals vers 1926. Han estat històricament més alterades i se'ls atorga exclusivament el valor de la definició del tancament de l'espai; un tancament que podria reconsiderar-se. No gaudeixen de cap element patrimonial destacable. [Fotografia 3]
- El pavelló 4 no va dissenyar-se originalment com a angle. El pòrtic paral·lel a la Diagonal gaudeix del mateix plantejament que el pavelló 3, i la mateixa vàlua patrimonial de definició de la imatge de terrat-mirador, amb els templets i la pèrgola. [Fotografia 4]
- La construcció del cos perpendicular funciona exclusivament com a mur cortina de tancament per a la banda del carrer John Maynard Keynes. [Fotografia 5]
- Fruit d'un projecte no unitari —encara que força contemporani— la nau de l'antiga cavallerissa no té una bona entrega amb el cos del terrat-mirador. No disposa tampoc de valors patrimonials rellevants i podria estudiar-se la seva redefinició. [Fotografia 6]

MD 1.4.4. Altres condicionants de partida

Extracte del plec Tècnic del Concurs: PLEC DE CRITERIS D'INTERVENCIÓ PER ELS SERVEIS RELATIUS A LA REDACCIÓ DEL PROJECTE I DIRECCIÓ DE LES OBRES DE REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES, A L'AVINGUDA DIAGONAL, 686, AL DISTRICTE DE LES CORTS, BARCELONA. PR.2022.0026.

L'encaix de la proposta ha partit d'aquestes consideracions inicials. Noti's que durant el transcurs del projecte, la proposta ha sofert adaptacions que sobreescrueixen algunes consideracions de partida recollides a continuació. En especial pel que fa als accessos des dels carrers Duran Farell i John Maynard Keynes

La proposta dona resposta als següents criteris de partida del projecte:

Criteris generals de l'actuació

Els criteris bàsics que han de regir la redacció del projecte són:

- 1. Representativitat. Els edificis de la Casa Àsia han de tenir un adequat caràcter de representativitat, associat a la institució cultural de la que seran Seu.*
- 2. Sostenibilitat. Els edificis han de ser el més eficients possible, des del punt de vista energètic, potenciant l'aprofitament de la llum natural, el bon comportament tèrmic passiu de les seves envoltures, l'aïllament tèrmic ben plantejat, i fomentant l'autoconsum, l'estalvi energètic, l'ús d'energies renovables i ús d'instal·lacions d'alt rendiment.*
- 3. Accessibilitat universal. L'edifici haurà de promoure l'accessibilitat universal completa i sense discriminacions, plantejada com a principi d'actuació, més enllà de l'aplicació de normatives d'accessibilitat de compliment obligat.*
- 4. Funcionalitat. L'edifici ha de resoldre de la manera més eficient possible les funcions exigides en aquest programa, tant des del punt de vista de l'usuari públic i privat com des del punt de vista del personal de manteniment.*
- 5. Polivalent. Les sales s'han de poder adaptar als possibles usos que puguin arribar a tenir lloc, plantejant solucions versàtils i flexibles.*

Criteris Funcionals

- 1. Comunicació entre pavellons. Tot i el desdoblament del programa de la Seu de Casa Àsia en dues edificacions, és necessari poder mantenir una bona comunicació entre elles, per l'interior dels jardins, amb una senyalització adequada. La connexió també vindrà donada per una intervenció paisatgística pels jardins, entre el pavelló 3 i 4.*
- 2. Compatibilitat d'usos amb el recinte i el Palau. La situació d'aquests dos pavellons, a les dues cantonades sud del recinte dels jardins de Pedralbes, ofereix una oportunitat idònia perquè puguin ser també utilitzats al marge del funcionament general del recinte dels jardins, a través de sengles accessos directes des dels carrers laterals de Pere Duran Farell i John Maynard Keynes, permetent així l'ús de l'equipament cultural en qualsevol horari, i de manera autònoma, sense interferir amb altres possibles usos del recinte, respecte als que es puguin presentar algun tipus d'incompatibilitat. L'aparició necessària d'accessos independents als dos pavellons, haurà de ser compatible amb el seu nivell de protecció arquitectònica. Les diferents situacions per les quals han passat aquests pavellons al llarg de la seva història ja han provocat l'aparició d'alguns accessos secundaris, directes des de la via pública. En tot cas, si calgués una certa "representativitat", es podria estudiar alguna mena d'inflexió en el mur i crear un cert porxo d'accés, mantenint el concepte d'estructura muraria perimetral. Degut a l'horari d'ús o als actes que puguin tenir lloc al parc l'accés als pavellons per l'interior del parc podria estar restringit.*
- 3. Pública concurrència. La separació del programa funcional de la Seu de la Casa Àsia en dues edificacions separades, no eximeix cap de les dues edificacions del caràcter d'equipament cultural que aquesta Seu requereix. Per tant, els dos edificis són susceptibles de desenvolupar una potencial activitat cultural, i haurien de tractar-se com a pública concurrència, permetent l'ús públic d'un nombre considerable de persones.*
- 4. Vinculació d'espais. Els despatxos de Gerència i Direcció, els espais destinats al treball d'administració i l'espai de descans del personal, ha d'estar en el mateix pavelló.*
- 5. Espais auxiliars. Els espais auxiliars previstos (lavabos, espais de neteja, sala tècnica de clima, sala tècnica de climatització) han d'estar previstos en els dos pavellons.*

Criteris Patrimonials

Vist l'àmbit de l'Entorn de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, l'actuació requerirà del corresponent informe previ de la Comissió Territorial de Patrimoni Cultural a la ciutat de Barcelona, atenent als preceptes assenyalats en la Llei del Patrimoni cultural català.

Atenent a la lògica constructiva i funcional de cada pavelló, seguidament es defineixen un conjunt de criteris d'intervenció per a garantir la conservació de les millors especificitats de cada edifici, vinculades al valor patrimonial del conjunt.

PAVEL·LÓ 3

o Qualsevol actuació a l'interior del pati, ha de poder mantenir la seva condició de pati.

o Conservació i recuperació de l'element de marquesina i cossos extrems de planta coberta, que composen la façana a l'Avinguda Diagonal.

o Conservació de l'escala d'accés a planta coberta.

PAVEL·LÓ 4

o Qualsevol actuació a l'edifici, ha de garantir el manteniment del reconeixement de la diferent tipologia existent entre la peça central longitudinal i les dues crugies més estretes que voregen els vials.

o Conservació de l'estructura de voltes i arcs existent a la crugia sud.

o Conservació i recuperació de l'element de marquesina i cossos extrems de planta coberta, que composen la façana a l'Avinguda Diagonal.

Altres consideracions

Degut a que l'ús proposat en els pavellons no resta vinculat a l'ús del parc, en el desenvolupament del projecte ha demandat la necessitat de redactar un Pla Especial integral del conjunt dels Jardins.*

Un dels principal requeriments per a l'execució de les obres és que el Palau de Pedralbes no tanqui durant les obres. Per tant, s'ha de garantir la visibilitat i l'ús normal del Palau de Pedralbes mentre durin les obres en els pavellons.

CRITERIS GENERALS DEL PROGRAMA FUNCIONAL

El programa funcional que s'ha de ubicar en les construccions del pavelló 3 i el pavelló 4 del recinte del Parc del Palau de Pedralbes, d'acord amb l'article 4 dels Estatuts de la Casa d'Àsia, segueix els següents objectius d'ordre general:

- a) Fomentar la realització d'actuacions i projectes que contribueixin al millor coneixement entre les societats d'Àsia, el Pacífic, Europa i Espanya.*
 - b) Impulsar el desenvolupament de les relacions d'Espanya amb aquells països i sobretot amb els històricament amb més vinculació a Espanya, especialment les Filipines, en els àmbits institucionals, culturals, socials, científics i econòmics.*
 - c) Estrènyer els vincles de cooperació amb l'ASEF (Àsia/Europe Foundation) i propiciar-ne el millor coneixement a Espanya del procés ASEM (Àsia-Europe Meetings).*
 - d) Fomentar els programes sobre la conca del Pacífic amb Iberoamèrica i especialment amb els països llatinoamericans pertanyents a l'APEC, per a lo qual Casa Àsia, que té formalitzat un conveni amb la Casa d'Amèrica de Madrid, mantindrà i promocionarà activitats amb experts investigadors de Iberoamèrica, Europa i Àsia.*
 - e) Promocionar Barcelona i Madrid, així com les altres ciutats on s'estableixin les delegacions a què fa referència l'article 3.3, com a llocs de trobada entre Europa i Àsia i el Pacífic, facilitant l'acostament institucional, empresarial, cultural i social entre els seus països.*
 - f) Servir de fòrum a les representacions diplomàtiques dels països esmentats per a la difusió dels interessos i realitats dels països esmentats a Espanya i a Europa.*
 - g) Establir una biblioteca, hemeroteca, fonoteca, cinemateca i centre de documentació públics sobre Àsia i el Pacífic.*
 - h) Desenvolupar programes específics per a la població escolar i joventut, amb especial atenció a la promoció de valors de cooperació, solidaritat i no discriminació entre les noves generacions.*
 - i) Promoure programes dirigits als mitjans de comunicació, les noves tecnologies de la informació i difusió en xarxa d'activitats de Casa Àsia.*
 - j) Qualsevol altres que contribueixin a la realització dels objectius de foment d'interessos entre Espanya i Àsia pels quals es constitueix aquest consorci.*
- La Seu de la Casa Àsia a Barcelona necessita el desenvolupament d'un programa d'activitats culturals i formatives, recolzades per un nucli administratiu i directiu.*

DEFINICIÓ GENERAL DEL PROGRAMA

El programa que s'ubica als pavellons 3 i 4 dels Jardins del Pavelló de Pedralbes consisteix en el següent:

A. Oficines. Espai més privat. Espais que allotgen usos administratius generals, amb un horari que pot coincidir amb el d'obertura dels jardins.

B. Espai d'activitats públiques. Espai més públic. Espais per esdeveniments, espais culturals i de formació i un auditori. La intensitat d'ús d'aquests espais és de uns 3 actes per setmana, 1 o 2 cursos diaris de 1,5 hores de durada i 3 o 4 exposicions anuals amb un horari que ocuparà franges en la que el recinte dels jardins estarà habitualment tancat.

C. Espais auxiliars. Espais vinculats als dos pavellons. Una categoria d'espais de servei, vinculats a tots dos edificis. Lavabos, espais de neteja, sala tècnica, magatzem i arxiu.

CARACTERÍSTIQUES DELS DIFERENTS ESPAIS (Requeriments inicials del programa)

1. RECEPCIÓ

S'haurà de proposar un punt d'accés des del C/ Durán Farell i C/John Maynard Keynes, si aquests accessos son possibles seran els principals. ***Aquest punt s'esmena durant el transcurs del projecte. El present document integra una solució adaptada als requeriments per part de la Comissió de Patrimoni de la Generalitat de mantenir la continuïtat de la tanca i per tant deixar aquests accessos com a secundaris.** Si l'accés als pavellons es produeix des dels carrers, el vestíbul actual dels edificis es dedicarà a un accés secundari i no caldrà que tingui mostrador de recepció ni taquilles, però sí senyalística i directoris.

En total hi haurà dos accessos a cada pavelló, un per l'exterior, des del carrer i un per l'interior dels jardins. A nivell de projecte es plantejarà un principal i un secundari indistintament, tot i que serà durant el desenvolupament del projecte quan es decidirà quin haurà de ser el principal.

Cada pavelló haurà de disposar del seu espai de recepció. L'accés principal a cada pavelló ha de comunicar amb un espai de recepció i benvinguda. Apareixerà un petit taulell d'atenció accessible, per atendre i informar a les visites públiques. El taulell disposarà d'un lloc de treball equipat amb 1 "punt de treball tipus 1" (veure instal·lacions comunes). Disposarà d'un sistema de projecció. En aquest espai apareixeran la senyalització i els directoris de l'edifici.

Cal reservar un espai per a 30 taquilles d'ús individual entre els dos pavellons (mesures de dues taquilles: 30x50x180)

2. SALA DE REUNIONS/SALA PER A RECEPCIONS

Una sala de reunions amb capacitat per a 25 persones, disposades en forma d'anell o en una taula ovalada.

A més de l'ús com a sala de reunions internes o externes, aquesta sala ha de servir com a espai de recepció per a visites i per esmorzars de treball amb autoritats.

La sala ha de tenir una capçalera amb caràcter institucional, amb el logotip de Casa Àsia.

La sala haurà d'estar equipada amb un projector i pantalla de projecció (o un monitor de grans dimensions) amb connexió HDMI per rebre senyals des del PC de sala. També disposarà d'un sistema de videoconferències adequat a les dimensions de la sala, 1 "punt de treball tipus 3" per al PC de sala, i 15 "punts de treball tipus 2" integrats a la taula (veure instal·lacions comunes).

Tindrà un bon aïllament acústic respecte dels altres espais.

3. ESPAI DE TREBALL ADMINISTRATIU

La zona de treball administrativa estarà habilitada per a 30 persones, organitzades en 6 equips, els dels Departaments de Comunicació, Economia, Política i Societat, Cultura i Exposicions, Interculturalitat i Administració.

És convenient que les taules de treball de cada equip es puguin agrupar d'una manera flexible, permetent la configuració dinàmica del nombre de components de cada departament. Les taules de treball tindran unes dimensions mínimes de 160 x 80 cm.

S'ha de delimitar una zona de treball segregada de la resta dintre de la zona de treball administratiu, per a un equip de 5 o 6 persones. Per a la resta dels equips no cal una separació física entre diferents departaments, encara que poden aparèixer franges d'armaris com a separació. Hauran de poder disposar almenys un armari per cada lloc de treball, de 100 x 45 cm.

El departament d'Administració ha de situar-se molt proper als despatxos de Direcció i no es pot segregar, ha d'estar tot l'espai de treball administratiu en el mateix pavelló.

Cada lloc de treball estarà equipat amb un "punt de treball tipus 1". A més hauran d'aparèixer, degudament repartits a tot l'espai, 3 "punts de treball tipus 2" per impressores.

4. ESPAI DE DESPATXOS DE DIRECCIÓ

Un despatx per a la direcció General i un despatx per a la Gerència.

Cadascun dels despatxos haurà de tenir espai per ubicar una taula de treball àmplia (mínim 200 x 80 cm.), una taula de reunions per a 6 persones i alguns armaris.

Els despatxos estaran equipats cadascun amb 2 "punts de treball tipus 1".

Tindran un bon aïllament acústic respecte dels altres espais.

5. ESPAI DE DESCANS PERSONAL

Sala de descans i menjador de personal, per a 6 persones.

Equipat amb armaris baixos i alts, taulell de treball de 2 metres de llarg i 60 cm. d'amplada, aigüera, aixeta monocomandament per a aigua freda, i endolls per a la connexió de nevera, cafetera i microones.

Reserva d'espai per a la ubicació de dos forns professionals, en els casos en què es contracti servei de càtering.

La sala també estarà habilitada per a una font d'aigua corrent filtrada, amb presa d'aigua i connexió al sanejament.

L'espai tindrà instal·lació elèctrica adequada per el seu propi equipament i per a la previsió d'elements vinculats al possible càtering. L'espai tindrà instal·lació d'aigua freda amb clau de tall independent. La sala ha de tenir una bona ventilació i una extracció independent.

6. AUDITORI

Dissenyat com a espai polivalent. L'auditori estarà preparat per acollir diversos esdeveniments culturals, des d'espectacles de petit format (cinema, dansa, teatre, concerts, etc.) fins a conferències o cursos.

L'auditori estarà dimensionat per a una capacitat de 100 persones assegudes a butaques fixes. El pati de butaques tindrà cert pendent si el projecte ho permet per facilitar una òptima visió de l'escenari/tarima.

La capçalera de l'auditori estarà equipada amb un escenari polivalent per a conferències, actes institucionals i espectacles de dansa, música o altres tipus. Al paviment apareixeran 2 caixes encastades amb tapa, integrades, amb 1 "punt de treball tipus 4" cadascuna. Aquests punts de connexió serviran per alimentar una taula per a conferenciant des de la qual es pugui projectar de manera directa amb un PC o portàtil.

L'auditori disposarà d'una petita sala tècnica, amb visió directa de l'escenari. La sala tècnica tindrà espai per a 2 tècnics i una consola de control per a la luminotècnia, les projeccions, la microfonia i una possible traducció simultània. La sala tècnica tindrà una climatització individual, amb control independent de l'auditori.

L'auditori estarà equipat amb un sistema de projecció d'alta resolució, capaç de projectar pel·lícules en pantalla gran, una pantalla de projecció retràctil de grans dimensions, un sistema de microfonia i so de qualitat, il·luminació tècnica per a l'escenari i sistema de retransmissió per a "streaming". L'auditori tindrà un tractament acústic adequat per a conferències i espectacles de petit format.

L'accés a l'auditori s'ha de fer des d'un espai que exerceixi les funcions d'avantsala o foyer, on el públic que accedeixi a un esdeveniment, espectacle, formació o xerrada pugui esperar-se.

7. MEDIATECA

L'espai destinat a la Mediateca ha d'ésser un punt de trobada entre la institució i la ciutadania. S'ha de procurar que l'espai tingui relació amb l'exterior per convidar a l'accés als possibles usuaris.

Disposarà d'un mostrador de préstec, accessible, ubicat en un lloc central, equipat amb taula de treball de 160x100 cm. i equipat amb un "punt de treball tipus 1".

Disposarà d'una sala de lectura amb capacitat per a 15 punts de lectura, amb taules de treball de 140x110 cm. cadascuna d'elles equipades amb un "punt de treball tipus 2". Aquesta sala ha d'ésser un espai versàtil que permeti acollir activitats com tertúlies literàries, conte de comptes o activitats relacionades amb l'hàbit del lector.

Disposarà d'una biblioteca per allotjar la col·lecció de llibres de coneixement, llibres de text, còmics, col·lecció infantil i juvenil, amb capacitat per a 75 metres lineals, equipada amb estanteries modulars de 35 cm. de profunditat.

Disposarà d'una videoteca per allotjar els fons audiovisual de 12 metres lineals equipada amb estanteries modulars de 15 cm de profunditat.

L'espai disposarà del servei de reprografia i un punt de consulta del catàleg online amb taula de treball equipada amb un "punt de treball tipus 2".

L'espai destinat a Mediateca tindrà que estar dotat amb sistema antirobatori a l'entrada.

A l'exterior, a prop de l'entrada al pavelló, s'ubicarà una bústia per a recollir les devolucions de material mentre el servei estigui tancat al públic.

8. AULES DE FORMACIÓ GENÈRICA

Es disposaran 3 aules de formació, dimensionades per a 20 alumnes asseguts i un formador.

Les 20 places per a alumnes disposaran d'una taula de 80 x 40 cm. Les taules tindran una safata inferior, connectada a la presa de terra, amb un endoll per alumne, amb mecanisme disposat sota la taula en una ubicació segura i sòlida.

Les aules disposaran de sistema de retransmissió per a "streaming", projector i pantalla de projecció, preparat per poder alimentar imatges des del PC o el portàtil del formador.

La taula del formador tindrà una safata inferior, connectada a la presa de terra, amb un "punt de treball tipus 3" amb mecanisme sota la taula en una ubicació segura i sòlida.

Una de les tres aules de formació genèrica ha de poder servir també com a sala de reunions, o sala per a entrevistes o recepció de convidats.

9. AULES DE FORMACIÓ PLÀSTICA

Es disposaran 2 aules de formació plàstica, dimensionades per a 20 alumnes asseguts i un formador.

Les 20 places per a alumnes disposaran d'una taula de 100 x 50 cm.

Les aules també serviran per a l'Escola Bambú, on s'organitzen tallers de danses, teatre, dinàmiques i jocs, per a grups de fins a 35 nens molt petits, que no necessiten les taules, sinó que s'asseuen sobre elements tèxtils tous a terra.

Les aules disposaran de sistema de retransmissió per a "streaming", pissarra, projector i pantalla de projecció, preparat per poder alimentar imatges des del PC o el portàtil del formador.

La taula del formador tindrà una safata inferior, connectada a la presa de terra, amb un "punt de treball tipus 3" amb mecanisme disposat sota la taula en una ubicació segura i sòlida.

Les aules estaran equipades amb armaris baixos, per als materials que s'utilitzin als tallers de l'Escola Bambú i un lloc perquè l'alumnat pugui deixar els seus abrics, motxilles i, si cal per al tipus d'activitat, deixar les sabates.

Disposaran de dues aigüeres, de 2 metres de llarg i 60 cm. d'amplada, aigüera integrada, aixeta monocomandament per a aigua freda i calenta, i 2 endolls.

S'hauran de situar carrils expositius des del sostre, en dues alçades diferents per poder penjar alguns elements decoratius per a realitzar determinats tallers de l'Escola Bambú.

El paviment ha d'ésser resistent i que es pugui netejar fàcilment sense deixar rastre.

És important disposar les aules de plàstica a prop dels banys, perquè els nens petits puguin fer-lo servir durant la realització dels tallers, i també a prop de l'entrada.

10. ARXIU

Es disposarà un arxiu, amb espai i prestatgeries adequades per a 90 metres lineals de documents de format llibre i arxivador. Les prestatgeries seran obertes i permetran adaptar-se a formats i mides diferents de llibres i arxivadors.

L'arxiu tindrà ventilació mecànica.

La porta d'accés serà metàl·lica o amb protecció contra els cops de 90 cm. de pas lliure, amb un sistema de retenció i algun sistema de restricció d'accés, clau o targeta.

11. MAGATZEM

Es disposarà un magatzem per a material divers.

La meitat de la superfície s'equiparà amb prestatgeries regulables de 50 cm. de fons i l'altra meitat quedarà lliure, per apilar material divers (mobiliari, equipament, elements de muntatge escènic i d'exposicions...)

El magatzem tindrà ventilació mecànica.

La porta d'accés serà de dues fulles, metàl·lica o amb protecció contra els cops, de 140 cm. de pas lliure, amb un sistema de retenció i algun sistema de restricció d'accés, clau o targeta.

12. ESPAIS AUXILIARS. LAVABOS

Dos blocs de lavabos públics separats per a cada edifici, amb almenys un lavabo accessible a cadascun dels blocs.

Cada bloc estarà dimensionat conforme a la normativa vigent, en funció del número d'ocupants previst.

13. ESPAIS AUXILIARS. ESPAI DE NETEJA

Es disposarà una cambra de neteja a cada edifici, proper al bloc de lavabos.

Cada estança ha de permetre la inscripció d'un cercle de 2 metres de diàmetre.

El revestiment de les parets i el paviment serà impermeable i fàcil de netejar, amb els sòcols preferentment arrodonits. Comptarà amb un abocador amb presa d'aigua freda i clau de tall independent. Disposarà de ventilació natural o mecànica.

La porta d'accés serà metàl·lica o amb protecció contra els cops, de 90 cm. de pas lliure, amb un sistema de retenció i algun sistema de restricció d'accés, clau o targeta.

14. ESPAIS AUXILIARS. SALA TÈCNICA DE CLIMA

El sistema de climatització i ventilació que s'instal·li tindrà, a cada edifici, una sala tècnica exclusiva per a les unitats exteriors i/o de ventilació i tractament d'aire, degudament insonoritzada dels espais habitables.

Les dimensions seran tals que permetran el manteniment adequat i substitució de les peces amb comoditat.

15. ESPAIS AUXILIARS. SALA TÈCNICA DE COMUNICACIONS

Les instal·lacions de telecomunicacions i connectivitat disposaran els armaris Rack en una sala específica a cada edifici, on es concentraran les electròniques de xarxa necessàries.

Les dimensions de la sala seran tals que permetin la col·locació de l'armari rack de telecomunicacions amb accés al davant i al darrere.

La sala estarà climatitzada en fred, de manera individual respecte de la resta del clima.

Si la normativa sectorial ho permet, podran aparèixer a la mateixa sala tècnica, quadres elèctrics (depenent de les potències), centraletes del sistema de seguretat, centraletes de incendis, servidors i monitors del circuit tancat de videovigilància i altres instal·lacions compatibles.

16. PATI I COBERTA En el pavelló 3, s'haurà de permetre la organització d'actes a l'aire lliure en el pati i en la coberta degut al gran atractiu que aquestes zones suposen. Durant la organització d'aquests actes, fora de l'horari administratiu, la distribució haurà de permetre la independització de les zones d'ús exclusivament privat respecte a les d'ús públic com el pati, la recepció i els lavabos. La coberta quedarà condicionada i habilitada per el seu ús públic per tal de que es puguin celebrar actes a l'aire lliure, implementant les mesures que siguin necessàries dintre dels marges permesos per el seu nivell de protecció patrimonial. S'haurà d'habilitar la il·luminació necessària per poder utilitzar l'espai del pati i la coberta nocturnament. Es tracta d'un espai accessible per persones amb mobilitat reduïda.

En el pavelló 4, la coberta quedarà condicionada i habilitada implementant les mesures que siguin necessàries dintre dels marges permesos per el seu nivell de protecció patrimonial. No es preveu la organització d'actes ni cal que sigui accessible.

17. INSTAL·LACIONS COMUNES dels diferents espais

Es defineixen els següents tipus de punts de treball:

o Punt de treball tipus 1: Una connexió de xarxa, dos endolls de línia SAI i dos endolls de línia convencional.

o Punt de treball tipus 2. Una connexió de xarxa i dos endolls de línia convencional.

o Punt de treball tipus 3. Una connexió de xarxa, dos endolls de línia convencional i una presa de HDMI.

o Punt de treball tipus 4. Una connexió de xarxa, dos endolls de línia convencional, una presa de HDMI i una presa de micròfon.

Altres aspectes

- L'emplaçament no presenta preexistències arqueològiques, ni es troba en una zona inundable.
- L'Ajuntament de Barcelona va fer cessió gratuïta de domini del Palau de Pedralbes de Barcelona i dels seus jardins a la Generalitat, comunicat als Acords de Govern amb data del 8 de febrer de 2022.

Marc legal d'aplicació al projecte

Les figures de planejament vigents que regulen es són de referència són:

PLA GENERAL METROPOLITÀ DE BARCELONA

El planejament vigent que regula els terrenys de referència és el PLA GENERAL METROPOLITÀ DE BARCELONA (en endavant PGM) aprovat definitivament el 14 de juliol de 1976 (publicat al BOP el 19 de juliol de 1976).

El planejament qualifica els sòls de referència amb Clau 6c, corresponent a Parcs i jardins urbans actuals i de nova creació d'àmbit metropolità, tal i com determina el full VIII-48 a escala 1:5000 de la sèrie b2 "Plànol d'ordenació" del PGM, què inclou la totalitat dels jardins de Pedralbes i el seu front amb l'Avinguda Diagonal amb aquesta qualificació urbanística.

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic historicoartístic de la ciutat de Barcelona

L'àmbit motiu de la intervenció està dins la zona afectada per la Modificació del Pla Especial de Protecció Arquitectònic Històricoartístic de la Ciutat de Barcelona pel Districte Les Corts (en endavant PEPPA), aprovat definitivament l'any 2000.

El recinte del Parc del palau de Pedralbes està identificat com a Conjunt Especial del Palau de Pedralbes [identificador 2046] i compren l'edifici del palau, diverses escultures, altres elements del recinte i el jardí amb els brolladors. L'edifici del Palau de Pedralbes està qualificat clau 7c(p) corresponent a equipament protegit. Els jardins amb els brolladors, escultures i altres elements que completen el recinte estan qualificats amb clau 6c(p) corresponent a Verd protegit. Els pavellons quedarien dins aquesta zona amb clau 6c(p).

El Palau de Pedralbes disposa d'un Nivell A de protecció. Al voltant de l'edifici del Palau de Pedralbes el Pla Especial protegeix també amb un Nivell B de protecció, elements tant o més importants que el palau mateix. Altres elements disposen del Nivell D de protecció, corresponent al nivell de protecció documental.

Els pavellons 1, 2, 3 i 4 no disposen de cap delimitació de protecció específic. Segons la fitxa amb identificador 2046 del Catàleg de patrimoni, les intervencions permeses en el Conjunt especial del Palau de Pedralbes són les següents: o Restauració i manteniment d'edificis i altres elements arquitectònics, amb els elements decoratius. o Restauració i conservació de les escultures. o Manteniment i conservació dels jardins. o S'haurà de garantir la conservació dels arbres que estan inclosos en el Catàleg d'arbres d'interès local.

Modificació Pla General Metropolità de Patrimoni

L determinacions urbanístiques fetes per la Modificació Pla General Metropolità de Patrimoni (en endavant MPGM Patrimoni). Inclou determinacions específiques i de desenvolupament dels plans especials de protecció (article 382) , així com de regulació d'usos en edificis protegits (article 383) i del planejament derivat integral en edificis protegits (article 384). S'adjunta extracte rellevants en relació a l'objecte de redacció del PEIIMU:

Article 383. Regulació d'usos en edificis protegits.

(...)

6. Les peces protegides qualificades com a equipament, que actualment no tinguin la destinació segons els usos previstos per a aquest sistema, no es consideren fora d'ordenació sinó amb usos disconformes, sempre que no estigui definit l'equipament i programada la seva execució pel corresponent pla especial. Mentre tant, podran desenvolupar-se en aquests edificis protegits els usos existents. Mitjançant un pla integral en edificis que tinguin originalment tipologia d'habitat, e amés dels usos dels diferents tipus d'equipament que siguin compatibles amb l'edificació, s'admeten els corresponents a usos públics o col·lectius no residencials, que comportaran el compromís per a la rehabilitació i posta en valor de l'element protegit i el seu entorn i no suposaran l'increment de sostre o del volum edificat de l'element, ni l'alteració de la seva tipologia original. En tot cas els usos

expressats estan sotmesos a les normes d'aplicació en les zones de l'entorn i les regulacions sectorials pertinents.

(...)

Article 384. Planejament derivat integral en edificis protegits.

1. Quan la intervenció en una finca protegida no es pugui ajustar estrictament a les condicions d'ordenació establertes genèricament en les Normes urbanístiques per a cada zona, d'acord amb la qualificació corresponent, es podran redactar plans derivats de caràcter integral que incorporin el conjunt de la parcel·la.

2. Els plans integrals, plans de millorar urbana o plans especials urbanístic, que comportin la reordenació o modificació del volum edificable, que incloguin en el seu àmbit finques o parcel·les on s'ubiquin elements protegits o estiguin associades amb aquests funcionament, han de preveure necessàriament les inversions corresponents per a la rehabilitació de l'element protegit, que s'executarà prèviament o de manera simultània a la de la nova obra. L'ajust de les condicions genèriques de l'ordenació de la zona d'implantació, segons les disposicions del present article es farà justificadament des de la correcta inserció urbana de la proposta i l'adequació amb l'entorn.

3. El planejament derivat (plans integrals, plans de millorar urbana o plans especials urbanístics) al qual fan referència els apartats anteriors podà ajustar, de manera justificada les característiques de l'element protegit, les condicions paramètriques de l'ordenació en la parcel·la d'emplaçament per tal de permetre encabir el sostre d'una possible ampliació amb l'àmbit màxim del sostre global que correspongui per aplicació de les normes urbanístiques a la parcel·la. En el benentès que l'edificació protegida es considera sempre adequada a l'ordenació amb l'objectiu de flexibilitzar la corresponent ordenació, es poden ajustar els següents paràmetres tipològics zonals:

(...)

c) Zones d'ordenació volumètrica i tridimensional

- Correspon al planejament derivat concretar els paràmetres, d'acord amb les característiques pròpies de l'ordenació.

Llei 1993 del Patrimoni Cultural Català

Malgrat no és un instrument de planejament, és imprescindible tenir en consideració que el recinte del Parc del palau de Pedralbes està protegit per la via sectorial, a través de la Llei 1993 del Patrimoni Cultural Català (en endavant LLPCC). L'edifici del palau disposa de la categoria de Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN). Primer rang de protecció de la LLPCC. Nivell de protecció A. Béns culturals declarats d'interès nacional (BCIN), rellevants per Catalunya.

Els jardins amb els brolladors, disposen de la categoria de Bé Catalogat immobles, definits com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Segon rang de protecció de la LLPCC. Nivell de protecció B. La fitxa dels jardins no inclou la descripció dels pavellons.

També està delimitat l'Entorn A de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, necessari per a la protecció adequada del Palau de Pedralbes classificat com a Bé cultural d'interès nacional (BCIN). Aquest entorn constitueix l'espai que dona suport ambiental a l'esmentat bé, l'alteració del qual pot afectar-ne els seus valors, la contemplació o l'estudi, tot incloent-hi el subsòl.

Els pavellons també estan situats dins l'Entorn de protecció BCIN del Palau, però sense estar sotmesos a cap protecció específica.

La fitxa del catàleg justifica aquest nivell de protecció descrivint el conjunt de la següent manera:

“ De l'antiga Torre Güell (bastida sobre el Mas Custó de Les Corts de Sarrià), formada per planta baixa i tres plantes pis amb coberta terrat, s'aprofita el cos central de planta quadrada, mentre que les dues naus laterals amb galeries es van obrir en la façana principal formant un semicercle que atorga un moviment barroquista a la façana. Així mateix, els arquitectes autors de la reforma i ampliació per convertir-lo en palau reial, van optar per mantenir les façanes estucades amb esgrafiats al pis principal. Igualment es respectà la capella, situada en la part posterior junt al carrer Jordi Girona. El futur Palau Reial passà de tenir de tres a quatre plantes, en les que hi havia el Saló del Tron, despatxos, sala de música, menjador de gala, etc. Junt amb l'entrada al recinte ara definitivament per la Diagonal es va construir un pavelló per a cotxera i un altre per a cavallerisses. La superfície total del recinte passava a tenir 4.609 m2 .

Pel que fa al jardí, resten tres portes d'entrada a l'antiga Torre Güell i les cavallerisses, obra d'Antoni Gaudí per encàrrec d'Eusebi Güell i Bacigalupi, i s'ha de comentar també el respecte de Nicolau M. Rubió i Tudurí cap a les espècies ja existents de l'antic 'jardí de les Hespèrides d'Hèrcules', havent estat trobada la font d'Hèrcules, obra d'Antoni Gaudí, l'any 1983. Avui, el Palau alberga les col·leccions del Museu de Carruatges, del Museu de les Arts decoratives i del Museu de Ceràmica”.

Tot i la rellevància dels elements que configuren el conjunt, els criteris que haurien de regir qualsevol intervenció arquitectònica del conjunt edificat del Palau presenten una definició força genèrica:

- o Restauració i manteniment d'edificis i altres elements arquitectònics, amb els elements decoratius.
- o Restauració i conservació de les escultures.
- o Manteniment i conservació dels jardins.
- o S'haurà de garantir la conservació dels arbres que estan inclosos en el catàleg d'arbres d'interès local.

La importància històrica de la finca ha implicat la generació de l'entorn de protecció “Conjunt de l'entorn a A dels Pavellons de la Finca Güell i Palau de Pedralbes” (identificador 3395). També forma part de l'entorn de protecció “Entorn B, Av. Diagonal 684 / Av. Pedralbes 1-15 / C. Pere Duran Farell 2-30 / Pl. Pius XII 6” (Identificador 3720).

Els articles 32.2, 32.4 i 32.5 de la normativa dels Plans Especials de Protecció del Patrimoni Arquitectònic historicoartístic de la ciutat de Barcelona recullen les qüestions relatives al tractament dels edificis inclosos en un entorn B:

- o Article 32.2: En els expedients de sol·licitud de llicència, relatius a edificis o conjunts protegits, inclús si es tractés de llicència d'ús o d'instal·lacions comercials o industrials, és preceptiu l'informe dels serveis municipals que tinguin assignada la competència en matèria de protecció del patrimoni, dins dels que tinguin atribuïdes competències en el control de l'edificació.
- o Article 32.4: En les sol·licituds de llicència que impliquin la modificació de l'aspecte exterior de les façanes o volumetries existents de les construccions de l'entorn dels edificis protegits amb nivells A i B, malgrat que no constitueixen conjunt, haurà d'acompanyar-se de la documentació fotogràfica del protegit i una perspectiva, muntatge o dibuix de les façanes del projectat, per tal de justificar que no s'esdevindrà, per la seva composició i caràcter, cap perjudici estètic per al primer. Serà preceptiu l'informe dels serveis competents a què es refereix l'apartat 2.
- o Article 32. 5: ...s'entén per entorn dels edificis A i B les finques contigües, les que tinguin façana davant l'edifici protegit en el mateix carrer, les que donin davant de places on tingui façana l'edifici protegit i les que siguin incloses per conjunts delimitats per aquest pla especial, a més dels entorns dels béns culturals d'interès nacionals, la delimitació dels quals ha estat aprovada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Cal tenir present que dins la parcel·la que ens ocupa hi conviuen múltiples i nombrosos elements historicoartístics d'interès que han motivat la seva inclusió al Catàleg de Patrimoni de la Ciutat amb fitxes pròpies:

Elements A: Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN):

- o 2047. Palau Reial de Pedralbes.
- o 2053. Escultura d'Isabel II presentant el seu fill l'Infant Alfons XII, obra d'Agapit Vallmitjana.

Elements B: Bé Cultural d'Interès Local (BCIL):

- o 2050. Font d'Hèrcules, obra d'Antoni Gaudí.
- o 2051. Umbracle, obra d'Antoni Gaudí.
- o 2052. Jardins i brolladors.
- o 2054. Nu femení agenollat, obra de Joan Borrell.
- o 2055. Banc del pavelló de Romania de l'Exposició de 1929, obra de Duiliu Marcú.
- o 2056. Nu femení, obra d'Enric Casanovas.

Elements D: Bé Cultural d'Interès Documental (BID):

- o 3128. Quatre escultures d'Apol·lo.
- o 3207. Vuit bustos clàssics.
- o 3208. Escultura La Mediterrània, obra d'Eulàlia Fàbregas.

ACORD GOV/72/2008, de 22 d'abril, pel qual es delimita l'entorn de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, a Barcelona.

El 22 d'abril de 2008 s'estableix un acord de Govern pel qual es delimita l'entorn de protecció dels Pavellons de la Finca Güell i del Palau de Pedralbes, a Barcelona. L'acord aporta una justificació de l'entorn delimitat que es sintetitza aquí:

La proximitat física dels Pavellons de la Finca Güell i el Palau de Pedralbes i el fet que ambdós elements estiguin declarats bé cultural d'interès nacional i no disposin d'entorns de protecció específicament delimitats aconsella la definició conjunta d'aquesta figura sobre aquests elements com el millor instrument per a garantir la pervivència del seus múltiples valors culturals en les millors condicions possibles.

Aquesta figura legal considera i incorpora, des de la seva pròpia definició, les interaccions dels monuments amb cada un dels elements urbans i naturals del seu entorn, així com la relació d'aquests últims entre ells. És, doncs, una eina de protecció global, valorativa de la realitat, amb la clara intencionalitat de conservar en les millors condicions possibles el llegat patrimonial inherent als monuments. Es pretén assolir l'equilibri entre la necessitat de crear una àrea de protecció al voltant dels monuments que garanteixi suficientment el control sobre el seu entorn i la voluntat de no afectar més espais dels estrictament indispensables per a la seva correcta percepció.

Modificació del Pla General Metropolità en relació amb la regulació dels sistemes d'equipaments

Modificació del Pla General Metropolità en relació amb la regulació dels sistemes d'equipaments (en endavant MPGM Equipaments) proposa substituir el concepte de tipus d'equipaments pel d'usos admesos, per tal d'evitar etiquetar els equipaments i potenciar la mixtura d'usos en cadascun dels recintes o edificis d'equipaments. També es proposa actualitzar el llistat d'usos admesos, així com la seva definició. En aquest sentit, s'incorporen els usos d'allotjament dotacional, desenvolupament econòmic, re- cerca, transport, serveis ambientals i funeraris, que existeixen en la realitat i s'adeqüen al marc normatiu vigent. En tercer lloc, es proposa definir els equipaments que tenen la consideració d'essencials (els que presten serveis de proximitat) i estructurants (els que presten serveis de caràcter supramunicipal que requereixen una superfície mínima de sòl entorn els 4.000 metres quadrats) amb la finalitat d'establir matisos normatius en aquests tipus d'equipaments. Finalment, es proposa

regular les activitats complementàries, establint que es podran admetre quan estiguin directament vinculades amb la funció principal de l'equipament i siguin necessàries per aportar diversitat funcional i donar un millor servei als usuaris dels equipaments; sempre que es doni compliment a un seguit de condicions per evitar la desnaturalització de l'equipament.

NORMATIVA TÈCNICA GENERAL D'EDIFICACIÓ

Ley de Ordenación de la Edificación, LOE

Ley 38/1999 (BOE: 06/11/99) i les seves posteriors modificacions

Código Técnico de la Edificación, CTE

RD 314/2006, de 17 de març de 2006 (BOE 28/03/2006), modificat per RD 1371/2007 (BOE 23/10/2007) i per RD 1675/2008 (BOE 18/10/2008), i les seves correccions d'errades (BOE 20/12/2007 i 25/01/2008)

Orden VIV 984/2009 (BOE 23/4/2009), i la seva correcció d'errades (BOE 23/09/2009)

RD 173/2010 pel qual es modifica el Codi Tècnic de l'Edificació, en matèria d'accessibilitat i no discriminació a persones amb discapacitat (BOE 11/03/2010)

Ley 8/2013 (BOE 27/6/2013)

Orden FOM/ 1635/2013, d'actualització del DB HE (BOE 12/09/2013) amb correcció d'errades (BOE 08/11/2013)

Orden FOM/588/2017, pel la qual es modifica el DB HE i el DB HS (BOE 23/06/2017)

RD 732/2019, de 20 de desembre de 2019, pel qual es modifica el Codi Tècnic de l'Edificació (BOE 27/12/2019)

RD 450/2022, de 14 de juny de 2022, pel qual es modifica el Codi Tècnic de l'Edificació (BOE 15/06/2022)

Reglamento Europeo de Productos de Construcción (marcatge CE dels productes, equips i sistemes)

Reglamento (UE) 305/2011, i les seves posteriors modificacions

Normas para la redacción de proyectos y dirección de obras de edificación

D 462/1971 (BOE: 24/3/71) i la seva posterior modificació

Normas sobre el libro de Ordenes y asistencias en obras de edificación

O 9/6/1971 (BOE: 17/6/71) i les seves posteriors modificacions

Certificado final de dirección de obras

D 462/1971 (BOE: 24/3/71) i la seva posterior modificació

Accessibilitat

Condiciones básicas de accesibilidad y no discriminación de las personas con discapacidad para el acceso y utilización de los espacios públicos urbanizados y edificaciones

RD 505/2007 (BOE 113 de l'11/5/2007) i la seva posterior modificació

CTE Part I Exigències bàsiques de seguretat d'utilització i accessibilitat, SUA

CTE DB Document Bàsic SUA Seguretat d'utilització i accessibilitat

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Seguretat estructural

CTE Part I Exigències bàsiques de Seguretat Estructural, SE

CTE DB SE Document Bàsic Seguretat Estructural, Bases de càlcul

CTE DB SE AE Document Bàsic Accions a l'edificació

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Seguretat en cas d'incendi

CTE Part I Exigències bàsiques de seguretat en cas d'incendi, SI

CTE DB SI Document Bàsic Seguretat en cas d'Incendi

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Reglamento de seguridad en caso de incendios en establecimientos industriales, RSCIEI

RD 2267/2004, (BOE: 17/12/2004) i les seves posteriors modificacions

Seguretat d'utilització i accessibilitat

CTE Part I Exigències bàsiques de seguretat d'utilització i accessibilitat, SUA

CTE DB SUA Document Bàsic Seguretat d'Utilització i Accessibilitat

SUA-1 Seguretat enfront al risc de caigudes

SUA-2 Seguretat enfront al risc d'impacte o enganxades

SUA-3 Seguretat enfront al risc "d'aprisionament"

SUA-5 Seguretat enfront al risc causat per situacions d'alta ocupació

SUA-6 Seguretat enfront al risc d'ofegament

SUA-7 Seguretat enfront al risc causat per vehicles en moviment

SUA-8 Seguretat enfront al risc causat pel llamp

SUA-9 Accessibilitat

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Salubritat

CTE Part I Exigències bàsiques d'Habitabilitat Salubritat, HS

CTE DB HS Document Bàsic Salubritat

HS 1 Protecció enfront de la humitat

HS 2 Recollida i evacuació de residus

HS 3 Qualitat de l'aire interior

HS 4 Subministrament d'aigua

HS 5 Evacuació d'aigües

HS 6 Protecció contra l'exposició al radó

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Protecció enfront el soroll

CTE Part I Exigències bàsiques d'Habitabilitat Protecció davant del soroll, HR

CTE DB HR Document Bàsic Protecció davant del soroll

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Ley del ruido

Ley 37/2003 (BOE 276, 18.11.2003) i la seva posterior modificació

Zonificación acústica, objetivos de calidad y emisiones acústicas

RD 1367/2007 (BOE 23/10/2007) i la seva posterior modificació

Estalvi d'energia

CTE Part I Exigències bàsiques d'estalvi d'energia, HE

CTE DB HE Document Bàsic Estalvi d'Energia

HE-0 Limitació del consum energètic

HE-1 Condicions per al control de la demanda energètica

HE-2 Condicions de les instal·lacions tèrmiques

HE-3 Condicions de les instal·lacions d'il·luminació

HE-4 Contribució mínima d'energia renovable per cobrir la demanda d'ACS

HE-5 Generació mínima d'energia elèctrica procedent de fonts renovables

HE-6 Dotacions mínimes per a la infraestructura de recàrrega de vehicles elèctrics

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

NORMATIVA DELS SISTEMES CONSTRUCTIUS DE L'EDIFICI

Sistemes estructurals

CTE DB SE Document Bàsic Seguretat Estructural, Bases de càlcul

CTE DB SE AE Document Bàsic Accions a l'edificació

CTE DB SE C Document Bàsic Fonaments

CTE DB SE A Document Bàsic Acer

CTE DB SE M Document Bàsic Fusta

CTE DB SE F Document Bàsic Fàbrica

CTE DB SI 6 Resistència al foc de l'estructura i Annexes C, D, E, F

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

NCSE-02 Norma de Construcción Sismorresistente. Parte general y edificación

RD 997/2002, de 27 de setembre (BOE: 11/10/02)

CE Codi Estructural

RD 470/2021, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Codi Estructural

Sistemes constructius

CTE DB HS 1 Protecció enfront de la humitat

CTE DB HS 6 Protecció contra l'exposició al radó

CTE DB HR Protecció davant del soroll

CTE DB HE 1 Condicions per al control de la demanda energètica

CTE DB SE AE Accions en l'edificació

CTE DB SE F Fàbrica i altres

CTE DB SI Seguretat en cas d'Incendi, SI 1 i SI 2, Annex F

CTE DB SUA Seguretat d'Utilització i Accessibilitat, SUA 1 i SUA 2

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

SISTEMA DE CONDICIONAMENTS, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

Instal·lacions d'ascensors

CTE DB SUA 9 Seguretat d'utilització i accessibilitat (ascensor accessible)

RD 173/2010 (BOE 11.03.2010)

CTE DB SI 4 Seguretat en cas d'incendi. Instal·lacions de protecció en cas d'incendi (ascensor d'emergència)

RD 173/2010 (BOE 11.03.2010)

Requisitos esenciales de seguridad para la comercialización de ascensores y componentes de seguridad de ascensores

RD 203/2016 (BOE: 25/5/2016)

Reglamento de aparatos de elevación y su mantenimiento. Instrucciones Técnicas Complementarias

RD 2291/85 (BOE: 11/12/85) i les seves posteriors modificacions

Instrucción Técnica Complementaria AEM 1 "Ascensores" del Reglamento de aparatos de elevación y mantenimiento,

RD 88/2013 (BOE 22/2/2013) i les seves posteriors modificacions

Prescripciones para el incremento de la seguridad del parque de ascensores existentes

RD 57/2005 (BOE: 4/2/2005) i la seva posterior modificació

Normes per a la comercialització i posada en servei de les màquines

RD 1644/08 de 10 d'octubre (BOE 11.10.08) i la seva posterior modificació

Se autoriza la instalación de ascensores sin cuarto de máquinas

Resolución 3/4/97 (BOE: 23/4/97) i la seva posterior modificació

Se autoriza la instalación de ascensores con máquinas en foso

Resolución 10/09/98 (BOE: 25/9/98)

S'aprova el procediment administratiu per a la posada en servei de noves instal·lacions d'ascensors en edificis existents sense espai lliure de seguretat o refugi en els extrems del recorregut

Instrucció 8/05 (DGEMSI 07/07/2005)

Instal·lacions d'aigua

CTE DB HS 4 Subministrament d'aigua

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Criterios sanitarios del agua de consumo humano

RD 140/2003 (BOE 21/02/2003) i les seves posteriors modificacions

Criterios higiénico-sanitarios para la prevención y control de la legionelosis

RD 865/2003 (BOE 18/07/2003) i la seva posterior modificació

Reglamento d'equips a pressió. Instruccions tècniques complementàries

RD 809/2021, de 21 de setembre (BOE 11/10/2021)

Instal·lacions d'aigua calenta sanitària

CTE DB HS 4 Subministrament d'aigua

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

CTE DB HE 4 Contribució mínima d'energia renovable per cobrir la demanda d'ACS

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

RITE Reglamento de Instalaciones Térmicas en los Edificios

RD 1027/2007 (BOE: 29/8/2007) i les seves posteriors modificacions

Criterios higiénico-sanitarios para la prevención y control de la legionelosis

RD 865/2003 (BOE 18/07/2003) i la seva posterior modificació

Instal·lacions d'evacuació

CTE DB HS 5 Evacuació d'aigües

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

Instal·lació de protecció contra el radó

CTE DB HS 6 Protecció contra l'exposició al radó

RD 732/2019, de 20 de desembre de 2019, pel qual es modifica el Codi Tècnic de l'Edificació (BOE 27/12/2019).

Instal·lacions tèrmiques

CTE DB HE 2 Condicions de les instal·lacions tèrmiques (remet al RITE)

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

RITE Reglamento de Instalaciones Térmicas en los Edificios

RD 1027/2007 (BOE: 29/8/2007) i les seves posteriors modificacions

Requisitos de diseño ecológico aplicables als productes relacionados con la energia

RD 187/2011 (BOE: 3/3/2011)

Criterios higiénico-sanitarios para la prevención y control de la legionelosis

RD 865/2003 (BOE 18/07/2003) i la seva posterior modificació

Reglamento de equipos a presión. Instrucciones técnicas complementarias

RD 809/2021, de 21 de setembre (BOE 11/10/2021)

Instal·lacions de ventilació

CTE DB HS 3 Qualitat de l'aire interior

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

RITE Reglamento de Instalaciones Térmicas en los Edificios

RD 1027/2007 (BOE: 29/8/2007) i les seves posteriors modificacions

CTE DB SI 3.7 Control de fums

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

Reglamento de seguridad en caso de incendios en establecimientos industriales, RSCIEI

RD 2267/2004, (BOE: 17/12/2004) i les seves posteriors modificacions

Instal·lacions de combustibles

Gas natural i GLP

Reglamento técnico de distribución y utilización de combustibles gaseosos y sus instrucciones técnicas complementarias.

ITC-ICG 03 Instalaciones de almacenamiento de gases licuados del petróleo (GLP) en depósitos fijos

ITC-ICG 06 Instalaciones de almacenamiento de gases licuados del petróleo (GLP) para uso propio

ITC-ICG 07 Instalaciones receptoras de combustibles gaseosos

RD 919/2006 (BOE: 4/9/2006) i les seves posteriors modificacions

Reglamento general del servicio público de gases combustibles

D 2913/1973 (BOE: 21/11/73) i les seves posteriors modificacions, derogat en tot allò que contradiguin o s'oposin al que es disposa al "Reglamento técnico de distribución y utilización de combustibles gaseosos y sus instrucciones técnicas complementarias", aprovat pel RD 919/2006

Reglamento de redes y acometidas de combustibles gaseosos e instrucciones

O 18/11/74 (BOE: 6/12/74) i les seves posteriors modificacions, derogat en tot allò que contradiguin o s'oposin al que es disposa al "Reglamento técnico de distribución y utilización de combustibles gaseosos y sus instrucciones técnicas complementarias", aprovat pel RD 919/2006

Gas oil

Instrucción Técnica Complementaria MI-IP-03 "Instalaciones Petrolíferas para uso propio"

RD 1523/1999 (BOE: 22/10/1999) i la seva posterior modificació

RD 1427/1997 (BOE: 23/10/1997) i les seves posteriors modificacions

Instal·lacions d'electricitat

REBT Reglamento electrotécnico para baja tensión. Instrucciones Técnicas Complementarias

RD 842/2002 (BOE 18/09/02) i les seves posteriors modificacions

Instrucción Técnica complementaria (ITC) BT 52 "Instalaciones con fines especiales. Infraestructura para la recarga de vehículos eléctricos", del Reglamento electrotécnico de baja tensión, y se modifican otras instrucciones técnicas complementarias del mismo.

RD 1053/2014 (BOE 31/12/2014) i la seva posterior modificació

CTE DB HE-5 Generació mínima d'energia elèctrica

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

Actividades de transporte, distribución, comercialización, suministro y procedimientos de autorización de instalaciones de energía eléctrica

RD 1955/2000 (BOE: 27/12/2000) i les seves posteriors modificacions. Obligació de centre de transformació, distàncies línies elèctriques

Reglamento de condiciones técnicas y garantías de seguridad en líneas eléctricas de alta tensión y sus instrucciones técnicas complementarias, ITC-LAT 01 a 09

RD 223/2008 (BOE: 19/3/2008) i les seves posteriors modificacions

Reglamento sobre condiciones técnicas y garantías de seguridad en centrales eléctricas y centros de transformación

RD 337/2014 (BOE: 9/6/2014) i les seves posteriors modificacions

Normas sobre ventilación y acceso de ciertos centros de transformación

Resolució 19/6/1984 (BOE: 26/6/84)

Conexión a red de instalaciones de producción de energía eléctrica de pequeña potencia

RD 1699/2011 (BOE: 8/12/2011) i les seves posteriors modificacions

Vehicle elèctric

HE-6 Dotacions mínimes per a la infraestructura de recàrrega de vehicles elèctrics

RD 450/2022 (BOE 15/06/2022)

Instrucción Técnica complementaria (ITC) BT 52 "Instalaciones con fines especiales. Infraestructura para la recarga de vehículos eléctricos", del Reglamento electrotécnico de baja tensión, y se modifican otras instrucciones técnicas complementarias del mismo.

RD 1053/2014 (BOE 31/12/2014) i la seva posterior modificació

Instal·lacions fotovoltaiques

REBT Reglamento electrotécnico para baja tensión. Instrucciones Técnicas Complementarias

RD 842/2002 (BOE 18/09/02) i les seves posteriors modificacions

Condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica

RD 244/2019 d'autoconsum (BOE 06/04/2019) i les seves posteriors modificacions

Instal·lacions de telecomunicacions

Infraestructuras comunes en los edificios para el acceso a los servicios de telecomunicación

RD Ley 1/98 de 27 de febrero (BOE: 28/02/98) i les seves posteriors modificacions

Reglamento regulador de las infraestructuras comunes de telecomunicaciones para el acceso a los servicios de telecomunicación en el interior de las edificaciones

RD 346/2011 (BOE 1/04/2011) i les seves posteriors modificacions

Orden ITC/1644/2011, por la que se desarrolla el reglamento regulador de las infraestructuras comunes de telecomunicaciones para el acceso a los servicios de telecomunicación en el interior de las edificaciones, aprobado por el RD 346/2011

ITC/1644/2011, de 10 de juny. (BOE 16/6/2011) i les seves posteriors modificacions

Procedimiento a seguir en las instalaciones colectivas de recepción de televisión en el proceso de su adecuación para la recepción de TDT y se modifican determinados aspectos administrativos y técnicos de las infraestructuras comunes de telecomunicación en el interior de los edificios

Ordre ITC/1077/2006 (BOE: 13/4/2006)

Instal·lacions de protecció contra incendis

RIPCI Reglamento de Instalaciones de Protección Contra Incendios

RD 513/2017 (BOE 12/6/2017) i les seves posteriors modificacions

CTE DB SI 4 Instal·lacions de protecció en cas d'incendi

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

Reglamento de seguridad en caso de incendios en establecimientos industriales, RSCIEI

RD 2267/2004, (BOE: 17/12/2004) i les seves posteriors modificacions

Instal·lacions de protecció al llamp

CTE DB SUA-8 i Annex B Seguretat enfront al risc causat per l'acció del llamp

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

CERTIFICACIÓ ENERGÈTICA DELS EDIFICIS

Procedimiento Básico para la certificación energética de los edificios

Real Decreto 390/2021 (BOE 02/06/2021)

CONTROL DE QUALITAT

Marc general

Código Técnico de la Edificación, CTE

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions.

CE Código Estructural. Capítulo 5. Bases generales para la gestión de la calidad de las estructuras

RD 470/2021, de 29 de juny (BOE 10/08/2021)

Normatives de productes, equips i sistemes

Disposiciones para la libre circulación de los productos de construcción

Reglamento (UE) 305/2011 (DOUE: 04/04/2011) i les seves posteriors modificacions

Clasificación de los productos de construcción y de los elementos constructivos en función de sus propiedades de reacción y de resistencia frente al fuego

RD 842/2013 (BOE: 23/11/2013)

UC-85 recomanacions sobre l'ús de cendres volants en el formigó

O 12/4/1985 (DOGC: 3/5/85)

RC-16 Instrucción para la recepción de cementos

RD 256/2016 (BOE: 25/6/2016)

GESTIÓ DE RESIDUS DE CONSTRUCCIÓ I ENDERROCS

Regulador de la producción y gestión de los residuos de construcción y demolición

RD 105/2008, d'1 de febrer (BOE 13/02/2008)

Programa de Prevención y Gestión de Residuos y Recursos de Catalunya (PRECAT 20)

RD 210/2018, del 6 d'abril (BOE 16/4/2018) i les seves posteriors modificacions

Residuos y suelos contaminados para una economía circular

Llei 7/2022, de 8 d'abril (BOE 09/04/2022)

Normas generales de valorización de materiales naturales excavados para su utilización en operaciones de relleno y obras distintas a aquellas en las que se generaron

Orden APM/1007/2017, de 10 d'octubre (BOE 21/10/2017)

LLIBRE DE L'EDIFICI

Ley de Ordenación de la Edificación, LOE

Llei 38/1999 (BOE 06/11/99) i les seves posteriors modificacions

Código Técnico de la Edificación, CTE

RD 314/2006 (BOE 28/03/2006) i les seves posteriors modificacions

- Normativa autonòmica

ACCESSIBILITAT

Llei d'accessibilitat

Llei 13/2014 (DOGC 4/11/2014) i la seva posterior modificació

Codi d'accessibilitat de Catalunya, de desplegament de la Llei 20/91

D 135/95 (DOGC 24/3/95) i les seves posteriors modificacions

Seguretat en cas d'incendi

Prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.

Llei 3/2010 del 18 de febrer (DOGC: 10.03.10) i les seves posteriors modificacions

Instruccions tècniques complementàries, SPs (DOGC 25/10/2012)

Salubritat

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC: 16/02/2006) i D 111/2009 (DOGC:16/7/2009)

Protecció enfront el soroll

Llei de protecció contra la contaminació acústica

Llei 16/2002 (DOGC 3675, 11.07.2002) i la seva posterior modificació

Reglament de la Llei 16/2002 de protecció contra la contaminació acústica

Decret 176/2009 (DOGC 5506, 16.11.2009) i les seves posteriors modificacions

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC: 16/02/2006) i D 111/2009 (DOGC:16/7/2009)

Estalvi d'energia

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC: 16/02/2006) i D 111/2009 (DOGC:16/7/2009)

NORMATIVA DELS SISTEMES CONSTRUCTIUS DE L'EDIFICI

Sistemes estructurals

NRE-AEOR-93 Norma reglamentària d'edificació sobre accions en l'edificació en les obres de rehabilitació estructural dels sostres d'edificis d'habitatges

O 18/1/94 (DOGC: 28/1/94)

Sistemes constructius

Codi d'accessibilitat de Catalunya, de desplegament de la Llei 20/91

D 135/95 (DOGC: 24/3/95) i les seves posteriors modificacions.

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC: 16/02/2006) i D 111/2009 (DOGC:16/7/2009)

Instal·lacions d'ascensors

Codi d'Accessibilitat de Catalunya, de desplegament de la Llei 20/91 (ascensor adaptat i practicable)

D 135/95 (DOGC 24/3/95) i les seves posteriors modificacions

Aplicació a Catalunya del Reial Decret 88/2013, de 8 de febrer, pel qual s'aprova la Instrucció tècnica complementària AEM 1 "Ascensors" del Reglament d'aparells d'elevació i mantenició, aprovat pel RD 2291/1985, de 8 de novembre

Ordre EMO/254/2013 (DOGC 23/10/2013)

Instal·lacions d'aigua

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC 16/02/2006) i D111/2009 (DOGC:16/7/2009)

Condicions higienicosanitàries per a la prevenció i el control de la legionel·losi

D 352/2004 (DOGC 29/07/2004)

Mesures de foment per a l'estalvi d'aigua en determinats edificis i habitatges (d'aplicació obligatòria als edificis destinats a serveis públics de la Generalitat de Catalunya, així com en els habitatges finançats amb ajuts atorgats o gestionats per la Generalitat de Catalunya)

D 202/98 (DOGC 06/08/98)

Instal·lacions d'aigua calenta sanitària

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC 16/02/2006) i D111/2009 (DOGC:16/7/2009)

Instal·lacions d'evacuació

Es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis

D 21/2006 (DOGC 16/02/2006) i D111/2009 (DOGC:16/7/2009)

Instal·lacions tèrmiques

Condicions higienicosanitàries per a la prevenció i el control de la legionel·losi

D 352/2004 (DOGC 29/07/2004)

Instal·lacions d'electricitat

Procediment administratiu aplicable a les instal·lacions solars fotovoltaïques connectades a la xarxa elèctrica

D 352/2001, de 18 de setembre (DOGC 02.01.02)

Normes Tècniques particulars de FECSA-ENDESA relatives a les instal·lacions de xarxa i a les instal·lacions d'enllaç

Resolució ECF/4548/2006 (DOGC 22/2/2007)

Especificacions particulars i projectes tipus d'Endesa Distribució Eléctrica, SLU.

Resolució de 5 de desembre de 2018 de la Direcció General d'Energia i Mines (BOE: 28/12/2018)

Procediment a seguir en les inspeccions a realitzar pels organismes de control que afecten a les instal·lacions en ús no inscrites al Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya (RITSIC)

Instrucció 1/2015, de 12 de març de la Direcció General d'Energia i Mines

Certificat sobre compliment de les distàncies reglamentàries d'obres i construccions a línies elèctriques

Resolució 4/11/1988 (DOGC 30/11/1988)

Condicions i procediment a seguir per fer modificacions en instal·lacions d'enllaç elèctriques de baixa tensió

Instrucció 3/2014, de 20 de març, de la Direcció General d'Energia i Mines

Instal·lacions d'il·luminació

Llei d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

Llei 6/2001 (DOGC 12/6/2001) i les seves posteriors modificacions

CONTROL DE QUALITAT

Marc general

Control de qualitat en l'edificació d'habitatges

D 375/1988 (DOGC: 28/12/88) i les seves posteriors modificacions

Normatives de productes, equips i sistemes

Criteris d'utilització en l'obra pública de determinats productes utilitzats en l'edificació

R 22/6/1998 (DOGC 3/8/98)

GESTIÓ DE RESIDUS DE CONSTRUCCIÓ I ENDERROCS

Text refós de la Llei reguladora dels residus

Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol (DOGC 28/7/2009) i les seves posteriors modificacions

Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC), es regula la producció i gestió de residus de la construcció i demolició, i el cànon sobre la deposició controlada dels residus de la construcció.

D 89/2010, 26 juliol, (DOGC 6/07/2010) i les seves posteriors modificacions

- Normativa local

MD 1.5. Descripció del projecte

La proposta té com a valor fonamental rehabilitar els pavellons 3 i 4 i fer les actuacions necessàries per acollir l'activitat d'equipament.

Els dos edificis han patit una important degradació de les seves condicions materials i és en aquest marc que el projecte de reubicació de Casa Asia dona l'oportunitat de rehabilitar conjuntament aquests dos edificis i potenciar una millora de les qualitats historico-artístiques del conjunt dels Jardins del Palau de Pedralbes.

Els pavellons 3 i 4 són fruit d'una successió de fases de construcció que acompanyaren la construcció i arranjament dels jardins reials. En un inici únicament foren construïdes les crugies porxades amb les pèrgoles decoratives frontals que donen a l'Avinguda Diagonal. Posteriorment i donada la demanda d'espais per a satisfer els usos auxiliars del Palau es construïren el que anomenem els espais nau que conformen en el pavelló 4 la nau de les antigues cavallerisses i en el pavelló 3 la nau en forma de L que crea els espais de major dimensió que permeten acollir els espais funcionals.

La rehabilitació del conjunt s'estructura entorn a diverses **estratègies de recuperació i posada en valor de les qualitats arquitectòniques i patrimonials dels edificis existents** i així com l'habilitació del conjunt per acollir un nou equipament (Casa Asia).

La proposta no només restaura aquells valors existents degradats pel desús, sinó que integra una proposta més amplia que té per objectiu primer anar més enllà d'una restauració literal del estat actual. Les grans transformacions i múltiples projectes d'adaptacions parcials que han sofert els dos pavellons han produït una desfiguració i pèrdua d'alguns dels valors més importants dels edificis.

En aquest sentit el projecte de rehabilitació integra una actuació global de recuperació i **posada en valor** de les qualitats patrimonials del conjunt juntament a una **renovació i actualització** de les edificacions existents adequant-les a l'ocupació de **nous usos d'equipament** en termes d'accessibilitat, sostenibilitat i eficiència energètica per acollir els usos futurs.

Vista del Pavelló oriental vers la dècada de 1940
Autoria i cronologia desconeguda.
Font: Jardins del Palau de Pedralbes (Barcelona).
Estudi històric dels pavellons 3 i 4.
Autor: Veclus S.L. (Francesc Caballé i Eloi Castells)

Es proposa un sistema de gelosia-filtre estandarditzat i de caràcter neutre. Aquesta solució s'integra amb les característiques formals de les edificacions del recinte, tant a nivell material com formal facilitant la percepció de les façanes porxades de les 2 crugies primigènies.

Línies mestres de recuperació i posada en valor l'existent:

El valor paisatgístic i decoratiu-ornamental original, els dos parells de torreons situats fent front a l'avinguda Diagonal integrats dins del recinte dels Jardins del Palau de Pedralbes (BCIN):

Aquestes construccions visibles tant des de l'interior dels jardins com des de l'exterior constitueixen les peces fonamentals de la façana principal dels jardins. Juntament amb les pèrgoles decoratives configuren el paisatge essencial del conjunt que ha perviscut pràcticament inalterat des de l'origen de la construcció dels jardins.

El cromatisme i la combinatòria de múltiples elements constructius dins d'un llenguatge neoclàssic.

Les qualitats formals i compositives de les edificacions, conformades per un conjunt d'elements arquitectònics de clares línies clàssiques: torreons, arcs i cornises, arcs i voltes, baranes de balustres juntament amb el cromatisme dominant de colors ocres/terrossos conformen la paleta d'elements arquitectònics/artístics que caracteritzen al conjunt.

Les característiques formals i elements singulars i estilístics

La singularitat d'un i altre pavelló és un tret molt significatiu del conjunt de la tanca dels Jardins del Palau de Pedralbes. Amb una aparença simètrica des de la seva visió des de l'exterior (Torreons i Pèrgoles), aparentment els dos pavellons haurien de ser equivalents però la configuració dels espais funcionals és diferent. La proposta reforça aquests trets diferencials però manté una proposta comuna per a les noves intervencions donant continuïtat al caràcter simètric i compartit que actualment tenen a partir dels elements constructius i tipològics comuns.

Contraposició tipològica

Pavelló 3: L'edifici amb pati central, a mode de claustre, remet a una tipologia abastament present en architectures que aporta a l'edifici un caràcter molt diferencial doncs la introspecció del pati, l'aïlla tant dels jardins com del carrer.

Pavelló 4: L'edifici lineal també troba referències culturals basades en la repetició i l'ordre de la crugia, essent la modulació la seva principal virtut. La llarga façana de les antigues cavallerisses presideix un ampli espai exterior i flanquejat per un mur de pedra que recull l'espai lligant-lo intimament a l'edifici.

El caràcter secundari i integrat dins el mur de tanca perimetral

La proposta acondiciona els espais interiors dels pavellons que han sofert múltiples usos al llarg de la seva història per a nous usos d'equipament amb una intervenció neutra i silenciosa tant des de l'exterior com des de l'interiors dels jardins.

Una proposta neutra i silenciosa

Integrada al context singular i específic dels jardins de Pedralbes i els requeriments d'ús d'equipament.

La proposta vol ser una resposta respectuosa i neutra envers l'existent tot mantenint un diàleg conceptual des de la racionalitat i distància de l'abstracció en relació a diverses referències culturals, vegetals i estilístiques sense quedar fixades de manera literal, obvia i excessivament lligades a la construcció.

El resultat, un parell d'edificis que formen un conjunt indissociable que permeten l'adaptació a futurs nous usos.

Nova intervenció unitària

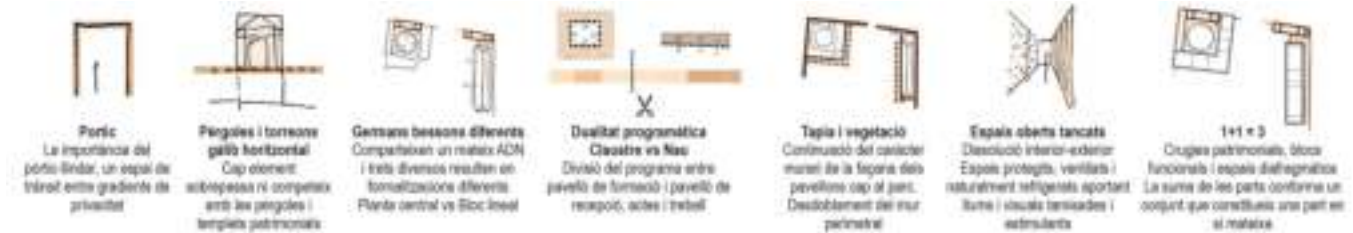
Donat el caràcter simbiòtic entre els dos edificis, es planteja que la intervenció tingui una **arrel comuna d'intervenció sobre els dos edificis**. Dos edificis que tot i tenir configuracions diferents comparteixen els trets fonamentals que els conformen. L'aposta de la nova intervenció és crear un **sistema unitari** de proposta per ambdós edificis que **no alteri el caràcter individual** de cada un però alhora reforci el lligam tipològic, arquitectònic i formal que mantenen des de la seva concepció inicial.

La nova intervenció es sintetiza en la creació d'un sostre lleuger que crea un **passatge ventilat que completa els edificis**. En el pavelló 3, aquest element s'organitza a mode de claustre. Al pavelló 4, aquest espai cobert es converteix en la nova coberta de l'accés un cop arreglada la macla maldestre de la coberta de la nau amb els torreons i pèrgola. L'espai servidor, intermedi semiexterior i ventilat: L'espai de circulació convertit en espai de relació, que dona accés als diferents espais i usos que s'ubiquen en els volums de les naus. L'espai diafragma protegeix els usos, els dona accés i alhora els camufla, afegint misteri, al no revelant la totalitat de la seva naturalesa. El recorregut a través d'aquest espai intermedi esdevé també una experiència de descoberta d'allò parcialment visible, amagat i encara desconegut: la gelosia com a filtre gradual.

Una visió holística de la intervenció (**1+1= 3**), representada en la complementarietat entre el pavelló 3 i el pavelló 4 i on la **suma de les parts** conforma un conjunt que constitueix **una part en si mateixa de major entitat**. De la mateixa manera que les parts que composen els pavellons rehabilitats i adaptats al nou ús també responen a aquesta suma i complementarietat d'entitats pròpies que combinades conformen una entitat de major valor i significat: per una banda per uns cossos de valor patrimonial, per altra els espais existents de valor funcional i finalment uns **nous espais intersticials que fan possible disposar de dos pavellons rehabilitats que allotgin els usos d'equipament amb totes les garanties i capacitats**.

Fonaments conceptuals dels nous elements d'intervenció del projecte

La proposta dels nous elements afegits, que s'integren als Pavellons rehabilitats s'articula al voltant dels següents conceptes:

Pòrtic-llindar: com a estratègia de separació i respecte que crea un buit, un aire, un diafragma adaptat i curós entre les estructures patrimonials i les edificacions funcionals que completen els pavellons.

Gàlib visible, Pèrgoles i torreons: Amb la voluntat de donar la màxima visibilitat als elements "sagrats" dels pavellons existents. Els templets i pèrgoles que fan front a l'avinguda Diagonal per damunt dels quals cap altre volum pot sobrepassar ni competir es reforça l'horitzontalitat

Recinte-tapia: La proposta segueix aquesta premissa i la visibilitat de l'equipament es manifesta mitjançant intervencions subtils i integrades, que posen per davant la identitat original dels jardins amb l'element de mur/tapia com a element estructural i inalterable.

Suma dialèctica: El resultat és la juxtaposició d'una arquitectura eclèctica preexistent de línies clàssiques, sòlida i pesada que acull els usos interiors amb una arquitectura lleugera i expressiva però alhora neutra i servidora amb la primera que suporta els espais servidors semi exteriors i ventilats.

Equipaments dins dels Jardins del Palau de Pedralbes i accés passant: Els dos pavellons, cada un amb el seu passatge format pel doble accés, volen representar un trànsit pel coneixement entre la natura i la ciutat. Els dos edificis tot i que separats guarden una simbiosi i interconnexió que permet entendre'ls com a una unitat programàtica conjunta dividida entre els dos edificis mantenint-los connectats.

ADN compartit: Com els germans bessons diferents, la proposta dels pavellons comparteix l'aproximació conceptual respecte a la intervenció arquitectònica, distribució espacial i materialització constructiva per als dos pavellons. Mateixos gens, però elements i actituds arquitectòniques que tot i variar en configuració, tipologia i formalització, mantenen familiaritat. Aquesta és present en les edificacions existents en les dues pèrgoles custodiades per ambdós templets. Aquests elements patrimonials es mantenen com els trets més rellevants i singulars dels pavellons.

Espai diafragmàtic: La proposta crea un diafragma d'unió, un espai intersticial, semi exterior protegit, circular en un cas i lineal en l'altre, convertint-lo en l'element que abraça els cossos existents, els relaciona i protegeix.

Gradients climàtics: La unió a través de l'espai buit rau en la concentració del programa en els cossos funcionals, amb distribucions compactes i flexibles, permetent la optimització de les envoltants tèrmiques i reduint els espais calefats amb sistemes amb consum energètic.

Ombrel·la: Aquest diafragma es delimita mitjançant unes noves cobertes a mode d'ombrel·la o ventall de geometria adaptable, un principi constructiu que parteix d'un element senzill, la bigueta de fusta, generant superfícies planes i rectes però a la vegada superfícies complexes alabejades adaptant-se als límits i contorns irregulars preexistents.

Pavelló Llevant (3)

El cercle es presenta com la forma mínima i més elemental i integrada per resoldre el límit interior de l'espai porxat de comunicació funcional d'un pavelló de tipologia de planta central. L'anell interior que delimita el pati, i el perímetre exterior, poligonal resseguint de manera respectuosa el perímetre existent conformen una superfície complexa i alabejada, resolta amb una estructura lleugera de fusta de geometria adaptable que crea una forma singular, onejant, suggerent i expressiva perceptible únicament des de l'interior i que es percep de manera tranquil·la i silenciosa des de fora. Aquesta nova coberta ombrel·la protegeix un espai porxat circular, un espai intermedi d'accés als diferents espais d'ús del nou equipament i que permet establir una relació dialèctica interior-exterior a través d'un espai interior a cavall dels dos.

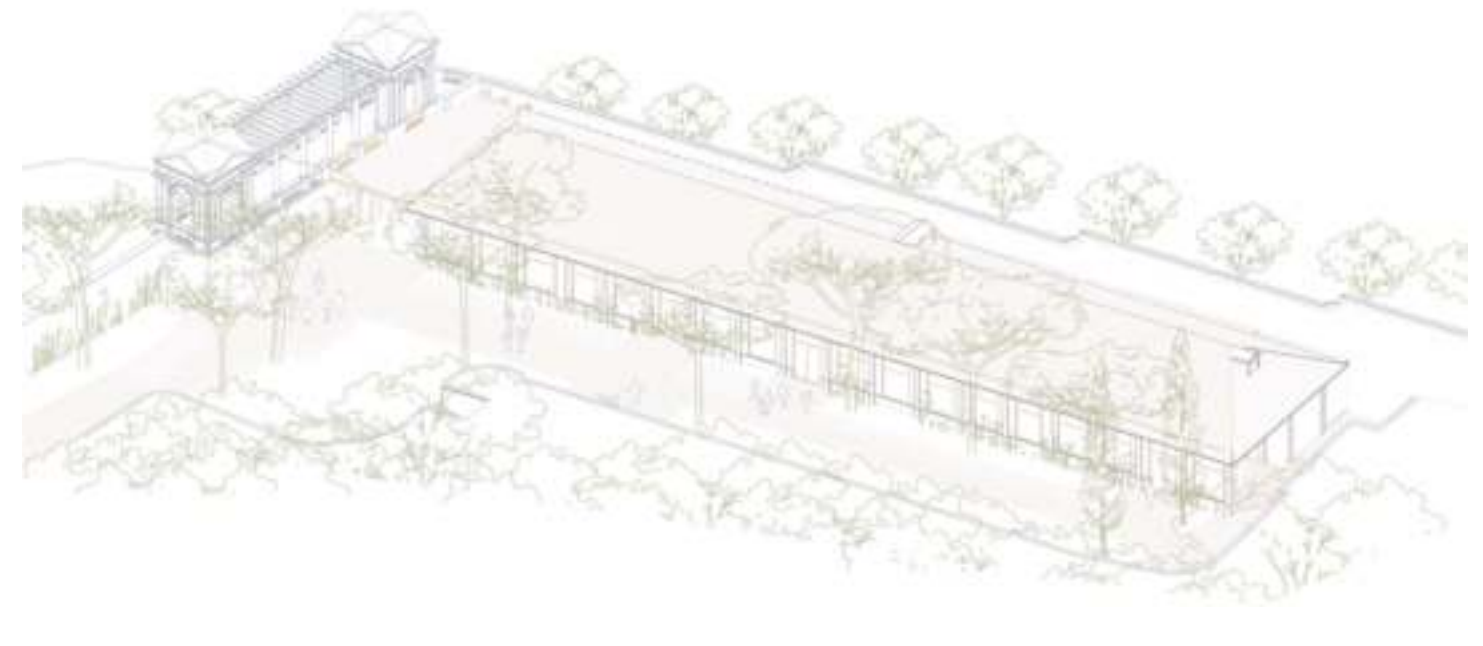
La geometria circular reforça el caràcter introspectiu d'edifici de pati i planta central. L'espai porxat, protegit i ventilat esdevé un espai centripet, dinàmic i vibrant que potencia la percepció del pas del temps i la relació interior-exterior a través d'una gelosia filtre que varia i s'adapta a les orientacions i als elements singulars existents (escala i espais porxats). La sortida al pati es dona en múltiples punts, impermeabilitzant aquests espai semi exterior i interconnectant-lo amb el pati i els espais porxats..

Pavelló Ponent (4)

Al pavelló 4 el gest subtil és l'acció silenciosa i discreta de l'ajust, l'arranjament de quelcom desendregat. El buidat fa la proposta. La principal operació es concentra en arreglar l'afectació sobre la part patrimonial. La macla maldestre i opressiva entre els dos cossos s'elimina, reculant l'edifici funcional i atorgant l'espai necessari per a la correcta i tranquil·la contemplació de les qualitats arquitectòniques dels cossos de la crugia patrimonial.

La reconfiguració de la coberta mal acabada del pavelló 4 obre un espai que esdevé el nou accés independitzant el cos patrimonial del cos nau. Aquest accés adquireix les mateixes configuracions de lleugeresa i permeabilitat que l'espai porxat del pavelló 3. Des d'aquest, la crugia estreta que el lliga intimament a la tanca perimetral fa del pavelló 4 un edifici lineal custodiat per un recorregut gradual que regula els gradients de privacitat dels usos als que dona accés. L'avanç a través d'un espai semi exterior amb patis longitudinals introdueixen la llum i la vegetació dels jardins a l'interior, permeten dissoldre la percepció i noció entre interior i exterior. A la façana del jardí, la reconfiguració de la façana mitjançant noves obertures seguint criteris compositius de ritme i modulació que potencien els ja presents en la successió de pòrtics existents completen un conjunt visible des dels jardins habilitat per a nous usos però alhora que manté les qualitats i trets fonamentals de la tipologia de les antigues cavallerisses.

Intervencions principals

Per tal de mantenir i destacar la volumetria original dels pavellons 3 i 4, la proposta arquitectònica proposa:

- **Recomposar i posar en valor** de la volumetria del pavelló 4, emfatitzant el cos torre-mirador original i dotant a la nau de les antigues cavallerisses del seu propi caràcter i identitat. Amb un gest subtil, es resol una errada històrica tot respectant la composició original i reivindicant el caràcter d'element ornamental del cos torre-mirador cap a l'avinguda Diagonal.
- **Integrar** volumètricament **un ascensor** al pavelló 3, que permet garantir l'accessibilitat universal a la coberta del pavelló de manera subtil i integrada
- **Créixer volumètricament** el pavelló 3 a través d'un anell porxat que serveix com a espai de circulació i permet incorporar l'ús d'equipament al pavelló, en una solució integrada i respectuosa. Aquest anell serveix alhora per a dotar d'un element de protecció solar les façanes exposades cap al pati, en una solució unitària i integrada que resol les problemàtiques que ha d'afrontar l'edifici quan vol integrar un nou ús d'equipament.
- **Tanca perimetral** accessos secundaris (pavelló 4)

Actuacions en façanes

La proposta d'actuació sobre les façanes del pavelló 3 es concentren en:

- **restaurar els paraments verticals exteriors malmesos**, repicant el morter afegit i en mal estat, i refent els tancaments exteriors amb morter de calç pigmentat en massa
- **substituir les fusteries** que es troben en mal estat per noves fusteries de fusta d'altres prestacions i doble envidrament amb cambra d'aire
- recuperació dels **elements decoratius** malmesos: balustres, cornises, passamans
- incorporació d'una nova façana, una **gelosia ceràmica** de tubs circulars, que genera, juntament amb la coberta inclinada, l'espai perimetral de circulació del pavelló.

La gelosia ceràmica proposada es desenvolupa:

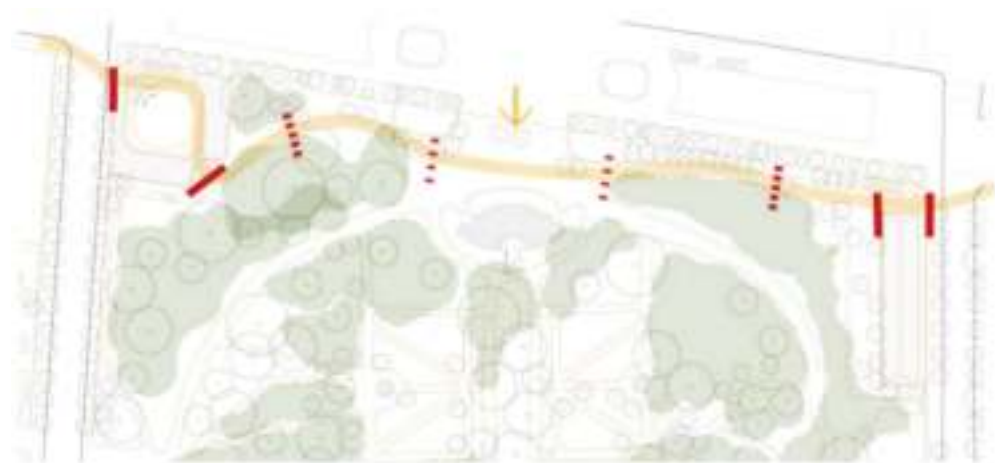
- Unificant el diàmetre de les peces a 100mm de diàmetre. Aquesta decisió, desprèn el conjunt d'una càrrega formal referència del món vegetal i respon a criteris industrialitzats d'optimitzar el sistema i els tipus de peça.
- La separació mínima entre peces s'ha eixamplat generant més transparència que permet visibilitzar més les façanes existents.
- Les juntes entre peces, s'ordenen en una disposició regular i responen a criteris constructius d'industrialització (mida màxima peça 1500mm)
- Una disposició entre peces seguint un ritme degradat d'elements que s'espaien o es contrauen segons criteris de protecció solar, permeabilitat visual o per permetre el pas entre peces.
- Modificació del cromatisme, optant per un color terracota present en elements decoratius d'ambdós pavellons, com els balustres

La proposta dignifica la nau de cavallerisses del pavelló 4 amb les següents actuacions:

- Obertura dels panys massisos **ampliant les obertures** creant una major relació interior exterior.
- Creació d'uns **accessos puntuals** per millorar la funcionalitat en relació a aquest entorn immediat dels jardins.

Programa funcional

Fruit de la necessitat de disposar d'accessos independents fora de l'horari del parc, el projecte ubica i planteja aquests accessos a fi que s'integrin en l'Entorn de Protecció **sense alterar els valors o la contemplació del Palau de Pedralbes**.

El Pavelló 3 es destina als usos formatius i de consulta: sales de formació, l'escola Bambú i la mediateca. La tipologia de planta central, entronca amb l'ús compartit d'espais per l'aprenentatge en un clima de recolliment i introspecció. En canvi al Pavelló 4 s'hi ubiquen els usos més oberts, com l'auditori i, en un gradient de nivells de privacitat, el segueixen l'espai de recepcions i finalment els espais de treball intern.

L'habilitació de la coberta de pública concurrència i el pati del pavelló 3 per a ús de tallers a l'exterior completen l'ús unitari de l'edifici amb caràcter formatiu i divulgador respecte al pavelló 4, de caràcter més públic i institucional, i que amb el seu jardí d'accés permet acollir esdeveniments a l'auditori amb un major nombre d'assistents, promocionant i mostrant l'activitat de l'interior de l'equipament cap als jardins. Al pavelló 4, es reserven les 4 últimes crugies de la nau per a ubicar els serveis de manteniment dels Jardins.

Cap a l'exterior, l'aposta per mantenir un caràcter unitari i discret entre els dos pavellons de continuïtat i prevalença de l'aspecte murari de la tapia perimetral, s'estableixen els accessos discrets complementaris que permeten simultanejar i complementar les opcions d'utilització dels equipaments enfora dels horaris d'obertura dels jardins (Mantenint la porta existent al pavelló 3 i obrint un nou accés equivalent al pavelló 4).

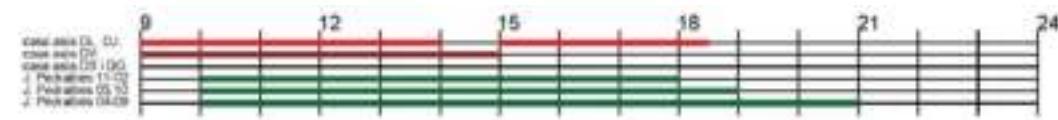
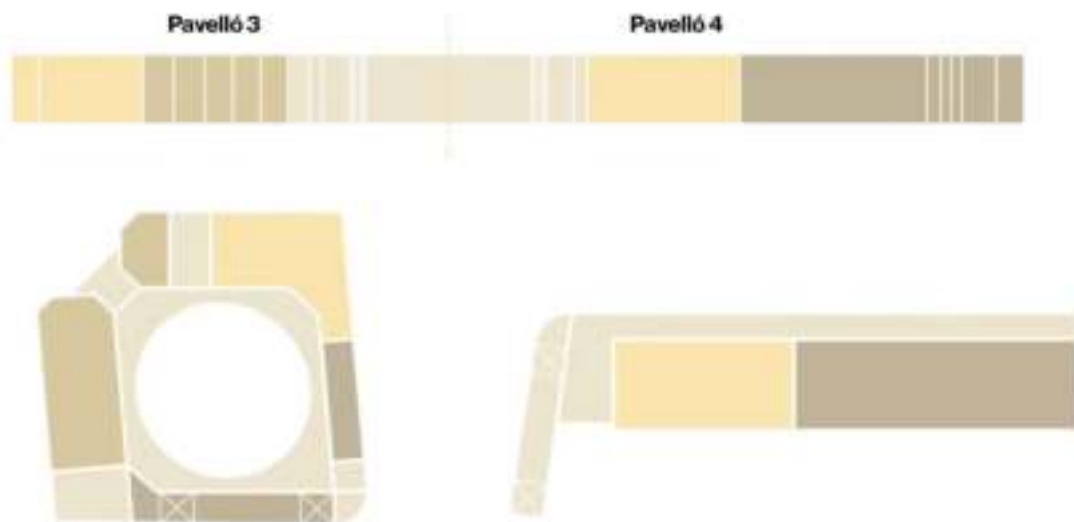
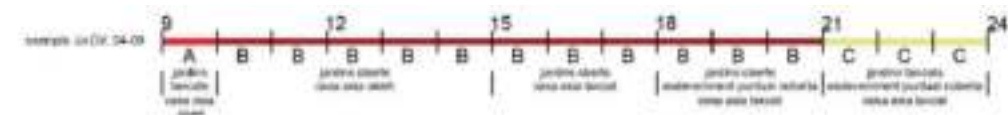

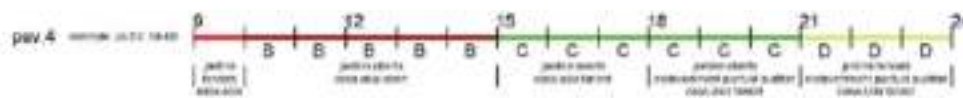
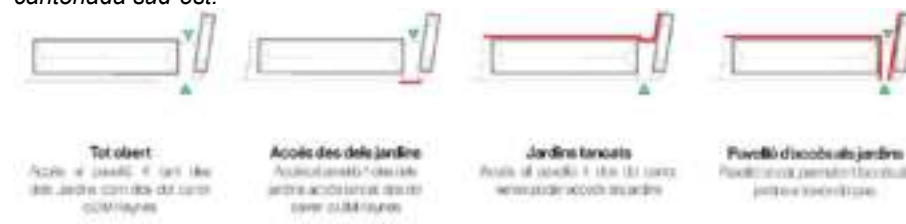
Diagrama d'horaris d'ús de la Casa Àsia i els Jardins del Palau de Pedralbes. Font: Cobrusí arquitectes

Esquema de proposta de senyalètica i recorreguts d'accés als dos pavellons. Font: Cobrusí arquitectes

Adicionalment, la futura seu de la Casa Àsia, té un programa funcional repartit entre ambdós pavellons, atenent a les necessitats d'espai i també de relació entre ells. En aquest sentit, la proposta endreça el programa funcional amb usos de caràcter més introspectiu, corresponent a la mediateca i l'aulari, i els usos de caràcter més permeable com la sala polivalent i l'administració-llocs de treball.

Estudi d'hipòtesis d'ús simultani de l'equipament i els jardins, utilitzant els dos accessos a pavelló 3, en la mateixa ubicació que estan actualment: un accés des dels jardins a la cantonada nord-oest, i un accés des del carrer Duran i Farell a la cantonada sud-est.

Estudi d'hipòtesis d'ús simultani de l'equipament i els jardins, utilitzant dos accessos pel pavelló 4: el del jardí, en la mateixa ubicació actual d'accés, i un altre des del carrer John Maynard Keynes, que repren una antiga obertura original que servia d'accés secundari a les antigues caval·lerisses. Font: Cobrusí arquitectes

Superfícies útils

PAVEL·LÓ 4 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. ESPAI DE BENVINGUDA		
4.1.1	Accés i Espai de Benvinguda	85,39
4.1.2	Recepció	10,93
4.1.3	Taguilles	15,83
4.1.4	Lavabos	28,73
4.1.5	Magatzem	4,22
4.1.6	Magatzem	4,82
4.1.7	Neteja	1,76
2.1.8	Espai tècnic Telecomunicacions	4,72
2. AUDITORI		
4.2.1	Auditori / Sala Polivalent	141,13
4.2.2	Foyer	18,29
4.2.3	Passadís	37,41
4.2.4	Sala tècnica	5,44
4.2.5	Magatzem	3,40
4.2.6	Magatzem	7,72
3. GESTIÓ I ADMINISTRACIÓ		
4.3.1	Espai de treball administratiu	83,19
4.3.2	Despatx de Gerència	11,70
4.3.3	Despatx de Direcció General	18,24
4.3.4	Sala de reunions Administració	10,12
4.3.5	Sala de reunions i visites	51,93
4.3.6	Espai de descans	17,41
4.3.7	Passadís	85,59
4.3.8	Lavabos	14,10
4.3.9	Espai tècnic Clima (P. Altell)	83,58
4. LOCAL PARCS I JARDINS		
4.4.1	Local PPJJ	145,54
4.4.2	Passadís	45,13
SUP. ÚTIL PAVELLÓ 4		896,32
TOTAL SUP. ÚTIL PAVELLONS		1005,70

PAVEL·LÓ 3 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. RECEPCIÓ I ESPAI CENTRAL		
3.1.1	Accés Jardins	10,98
3.1.2	Accés Carrer	12,35
3.1.3	Espai de Benvinguda	39,36
3.1.4	Recepció	16,03
3.1.5	Espai semiovert	250,34
3.1.6	Taguilles	1,65
3.1.7	Magatzem	1,65
3.1.8	Magatzem	11,78
3.1.9	Lavabos	16,82
3.1.10	Neteja	6,20
3.1.11	Espai tècnic Clima	5,01
3.1.12	Espai tècnic Telecomunicacions	26,69
3.1.13	Ascensor	7,17
2. AULARI I MEDIATECA		
3.2.1	Aula de formació genèrica	45,75
3.2.2	Aula de formació genèrica	41,93
3.2.3	Aula de formació plàstica	44,80
3.2.4	Aula de formació plàstica	40,55
3.2.5	Aula de formació genèrica / Annexa Mediateca	37,65
3.2.6	Mediateca	148,93
3.2.7	Arxiu	43,18
3.2.8	Magatzem	6,10
SUP. ÚTIL PLANTA BAIXA		815,03

Superfícies construïdes

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	696,64
3.2	Ampliació Porxo	250,34
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,88
4.3	Ampliació Semí Exterior	128,76
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ		1489,93
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS		379,1
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA		1869,03

Estratègia passiva per reduir la demanda de l'edifici

Les estratègies passives proposades van encaminades a la reducció de la demanda energètica de l'edifici i els consums durant la vida útil de l'edifici.

D'entrada, la proposta aposta per potenciar un canvi de paradigma en la noció que tenim de l'espai interior i l'espai exterior. L'absència de tancaments hermètics en els espais distribuïdors esdevé un element fonamental en l'arquitectura sostenible, en una situació d'emergència climàtica en el que els períodes estivals son cada vegada més llargs i càlids i els hiverns més escassos i suaus. És en aquest context que és indispensable la creació d'edificis compactes als espais funcionals i deixar els espais de circulació i relació com a espais intermedis, protegits però semi exteriors, potenciant la ventilació i la reducció de la demanda energètica. Aquests espais exteriors es defineixen com a coixins tèrmics orientats a refrescar i ventilar durant les estacions caloroses i no tant en acumular temperatura a l'hivern.

Les estratègies passives que en el seu conjunt faran disminuir la demanda energètica de l'edifici són:

+ Control dels guanys solars. Una pell a base de pilars ceràmics recobreixel pati del pavelló 3. Aquests elements, separats del tancament primari de l'edifici, protegeixen i absorbeixen l'excés de radiació solar durant els mesos més calorosos de l'any, complementats per una ombrel·la (porxo) que genera una agradable ombra. Durant l'hivern, el porxo afavoreix l'escalfament natural deixant passar els raigs solars.

+ Increment de l'aïllament tèrmic de l'envolupant. La integració de l'aïllament tèrmic de l'edifici per la seva cara interior, amb materials naturals com el suro i acabats interiors a base de fusta, permet per una banda treballar amb matèries naturals no exposades a l'exterior, i per altra també s'adequa millor a l'ús discontinu de l'edifici optimitzant l'ús dels sistemes de climatització de manera esporàdica i segons les necessitats dels usuaris.

+ Ventilació creuada. Les estances funcionals de pavelló 4 disposen d'obertures en tancaments oposats, permetent una ventilació natural creuada. Les façanes amb orientacions solars contraposades afavoreixen les corrents naturals de l'aire.

+ Els sistemes actius de producció energètica es dimensionen per als espais funcionals. Es proposa una sistema de climatització per aire i connectat a la xarxa elèctrica d'autoproducció.

La coberta de l'espai porxat del pavelló 3 està recoberta, en la seva orientació amb major radiació solar, per uns vidres fotovoltaics a mida que s'integren en el conjunt i produeixen l'energia elèctrica per a cobrir la demanda de l'edifici.

MD 1.6. Base de dades

A.1.01. Antecedents i dades de l'autor del projecte

A.1.02. Relació de documents complementaris i/o projectes parcials

A.1.03. Característiques generals del projecte

A.1.04. Dades del projecte a incloure al natura

A.1.05. Dades econòmiques del projecte

A.1.06. Fitxa urbanística

A.1.07. Dades contractació connexions de servei

A.1.08.01 Dades estadístiques generals del projecte (mètriques 1) *

A.1.08.02 Dades estadístiques generals del projecte (mètriques 2) *

A.1.08.03 Dades estadístiques generals del projecte (mètriques 3) *

A.1.09. Fitxa consums d'aigua

A.1.10. Qüestionari de condicions materials i ambientals dels centres de treball municipals

A.1.11. Designació coordinador de seguretat i salut en fase de projecte

A.1.12. Declaració de integració de seguretat i salut en fase de projecte

MD 1.7. Requisits de l'edifici

MD 1.8. Pressupost de contracte

El pressupost total del contracte del projecte ascendeix a **4.594.317,73€** (quatre milions cinc-cents noranta-quatre mil tres-cents disset euros amb setanta-tres cèntims), IVA inclòs.

MC 2 MEMÒRIA CONSTRUCTIVA

La continuïtat cromàtica de l'existent, l'ús d'elements lleugers per a l'aixopluc dels espais i la incorporació d'una gelosia ceràmica integrada conformen l'aposta material i constructiva. El filtre ceràmic protegeix i adopta múltiples configuracions aportant una identitat visual i constructiva a l'equipament.

Eficiència energètica i cicle de vida

Els materials proposats responen a tres premisses bàsiques en termes de sostenibilitat: que siguin o puguin ser reciclats, que siguin naturals i no continguin elements tòxics i que el seu cicle de vida representi una reducció en l'ús dels recursos. Sense deixar de banda la seva durabilitat associada a un baix manteniment. Es proposa la ceràmica per a paviments i revestiments exteriors i la fusta i materials naturals per als acabats interiors. A grans trets, aquesta elecció material dual dona resposta a les premisses de partida i assegura a la vegada una qualitat arquitectònica que referencia a la arquitectura tradicional.

El sistema d'envolvent de control solar és base de peces ceràmiques circulars d'un sol diàmetre que ofereixen un aspecte vibrant i natural a l'edifici. Les peces ceràmiques estan fabricades amb processos de producció i muntatge industrialitzats que configuren una solució sostenible, tant per la llarga vida del producte com per la seva producció de "zero residus", basada en l'ús de materials naturals i reutilitzables. És un sistema produït íntegrament a taller i de muntatge en sec en obra. Aquest sistema de protecció es complementa amb l'acabat exterior dels edificis existents amb morters de calç aèria, que no es retrauen ni aclivellen, gràcies al seu lent enduriment i a la seva gran elasticitat. Tenen el gran avantatge de ser hidròfugs (impermeables a l'aigua) i permeables a l'aire, el que permet que el mur sigui transpirable.

Les cobertes existents es resolen amb el mateix sistema constructiu original, a base de teules i rasilles ceràmiques, i les cobertes proposades que protegeixen els espais de circulació, es resolen amb un taulell de fusta i acabat de xapa metàl·lica i un sistema de producció fotovoltaica vide-vidre instal·lades per sobre tot ajustant-se a la geometria de la coberta proposada, integrant-se en el conjunt.

L'altra estratègia és la integració de l'aïllament tèrmic de l'edifici per la seva cara interior, amb materials naturals com el suro, i acabats interiors a base de panells de fusta de muntatge en sec, fàcilment desmuntables i que faciliten el traçat i modificació de les instal·lacions elèctriques. Aquesta solució, a part de treballar amb materials naturals no exposats a les inclemències del temps, també s'adequa millor a l'ús discontinu de l'edifici optimitzant l'ús dels sistemes de climatització de manera esporàdica i segons les necessitats dels usuaris.

Coherència constructiva

La proposta de coberta formada per un entramat de bigues de fusta permet establir una relació dialèctica amb la construcció existent, de materials pesats i petris. Sense mimetitzar la geometria, la proposta crea una nova coberta per als espais diafragma que resol les diferents alçades i s'adapta a les formes geomètriques existents amb un senzill principi. A partir d'una generatriu recta a diferents alçades, el llenç de coberta crea un superfície alavejada que aixopluga els espais de distribució i dona unitat al conjunt alhora que aporta una identitat clara, contundent però alhora discreta i respectuosa, que en tot moment deixa el protagonisme a les construccions existents de major valor patrimonial. El mur perimetral segueix sent l'element generador d'aquests dos pavellons i els temples i les pèrgoles a la façana diagonal es mantenen restaurats i sense alteració.

Estructura

En la fonamentació no es preveu executar reforços dels elements de fonamentació existents. En la estructura vertical s'actuarà prioritàriament sobre les pilastres a les zones de voltes que presenten una pèrdua de secció resistent, refent i completant amb el mateix sistema constructiu de maó massís aquells punts més afectats. Pel que fa a l'estructura horitzontal, els forjats de les cobertes utilitzables per accés públic es reforçaran i arriostraran amb una capa de compressió de formigó, es sanejaran i imprimiran els perfils metàl·lics, es protegiran del foc, i es faran de nou les capes aïllament, impermeabilització, protecció i paviment d'acabat amb el mateix material ceràmic existent. Els sostres d'arcs i voltes s'atirantaran, es restituirà la secció malmesa i es reforçaran per la cara superior. Als elements de marquesines i balustrades, molt malmesos actualment, es substituiran les peces fissurades i es protegiran la resta amb pintura anticarbonatació.

Envolvent

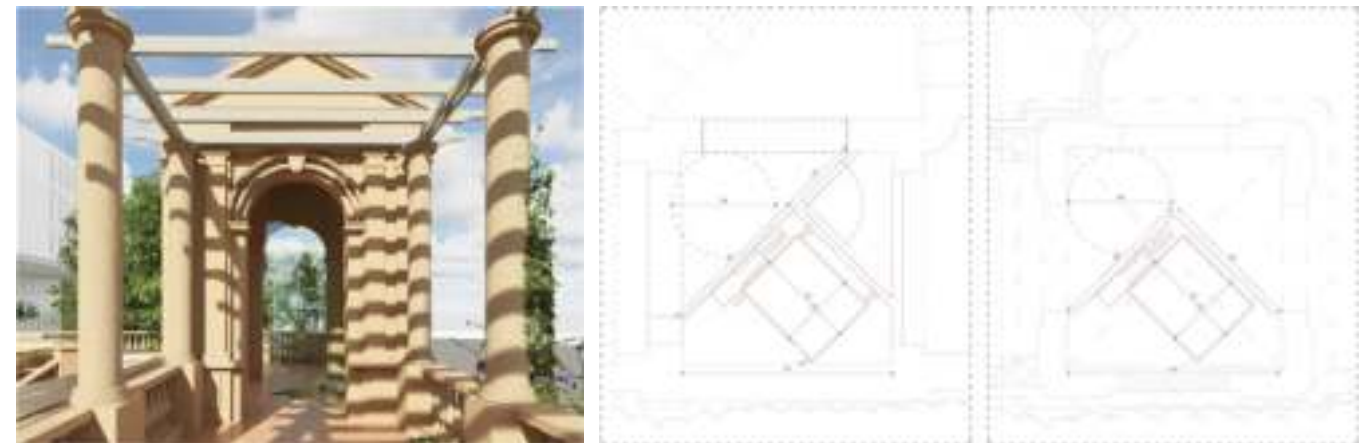
Les soleres s'executaran de nou, amb una nova subbase de graves, una barrera de protecció de radon, una barrera de protecció contra la humitat, i una nova solera de formigó amb acabat de paviment de linòleum 100% natural a l'interior, garantint acabar amb els problemes d'humitat presents. Les cobertes es refaran totalment, aïllant-les tèrmicament i impermeabilitzant tot el conjunt, amb rasilla ceràmica al pavelló 3 i teules recuperades al pavelló 4. Els paraments exteriors es repicaran en la seva totalitat i es revestiran de nou amb morter de calç pigmentat en massa, garantint la impermeabilitat del mur alhora que la seva transpirabilitat, gràcies a les propietats de la calç.

Acabats interiors

Trasdossat interior amb panells de fusta de muntatge en sec i amb aïllament tèrmic de fibres naturals. Es substituiran totes les fusteries per unes noves de fusta i trencament de pont tèrmic i triple vidre amb cambra aïllant. Per al control acústic s'utilitzaran cortines i panells fonoabsorvents de fibres de fusta en les sales de gran ocupació.

Ascensor

Integració de l'ascensor en l'edificació existent i garantir l'accessibilitat a la coberta adaptada a l'ús de pública concurrència.

ME 3 MEMÒRIA D'EXECUCIÓ

MS+A 4 MEMÒRIA SOSTENIBILITAT + AMBIENTAL

Segons el Decret d'Alcaldia publicat al núm. 29 de la Gaseta Municipal de Barcelona en data 10 de novembre de 2009, els Projectes d'Obres als que els hi sigui d'aplicació (pressupost estimat superior a 450.000€) hauran d'incorporar a la documentació del Projecte Bàsic i Executiu una Memòria Ambiental que doni compliment al Manual de Qualitat de les Obres vigent.

El Projecte haurà de complir amb la "Instrucció Tècnica per a l'aplicació de criteris ambientals en projectes d'obres", derivada del Decret d'Alcaldia sobre contractació Pública sostenible de 24 d'abril de 2017.

La Memòria Ambiental en fase d'Execució inclourà els aspectes especificats al "Manual Bàsic per a l'elaboració de la Memòria Ambiental associada als projectes d'obres de l'Ajuntament de Barcelona", i que inclourà:

- MS 4.1 Memòria Ambiental
- MS 4.2 Informe d'Aplicació de Criteris de Sostenibilitat
- MS 4.3 Ús de la fusta certificada d'explotacions sostenibles
- MS 4.4 Requeriments relatius a sostenibilitat i medi ambient

L'objectiu de la Memòria Ambiental és preveure les implicacions que comportarà el nou edifici i, en especial, la fase de construcció, i poder establir un seguit de mesures preventives o correctores per tal de minimitzar l'impacte que pot ocasionar sobre el seu entorn o els ciutadans.

Els principals aspectes que ha de tenir en compte la memòria ambiental són:

- Descripció de les principals característiques de l'edifici
- Identificació dels vectors ambientals que es veuen afectats per l'obra en concret (A. Població, B. Residus, C. Materials, D. Atmosfera, E. Sòl i subsòl, F. Hidrologia, G. Energia, H. Flora i fauna, I. Paisatge)
- Mesures correctores que es proposa desenvolupar per tal de minorar els impactes sobre els vectors identificats

La Memòria Ambiental concretarà el major nombre de mesures possibles encaminades a:

- Reduir l'impacte ambiental ocasionat pel nou edifici
- Minimitzar les afectacions en la fase de construcció del edifici

Aquestes mesures s'inclouran al Plec de Condicions Tècniques en matèria d'ambientalització per a la Licitació de l'Obra, per tal que el licitador les concreti a l'oferta presentada.

La Memòria Ambiental en fase de Projecte Executiu recull les mesures de reducció de l'impacte ambiental que l'edifici pugui ocasionar.

Legislació aplicable en matèria d'impacte ambiental

Normativa Europea

- Directiva Europea sobre l'eficiència de l'Ús final de l'Energia i els serveis energètics (Directiva 2006/32/CE)
- Directiva Europea d'Eficiència Energètica als Edificis (Directiva 2002/91/CE)
- Directiva 337/1985, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient. DOCE-L núm. 175, de 05.07.1985.
- Directiva 11/1997, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient (modifica la directiva 337/1985) . DOCE-L núm. 73, de 14.03.1997.
- Normativa Estatal i Autonòmica
- CTE (RD.314/2006)
- Reial Decret Legislatiu 1302/1986, d'avaluació de l'impacte ambiental. BOE núm. 155, de 30.06.1986. (Incorpora Directiva 1985/337). Estudi d'impacte ambiental.
- Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de Projectes
- Decret 114/1988, d'avaluació d'impacte ambiental. DOGC núm. 1000, de 03.06.1988.
- Llei 6/2001, de modificació del Reial Decret Legislatiu 1302/1986, d'avaluació de l'impacte ambiental. BOE núm. 11, de 09.05.2001 (Incorpora Directiva 1997/11)
- Decret d'Ecoeficiència de la Generalitat de Catalunya (DECRET 21/2006)
- Normativa local (Ajuntament de Barcelona)
- Pla d'Energia, Canvi Climàtic i Qualitat de l'Aire 2011-2020 (PECQA)
- Agenda 21 i Compromís 22: Compromís ciutadà per la sostenibilitat 2012-2022
- Pacte dels Alcaldes
- Programa Ajuntament +Sostenible
- Ordenança General del Medi Ambient Urbà de Barcelona, 16.06.1999, BOPB.
- Decret d'Alcaldia per a l'ambientalització de les obres, publicació núm. 29 de la Gaseta Municipal de Barcelona en data 10 de novembre de 2009
- "Instrucció Tècnica per a l'aplicació de criteris de sostenibilitat en projectes d'obres de l'Ajuntament de Barcelona", publicació núm. 14 de la Gaseta Municipal de Barcelona, en data 15 de maig de 2015.
- Pla per a la millora de la qualitat de l'aire a Barcelona
- Pla del verd i de la biodiversitat de Barcelona 2020
- Pla d'auto-suficiència energètica de Barcelona 2024
- Pla d'Estalvi i Millora Energètica dels Edificis Municipals 2010-2020 (PEMEEM)
- Mesura de Govern per a impulsar terrats vius i cobertes verdes a Barcelona (2014)
- Mesura de govern de contractació pública responsable amb criteris socials i ambientals (2013)
- Pla Tècnic per a l'Aprofitament dels Recursos Hídrics Alternatius 2012-2015
- Pla d'Actuació Municipal per a Risc de Sequera
- Pla de prevenció de residus municipals de Barcelona 2012-2020
- Política de compra responsable de fusta de gestió forestal sostenible
- Mesura de govern de contractació pública responsable amb criteris socials i ambientals (2013)
- Decret d'Alcaldia sobre contractació pública responsable amb criteris socials i ambientals.

MN 5 MEMÒRIA COMPLIMENT DE NORMATIVA

MN 5.1 Justificació urbanística

Fitxa A.1.06. Fitxa urbanística

Dades del Projecte		
Núm. Expedient contractació:	604.2022.023	
Títol Expedient Contractació Projecte:	REDACCIÓ DEL PROJECTE I DIRECCIÓ DE LES OBRES DE REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES, AL DISTRICTE DE LES CORTS	
Adreça: Av Diagonal 686	Barri: Pedralbes	Districte: Les Corts

Dades urbanístiques:	
Planejament general vigent	Pla General Metropolità
Data d'aprovació	14 de juliol de 1976
Planejament complementari vigent	Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de la Ciutat de Barcelona a l'àmbit del Districte de les Corts
Data d'aprovació	Aprobació inicial 24/03/1999
	Aprobació definitiva 21/07/2000 (BOPB 14/08/2000)
Classificació urbanística	6c
Qualificació del sòl	Parcs i jardins actuals i de nova creació a nivell metropolità
Usos previstos pel planejament	Segons Pla Especial aprovat a aquest efecte

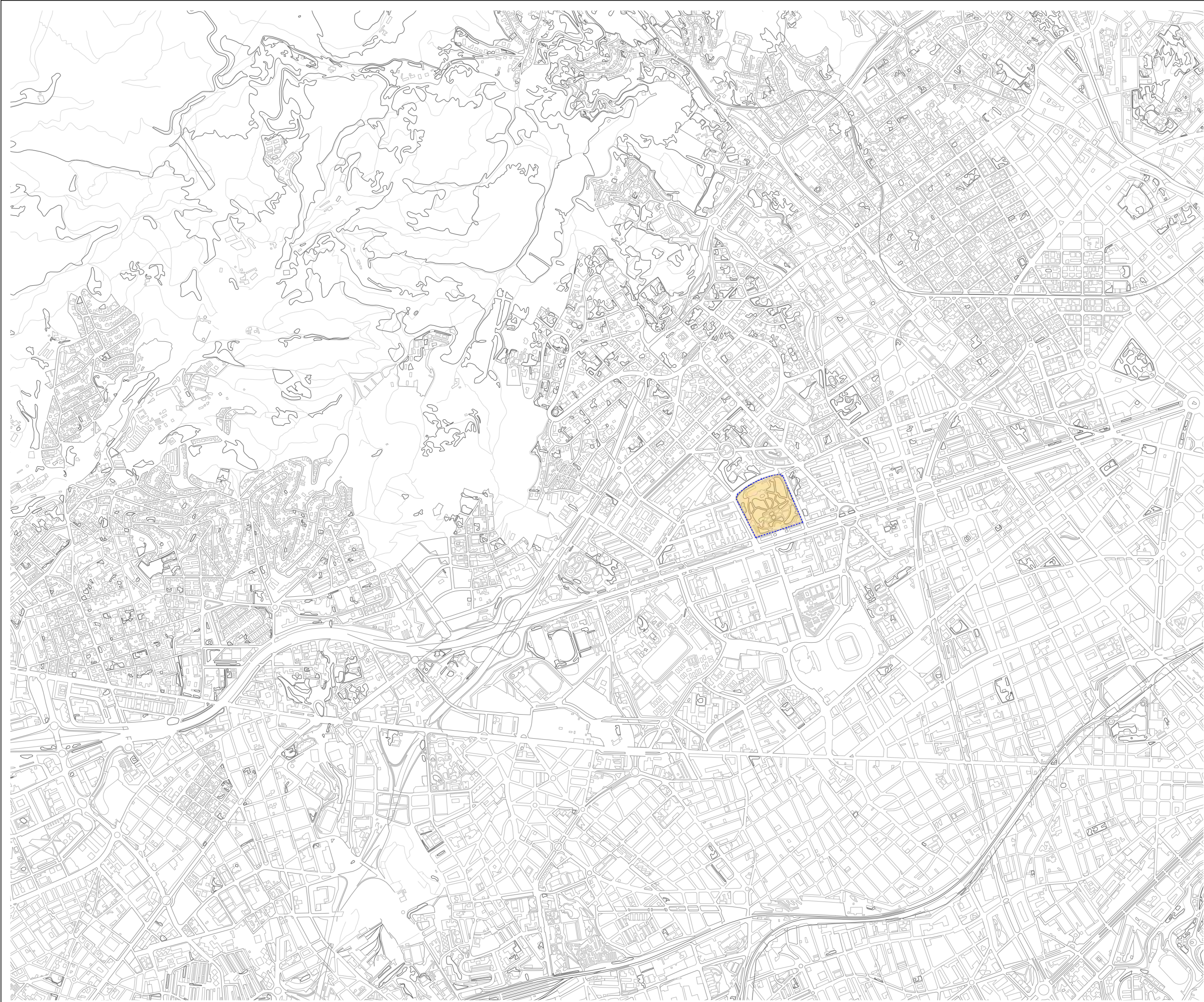
Condicions			
Paràmetres planejament		Paràmetres projecte	
Superfície de la parcel·la:	73166 m²	Superfície de la parcel·la:	73166 m²
Ocupació de parcel·la:	(1) 10,45% % sòl	Ocupació de parcel·la:	10,45% % sòl
Volum edificable:	(1) m³/m² sòl	Volum edificat :	m³/m² sòl

Sostre edificable:	(1) 7.627 m²/m² sòl	Sostre edificat:	7.627 m²/m² sòl
Altura reguladora i nombre de plantes:	10 m (amb un cos singular de 15m) (2) m	Altura reguladora edificada i nombre de plantes:	m
Separació a límit de parcel·la:	m	Separació a límit de parcel·la:	m
Separació a carrer /s:	m	Separació a carrer /s:	m
Profunditat edificable:	m	Profunditat edificada:	m
Alçada màx./mín. planta baixa:	m	Alçada lliure planta baixa:	m
Alçada mínima planta pis:	m	Alçada lliure planta pis:	m
Condicions especials:		Condicions especials	

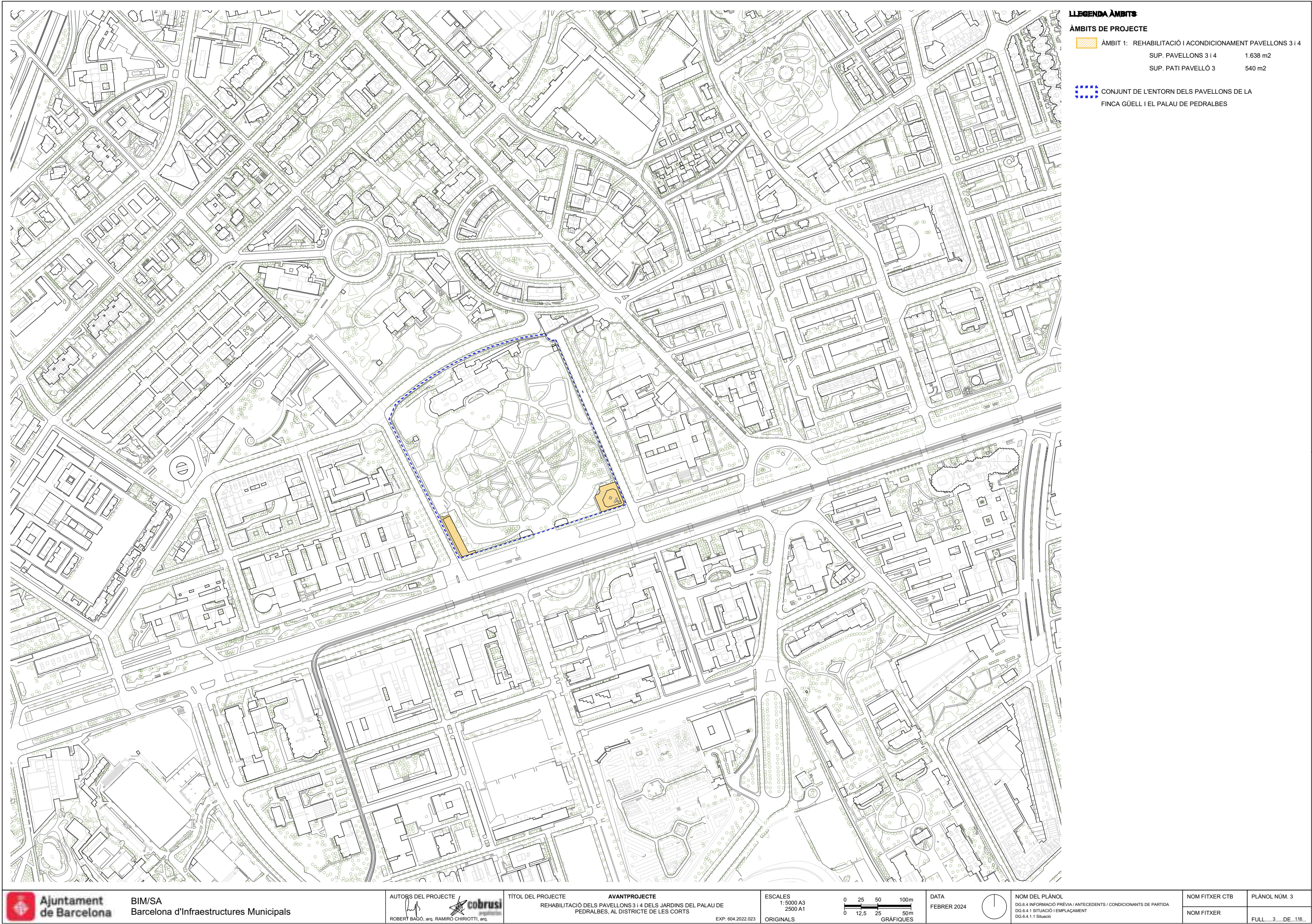
Pla General Metropolità :

- (1) Les edificacions no sobrepassaran l'ocupació del 5% de la superfície del parc en servei en el moment en que es projectin dites edificacions. (Art. 203)
- (2) Sempre que es garanteixi l'assolellament de les àrees ajardinades i de repòs. (Art. 203)
- (3) L'Administració municipal o, en el seu cas, la metropolitana, podran expropiar aquests terrenys per sotmetre'ls, en quan a titularitat i destí, al règim del domini públic. (Art. 204)
- (4) Quedaran qualificats en situació urbanística de fora d'ordenació els edificis i les instal·lacions construïdes abans de l'aprovació del PGM i que en virtut de les seves determinacions han de ser objecte d'expropiació, cessió obligatòria i gratuïta dels terrenys o bé enderroc o expropiació dels edificis. (Art. 222.4)
- (5) Als edificis i les instal·lacions en situació de fora d'ordenació no podran ser objecte d'obres de consolidació, augment de volum, modernització o increment del seu valor d'expropiació, però sí les petites reparacions que exigís la higiene, ornat i conservació de l'immoble. De totes maneres, en casos excepcionals podran autoritzar-se obres parcials i circumstancials de consolidació quan no estigués prevista l'expropiació o enderroc de la finca en el període de 15 anys. (Art. 222.5)

II. DG DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Índex de Hojas	
PLÀNOL	NOM PLÀNOL
ÍNDEX DE PLÀNOLS	
DG.6.4.0.1	Índex de plànols i situació general
SITUACIÓ I EMPLAÇAMENT	
DG.6.4.1.1	Situació
DG.6.4.1.2	Ortofoto Emplaçament
DG.6.4.1.3	Emplaçament
PLANEJAMENT URBANÍSTIC VIGENT	
DG.6.4.2.1	Condicions Urbanístiques
TOPOGRAFIA / AIXECAMENT / ESTAT ACTUAL	
DG.6.4.3.1	Accessos
DG.6.4.3.2	Alçats Exteriors Estat Actual
DG.6.4.3.3	Arbrat Jardins
DG.6.4.3.4	Vegetació i Edificació Jardins
REPORTATGE FOTOGRÀFIC PAVELLÓ 3	
DG.6.4.3.5.1	Fotografies Exterior
DG.6.4.3.5.2	Fotografies Interior
ESTAT ACTUAL PAVELLÓ 3	
DG.6.4.3.6.1	Axonomètrica i descripció dels elements gen...
DG.6.4.3.6.2	Planta Espais Exteriors i elements de context
DG.6.4.3.6.3	Planta Baixa
DG.6.4.3.6.4	Planta Primera
DG.6.4.3.6.5	Alçats
DG.6.4.3.6.6	Seccions
REPORTATGE FOTOGRÀFIC PAVELLÓ 4	
DG.6.4.3.7.1	Fotografies Exterior
DG.6.4.3.7.2	Fotografies Interior
ESTAT ACTUAL PAVELLÓ 4	
DG.6.4.3.8.1	Axonomètrica i descripció dels elements gen...
DG.6.4.3.8.2	Planta Espais Exteriors i elements de context
DG.6.4.3.8.3	Planta Baixa
DG.6.4.3.8.4	Planta Coberta
DG.6.4.3.8.5	Alçats
DG.6.4.3.8.6	Seccions
PROPOSTA ARQUITECTÒNICA I DEFINICIÓ GEOMÈTRICA	
DG.6.5.2.1	Intervenció Paisatgística
DG.6.5.2.2	Accessos
DG.6.5.2.3	Alçats Exteriors
DG.6.5.2.4	Alçat Avinguda Diagonal
DG.6.5.2.5	Plantes Resum Proposta
PROPOSTA FUNCIONAL I SUPERFÍCIES PAVELLÓ 3	
DG.6.5.2.6.1	Axonomètrica Descriptiva dels elements gen...
DG.6.5.2.6.2	Instantes
DG.6.5.2.6.3	Superfícies Planta Baixa
DEFINICIÓ GEOMÈTRICA PAVELLÓ 3	
DG.6.5.2.7.1	Planta Espais Exteriors i elements de context
DG.6.5.2.7.2	Planta Baixa
DG.6.5.2.7.3	Planta Primera
DG.6.5.2.7.4	Planta Coberta
DG.6.5.2.7.5	Alçats
DG.6.5.2.7.6	Alçats
DG.6.5.2.7.7	Seccions
DG.6.5.2.7.8	Imatges - Tanques
DG.6.5.2.7.9	Imatges - Tanques
DG.6.5.2.7.10	Imatges - Sequència d'aproximació Jardins
DG.6.5.2.7.11	Imatges - Exterior Jardins
DG.6.5.2.7.12	Imatges - Exterior Jardins
DG.6.5.2.7.13	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.14	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.15	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.16	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.17	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.18	Imatges - Escala Exterior Patrimonial
DG.6.5.2.7.19	Imatges - Escala Exterior Patrimonial
DG.6.5.2.7.20	Imatges - Escala Exterior Patrimonial
DG.6.5.2.7.21	Imatges - Escala Exterior Patrimonial
DG.6.5.2.7.22	Imatges - Coberta
DG.6.5.2.7.23	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.24	Imatges - Pati
DG.6.5.2.7.25	Gelosia - Ceràmica
DG.6.5.2.7.26	Imatges - Ascensor
DG.6.5.2.7.27	Detall Ascensor
DG.6.5.2.7.28	Detall Ascensor
DG.6.5.2.7.29	Mobilitat Planta Baixa
PROPOSTA FUNCIONAL I SUPERFÍCIES PAVELLÓ 4	
DG.6.5.2.8.1	Axonomètrica Descriptiva dels elements gen...
DG.6.5.2.8.2	Instantes
DG.6.5.2.8.3	Superfícies Planta Baixa
DEFINICIÓ GEOMÈTRICA PAVELLÓ 4	
DG.6.5.2.9.1	Planta Espais Exteriors i elements de context
DG.6.5.2.9.2	Planta Baixa
DG.6.5.2.9.3	Planta Coberta
DG.6.5.2.9.4	Alçats
DG.6.5.2.9.5	Alçats
DG.6.5.2.9.6	Seccions
DG.6.5.2.9.7	Imatges - Tanques
DG.6.5.2.9.8	Imatges - Tanques
DG.6.5.2.9.9	Imatges - Sequència d'aproximació Jardins
DG.6.5.2.9.10	Imatges - Espais Exterior
DG.6.5.2.9.11	Imatges - Espais Exterior
DG.6.5.2.9.12	Imatges - Espais Exterior
DG.6.5.2.9.13	Imatges - Espais Exterior
DG.6.5.2.9.14	Ordenació Planta Baixa
OLD	

LLEGENDA ÀMBITS

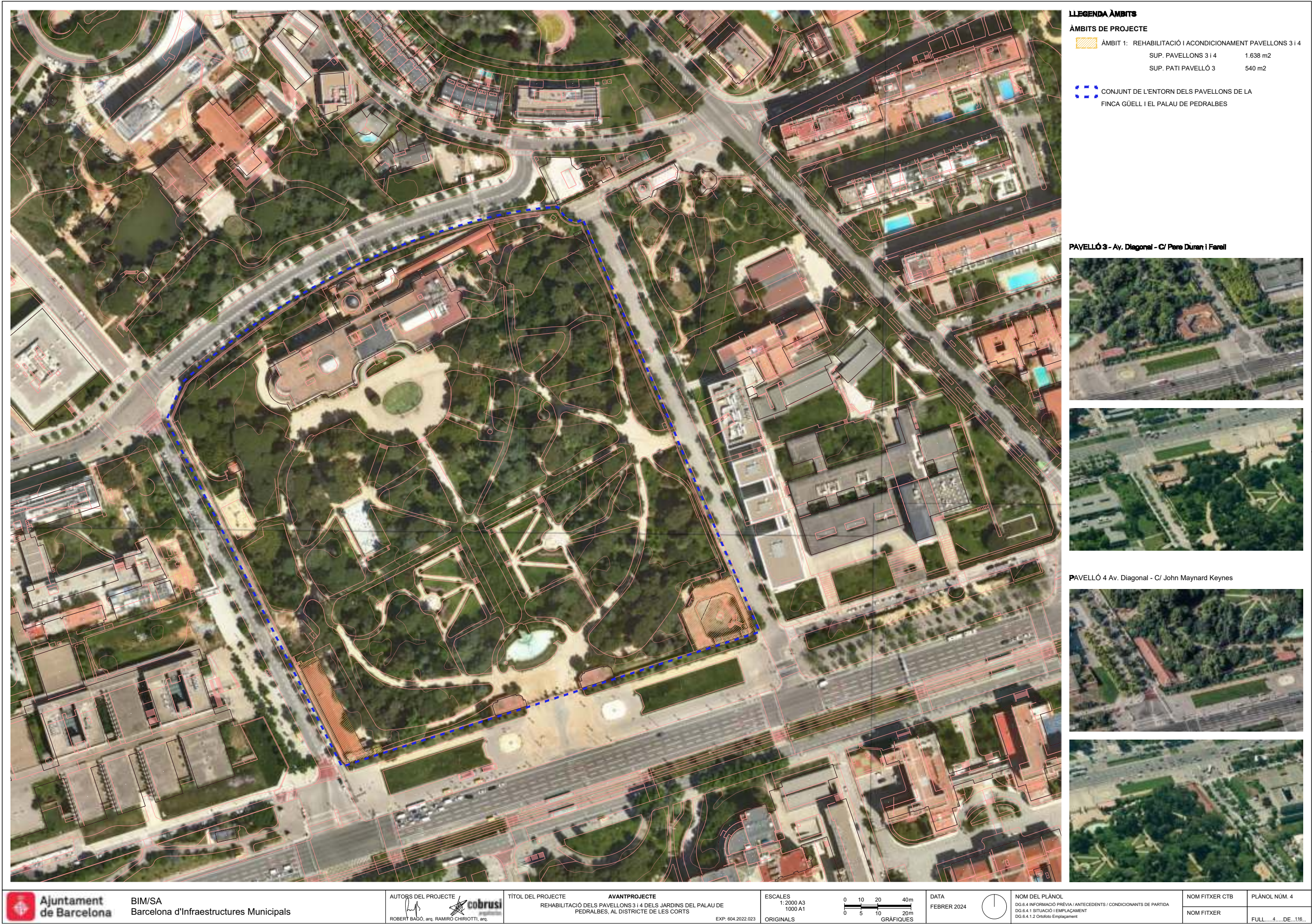
ÀMBITS DE PROJECTE

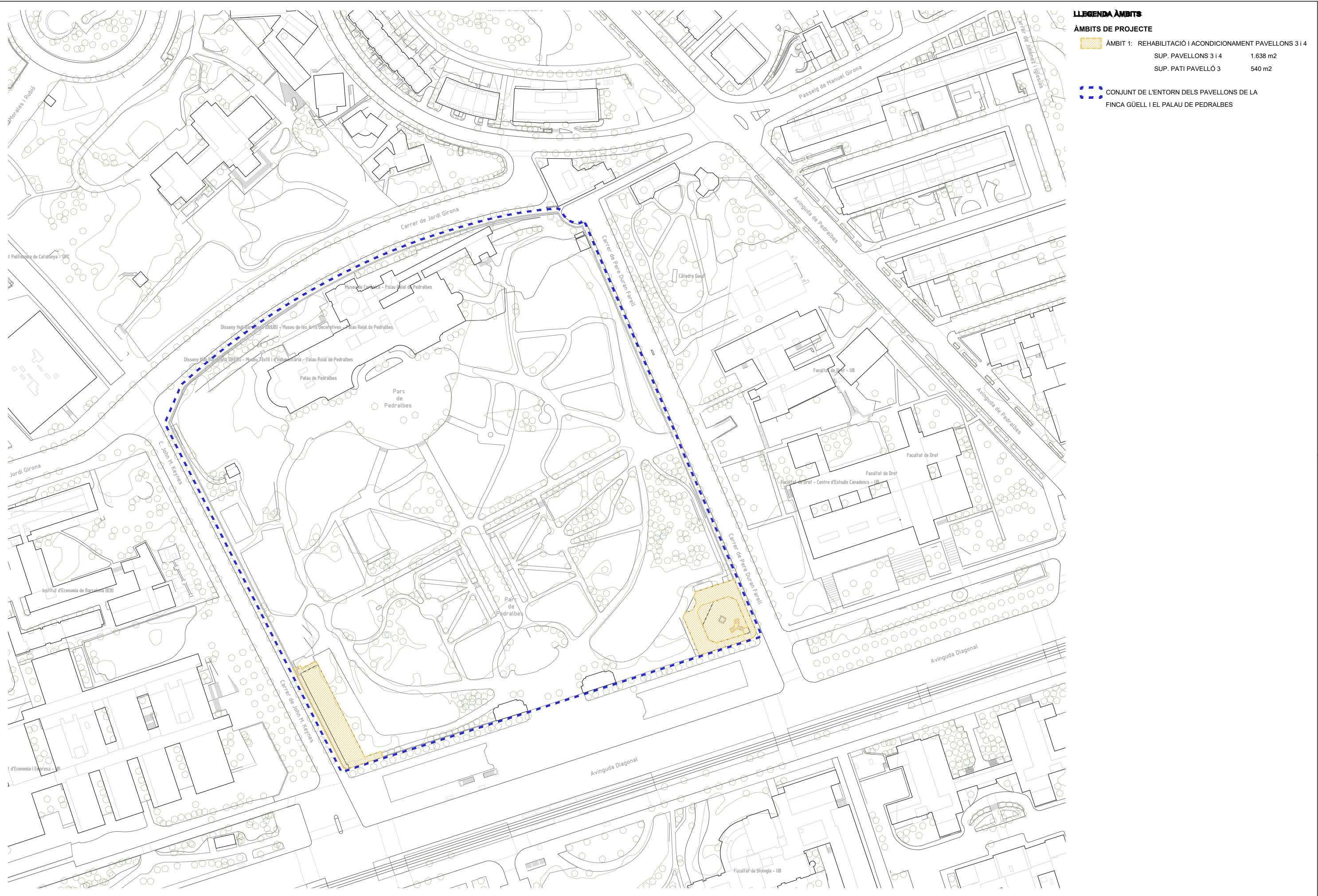
ÀMBIT 1: REHABILITACIÓ I ACONDICIONAMENT PAVELLONS 3 i 4

SUP. PAVELLONS 3 i 4 1.638 m2

SUP. PATI PAVELLÓ 3 540 m2

CONJUNT DE L'ENTORN DELS PAVELLONS DE LA FINCA GÜELL I EL PALAU DE PEDRALBES

LLEENDA ÀMBITS

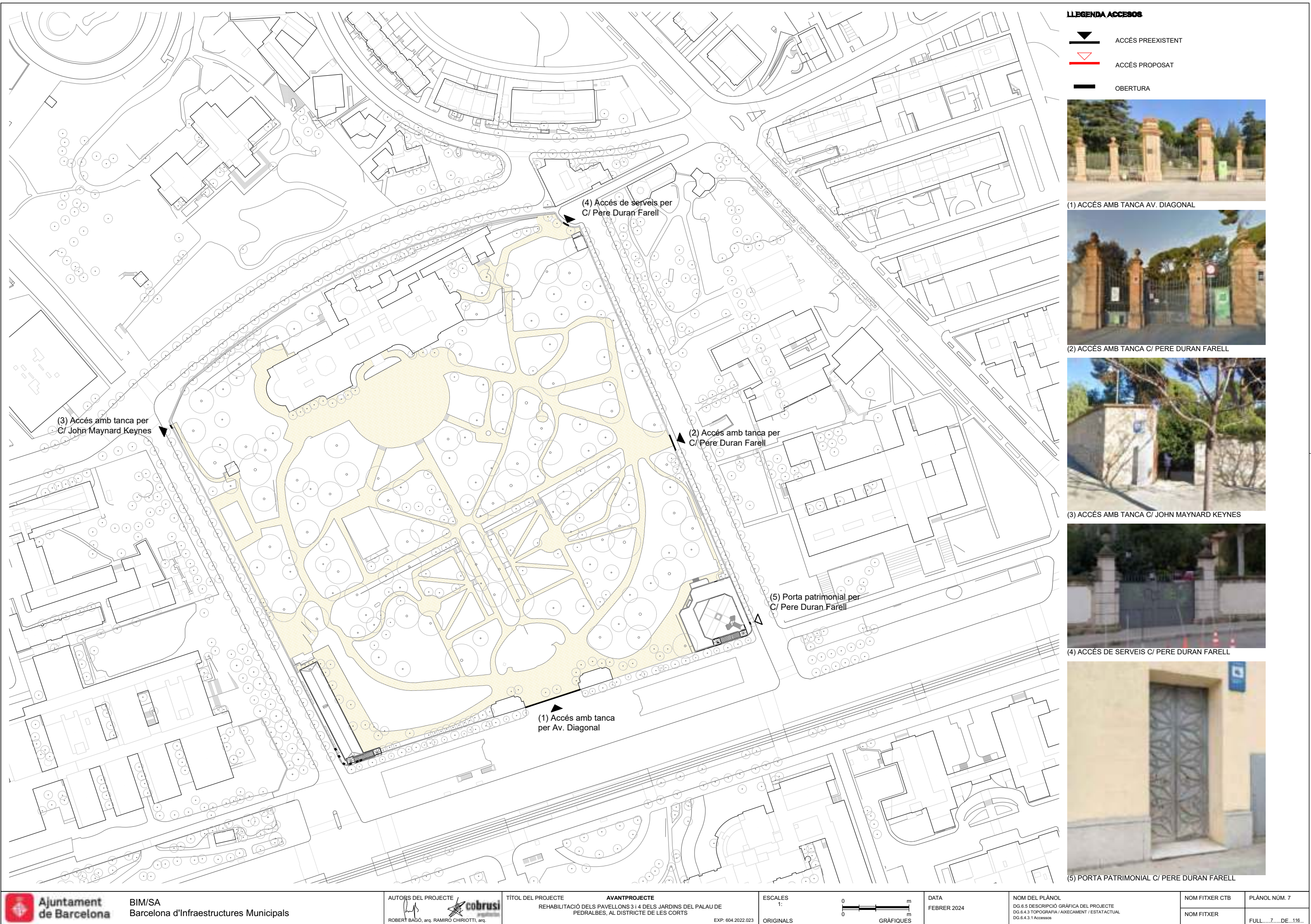
ÀMBITS DE PROJECTE

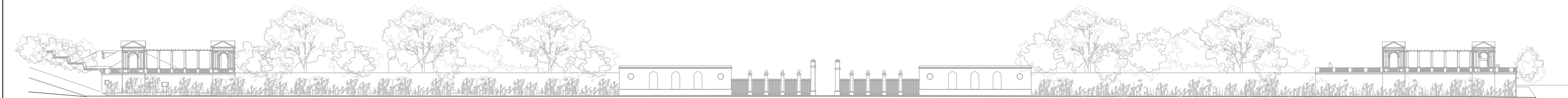
ÀMBIT 1: REHABILITACIÓ I ACONDICIONAMENT PAVELLONS 3 i 4

SUP. PAVELLONS 3 i 41.638 m2

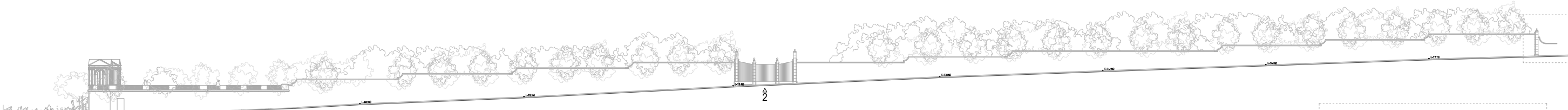
SUP. PATI PAVELLÓ 3540 m2

CONJUNT DE L'ENTORN DELS PAVELLONS DE LA FINCA GÜELL I EL PALAU DE PEDRALBES

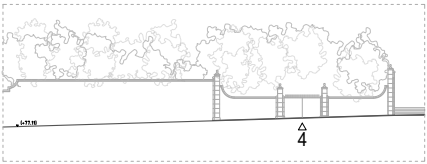

ALÇAT AV. DIAGONAL

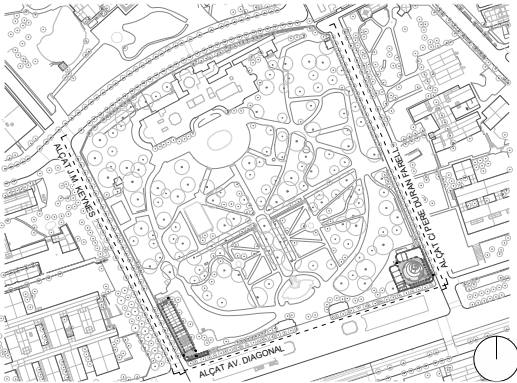
ALÇAT C/ PERE DURAN FARELL

ALÇAT C/ J.M. KEYNES

LLEENDA ALÇATS

- (1) ACCÉS AMB TANCA PER AV. DIAGONAL
- (2) ACCÉS AMB TANCA PER C/ PERE DURAN FARELL
- (3) ACCÉS AMB TANCA PER C/ JOHN MAYNARD KEYNES
- (4) ACCÉS DE SERVEI PER C/ PERE DURAN FARELL
- (5) PORTA PATRIMONIAL PER C/ PERE DURAN FARELL

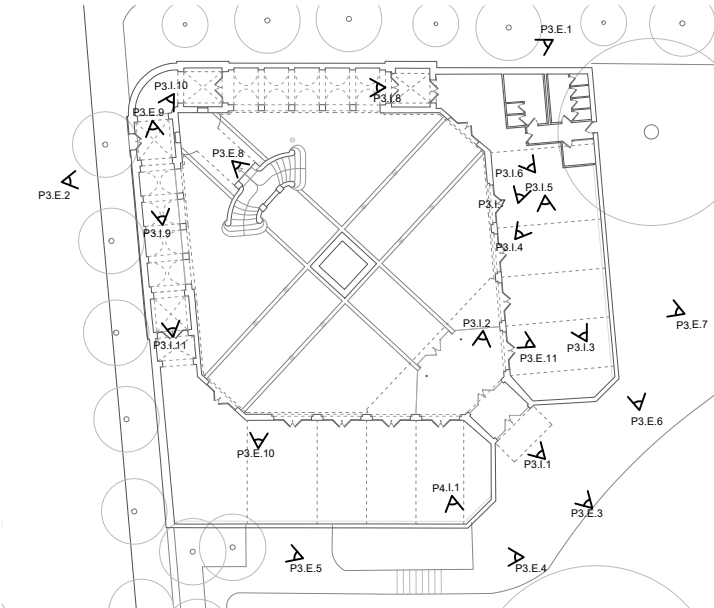
P3.E.1

P3.E.2

P3.E.3

PLANTA PAVELLÓ 3

P3.E.4

P3.E.5

P3.E.6

P3.E.7

P3.E.8

P3.E.9

P3.E.10

P3.E.11

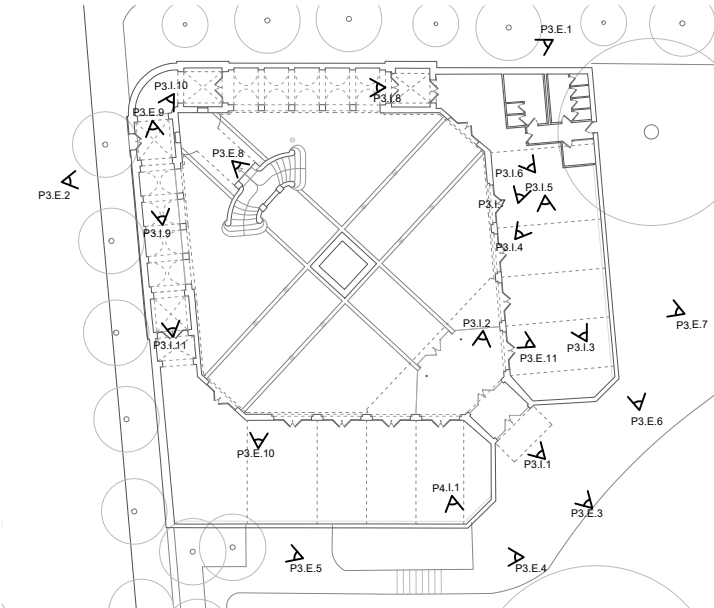
P3.I.1

P3.I.2

P3.I.3

PLANTA PAVELLÓ 3

P3.I.4

P3.I.5

P3.I.6

P3.I.7

P3.I.8

P3.I.9

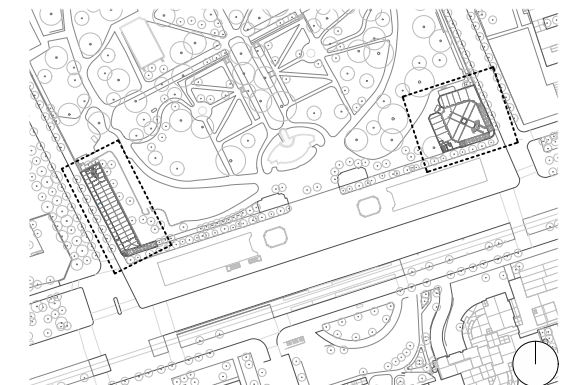
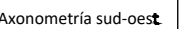
P3.I.10

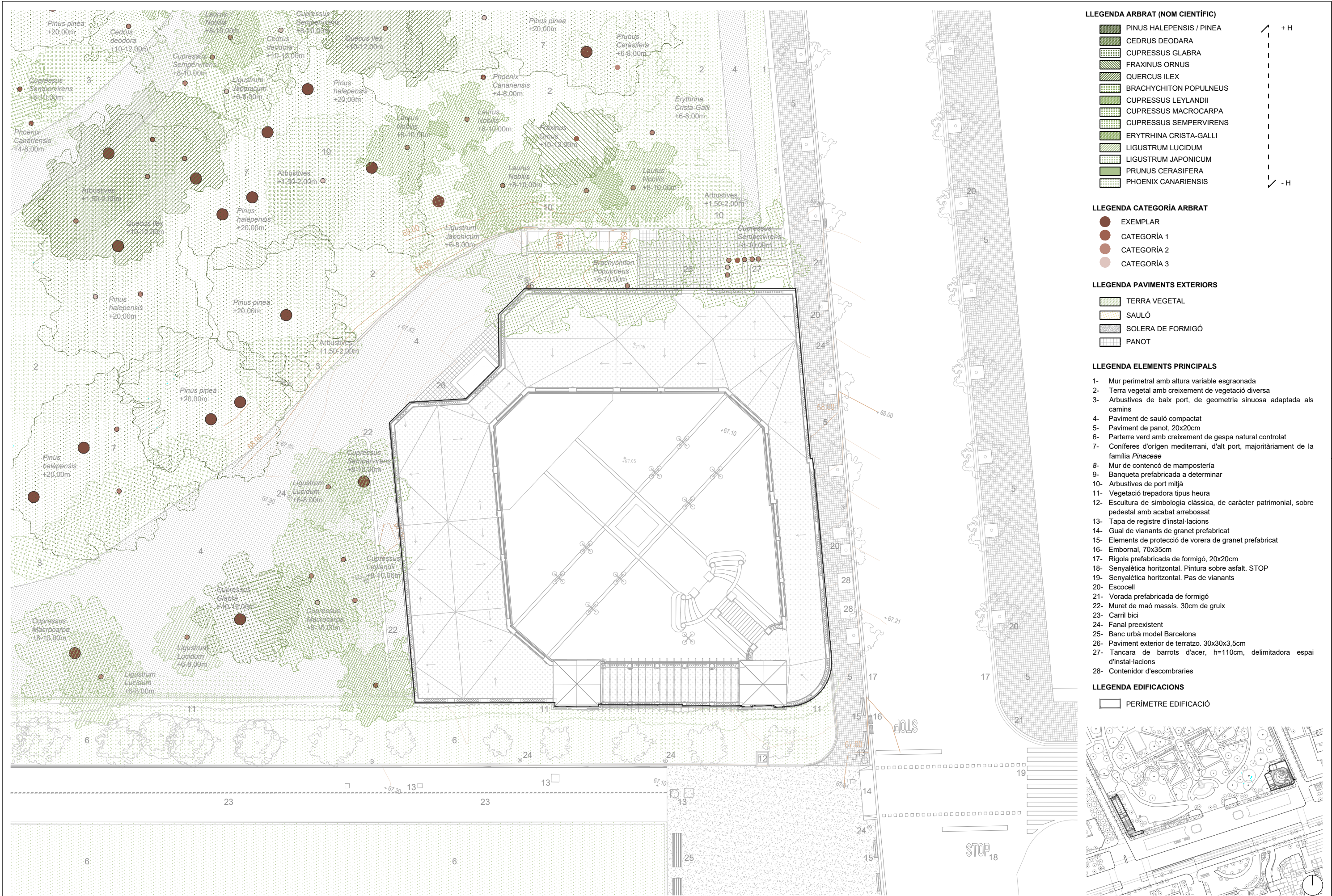

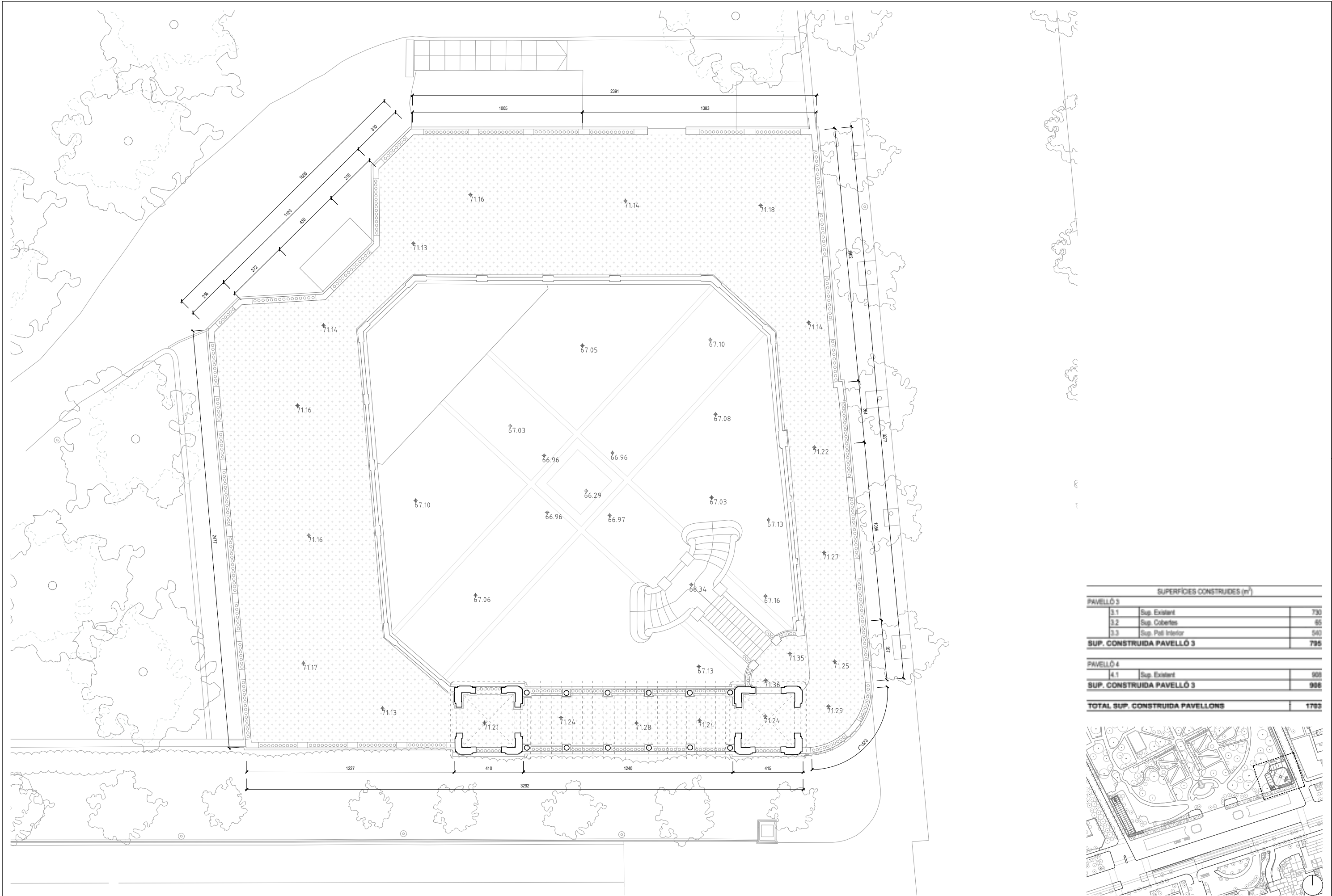
P3.I.11

PAVELLO 3

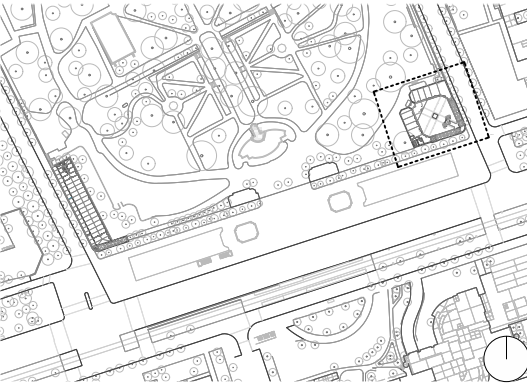
-
- This 3D architectural rendering provides a detailed view of the Palazzo Medici-Riccardi, highlighting its unique octagonal design and internal structure. The building is surrounded by a lush garden with trees and a path. Numbered callouts (3.01-3.21) identify specific architectural features and spaces:
- 3.01-3.04:** Identify the four main entrances to the palace, each featuring a different architectural style (Tuscan, Doric, and Corinthian).
 - 3.05-3.07:** Identify the three main internal courtyards (Cortile del Principe, Cortile del Palazzo, and Cortile del Popolo).
 - 3.08-3.10:** Identify the three main internal staircases (Staircase of the Prince, Staircase of the Palace, and Staircase of the People).
 - 3.11-3.13:** Identify the three main internal halls (Hall of the Prince, Hall of the Palace, and Hall of the People).
 - 3.14-3.16:** Identify the three main internal rooms (Room of the Prince, Room of the Palace, and Room of the People).
 - 3.17-3.21:** Identify the three main internal courtyards (Cortile del Principe, Cortile del Palazzo, and Cortile del Popolo).

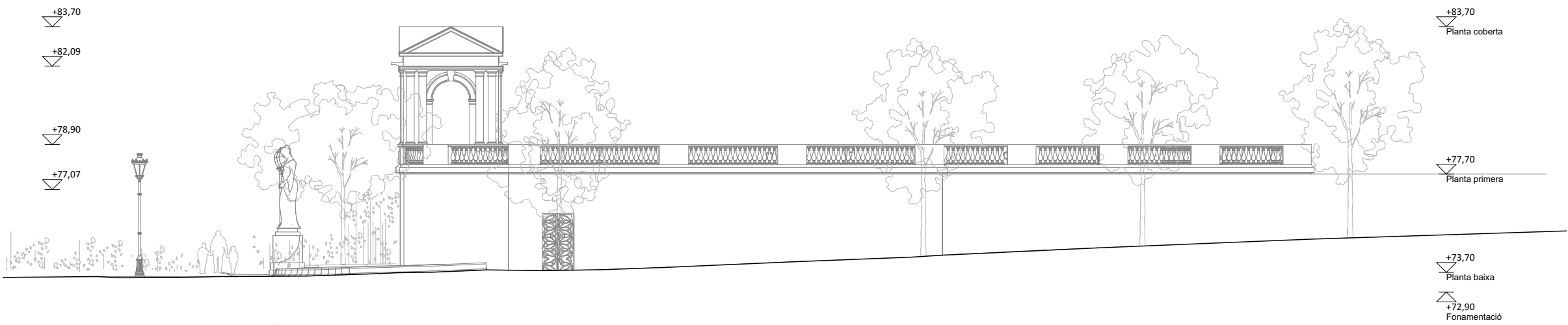

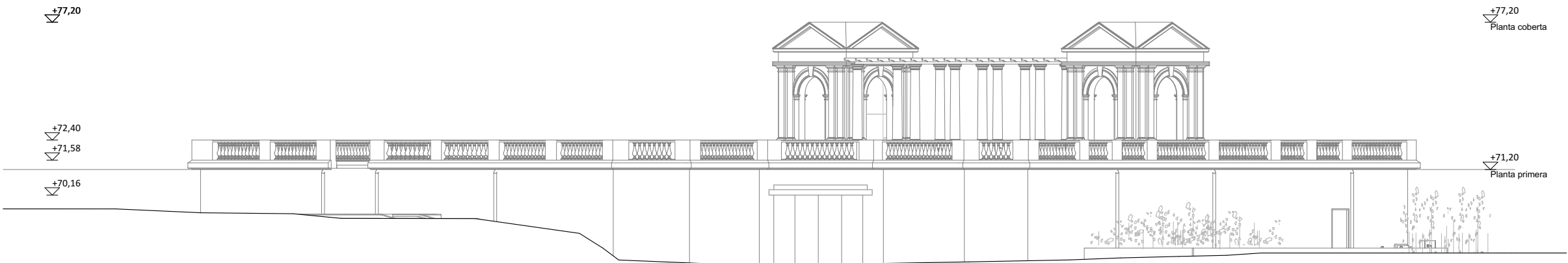
SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Sup. Existent	730
3.2	Sup. Cobertes	85
3.3	Sup. Pati Interior	540
SUP. CONSTRUÏDA PAVELLÓ 3		795
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Sup. Existent	908
SUP. CONSTRUÏDA PAVELLÓ 3		908
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA PAVELLONS		1703

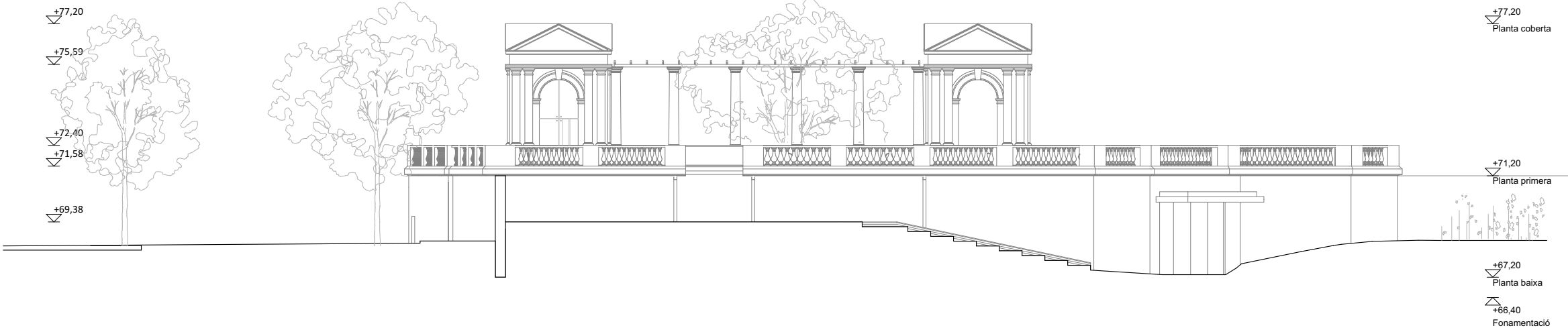
1:200

A-08

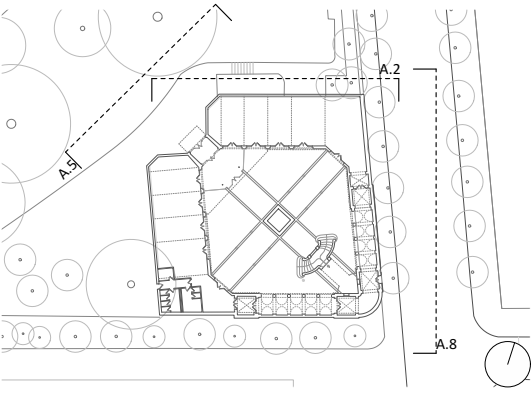
1:200

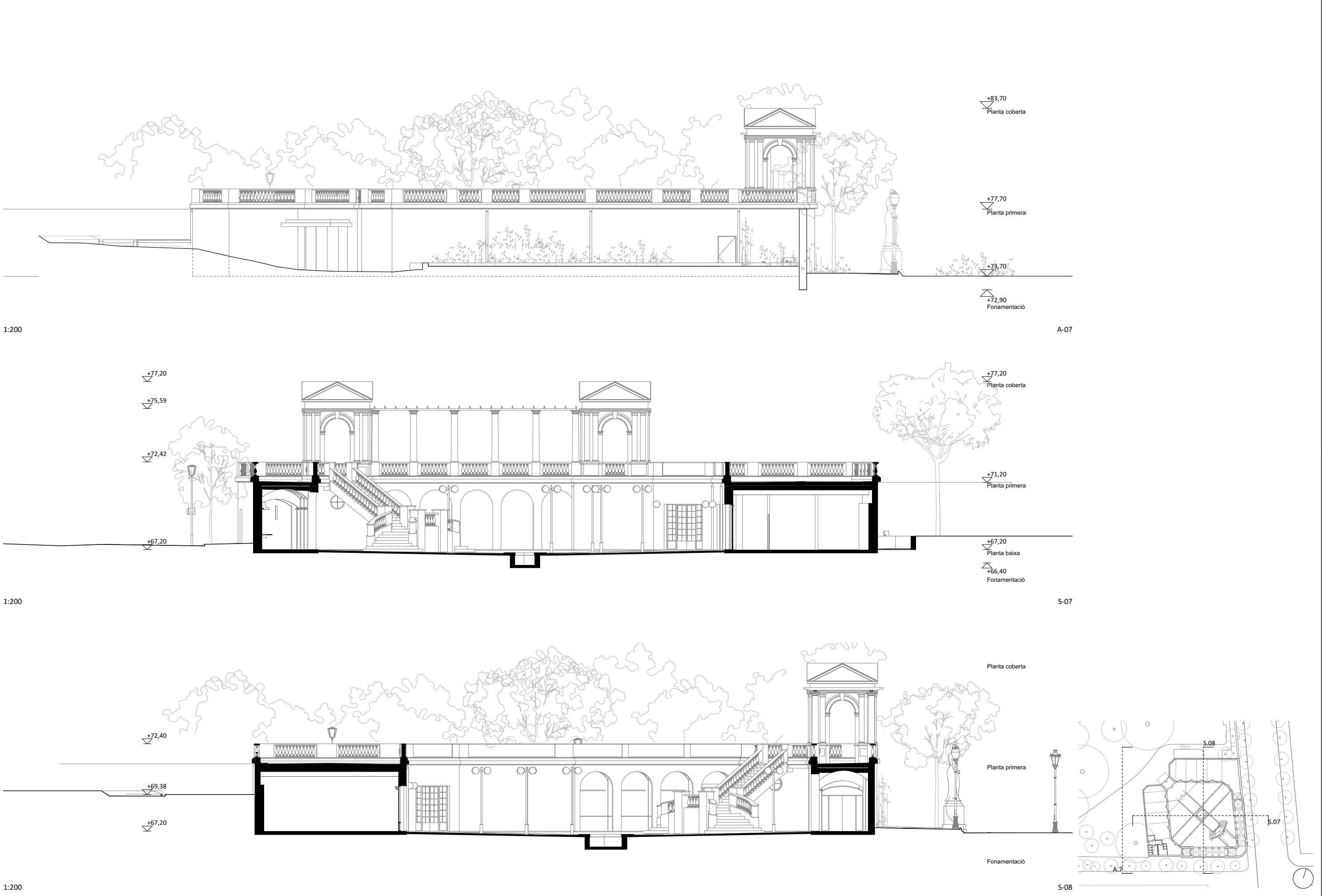
A-05

1:200

A-02

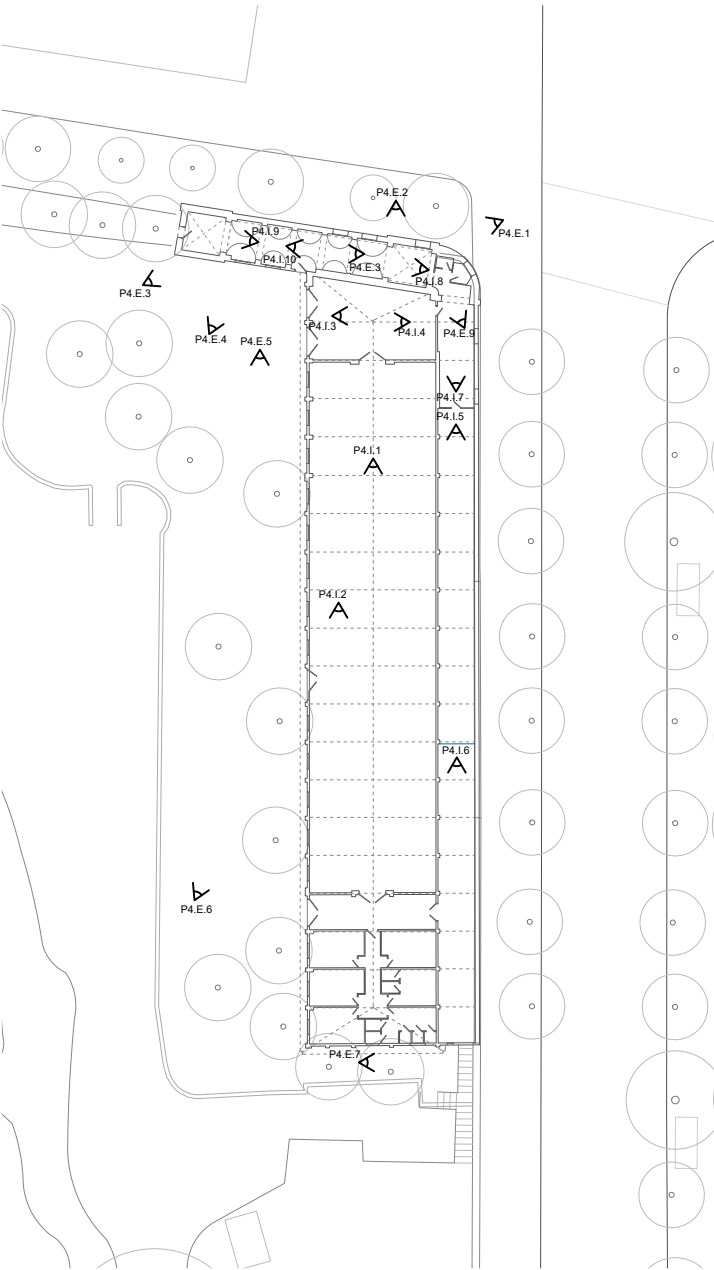
P4.E.1

P4.E.2

P4.E.3

PLANTA PAVELLÓ 4

P4.E.4

P4.E.5

P4.E.6

P4.E.7

P4.E.8

P4.E.9

P4.E.10

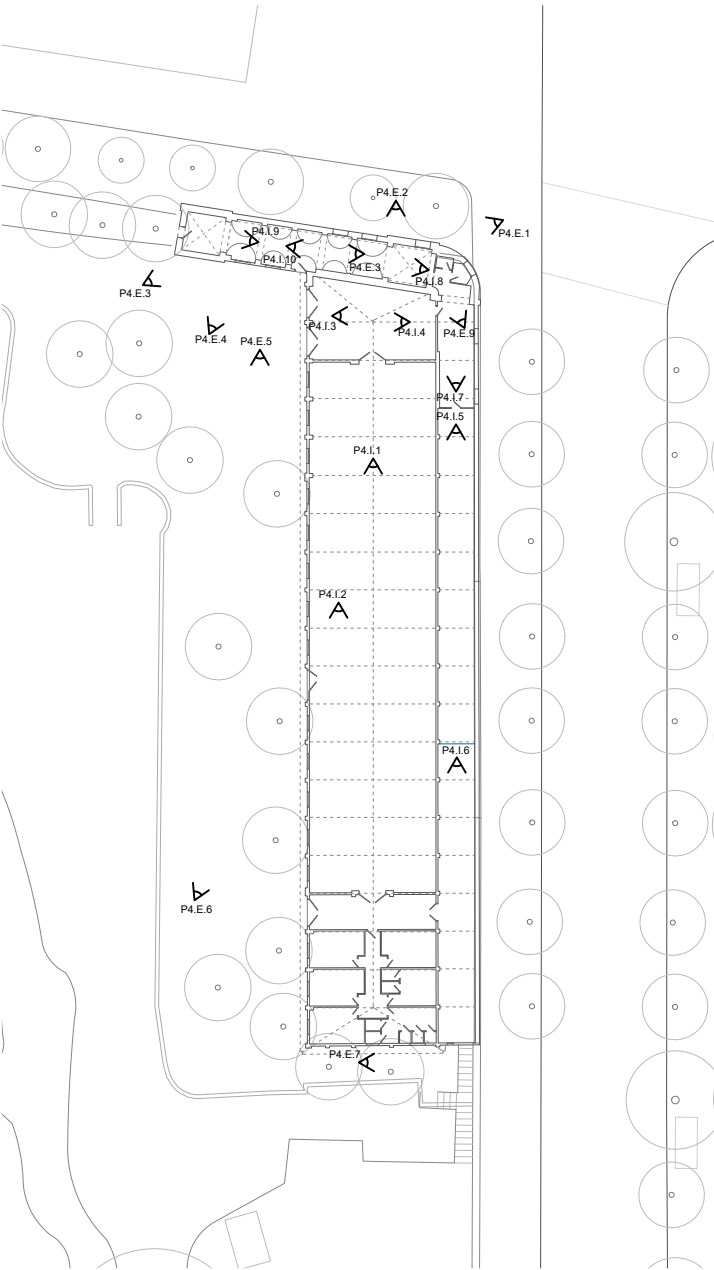
P4.1.1

P4.1.2

P4.1.3

PLANTA PAVELLÓ 4

P4.1.4

P4.1.5

P4.1.6

P4.1.7

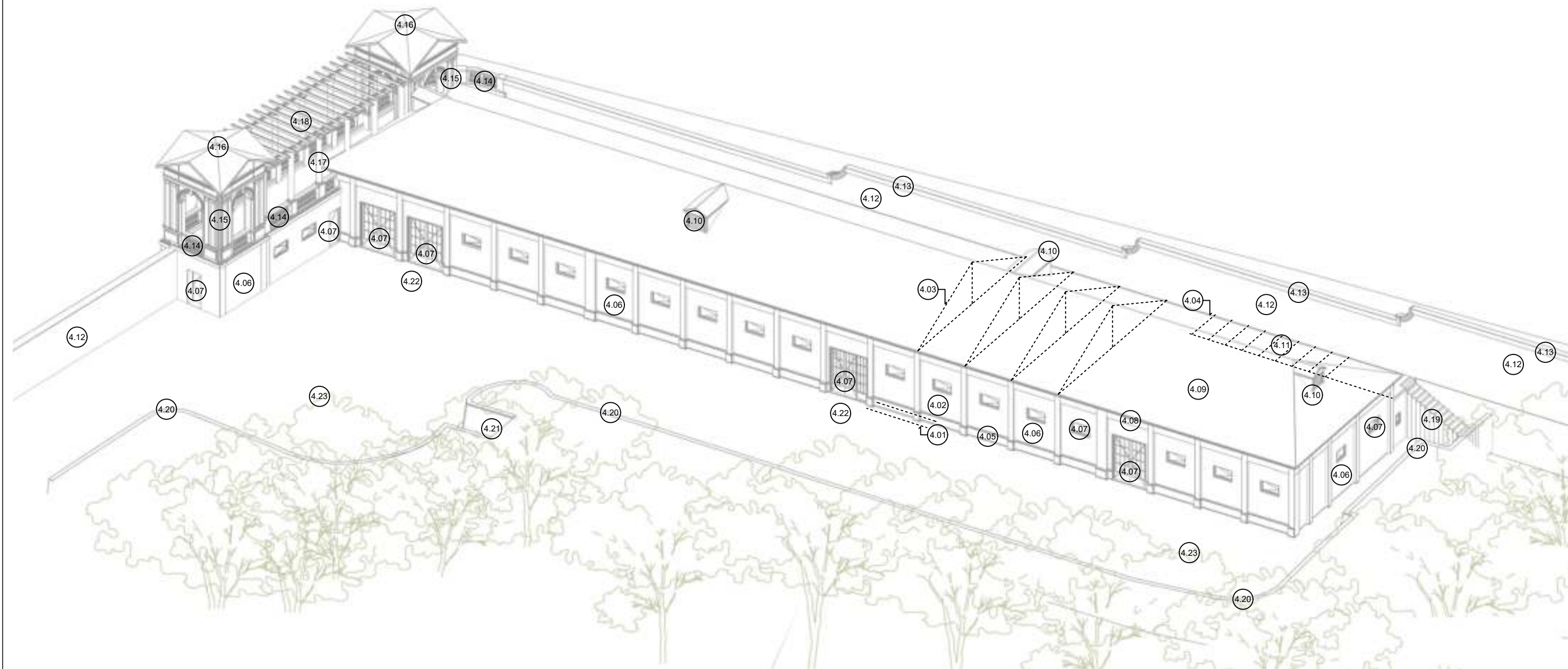
P4.1.8

P4.1.9

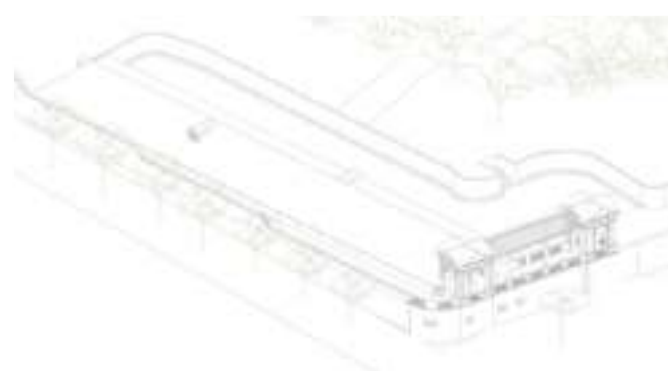

P4.1.10

ELEMENTS CONSTRUCTIUS PRINCIPALS, ESTAT ACTUAL
PAVEL·LÓ 4
4.01. Fonaments correguts d'obra de fàbrica de maó massís
4.02. Murs de càrrega amb pilastres integrades d'obra de fàbrica
4.03. Forjats d'encavallada i biugues metàl·liques
4.04. Forjat de biguetes metàl·liques d'ala estreta
4.05. Sòcol de pedra continu existent
4.06. Parets de maó massís de 15cm revestides amb morter de calç
4.07. Fusteries existents de fusta
4.08. Cornisa de peces de pedra existent
4.09. Coberta a dues aigües de taula ceràmica
4.10. Lluernes de ventilació existents
4.11. Coberta plana amb acabat de peces ceràmiques
4.12. Mur perimetral

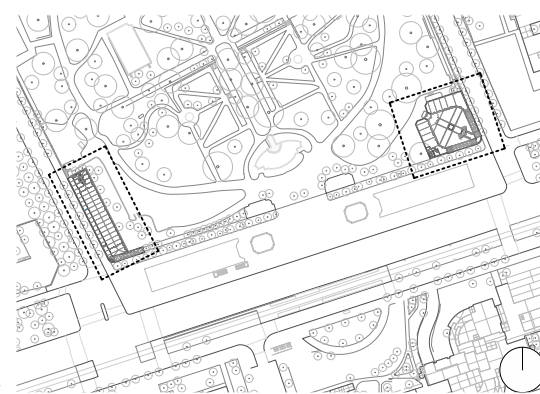
4.13. Cornisa d'emur perimetral
4.14. Barana de balustres
4.15. Torretes d'obra de fàbrica perimetrals
4.16. Cobertes de torretes de teula ceràmica
4.17. Pilastres de suport de les pèrgoles perimetrals
4.18. Biguetes de formigó de les pèrgoles perimetrals
4.19. Escala d'accés a la coberta plana perimetral
4.20. Mur de paredat existent en el mur de paredat
4.21. Escala existent en el mur de paredat
4.22. Paviments de peces de formigó
4.23. Sauló

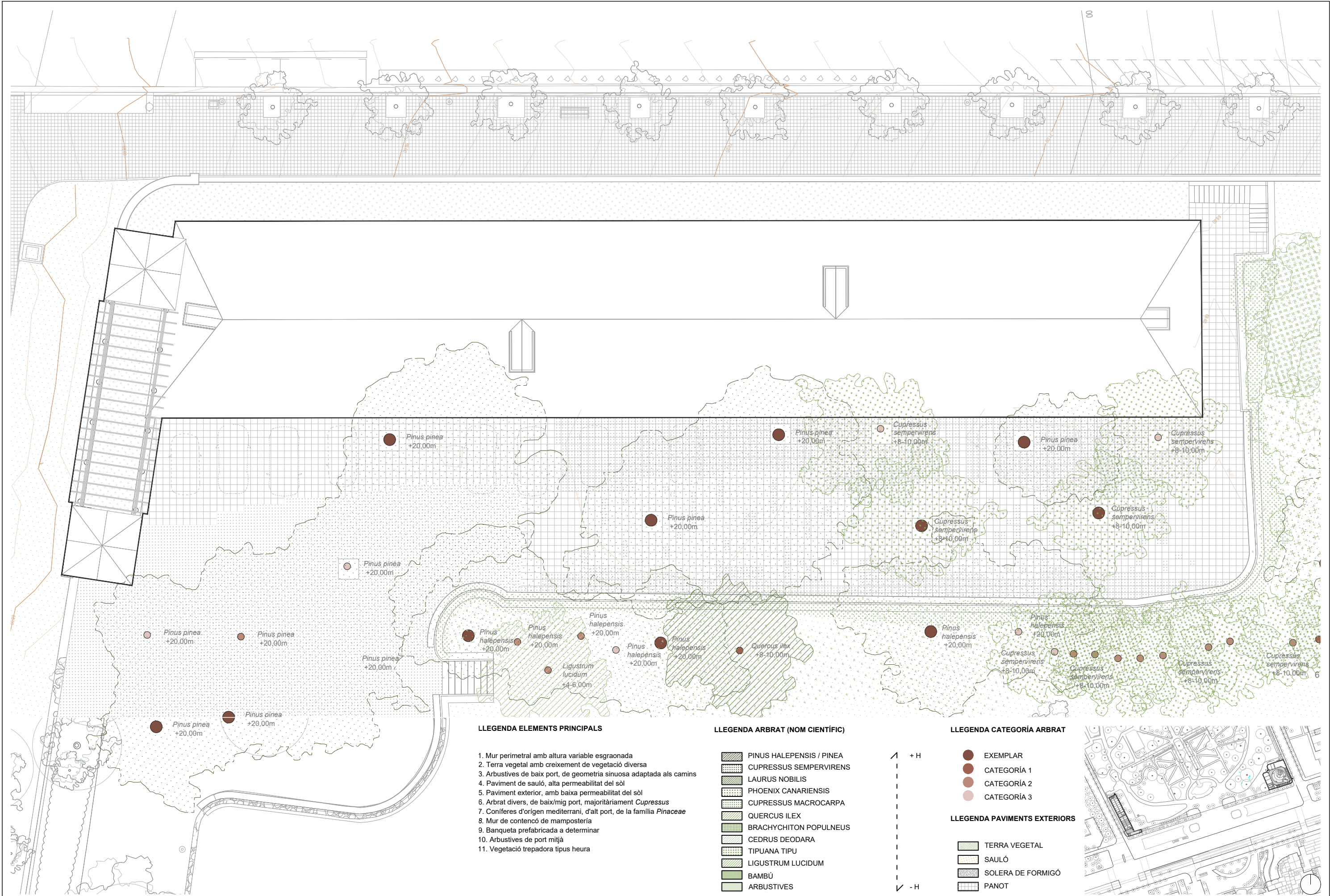

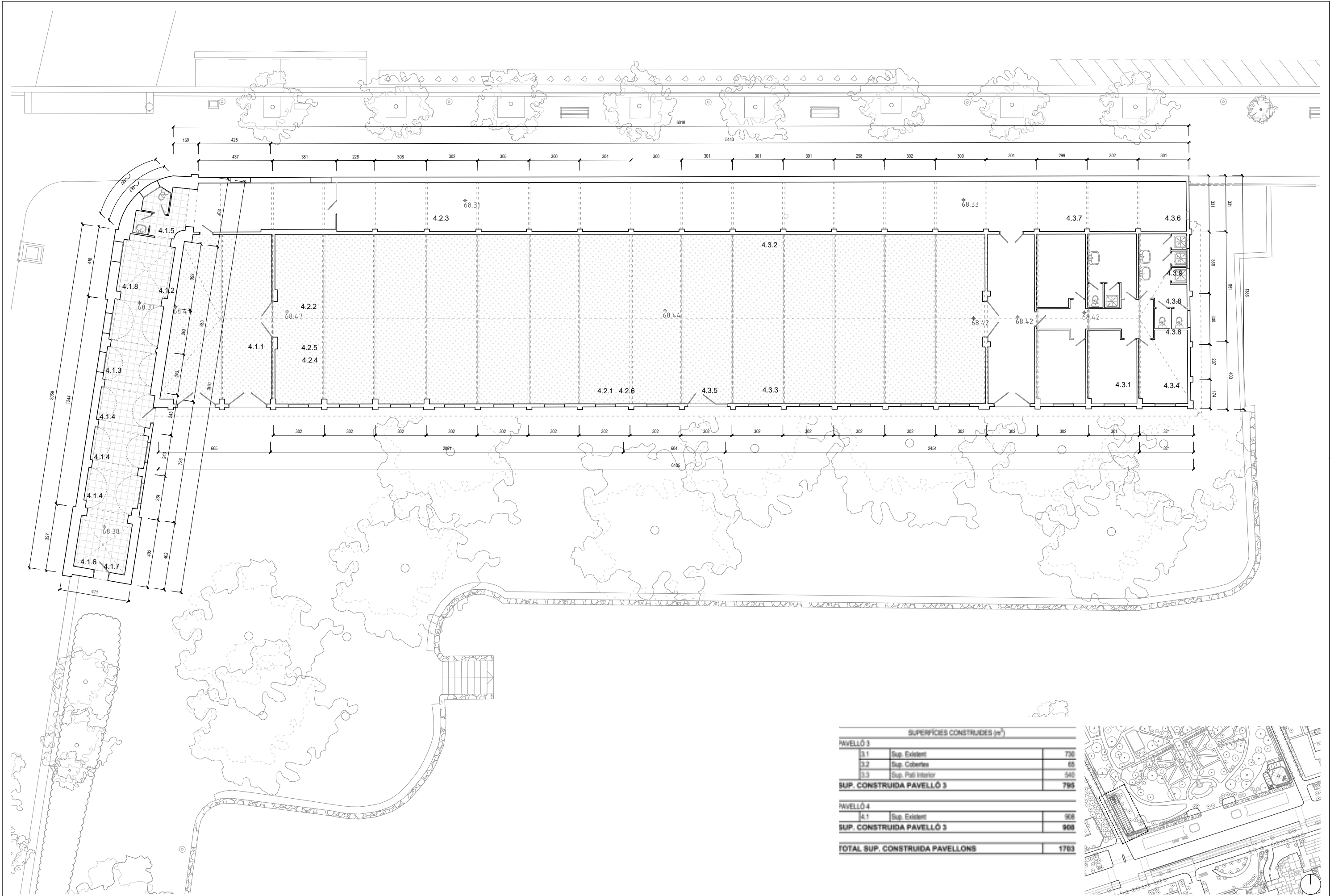
Axonometria sud-oest

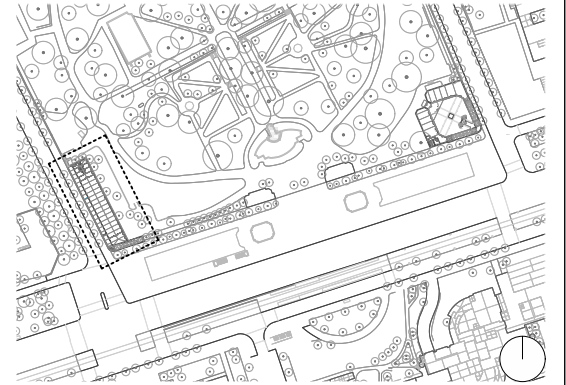
Axonometria sud-est

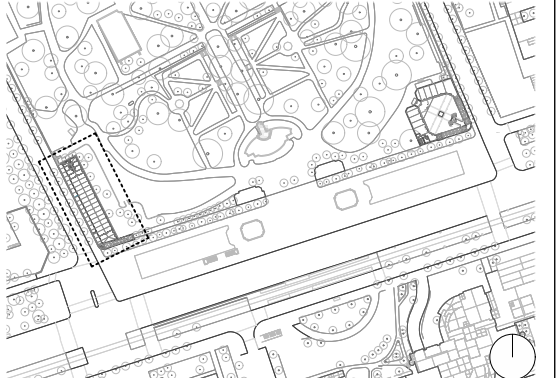
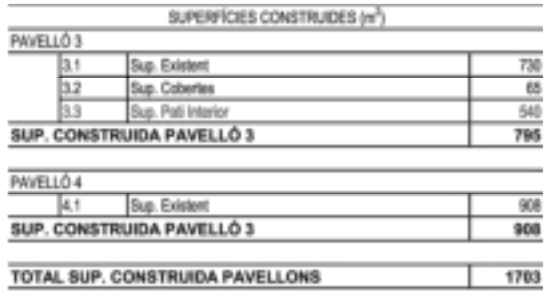

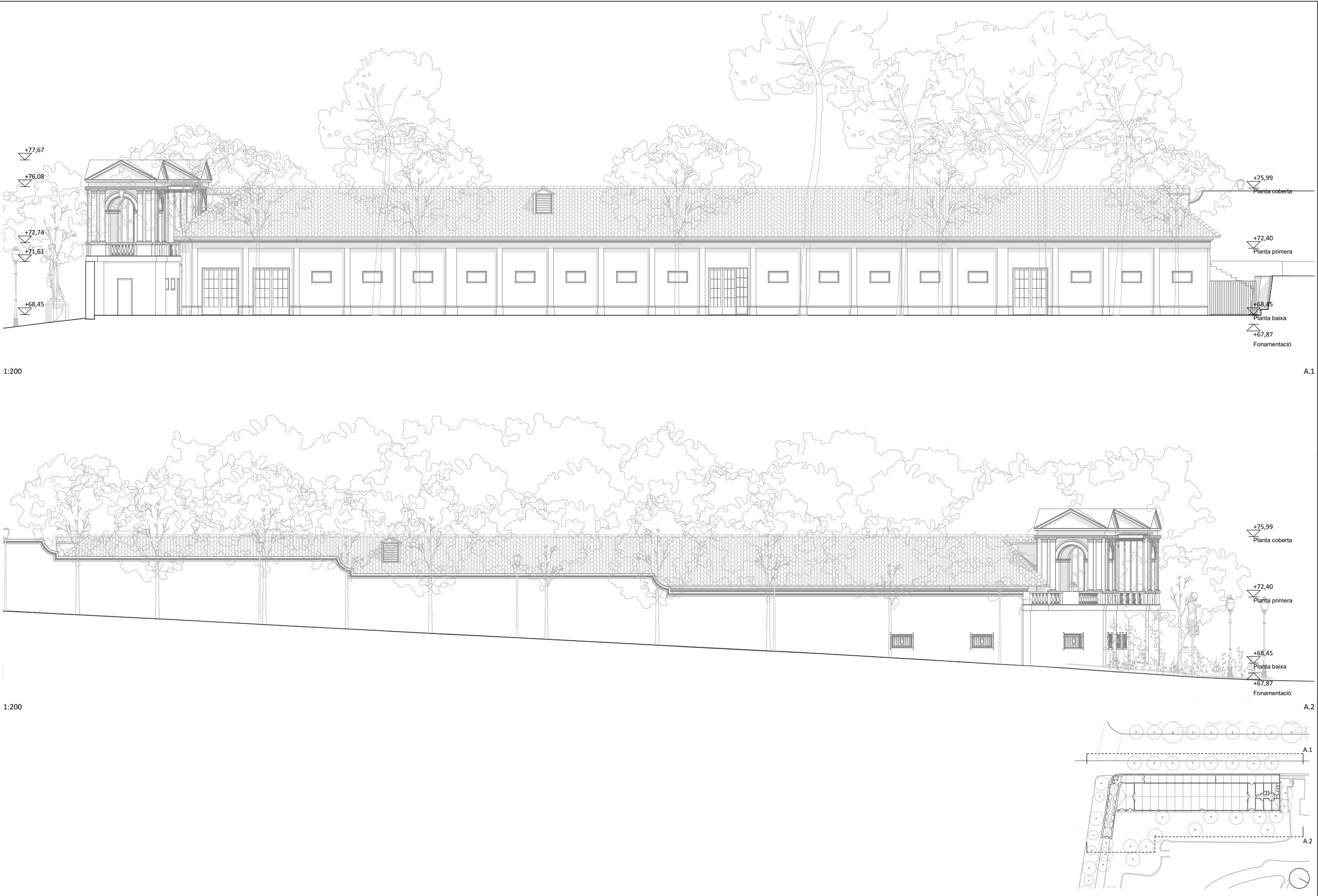

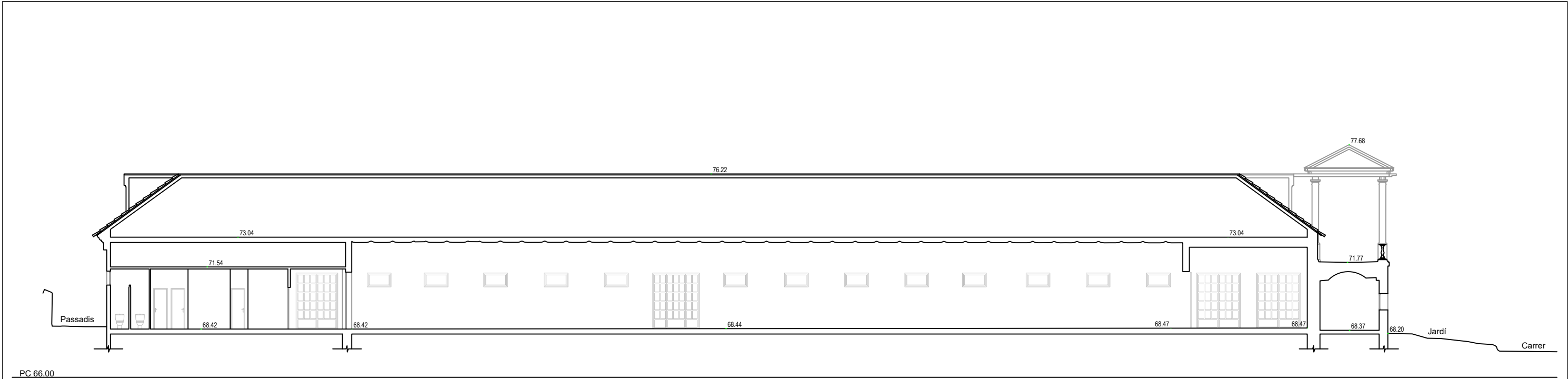

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Sup. Existent	730
3.2	Sup. Cobertes	65
3.3	Sup. Pati Interior	540
SUP. CONSTRUÏDA PAVELLÓ 3		795
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Sup. Existent	908
SUP. CONSTRUÏDA PAVELLÓ 3		908
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA PAVELLONS		1703

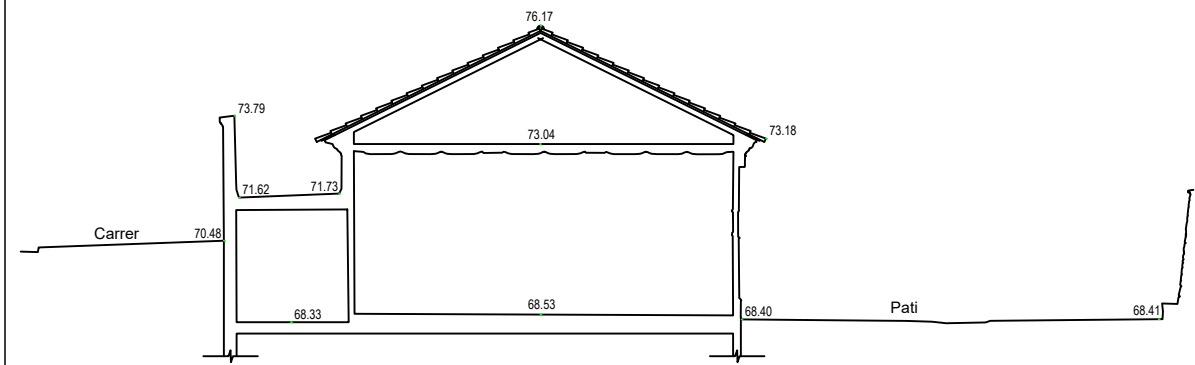

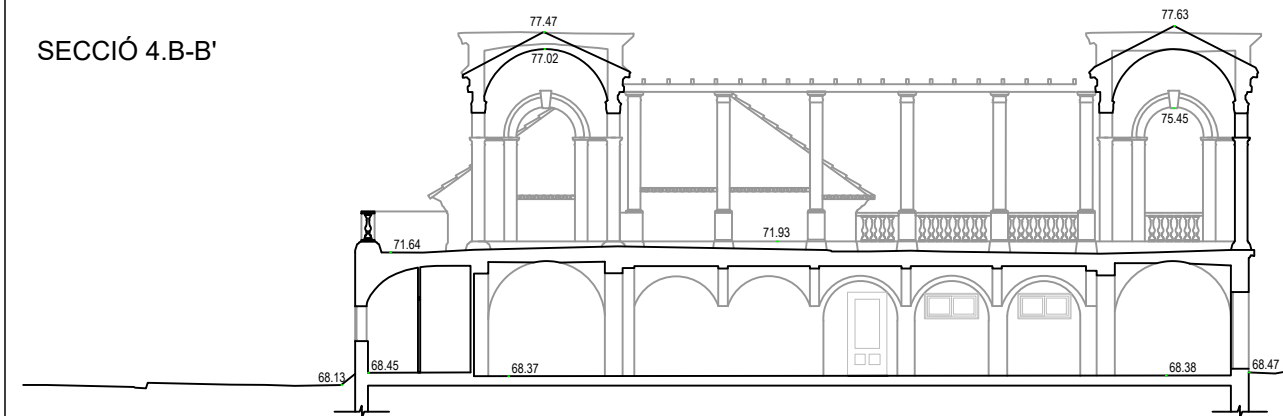

PC 66.00

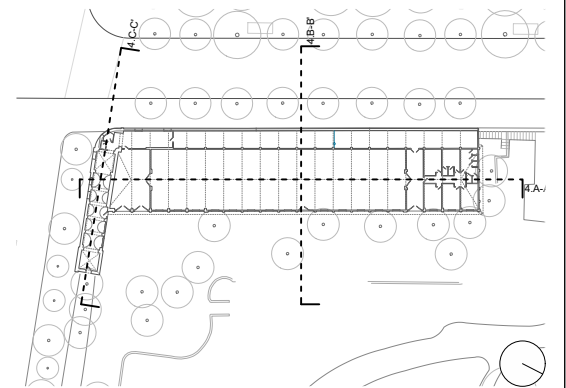

PC 66.00

SECCIÓ 4.B-B'

PC 66.00

Durant el caràcter simbòlic entre els dos edificis, es planteja que la intervenció tingui una ambició d'intervenció sobre els seus edificis. Dos edificis que tot i tenir configuracions diferents comparteixen els seus fonaments que els conformen. L'aposta de la nova intervenció és crear un sistema unitari de proposta per ambdós edificis que no alteri el caràcter individual de cada un però aïllant reforça el tipus tipològic, arquitectònic i formal que mantenen des de la seva concepció inicial.

Caràcter i representativitat

Introspecció
vs
visibilitat

**Ajuntament
de Barcelona**

BIM/SA
Barcelona d'Infraestructures Municipals

AUTORS DEL PROJECTE

cobrusa
arquitectes

ROBERT SAGAL, en. JOAQUIN GARCIA, en.

TÍTOL DEL PROJECTE

AVANTPROJECTE

REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE
MÚSICA AL DISTRICTE DE LES CORTS

EXP. 04/2023/03

ESCALES
1:1000 A3
1/50 A1

ORIGINAL

0 7,5 15 30m
0 3,25 7,5 15m
GRÀFICS

DATA
FEBRER 2024

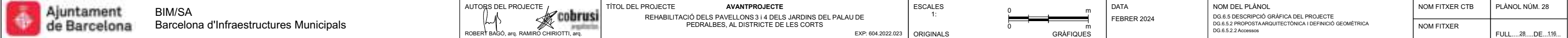
NOM DEL PLÀNOL
DE 4 E INTERIOR GRÀFIC DEL PROJECTE
DE 4 E PROPOSTA D'INTERIOR I DETALLS DE 4 E
DE 4 E INTERIOR I DETALLS DE 4 E

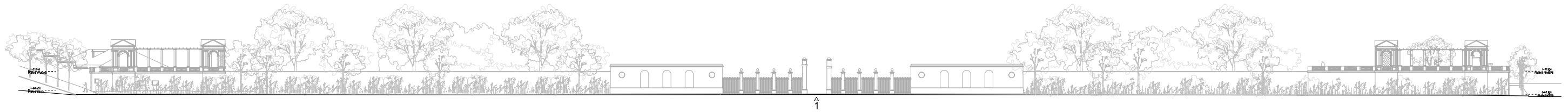
NOM FOTXER CTE

NOM FOTXER

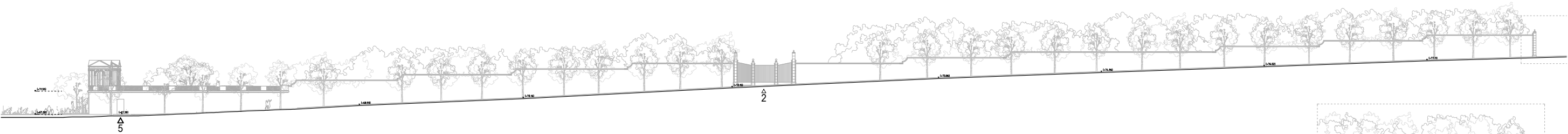
PLÀNOL NOM. 27

PÀG. 27 DE 28

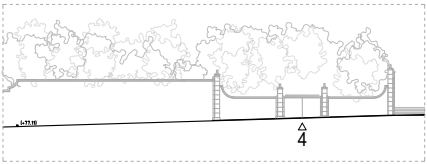

ALÇAT AV. DIAGONAL

ALÇAT C/ PERE DURAN FARELL

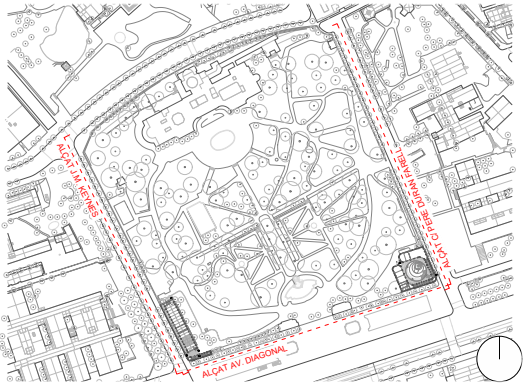

ALÇAT C/ J.M. KEYNES

LLEENDA ALÇATS

- (1) ACCÉS AMB TANCA PER AV. DIAGONAL
- (2) ACCÉS AMB TANCA PER C/ PERE DURAN FARELL
- (3) ACCÉS AMB TANCA PER C/ JOHN MAYNARD KEYNES
- (4) ACCÉS DE SERVEI PER C/ PERE DURAN FARELL
- (5) PORTA PATRIMONIAL PER C/ PERE DURAN FARELL
- (6) PORTA PER C/ JOHN MAYNARD KEYNES

Pavelló 4
Alçat exterior Av. Diagonal

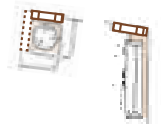
Pavelló 3
Alçat exterior Av. Diagonal

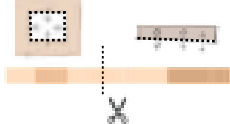
Portic
La importància del pòrtic-lindar, un espai de trànsit entre gradients de privacitat

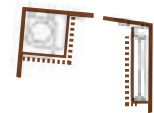
Pèrgoles i torreons gàlib horitzontal
Cap element sobrepassa ni competeix amb les pèrgoles i templets patrimonials

Germans bessons diferents
Comparteixen un mateix ADN i trets diversos resulten en formalitzacions diferents
Planta central vs Bloc lineal

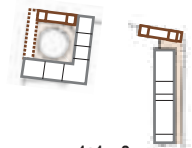
Dualitat programàtica Claustre vs Nau
Divisió del programa entre pavelló de formació i pavelló de recepció, actes i treball

Tapia i vegetació
Continuació del caràcter murari de la façana dels pavellons cap al parc. Desdoblament del mur perimetral

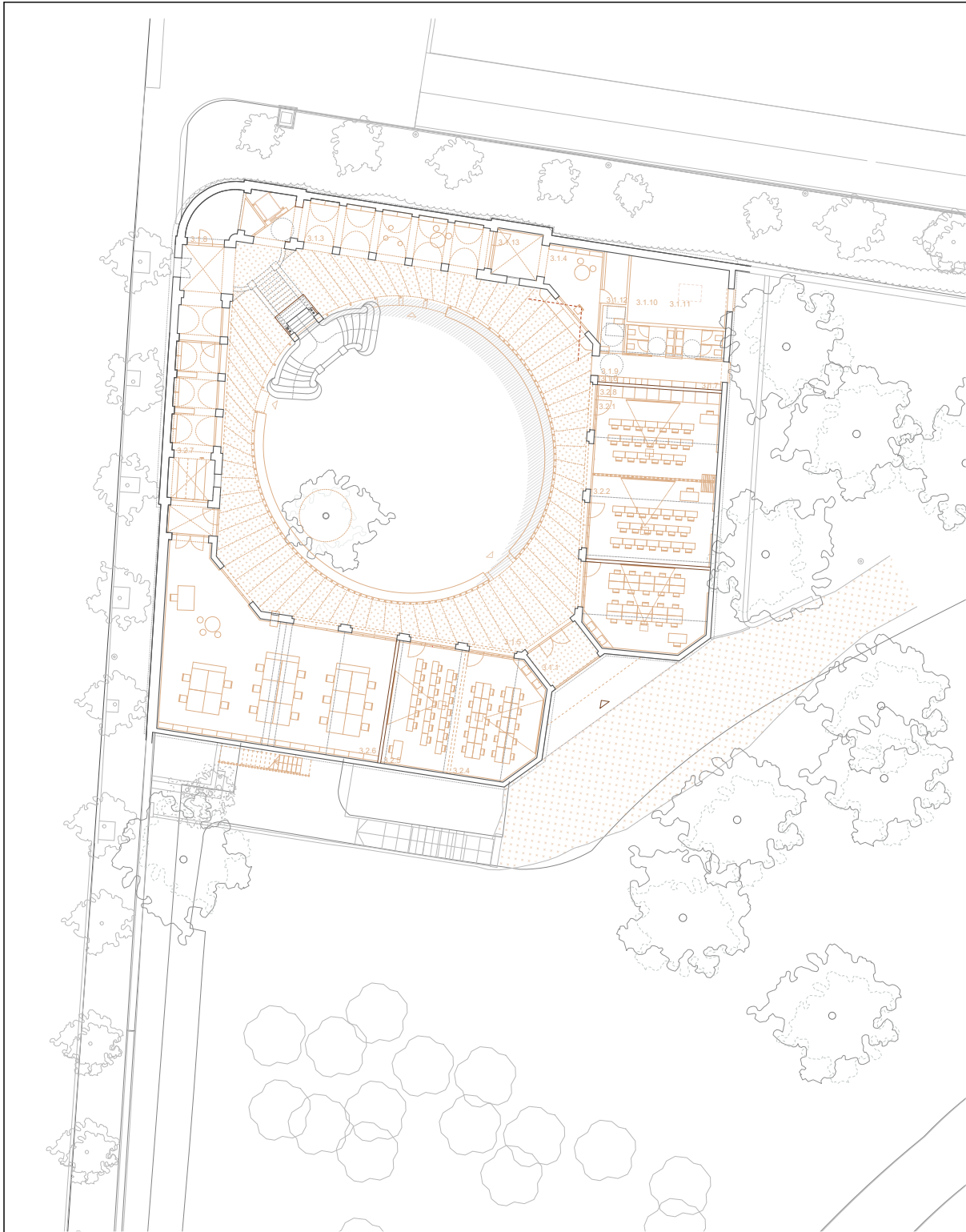

Espais oberts tancats
Dissolució interior-exterior
Espais protegits, ventilats i naturalment refrigerats aportant llums i visuals tamisades i estimulants

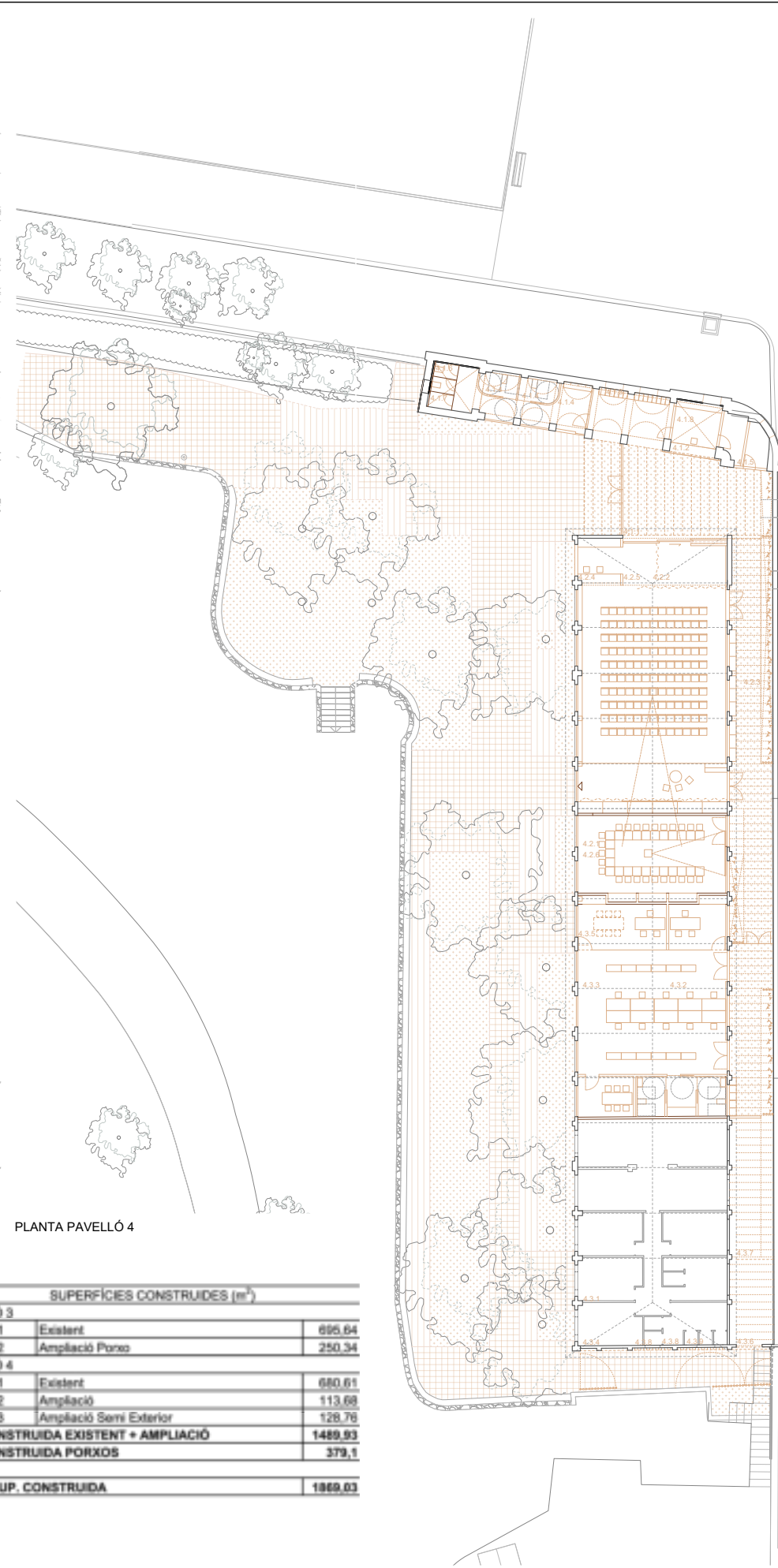

1+1 = 3
Crugies patrimonials, blocs funcionals i espais diafragmàtics
La suma de les parts conforma un conjunt que constitueix una part en si mateixa

PLANTA PAVELLÓ 3

PLANTA PAVELLÓ 4

SUPERFÍCIES PROPOSTA	
PAVEL·LÓ 4 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)	
1. ESPAI DE BENVINGUDA	
4.1.1 Accés i Espai de Benvinguda	65,39
4.1.2 Recepció	10,93
4.1.3 Taquilles	15,83
4.1.4 Lavabos	28,73
4.1.5 Magatzem	4,72
4.1.6 Magatzem	4,82
4.1.7 Neteja	1,76
4.1.8 Espai tècnic Telecomunicacions	4,72
2. AUDITORI	
4.2.1 Auditori / Sala Polivalent	141,13
4.2.2 Foyer	18,29
4.2.3 Passadís	37,41
4.2.4 Sala tècnica	5,44

4.2.5	Magatzem	3,40
4.2.6	Magatzem	7,72
3. GESTIÓ I ADMINISTRACIÓ		
4.3.1	Espai de treball administratiu	83,19
4.3.2	Despatx de Gerència	11,70
4.3.3	Despatx de Direcció General	18,24
4.3.4	Sala de reunions Administració	10,12
4.3.5	Sala de reunions i visites	51,93
4.3.6	Espai de descans	17,41
4.3.7	Passadís	65,59
4.3.8	Lavabos	14,10
4.3.9	Espai tècnic Clima (P. Altell)	83,58
4. LOCAL PARCS I JARDINS		190,87
4.4.1	Local PPLUJ	145,54
4.4.2	Passadís	45,13
SUP. ÚTIL PAVELLÓ 4		896,32

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,64
3.2	Ampliació Porxo	250,34
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,76
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ		1489,93
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS		379,1
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA		1869,03

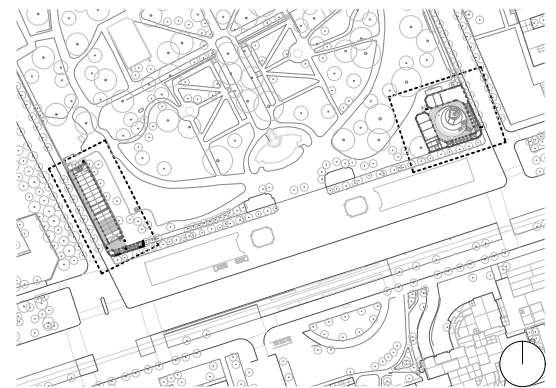

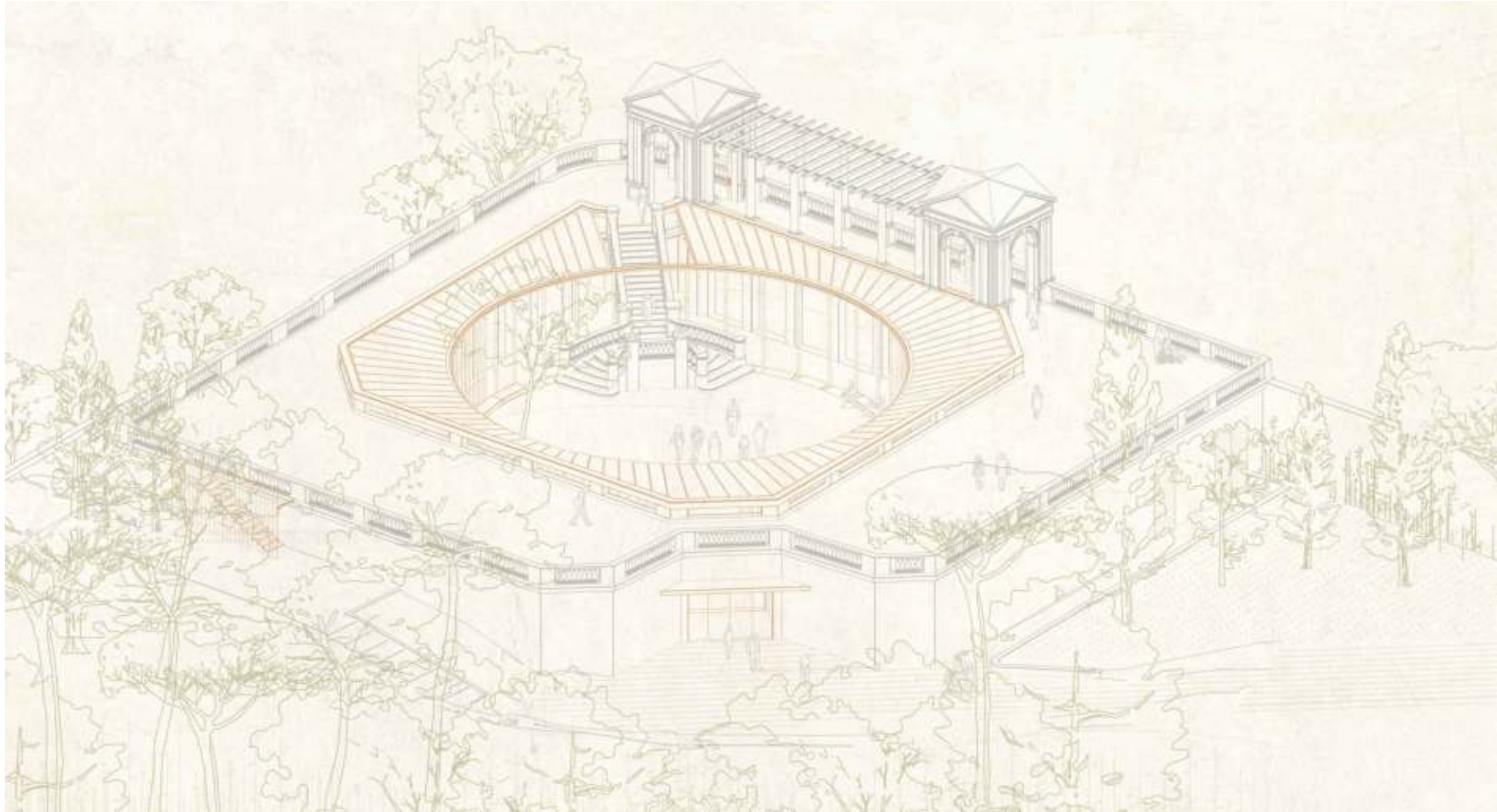
PAVEL·LÓ 3 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. RECEPCIÓ I ESPAI CENTRAL		
3.1.1	Accés Jardins	10,99
3.1.2	Accés Camer	12,25
3.1.3	Espai de Benvinguda	39,38
3.1.4	Recepció	16,03
3.1.5	Espai semibert	290,34
3.1.6	Taquilles	1,85
3.1.7	Magatzem	1,85
3.1.8	Magatzem	11,78
3.1.9	Lavabos	16,92
3.1.10	Neteja	6,30
3.1.11	Espai tècnic Clima	6,01
3.1.12	Espai tècnic Telecomunicacions	28,69
3.1.13	Ascensor	7,17

2. AULARI I MEDIATECA		
3.2.1	Aula de formació genè	45,75
3.2.2	Aula de formació genè Sala polivalent	41,93
3.2.3	Aula de formació plàstica	44,80
3.2.4	Aula de formació plàstica	40,55
3.2.5	Aula de formació genèrica / Annexa Mediateca	37,85
3.2.6	Mediateca	148,93
3.2.7	Anxi	43,18
3.2.8	Magatzem	6,10

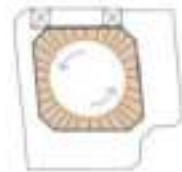
SUP. ÚTIL PLANTA BADA	815,03
-----------------------	--------

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,64
3.2	Ampliació Porxo	250,34
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,76
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ		1489,93
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS		379,1

Avell
Símbol de meditació i
esperança, l'univers, la terra i
el temps cíclic.

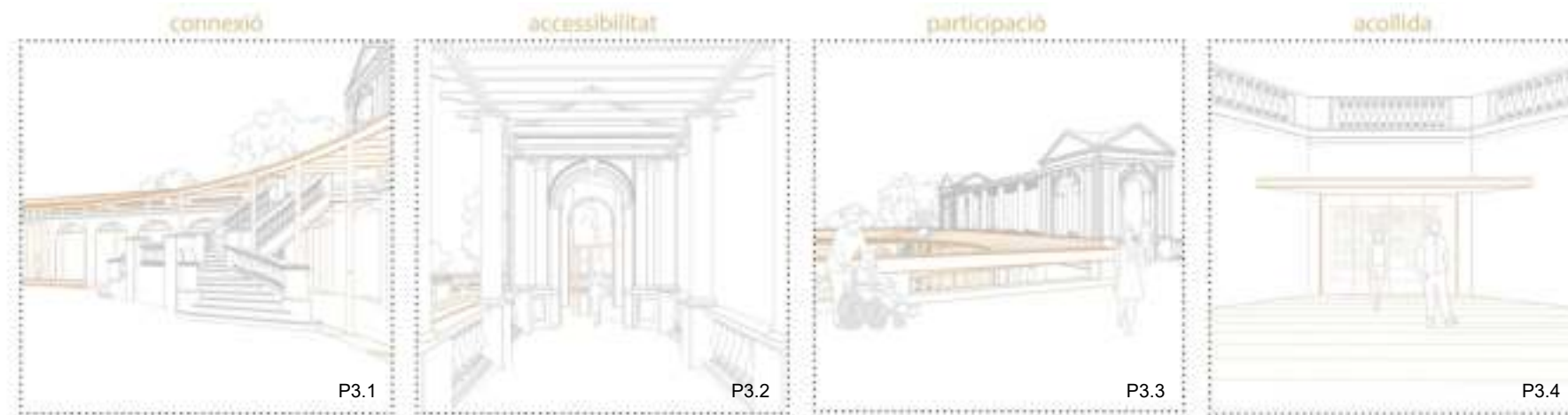
Diatagma
Espai interior protegit que
crea un recorregut circular
gradual.

Bosc de bambú ceràmic
Un fil·lo que trenca la llum i
regula clàssicament l'espai per
efecte "budo".

Cap al pati interior
La corona exterior de làpia, el
tancament interior de fusta i el
fil·lo inferior.

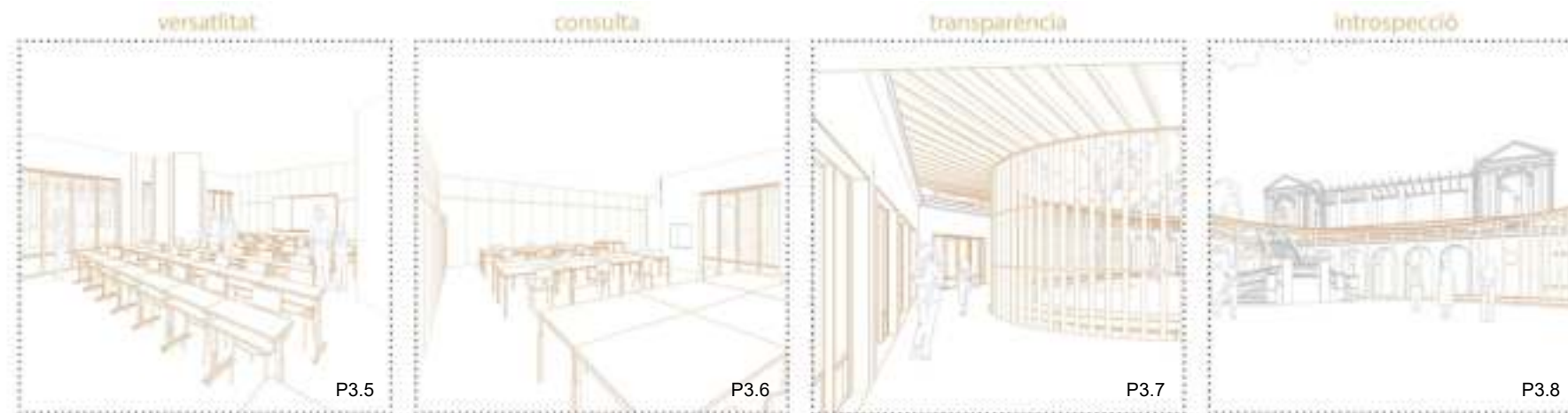

L'escalinata
Integració de l'escala com element cabdal de l'edifici desdoblant la superfície utilitzable.

Ascensor integrat
L'universalitat sense artefactes és possible. Simbiosis entre patrimoni i accessibilitat.

Coberta d'activitat
Cap espai sense ús. Coberta accessible per a usos diversos.

Abraçar els jardins
L'accés discret i resguardat cap als jardins multiplica les possibilitats de l'equipament.

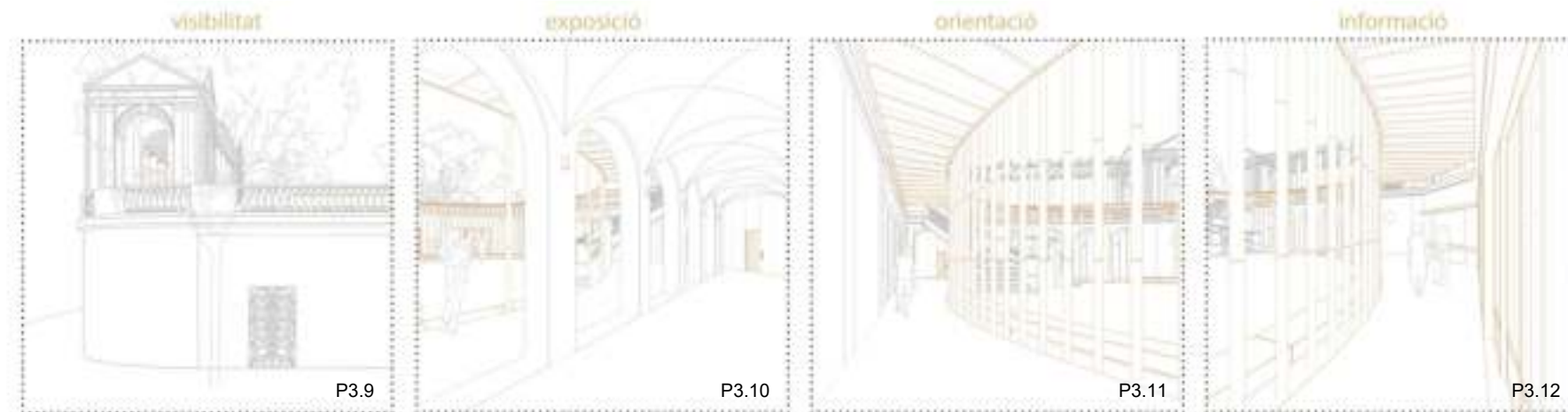

Aules i escola Bambú
Espais flexibles. Els envans retractils permeten crear un espai diàfan de major tamany.

Espai Mediateca
Concentració dels espais d'aprenentatge i estudi en el Pavelló de Formació

Espai obert tancat
Dissolució entre interiors i exteriors. Espais protegits i ventilats, lluminosos i visualment estimulants

Mirant al centre
Serenor i énfasis de l'horitzontalitat i deixa el protagonisme als templets existents.

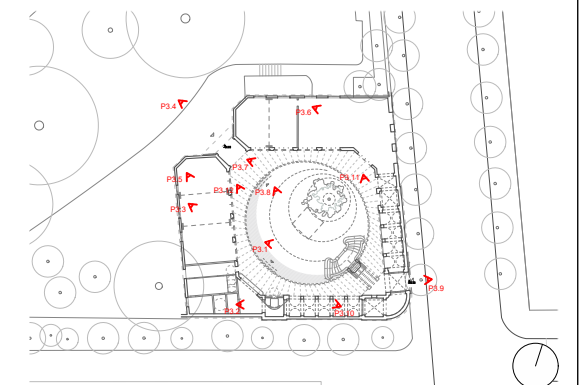

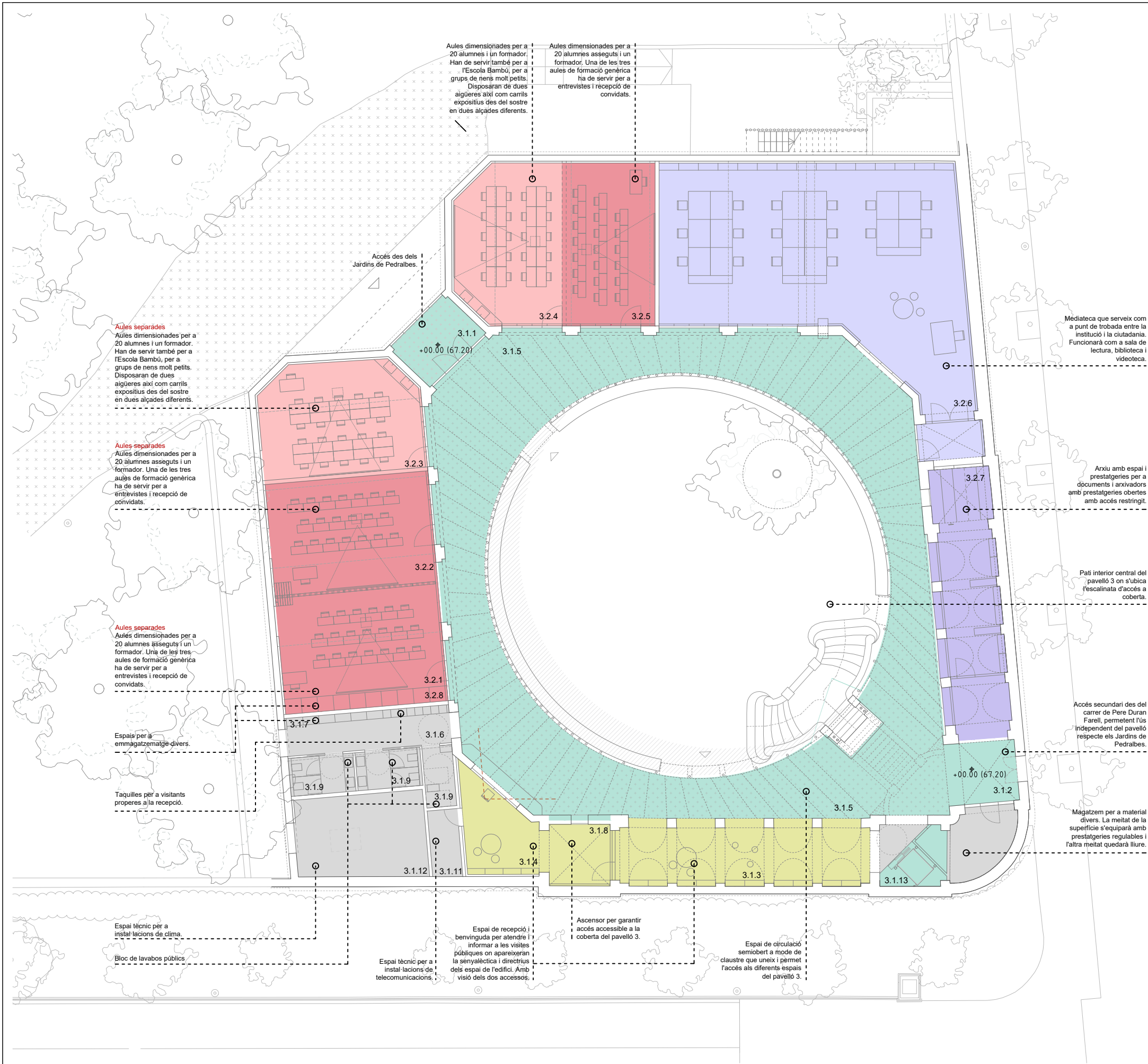
Visibilitat discreta
Accés respectuós a la tapia perimetral des del carrer Duran Farell

Espai de benvinguda
Espai obert sota les voltes per a exposicions temporals n' enfatitza els valors patrimonials.

Espais de relació
Un recorregut interior-exterior, recorregut controlat

La recepció
Espais visualment controlables des del taulell

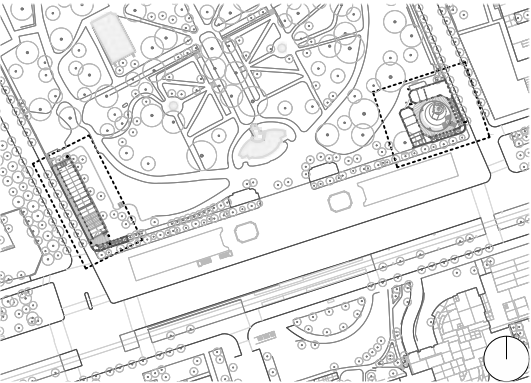

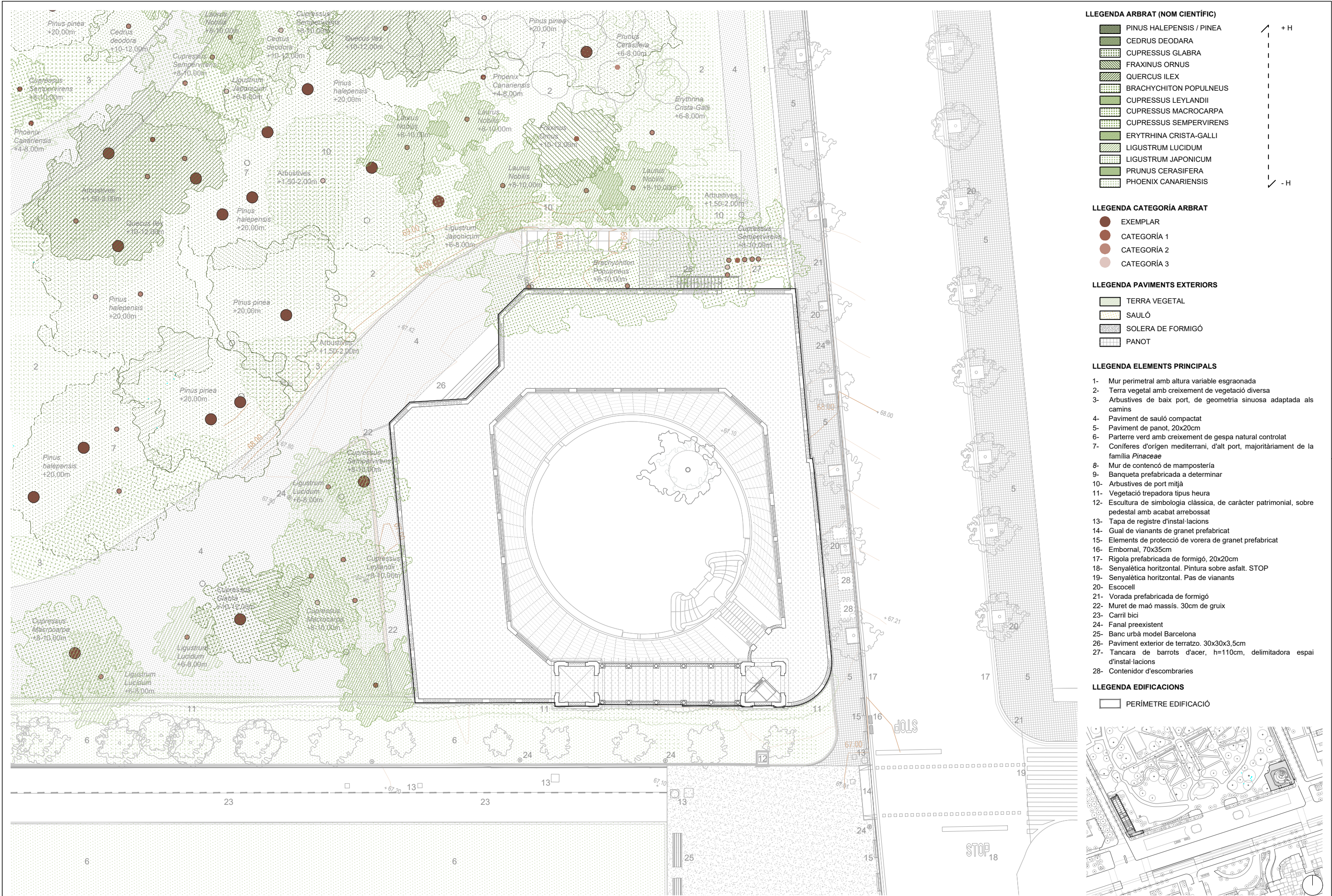
PAVEL·LÓ 3 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. RECEPCIÓ I ESPAI CENTRAL		
3.1.1	Accés Jardins	10,99
3.1.2	Accés Camer	12,25
3.1.3	Espai de Benvinguda	39,36
3.1.4	Recepció	16,03
3.1.5	Espai semicobert	250,34
3.1.6	Taquilles	1,65
3.1.7	Magatzem	1,65
3.1.8	Magatzem	11,78
3.1.9	Lavabos	16,92
3.1.10	Neteja	6,30
3.1.11	Espai tècnic Clima	5,01
3.1.12	Espai tècnic Telecomunicacions	28,69
3.1.13	Ascensor	7,17

2. AJLLARI I MEDIATECA		
3.2.1	Aula de formació genèrica	45,75
3.2.2	Aula de formació genèrica	41,93
3.2.3	Aula de formació plàstica	44,80
3.2.4	Aula de formació plàstica	40,55
3.2.5	Aula de formació genèrica / Annexa Mediateca	37,65
3.2.6	Mediateca	148,93
3.2.7	Arxiu	43,18
3.2.8	Magatzem	6,10

SUP. ÚTIL PLANTA BAXA	815,03
-----------------------	--------

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,64
3.2	Ampliació Pòrta	250,34
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,76
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ	1489,93	
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS	378,1	

LLEGGENDA ARBRAT (NOM CIENTÍFIC)

- PINUS HALEPENSIS / PINEA
- CEDRUS DEODARA
- CUPRESSUS GLABRA
- FRAXINUS ORNUS
- QUERCUS ILEX
- BRACHYCHITON POPULNEUS
- CUPRESSUS LEYLANDII
- CUPRESSUS MACROCARPA
- CUPRESSUS SEMPERVIRENS
- ERYTHRINA CRISTA-GALLI
- LIGUSTRUM LUCIDUM
- LIGUSTRUM JAPONICUM
- PRUNUS CERASIFERA
- PHOENIX CANARIENSIS

+ H
- H

LLEGGENDA CATEGORIA ARBRAT

- EXEMPLAR
- CATEGORIA 1
- CATEGORIA 2
- CATEGORIA 3

LLEGGENDA PAVIMENTS EXTERIORS

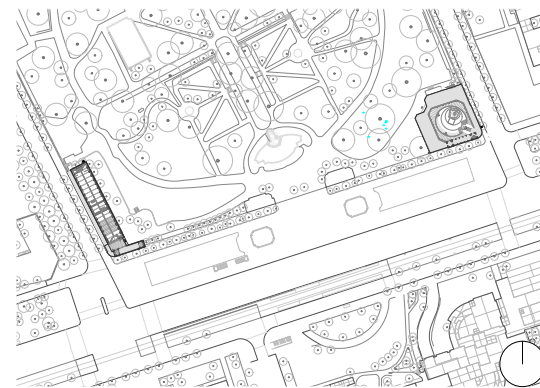
- TERRA VEGETAL
- SAULÓ
- SOLERA DE FORMIGÓ
- PANOT

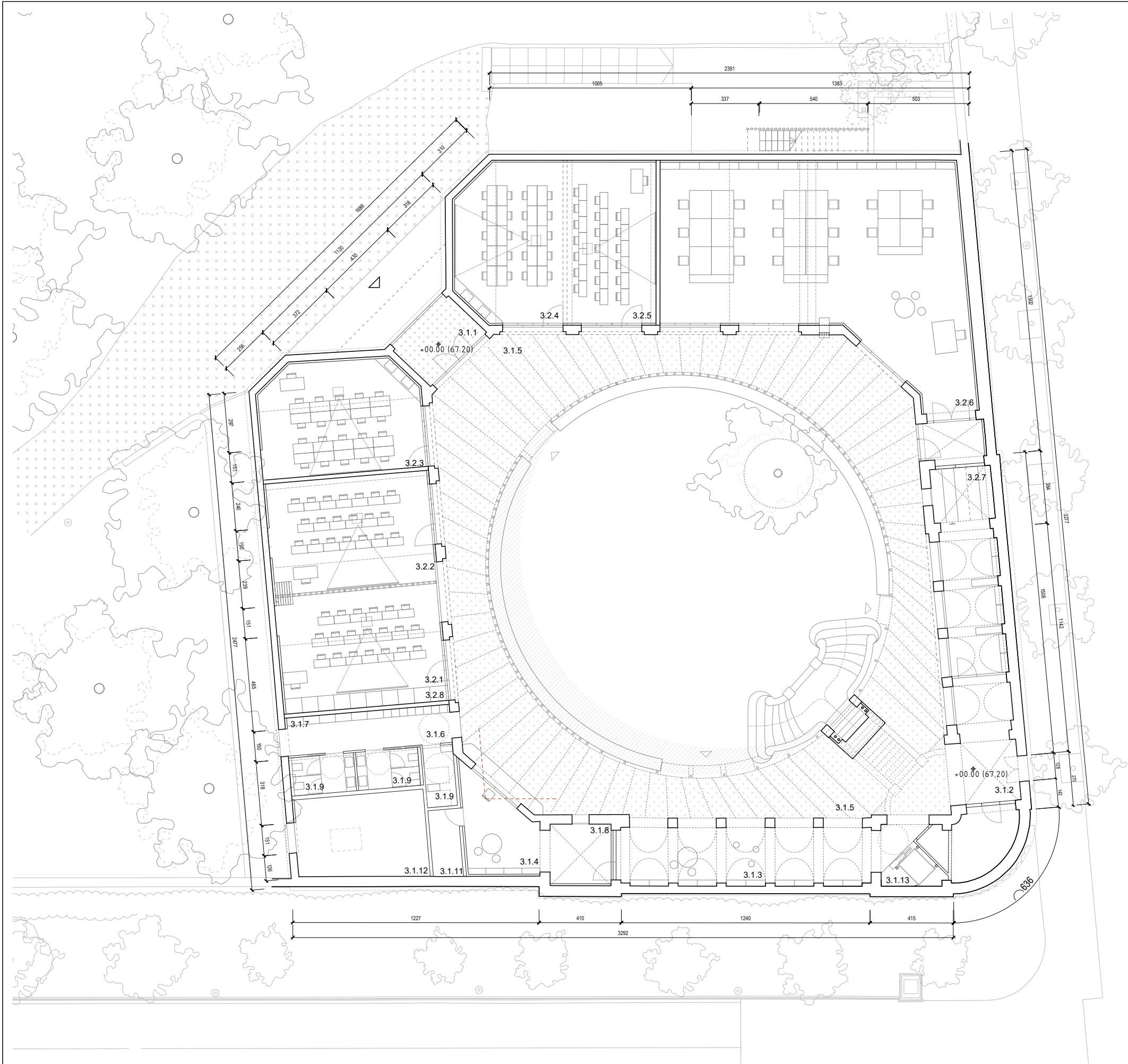
LLEGGENDA ELEMENTS PRINCIPALS

- Mur perimetral amb altura variable esgraonada
- Terra vegetal amb creixement de vegetació diversa
- Arbustives de baix port, de geometria sinuosa adaptada als camins
- Paviment de sauló compactat
- Paviment de panot, 20x20cm
- Parterre verd amb creixement de gespa natural controlat
- Coníferes d'origen mediterrani, d'alt port, majoritàriament de la família Pinaceae
- Mur de contenció de mamposteria
- Banqueta prefabricada a determinar
- Arbustives de port mitjà
- Vegetació trepadora tipus heura
- Escultura de simbologia clàssica, de caràcter patrimonial, sobre pedestal amb acabat arrebossat
- Tapa de registre d'instal·lacions
- Gual de vianants de granet prefabricat
- Elements de protecció de vorera de granet prefabricat
- Embornal, 70x35cm
- Rigola prefabricada de formigó, 20x20cm
- Senyalètica horitzontal. Pintura sobre asfalt. STOP
- Senyalètica horitzontal. Pas de vianants
- Escocell
- Vorada prefabricada de formigó
- Muret de maó massís. 30cm de gruix
- Carril bici
- Fanal preexistent
- Banc urbà model Barcelona
- Paviment exterior de terratzo. 30x30x3.5cm
- Tancara de barrots d'acer, h=110cm, delimitadora espai d'instal·lacions
- Contenidor d'escombraries

LLEGGENDA EDIFICACIONS

- PERÍMETRE EDIFICACIÓ

PAVEL·LÓ 3: SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. RECEPCIÓ I ESPAI CENTRAL		
3.1.1	Accés Jardins	10,99
3.1.2	Accés Camer	12,25
3.1.3	Espai de Benjamins	39,36
3.1.4	Recepció	16,03
3.1.5	Espai semidort	250,34
3.1.6	Taquilles	1,65
3.1.7	Magatzem	1,65
3.1.8	Magatzem	11,78
3.1.9	Lavabos	16,92
3.1.10	Neteja	6,30
3.1.11	Espai tècnic Clima	5,01
3.1.12	Espai tècnic Telecomunicacions	28,69
3.1.13	Ascensor	7,17

2. AULARI I MEDIATECA		
3.2.1	Aula de formació genèrica	45,75
3.2.2	Aula de formació genèrica	41,93
3.2.3	Aula de formació plàstica	44,80
3.2.4	Aula de formació plàstica	40,55
3.2.5	Aula de formació genèrica / Annexa Mediateca	37,65
3.2.6	Mediateca	148,93
3.2.7	Arxiu	43,18
3.2.8	Magatzem	6,10

SUP. ÚTIL PLANTA BÀIXA 815,03

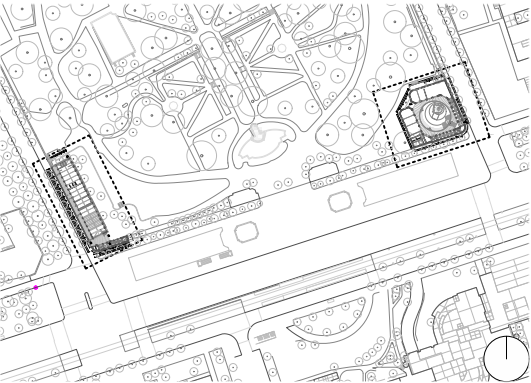
SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)

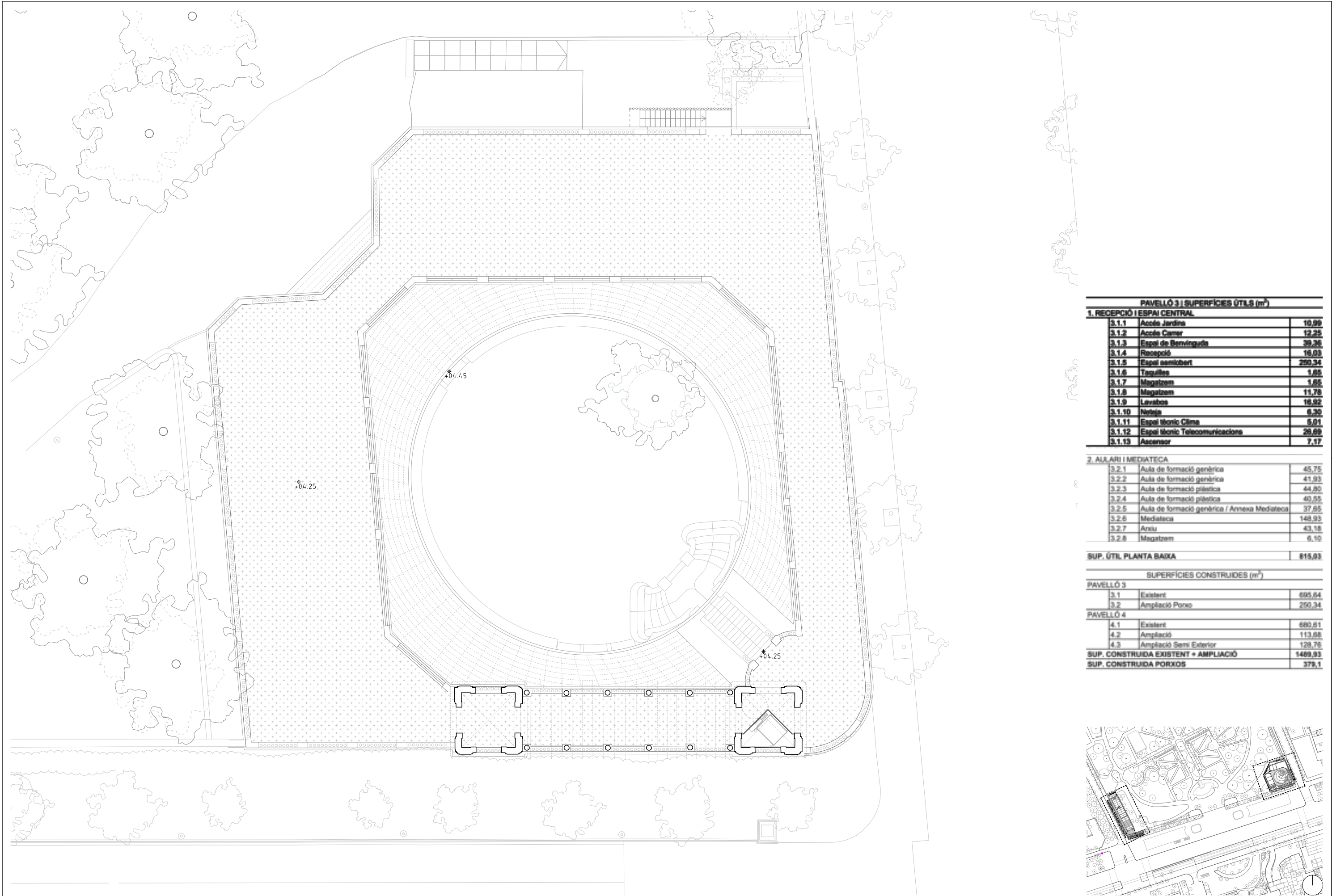
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,64
3.2	Ampliació Pòrtic	250,34

PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,76

SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ 1489,93

SUP. CONSTRUÏDA PORXOS 378,1

PAVEL·LÓ 3 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. RECEPCIÓ I ESPAI CENTRAL		
3.1.1	Accés Jardins	10,99
3.1.2	Accés Camer	12,25
3.1.3	Espai de Benjuguà	39,36
3.1.4	Recepció	16,03
3.1.5	Espai semibert	250,34
3.1.6	Taquilles	1,65
3.1.7	Magatzem	1,65
3.1.8	Magatzem	11,78
3.1.9	Lavabos	16,92
3.1.10	Neteja	6,30
3.1.11	Espai tècnic Clima	5,01
3.1.12	Espai tècnic Telecomunicacions	28,69
3.1.13	Ascensor	7,17

2. AULARI I MEDIATECA		
3.2.1	Aula de formació genèrica	45,75
3.2.2	Aula de formació genèrica	41,93
3.2.3	Aula de formació plàstica	44,80
3.2.4	Aula de formació plàstica	40,55
3.2.5	Aula de formació genèrica / Annexa Mediateca	37,65
3.2.6	Mediateca	148,93
3.2.7	Ansiu	43,18
3.2.8	Magatzem	6,10

SUP. ÚTIL PLANTA BADA 815,03

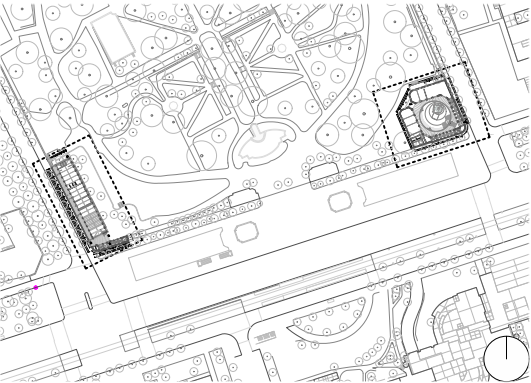
SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)

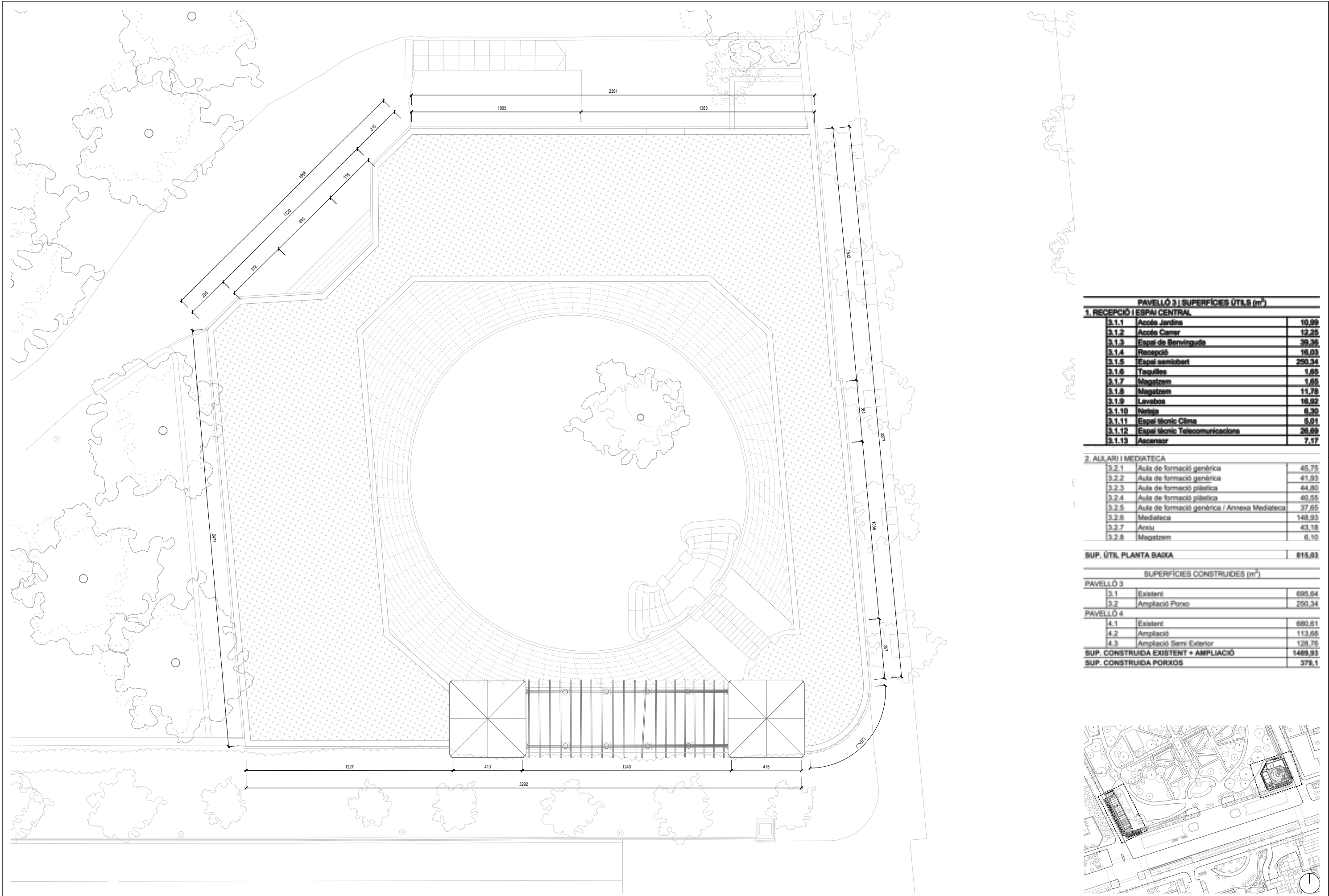
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,64
3.2	Ampliació Porxo	250,34

PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,76

SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ 1489,93

SUP. CONSTRUÏDA PORXOS 379,1

PAVEL·LÓ 3 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)		
1. RECEPCIÓ I ESPAI CENTRAL		
3.1.1	Accés Jardins	10,99
3.1.2	Accés Camer	12,25
3.1.3	Espai de Benjuguà	39,36
3.1.4	Recepció	16,03
3.1.5	Espai semidort	250,34
3.1.6	Taquilles	1,65
3.1.7	Magatzem	1,65
3.1.8	Magatzem	11,78
3.1.9	Lavabos	16,92
3.1.10	Neteja	6,30
3.1.11	Espai tècnic Clima	5,01
3.1.12	Espai tècnic Telecomunicacions	28,69
3.1.13	Ascensor	7,17

2. AJLLARI I MEDIATECA		
3.2.1	Aula de formació genèrica	45,75
3.2.2	Aula de formació genèrica	41,93
3.2.3	Aula de formació plàstica	44,80
3.2.4	Aula de formació plàstica	40,55
3.2.5	Aula de formació genèrica / Annexa Mediateca	37,65
3.2.6	Mediateca	148,93
3.2.7	Arxiu	43,18
3.2.8	Magatzem	6,10

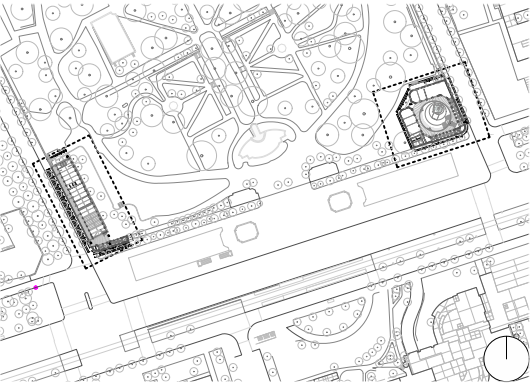
SUP. ÚTIL PLANTA BÀIXA	815,03
------------------------	--------

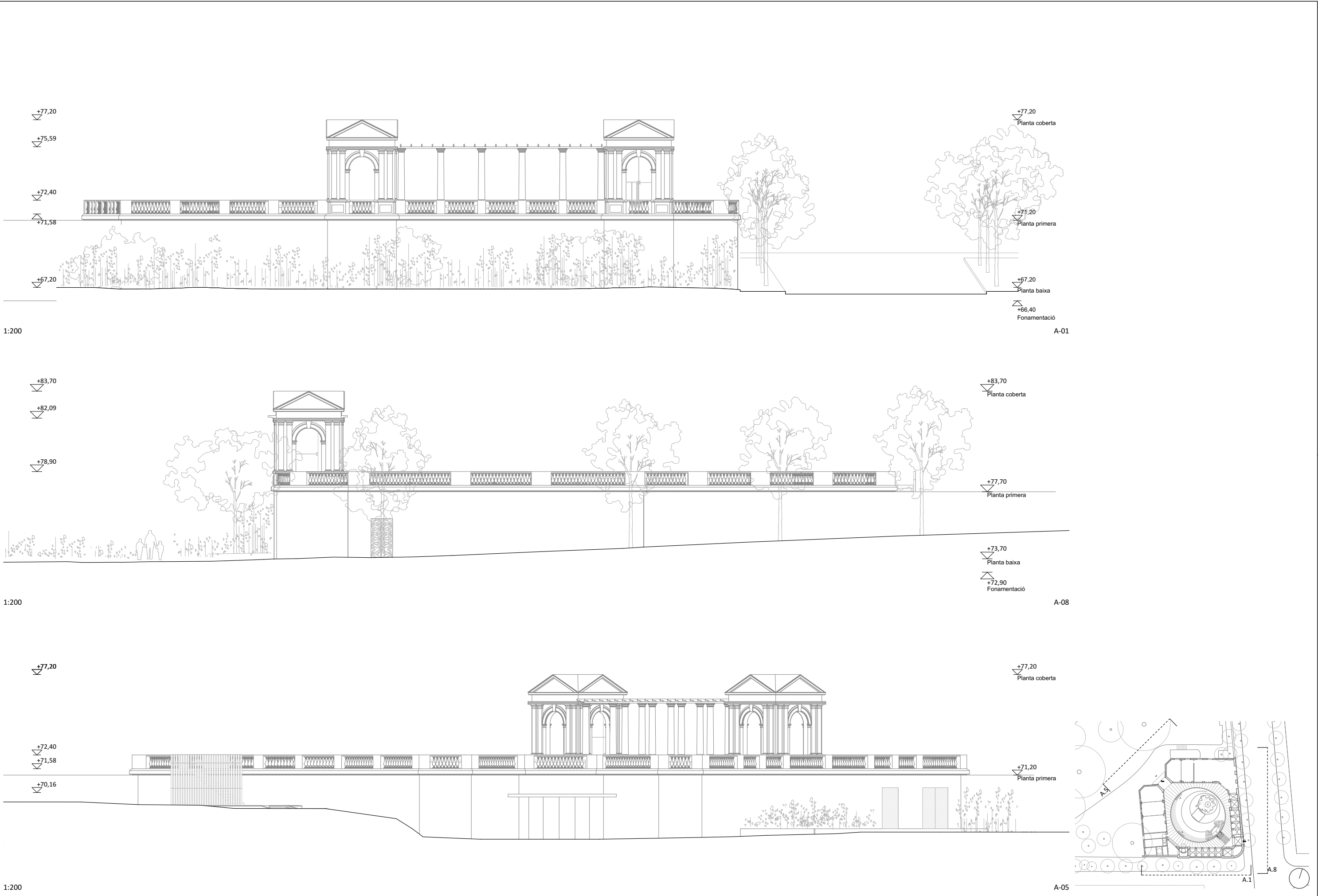
SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES (m²)		
------------------------------	--	--

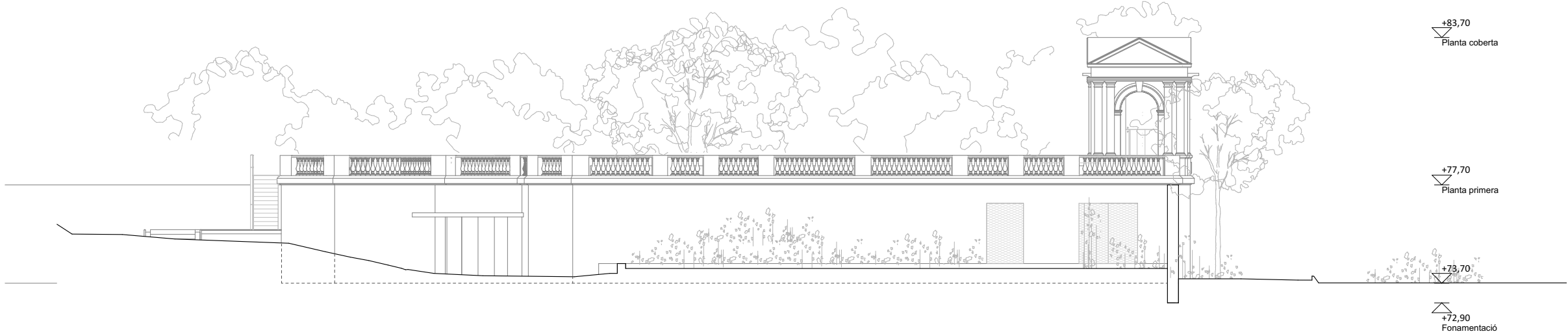
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,64
3.2	Ampliació Pòrtic	250,34

PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,76

SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ	1489,93
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS	378,1

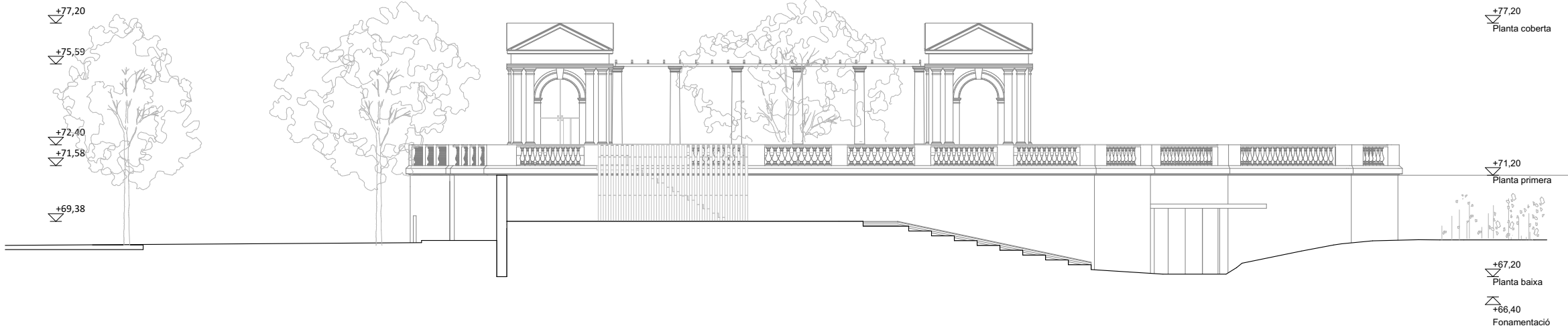

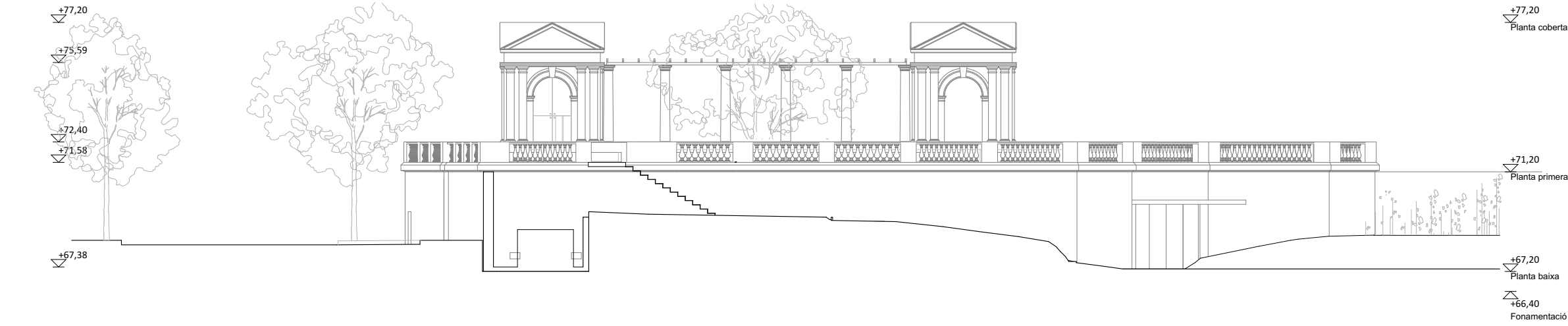
1:200

A-07

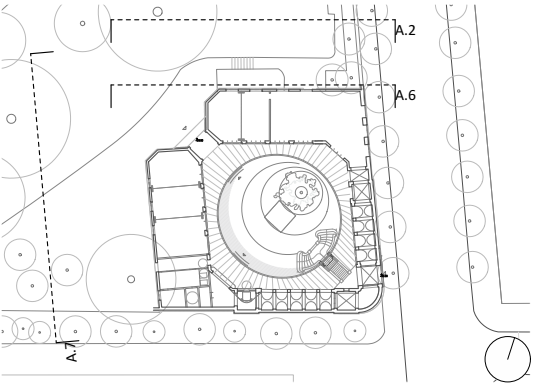
1:200

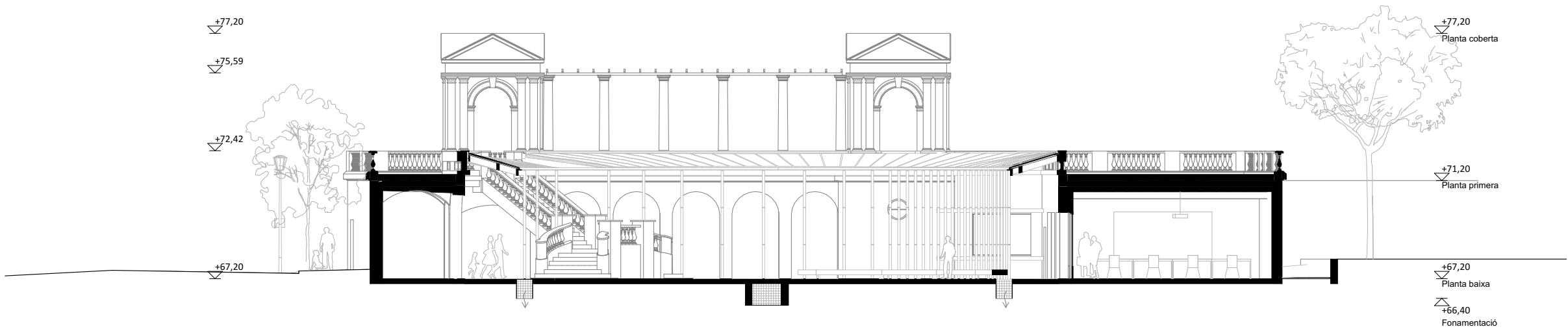
A-02

1:200

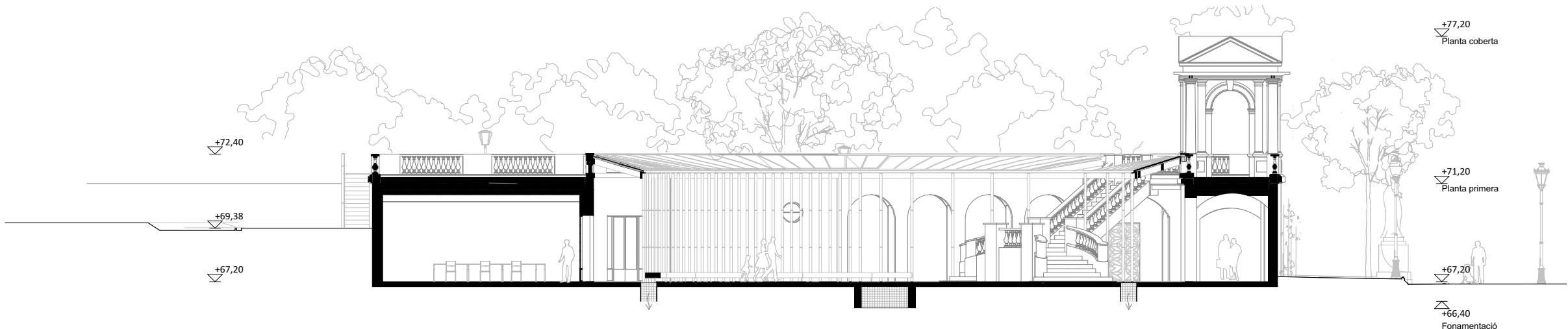
A-06

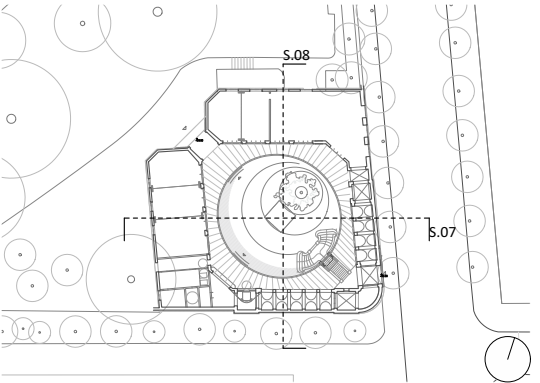
1:200

S-07

1:200

S-08

PROPOSTA - Manteniment de la porta existent
c/ Pere Duran Farell

PROPOSTA - Manteniment de la porta existent
c/ Pere Duran Farell

seqüència d'aproximació
Estat actual

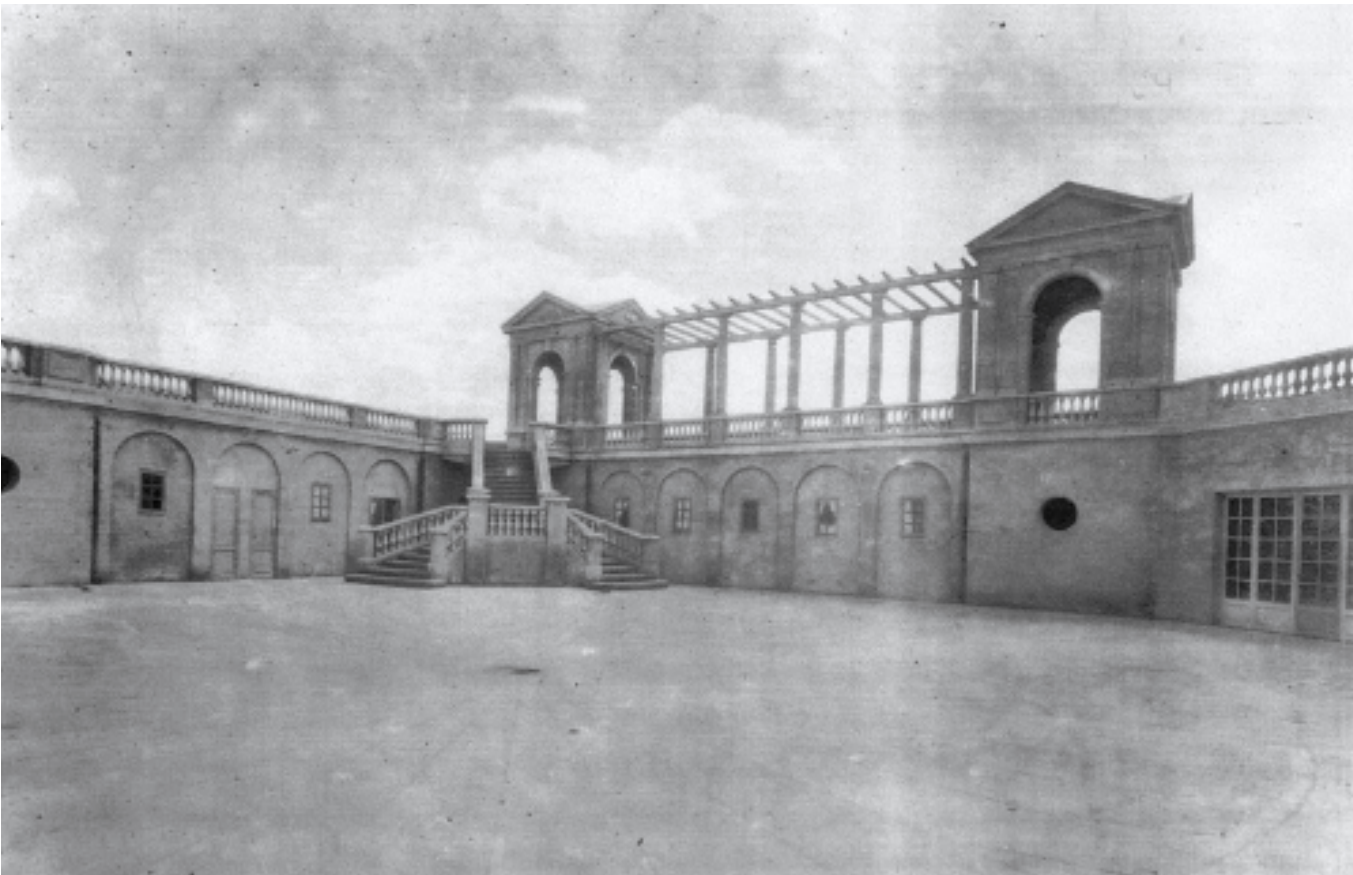
seqüència d'aproximació
Proposta

PAVEL·LÓ 3 - Espais exteriors jardins

PAVEL·LÓ 3 - Espais exteriors jardins

Vista del Pavelló oriental vers la dècada de 1940
Fons: Autoria i cronologia desconeguda.

Font: Jardins del Palau de Pedralbes (Barcelona). Estudi històric dels pavellons 3 i 4.
Autor: Veclus S.L. (Francesc Caballé i Eloi Castells)

Es proposa un sistema de gelosia-filtre estandarditzat i de caràcter neutre.
Aquesta solució s'integra amb les característiques formals de les edificacions del recinte,
tant a nivell material com formal facilitant la percepció de les façanes porxades de les 2
crugies primigènies.

PAVELLÓ 3 - Pati Interior

PAVEL·LÓ 3 - Pati Interior

PAVEL·LÓ 3 - Pati Interior

PAVEL·LÓ 3 - Pati Interior

ESCALA EXTERIOR
Estat Actual

ESCALA EXTERIOR
Proposta

PAVEL·LÓ 3 - Escala Exterior

PAVELLÓ 3 - Escala Exterior

PAVEL·LÓ 3 - Coberta Umbrel·la

PAVEL·LÓ 3 - Escala Exterior

PAVELLÓ 3 - PATI INTERIOR
Espai de circulació i relació

PAVELLÓ 3 - PATI INTERIOR
Espai d'activitats

PAVEL·LÓ 3 - PATI INTERIOR
Espai de circulació i relació

PAVEL·LÓ 3 - PATI INTERIOR
Espai de circulació i relació

PAVEL·LÓ 3 - PLANTA COBERTA
Ascensor de vidre integrat amb impacte mínim

PAVEL·LÓ 3 - ESPAI PORXAT ARCS
Ascensor de vidre integrat amb impacte mínim

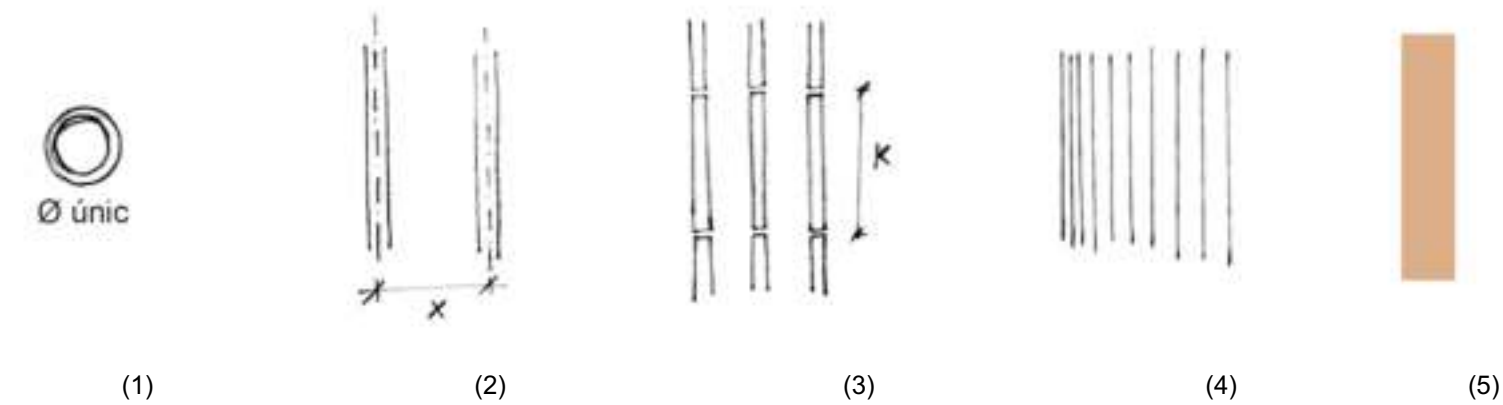
GELOSIA CERÀMICA

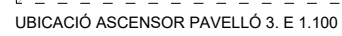
CARACTERÍSTIQUES

- (1) **Secció única**, peces de Ø100mm. Optimització del sistema industrialitzat
- (2) Separació mínima entre peces creant certa **transparència** que permet visibilitzar més les façanes existents.
- (3) **Regularització** de les **junts** entre peces que responen a criteris constructius d'industrialització (dist. màx.1500mm)
- (4) **Degradació** del ritme de **disposició de peces** segons criteris de protecció solar, permeabilitat visual o per permetre el pas entre peces.
- (5) **Cromatisme terracota**, present en elements decoratius d'ambdós pavellons.

FUNCIONS

- **Estructural**, de suport de la pèrgola de nova construcció
- **Protecció solar**, de les façanes més exposades a la radiació solar, controlant els guanys solars durant els mesos de major incidència
- **Baixant** de recollida i emmagatzematge de l'aigua de pluja, en una solució discreta i **integrada**
- **Filtre** separador de l'espai **interior-exterior**, d'un espai aixoploguat a un espai exposat, a mode de pati tipus claustre

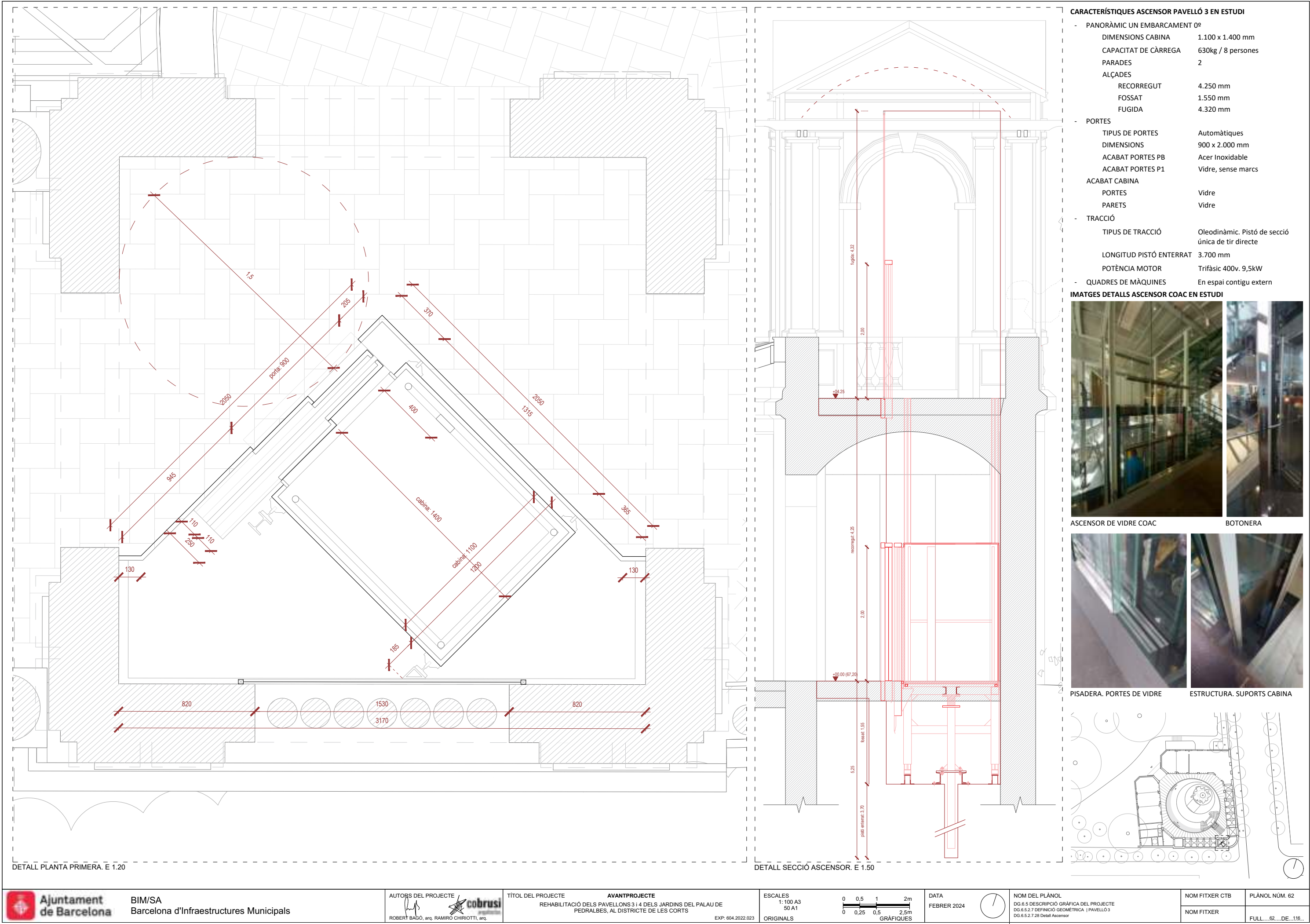

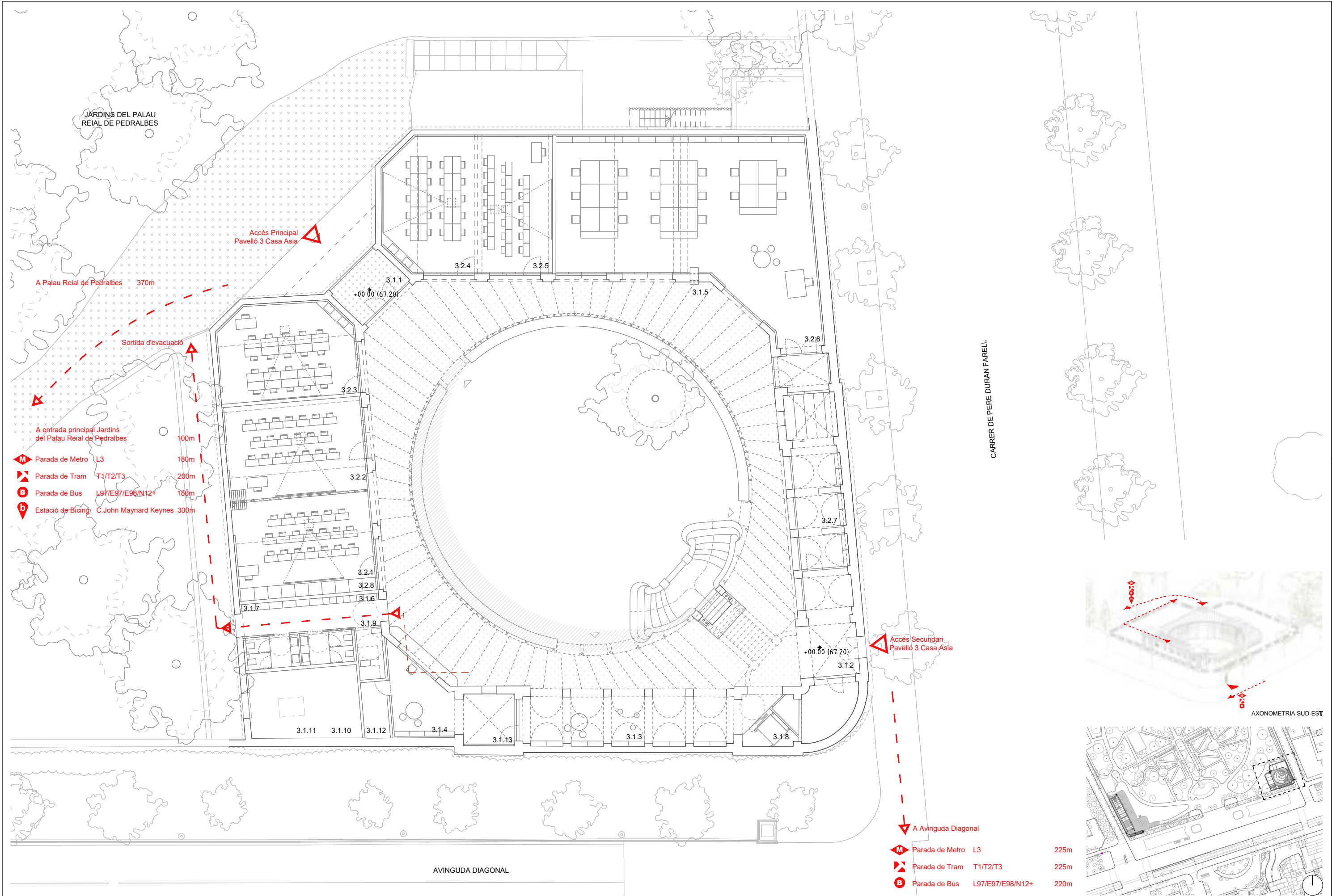

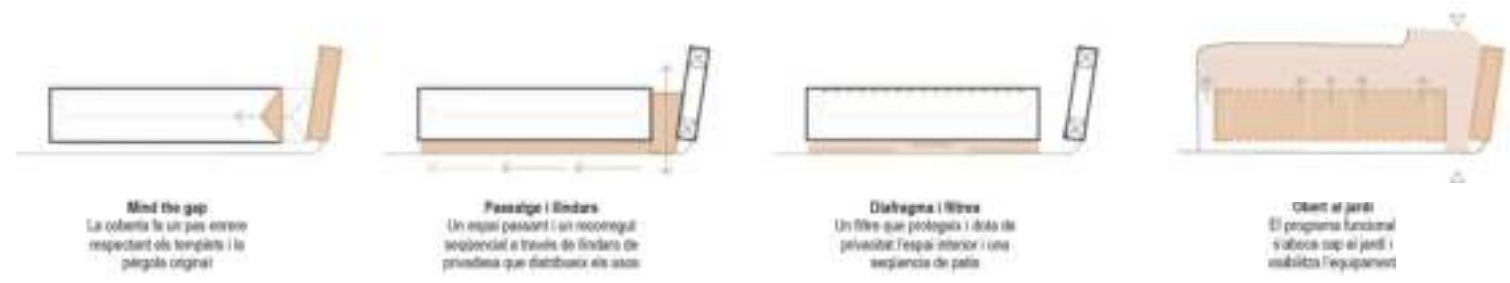
CARACTERÍSTIQUES ASCENSOR PAVELLÓ 3

- PANORÀMIC UN EMBARCAMENT 0º
 - DIMENSIONS CABINA 1.100 x 1.400 mm
 - CAPACITAT DE CÀRREGA 630kg / 8 persones
 - PARADES 2
 - ALÇADES
 - RECORREGUT 4.170 mm
 - FOSSAT 1.550 mm
 - FUGIDA 4.050 mm
- PORTES
 - TIPUS DE PORTES Automàtiques
 - DIMENSIONS 900 x 2.000 mm
 - ACABAT PORTES PB Acer Inoxidable
 - ACABAT PORTES P1 Vidre, sense marcs
- ACABAT CABINA
 - PORTES Vidre
 - PARETS Vidre
- TRACCIÓ
 - TIPUS DE TRACCIÓ Oleodinàmic. Pistó de secció única de tir directe
 - LONGITUD PISTÓ ENTERRAT 3.700 mm
 - POTÈNCIA MOTOR Trifàsic 400v. 9,5kW
- QUADRES DE MÀQUINES En espai contigu extern

Espai diafragmàtics
Dissolució entre interior i exterior. Aproximació de les zones semiexterior

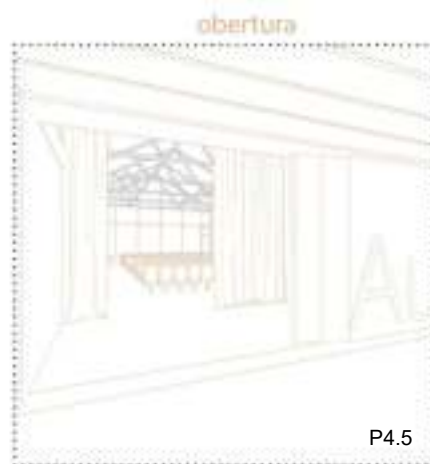
Espais de treball
Espai diàfan per afavorir distribucions flexibles i potenciar l'intercanvi i el treball col·laboratiu

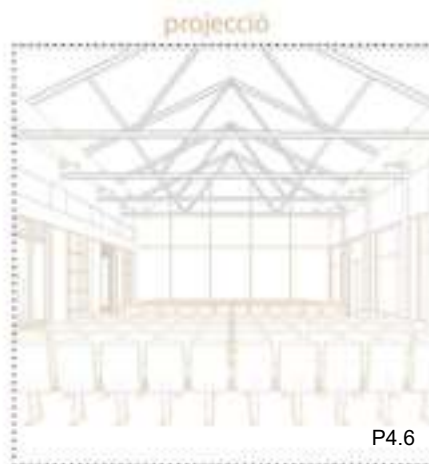
Obert al jardí
L'edifici s'obre al jardí i exten l'ús a l'exterior i visibilitza l'equipament.

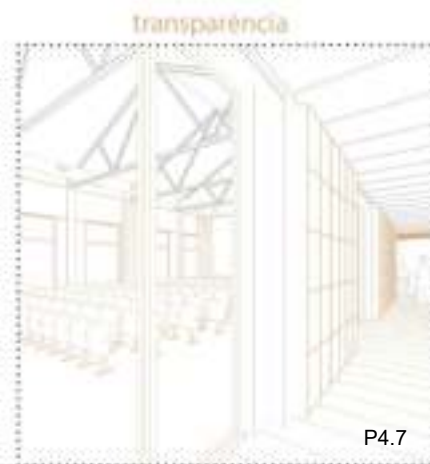
Pas enrere
La coberta resol la macia maldrestre i tranquil·litza la relació volumètrica del conjunt de l'edifici.

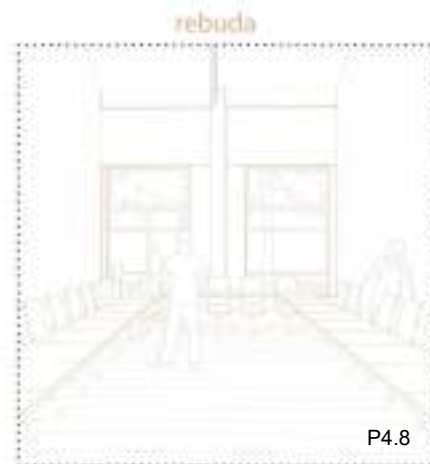
Successió plans
La transparència i accessibilitat. El trànsit des del vestibul passant obre l'equipament a l'usuari

Sala auditori
La sala magna potencia la difusió de la cultura i la projecció de l'activitat produïda per l'equipament

Atravessar llindars
La fluïdesa espacial. Espai fluid entre accés i espais.

Sala de reunions
Espai per a reunions i rebudes institucionals. Permeabilitat de l'espai abocat al jardí.

Visibilitat
Accés discret i respectuós a la tapia perimetral des del carrer c/J.M.Keynes

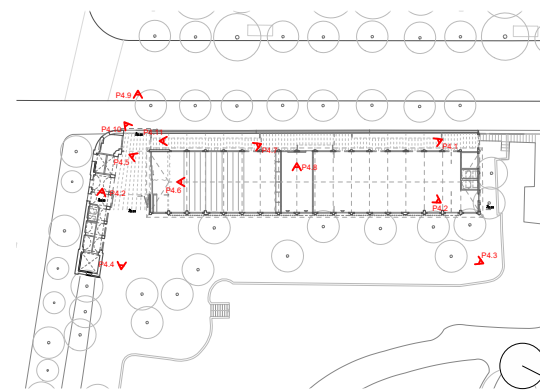
Pòrtic de ponent
Un passatge a través de l'equipament disol els límits del carrer, els jardins, i l'edifici

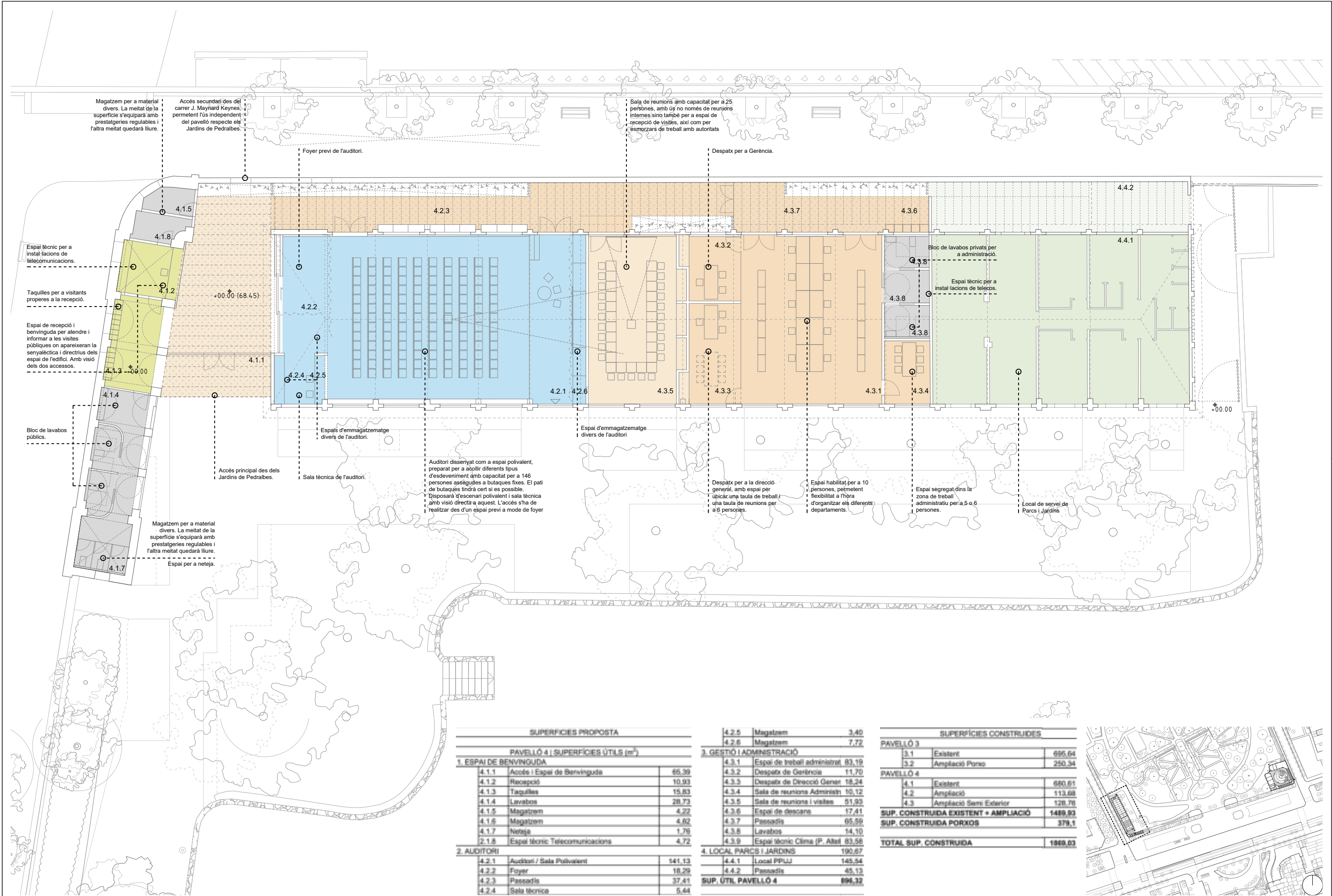

Crugia de relació
Distribució pels gradients de privacitat en un espai interior-exterior

Enfatitzar les voltes
Els espais de servei oberts al vestibul posen en relleu l'espai sota la pergola patrimonial.

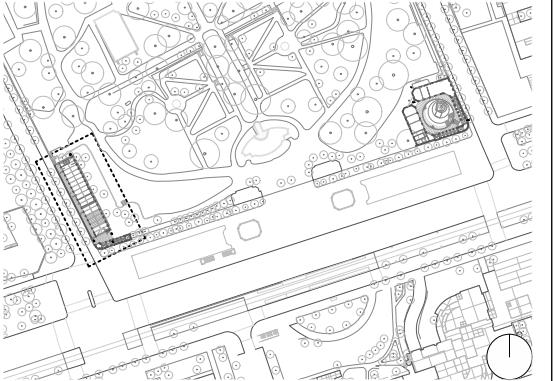

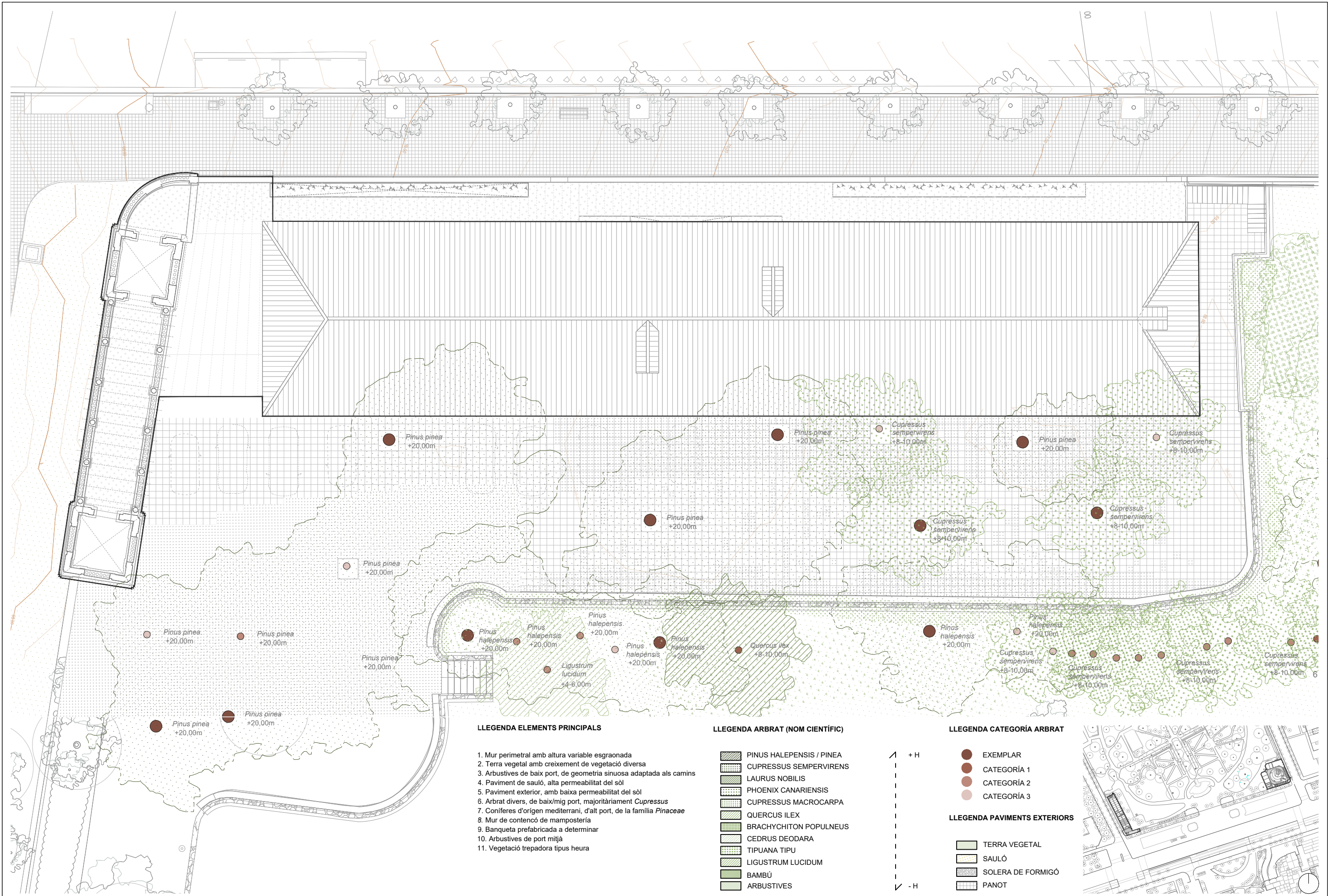

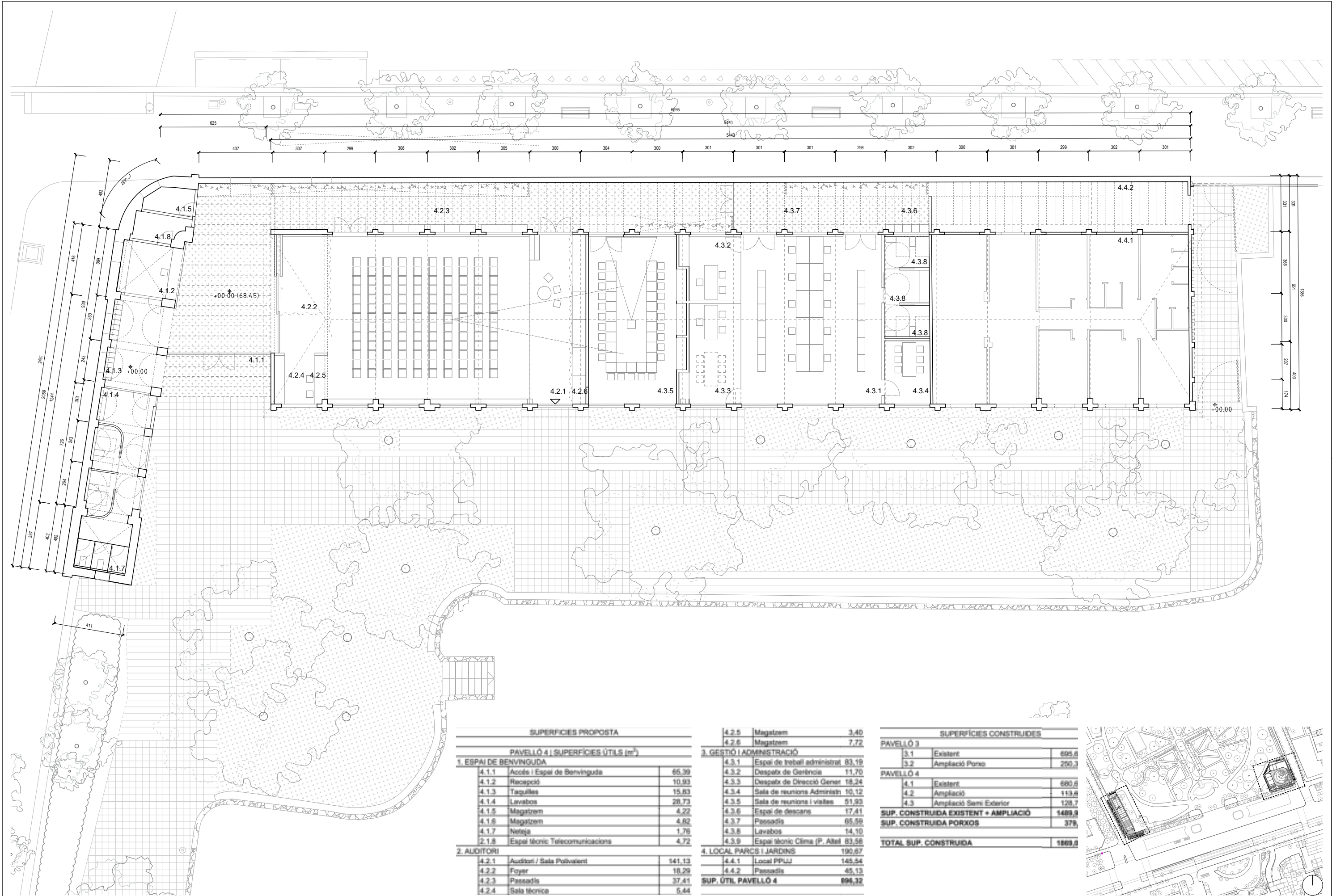
SUPERFÍCIES PROPOSTA	
PAVEL·LÓ 4 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)	
1. ESPAI DE BENVINGUDA	
4.1.1 Accés i Espai de Benvinguda	66,39
4.1.2 Recepció	10,93
4.1.3 Taquilles	15,83
4.1.4 Lavabos	28,73
4.1.5 Magatzem	4,72
4.1.6 Magatzem	4,82
4.1.7 Neteja	1,76
2.1.8 Espai tècnic Telecomunicacions	4,72
2. AUDITORI	
4.2.1 Auditori / Sala Polivalent	141,13
4.2.2 Foyer	18,29
4.2.3 Passadís	37,41
4.2.4 Sala tècnica	5,44

4.2.5 Magatzem	3,40
4.2.6 Magatzem	7,72
3. GESTIÓ I ADMINISTRACIÓ	
4.3.1 Espai de treball administratiu	83,19
4.3.2 Despàtx de Gerència	11,70
4.3.3 Despàtx de Direcció General	18,24
4.3.4 Sala de reunions Administratiu	10,12
4.3.5 Sala de reunions i visites	51,93
4.3.6 Espai de descans	17,41
4.3.7 Passadís	65,89
4.3.8 Lavabos	14,10
4.3.9 Espai tècnic Clima (P. Altell)	83,58
4. LOCAL PARCS I JARDINS	
4.4.1 Local PPLUJ	145,54
4.4.2 Passadís	45,13
SUP. ÚTIL PAVELLÓ 4	
896,32	

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	895,64
3.2	Ampliació Porxo	250,34
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,61
4.2	Ampliació	113,68
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,78
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ		1489,93
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS		379,1
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA		1869,03

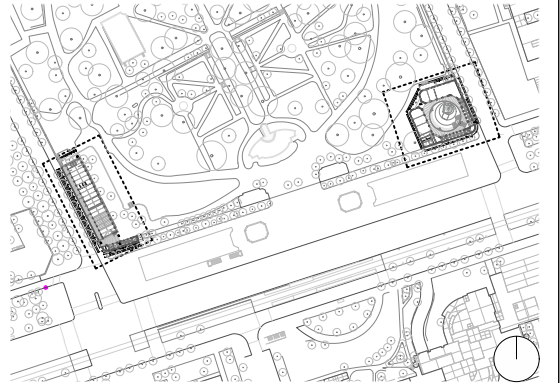

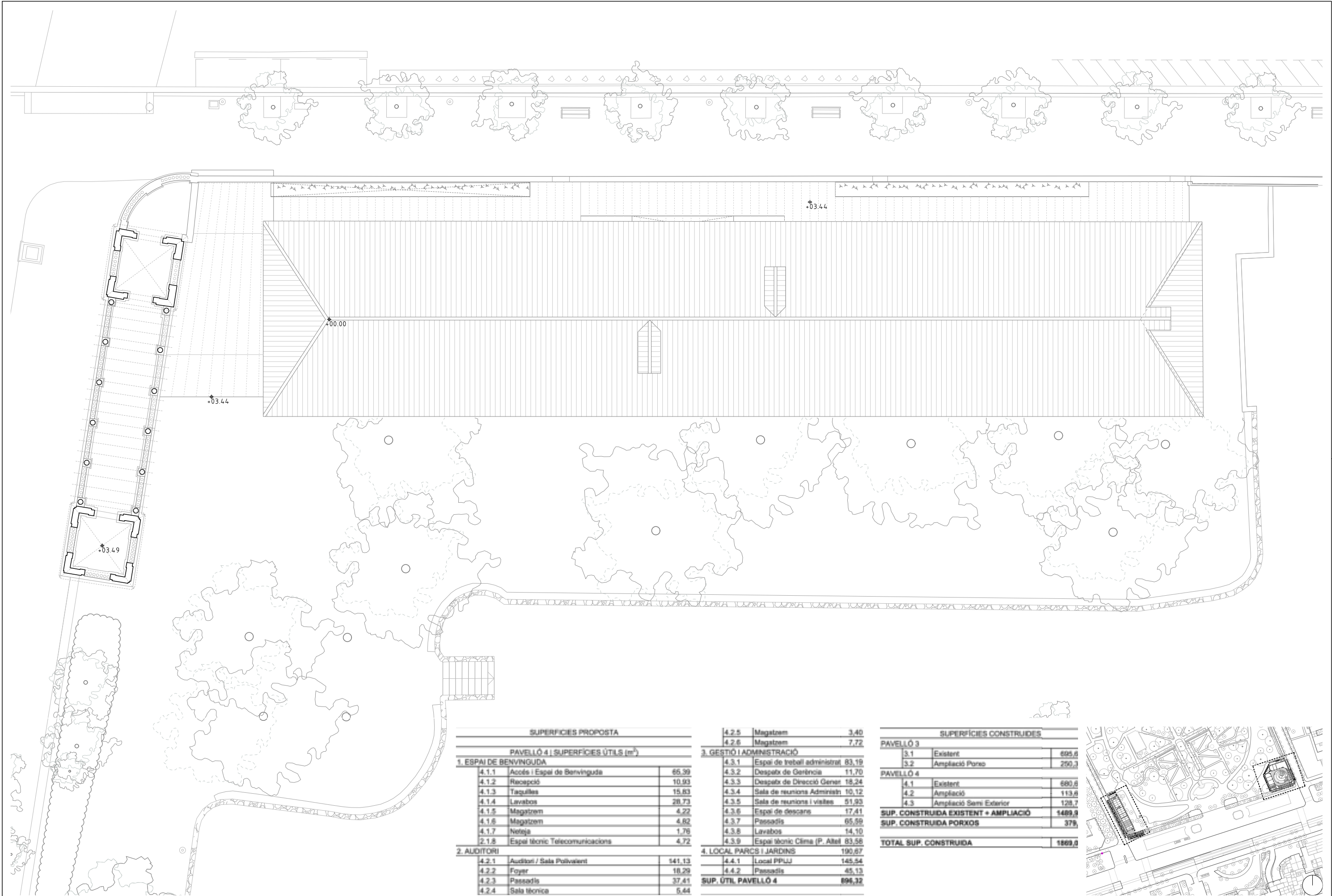

SUPERFÍCIES PROPOSTA	
PAVEL·LÓ 4 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)	
1. ESPAI DE BENVINGUDA	
4.1.1 Accés i Espai de Benvinguda	66,39
4.1.2 Recepció	10,93
4.1.3 Taquilles	15,83
4.1.4 Lavabos	28,73
4.1.5 Magatzem	4,72
4.1.6 Magatzem	4,82
4.1.7 Netja	1,76
2.1.8 Espai tècnic Telecomunicacions	4,72
2. AUDITORI	
4.2.1 Auditori / Sala Polivalent	141,13
4.2.2 Foyer	18,29
4.2.3 Passadís	37,41
4.2.4 Sala tècnica	5,44

4.2.5	Magatzem	3,40
4.2.6	Magatzem	7,72
3. GESTIÓ I ADMINISTRACIÓ		
4.3.1	Espai de treball administratiu	83,19
4.3.2	Despatx de Gerència	11,70
4.3.3	Despatx de Direcció General	18,24
4.3.4	Sala de reunions Administratiu	10,12
4.3.5	Sala de reunions i visites	51,93
4.3.6	Espai de descans	17,41
4.3.7	Passadís	65,89
4.3.8	Lavabos	14,10
4.3.9	Espai tècnic Clima (P. Altell)	83,58
4. LOCAL PARCS I JARDINS		
4.4.1	Local PPLU	145,54
4.4.2	Passadís	45,13
SUP. ÚTIL PAVELLÓ 4		896,32

SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,6
3.2	Ampliació Porxo	250,3
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,6
4.2	Ampliació	113,6
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,7
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ		1489,9
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS		379,
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA		1869,9

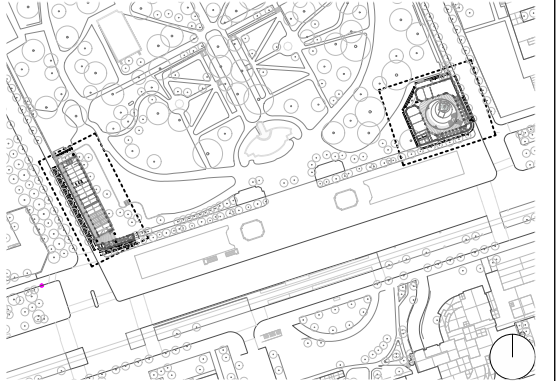

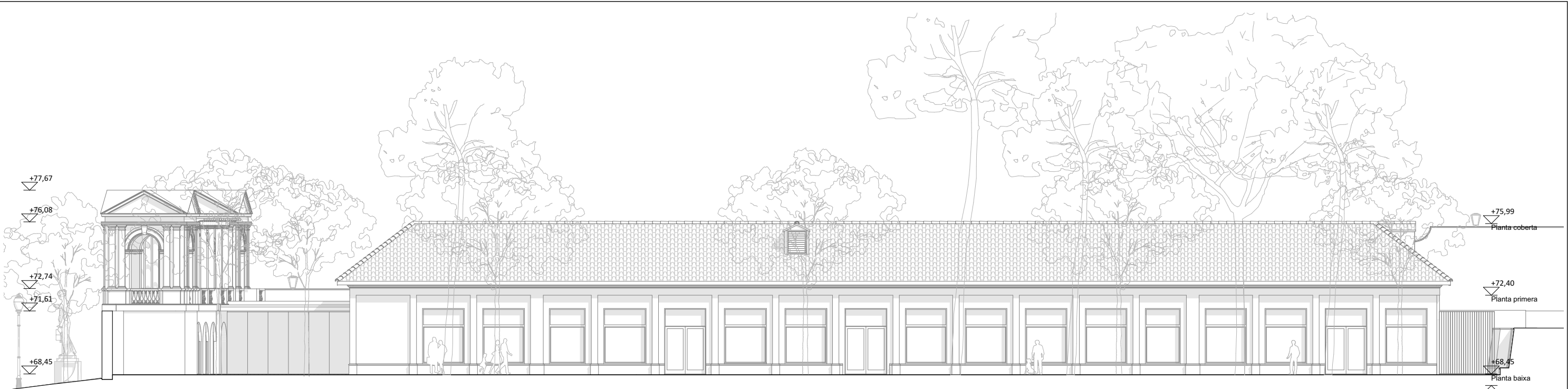

SUPERFÍCIES PROPOSTA	
PAVEL·LÓ 4 SUPERFÍCIES ÚTILS (m²)	
1. ESPAI DE BENVINGUDA	
4.1.1	Accés i Espai de Benvinguda 66,39
4.1.2	Recepció 10,93
4.1.3	Taquilles 15,83
4.1.4	Lavabos 28,73
4.1.5	Magatzem 4,72
4.1.6	Magatzem 4,82
4.1.7	Neteja 1,76
4.1.8	Espai tècnic Telecomunicacions 4,72
2. AUDITORI	
4.2.1	Auditori / Sala Polivalent 141,13
4.2.2	Foyer 18,29
4.2.3	Passadís 37,41
4.2.4	Sala tècnica 6,44

4.2.5	Magatzem 3,40
4.2.6	Magatzem 7,72
3. GESTIÓ I ADMINISTRACIÓ	
4.3.1	Espai de treball administratiu 83,19
4.3.2	Despatx de Gerència 11,70
4.3.3	Despatx de Direcció General 18,24
4.3.4	Sala de reunions Administratiu 10,12
4.3.5	Sala de reunions i visites 51,93
4.3.6	Espai de descans 17,41
4.3.7	Passadís 65,89
4.3.8	Lavabos 14,10
4.3.9	Espai tècnic Clima (P. Altèr) 83,58
4. LOCAL PARCS I JARDINS	
4.4.1	Local PPLU 145,54
4.4.2	Passadís 45,13
SUP. ÚTIL PAVELLÓ 4	
896,32	

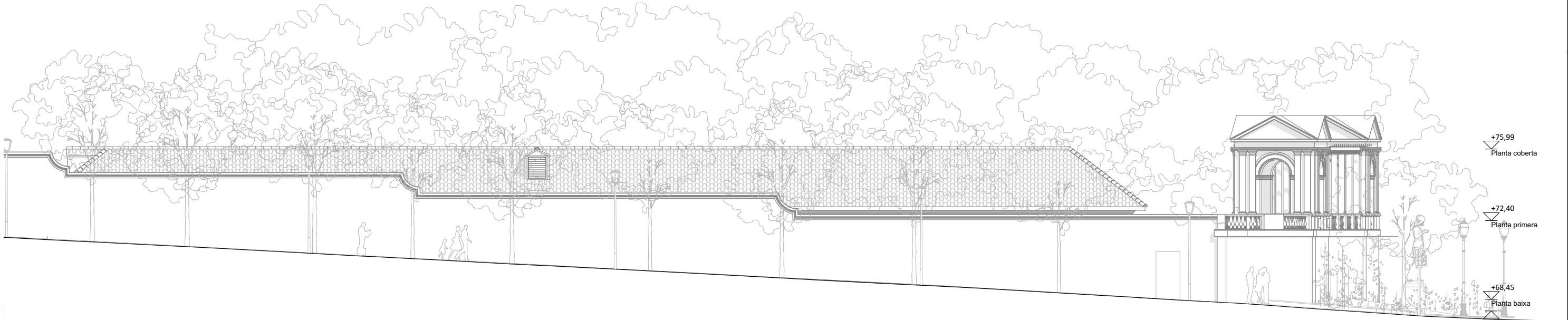
SUPERFÍCIES CONSTRUÏDES		
PAVEL·LÓ 3		
3.1	Existent	695,6
3.2	Ampliació Porxo	250,3
PAVEL·LÓ 4		
4.1	Existent	680,6
4.2	Ampliació	113,6
4.3	Ampliació Semi Exterior	128,7
SUP. CONSTRUÏDA EXISTENT + AMPLIACIÓ		1489,9
SUP. CONSTRUÏDA PORXOS		379,6
TOTAL SUP. CONSTRUÏDA		1869,5

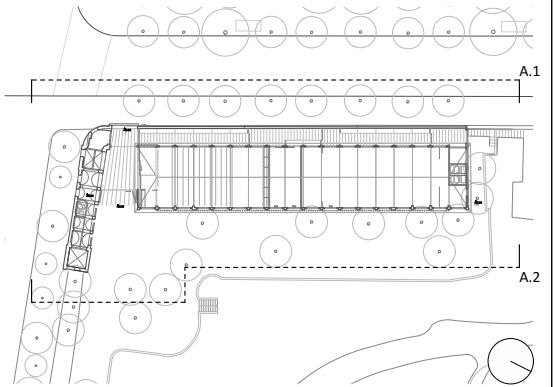
1:200

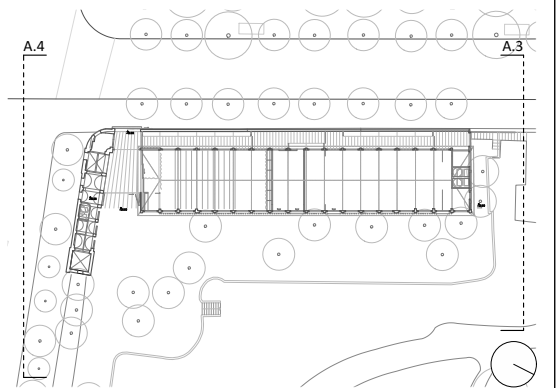
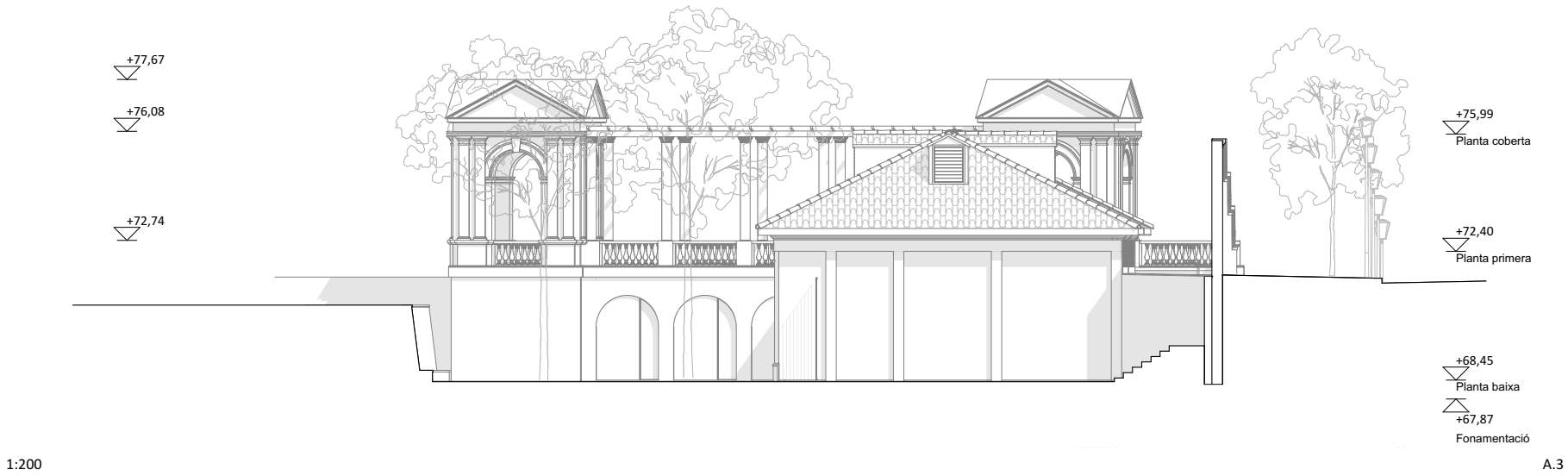
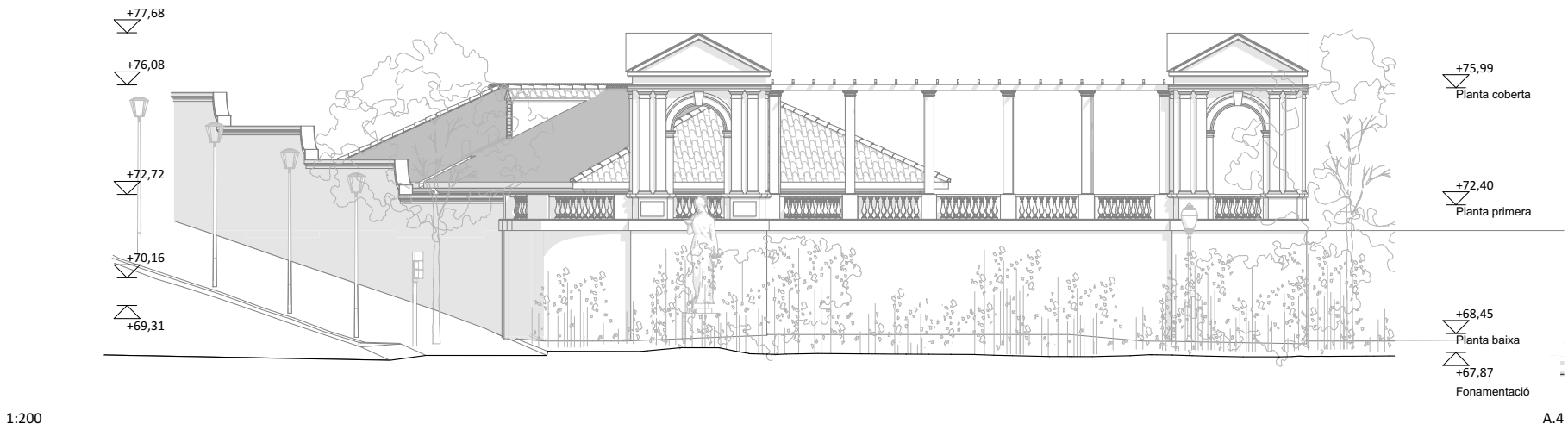
A.1

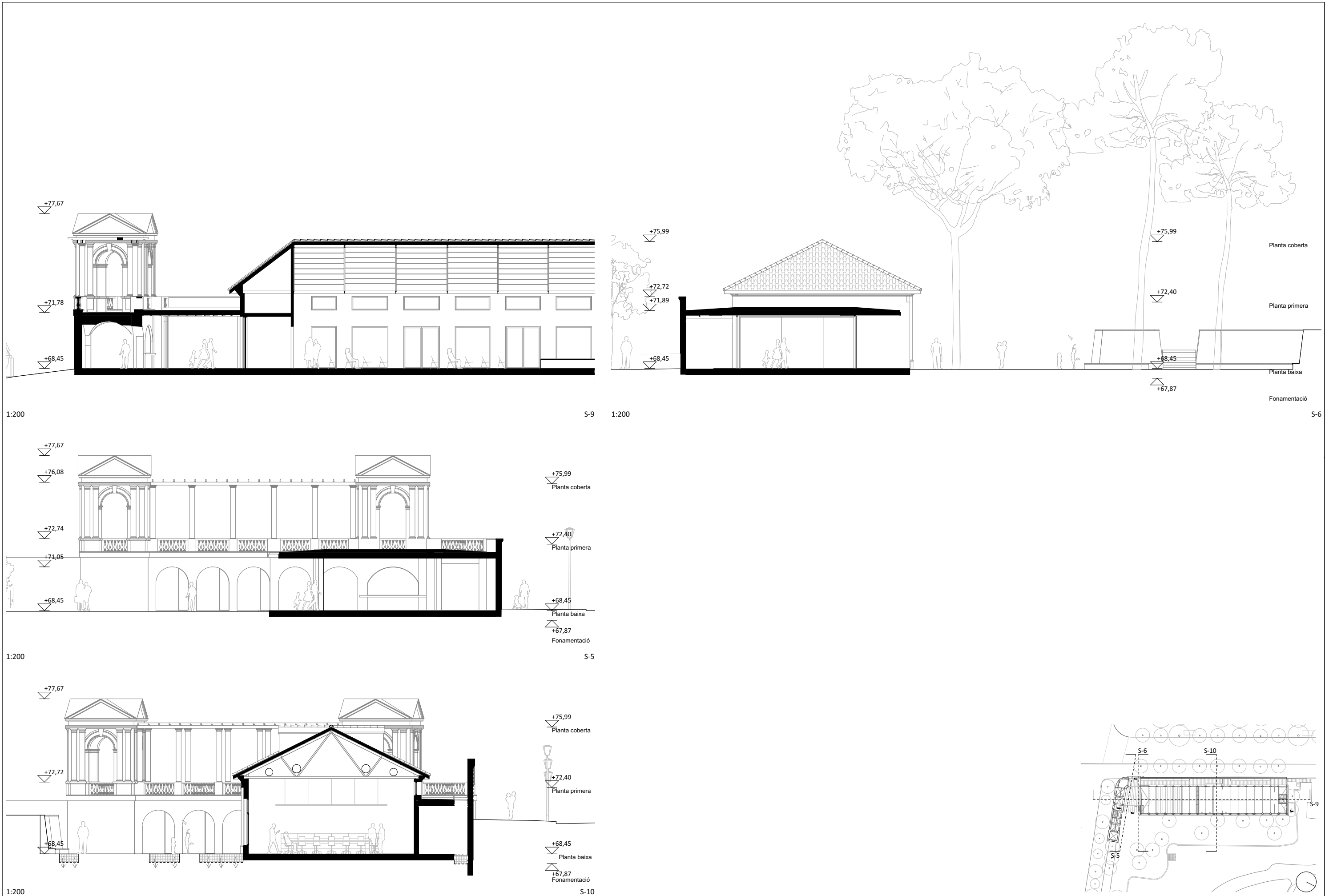

1:200

A.2

PROPOSTA
c/ John Maynard Keynes

PROPOSTA PORTA INTEGRADA
c/ John Maynard Keynes

seqüència d'aproximació
Estat actual

seqüència d'aproximació
Proposta

PAVEL·LÓ 4 - Espais Exteriors

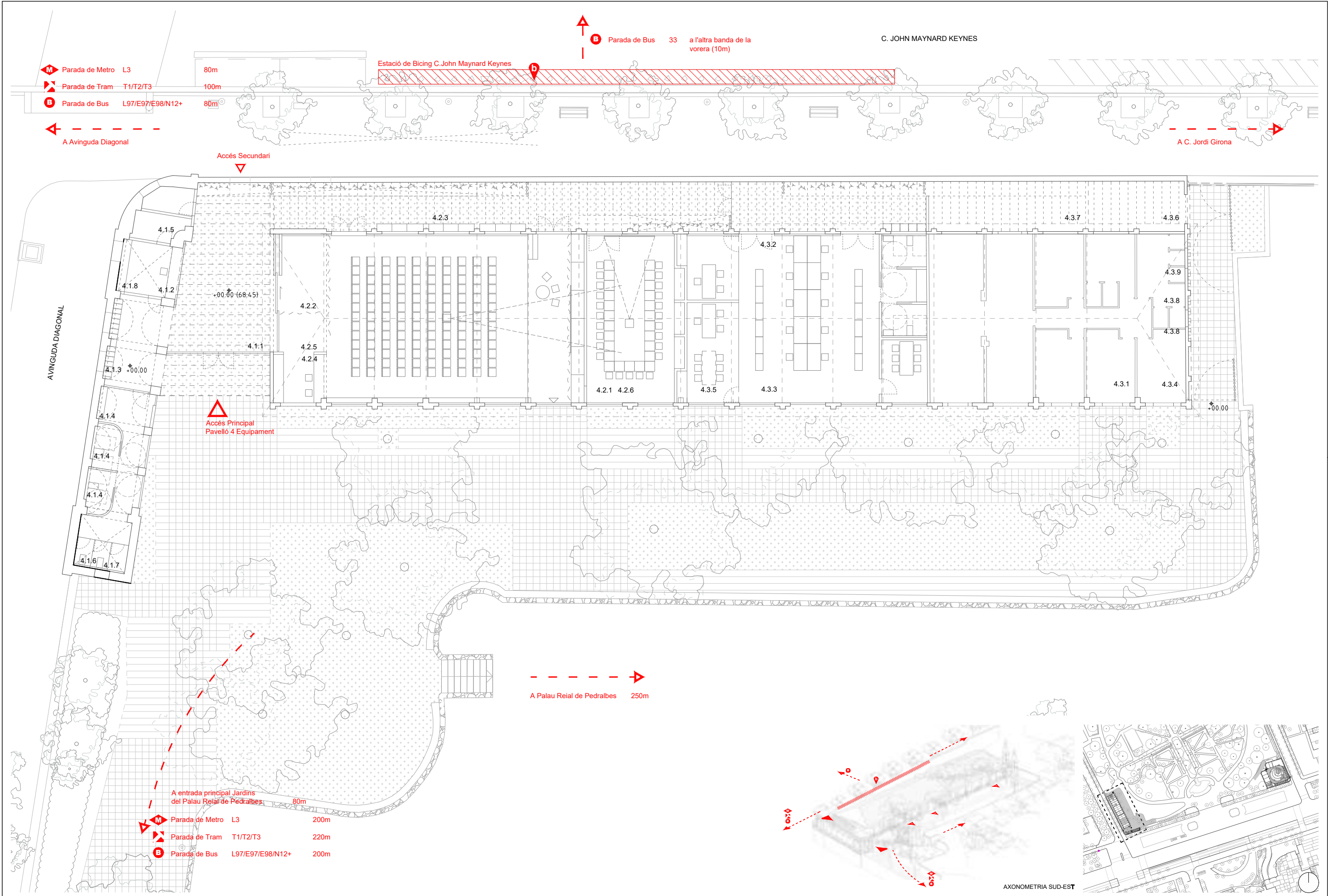
PAVEL·LÓ 4 - Espais Exteriors

PAVEL·LÓ 4 - Espais Exteriors

PAVEL·LÓ 4 - Espais Exteriors

III A+PR AMIDAMENTS I PRESSUPOST

RESUM DE PRESSUPOST

Pàg.: 1

NIVELL 3: Capítol (1)			Import
Capítol (1)	01.01.01	TREBALLS PREVIS, ENDERROCS I OBRA NOVA	26.624,00
Capítol (1)	01.01.02	AFFECTACIONS A TERCERS	0,00
Capítol (1)	01.01.03	MOVIMENTS DE TERRES	6.790,00
Capítol (1)	01.01.04	SISTEMA ESTRUCTURAL	263.635,00
Capítol (1)	01.01.05	SISTEMA ENVOLVENT I ACABATS EXTERIORS	564.796,00
Capítol (1)	01.01.06	SISTEMA COMPARTIMENTACIÓ I ACABATS INTERIORS	236.780,00
Capítol (1)	01.01.07	SISTEMA CONDICIONAMENTS, INSTAL·LACIONS I SERVEIS	342.398,00
Capítol (1)	01.01.08	EQUIPAMENT, MOBILIARI I SENYALÈTICA	108.896,00
Capítol (1)	01.01.09	ESPais EXTERIORS	69.076,00
Capítol (1)	01.01.11	SEGURETAT I SALUT	23.495,00
Capítol (1)	01.01.12	GESTIÓ DE RESIDUS	54.978,00
Capítol	01.01	PAVEL·LÓ LLEVANT (3)	1.698.470,00
Capítol (1)	01.02.01	TREBALLS PREVIS, ENDERROCS I OBRA NOVA	42.585,00
Capítol (1)	01.02.02	AFFECTACIONS A TERCERS	0,00
Capítol (1)	01.02.03	MOVIMENTS DE TERRES	4.131,00
Capítol (1)	01.02.04	SISTEMA ESTRUCTURAL	127.564,00
Capítol (1)	01.02.05	SISTEMA ENVOLVENT I ACABATS EXTERIORS	490.200,00
Capítol (1)	01.02.06	SISTEMA COMPARTIMENTACIÓ I ACABATS INTERIORS	256.185,00
Capítol (1)	01.02.07	SISTEMA CONDICIONAMENTS, INSTAL·LACIONS I SERVEIS	368.040,00
Capítol (1)	01.02.08	EQUIPAMENT, MOBILIARI I SENYALÈTICA	112.443,00
Capítol (1)	01.02.09	ESPais EXTERIORS	19.366,00
Capítol (1)	01.02.11	SEGURETAT I SALUT	21.478,00
Capítol (1)	01.02.12	GESTIÓ DE RESIDUS	50.258,00
Capítol	01.02	PAVEL·LÓ PONENT (4)	1.492.250,00
			3.190.720,00
NIVELL 2: Capítol			Import
Capítol	01.01	PAVEL·LÓ LLEVANT (3)	1.698.470,00
Capítol	01.02	PAVEL·LÓ PONENT (4)	1.492.250,00
Obra	01	CASA ASIA	3.190.720,00
			3.190.720,00
NIVELL 1: Obra			Import
Obra	01	CASA ASIA	3.190.720,00
			3.190.720,00

El present pressupost en fase d'Avantprojecte s'ha redactat tenint en consideració el document previ "Pressupost Avantprojecte Revisat", enviat en data 19 d'Abril del 2023.

Consideracions prèvies extretes del document:

1. El pressupost s'ha desenvolupat a partir de les consideracions següents:

- Valoració econòmica desenvolupada en partides en format TCQ
Amidaments de sistemes i elements
Preus segons banc BEDEC 2023 per a les actuacions generals
Preus segons industrials per a partides singulars
- Valoració de la proposta amb definició a nivell d'avantprojecte dels pavellons 3 i 4

2. Analitzada la documentació inicial d'estudis previs realitzats se n'extreu:

- Les actuacions valorades de rehabilitació proposades a l'informe previ de VALERI es consideren correctes i s'incorporen les partides derivades com a solucions per a la rehabilitació dels pavellons existents.

Consideracions de la valoració econòmica, extretes del document previ:

- S'incorpora la superfície construïda dels elements de coberta (torres i pèrgoles) comptabilitzats al 50%
- Es valoren les solucions singulars de la proposta a nivell d'avantprojecte amb preu m² segons ofertes d'industrials.
Gelosia ceràmica
Coberta fotovoltaica
Ascensor integrat
- S'ha valorat l'adequació de la coberta a ús de pública concurrència segons ratis amb la informació disponible. La determinació dels elements de reforç requerirà tanmateix un estudi geotècnic i pla de cales complementari que poden generar modificacions respecte a les estimacions previstes per l'especialista
- Al pavelló 4, l'espai d'auditori s'ha valorat en la configuració horitzontal amb butaques mòbils i escenari de tarima desmuntable afavorint l'espai flexible. Al pavelló 3, s'incorporen els envans mòbils (x2) proposats entre les sales (A2,A1 i AP1)

PRESSUPOST PER A CONEIXEMENT DE L'ADMINISTRACIÓ

Projecte:

REHABILITACIÓ DELS PAVELLONS 3 I 4 DELS JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES, AL DISTRICTE DE LES CORTS
N°EXP 604.2022.023

Avinguda Diagonal 686, Barcelona

Cobrusí arquitectes

PRESSUPOST D'EXECUCIÓ MATERIAL DE L'OBRA PRINCIPAL (PEM)	3.190.720,00 €
Costos directes, mà d'obra, materials, maquinaria i despeses auxiliars de mà d'obra	3.038.780,95 €
Despeses indirectes (5% sobre 3.038.780,95 €)	151.939,05 €
DESPESES GENERALS (DG – 13% sobre 3.190.720,00€)	414.793,60 €
BENEFICI INDUSTRIAL (BI – 6% sobre 3.190.720,00€)	191.443,20 €
SUBTOTAL (PEM+DG+BI)	3.796.956,80 €
IVA (21% sobre (PEM+DG+BI))	797.360,93 €
PEC+IVA	4.594.317,73 €
TOTAL PRESSUPOST PER CONTRACTE AMB IVA INCLÒS	4.594.317,73 €

Aquest pressupost per contracte amb IVA inclòs ascendeix a la quantitat de:

Quatre milions cinc-cents noranta-quatre mil tres-cents disset euros amb setanta-tres cèntims

A Barcelona, Febrer 2024

Robert Bagó, arqte
En representació de Cobrusí arquitectes (COL·LECTIU BRUSI SLP)

V DOCUMENTS COMPLEMENTARIS

DN 9 APLICACIÓ DE NORMATIVA

DM 10 REQUERIMENTS MUNICIPALS

DA 11 ALTRA

DN 9 APLICACIÓ DE NORMATIVA

DM 10 REQUERIMENTS MUNICIPALS

DM 10.1 Planejament

Pel que fa a la documentació de justificació de les condicions urbanístiques del projecte, es remet als apartats:

- MD.1.4 Informació prèvia / Antecedents i condicionants de partida (inclosa fitxa A.1.06)
- MN.5.1 Justificació urbanística
- DG.6.4.2 Planejament urbanístic vigent - justificació urbanística

DM 10.5 Justificació de la proposta arquitectònica

Pel que fa a la documentació de justificació de la proposta arquitectònica, es remet als apartats:

- MD.1.5 Descripció del projecte
- DG.6.5 Descripció gràfica del projecte

DM 10.15 Necessitat de Contenedors i neteja

El projecte no contempla necessitat de contenidors de neteja.

DA 11 ALTRA

S'adjunten els següents projectes parcials:

ESTUDIS PREVIS A LA REDACCIÓ DEL PROJECTE DE REHABILITACIÓ INTEGRAL DELS PAVELLONS 3 I 4 DEL RECINTE DEL PALAU DE PEDRALBES DE BARCELONA

Òpsia. Autors: Mercè Ramos Ortiz, Enginyer industrial i Ramon Costa Farràs, Enginyer industrial. Desembre del 2020

JARDINS DEL PALAU DE PEDRALBES (BARCELONA). ESTUDI HISTÒRIC DELS PAVELLONS 3 I 4

Veclus S.L., Estudi, gestió i documentació del patrimoni arquitectònic i arqueològic
Autors: Francesc Caballé i Eloi Castells Buenaventura. Maig del 2022